

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน ๑

(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 เพิ่มขึ้น
และประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง
(ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑)
สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
(เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน)

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร (สรุปสาระสำคัญของแผน)	1
ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ	3
สรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด	
1. สาระสำคัญแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2566 - 2570)	
1.1 ข้อมูลเพื่อการพัฒนา	7
1.1.1 ข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ	8
1.1.2 ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ	
1) ด้านเศรษฐกิจ	19
2) ด้านสังคมและความมั่นคง	25
3) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	38
1.1.3 ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่	49
1.1.4 ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในกลุ่มจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา	53
1.2 ประเด็นการพัฒนา	78
1.2.1 บทวิเคราะห์	78
1.2.2 เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด	170
1.2.3 ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด	170
1.2.4 ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด	
1) ประเด็นการพัฒนาที่ 1	171
2) ประเด็นการพัฒนาที่ 2	172
3) ประเด็นการพัฒนาที่ 3	172
4) ประเด็นการพัฒนาที่ 4	173
แบบ กจ. 1 และ กจ. 1-1	174
ภาคผนวก	237
รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ครั้งที่ 4/2567	239

บทสรุปผู้บริหาร

ด้วยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการพัฒนาระบบบริหารราชการส่วนภูมิภาคว่า เพื่อประโยชน์ในการบริหารงาน จังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดยื่นคำขอจัดตั้งงบประมาณได้ และกำหนดให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัด จัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับ แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับชาติและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้ ทันสถานการณ์ ใช้เป็นกรอบและทิศทางในการดำเนินงานเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานแบบบูรณาการ ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ในเขตจังหวัดและกลุ่มจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตอบสนอง ความต้องการของประชาชนให้ได้รับประโยชน์สูงสุด และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่ แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ได้มีบทบัญญัติให้การบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการต้องสอดคล้องกับ หลักการพัฒนาแบบองค์รวมและการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ โดยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และ ทิศทางการพัฒนาในอนาคต โดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชนในกลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง นโยบายของรัฐบาลและแผนพัฒนาจังหวัดในพื้นที่กลุ่มจังหวัด รวมตลอดถึงความพร้อมของภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน ประกอบกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้านการปรับ สมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน ตลอดจนแผนแม่บท ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (15) พลังทางสังคม กำหนดแนวทางการพัฒนาโดยการส่งเสริมบทบาทของ ภาคีเครือข่ายภาคประชาสังคม ร่วมเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาในทุกมิติ โดยการสร้างมาตรการจูงใจและ จัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการดำเนินงานอย่างเหมาะสม ให้ภาคีเครือข่ายภาคประชาสังคมมีส่วนร่วม ในกระบวนการพัฒนาตั้งแต่การวิเคราะห์ปัญหา วางแผน ดำเนินการ และติดตามประเมินการพัฒนา รวมทั้งการวางระบบการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคประชาสังคม

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ได้ขับเคลื่อนการพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ ตามแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (พ.ศ. 2566 - 2570) โดยกำหนดเป้าหมาย “พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐาน วัฒนธรรมสร้างสรรค์ สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง” ซึ่งมีตัวชี้วัด เพื่อเพิ่มอัตราการเปลี่ยนแปลงของ ผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ให้เพิ่มขึ้น และประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และมีประเด็นการพัฒนาที่ใช้เป็นธงนำ (flagships) ของการพัฒนาที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 จำนวน 4 ประเด็นการพัฒนา ได้แก่

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและบริการตลอดห่วงโซ่คุณค่า อย่างยั่งยืน เป็นการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในเชิงอนุรักษ์ตลอดห่วงโซ่คุณค่าการส่งเสริมการอนุรักษ์

/วัฒนธรรมล้านนา ...

วัฒนธรรมล้านนาไปพร้อมกับผลักดันให้เกิดการผสมผสานทางวัฒนธรรมของโลกสมัยใหม่ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์และสร้างอัตลักษณ์การท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ รองรับการท่องเที่ยวในรูปแบบชีวิตวิถีใหม่ (New Normal Tourism) เพื่อสร้างการเชื่อมโยงธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการสู่ท้องถิ่น โดยเน้นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและสร้างสรรค์การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและการพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูง และเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของภาคเหนือ ที่มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปอาหารมูลค่าสูง (Northern Thailand Food Valley : NTFV) อุตสาหกรรมสุขภาพความงาม สมุนไพรและหัตถอุตสาหกรรม ด้วยการเชื่อมโยงอัตลักษณ์ล้านนาผสมผสานเทคโนโลยีนวัตกรรม (High Touch High Value) ตลอดห่วงโซ่คุณค่า รวมถึงการเพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมดิจิทัล เทคโนโลยีชีวภาพให้มีโอกาส ในการขยายฐานตลาดไปยังตลาดต่างประเทศ บนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา พัฒนาโดยการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ล้านนา (Creative Lanna)

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์ ซึ่งมีการส่งเสริมการเกษตรต้นทางในพื้นที่ (NTFV) ของผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญและโดดเด่น การส่งเสริมการเกษตรและอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน PM 2.5 เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นควันและไฟป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ไปสู่การยกระดับการบริหารจัดการวัสดุทางการเกษตรด้วยการนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการลดฝุ่นควัน (PM 2.5) การสร้างมาตรการป้องกันการลุกลามของไฟป่า มาตรการลดการเผาในรูปแบบส่งเสริมการสร้างอาชีพที่ลดมลภาวะ และการบูรณาการอย่างมีส่วนร่วม ในการปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูอย่างยั่งยืน โดยการแก้ไขปัญหาฝุ่นควันและไฟป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 เพื่อนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ซึ่งมีความสอดคล้องกับการแผนพัฒนาที่กำหนดไว้ในระดับต่าง ๆ ขณะเดียวกันกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ยังได้ยึดปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่เป็นวาระสำคัญของการกำหนดประเด็นการพัฒนา เพื่อให้สามารถนำศักยภาพของพื้นที่ที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชน

๒. ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ และสรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนากรุงเทพมหานครภาคเหนือตอนบน ๑

แผนระดับ ๑	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายการพัฒนาประเทศ (๑) สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ (๒) กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ (๓) เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ ประเด็น (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเอง
---------------	--

แผนระดับ ๒	<p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น พลังทางสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ <ul style="list-style-type: none"> - ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมเพิ่มขึ้น <p>๑. แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การเสริมสร้างทุนทางสังคม</p> <p>๑.๑) ภาคีการพัฒนา มีบทบาทในการพัฒนาสังคมมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๒. แผนย่อยการรองรับสังคมสูงวัยเชิงรุก</p> <p>๒.๑) ประชากรไทยมีการเตรียมการก่อนยามสูงอายุเพื่อให้สูงวัยอย่างมีคุณภาพเพิ่มขึ้น</p> <p>๒.๒) ผู้สูงอายุมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓</p> <ul style="list-style-type: none"> ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์ ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน และแก้ไขปัญหาความยากจน - แนวทางการพัฒนา เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด ให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ และมีอาชีพ
---------------	--	---

แผนระดับ ๓	<p>แผนพัฒนาภาคเหนือ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐</p> <p>เป็น ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ ตามแนวคิด เศรษฐกิจสร้างสรรค์ สานสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ สุขภาวะดี วิถีชีวิตยั่งยืน</p>
---------------	--

สาระสำคัญ แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด	<p>เป้าหมายการพัฒนากรุงเทพมหานคร</p> <p>พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรม</p> <p>สร้างสรรค์สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง</p>	<p>ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากรุงเทพมหานคร</p> <p>๑. อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕</p> <p>๒. ประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง ร้อยละ ๕</p>
---------------------------------------	---	--

ประเด็นการ พัฒนา กลุ่ม จังหวัด	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า อย่างยั่งยืน</p>	<p>ตัวชี้วัดความสำเร็จตามประเด็นการพัฒนาพัฒนากรุงเทพมหานคร</p> <p>๑. รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น</p> <p>๒. ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยว กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น</p>
---	---	--

แผนงาน	<p>แผนงานที่ ๑ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและชาติพันธุ์</p>	<p>แผนงานที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์</p>	<p>แผนงานที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ</p>
--------	--	--	---

โครงการ สำคัญ	<p>๑. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวชาติพันธุ์สี่ล้านแห่งล้านนา</p> <p>๒. โครงการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยว</p> <p>๓. โครงการส่งเสริมและพัฒนา Soft Power เพื่อเป็นต้นทุนพัฒนาต่อยอดการท่องเที่ยวมูลค่าสูง</p>	<p>๔. โครงการพัฒนาเส้นทางคมนาคมเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑</p>	<p>๕. โครงการพัฒนาศักยภาพและความเชื่อมั่นด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑</p> <p>๖. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ</p>
------------------	---	---	--

๒. ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ และสรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนากรุงเทพมหานครภาคเหนือตอนบน ๑

แผนระดับ ๑	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายการพัฒนาประเทศ (๑) สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ (๒) กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ (๓) เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ ประเด็น (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเอง
---------------	--

แผนระดับ ๒	<p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น พลังทางสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ <ul style="list-style-type: none"> - ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมเพิ่มขึ้น <p>๑. แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การเสริมสร้างทุนทางสังคม</p> <p>๑.๑) ภาคีการพัฒนา มีบทบาทในการพัฒนาสังคมมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๒. แผนย่อยการรองรับสังคมสูงวัยเชิงรุก</p> <p>๒.๑) ประชากรไทยมีการเตรียมการก่อนยามสูงอายุเพื่อให้สูงวัยอย่างมีคุณภาพเพิ่มขึ้น</p> <p>๒.๒) ผู้สูงอายุมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓</p> <ul style="list-style-type: none"> ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์ ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน และแก้ไขปัญหาความยากจน - แนวทางการพัฒนา เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด ให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ และมีอาชีพ
---------------	--	---

แผนระดับ ๓	<p>แผนพัฒนาภาคเหนือ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐</p> <p>เป็น ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ ตามแนวคิด เศรษฐกิจสร้างสรรค์ สานสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ สุขภาวะดี วิถีชีวิตยั่งยืน</p>
---------------	--

สาระสำคัญ แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด	<p>เป้าหมายการพัฒนาภาคเหนือตอนบน</p> <p>พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรม</p> <p>สร้างสรรค์สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง</p>	<p>ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาภาคเหนือตอนบน</p> <p>๑. อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕</p> <p>๒. ประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง ร้อยละ ๕</p>
---------------------------------------	---	--

ประเด็นการ พัฒนา กลุ่ม จังหวัด	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูง และเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของภาคเหนือ</p>	<p>ตัวชี้วัดความสำเร็จตามประเด็นการพัฒนาภาคเหนือตอนบน</p> <p>๑. มูลค่าการลงทุนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น</p> <p>๒. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น</p>
---	---	---

แผนงาน	<p>แผนงานที่ ๑ การส่งเสริมหัตถอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative LANNA)</p>	<p>แผนงานที่ ๒ การส่งเสริมหัตถอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative LANNA)</p>
--------	--	--

โครงการ สำคัญ	<p>๑. โครงการพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนจากภูมิภาคสู่สากล</p> <p>๒. โครงการพลิกโฉมอุตสาหกรรมเซรามิกด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p>	<p>๓. โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจใหม่</p> <p>๔. โครงการยกระดับฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ล้านนาสู่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Creative LANNA Forward)</p> <p>๕. โครงการปรับปรุงเส้นทางเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการค้าและการลงทุน</p>
------------------	---	--

๒. ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ และสรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนากรุงเทพมหานครหนึ่ตอนบน ๑

แผนระดับ ๑	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายการพัฒนาประเทศ (๑) สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ (๒) กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ (๓) เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ ประเด็น (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเอง
---------------	--

แผนระดับ ๒	<p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น พลังทางสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ <ul style="list-style-type: none"> - ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมเพิ่มขึ้น <p>๑. แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การเสริมสร้างทุนทางสังคม</p> <p>๑.๑) ภาคีการพัฒนา มีบทบาทในการพัฒนาสังคมมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๒. แผนย่อยการรองรับสังคมสูงวัยเชิงรุก</p> <p>๒.๑) ประชากรไทยมีการเตรียมการก่อนยามสูงอายุเพื่อให้สูงวัยอย่างมีคุณภาพเพิ่มขึ้น</p> <p>๒.๒) ผู้สูงอายุมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓</p> <ul style="list-style-type: none"> ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์ ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน และแก้ไขปัญหาความยากจน - แนวทางการพัฒนา เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด ให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ และมีอาชีพ
---------------	--	---

แผนระดับ ๓	<p>แผนพัฒนาภาคเหนือ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐</p> <p>เป็น ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ ตามแนวคิด เศรษฐกิจสร้างสรรค์ สานสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ สุขภาวะดี วิถีชีวิตยั่งยืน</p>
---------------	--

สาระสำคัญ แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด	<p>เป้าหมายการพัฒนา กลุ่มจังหวัด</p> <p>พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรม</p> <p>สร้างสรรค์ สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง</p>	<p>ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา กลุ่มจังหวัด</p> <p>๑. อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕</p> <p>๒. ประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง ร้อยละ ๕</p>
---------------------------------------	--	--

ประเด็นการ พัฒนา กลุ่ม จังหวัด	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์</p>	<p>ตัวชี้วัดความสำเร็จตามประเด็นการพัฒนาพัฒนา กลุ่มจังหวัด</p> <p>๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น</p>
---	---	---

แผนงาน	<p>แผนงานที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสู่เกษตรสร้างสรรค์และเกษตรกรรมยั่งยืน</p>	<p>แผนงานที่ ๒ แผนพัฒนาล้านนาเมืองเกษตรอุตสาหกรรมสมดุลสร้างสรรค์</p>
--------	---	--

โครงการ สำคัญ	<p>๑. โครงการเพิ่มผลิตภาพและคุณภาพสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p> <p>๒. โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตพืชบนที่สูง เพื่อผลิตสินค้าภายใต้มาตรฐานอาหารปลอดภัย</p>	<p>๓. โครงการส่งเสริมการเกษตรมูลค่าสูงด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Science Technology and Innovation)</p> <p>๔. โครงการการประชาสัมพันธ์และขยายตลาดสินค้าเกษตรกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑</p>
------------------	--	--

๒. ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ และสรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาภูมิภาคเหนือตอนบน ๑

แผนระดับ ๑	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายการพัฒนาประเทศ (๑) สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ (๒) กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ (๓) เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ ประเด็น (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเอง
---------------	--

แผนระดับ ๒	<p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น พลังทางสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ <ul style="list-style-type: none"> - ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมเพิ่มขึ้น <p>๑. แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การเสริมสร้างทุนทางสังคม</p> <p>๑.๑) ภาคีการพัฒนา มีบทบาทในการพัฒนาสังคมมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๒. แผนย่อยการรองรับสังคมสูงวัยเชิงรุก</p> <p>๒.๑) ประชากรไทยมีการเตรียมการก่อนยามสูงอายุเพื่อให้สูงวัยอย่างมีคุณภาพเพิ่มขึ้น</p> <p>๒.๒) ผู้สูงอายุมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓</p> <ul style="list-style-type: none"> ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์ ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน และแก้ไขปัญหาความยากจน - แนวทางการพัฒนา เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด ให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ และมีอาชีพ
---------------	--	---

แผนระดับ ๓	<p>แผนพัฒนาภาคเหนือ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐</p> <p>เป็น ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ ตามแนวคิด เศรษฐกิจสร้างสรรค์ สานสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ สุขภาวะดี วิถีชีวิตยั่งยืน</p>
---------------	--

สาระสำคัญ แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด	<p>เป้าหมายการพัฒนาภาคเหนือตอนบน</p> <p>พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรม</p> <p>สร้างสรรค์สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง</p>	<p>ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาภาคเหนือตอนบน</p> <p>๑. อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕</p> <p>๒. ประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง ร้อยละ ๕</p>
---------------------------------------	---	--

ประเด็นการ พัฒนา กลุ่ม จังหวัด	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน PM ๒.๕</p>	<p>ตัวชี้วัดความสำเร็จตามประเด็นการพัฒนาภาคเหนือตอนบน</p> <p>๑. จำนวนพื้นที่เผาไหม้ (Fire Burn Scar) ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ลดลง</p> <p>๒. จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละออง (PM๒.๕) เกินเกณฑ์มาตรฐาน ลดลง</p> <p>๓. จำนวนจุด Hotspot ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ลดลง</p>
---	---	---

แผนงาน	<p>แผนงานที่ ๑ ส่งเสริมเศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ</p>	<p>แผนงานที่ ๒ การแก้ไขและป้องกันและควบคุมปัญหาไฟป่าและหมอกควันในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑</p>
--------	---	---

โครงการ สำคัญ	<p>๑. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าหมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑</p>	<p>๒. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นควันและไฟป่าในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑</p> <p>๓. โครงการป้องกันและเพิ่มประสิทธิภาพทรัพยากรป่าไม้ ดิน และน้ำอย่างยั่งยืน</p>
------------------	---	---

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลเพื่อการพัฒนา

สภาพทั่วไปและสถานการณ์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

ความเป็นมาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

การบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดเป็นรูปแบบการบริหารราชการระดับพื้นที่แบบบูรณาการ ในรูปของการรวมกลุ่มของจังหวัดที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงในด้านต่าง ๆ ทั้งในเชิงภูมิศาสตร์ สังคมวัฒนธรรม และศักยภาพการพัฒนาเข้าด้วยกันซึ่งจะช่วยให้การวางกรอบทิศทางการพัฒนาระดับพื้นที่ที่มีความชัดเจน มีการแก้ไขปัญหาพร้อมกันระหว่างจังหวัด และเกิดการใช้ทรัพยากรทางการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด ฉบับที่ ๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ กำหนดให้จัดตั้งกลุ่มจังหวัด ๑๘ กลุ่มจังหวัด ซึ่งกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน โดยจังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

ภาพที่ ๑.๑ แสดงแผนที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

๑. ข้อมูลด้านกายภาพ

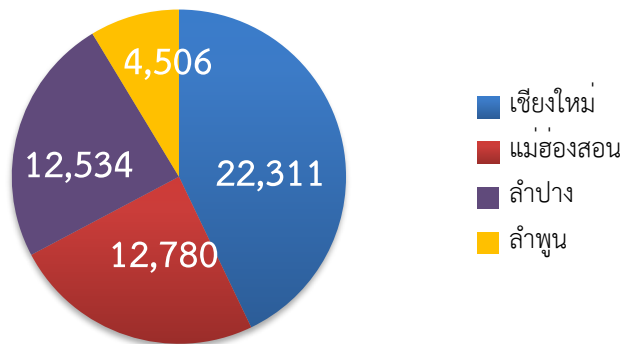
๑.๑ ลักษณะภูมิประเทศ

๑) ที่ตั้ง

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย ๔ จังหวัด คือ เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง และแม่ฮ่องสอน มีพื้นที่ประมาณ ๕๒,๑๓๑ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓๒.๕๘ ล้านไร่ โดยจังหวัดภายในกลุ่มมีพื้นที่มากที่สุด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ (จังหวัดเชียงใหม่มีพื้นที่มากที่สุดในประเทศไทย) รองลงมา ได้แก่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน ตามลำดับ

กราฟที่ ๑.๑ แสดงพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (ตารางกิโลเมตร)

พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (ตารางกิโลเมตร)

พื้นที่รวมทั้งหมด 52,131 ตารางกิโลเมตร

๒) อาณาเขต

ภาพที่ ๑.๒ แสดงเส้นทางเชื่อมโยงพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัด/ประเทศต่างๆ ได้แก่
ทิศเหนือ ติดกับ จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา และสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์
ทิศใต้ ติดกับ จังหวัดตาก
ทิศตะวันตก ติดกับ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์
ทิศตะวันออก ติดกับ จังหวัดเชียงราย จังหวัดแพร่ และจังหวัดสุโขทัย

จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีอาณาเขตที่ติดต่อกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ กล่าวคือ จังหวัดเชียงใหม่มีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ๔ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเวียงแหง อำเภอเชียงดาว อำเภอฝาง และอำเภอแม่เฒ่า รวมระยะทาง ๒๗๗ กิโลเมตร จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาทุกอำเภอ ระยะทาง ๔๘๓ กิโลเมตร

๑.๒ ภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ สามารถจำแนก ๒ ลักษณะ ได้แก่

๑) เขตภูมิอากาศแบบร้อนชื้น (Humid Tropical Climate) โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยในแต่ละเดือนสูงกว่า ๑๘ องศาเซลเซียส และมีปริมาณฝนอยู่ระหว่าง ๑,๐๐๐ - ๒,๐๐๐ มิลลิเมตร/ปี

(๒) เขตย่อย คือ เขตทุ่งหญ้าเมืองร้อนหรือทุ่งหญ้าสะวันนา (Tropical Savanna Climate) โดยจะมีฤดูแล้งสลับกับฤดูฝนอย่างชัดเจนปริมาณฝนจะผันแปรไปตามฤดูกาลและโดยเฉลี่ยจะอยู่ระหว่าง ๑,๐๐๐-๑,๕๐๐ มิลลิเมตร/ปี

ขณะที่อุณหภูมิเฉลี่ยและปริมาณน้ำฝนรายปีของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ๓๐ ปี (๑๙๘๑-๒๐๑๐) พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีค่าอุณหภูมิต่ำสุด เฉลี่ย ๒๐.๗ องศา อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๓.๐ องศาและมีปริมาณน้ำฝนรายปีเฉลี่ยอยู่ที่ ๑๑๒๓.๔๘ มิลลิเมตร/ปี กล่าวคือ

- จังหวัดเชียงใหม่มีอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ยอยู่ที่ ๒๐.๘ องศา อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ ๓๒.๒ องศา มีปริมาณน้ำฝน ๑๑๔๐.๒ มิลลิเมตร/ปี

- จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ยอยู่ที่ ๒๐.๑ องศา อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ยอยู่ที่ ๓๓.๑ องศา มีปริมาณน้ำฝน ๑๒๙๙.๑ มิลลิเมตร/ปี

- จังหวัดลำปางมีอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ยอยู่ที่ ๒๑.๐ องศา อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ ๓๓.๗ องศา มีปริมาณน้ำฝน ๑๐๔๙.๒ มิลลิเมตร/ปี

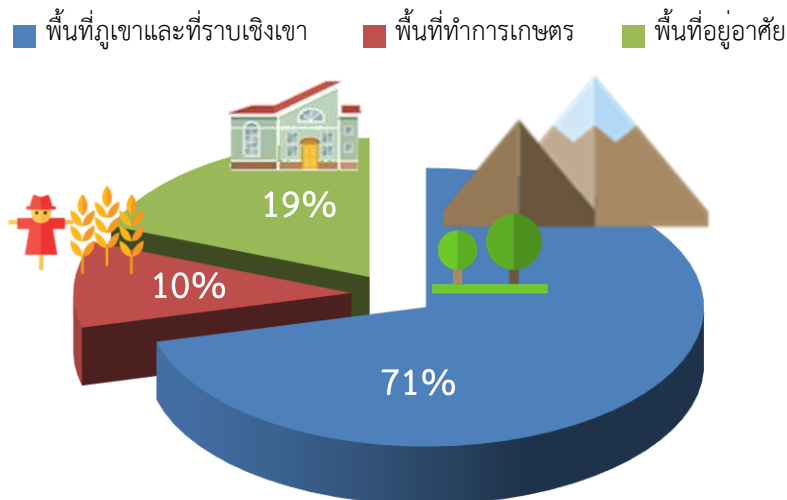
- จังหวัดลำพูนมีอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ยอยู่ที่ ๒๐.๗ องศา อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ ๓๓.๐ องศา มีปริมาณน้ำฝน

สำหรับอุณหภูมิเฉลี่ยรายเดือนที่ต่ำที่สุดในรอบปีของแต่ละจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (ค่าสูงสุดและต่ำสุดมาเฉลี่ย) พบว่า จังหวัดเชียงใหม่มีอุณหภูมิเฉลี่ยรายเดือน ๒๑.๔ องศา (เดือนธันวาคม) จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีอุณหภูมิเฉลี่ยรายเดือน ๒๐.๖ องศา (เดือนมกราคม) จังหวัดลำปางมีอุณหภูมิเฉลี่ยรายเดือน ๒๑.๖ องศา (เดือนธันวาคม) และจังหวัดลำพูนมีอุณหภูมิเฉลี่ยรายเดือน ๒๑.๓ องศา (เดือนธันวาคม)

๑.๓ การใช้ประโยชน์จากที่ดินจากสภาพภูมิประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

กราฟที่ ๑.๒ แสดงสภาพภูมิประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

สภาพภูมิประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

สภาพภูมิประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ จำแนกเป็นพื้นที่ภูเขาและที่ราบเชิงเขา ร้อยละ ๗๑ พื้นที่ทำการเกษตรร้อยละ ๑๐ และพื้นที่อยู่อาศัยร้อยละ ๑๙ ของพื้นที่ทั้งหมด โดยสามารถแบ่งตามลักษณะพื้นที่ได้ ดังนี้

๑) เขตทิวเขาและภูเขา ประกอบด้วย ทิวเขาแดนลาวทอดตัวยาวอยู่แนวตะวันตก - ตะวันออก กั้นพรมแดนระหว่างไทยกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ยอดเขาสำคัญ ได้แก่ ดอยผ้าห่มปกสูง ๑,๔๕๖ เมตร และดอยอ่างขาง สูง ๑,๙๑๘ เมตร เป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำปิง ทิวเขาถนนธงชัยเป็นทิวเขาอยู่ทางตะวันตก ทอดตัวแนวเหนือ-ใต้ ระหว่างไทยกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาวางตัวทอดลงมาในเขตจังหวัดแม่ฮ่องสอนและจังหวัดเชียงใหม่ มีความยาวทั้งหมด ๑,๔๑๐ กิโลเมตร มียอดเขาสูงสุด คือ ดอยอินทนนท์ ความสูง ๒,๕๘๐ เมตร

๒) เขตที่ราบและหุบเขา โดยมีที่ราบสำคัญ ได้แก่ ที่ราบลุ่มน้ำปิง ลุ่มน้ำวัง ลุ่มน้ำสาละวิน

๓) เขตแอ่งที่ราบ โดยมีแอ่งที่ราบที่สำคัญ ได้แก่ แอ่งแม่น้ำแจ่ม แอ่งน้ำแม่ตื่น แอ่งน้ำฝาง และแอ่งลำปาง

ด้วยสภาพภูมิประเทศดังกล่าว จึงทำให้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ และความหลากหลายทางชีวภาพ โดยเป็นพื้นที่ต้นน้ำสำคัญของประเทศ ประกอบด้วย ลุ่มน้ำปิงและสาขา ลุ่มน้ำกว๊าน ลุ่มน้ำแม่ทา ลุ่มน้ำลี้ ลุ่มน้ำปายและสาขาลุ่มน้ำวาง ลุ่มน้ำวังและสาขา ลุ่มน้ำยมและสาขารวมทั้งเป็นพื้นที่ทางการเกษตรที่สำคัญของประเทศ

๑.๔ โครงสร้างพื้นฐาน

๑) ถนน

เส้นทางการคมนาคมขนส่งทางถนนภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ที่สำคัญ ได้แก่

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ ซึ่งเป็นเส้นทางคมนาคมระหว่างภูมิภาค จากจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง ตาก กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ชัยนาท สิงห์บุรี ลพบุรี อ่างทอง อยุธยา และเชื่อมต่อกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ เข้าสู่จังหวัดปทุมธานี และกรุงเทพมหานคร รวมระยะทางประมาณ ๖๙๕ กิโลเมตร

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖ (แยกทางหลวงหมายเลข ๑ (เถิน) - ต่อเขตเทศบาลนครเชียงใหม่) เป็นถนนขนาด ๒ ช่องจราจร มีแนวเส้นทางเริ่มจากทางแยกถนนพหลโยธิน (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑) อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง ผ่านอำเภอลี้ อำเภอบ้านโฮ่ง อำเภอเวียงหนองล่อง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน และตัดเข้าตัวเมืองเชียงใหม่ สิ้นสุดที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางนี้เป็นเส้นทางลัดจากถนนพหลโยธินที่สามารถเชื่อมต่อไปยังสถานที่สำคัญ เช่น อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ อุทยานแห่งชาติออบหลวง โดยไม่ต้องผ่านตัวเมืองเชียงใหม่ แต่ไม่เป็นที่นิยมนักเนื่องจากช่วงอำเภอเถิน ถึงอำเภอลี้ (รอยต่อระหว่างจังหวัดลำปางและจังหวัดลำพูน) เป็นทางแคบ ตัดขึ้นภูเขาสูง และคดเคี้ยวมาก จึงไม่เหมาะในการสัญจรในเวลากลางคืน

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๗ เชื่อมจังหวัดแม่ฮ่องสอนกับจังหวัดเชียงใหม่ บริเวณอำเภอแม่แตง เลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๙๕ ผ่านอำเภอป่าเย็บ อำเภอปางมะผ้า และเข้าสู่ตัวเมืองแม่ฮ่องสอน หรือทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘ เชียงใหม่-แม่สะเรียง โดยผ่านอำเภอหางดง อำเภอสันป่าตอง อำเภอจอมทอง อำเภอฮอดของจังหวัดเชียงใหม่ เข้าสู่อำเภอแม่สะเรียง อำเภอแม่ลาน้อย อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน

๒) รถไฟ

จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ที่มีเส้นทางรถไฟเชื่อมต่อ ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน และจังหวัดลำปาง โดยสถานีรถไฟเชียงใหม่เป็นสถานีปลายทางของทางรถไฟสายเหนือ ระยะทางจากกรุงเทพฯถึงสถานีเชียงใหม่ คือ ๗๕๑ กิโลเมตร ปัจจุบันการคมนาคมทางรถไฟโดยการรถไฟแห่งประเทศไทยมีขบวนรถไฟสายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ที่เดินทางขึ้น-ล่องผ่านจังหวัดลำปาง ลำพูน และเข้าสู่จุดหมายปลายทางสุดท้ายที่จังหวัดเชียงใหม่ทุกวัน วันละ ๑๐ ขบวน (ไป-กลับ) และเปิดการเดินทางรถไฟสายเชียงใหม่-นครสวรรค์ จำนวน ๒ ขบวน (ไป-กลับ)

๒. การคมนาคมขนส่งทางอากาศ

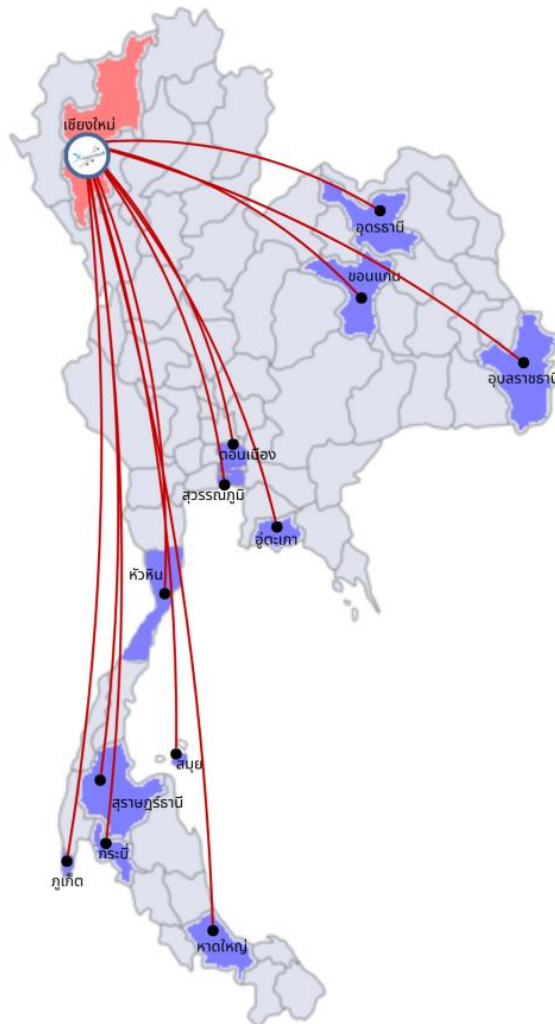
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางอากาศที่สำคัญ โดยปัจจุบันเป็นที่ตั้งของสนามบิน ได้แก่

๑) ท่าอากาศยานนานาชาติจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นสนามบินศูนย์กลางของภาคเหนือ มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ ๓ ของประเทศรองจากสนามบินสุวรรณภูมิและดอนเมืองตามลำดับ อีกทั้งยังสามารถรองรับผู้โดยสารได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยสามารถรองรับผู้โดยสารระหว่างประเทศได้ ๒ ล้านคน ต่อปีและผู้โดยสารภายในประเทศได้ ๖ ล้านคนต่อปี มีพื้นที่รวม ๓๑,๓๐๑ ตารางเมตร

ท่าอากาศยานนานาชาติจังหวัดเชียงใหม่สามารถรองรับเครื่องบินขนาดใหญ่ Code E ได้ ๖ ลำ และขนาด Code C ได้ ๖ ลำ และขนาดเล็กได้ ๔ ลำ และปัจจุบันท่าอากาศยานเชียงใหม่มีสายการบินที่ให้บริการภายในประเทศจำนวน ๖ สายการบิน ได้แก่ การบินไทย, บางกอกแอร์เวย์ส, นกแอร์, ไทยแอร์เอเชีย, ไทยไลอ้อนแอร์, และไทยเวียดเจ็ทแอร์ และมีสายการบินระหว่างประเทศให้บริการอีก ๒๒ สายการบิน ได้แก่ แอร์เอเชีย, ลาวแอร์ไลน์, โคเรียนแอร์, ไชน่าอีสเทิร์นแอร์ไลน์, ไชน่าเซาเทิร์นแอร์ไลน์, จุนเหยาแอร์ไลน์, สก๊อต, ฮ็องกงเอ็กซ์เพรส, เจจูแอร์, ไทยเวียดเจ็ท, เมียนมาร์แนชนัลแอร์ไลน์, เมียนมาแอร์เวย์อินเตอร์เนชันแนล, จีนแอร์, เอเชียาน่าแอร์ไลน์, สตาร์ลิกส์แอร์ไลน์, อีวีเอแอร์, ไชน่าแอร์ไลน์, สีฉวนแอร์ไลน์, สปริงแอร์ไลน์, แอร์ไชน่า, รุ่ยลี่แอร์ไลน์, และไทยแอร์เอเชีย

นอกจากนี้ ท่าอากาศยานเชียงใหม่มีเส้นทางการบินภายในประเทศ ๑๒ เส้นทาง ได้แก่ ขอนแก่น, อุดรธานี, อุบลราชธานี, ดอนเมือง, สุวรรณภูมิ, ภูเก็ต, กระบี่, หาดใหญ่, สมุย, สุราษฎร์ธานี, หัวหิน และ อุตะภา และเส้นทางการบินระหว่างประเทศ ๑๔ เส้นทาง ได้แก่ ปักกิ่ง, จิงหง, ปู๊ดง (เซี่ยงไฮ้), ฉิงตู, กวางโจว, กัวลาลัมเปอร์, สิงคโปร์, ฮองกง, ไทเป, ฮานอย, หลวงพระบาง, ย่างกุ้ง, อินซอน, คันไซ (โอซาก้า) (ที่มา : ท่าอากาศยานเชียงใหม่ **หมายเหตุ สายการบิน/เส้นทางบิน มิถุนายน ๒๕๖๗)

ภาพที่ ๑.๓ เส้นทางการบินภายในประเทศ ๑๒ เส้นทาง

ภาพที่ ๑.๔ เส้นทางการบินระหว่างประเทศ ๑๔ เส้นทาง

ตารางที่ ๑.๑ แสดงข้อมูลเที่ยวบินสู่ท่าอากาศยานนานาชาติเชียงใหม่

ปี พ.ศ.	เที่ยวบินระหว่างประเทศสู่ท่าอากาศยานนานาชาติเชียงใหม่	
	จำนวนเที่ยวบิน	จำนวนผู้โดยสาร (พันคน)
๒๕๖๔	๑๖,๐๕๑	๑,๗๖๒,๗๓๒
๒๕๖๕	๓๙,๐๒๗	๔,๔๕๙,๔๘๑
๒๕๖๖	๕๕,๖๖๓	๘,๒๒๔,๕๗๓

๒) ท่าอากาศยานแม่ฮ่องสอน มีขนาดพื้นที่ ๒๓๓ ไร่ สามารถรองรับผู้โดยสารภายในประเทศ ได้จำนวน ๓๐๐ คน มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น เครื่องปรับอากาศ ลิฟท์ และสะพานลำเลียงสัมภาระ ปัจจุบันท่าอากาศยานแม่ฮ่องสอนมีจำนวนเที่ยวบิน ๖ เที่ยวบินต่อสัปดาห์ สามารถเดินทางได้วันจันทร์/วันพุธ/วันศุกร์ วันละ ๒ เที่ยวบิน มีเส้นทางการบินหลักๆ คือ จากสุวรรณภูมิ – ลำปาง - แม่ฮ่องสอน และจากแม่ฮ่องสอน – ลำปาง - สุวรรณภูมิ โดยทั้งสองเส้นทางรับผิดชอบโดย สายการบิน BANGKOK AIRWAYS (ที่มา : ท่าอากาศยานแม่ฮ่องสอน ข้อมูลตารางบินวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๗ – ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๗)

ตารางที่ ๑.๒ แสดงข้อมูลเที่ยวบินสู่ท่าอากาศยานแม่ฮ่องสอน

ปี พ.ศ.	เที่ยวบินสู่ท่าอากาศยานแม่ฮ่องสอน	
	จำนวนเที่ยวบิน	จำนวนผู้โดยสาร (พันคน)
๒๕๖๔	๓๒	๒,๒๗๐
๒๕๖๕	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
๒๕๖๖	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล

๓) ท่าอากาศยานจังหวัดลำปาง เปิดให้บริการเที่ยวบินสำหรับผู้โดยสารในเส้นทางระหว่างจังหวัดลำปางกับท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (สายการบินบางกอกแอร์เวย์) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (๑) กรุงเทพฯ (สุวรรณภูมิ) - ลำปาง จำนวน ๓ เที่ยวบิน/วัน
- (๒) ลำปาง - กรุงเทพฯ (สุวรรณภูมิ) จำนวน ๓ เที่ยวบิน/วัน
- (๓) สุวรรณภูมิ - ลำปาง - แม่ฮ่องสอน จำนวน ๑ เที่ยวบิน/วัน
- (๔) แม่ฮ่องสอน - ลำปาง - สุวรรณภูมิ จำนวน ๑ เที่ยวบิน/วัน

ตารางที่ ๑.๓ แสดงข้อมูลเที่ยวบินสู่ท่าอากาศยานลำปาง

ปี พ.ศ.	เที่ยวบินระหว่างประเทศสู่ท่าอากาศยานลำปาง	
	จำนวนเที่ยวบิน	จำนวนผู้โดยสาร (พันคน)
๒๕๖๕	๓,๐๐๘	๑๑๒,๓๗๙
๒๕๖๖	๒,๙๑๔	๑๐๘,๔๓๑

(ที่มา : ท่าอากาศยานลำปาง ข้อมูลตารางบินวันที่ ๑ - ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗)

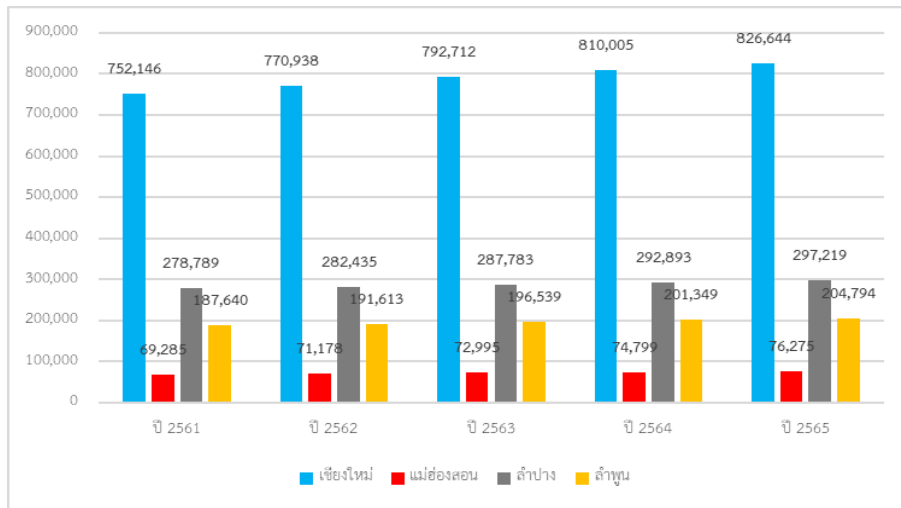
๓. การเข้าถึงไฟฟ้า

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕ คริวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีจำนวนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกๆปี และค่อนข้างมีความครอบคลุมเกือบทั้งหมด โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ คริวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้ามีจำนวน ๑,๓๒๐,๗๖๑ คริวเรือน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๑,๓๕๔,๗๐๑ คริวเรือน ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ จำนวน ๑,๓๘๓,๘๔๕ คริวเรือน ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีจำนวน ๑,๔๑๓,๘๒๗ คริวเรือน

ตารางที่ ๑.๔ การเข้าถึงไฟฟ้าของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕

การเข้าถึง/ คริวเรือน (ราย)	เชียงใหม่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน	รวม
ปี ๒๕๖๒	๗๗๕,๕๓๕	๗๑,๑๗๘	๒๘๒,๔๓๕	๑๙๑,๖๑๓	๑,๓๒๐,๗๖๑
ปี ๒๕๖๓	๗๙๗,๓๘๔	๗๒,๙๙๕	๒๘๗,๗๘๓	๑๙๖,๕๓๙	๑,๓๕๔,๗๐๑
ปี ๒๕๖๔	๘๑๔,๘๐๔	๗๔,๗๙๙	๒๙๒,๘๙๓	๒๐๑,๓๔๙	๑,๓๘๓,๘๔๕
ปี ๒๕๖๕	๘๓๕,๕๓๙	๗๖,๒๗๕	๒๙๗,๒๑๙	๒๐๔,๗๙๔	๑,๔๑๓,๘๒๗

กราฟที่ ๑.๓ แสดงการเข้าถึงไฟฟ้าของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงจำนวนครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ในช่วงปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕ ที่มีจำนวนครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยจังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้ามากที่สุด รองลงมาคือจังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน และจังหวัดแม่ฮ่องสอน ความก้าวหน้าในการขยายระบบไฟฟ้าในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ให้ครอบคลุมพื้นที่ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มากขึ้นดังกล่าว ย่อมส่งผลดีต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ถึงแม้ว่าโดยรวมแล้วจำนวนครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าจะเพิ่มขึ้นแต่ยังคงมีความแตกต่างระหว่างแต่ละจังหวัด ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยด้านภูมิประเทศเป็นภูเขาสูง หรือพื้นที่ห่างไกล อาจมีความยากลำบากในการขยายระบบไฟฟ้ามากกว่าพื้นที่ราบ ความหนาแน่นของประชากร และโครงสร้างพื้นฐาน เช่น เส้นทางคมนาคม ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการการขยายระบบไฟฟ้า

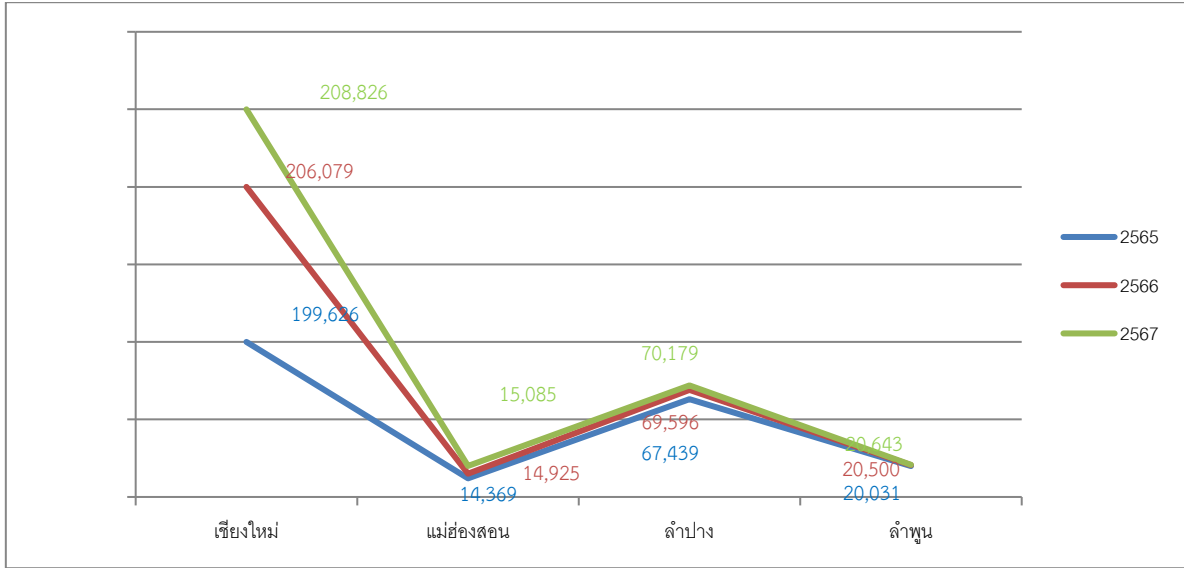
๔. การเข้าถึงประปา

สัดส่วนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้ ในพื้นที่ส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ในปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ ทั้ง ๔ จังหวัดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น (ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาค)

ตารางที่ ๑.๕ สัดส่วนจำนวนผู้ใช้น้ำ (คน) น้ำประปาใช้ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ แยกเป็นรายจังหวัด

จำนวนผู้ใช้น้ำ (คน)	เชียงใหม่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน
ปี ๒๕๖๕	๑๙๙,๖๒๖	๑๔,๓๖๙	๖๗,๔๓๙	๒๐,๐๓๑
ปี ๒๕๖๖	๒๐๖,๐๗๙	๑๔,๙๒๕	๖๙,๕๙๖	๒๐,๕๐๐
ปี ๒๕๖๗ (ข้อมูล ณ พ.ค. ๖๗)	๒๐๘,๘๒๖	๑๕,๐๘๕	๗๐,๑๗๙	๒๐,๖๔๓

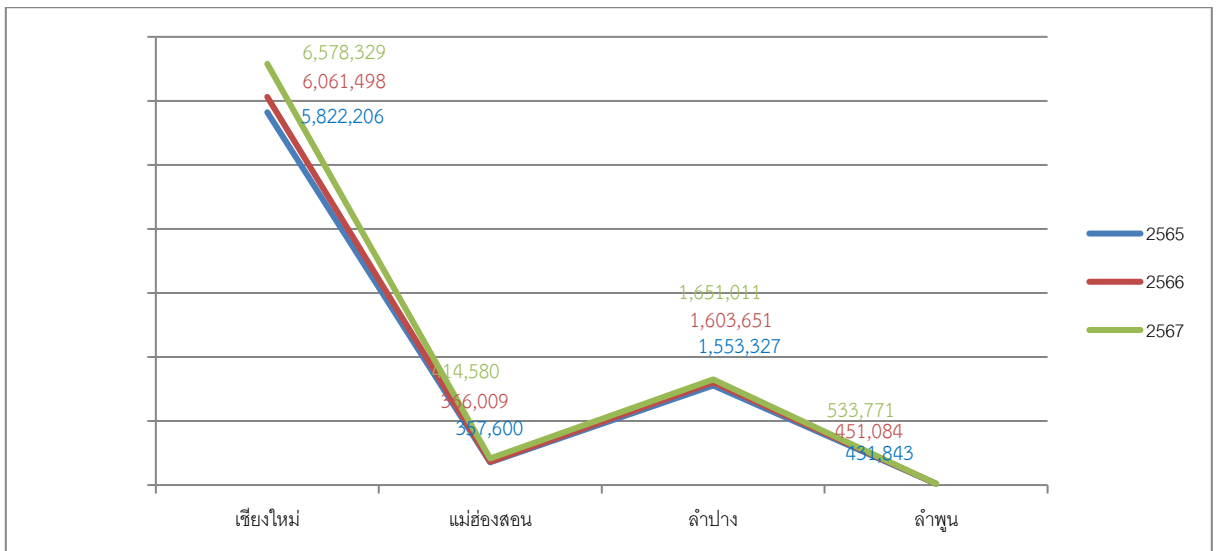
กราฟที่ ๑.๔ แสดงสัดส่วนจำนวนผู้ใช้น้ำ (คน) น้ำประปาใช้ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ แยกเป็นรายจังหวัด

ตารางที่ ๑.๖ สัดส่วนปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลบ.ม.) น้ำประปาใช้ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ แยกเป็นรายจังหวัด

ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลบ.ม.)	เชียงใหม่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน
ปี ๒๕๖๕	๕,๘๒๒,๒๐๖	๓๕๗,๖๐๐	๑,๕๕๓,๓๒๗	๔๓๑,๘๔๓
ปี ๒๕๖๖	๖,๐๖๑,๔๙๘	๓๖๖,๐๐๙	๑,๖๐๓,๖๕๑	๔๕๑,๐๘๔
ปี ๒๕๖๗ (ข้อมูล ณ พ.ค. ๖๗)	๖,๕๗๘,๓๒๙	๔๑๔,๕๘๐	๑,๖๕๑,๐๑๑	๕๓๓,๗๗๑

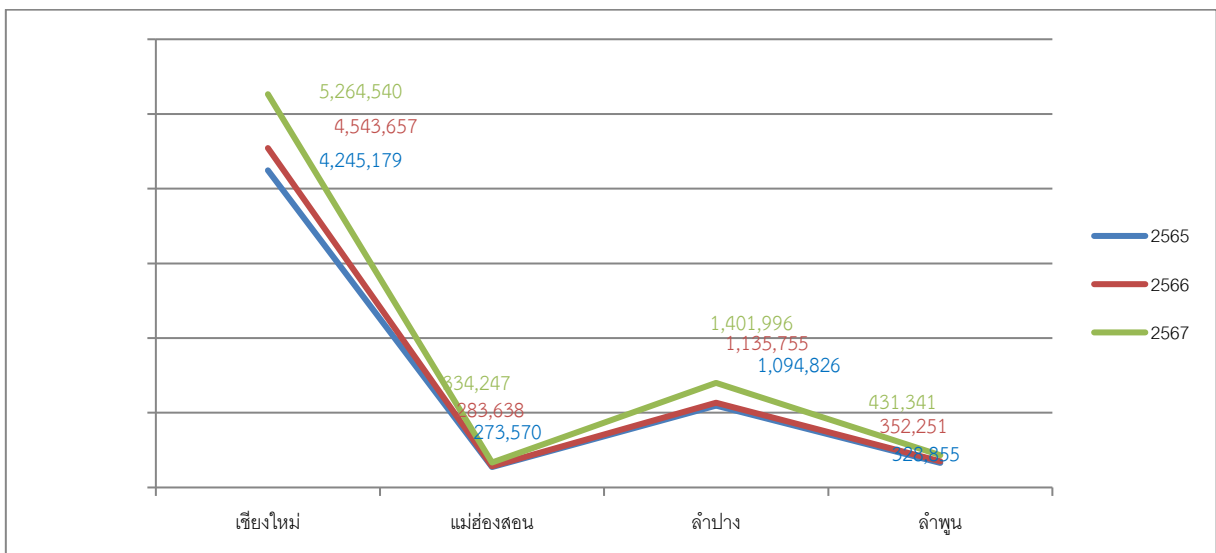
กราฟที่ ๑.๕ แสดงสัดส่วนสัดส่วนปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลบ.ม.) น้ำประปาใช้ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ แยกเป็นรายจังหวัด

ตารางที่ ๑.๗ สัดส่วนปริมาณน้ำจำหน่าย (ลบ.ม.) น้ำประปาใช้ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ แยกเป็นรายจังหวัด

ปริมาณน้ำจำหน่าย (ลบ.ม.)	เชียงใหม่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน
ปี ๒๕๖๕	๔,๒๔๕,๑๗๙	๒๗๓,๕๗๐	๑,๐๙๔,๘๒๖	๓๒๘,๘๕๕
ปี ๒๕๖๖	๔,๕๔๓,๖๕๗	๒๘๓,๖๓๘	๑,๑๓๕,๗๕๕	๓๕๒,๒๕๑
ปี ๒๕๖๗ (ข้อมูล ณ พ.ค. ๖๗)	๕,๒๖๔,๕๔๐	๓๓๔,๒๔๗	๑,๔๐๑,๙๙๖	๔๓๑,๓๔๑

กราฟที่ ๑.๖ แสดงสัดส่วนปริมาณน้ำจำหน่าย (ลบ.ม.) น้ำประปาใช้ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ แยกเป็นรายจังหวัด

จากข้อมูลข้างต้น ในปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ พบว่าปริมาณน้ำประปาที่ผลิตและจำหน่ายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

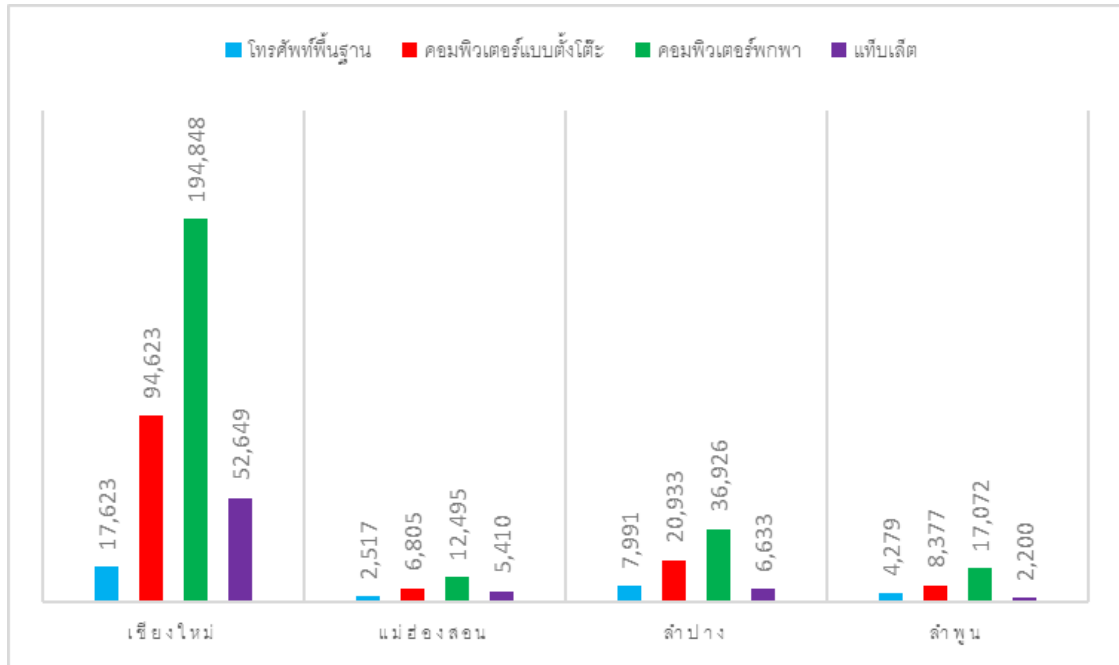
๕. อุปกรณ์/เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

จำนวนอุปกรณ์/เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวน ๓๕๙,๗๔๓ เครื่อง จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีจำนวน ๒๗,๒๒๗ เครื่อง จังหวัดลำปาง มีจำนวน ๗๒,๔๘๓ เครื่อง และจังหวัดลำพูน มีจำนวน ๓๑,๙๒๘ เครื่อง

ตารางที่ ๑.๘ สัดส่วนจำนวนอุปกรณ์/เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓

เครื่องมือและอุปกรณ์สารสนเทศ (ครุว์เรือน, เครื่อง)	จังหวัดเชียงใหม่	จังหวัดแม่ฮ่องสอน	จังหวัดลำปาง	จังหวัดลำพูน
โทรศัพท์พื้นฐาน	๑๗,๖๒๓	๒,๕๑๗	๗,๙๙๑	๔,๒๗๙
คอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะ	๙๔,๖๒๓	๖,๘๐๕	๒๐,๙๓๓	๘,๓๗๗
คอมพิวเตอร์พกพา	๑๙๔,๘๔๘	๑๒,๔๙๕	๓๖,๙๒๖	๑๗,๐๗๒
แท็บเล็ต	๕๒,๖๔๙	๕,๔๑๐	๖,๖๓๓	๒,๒๐๐
รวมทั้งสิ้น	๓๕๙,๗๔๓	๒๗,๒๒๗	๗๒,๔๘๓	๓๑,๙๒๘

กราฟที่ ๑.๗ แสดงสัดส่วนจำนวนอุปกรณ์/เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๒. ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

๒.๑ ข้อมูลภาพรวมของเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ณ ราคาประจำปี เท่ากับ ๔๒๕,๑๘๓ ล้านบาท โดยโครงสร้างผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ จำแนกได้ ๒ ประเภท คือ แยกตามภาค และแยกตามสาขาการผลิต โดยแยกตามภาคปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนี้

ตารางที่ ๑.๙ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕

จังหวัด	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ พ.ศ. ๒๕๖๕ (ล้านบาท)			
	ภาคการเกษตร	ภาคท่องเที่ยว/ บริการ	ภาคอุตสาหกรรม	รวม
เชียงใหม่	๓๙,๔๔๕	๑๗๖,๕๗๔	๒๘,๑๙๐	๒๔๔,๒๐๙
แม่ฮ่องสอน	๔,๖๒๔	๙,๙๔๗	๑,๑๐๐	๑๕,๖๗๑
ลำปาง	๙,๓๑๗	๓๙,๗๒๔	๒๕,๘๗๔	๗๔,๙๑๕
ลำพูน	๑๒,๕๖๖	๒๗,๒๑๒	๕๐,๖๑๐	๙๐,๓๘๘
รวม	๖๕,๙๕๒	๒๕๓,๔๕๗	๑๐๕,๗๗๔	๔๒๕,๑๘๓

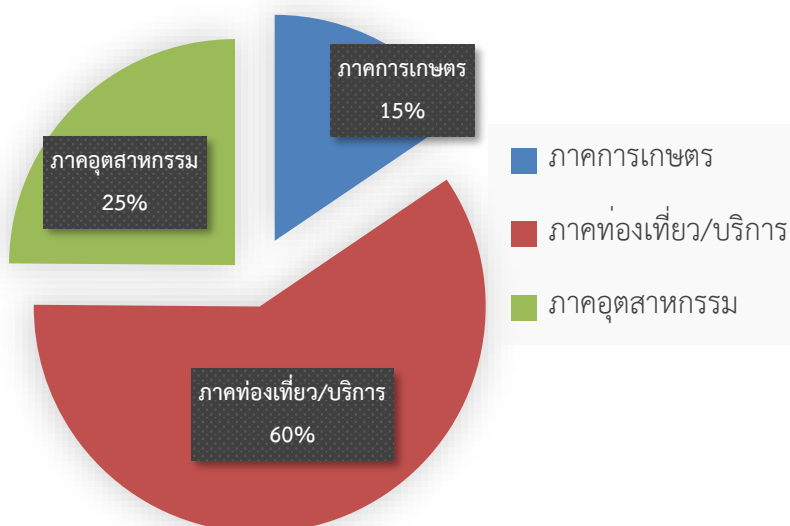
(ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

มูลค่าเศรษฐกิจรายภาคสูงสุดเรียงตามลำดับ

ได้แก่ ๑) ภาคท่องเที่ยว/บริการ ๒) ภาคอุตสาหกรรม ๓) ภาคเกษตร

กราฟที่ ๑.๘ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕

ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ปี พ.ศ. 2565

๒.๒ ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

๒.๒.๑ สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ

๑) สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

เชียงใหม่ อาทิ อุทยานแห่งชาติขุนขาน
อุทยานแห่งชาติออบหลวง ม่อนแจ่ม
อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์
ดอยอ่างขาง น้ำตกสิริธาร
ดอยหลวงเชียงดาว อุทยานแห่งชาติ
ห้วยน้ำดัง น้ำพุร้อนสันกำแพง เป็นต้น

ม่อ่งสอน อาทิ วนอุทยานถ้ำปลา
น้ำตกผาเสื่อ บ่อน้ำร้อนผาบ่อง
น้ำตกผาบ่อง น้ำตกแม่เย็น ถ้ำแม่ละนา
โป่งน้ำร้อนท่าปาย บ่อน้ำร้อนเมืองแปง
น้ำตกหมอแปง ทุ่งบัวตองดอยแม่อุคอ
น้ำตกแม่สุรินทร์ น้ำตกดาวดึงส์
อุทยานแห่งชาติสาละวิน อุทยานแห่ง
ชาติแม่เงาและล่องแพแม่น้ำเงา เป็นต้น

ลำปาง อาทิ อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อนลำปาง
เขื่อนกิ่วลม บ่อน้ำร้อนบ้านโป่งร้อน
น้ำตกวังแก้ว ดอยหนอก น้ำตกแม่ตี่ง
อุทยานแห่งชาติถ้ำผาไท น้ำตกเกาฟู
หุบภูเขี้ยว อุทยานแห่งชาติแม่ะ
ถ้ำพระสบาย อุทยานแห่งชาติดอยจง

ลำพูน อาทิ ถ้ำหลวงผาเวียง น้ำตกก้อน้อย
อุทยานแห่งชาติแม่ปิง ถ้ำยางวี ผาแมว
น้ำตกก้อนหลวง ถ้ำช้างร้อง
อุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล เป็นต้น

๒) สถานที่ท่องเที่ยวทางศาสนา ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และสถาปัตยกรรม

CHIANG MAI
MAE HONG SON
LAMPANG
LAMPHUN

สถานที่ท่องเที่ยวทางศาสนา
ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม
และสถาปัตยกรรมใน
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

C จังหวัดเชียงใหม่ อาทิ วัดพระธาตุดอยสุเทพราชวรวิหาร วัดพระสิงห์
มหาวิหาร วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร วัดเจ็ดยอด พระตำหนักภูพิงศ์ราชนิเวศ
พระมหาธาตุบมเบกนิคต เวียงกุมกาม ศูนย์หัตถกรรม บ้านถวาย
ศูนย์หัตถกรรมกระดาษสาและร่มบ่อสร้าง/ต้นเป้า วัดเชียงมั่น ไนกับาซาร์
ถนนคนเดินวัวลาย/ท่าแพ

M จังหวัดแม่ฮ่องสอน อาทิ วัดพระธาตุดอยกองมู วัดก้ำก้อ วัดจองคำและวัด
จองกลาง วัดหัวเวียง วัดก้ำก้อ วัดพระนอน พระตำหนักปางตอง บ้านรักไทย
วัดน้ำฮู วัดพระธาตุแม่เย็น วัดม่วยต่อ วัดต่อแพ พิพิธภัณฑ์อนุสรณ์สถาน
ไทย-ญี่ปุ่น หมู่บ้านเมืองปอน บ้านกะเหรี่ยงห้วยห้อม บ้านกะเหรี่ยงแม่สะก๊วะ
พระธาตุดอยมอกง พระธาตุดอยมอญ สะพานชูดองเป็

L

L จังหวัดลำปาง อาทิ สะพานรัษฎาภิเศก วัดพระ
เจดีย์ขาวหลัง วัดปงสนุกใต้ วัดพระแก้วดอนเต้า
บ้านเสานัก ถนนวังเหนือ พิพิธภัณฑ์รมบดิเชรามิก
บ้านป่องนัค ค่ายสุรศักดิ์มนตรี สถานีรถไฟนคร
ลำปาง พระพุทธรูปเรืองแสง ชุมชนบ้านเกาะหลวง
ศูนย์อนุรักษ์ช้างไทย สำนักสงฆ์พระธาตุดอยก่อย
วัดม่วงคอม วัดศรีหลวงเจ้าซ้อน บ้านศรีหลวงแจ้
ซ้อน วัดพระธาตุดอยน้อย วัดพระธาตุดอยปิง วัด
พระธาตุลำปางหลวง หมู่บ้านหัตถกรรมการตีมีด
บ้านขามแดง ศูนย์ศิลปาชีพแม่ต้า หอปูนละคอน

จังหวัดลำพูน อาทิ วัดพระพุทธบาทตากผ้า วัดจามเทวี วัดพระธาตุหริภุช
ยธรรมหารวัดพระธาตุดอยเวียง อนุสาวรีย์พระนางจามเทวี โบราณ
สถานกู่ช้าง-กู่ม้า วัดมหาวัน อนุสาวรีย์ครูบาศรีวิชัยวัดพระคงฤาษี บ่อน้ำ
ศักดิ์สิทธิ์ดอยชะม่อ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติหริภุชไชย พิพิธภัณฑ์วัดต้น
แก้วพิพิธภัณฑ์ชุมชนเมือง โบราณสถานเวียงเคาะกลาง แหล่งกอผ้าบ้าน
ดอนหลวง แหล่งกอผ้าบ้านหนองเข็อกวัดพระธาตุดอยเวียง อุโมงค์รถไฟ
ขุดตาน หมู่บ้านกะเหรี่ยงแม่ขาน

๓) สถานที่ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และผจญภัย

จังหวัดเชียงใหม่ อาทิ เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี
อุทยานหลวงราชพฤกษ์ ย่านการค้าถนนนิมมานเหมินท์
ล่องแพแม่วาง ก๊วยแม่ปาน Flight of the gibbon
กิจกรรมดูนกบนดอยอินทนนท์

จังหวัดแม่ฮ่องสอน อาทิ ล่องแก่งแม่ น้ำปาย
ปางอุ๋ง ภูโคลน คันทรีคลับ

จังหวัดลำปาง อาทิ กาดกองต้า นั่งรถม้าชมเมือง
โรงไฟฟ้าแม่เมาะ โครงการพระราชดำริบ้านทุ่งจี
ชุมชนบ้านแม่แจ่ม สะพานโยงสะพานแห่งประวัติศาสตร์
ไร่ถักรัฟี่หมื่นแสนวังจิว ศูนย์อนุรักษ์ช้างไทย
กะลาตีไซน์ โฮมสเตย์ชุมชน บ้านวอแก้ว ถนนวัฒนธรรม

จังหวัดลำพูน อาทิ สะพานขาวทาชมพู
ถนนคนเดินจังหวัดลำพูน The Sun New Center

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

ประเพณีและเทศกาลการท่องเที่ยวที่สำคัญ

CHIANG MAI
MAE HONG SON
LAMPANG
LAMPHUN

1 มกราคม

- งานฤดูหนาวและงานกาชาดจังหวัดเชียงใหม่ (จังหวัดเชียงใหม่)
- มหกรรมไม้ดอกไม้ประดับเชียงใหม่ (จังหวัดเชียงใหม่)
- เทศกาลร่มบ่อสร้างและหัตถกรรมสันกำแพง (จังหวัดเชียงใหม่)
- เชียงใหม่แจ๊สแอนด์เดอะมิวสิกอินเดอะซิตี (จังหวัดเชียงใหม่)
- มหกรรมผ้าตีนจกและวัฒนธรรมแม่แจ่ม (จังหวัดเชียงใหม่)
- JIVE GARDEN มหกรรมดนตรีเรกเก้แอนด์สกา (จังหวัดแม่ฮ่องสอน)
- งานเมืองสามหมอก (จังหวัดแม่ฮ่องสอน)
- งานฤดูหนาวและงานกาชาดแม่ฮ่องสอน (จังหวัดแม่ฮ่องสอน)
- งานวัน “ช้างไทย ตำนานยิ่งใหญ่แห่งแผ่นดิน (จังหวัดลำปาง)

3 มีนาคม

- มหกรรมกลองหลวงล้านนา ไห้สาพระพุทธรูปตากผ้า (จังหวัดลำพูน)
- เทศกาลโตกช้างลำปาง (จังหวัดลำปาง)
- งานประเพณีฟ้อนผี “เจ้าพ่อหมอกมุงเมืองห่อะม็อก” (จังหวัดลำปาง)
- งานรำลึกประวัติศาสตร์ “สะพานรัฐภักดีเศก” (จังหวัดลำปาง)

2 กุมภาพันธ์

- งานตรุษจีนไชน่าทาวน์เชียงใหม่
- มหกรรมไม้ดอกไม้ประดับเชียงใหม่
- งานศิลปหัตถกรรมไม้แกะสลักบ้านควาย (จังหวัดเชียงใหม่)
- เทศกาลสตอเบอรี่ของดีอำเภอสะเมิง (จังหวัดเชียงใหม่)
- มหกรรมผ้าฝ้ายกอมือของดีจอมทอง (จังหวัดเชียงใหม่)
- กิจกรรมปาย ทางมีความรัก (จังหวัดแม่ฮ่องสอน)
- งานตรุษจีน บ้านรักไทย (จังหวัดแม่ฮ่องสอน)
- ปีใหม่ชาวเขาประเพณีกินวอ (จังหวัดแม่ฮ่องสอน)

4 เมษายน

- งานประเพณีปีใหม่เมืองเชียงใหม่
- งานรำลึกวันประวัติศาสตร์รถไฟ รถม้า ลำปาง
- งานพิธีบวงสรวงศาลเจ้าพ่อประตูผา (จังหวัดลำปาง)
- งานประเพณี “สูงหลวง กลองใหญ่ ปีใหม่เมือง นครลำปาง
- งานมหกรรมท่องเที่ยว (จังหวัดลำปาง)
- งานแต่งสืวดลายผ้าฝ้ายดอนหลวง (จังหวัดลำพูน)
- ประเพณีสงกรานต์ จังหวัดลำพูน
- ประเพณีสงกรานต์จังหวัดแม่ฮ่องสอน
- ประเพณีปอยส่างลอง (ขึ้นอยู่กับชุมชน) (จังหวัดแม่ฮ่องสอน)
- ส่องแพแม่น้ำของ /แม่น้ำปาย (จังหวัดแม่ฮ่องสอน)

5 พฤษภาคม

- ประเพณีบูชาเสาอินทขิล (จังหวัดเชียงใหม่)
- ประเพณีสงกรานต์พระหริภุชไชย (จังหวัดลำพูน)
- ประเพณีปอยจำดีหรือกัจจุมุกราช /ไทยใหญ่ (จังหวัดแม่ฮ่องสอน)
- งานบวงสรวงเสาหลักเมืองและสี่พระยาเมือง (จังหวัดลำปาง)

6 มิถุนายน

- งานวันมะม่วงของดีเมืองเชียงใหม่ (จังหวัดเชียงใหม่)
- งานประเพณีสงกรานต์ “วัดดอยม่วงคำ” (จังหวัดลำปาง)

7 กรกฎาคม

- มหกรรมสานศิลป์ ถิ่นอาเชียน / งานห่อปอยจำดี
- งานตามรอยอารยธรรมหัตถกรรมสีสันวัฒนธรรมล้านนา งานหลวงเวียงละกอน สืบสานตำนานเจ้าพ่อทิพย์ช้าง วีรบุรุษแห่งเขลางค์ลันนา

ประเพณีและเทศกาลการท่องเที่ยวที่สำคัญ

8 สิงหาคม เทศกาลลำไย (จังหวัดลำพูน)

ลำไย
และเกษตรแฟร์
ลำพูน 2024

9 กันยายน กันยายน

10 ตุลาคม ตุลาคม

- มหกรรมอาหารเชียงใหม่
- งานหมากแข้งละคอน (จังหวัดลำปาง)
- ประเพณีกาตูลู อำเภอลำปาง (จังหวัดแม่ฮ่องสอน)
- ประเพณีออกหัวเทศกาลออกพรรษาแม่สะเรียง
- งานประเพณีปอยเหลินสิบเอ็ด (ออกพรรษา)

- ประเพณีสลากกัณฑ์และสลากย้อม หนึ่งในเดียวในโลก (จังหวัดลำพูน)
- งานบุญกินเจ นครลำปาง (จังหวัดลำปาง)

11 พฤศจิกายน พฤศจิกายน

- ประเพณียี่เป็งเชียงใหม่ (จังหวัดเชียงใหม่)
- งานเจ้าแม่จามเทวี และงานฤดูหนาวกาชาด
- งานประเพณีล่องสะเปาจาวเวียงละคอน (จังหวัดลำปาง)
- งานประเพณีนมัสการพระธาตูลำปางหลวง (จังหวัดลำปาง)
- เทศกาลท่องเที่ยวแม่เมาะ Festival (จังหวัดลำปาง)
- ประเพณีสิบสองมณล่องผ่องโต (จังหวัดแม่ฮ่องสอน)
- เทศกาลดอกบัวตองบานบนดอยแม่จอก (จังหวัดแม่ฮ่องสอน)
- งานนมัสการพระธาตุดอยกองมูและลอยกระทงสวรรค์
- งานประเพณีลอยกระทง (จังหวัดแม่ฮ่องสอน)
- ประเพณีงานเขาวงกตหรือ (ปอยหม่าคำป่า)
- งานดนตรีเมืองปาย (จังหวัดแม่ฮ่องสอน)
- ปาย ฟลิ้ม เฟสติวัล (จังหวัดแม่ฮ่องสอน)

OSM NORTH 1

12 ธันวาคม ธันวาคม

- เทศกาลเคาท์ดาวเชียงใหม่ (จังหวัดเชียงใหม่)
- นิมมานเหมินท์ อาร์ต แอนด์ ดีไซน์พรมเมนาด (จังหวัดเชียงใหม่)
- งานลำปางเซรามิกแฟร์ (จังหวัดลำปาง)
- ปีใหม่สากล ชุมชนทุกเผ่า ชาวแม่ฮ่องสอน (จังหวัดแม่ฮ่องสอน)
- เทศกาลดอกบัวตองบานบนดอยแม่จอก (จังหวัดแม่ฮ่องสอน)
- งานร่วมใจสืบสานตำนานป่าซาง (จังหวัดลำพูน)

๓. ข้อมูลด้านสังคมและความมั่นคง

๓.๑ ข้อมูลการปกครอง

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย ๔ จังหวัด คือ เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง และลำพูน โดยมีอำเภอทั้งหมด รวม ๕๓ อำเภอ ๔๐๐ ตำบล ๔,๐๒๙ หมู่บ้าน โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๔ แห่ง เทศบาลนคร ๒ แห่ง เทศบาลเมือง ๙ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๐๐ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๒๐๗ แห่ง

ตารางที่ ๑.๑๐ แสดงจำนวนส่วนการปกครองกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.
เชียงใหม่	๒๕	๒๐๔	๒,๐๗๐	๑	๑	๔	๑๑๖	๘๙
แม่ฮ่องสอน	๗	๔๕	๔๑๕	๑	-	๑	๖	๔๒
ลำปาง	๑๓	๑๐๐	๙๔๐	๑	๑	๓	๓๙	๕๙
ลำพูน	๘	๕๑	๕๗๗	๑	-	๑	๓๙	๑๗
รวม	๕๓	๔๐๐	๔,๐๐๒	๔	๒	๙	๒๐๐	๒๐๗

๓.๒ ประชากร

๓.๒.๑ จำนวนประชากร

จำนวนประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๗ (ข้อมูล ณ พ.ศ. ๖๗) มีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (ข้อมูล ณ พ.ศ. ๖๗) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีจำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น ๒,๙๖๔,๖๒๐ คน จังหวัดที่มีจำนวนประชากรในกลุ่มจังหวัดมากที่สุด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ ๑,๖๓๐,๔๒๖ คน รองลงมา ได้แก่ จังหวัดลำปาง ๖๙๘,๖๕๔ คน จังหวัดลำพูน ๓๙๓,๗๔๗ คน และจังหวัดแม่ฮ่องสอน ๒๔๑,๗๙๓ คน ตามลำดับ

ตารางที่ ๑.๑๑ แสดงจำนวนประชากรกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๗ (ข้อมูล ณ พ.ศ. ๖๗)

	จำนวนประชากร (คน)					
	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗ (ข้อมูล ณ พ.ศ. ๖๗)
เชียงใหม่	๑,๗๗๙,๒๕๔	๑,๗๘๔,๓๗๐	๑,๗๘๙,๓๘๕	๑,๗๙๒,๔๗๔	๑,๗๙๗,๐๗๕	๑,๖๓๐,๔๒๖
แม่ฮ่องสอน	๒๘๔,๑๓๘	๒๘๔,๕๔๙	๒๘๕,๙๑๖	๒๘๖,๗๘๙	๒๘๗,๖๔๔	๒๔๑,๗๙๓
ลำปาง	๗๓๘,๓๑๖	๗๒๘,๙๖๔	๗๒๔,๖๗๘	๗๑๘,๗๙๐	๗๑๑,๔๗๘	๖๙๘,๖๕๔
ลำพูน	๔๐๕,๐๗๕	๔๐๒,๐๑๑	๔๐๑,๓๙๙	๓๙๙,๕๕๗	๓๙๘,๔๔๐	๓๙๓,๗๔๗
รวม	๓,๒๐๖,๗๘๓	๓,๑๙๙,๘๙๔	๓,๒๐๙,๘๗๙	๓,๒๐๗,๖๑๐	๓,๑๙๔,๖๓๗	๒,๙๖๔,๖๒๐

๓.๒.๒ จำนวนครัวเรือนและความหนาแน่นประชากร

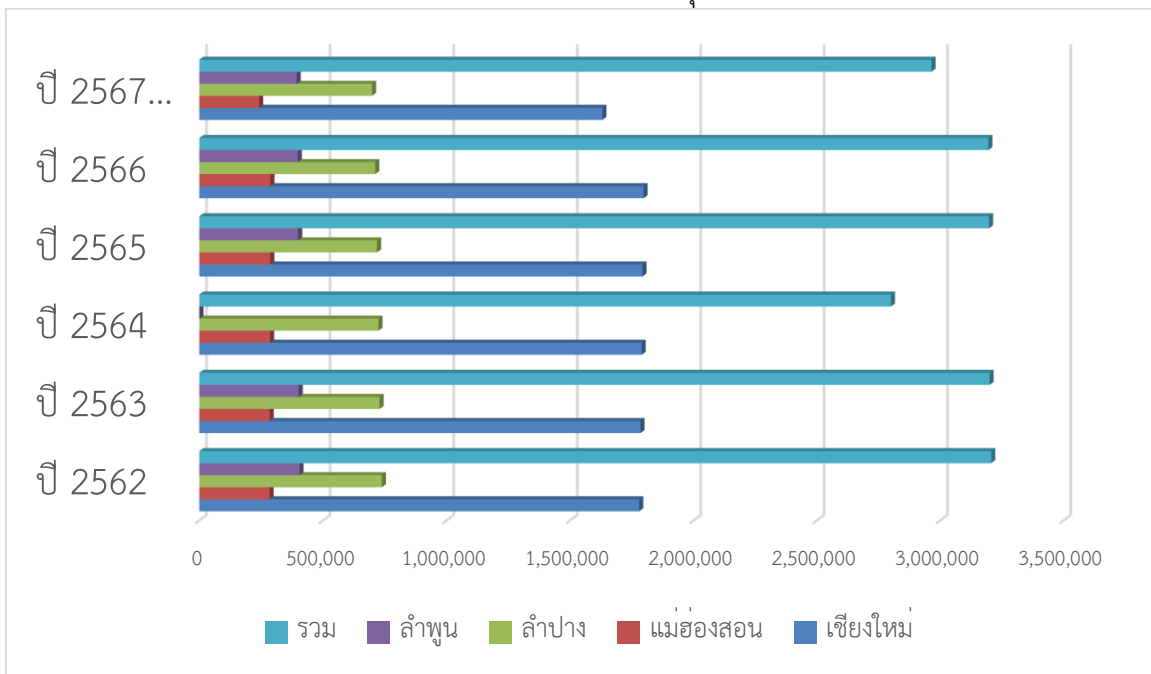
จำนวนครัวเรือนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีจำนวน ๑,๕๐๒,๐๒๓ ครัวเรือน จำแนกเป็น จังหวัดเชียงใหม่ ๘๘๓,๘๖๒ ครัวเรือน จังหวัดแม่ฮ่องสอน ๑๒๑,๘๙๖ ครัวเรือน จังหวัดลำพูน ๑๙๑,๐๙๔ ครัวเรือน จังหวัดลำปาง ๓๐๕,๑๗๑ ครัวเรือน และความหนาแน่นของประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ อยู่ที่ ๑๒๖ คนต่อตารางกิโลเมตร จังหวัดเชียงใหม่ความหนาแน่นของประชากรอยู่ที่ คนต่อตารางกิโลเมตร จังหวัดแม่ฮ่องสอนความหนาแน่นของประชากรอยู่ที่ ๒๒ คนต่อตารางกิโลเมตร จังหวัดลำพูนความหนาแน่นของประชากรอยู่ที่ ๕๖ คนต่อตารางกิโลเมตร จังหวัดลำปางความหนาแน่นของประชากรอยู่ที่ ๘๘ คนต่อตารางกิโลเมตร

ตารางที่ ๑.๑๒ แสดงจำนวนครัวเรือนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

จำนวนครัวเรือน	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
เชียงใหม่	๘๑๗,๘๒๐	๘๓๕,๙๗๗	๘๕๒,๕๒๐	๘๖๖,๖๗๕	๘๘๓,๘๖๒
แม่ฮ่องสอน	๑๑๒,๒๖๘	๑๑๓,๑๖๓	๑๑๗,๔๙๗	๑๑๙,๘๔๑	๑๒๑,๘๙๖
ลำปาง	๒๙๒,๔๒๓	๒๙๘,๘๔๘	๒๙๘,๘๔๘	๓๐๒,๑๖๕	๓๐๕,๑๗๑
ลำพูน	๑๗๙,๘๑๒	๑๘๒,๓๒๓	๑๘๕,๒๕๓	๑๘๘,๐๖๑	๑๙๑,๐๙๔
รวม	๑,๔๐๒,๓๒๓	๑,๔๓๐,๓๑๑	๑,๔๕๔,๑๑๘	๑,๔๗๖,๗๔๒	๑,๕๐๒,๐๒๓

(ที่มา : กรมการปกครอง)

กราฟที่ ๑.๙ แสดงจำนวนประชากรกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

๓.๒.๓ โครงสร้างประชากร

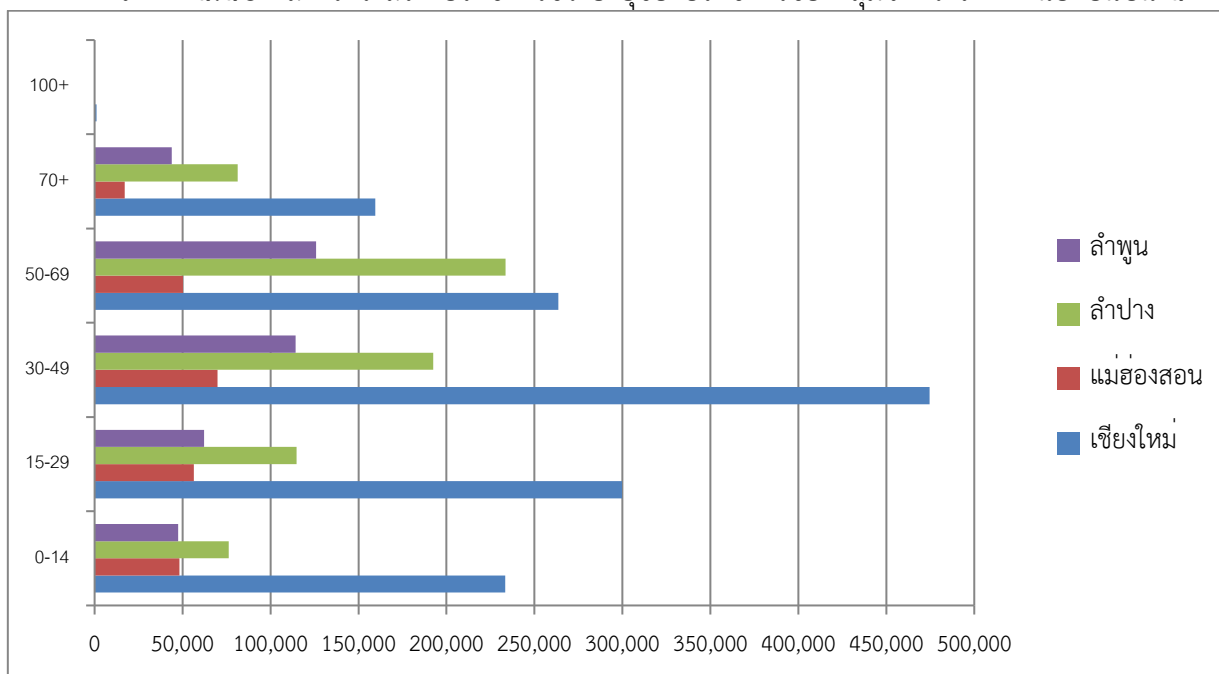
โครงสร้างประชากรดังกล่าว จะพบว่า ช่วงอายุประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีสัดส่วนสูงทั้งในช่วงอายุระหว่าง ๕๐-๖๙ ปี ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มของการมีประชากรสูงอายุที่จะเพิ่มมากขึ้นในอนาคต (ข้อมูล ณ พ.ค. ๖๗)

ตารางที่ ๑.๑๓ แสดงโครงสร้างประชากรช่วงอายุของประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ช่วงอายุ	เชียงใหม่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน
๐-๑๔	๒๓๓,๔๔๐	๔๘,๑๕๔	๗๖,๒๒๙	๔๗,๕๓๙
๑๕-๒๙	๒๙๙,๗๗๗	๕๖,๓๒๑	๑๑๔,๗๒๕	๖๒,๒๔๔
๓๐-๔๙	๔๗๔,๕๘๖	๖๙,๘๘๐	๑๙๒,๕๓๖	๑๑๔,๑๖๕
๕๐-๖๙	๒๖๓,๕๓๔	๕๐,๑๓๓	๒๓๓,๕๒๗	๑๒๕,๙๓๕
๗๐+	๑๕๙,๔๗๑	๑๗,๑๐๐	๘๑,๔๐๙	๔๓,๗๗๒
๑๐๐+	๑,๐๙๒	๒๐๕	๒๒๘	๙๒

(ที่มา : กรมการปกครอง)

กราฟที่ ๑.๑๐ แสดงโครงสร้างประชากรช่วงอายุของประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

๓.๓ การศึกษา

๓.๓.๑ ประชากรวัยเรียน

ตารางที่ ๑.๑๔ แสดงอัตราการเข้าเรียนของประชากรวัยเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับอนุบาล ๑ - ๓

สพท.	ก่อนประถม			
	อ.๑	อ.๒	อ.๓	รวม
สพป.เชียงใหม่ เขต ๑	๒๙๕	๓๔๓	๓๙๔	๑,๐๓๒
สพป.เชียงใหม่ เขต ๒	๑๐๔	๑๑๑	๑๑๑	๓๒๖
สพป.เชียงใหม่ เขต ๓	๗๓๓	๙๔๐	๑๐๕๒	๒,๗๒๕
สพป.เชียงใหม่ เขต ๔	๒๘๘	๓๓๘	๓๓๘	๙๖๔
สพป.เชียงใหม่ เขต ๕	๓๕	๕๙	๕๖	๑๔๐
สพป.เชียงใหม่ เขต ๖	๙๕	๑๙๘	๑๙๗	๔๙๐
สพป.ลำพูน เขต ๑	๓๘๖	๕๐๑	๕๐๕	๑,๓๙๒
สพป.ลำพูน เขต ๒	๒๑๘	๓๒๓	๓๕๕	๘๙๖
สพป.ลำปาง เขต ๑	๕๗๙	๗๕๙	๗๙๒	๒,๑๓๐
สพป.ลำปาง เขต ๒	๒๗๘	๓๙๕	๔๒๖	๑,๐๙๙
สพป.แม่ฮ่องสอน เขต ๑	๑๙๖	๒๗๔	๒๗๙	๗๔๙
สพป.แม่ฮ่องสอน เขต ๒	๔๔๘	๕๓๐	๕๔๑	๑,๕๑๙

ในปีการศึกษา ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีอัตราการเข้าเรียนของประชากรวัยเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับอนุบาล ๑ - ๓ ดังนี้ จังหวัดเชียงใหม่การเข้าเรียนสูงสุด มีจำนวน ๕,๖๗๗ คน รองลงมาคือ จังหวัดลำปาง จำนวน ๓,๒๒๙ คน จังหวัดลำพูน จำนวน ๒,๒๘๘ คน และจังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน ๒,๒๖๘ คน ตามลำดับ

ตารางที่ ๑.๑๕ แสดงอัตราการเข้าเรียนของประชากรวัยเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับ
ประถมศึกษา ๑ - ๖

สพท.	ประถมศึกษา						
	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖	รวม
สพป.เชียงใหม่ เขต ๑	๑๖๑	๑๖๖	๑๒๘	๑๐๑	๑๑๒	๑๑๕	๗๘๓
สพป.เชียงใหม่ เขต ๒	๒๐	๒๕	๑๙	๒๒	๒๔	๑๔	๑๒๔
สพป.เชียงใหม่ เขต ๓	๓๖๖	๓๓๖	๒๕๙	๒๖๘	๓๐๖	๒๔๔	๑,๗๗๙
สพป.เชียงใหม่ เขต ๔	๑๒๔	๑๓๐	๑๑๙	๑๑๖	๑๒๔	๑๑๔	๗๒๗
สพป.เชียงใหม่ เขต ๕	๔๒	๔๗	๖๕	๓๗	๖๐	๔๙	๓๐๐
สพป.เชียงใหม่ เขต ๖	๖๓	๘๖	๕๙	๖๘	๗๓	๗๓	๔๒๒
สพป.ลำพูน เขต ๑	๓๖๐	๓๒๑	๒๗๘	๒๖๒	๒๕๑	๒๓๕	๑,๗๐๗
สพป.ลำพูน เขต ๒	๔๔๒	๔๒๓	๔๒๔	๔๒๐	๔๗๘	๔๓๖	๒,๖๒๓
สพป.ลำปาง เขต ๑	๑๑๑	๑๑๙	๑๑๐	๑๐๔	๑๔๐	๑๓๔	๗๑๘
สพป.ลำปาง เขต ๒	๑๖๒	๑๗๔	๑๖๙	๑๙๒	๒๐๗	๑๙๗	๑๑๐๑
สพป.แม่ฮ่องสอน เขต ๑	๑๕๓	๑๔๐	๑๔๐	๑๔๙	๑๒๕	๑๒๗	๘๓๔
สพป.แม่ฮ่องสอน เขต ๒	๒๙๐	๒๖๙	๒๑๖	๒๖๐	๒๔๓	๒๒๘	๑,๕๐๖

ในปีการศึกษา ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีอัตราการเข้าเรียนของประชากรวัยเรียน
ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับประถมศึกษา ๑ - ๖ ดังนี้ จังหวัดลำพูนการเข้าเรียนสูงสุด มีจำนวน
๔,๓๓๐ คน รองลงมาคือ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๔,๑๓๕ คน จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน ๒,๓๔๐ คน
และจังหวัดลำปาง จำนวน ๑,๘๑๙ คน ตามลำดับ

ตารางที่ ๑.๑๖ แสดงอัตราการเข้าเรียนของประชากรวัยเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมัธยมศึกษา ๑ - ๓

สพท.	มัธยมศึกษาตอนต้น			
	ม.๑	ม.๒	ม.๓	รวม
สพป.เชียงใหม่ เขต ๓	๕๔	๗๖	๖๐	๑๙๐
สพป.เชียงใหม่ เขต ๔	๓๗	๔๐	๒๙	๑๐๖
สพป.เชียงใหม่ เขต ๖	๗	๒๑	๑๓	๔๑
สพป.ลำพูน เขต ๑	๒๒	๒๖	๒๕	๗๓
สพป.ลำพูน เขต ๒	๗๓	๘๓	๖๘	๒๒๔
สพป.ลำปาง เขต ๑	๑๘	๑๒	๑๕	๔๕
สพป.ลำปาง เขต ๒	๒๒	๓๒	๓๓	๘๗
สพป.แม่ฮ่องสอน เขต ๒	๒๕	๒๙	๔๓	๙๗

ในปีการศึกษา ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีอัตราการเข้าเรียนของประชากรวัยเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมัธยมศึกษา ๑ - ๓ ดังนี้ จังหวัดเชียงใหม่การเข้าเรียนสูงสุด มีจำนวน ๓๓๗ คน รองลงมาคือ จังหวัดลำพูน จำนวน ๒๙๗ คน จังหวัดลำปาง จำนวน ๑๓๒ คน และจังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน ๙๗ คน ตามลำดับ

ตารางที่ ๑.๑๗ แสดงอัตราการเข้าเรียนของประชากรวัยเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมัธยมศึกษา ๔ - ๖

สพท.	มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า			
	ม.๔	ม.๕	ม.๖	รวม
สพป.เชียงใหม่ เขต ๒	๑๕	๑๕	๒๔	๕๔
สพป.เชียงใหม่ เขต ๓	๙๑	๘๑	๕๘	๒๓๐
สพป.เชียงใหม่ เขต ๔	๕๕	๓๘	๔๒	๑๓๕
สพป.เชียงใหม่ เขต ๕	๑๕	๒๐	๓๔	๖๙
สพป.เชียงใหม่ เขต ๖	๕๐	๒๙	๕๕	๑๓๔
สพป.แม่ฮ่องสอน เขต ๒	๑๖๐	๑๑๒	๙๗	๓๖๙

ในปีการศึกษา ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีอัตราการเข้าเรียนของประชากรวัยเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมัธยมศึกษา ๔ - ๖ ดังนี้ จังหวัดเชียงใหม่การเข้าเรียนสูงสุด มีจำนวน ๖๒๒ คน รองลงมาคือ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน ๓๖๙ ตามลำดับ

ตารางที่ ๑.๑๘ แสดงอัตราการเข้าเรียนของประชากรวัยเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมัธยมศึกษา

สพท.	มัธยมศึกษาตอนต้น				มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า							รวม
	ม.๑	ม.๒	ม.๓	รวม	ม.๔	ม.๕	ม.๖	ปวช ๑	ปวช ๒	ปวช ๓	รวม	
สพท.เชียงใหม่	๖,๕๑๕	๖,๕๐๐	๖,๔๖๘	๑๙,๔๘๓	๗,๓๕๒	๖,๖๑๘	๖,๓๙๘	๓๒	๓๕	๒๙	๒๐,๔๖๔	๓๙,๙๔๗
สพท.ลำปาง ลำพูน	๕,๖๓๑	๕,๕๐๘	๕,๖๖๘	๑๖,๘๐๗	๔,๙๓๙	๔,๙๐๙	๔,๘๐๔	๙	๕	๑๒	๑๔,๖๗๘	๓๑,๔๘๕
สพท.แม่ฮ่องสอน	๑,๓๑๕	๑,๒๔๑	๑,๒๒๒	๓,๗๗๘	๑,๕๕๕	๑,๕๓๘	๑,๓๙๑	-	-	-	๔,๔๘๔	๘,๒๖๒

ในปีการศึกษา ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีอัตราการเข้าเรียนของประชากรวัยเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมัธยมศึกษา ๑ - ๓ ดังนี้ จังหวัดเชียงใหม่การเข้าเรียนสูงสุด มีจำนวน ๑๙,๔๘๓ คน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมัธยมศึกษา ๔ - ๖ หรือเทียบเท่า จังหวัดเชียงใหม่การเข้าเรียนสูงสุด มีจำนวน ๒๐,๔๖๔ คน

๓.๓.๒ สถานศึกษา

ตารางที่ ๑.๑๙ จำนวนสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงอื่น ๆ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำแนกตามสังกัดและรายจังหวัด

สังกัด	จังหวัด				รวม
	เชียงใหม่	ลำปาง	แม่ฮ่องสอน	ลำพูน	
สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ	๘๘๕	๓๘๕	๓๓๖	๒๓๓	๑,๘๓๙
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)	๖๙๒	๓๓๑	๓๒๐	๑๙๒	๑,๕๓๕
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.)	๑๕๑	๓๐	๖	๒๕	๒๑๒
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.)	๑๖	๘	๒	๗	๓๓
สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.)	๒๖	๑๖	๘	๙	๕๙
สังกัดกระทรวงอื่น ๆ	๗๔๘	๒๒๐	๑๙๙	๑๒๗	๑,๒๙๔
สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.)	๑๑	๕	๑	-	๑๗
สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (สพช.)	๒๘	๙	๔	๑๐	๕๑
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กก.)	-	๑	-	-	๑
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย (อปท.)	๖๙๑	๒๐๕	๑๗๘	๑๑๗	๑,๑๙๑
กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ตชด.)	๑๗	-	๑๖	-	๓๓
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม (วธ.)	๑	-	-	-	๑
รวม	๑,๖๓๓	๖๐๕	๕๓๕	๓๖๐	๓,๑๓๓

จากตารางข้างต้นพบว่า จำนวนสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงอื่นๆ เขตตรวจราชการที่ ๑๕ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ มีสถานศึกษาที่จัดการศึกษาในระบบ มีจำนวนทั้งสิ้น ๓,๑๓๓ แห่ง เป็นสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน ๑,๘๓๙ แห่ง และสถานศึกษาสังกัด กระทรวงอื่นๆ จำนวน ๑,๒๙๔ แห่ง

๓.๓.๓ ข้อมูลนักเรียน นักศึกษา

ตารางที่ ๑.๒๐ จำนวนนักเรียน นักศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงอื่น ๆ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำแนกตามจังหวัดและสังกัด

จังหวัด	สังกัด	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
เชียงใหม่	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๙๑,๑๒๓	๙๐,๙๓๕	๑๘๒,๐๕๘
	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	๓๖,๕๓๗	๓๖,๒๗๖	๗๒,๘๑๓
	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	๑๕,๖๙๙	๗,๖๕๔	๒๓,๓๕๓
	สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย	๑๑,๓๙๐	๗,๘๘๐	๑๙,๒๗๐
	สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	๑,๔๓๓	๑,๕๓๐	๒,๙๖๓
	สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	๓,๐๑๑	๐	๓,๐๑๑
	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	๑๘,๑๕๐	๑๗,๓๑๓	๓๕,๔๖๓
	กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน	๗๗๐	๗๔๗	๑,๕๑๗
	สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๑๒๙	๑๙๐	๓๑๙
	รวม		๑๗๘,๒๔๒	๑๖๒,๕๒๕
แม่ฮ่องสอน	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๒๐,๙๐๙	๒๑,๕๙๖	๔๒,๕๐๕
	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	๘๖๙	๘๒๓	๑,๖๙๒
	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	๑,๑๐๔	๔๓๒	๑,๕๓๖
	สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย	๒,๗๔๓	๑,๔๙๒	๔,๒๓๕
	สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	๔๒๐	๐	๔๒๐
	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	๓,๑๘๐	๓,๐๐๔	๖,๑๘๔
	กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน	๔๔๗	๔๐๖	๘๕๓
	รวม		๒๙,๖๗๒	๒๗,๗๕๓
ลำปาง	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๒๕,๙๖๗	๒๗,๓๒๖	๕๓,๒๙๓
	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	๗,๘๗๒	๗,๑๓๖	๑๕,๐๐๘
	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	๖,๘๐๙	๓,๒๐๙	๑๐,๐๑๘
	สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย	๓,๕๔๖	๓,๒๕๘	๖,๘๐๔

จังหวัด	สังกัด	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
	สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	๓๗๕	๓๓๘	๗๑๓
	สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	๖๘๗	๐	๖๘๗
	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	๒๙๖	๒๐๑	๔๙๗
	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	๔,๙๗๔	๔,๖๒๓	๙,๕๙๗
	รวม	๕๐,๕๒๖	๔๖,๐๙๑	๙๖,๖๑๗
ลำพูน	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๑๗,๒๒๐	๑๘,๐๖๗	๓๕,๒๘๗
	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	๕,๑๙๒	๕,๑๒๘	๑๐,๓๒๐
	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	๔,๓๕๘	๒,๗๐๕	๗,๐๖๓
	สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย	๒,๐๘๐	๑,๖๘๙	๓,๗๖๙
	สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	๗๙๔	๐	๗๙๔
	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	๔,๔๓๔	๔,๓๗๔	๘,๘๐๘
	รวม	๓๔,๐๗๘	๓๑,๙๖๓	๖๖,๐๔๑
รวม	๒๙๒,๕๑๘	๒๖๘,๓๓๒	๕๖๐,๘๕๐	

จากตารางข้างต้นพบว่า จำนวนนักเรียน นักศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงอื่น ๆ มีจำนวนทั้งสิ้น ๕๖๐,๘๕๐ คน เป็นเพศชาย จำนวน ๒๙๒,๕๑๘ คน และเพศหญิง จำนวน ๒๖๘,๓๓๒ คน จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนนักเรียน นักศึกษา มากที่สุด จำนวน ๓๔๐,๗๖๗ คน รองลงมาคือ จังหวัดลำปาง จำนวน ๙๖,๖๑๗ คน จังหวัดลำพูนจำนวน ๖๖,๐๔๑ คน และจังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน ๕๗,๔๒๕ คน

๓.๓.๔ ข้อมูลครูและบุคลากรทางการศึกษา

ตารางที่ ๑.๒๑ จำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงอื่น ๆ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำแนกตามจังหวัดและสังกัด

สังกัด	จังหวัด				รวม
	เชียงใหม่	ลำปาง	แม่ฮ่องสอน	ลำพูน	
สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ	๑๘,๑๘๔	๕,๖๔๒	๓,๗๙๕	๓,๔๙๒	๓๑,๑๑๓
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๑๑,๘๓๗	๔,๒๙๙	๓,๖๓๕	๒,๔๗๖	๒๒,๒๔๗
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	๕,๖๑๒	๑,๐๕๓	๙๘	๗๓๖	๗,๔๙๙
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	๖๕๓	๒๒๕	๓๘	๒๕๙	๑,๑๗๕
สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย	๘๒	๖๕	๒๔	๒๑	๑๙๒
สังกัดกระทรวงอื่น ๆ	๗๔๔	๒๕๕	๑๔๖	๑๑๘	๑,๒๖๓
สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	๑๒๓	๗๖	๑๒	-	๒๑๑
สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	๓๘๘	๑๐๙	๓๗	๑๑๘	๖๕๒

สังกัด	จังหวัด				รวม
	เชียงใหม่	ลำปาง	แม่ฮ่องสอน	ลำพูน	
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	-	๗๐	-	-	๗๐
กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน	๑๕๒		๙๗		๒๔๙
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๘๑	-	-	-	๘๑
รวม	๑๘,๙๒๘	๕,๘๙๗	๓,๙๔๑	๓,๖๑๐	๓๒,๓๗๖

จากตารางข้างต้นพบว่า จำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงอื่น ๆ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๒,๓๗๖ คน จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษา มากที่สุด จำนวน ๑๘,๙๒๘ คน รองลงมาคือ จังหวัดลำปางจำนวน ๕,๘๙๗ คน จังหวัดแม่ฮ่องสอนจำนวน ๓,๙๔๑ คน และจังหวัดลำพูน จำนวน ๓,๖๑๐ คน

๓.๔ สาธารณสุข

๓.๔.๑ สถานพยาบาล

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีจำนวนสถานพยาบาลจำแนกตามประเภทได้ ดังนี้ โรงพยาบาลศูนย์ จำนวน ๒ แห่ง โรงพยาบาลทั่วไป จำนวน ๔ แห่ง โรงพยาบาลชุมชน จำนวน ๔๖ แห่ง โรงพยาบาลเฉพาะทาง จำนวน ๓ แห่ง โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงอื่น จำนวน ๕ แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๕๕๑ แห่ง สถานบริการสาธารณสุขชุมชน จำนวน ๙๔ แห่ง โรงพยาบาลเอกชน จำนวน ๑๙ แห่ง สถานพยาบาลเอกชน และคลินิก จำนวน ๑,๓๓๗ แห่ง สถานิอนามัย จำนวน ๔ แห่ง คลินิกทันตกรรม จำนวน ๒๔๗ แห่ง และคลินิกทันตกรรมเฉพาะทาง จำนวน ๗ แห่ง โดยสามารถแบ่งเป็นรายจังหวัดได้ ดังนี้

ตารางที่ ๑.๒๒ แสดงจำนวนสถานพยาบาลของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ปี ๒๕๖๖

สถานพยาบาล	เชียงใหม่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน	รวม
โรงพยาบาลศูนย์	๑	-	๑	-	๒
โรงพยาบาลทั่วไป	๒	๑	-	๑	๔
โรงพยาบาลชุมชน	๒๑	๖	๑๒	๗	๔๖
โรงพยาบาลเฉพาะทาง	๑	-	๒	-	๓
โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงอื่น	๔	-	๑	-	๕
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	๒๖๖	๗๒	๑๔๑	๗๒	๕๕๑
สถานบริการสาธารณสุขชุมชน	๓๓	๕๙	๒	-	๙๔
โรงพยาบาลเอกชน	๑๕	-	๒	๒	๑๙
สถานพยาบาลเอกชน/คลินิก	๘๓๕	๒๙	๓๔๒	๑๓๑	๑,๓๓๗
สถานิอนามัย	๕	-	๑	-	๔
คลินิกทันตกรรม	๑๗๐	-	๔๕	๓๒	๒๔๗
คลินิกทันตกรรมเฉพาะทาง	๖	-	๑	-	๗
รวม	๑,๓๕๙	๑๖๗	๕๕๐	๒๔๕	๒๓๑๙

จากข้อมูลสถานพยาบาลของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ดังกล่าว จะพบว่า จังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนสถานพยาบาลมากที่สุด รองลงมาได้แก่ จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน และจังหวัดแม่ฮ่องสอน ตามลำดับ โดยสถานพยาบาลที่มีการกิจในการดูแลสุขภาพอนามัยประชาชนโดยตรง คือ สถานพยาบาลภาครัฐสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยมีสถานพยาบาลภาครัฐอื่นช่วยสนับสนุน ทั้งนี้ สำหรับสถานพยาบาลภาครัฐสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีการพัฒนาระบบบริการทุกระดับตั้งแต่ระดับปฐมภูมิ ระดับทุติยภูมิ ระดับตติยภูมิ รวมถึงการพัฒนาความเชี่ยวชาญระดับสูง การสร้างระบบเครือข่ายบริการที่เชื่อมโยงกันในระดับจังหวัด ภายในกลุ่มจังหวัด ระดับเครือข่ายบริการ กรอบแนวคิดการพัฒนาสถานบริการสุขภาพ ประกอบด้วย

๑. เครือข่ายบริการที่ไร้รอยต่อ (Seamless Health Service Network)

๒. แนวคิดการพัฒนาเครือข่ายบริหารระดับจังหวัด (Provincial Health Service Network)

๓. การจัดให้มีโรงพยาบาลรับผู้ป่วยส่งต่อ (Referral Hospital cascade) เพื่อใช้ทรัพยากรในเครือข่ายที่มีจำกัดให้มีประสิทธิภาพสูงสุด หลีกเลี่ยงการลงทุนซ้ำซ้อน ดังนั้น ประเด็นการพัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วย และการจัดบริการที่เหมาะสมสำหรับประชาชนตามขีดความสามารถของสถานพยาบาลจึงเป็นประเด็นที่สำคัญในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องควบคู่กับการพัฒนาระดับขีดความสามารถของสถานพยาบาล และศักยภาพบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญให้ปฏิบัติงานในทุกสถานพยาบาลอย่างทั่วถึงทุก ๆ อำเภอ

๓.๔.๒ บุคลากรทางการแพทย์

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีจำนวนบุคลากรทางการแพทย์ของกระทรวงสาธารณสุขประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ จำแนกตามประเภทได้ ดังนี้

- แพทย์ จำนวน ๑,๓๓๗ คน
- ทันตแพทย์ จำนวน ๓๖๐ คน
- เภสัชกร จำนวน ๖๓๒ คน
- พยาบาลวิชาชีพ จำนวน ๖,๘๖๐ คน

ตารางที่ ๑.๒๓ แสดงจำนวนและอัตราส่วนบุคลากรทางการแพทย์ของกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖

จังหวัด	บุคลากรทางการแพทย์			
	แพทย์	ทันตแพทย์	เภสัชกร	พยาบาลวิชาชีพ
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
เชียงใหม่	๖๘๖	๑๘๙	๓๑๙	๓,๕๗๓
แม่ฮ่องสอน	๘๖	๓๖	๕๘	๕๖๖
ลำปาง	๓๘๕	๘๙	๑๗๑	๑,๘๗๔
ลำพูน	๑๘๐	๔๖	๘๔	๘๔๗
กลุ่มจังหวัด	๑,๓๓๗	๓๖๐	๖๓๒	๖,๘๖๐

(ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข)

๓.๕ ความยากจน

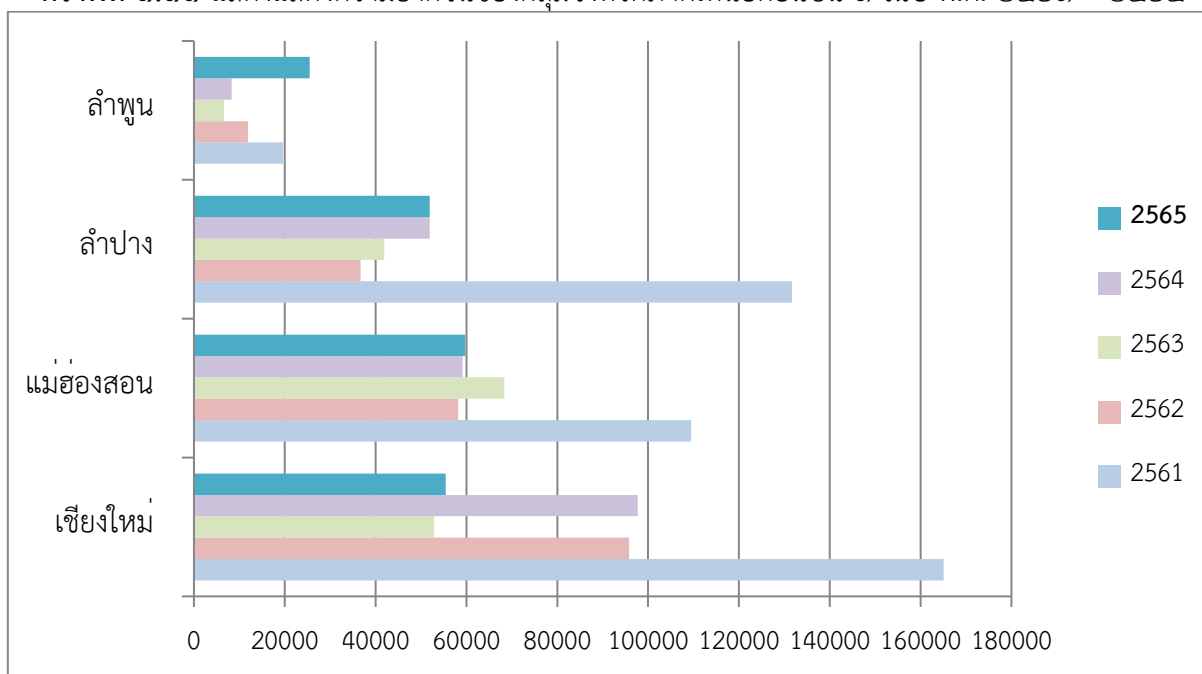
ตารางที่ ๑.๒๔ แสดงความยากจนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

จังหวัด	จำนวนประชากร (คน)				
	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
เชียงใหม่	๑๖๕,๑๐๐	๙๕,๘๐๐	๕๒,๙๐๐	๙๗,๗๐๐	๕๕,๔๐๐
แม่ฮ่องสอน	๑๐๙,๕๐๐	๕๘,๒๐๐	๖๘,๓๐๐	๕๙,๒๐๐	๕๙,๗๐๐
ลำปาง	๑๓๑,๗๐๐	๓๖,๗๐๐	๔๑,๙๐๐	๕๑,๙๐๐	๕๑,๙๐๐
ลำพูน	๑๙,๖๐๐	๑๑,๙๐๐	๖,๖๐๐	๘,๓๐๐	๒๕,๕๐๐
รวมทั้งกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	๔๒๕,๙๐๐	๒๐๒,๖๐๐	๑๖๙,๗๐๐	๒๑๗,๑๐๐	๑๙๒,๕๐๐

(ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ประมวลผลโดย กองพัฒนาข้อมูลและตัวชี้วัดสังคม สศช.)

ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ จำนวนคนจน เมื่อวัดด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีจำนวนประชากรที่มีความยากจนมากที่สุด โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีจำนวน ๕๙,๗๐๐ คน รองลงมาคือจังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวน ๕๕,๔๐๐ คน จังหวัดลำปาง มีจำนวน ๕๑,๙๐๐ คน และจังหวัดลำพูน มีจำนวน ๒๕,๕๐๐ คน ตามลำดับ

กราฟที่ ๑.๑๑ แสดงความยากจนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

๔. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลายทางชีวภาพ กล่าวคือ

๔.๑ ทรัพยากรดิน

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีลักษณะภูมิประเทศเต็มไปด้วยเทือกเขาและหุบเขา จึงทำให้เกิดดินประเภทต่างๆ ที่พบตามแถบภูเขา ที่สูง ที่ผุพังจากหินต่างๆ หลายชนิด ดินมีลักษณะต้นบางตามลาดชันและเต็มไปด้วยกรวดหิน พอที่จะมีป่าไม้ปกคลุมและทำการเพาะปลูกแบบทำไร่เลื่อนลอยได้ ส่วนในบริเวณหุบเขาหรือ แอ่งแผ่นดินซึ่งเป็นที่ราบที่มีระดับต่างๆ กันจะมีเนื้อดินหนาสมบูรณ์กว่า เพราะน้ำพาตะกอนจากไหล่เขา มาทับถม ลักษณะภูมิประเทศที่แตกต่างกันนี้ อาจแบ่งกลุ่มของดิน และประโยชน์ที่ได้จากดินนั้น ๆ ดังนี้

๑) ดินในบริเวณที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึงพบตามบริเวณพื้นที่ราบเรียบตามฝั่งแม่น้ำสายใหญ่ที่ไหลลงสู่ที่ราบและไหลคดเคี้ยวไปมา ทำให้เกิดลำน้ำแยกหลายสาย แล้วไหลไปรวมประสานกันใหม่มีทั้งร่องรอยของลำน้ำเก่าให้เห็น ที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึงนี้ประกอบด้วยแอ่งหรือมาบลำน้ำ และอาจมีสันหรือคันดินริมน้ำเป็นแนวยาวตลอดฝั่งน้ำ ซึ่งมีพื้นที่เป็นลูกคลื่นและอยู่สูงกว่าระดับน้ำในแม่น้ำ ดินที่พบในบริเวณดังกล่าวคือ กลุ่มดินตะกอนลำน้ำหรือดินตะกอนน้ำพา (Alluvial soils) เป็นดินตะกอนน้ำ พามาสะสมไว้ในบริเวณที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึงและยังมีอายุน้อย ชั้นของดินยังไม่ชัดเจนมีทั้งดินที่มีการระบายน้ำค่อนข้างดีซึ่งเกิดในบริเวณสันดินริมน้ำเป็นดินร่วนปนทราย มีสีน้ำตาล ใช้ประโยชน์เป็นที่สร้างบ้านเรือนอยู่อาศัยและปลูกพืชสวนครัวได้ ส่วนดินที่มีการระบายน้ำไม่ดี มีน้ำแช่ขังจะอยู่ตามมาบลำน้ำ มีพื้นที่ราบเรียบและมีระดับต่ำกว่าพวกแรก เป็นดินตะกอนเนื้อละเอียดมากมีสีเทา ใช้ประโยชน์ในการทำนาได้ดี

๒) ดินในบริเวณลานตะพักน้ำ ตะพักลำน้ำอาจมีระดับต่างๆ กันที่เรียกว่า ตะพักระดับต่ำ ตะพักระดับกลาง และตะพักระดับสูง ดินบนตะพักนี้เป็นดินตะกอน ที่มีอายุมาก ส่วนใหญ่เป็นดินที่แบ่งชั้นชัดเจนเป็นดินร่วนค่อนข้างละเอียด มีสีน้ำตาลจนถึงน้ำตาลปนแดง ถ้าเป็นดินตะพักลำน้ำระดับต่ำ มีการระบายน้ำไม่ดีก็ใช้ทำนาได้และอาจใช้ปลูกพืชไร่ในฤดูแล้งได้ ถ้ามีน้ำจากการชลประทานเพียงพอ ส่วนดินตะพักน้ำบริเวณสันริมน้ำเก่า มีความอุดมสมบูรณ์ถึงดีปานกลางเหมาะสมในการ ปลูกพืชสวนและพืชไร่ แต่ไม่ค่อยพบในบริเวณกว้างขวางมากนัก ดินที่พบในตะพักลำน้ำสูงขึ้นไป อยู่ในพื้นที่ระดับแตกต่างกันตั้งแต่ลักษณะเป็นลูกคลื่นจนถึงที่แบนภูเขา แต่ยังเป็นดินที่มีการระบายน้ำได้ มีดินกร่อยพอดโซลิกสีเทา (Grey Podzolic Soils) สูงขึ้นไปเป็นดินเรดเยลโลพอดโซลิก (Red - yellow Podzolic Soilz) และมักมีปฏิกิริยาเป็นกรดปานกลางจนถึงเป็นกรดจัด กลุ่มดินนี้เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดเนื้อหยาบหรือเป็นดินปนทราย จนถึงเป็นทรายจัดดินในบริเวณนี้ส่วนมากปกคลุมด้วยป่าแดง แต่ป่าถูกโค่นถางเพื่อทำไร่มากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาดินถูกชะล้างเสื่อมคุณภาพ ขาดน้ำในฤดูแล้ง มีการสูญเสียหน้าดินอย่างรวดเร็ว ไม่ควรปล่อยพื้นที่ให้ว่าง ขณะที่ยังไม่ถึงฤดูปลูกพืช การใช้ประโยชน์ต้องระมัดระวัง ควรมีการอนุรักษ์ดินให้มาก

๓) ดินในบริเวณภูเขาและทิวเขาที่มีระดับแตกต่างกันมาก ส่วนใหญ่เป็นภูเขาที่มีความลาดชันสูงเฉลี่ยความสูงจากระดับน้ำทะเลเกิน ๕๐๐ เมตรขึ้นไปจนถึง ยอดสูงสุดคือ ดอยอินทนนท์ ซึ่งสูงเกิน ๒,๕๐๐ เมตร ดินในบริเวณนี้เป็นดินภูเขาที่เกิดจากการสีกกร่อนผุพังเหลือเป็นดินบางๆ ตกค้างอยู่ บางแห่งก็มีสภาพเหมาะสมพอที่จะมีพืชพรรณขึ้น โดยรากพืชสามารถชอนลึกลงไปข้างล่างได้ช่วยทำให้เกิดดินมากยิ่งขึ้น เพราะมีช่องว่างทำให้มีน้ำและอากาศแทรกซึมลงไปได้ ทำให้เพิ่มอินทรีย์ วัตถุผสมกับวัตถุต้นกำเนิดดินมากขึ้น ดินกลุ่มภูเขานี้มีสีน้ำตาล น้ำตาลปนแดง มีทั้งเนื้อหยาบและเนื้อละเอียด อายุมากบ้างน้อยมาก พื้นที่ส่วนใหญ่ไม่เหมาะแก่การกสิกรรม ควรอย่างยิ่งที่จะสงวนไว้เป็นป่านานาชนิดปกคลุมโดยทั่วไป แต่เมื่อมีการแผ้วถางทำลายป่าเป็นบริเวณกว้างขวางมาก นอกจากบางบริเวณซึ่งเป็นดินลึกและมี ความลาดชันน้อยก็อาจทำการเปิดป่าใช้ประโยชน์ ในการเพาะปลูกได้

๔.๒ ทรัพยากรป่าไม้ และพื้นที่ป่า

พื้นที่ป่าไม้ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เป็นป่าต้นน้ำอันอุดมสมบูรณ์ของประเทศ ป่าไม้ที่พบในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

๑) ป่าดิบเขา เป็นป่าที่ปรากฏอยู่ในระดับความสูงเกินกว่า ๑,๒๐๐ เมตร จากระดับน้ำทะเลขึ้นไป ที่ระดับความสูงดังกล่าวภูมิอากาศจะหนาวเย็นและมีความชื้นสูงตลอดทั้งปี ป่าชนิดนี้พบกระจายอยู่ตามยอดเขาสูง โดยเฉพาะทางแถบเทือกเขาทางฝั่งตะวันตกของภาคเหนือ ลักษณะโครงสร้างที่แท้จริงของป่าชนิดนี้สามารถพบเห็นได้จากป่าบริเวณยอดดอยอินทนนท์

๒) ป่าดิบแล้ง เป็นป่าที่กระจายทั่วไปตามที่ราบเชิงเขา ไหล่เขา และหุบเขาที่ชุ่มชื้นจนถึงพื้นที่ระดับความสูงไม่เกิน ๙๕๐ เมตร มีน้ำฝนเฉลี่ยประมาณ ๑,๐๐๐ ถึง ๒,๐๐๐ มิลลิเมตรต่อปี โดยมีช่วงความแห้งแล้งที่ยาวนานประมาณ ๓ - ๔ เดือน มีดินค่อนข้างลึก สามารถกักเก็บน้ำได้ดีพอควร

๓) ป่าเบญจพรรณ เป็นป่าที่มีพรรณไม้เด่น ๕ ชนิด ได้แก่ ไม้สัก มะค่า แดง ประดู่ และชิงชัน จะพบป่าชนิดนี้ได้บริเวณที่มีฤดูกาลแบ่งแยกชัดเจน มีช่วงแห้งแล้งยาวนานเกินกว่า ๓ เดือน ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยอยู่ในช่วง ๑,๒๐๐ - ๑,๔๐๐ มิลลิเมตรต่อปี ที่ระดับความสูงตั้งแต่ ๕๐ - ๘๐๐ เมตรเหนือระดับน้ำทะเล

๔) ป่าเต็งรัง เป็นป่าที่มีความหนาแน่นของต้นไม้้น้อยกว่าป่าเบญจพรรณ เพราะดินต้นกักเก็บน้ำได้น้อย ป่าเต็งรังเกิดขึ้นที่ระดับความสูงประมาณ ๕๐ - ๑,๐๐๐ เมตร จากระดับน้ำทะเล มีช่วงแห้งแล้งจัดเกิน ๔ เดือนต่อปี ประกอบกับปริมาณน้ำฝนตกน้อยคือ ๙๐๐ - ๑,๒๐๐ มิลลิเมตรต่อปีเท่านั้น ปัจจัยสำคัญที่สุดที่กำหนดการคงอยู่ของป่าเต็งรังคือ ไฟป่า ซึ่งมักเกิดขึ้นระหว่างเดือนธันวาคมถึงเดือนมีนาคม เนื่องจากไฟเป็นตัวจัดการโครงสร้างป่าและคัดเลือกพันธุ์ไม้

พื้นที่ป่า

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีพื้นที่จังหวัดรวม จำนวน ๓๒,๔๑๖,๗๒๗.๒๓ ไร่ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน ๒๓,๑๔๘,๘๙๑.๑๕ ไร่ จังหวัดเชียงใหม่มีพื้นที่ป่าไม้มากที่สุดในกลุ่มจังหวัด คือ จำนวน ๙,๔๔๗,๗๓๖.๙๙ ไร่ รองลงมาคือจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน ๖,๖๕๕,๕๐๐.๗๗ ไร่ จังหวัดลำปาง มีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน ๕,๔๓๔,๖๕๒.๑๖ ไร่ และจังหวัดลำพูน มีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน ๑,๖๑๑,๐๐๑.๒๓ ไร่ ตามลำดับ

ตารางที่ ๑.๒๘ พื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ จำแนกตามรายจังหวัด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๖

จังหวัด	พื้นที่จังหวัด (ไร่)	พื้นที่ป่าไม้ (ไร่)							
		ปี ๒๕๖๓	ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้	ปี ๒๕๖๔	ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้	ปี ๒๕๖๕	ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้	ปี ๒๕๖๖	ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้
เชียงใหม่	๑๓,๘๓๔,๕๙๔.๑๙	๙,๕๘๖,๒๒๙.๐๐	๖๙.๒๙	๙,๕๕๖,๒๐๕.๗๖	๖๙.๐๗	๙,๕๑๙,๔๔๓.๒๔	๖๘.๘๑	๙,๔๔๗,๗๓๖.๙๙	๖๘.๒๙
แม่ฮ่องสอน	๗,๙๗๘,๐๓๙.๕๒	๖,๗๙๕,๑๘๐.๗๗	๘๕.๑๗	๖,๗๕๓,๐๔๐.๐๕	๘๔.๖๕	๖,๗๒๖,๐๖๔.๗๐	๘๔.๓๑	๖,๖๕๕,๕๐๐.๗๗	๘๓.๔๒
ลำปาง	๗,๘๐๕,๑๖๘.๘๔	๕,๔๖๑,๙๐๓.๑๒	๖๙.๙๗	๕,๔๕๕,๒๑๑.๒๒	๖๙.๘๙	๕,๔๔๕,๗๙๙.๖๗	๖๙.๗๗	๕,๔๓๔,๖๕๒.๑๖	๖๙.๖๓
ลำพูน	๒,๗๙๘,๙๒๔.๖๘	๑,๖๑๘,๔๔๒.๕๗	๕๗.๘๒	๑,๖๑๖,๑๕๑.๒๕	๕๗.๗๔	๑,๖๑๒,๙๙๕.๐๑	๕๗.๖๓	๑,๖๑๑,๐๐๑.๒๓	๕๗.๕๖
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	๓๒,๔๑๖,๗๒๗.๒๓	๒๓,๑๔๘,๘๙๑.๑๕	๗๒.๓๘	๒๓,๑๔๐,๖๐๘.๒๘	๗๒.๑๓	๒๓,๑๐๔,๓๐๒.๖๒	๗๑.๘๙	๒๓,๑๔๘,๘๙๑.๑๕	๗๑.๔๑

(ที่มา : สำนักจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

๔.๓ ทรัพยากรแร่ธาตุ

แร่ธาตุที่สำคัญในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เนื่องจากภูมิประเทศที่มีโครงสร้างเป็นภูเขา เนินเขาและแอ่งแผ่นดินในยุคกลางเก่า กลางใหม่ จึงอุดมไปด้วยทรัพยากรแร่โลหะ แร่โอโลหะ และแร่เชื้อเพลิง

๑) แร่โลหะที่สำคัญพบได้ตามภูเขาหินแกรนิต ได้แก่

- แร่ดีบุก จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำปาง แต่มีปริมาณการผลิตไม่มากเท่ากับ แหล่งดีบุกสำคัญทางภาคใต้

- หังสแตนหรืออูลแฟรมที่พบมากในภาคเหนือคือแหล่งแร่ซีไรท์ เป็นแร่ที่สำคัญทางเศรษฐกิจการค้า และยุทธปัจจัยสำคัญ พบแถบภูเขาสูงในเขตจังหวัดแม่ฮ่องสอนซึ่งมีเหมืองดำเนินการผลิตถึง ๑๐ เหมือง ที่สำคัญคือเหมืองที่อำเภอแม่ลาน้อย เหมืองห้วยหลวง และเหมืองแม่สะเรียง ทางด้านตะวันตกของกลุ่มน้ำยวม

- ตะกั่วและสังกะสี แร่ตะกั่วและสังกะสีมักจะเกิดร่วมกันแต่ที่พบยังมีปริมาณน้อยไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในเชิงพาณิชย์เหมือนที่พบในภาคตะวันตก ในภาคเหนือมีแหล่งแร่ตะกั่วและสังกะสี ในแถบจังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำปาง

- ทองแดง แหล่งแร่ทองแดงมีอยู่หลายแห่งของประเทศ แต่เป็นแหล่งแร่ที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจเพียงไม่กี่แห่ง เช่น จังหวัดลำปาง

- เหล็ก แหล่งแร่เหล็กในภาคเหนือพบที่ อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่, อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง

- แมงกานีส แหล่งแมงกานีสในภาคเหนือมีแหล่งผลิตที่สำคัญอยู่ใน จังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำปาง

๒) แร่โอโลหะที่สำคัญที่พบในภาคเหนือ ได้แก่

- ฟลูออไรต์ แหล่งแร่ฟลูออไรต์ภาคเหนือพบที่ อำเภอบ้านโฮ่ง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน, อำเภอฝาง อำเภอแม่แจ่ม อำเภอฮอด อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ และอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

- แบไรต์ แหล่งแร่แบไรต์ที่สำคัญในภาคเหนือพบที่ บริเวณภูไม้ตอง อำเภอดอยเต่า อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำพูน จังหวัดลำปาง

- ยิปซัม แหล่งยิปซัมที่สำคัญในภาคเหนือได้แก่ แหล่งแม่เมาะ อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง แหล่งแม่ก๊วะ อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง

- ฟอสเฟต มีแหล่งเล็กๆ อยู่ที่ ตำบลนาแก้ว อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง

- ดินขาวหรือดินเกาลีได้มีการพบและผลิตดินขาวพบที่ อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง นอกจากนี้ยังมีแร่โลหะอื่นๆ ที่พบในภาคเหนืออีกเช่น แร่หินม้าที่จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน

๓) แร่เชื้อเพลิง ที่สำคัญทางเศรษฐกิจ คือมีการนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงสำคัญในโรงงานไฟฟ้า เครื่องจักรกล โรงงานอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์และในกิจการขนส่งต่างๆ เช่น ในเครื่องบิน รถยนต์ เรือยนต์ เป็นต้น

- หินน้ำมัน พบที่บ้านป่าคา อำเภอเถิน จังหวัดลำพูน แต่ยังไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เนื่องจากการแยกน้ำมันออกจากหินน้ำมันต้องลงทุนสูง

- ปีโตรเลียม น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติเหลว พบที่ อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ นำมาใช้เป็นน้ำมันหล่อลื่น น้ำมันดีเซลหมุนเร็วปานกลางและน้ำมันเตา

- ลิกไนต์ พบที่ อำเภอแม่เมาะ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง ใช้เป็นเชื้อเพลิงในโรงงานบ่มยา และโรงไฟฟ้า (ที่มา: เว็บไซต์ <http://noth.net๘๔.net/๕.htm>)

๔.๔ ทรัพยากรน้ำ

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ สามารถใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำผิวดินจากแม่น้ำสำคัญ ได้แก่

๑) แม่น้ำปิง เป็นแม่น้ำสายสำคัญที่ไหลอยู่ในหุบเขาระหว่างทิวเขาถนนธงชัยกลางกับทิวเขาผีปันน้ำ ตะวันตก มีต้นน้ำอยู่ที่ดอยถั่ว ในเทือกเขาแดนลาว เขตตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ จากต้นกำเนิดแม่ปิงไหลลงมาทิศใต้ ผ่านเมืองเชียงใหม่ลำพูนและไหลเข้าเขตจังหวัดตากไปบรรจบกับแม่น้ำวัง ที่อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก แล้วไหลต่อไปทางใต้ผ่านอำเภอเมืองกำแพงเพชร บรรจบกับแม่น้ำน่านที่จังหวัดนครสวรรค์รวมเป็นแม่น้ำเจ้าพระยา โดยมีความยาวทั้งสิ้นประมาณ ๗๑๕ กิโลเมตร ระยะทางที่แม่น้ำปิงไหลผ่านพื้นที่ในเขตจังหวัดเชียงใหม่มีความยาวประมาณ ๓๓๕ กิโลเมตร และเป็นเส้นกั้นเขตแดนระหว่างจังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดลำพูน ลงไปทางทิศใต้เป็นระยะทางยาวประมาณ ๗๐ กิโลเมตรในจังหวัดลำพูน น้ำที่ไหลลงสู่แม่น้ำปิง โดยเรียงจากเหนือจดใต้คือ น้ำแม่ทา น้ำแม่กวง แม่น้ำลี้ ห้วยแม่ตาล ห้วยแม่หาด และน้ำแม่ก้อ นอกจากนี้ ยังมีลำน้ำที่ไม่มีชื่ออีกเป็นจำนวนมากที่ไหลลงสู่แม่น้ำปิง แม่น้ำปิงมีพื้นที่รับน้ำ (CATCHMENT AREA) ประมาณ ๖,๓๕๕ ตารางกิโลเมตร

๒) แม่น้ำวัง มีต้นน้ำอยู่ในเขตอำเภอพาน จังหวัดเชียงราย และอำเภอวังเหนือ ไหลมาทางใต้ผ่านอำเภอวังเหนือ อำเภอเมืองลำปาง อำเภอเกาะคา อำเภอปราบ อำเภอเถิน และอำเภอแม่พริก แล้วไหลเข้าจังหวัดตากไปบรรจบกับแม่น้ำปิงที่เหนือบ้านปากวัง อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก ช่วงที่แม่น้ำวังไหลผ่านเขตจังหวัดลำปาง มีความยาวประมาณ ๓๘๒ กิโลเมตร

๓) แม่น้ำสาละวิน เป็นแม่น้ำนานาชาติมีต้นกำเนิดมาจากทิเบต ไหล ผ่านทางตอนใต้ของสาธารณรัฐประชาชนจีน ผ่านทางด้านตะวันออกของ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ และทางด้านตะวันตกของประเทศไทย แล้ววกกลับเข้าสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์และไหลลงสู่ทะเลอันดามันมีความยาว ประมาณ ๒,๒๐๐ กิโลเมตร ในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน แม่น้ำสาละวินมีอีกชื่อหนึ่งเรียกว่า แม่น้ำคง ช่วงที่ไหลผ่านอำเภอแม่ลาน้อย เป็นที่ตั้งของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าสาละวิน ไหลลงมาทางใต้ผ่านอำเภอแม่สะเรียง และอำเภอสบเมยเป็นเขตอุทยานแห่งชาติสาละวิน

๔) น้ำแม่กวง มีต้นน้ำอยู่ที่ดอยผีปันน้ำ (หรือดอยนางแก้ว) ดอยมด แล้วไหลไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ลงสู่ที่ราบเชียงใหม่ - ลำพูน ผ่านอำเภอดอยสะเก็ด อำเภอสันทราย และไหลต่อไปทางใต้ผ่านอำเภอเมืองลำพูน แล้วบรรจบกับแม่น้ำปิงที่บ้านสบทา อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน น้ำแม่กวงมีความยาวประมาณ ๑๑๐ กิโลเมตร น้ำแม่กวงเป็นแม่น้ำที่สำคัญอีกสายหนึ่งใน บริเวณที่ราบเชียงใหม่ - ลำพูน มีลำน้ำสาขาที่สำคัญคือ น้ำแม่ทาและห้วยแม่สะแงะ น้ำแม่กวงมีพื้นที่รับน้ำ (CATCHMENT AREA) ประมาณ ๑,๗๔๐ ตารางกิโลเมตร

๕) แม่น้ำลี้ มีต้นน้ำอยู่ที่ดอยสบเทิม อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน ไหลลงไปทางใต้จนถึงบริเวณใกล้อำเภอลี้ จึงค่อยไหลวกกลับไปทางเหนือเป็นรูปตัวยู ผ่านอำเภอลี้ อำเภอบ้านโฮ่ง แล้วไหลต่อไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ บรรจบกับแม่น้ำปิงที่บ้านวังสะแกง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน แม่น้ำลี้มีความยาวประมาณ ๑๘๐ กม. แม่น้ำลี้มีพื้นที่รับน้ำ (CATCHMENT AREA) ประมาณ ๓๑๕ ตารางกิโลเมตร

๔.๕ ระบบชลประทาน

เขตลุ่มน้ำปิงตอนบน ลุ่มน้ำกก (ลุ่มน้ำฝาง) และลุ่มน้ำสาละวิน ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน และแม่ฮ่องสอน มีเขื่อนเก็บกักน้ำขนาดใหญ่ ๕ เขื่อน ได้แก่ เขื่อนแม่งัดสมบูรณ์ชล เขื่อนแม่กวงอุดมธารา เขื่อนกิ่วลม เขื่อนกิ่วคอหมา เขื่อนแม่มอก และอ่างเก็บน้ำขนาดกลางจำนวน ๔๐ อ่าง

๑) เขื่อนแม่งัดสมบูรณ์ชล (ชม.) มีความจุ ๒๖๕ ล้านลบ.ม. ในปี ๒๕๖๗ มีปริมาณน้ำ ๑๕๕ ล้านลบ.ม. คิดเป็น ๕๘ % ของความจุเก็บกัก ใช้การได้จริง ๑๔๒ ล้านลบ.ม. คิดเป็น ๕๔ %

๒) เขื่อนแม่กวงอุดมธารา (ชม.) มีความจุ ๒๖๓ ล้านลบ.ม. ในปี ๒๕๖๗ มีปริมาณน้ำ ๑๑๕ ล้านลบ.ม. คิดเป็น ๔๔ % ของความจุเก็บกัก ใช้การได้จริง ๑๐๑ ล้านลบ.ม. คิดเป็น ๓๙ %

๓) เขื่อนกิ่วลม (ลป.) มีความจุ ๑๐๖ ล้านลบ.ม. ในปี ๒๕๖๗ มีปริมาณน้ำ ๕๑ ล้านลบ.ม. คิดเป็น ๔๘ % ของความจุเก็บกัก ใช้การได้จริง ๔๗ ล้านลบ.ม. คิดเป็น ๔๕ %

๔) เขื่อนกิ่วคอหมา (ลป.) มีความจุ ๑๗๐ ล้านลบ.ม. ในปี ๒๕๖๗ มีปริมาณน้ำ ๕๖ ล้านลบ.ม. คิดเป็น ๓๓ % ของความจุเก็บกัก ใช้การได้จริง ๕๐ ล้านลบ.ม. คิดเป็น ๒๙ %

๕) เขื่อนแม่มอก (ลป.) มีความจุ ๑๑๐ ล้านลบ.ม. ในปี ๒๕๖๗ มีปริมาณน้ำ ๓๔ ล้านลบ.ม. คิดเป็น ๓๑ % ของความจุเก็บกัก ใช้การได้จริง ๑๘ ล้านลบ.ม. คิดเป็น ๑๖ %

ที่มา : คลังข้อมูลน้ำแห่งชาติ (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๗)

๖) อ่างเก็บน้ำขนาดกลางในเขตจังหวัดเชียงใหม่ (๑๐ อ่าง) มีความจุ ๔๖.๘๐๗ ล้านลบ.ม. ในปี ๒๕๖๗ มีปริมาณน้ำรวม ๒๔.๗๙ ล้านลบ.ม. คิดเป็น ๕๓ % ของความจุเก็บกัก และมีอ่างเก็บน้ำที่มีน้ำน้อยกว่า ๕๐ % จำนวน ๕ อ่าง คือ อ่างฯแม่ไถ่น, อ่างฯโป่งจ้อ, อ่างฯแม่ฮอน, อ่างฯห้วยเตื่อ, อ่างฯแม่เหล็กหลวง

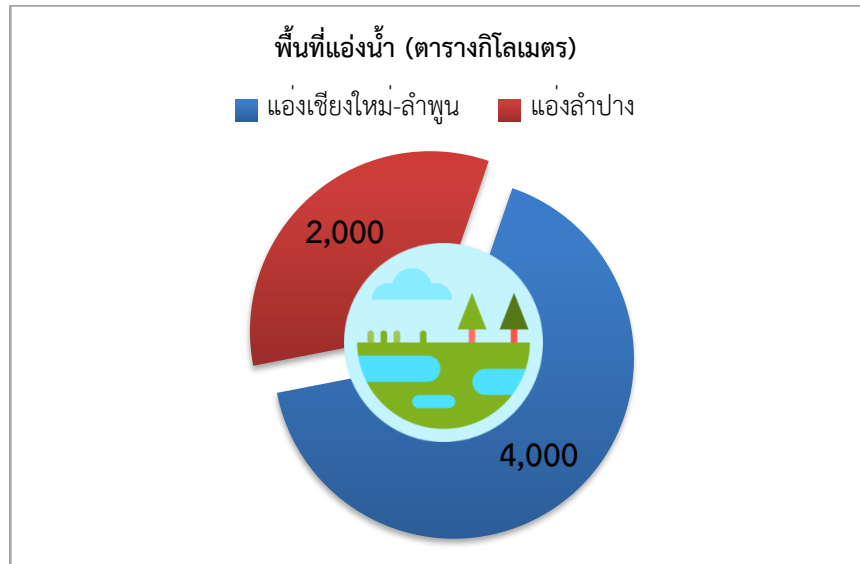
๗) อ่างเก็บน้ำขนาดกลางในเขตจังหวัดลำพูน (๕ อ่าง) มีความจุ ๗๓.๑ ล้านลบ.ม. ในปี ๒๕๖๗ มีปริมาณน้ำรวม ๕๑.๒๙ ล้านลบ.ม. คิดเป็น ๗๐ % ของความจุเก็บกัก

๘) อ่างเก็บน้ำขนาดกลางในเขตจังหวัดลำปาง (๒๕ อ่างฯ) มีความจุ ๑๕๙.๓ ล้านลบ.ม. ในปี ๒๕๖๗ มีปริมาณน้ำรวม ๑๐๕.๗๕ ล้านลบ.ม. คิดเป็น ๖๖ % ของความจุเก็บกัก และมีอ่างเก็บน้ำที่มีน้ำน้อยกว่า ๕๐ % จำนวน ๒ อ่าง คือ อ่างฯห้วยเกียง, อ่างฯแม่ไพร

ที่มา : คลังข้อมูลน้ำแห่งชาติ (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๗)

๔.๖ แหล่งน้ำบาดาล

กราฟที่ ๑.๑๒ แสดงพื้นที่แอ่งน้ำ

แอ่งเชียงใหม่-ลำพูน มีพื้นที่ประมาณ ๔,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร แหล่งน้ำบาดาลที่สำคัญในแอ่งเชียงใหม่ - ลำพูน แบ่งได้เป็น ๒ ประเภท ได้แก่

๑) ชั้นหินอุ้มน้ำตะกอนน้ำพายุคปัจจุบัน มีพื้นที่กว้างประมาณ ๕ กิโลเมตร ยาว ๑๒๐ กิโลเมตร และมีความหนา ๒๐-๘๐ เมตร ส่วนใหญ่เป็นชั้นน้ำบาดาลแบบเปิดหรือไร้แรงดันให้ปริมาณน้ำ ๑๐ - ๕๐ ลบ.ม./ชม. มีระดับน้ำบาดาลปกติที่วัดจากระดับน้ำผิวดินในฤดูฝนลึก ๒ - ๔ เมตร ในฤดูแล้งลึก ๕ - ๑๐ เมตร ส่วนคุณภาพน้ำบาดาลส่วนใหญ่มีปริมาณเหล็กสูงกว่ามาตรฐานน้ำดื่ม ปัจจุบันมีการใช้น้ำในแหล่งน้ำบาดาล ชั้นนี้เพิ่มมากขึ้น

๒) ชั้นหินอุ้มน้ำตะกอนน้ำพายุเก่าแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ แบบทรานซ์ชันบันไดระดับต่ำ วางตัวติดกับชั้นตะกอนน้ำพายุคปัจจุบันซึ่งเป็นตะกอนกรวดทรายแทรกสลับอยู่ในตะกอนดินเหนียวและทรายละเอียด ความหนาของชั้นตะกอนประมาณ ๓๐ - ๗๐ เมตร มีความลึกจากระดับผิวดิน ๑๐๐ - ๑๕๐ เมตร ให้ปริมาณน้ำ ๕ - ๑๐ ลบ.ม./ชม. และอีกประเภทหนึ่งคือชั้นตะกอนแบบที่ราบชันบันไดระดับสูงพบบริเวณขอบแอ่ง ประกอบด้วยตะกอนกรวดขนาดใหญ่ กรวด ทราย และดินเหนียว มีความหนา ๒๐๐ - ๕๐๐ ม. ชั้นน้ำที่มีศักยภาพการให้น้ำสูงจะอยู่ที่ ระดับ ๒๐๐ - ๓๐๐ เมตร บริเวณขอบแอ่งที่ความลึกไม่เกิน ๒๐๐ เมตร จะให้ปริมาณน้ำประมาณ ๒ - ๑๕ ลบ.ม./ชม. ที่ระดับความลึก ๓๐๐ เมตร สามารถแบ่งออกได้เป็น ๒ ชั้น มีความหนา ๒๐ - ๕๐ เมตร ให้ปริมาณน้ำประมาณ ๕๐ - ๒๐๐ ลบ.ม./ชม. คุณภาพน้ำส่วนใหญ่มีคุณภาพดี แต่ปริมาณเหล็กและฟลูออไรด์ค่อนข้างสูง

แอ่งลำปางมีพื้นที่ประมาณ ๒,๐๐๐ ตร.กม. มีความหนาของชั้นตะกอนประมาณ ๑๐๐ - ๓๐๐ เมตร แหล่งน้ำบาดาลที่สำคัญในแอ่งลำปางแบ่งออกได้ ๒ ประเภท คือ

๑) ชั้นหินอุ้มน้ำตะกอนน้ำพายุคปัจจุบัน ประกอบด้วย ตะกอนกรวดทรายและดินเหนียวจากแม่น้ำวังที่มีการกัดเซาะค่อนข้างตื้นอยู่ลึกจากผิวดินเฉลี่ย ๑๕ - ๓๐ เมตร มีความหนาของชั้นตะกอนเฉลี่ย ๑๐ - ๓๐ เมตร ให้ปริมาณน้ำประมาณ ๕ - ๘ ลบ.ม./ชม. คุณภาพน้ำโดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์ดีแต่มีปริมาณเหล็กสูง

๒) ชั้นหินอุ้มน้ำบาดาลตะกอนน้ำพายุเก่า ประกอบด้วย ๒.๑) ชั้นหินอุ้มน้ำแบบตะกอนทรานซ์ชันบันไดระดับต่ำ ประกอบด้วยตะกอนทรายขนาดปานกลางถึงทรายละเอียดและมีดินเหนียวแทรกสลับ มีความหนา ๒๐ - ๔๐ เมตร ชั้นหินอุ้มน้ำเป็นตะกอนทรายและทรายละเอียดความหนาประมาณ ๓ - ๑๐ เมตร ประกอบด้วยตะกอนกรวด ทราย และดินเหนียว แทรกสลับมีความหนาของชั้นตะกอนเฉลี่ย ๑๐๐ - ๒๐๐ เมตร มีตะกอนหินอุ้มน้ำหรือชั้นน้ำบาดาลอยู่ ๓ ระดับ ชั้นแรกอยู่ที่ความลึกจากผิวดินประมาณ

๔๐ - ๑๐๐ ม. ให้ปริมาณน้ำ ๒๐ - ๓๐ ลบ.ม./ชม. ชั้นที่สองอยู่ที่ความลึกจากผิวดินประมาณ ๑๔๐ - ๒๐๐ เมตร ให้ปริมาณน้ำ ๓๐ - ๕๐ ลบ.ม./ชม. และชั้นที่สามอยู่ที่ความลึกจากผิวดิน ๒๔๐ เมตร ให้ปริมาณน้ำประมาณ ๕-๑๐ ลบ.ม./ชม. ความหนาของชั้นน้ำบาดาลแต่ละชั้น หนาประมาณ ๒๐ - ๔๐ เมตร ที่ระดับความลึก ๔๐ - ๑๒๐ เมตร ให้ปริมาณน้ำ ๓๐ - ๑๐๐ ลบ.ม./ชม. ชั้นน้ำบาดาลทั้ง ๓ ชั้นนี้เป็นชั้นน้ำบาดาลแบบมีแรงดัน มีระดับน้ำเฉลี่ยลึก ๒ - ๑๐ เมตรจากผิวดินและบางแห่งเมื่อเจาะบ่อจะให้บ่อน้ำพุ ซึ่งพื้นที่ในบริเวณขอบแอ่งที่ระดับความลึกไม่เกิน ๘๐ ม. ให้ปริมาณน้ำเพียง ๓ - ๑๐ ลบ.ม./ชม. คุณภาพน้ำในชั้นน้ำบาดาลที่มีคุณภาพดี แต่มีปริมาณเหล็กสูง

แหล่งน้ำบาดาลในหน่วยหินปูน ได้แก่ หินปูนยุคไทรแอสซิก ยุคเพอร์เมียนและยุคออร์โดวิเซียน เช่น บริเวณ จังหวัดแม่ฮ่องสอน อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง เป็นต้น โพรงหรือถ้าหินปูนยุคเพอร์เมียนให้น้ำบาดาลปริมาณมาก ๕ - ๓๐ ลบ.ม./ชม. บางแห่งให้น้ำถึง ๕๐ ลบ.ม./ชม. หินปูนยุคไทรแอสซิก บริเวณแอ่งแม่เมาะ จังหวัดลำปางที่ระดับความลึก ๓๐ - ๑๐๐ เมตร ให้ปริมาณน้ำมาก ประมาณ ๑๐๐ ลบ.ม./ชม. คุณภาพน้ำบาดาลมีความกระด้างสูง

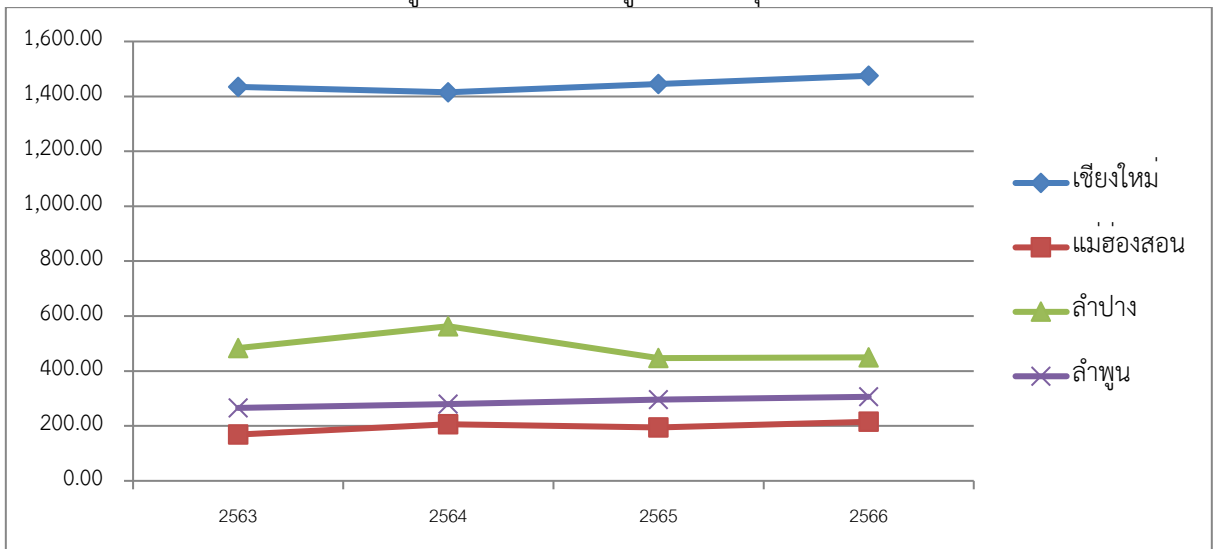
แหล่งน้ำบาดาลในหน่วยหินชั้นกึ่งหินแปร ได้แก่ หินดินดาน หินทราย หินทรายแป้ง หินชนวน หินฟิลไลต์และหินกรวดมน น้ำบาดาลได้จากรอยแตกรอยแยกของชั้นหิน มีปริมาณน้ำ ๑ - ๑๐ ลบ.ม./ชม. บางบริเวณอาจไม่ได้น้ำ แต่บางแห่งอาจได้น้ำมากกว่า ๑๐ ลบ.ม./ชม. ได้แก่ บริเวณอำเภอแม่ทา จังหวัดลำปาง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ (ที่มา : กรมทรัพยากรน้ำบาดาล)

๔.๗ ขยะ

ตารางที่ ๑.๒๙ แสดงข้อมูลสถิติปริมาณขยะมูลฝอยในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

จังหวัด	ปริมาณขยะมูลฝอยในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (ตันต่อวัน)			
	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
เชียงใหม่	๑,๔๓๔.๔๐	๑,๔๑๕	๑,๔๔๕	๑,๔๗๕
แม่ฮ่องสอน	๑๖๘.๖๐	๒๐๖	๑๙๕	๒๑๕
ลำปาง	๔๘๓.๙๐	๕๖๓	๔๔๗	๔๕๐
ลำพูน	๒๖๕.๖๐	๒๘๐	๒๙๖	๓๐๖
รวม	๒,๓๕๒.๕๐	๒,๔๖๔	๒,๓๘๓	๒,๔๔๖

กราฟที่ ๑.๑๓ แสดงข้อมูลสถิติปริมาณขยะมูลฝอยในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

จากตารางจะเห็นได้ถึงข้อมูลเชิงสถิติของปริมาณขยะมูลฝอยในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ซึ่งแสดงปริมาณขยะมูลฝอยคิดเป็นปริมาณตันต่อวัน ซึ่งพบว่า จังหวัดเชียงใหม่มีปริมาณขยะมูลฝอยมากที่สุดในกลุ่มจังหวัด รองลงมาคือจังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน และจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยในปี ๒๕๖๖ ค่าเฉลี่ยรวมของปริมาณขยะมูลฝอยในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีปริมาณ ๒,๔๔๖ ตันต่อวัน (ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ)

๕. ลักษณะทางสังคมวัฒนธรรม

๕.๑ ความเป็นมาและความเชื่อมโยงทางประวัติศาสตร์

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง และลำพูน มีความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ร่วมกันตั้งแต่การสร้างบ้านแปลงเมืองเริ่มตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ ๑๓ มีการสร้างเมืองหริภุญไชย (ลำพูน) ขึ้นบริเวณลุ่มแม่น้ำปิง และสร้างเมืองเขลางค์นคร (ลำปาง) ขึ้นบริเวณลุ่มแม่น้ำวัง มีกษัตริย์ผู้ปกครองเป็นเครือญาติและอยู่ในราชวงศ์เดียวกัน คือ เมืองหริภุญไชย มีพระนางจามเทวี เป็นปฐมกษัตริย์ราชวงศ์จามเทวี มีราชบุตรฝาแฝด ๒ องค์ ได้แก่ พญามหันตยศกับพญาอนันตยศ ภายหลังพระนางจามเทวีได้มอบราชสมบัติให้พญามหันตยศเป็นกษัตริย์เมืองหริภุญไชยองค์ต่อมาแล้วได้โปรดให้สร้างเมืองเขลางค์นครให้พญาอนันตยศเป็นกษัตริย์ปกครองทั้งเมืองหริภุญไชย และเมืองเขลางค์นคร จึงมีกษัตริย์ในราชวงศ์จามเทวีปกครองสืบทอดกันมาเป็นบ้านพี่เมืองน้อง มีศิลปวัฒนธรรมแบบหริภุญไชย ดังปรากฏโบราณวัตถุที่พบบริเวณวัดพันเชิง (ร้าง) และพบพระพิมพ์แบบหริภุญไชยในแม่น้ำวังบริเวณช่วงที่ไหลผ่านอำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง เป็นต้น ต่อมาในต้นพุทธศตวรรษที่ ๑๙ พญามังรายกษัตริย์แคว้นโยนกองค์ที่ ๒๕ และเป็นปฐมกษัตริย์ราชวงศ์มังรายได้ผนวกรวมแคว้นหริภุญไชย (ลำพูน) และแคว้นเขลางค์นคร (ลำปาง) เป็นอาณาจักรล้านนา และได้สถาปนาเมืองเชียงใหม่ให้เป็นราชธานีเมื่อ พ.ศ. ๑๘๓๙ ตั้งแต่ช่วงเวลานี้มาโดยเฉพาะเมืองเชียงใหม่กับเมืองลำพูนถือว่าเป็นเมืองคู่เพราะอยู่ใกล้ราชธานี บางยุคสมัยกษัตริย์ที่เชียงใหม่ก็ปกครองเมืองลำพูนโดยตรงไม่ได้โปรดแต่งตั้งให้มีเจ้าเมืองลำพูนออกไปปกครอง ส่วนเมืองลำปางบางยุคสมัยก็ปกครองโดยเจ้านายเชื้อพระวงศ์ในราชวงศ์มังรายที่ส่งไปปกครอง เช่น เจ้าหมื่นดั่งนคร เจ้าเมืองลำปางเป็นราชบุตรของพญาแสนเมืองมากษัตริย์ล้านนาองค์ที่ ๗ (พ.ศ. ๑๙๒๘ - ๑๙๔๔) เป็นต้น

ส่วนเมืองแม่ฮ่องสอนสถาปนาขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๔ โดยพระเจ้าอินทวิชยานนท์ (เจ้าหนานอินทนนท์) พระเจ้านครเชียงใหม่องค์ที่ ๗ (พ.ศ. ๒๔๑๖-๒๔๔๐) ราชวงศ์เจ้าเจ็ดตนได้แต่งตั้งخانกะเลให้เป็นผู้ปกครองเมืองแม่ฮ่องสอนคนแรกตั้งแต่เวลานั้นมาเมืองแม่ฮ่องสอน จึงขึ้นตรงต่อเมืองนครเชียงใหม่ต้องส่งส่วยให้เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่และถือน้ำสัจจะต่อเจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่เป็นประจำทุกปี หากเจ้าฟ้าเมืองแม่ฮ่องสอนถึงแก่วายชนม์ เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่ก็จะแต่งตั้งทายาทให้เป็นเจ้าฟ้าเมืองแม่ฮ่องสอนคนต่อไป และเจ้านายเมืองแม่ฮ่องสอนก็มีการเสกสมรสกับกับเจ้านายเมืองเชียงใหม่ เช่น เจ้านางคำแดง ธิดาเจ้านางเม็ยะ เจ้าฟ้าเมืองแม่ฮ่องสอนคนที่ ๒ (พ.ศ. ๒๔๒๗ - ๒๔๓๔) ได้เสกสมรสกับเจ้าน้อยศุขเกษม ราชบุตรของเจ้าหญิงอุบลวรรณาราชันธิดาของพระเจ้ากาวิโลรสสุริยวงศ์ (เจ้าหนานสุริยวงศ์) พระเจ้านครเชียงใหม่องค์ที่ ๖ เป็นต้น

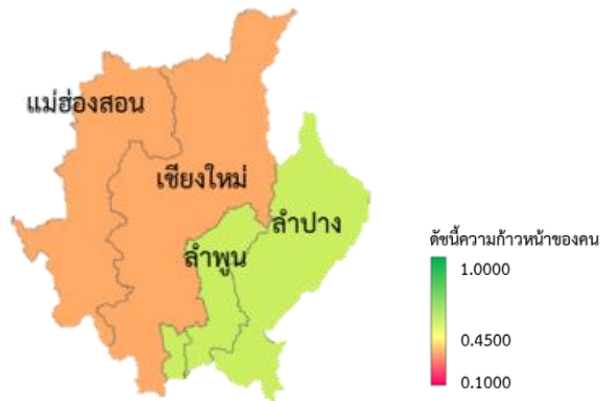
ด้วยความเป็นมาทางประวัติศาสตร์อันยาวนานดังกล่าว ทำให้ในปัจจุบันจังหวัดต่างๆ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ยังคงปรากฏมรดกและร่องรอยทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมให้เห็นนอกเหนือวัดวาอารามต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ประตูเมือง กำแพงเมือง คูเมือง บ่อน้ำประปา เป็นต้น นอกจากนี้ ความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ที่แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง และแม่ฮ่องสอน ทำให้สภาพทางสังคมวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต มีความใกล้เคียงและคล้ายคลึงกัน โดยอัตลักษณ์อันโดดเด่นทางด้านวัฒนธรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ คือ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตภูมิปัญญา อันทรงคุณค่า และเป็นอัตลักษณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมล้านนาและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีความหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น ด้านภาษา การแต่งกาย อาหาร ขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญาสาขาต่างๆ เช่น ทอผ้า แกะสลัก จักสาน ความหลากหลายทางด้านวิถีชีวิต ภาษาพูด การแต่งกาย ขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อ การดำเนินชีวิต อันเกิดจากภูมิปัญญาที่ผ่านการเรียนรู้จากธรรมชาติ การสังเกตจนกลายเป็นองค์ความรู้ให้ลูกหลานได้ปฏิบัติสืบทอดกันมา เช่น การทอผ้า หรือช่างฝีมือต่างๆ พิธีกรรม อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการดำรงชีวิต

๕.๒ ด้านสังคม

จากข้อมูลดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index: HAI) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า จังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีลำดับดัชนีความก้าวหน้าของคน ซึ่งประกอบด้วย ๘ ตัวชี้วัด ได้แก่ ด้านสุขภาพ การศึกษา ชีวิตการทำงาน เศรษฐกิจ ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ชีวิตครอบครัว และชุมชน การคมนาคมและการสื่อสาร การมีส่วนร่วม ดังนี้

- ภาพที่ ๑.๕ การจัดลำดับดัชนีความก้าวหน้าของคน (HAI) จำแนกตามดัชนีย่อยและจังหวัด

ระดับการพัฒนา	ช่วงคะแนน HAI	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จังหวัด
สูงมาก	0.6599 - 0.6896	13	0.6705	ชลบุรี นนทบุรี พระนครศรีอยุธยา เพชรบุรี กรุงเทพมหานคร นครปฐม ชุมพร ฉะเชิงเทรา สิงห์บุรี ร้อยเอ็ด ยะลา สุพรรณบุรี และระยอง
สูง	0.6481 - 0.6598	16	0.6535	พะเยา ปทุมธานี สงขลา ราชบุรี สมุทรสงคราม แพร่ อำนาจเจริญ อุตรดิตถ์ ขอนแก่น ลพบุรี มหาสารคาม นครนายก น่าน นครพนม ยโสธร และตรัง
ปานกลาง	0.6360 - 0.6471	16	0.6418	นครราชสีมา ตรัง อ่างทอง ประจวบคีรีขันธ์ บึงกาฬ สุราษฎร์ธานี พังงา ปราจีนบุรี ลำพูน เลย อุตรธานี ภูเก็ต ลำปาง กาญจนบุรี อุทัยธานี และสระบุรี
ต่ำ	0.6263 - 0.6357	16	0.6303	หนองคาย เพชรบูรณ์ สตูล จันทบุรี ชัยภูมิ กาฬสินธุ์ เชียงราย สมุทรปราการ สกลนคร สุโขทัย ระนอง นครสวรรค์ กำแพงเพชร มุกดาหาร อุบลราชธานี และนครศรีธรรมราช
ต่ำมาก	0.5935 - 0.6247	16	0.6146	พิจิตร พัทลุง นราธิวาส ตาก สระแก้ว พิชัยโลก เชียงใหม่ กระบี่ ปัตตานี ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ ชัยนาท สมุทรสาคร หนองบัวลำภู แม่ฮ่องสอน และสุรินทร์

ภาพที่ ๑.๖ แสดงดัชนีความก้าวหน้าของคนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ที่มา : รายงานดัชนีความก้าวหน้าของคน ปี ๒๕๖๕, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ปี ๒๕๖๖

ตารางที่ ๑.๓๐ แสดงดัชนีความก้าวหน้าของคนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ลำดับ จังหวัด	สุขภาพ	การ ศึกษา	ชีวิต การ งาน	รายได้	ที่อยู่ อาศัย และ สภาพ แวดล้อม	ชีวิต ครอบครัว และชุมชน	การ คมนาคม และการ สื่อสาร	การมี ส่วนร่วม	HAI	
									ลำดับ	คะแนน
เชียงใหม่	๖๕	๒๕	๖๖	๕๐	๗๐	๔๒	๖๗	๑๒	๖๘	๐.๖๑๗๙
แม่ฮ่องสอน	๕๖	๗๖	๓๕	๕๗	๖๗	๓	๗๔	๒๓	๗๖	๐.๕๙๗๔
ลำพูน	๗๗	๓๒	๑๘	๓๔	๕๕	๓๑	๔๘	๑	๓๘	๐.๖๔๑๖
ลำปาง	๗๖	๒๘	๖๐	๔๓	๒๒	๕๘	๕๔	๓	๔๒	๐.๖๓๙๐

จากตารางข้างต้น แต่ละจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีค่าดัชนีแตกต่างกันในแต่ละด้าน โดยจังหวัดลำพูนเป็นจังหวัดที่มีลำดับและค่าดัชนีความก้าวหน้าของคนสูงที่สุดในกลุ่ม และมีดัชนีเรื่องการมีส่วนร่วมเป็นลำดับที่ ๑ ของประเทศ รองลงมา ได้แก่ จังหวัดลำปาง จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน อย่างไรก็ตาม สิ่งที่น่าสังเกต คือ จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีค่าคะแนนต่ำสุดในกลุ่มจังหวัด และมีค่าคะแนนลำดับรองสุดท้ายของทั้งประเทศ ซึ่งสะท้อนถึงความเร่งด่วนในการจัดการแก้ไขปัญหาในด้านดังกล่าวอย่างจริงจัง

๖. ความสัมพันธ์เมืองพี่เมืองน้อง/ ครอบคลุมความร่วมมือระหว่างประเทศ

จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ที่ได้มีการสถาปนาความสัมพันธ์บ้านพี่เมืองน้อง/ลงนามในความร่วมมือระหว่างประเทศกับนคร/เมืองต่างๆ ในต่างประเทศ ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน โดยจังหวัดเชียงใหม่ได้สถาปนาความสัมพันธ์เมืองพี่เมืองน้องกับนครและเมืองต่างๆ ในระดับจังหวัด จำนวน ๑๔ เมือง ๖ ประเทศ ในระดับเทศบาล จำนวน ๖ เมือง ๒ ประเทศ ในระดับเอกชน จำนวน ๑๖ เมือง ๕ ประเทศ ในระดับมหาวิทยาลัย จำนวน ๖๐ เมือง ๑๗ ประเทศ ขณะที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนได้สถาปนาความสัมพันธ์เมืองพี่เมืองน้องกับนครและเมืองต่าง ๆ ในระดับจังหวัด จำนวน ๑ เมือง ๑ ประเทศ จังหวัดลำปางได้สถาปนาความสัมพันธ์เมืองพี่เมืองน้องกับนครและเมืองต่างๆ ในระดับเทศบาล จำนวน ๑ เมือง ๑ ประเทศ และจังหวัดลำพูนได้สถาปนาความสัมพันธ์เมืองพี่เมืองน้องกับนครและเมืองต่างๆ ในระดับเทศบาล จำนวน ๓ เมือง ๓ ประเทศ (ที่มา : เมืองพี่เมืองน้องของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑)

ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้เก็บรวบรวมปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาในกลุ่มจังหวัด ทั้งจากการประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐ และเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ การประชุมเพื่อพิจารณาข้อเสนอ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคเหนือของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ วิธีการสำรวจความคิดเห็น ของประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ผ่านระบบออนไลน์เพื่อรับทราบความต้องการของประชาชน ในกลุ่มจังหวัด และการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ปัญหาและความต้องการของพื้นที่ที่สำคัญ ได้แก่

๑. ปัญหาฝุ่นควันไฟป่าและ PM ๒.๕ และการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

ปัญหาฝุ่นควันไฟป่าในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง และลำพูน เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นประจำทุกปี โดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้งตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเมษายน ซึ่งปัญหานี้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศและสุขภาพของประชาชน สาเหตุหลักเกิดมาจากการเผาป่าเพื่อเตรียมพื้นที่การเกษตร การเผาเศษวัชพืช เพื่อเตรียมพื้นที่เพาะปลูกในช่วงต้นปี การเผาป่า เพื่อหาของป่า เมื่อเกิดไฟในป่าหรือพื้นที่ใกล้เคียง การลุกลามของไฟสามารถทำลายพื้นที่ขนาดใหญ่ ได้อย่างรวดเร็ว รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศที่ทำให้ฝุ่นควันสะสม เนื่องจากในช่วงฤดูแล้งที่มีอากาศแห้ง และลมแรง พื้นที่ป่ามักแห้งง่าย ทำให้เกิดไฟป่าได้ง่ายขึ้นและกระจายอยู่ในบรรยากาศรวมถึงการทำลายพื้นที่ป่า และระบบนิเวศ ปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดไฟป่าคือ

ควันจากไฟป่ามักแพร่กระจายไปทั่วภูมิภาค จึงส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่จังหวัดในกลุ่มภาคเหนือ ตอนบน ๑ และภาคเหนือ เนื่องจากทำให้เกิดหมอกควัน (Haze) และค่าฝุ่นละอองที่เกินมาตรฐาน ทำให้ประชาชนต้องรับมือกับปัญหาสุขภาพ รวมถึงการลดกิจกรรมกลางแจ้งในช่วงที่ค่าฝุ่นควันสูงโดยก่อให้เกิด ฝุ่นควัน PM ๒.๕ ซึ่งเป็นอนุภาคขนาดเล็ก มีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน โดยเฉพาะโรคทางเดินหายใจ หอบหืด และปัญหาหัวใจและหลอดเลือด เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม ไฟป่าจะทำลายพื้นที่ป่า สัตว์ป่า และทำให้สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรม ในด้านเศรษฐกิจส่งผลให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการเกษตร ได้รับผลกระทบจากควันและความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม

๒. ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ถือเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพสูง ทั้งในด้านวัฒนธรรม ธรรมชาติ และทรัพยากร แต่ก็ยังเผชิญกับปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมและเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต ของประชาชนอย่างมาก ในด้านเศรษฐกิจรายได้เฉลี่ยของประชาชนในแต่ละพื้นที่ไม่เท่ากัน เกิดจากปัจจัยหลายประการ จังหวัดเชียงใหม่มีเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งกว่า เนื่องจากมีการพัฒนาอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว ขณะที่แม่ฮ่องสอน และลำปางยังพึ่งพาการเกษตรเป็นหลัก ทำให้รายได้ต่ำกว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีรายได้เฉลี่ยต่อหัว จำนวน ๑๓๕,๓๔๓ บาทต่อปี ขณะที่ (GRP per capita) ค่าเฉลี่ยต่อหัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม ในประเทศในปี ๒๕๖๕ เท่ากับ ๒๔๘,๗๘๙ บาทต่อปี โดยจังหวัดเชียงใหม่มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร จำนวน ๑๓๖,๐๔๓ บาทต่อปี เนื่องจากเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวและบริการที่สำคัญ ในภาคเหนือ จังหวัด แม่ฮ่องสอนมีรายได้เฉลี่ย ๖๔,๖๖๕ บาทต่อปี เป็นจังหวัดที่มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวน้อยที่สุดในประเทศ รองจากจังหวัดนราธิวาส เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านภูมิประเทศและการเข้าถึงสาธารณูปโภค จังหวัดลำปาง มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวประมาณ ๑๐๘,๑๐๖ บาทต่อปี ซึ่งอยู่ในระดับกลางเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ ในภาคเหนือ และจังหวัดลำพูน มีรายได้เฉลี่ยต่อหัว ๒๓๒,๕๕๙ บาทต่อปี ซึ่งจังหวัดลำพูนเป็นจังหวัดที่มีรายได้เฉลี่ยสูงที่สุดในภาคเหนือ เนื่องจากมีนิคมอุตสาหกรรมที่สำคัญและเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ โดยสาเหตุความ เหลื่อมล้ำของรายได้ระหว่างจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มาจากโครงสร้างเศรษฐกิจและ สภาพภูมิประเทศที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ จังหวัดแม่ฮ่องสอน ยังเป็นจังหวัดที่ยากจนที่สุดในประเทศไทย สาเหตุ หลักที่ทำให้แม่ฮ่องสอนมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่ำและเผชิญกับความยากจนสูงคือสภาพภูมิประเทศที่เป็นภูเขา ทำ

ให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การขนส่ง การศึกษา และบริการสาธารณสุข เป็นไปได้ยาก นอกจากนี้ จังหวัดแม่ฮ่องสอนยังมีข้อจำกัดในด้านเศรษฐกิจ โดยประชาชนส่วนใหญ่พึ่งพาเกษตรกรรมแบบดั้งเดิม ซึ่งมีรายได้ต่ำและไม่สม่ำเสมอ รายได้เฉลี่ยต่อคนในปี ๒๕๖๕ อยู่ที่ประมาณ ๖๔,๖๖๕ บาทต่อปี ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรายได้ของประเทศที่อยู่ราว ๑๘๔,๑๒๔ บาท ทั้งนี้ ปัญหาความยากจนในแม่ฮ่องสอนยังถูกสะท้อนจากค่าใช้จ่ายและหนี้สินที่สูงเมื่อเทียบกับรายได้ของประชาชนในพื้นที่ ในปี ๒๕๖๖ จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน จำนวน ๑๗๐,๘๒๔.๐๖ บาท โดยจังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำปาง และมีหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน จำนวน ๒๑๗,๔๔๑.๘๐ บาท ๑๔๔,๐๖๓.๖๗ บาท ๑๓๒,๗๓๙.๑๗ บาท ตามลำดับ การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ จึงต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาและการเพิ่มรายได้ให้กับจังหวัดแม่ฮ่องสอน เพื่อกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ จะบรรลุเป้าหมายการพัฒนาไปพร้อมกัน

ความเหลื่อมล้ำในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เป็นปัญหาที่ซับซ้อนและต้องใช้เวลาในการแก้ไข การแก้ไขปัญหาต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม โดยต้องมีการวางแผนและดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ยั่งยืน โดยต้องมีการส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ เช่น การส่งเสริมการเกษตรแปรรูป การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ชุมชน เพิ่มการพัฒนาระบบสาธารณสุขภูมิภาค และลงทุนในการพัฒนาระบบสาธารณสุขภูมิภาคพื้นฐาน เช่น ถนนหนทาง ระบบประปา และระบบไฟฟ้า เพื่อให้ประชาชนทุกคนเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม ส่งเสริมการศึกษาให้ทั่วถึง โดยให้ความสำคัญกับการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษา เพื่อเพิ่มพูนทักษะและความรู้ให้กับประชาชน มีการส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนของตนเอง เป็นต้น

๓. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ปัญหาโครงสร้างคมนาคมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ปัญหาหลักๆ ที่พบ ได้แก่ การเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดยังไม่ครอบคลุม และขาดประสิทธิภาพ ถนนหนทางขรุขระและเสียหาย หลายเส้นทางยังคงมีสภาพไม่ดี ส่งผลต่อการขนส่งสินค้า และการเดินทางของประชาชน โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลทำให้การเข้าถึงบริการสาธารณะและโอกาสต่าง ๆ เป็นไปได้ยาก เช่น โรงพยาบาล โรงเรียน เกิดความยากลำบาก ทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนลดลง รวมทั้งส่งผลให้การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ไม่เติบโตเต็มศักยภาพ เนื่องจากการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวไม่สะดวก ดังนั้น พัฒนาโครงข่ายถนนให้มีประสิทธิภาพ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการขนส่งสินค้าและระบบขนส่งสาธารณะ เช่น ท่าอากาศยาน และคลังสินค้า จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการซ่อมแซมและบำรุงรักษาถนนที่มีอยู่ การปรับปรุงถนนสายใหม่เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพื่อเชื่อมโยงพื้นที่ต่าง ๆ ภาครัฐจึงควรสนับสนุนให้มีการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ในระยะยาว ได้แก่ (๑) ปรับปรุงเส้นทางเพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ดอยม่อนล้าน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ - อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย (๒) ปรับปรุงเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว อำเภอปายจังหวัดแม่ฮ่องสอน - ห้วยน้ำดัง อำเภอแม่แตง - บ้านเมืองคอง อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ (๓) ปรับปรุงเส้นทางเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวจังหวัดแม่ฮ่องสอน - อำเภอกัลยาณิวัฒนา - อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ (บ้านห้วยปูเลย หมู่ที่ ๑๐ - บ้านห้วยตอง หมู่ที่ ๕ ตำบลห้วยปูลิง อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน) (๔) ปรับปรุงทางหลวงหมายเลข ๑๐๘ ระหว่าง กม.๒๑๗+๓๐๐ - กม.๒๒๐+๒๕๐ ต.แม่ลาน้อย อ.แม่ลาน้อย จ. แม่ฮ่องสอน

ปัญหาอุปสรรคทางภูมิศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ที่มีภูมิประเทศที่เป็นภูเขาสูง และป่าไม้หนาแน่น ก็ส่งผลทำให้การก่อสร้างและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานมีความยากลำบาก และมีค่าใช้จ่ายสูงจึงทำให้การขนส่งสินค้ามีต้นทุนสูง ส่งผลต่อราคาสินค้าและลดขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ดังนั้น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมเพื่อรองรับการขนส่งสินค้าขนาดใหญ่ โดยการปรับปรุงเส้นทางเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการค้าและการลงทุนจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น เช่น ก่อสร้างเพิ่มช่องจราจรจาก ๒ ช่องจราจร เป็น ๔ ช่องจราจร ทางหลวงหมายเลข ๑๑๕๗ ตอนควบคุม ๐๑๐๐ ตอนท่าล้อ - เมืองปาน ระหว่างกม.๒+๓๐๐ - กม.๘+๐๐๐ ตำบลบ้านเป่า อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง เป็นต้น

๔. ด้านการเกษตร

เกษตรกรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มักประสบปัญหาราคาสินค้าเกษตรไม่แน่นอน ราคาผลผลิตตกต่ำ และการประสบปัญหาขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง ส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตร กอปรกับการขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีการเกษตรสมัยใหม่ ส่งผลทำให้ไม่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตได้เท่าที่ควร และประชาชนบางพื้นที่ยังมีปัญหาเรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดิน ปัญหาที่ดินทำกิน หรือการบุกรุกพื้นที่ป่า การพัฒนาศักยภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสู่เกษตรสร้างสรรค์และเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งการผลักดันแผนพัฒนาล้านนาเมืองเกษตรอุตสาหกรรมสมดุสรสร้างสรรคเป็นแนวทางที่มีความจำเป็นมาก กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เห็นความสำคัญต่อแก้ไขปัญหามาตามห่วงโซ่คุณค่า (value chain) อันได้แก่ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์เพื่อลดการใช้สารเคมี จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการทำเกษตรอินทรีย์ที่ถูกต้อง การสร้างมาตรฐานและการรับรองผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเกษตร เช่น ระบบให้น้ำอัตโนมัติ ส่งเสริมให้มีการพัฒนา Big Data มาวิเคราะห์แนวโน้มตลาดและการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูป เพื่อส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ซึ่งมีความหลากหลายทั้งด้านพืชและสัตว์ ได้แก่ ด้านพืชเช่น ข้าว ลำไย กาแฟ ส้ม กระเทียม หอมแดง มะม่วง ชา และผักเมืองหนาว เช่น ผักสลัด บรอกโคลี คื่นช่ายองุ่น เป็นต้น ส่วนด้านสัตว์ ได้แก่ โคเนื้อ ไก่ ทั้งไก่เนื้อ ไก่ไข่ และไก่พื้นเมือง ผึ้ง โดยสินค้าเกษตรเหล่านี้มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ และหลายชนิดได้รับการส่งเสริมให้เป็นสินค้า GI (สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์) เพื่อเพิ่มมูลค่าและสร้างเอกลักษณ์ให้กับผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น นอกจากนี้ การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่ทันสมัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างแบรนด์สินค้าเกษตรประจำท้องถิ่นก็เป็นสิ่งที่ควรสนับสนุนการบริหารจัดการน้ำ การพัฒนาระบบชลประทานให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการทำฝายชะลอน้ำและการกักเก็บน้ำฝน การวางแผนการปลูกพืชให้เหมาะสมกับปริมาณน้ำในแต่ละฤดูกาล การส่งเสริมเกษตรผสมผสาน สนับสนุนการทำเกษตรแบบผสมผสานเพื่อลดความเสี่ยงจากราคาผลผลิตตกต่ำ การส่งเสริมการปลูกพืชหลากหลายชนิดในพื้นที่เดียวกัน การพัฒนาระบบการเกษตรที่ผสมผสานการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ และการพัฒนาตลาดและช่องทางจำหน่าย สร้างตลาดออนไลน์สำหรับสินค้าเกษตรท้องถิ่น รวมทั้งการพัฒนาความร่วมมือกับภาคเอกชนในการรับซื้อผลผลิต ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อเพิ่มช่องทางจำหน่ายตรงการพัฒนาทักษะและความรู้ของเกษตรกร จัดอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการเกษตรสมัยใหม่ ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างเกษตรกร สนับสนุนการศึกษาดูงานทั้งในและต่างประเทศ การส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร สนับสนุนการจัดตั้งสหกรณ์การเกษตร ส่งเสริมการทำเกษตรแปลงใหญ่เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรอง พัฒนาระบบการจัดการห่วงโซ่อุปทานร่วมกัน การดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวจะช่วยพัฒนาศักยภาพการผลิต ยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร และนำไปสู่การเกษตรที่สร้างสรรค์และยั่งยืนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้

๕. ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

ควรพัฒนากลุ่มแม่ข่ายทั้งระบบ โดยเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำบริเวณต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำ ทั้งนี้ ประชาชนในพื้นที่จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน และจังหวัดเชียงใหม่ ปัจจุบันได้รับความเดือดร้อน คือมีน้ำใช้ไม่เพียงพอต่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร เนื่องจากปัจจุบันอ่างเก็บน้ำสาธารณะต้นเขิน และมีปริมาณน้ำน้อย จึงเกิดวิกฤติน้ำไม่เพียงพอต่อกิจกรรมดังกล่าวข้างต้น กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ให้ความสำคัญต่อพัฒนาระบบกระจายน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ เพื่อรองรับการเกษตร เพื่อนำน้ำจากแหล่งน้ำประเภทหนอง บึง และทางน้ำหรือน้ำจากกลุ่มน้ำมาใช้ประโยชน์ ที่ได้ดำเนินการปรับปรุงฟื้นฟูแล้วหรือแหล่งน้ำธรรมชาติอื่น ๆ ที่มีศักยภาพมาใช้ในการส่งเสริมภาคการเกษตรครัวเรือน (พืชผักเศรษฐกิจ) และสนับสนุนไม้ผลไม้ยืนต้น เช่น ข้าว กาแฟ กระเทียม หอมแดง หอมหัวใหญ่ ลำไย มะม่วง เป็นต้น รวมทั้งดำรงชีวิตของประชาชนในช่วงฤดูแล้ง โดยมีพื้นที่เป้าหมาย ดังต่อไปนี้ หมู่ที่ ๙ บ้านดงหนองอก ตำบลเสริมซ้าย อำเภอสว่างงาม จังหวัดลำปาง หมู่ที่ ๑ บ้านปางหลวง ตำบลเสริมขวา อำเภอสว่างงาม จังหวัดลำปาง หมู่ที่ ๑๒ บ้านดอยแก้ว ตำบลทาสบเส้า อำเภอมะหา จังหวัดลำพูน หมู่ที่ ๑๔ บ้านสบแม่สะปัว ตำบลทาสบเส้า อำเภอมะหา จังหวัดลำพูน ตำบลแม่โป่ง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ และหมู่ที่ ๗ บ้านป่าตึง ตำบลออนใต้ อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่

๖. การพัฒนาด้านชายแดน

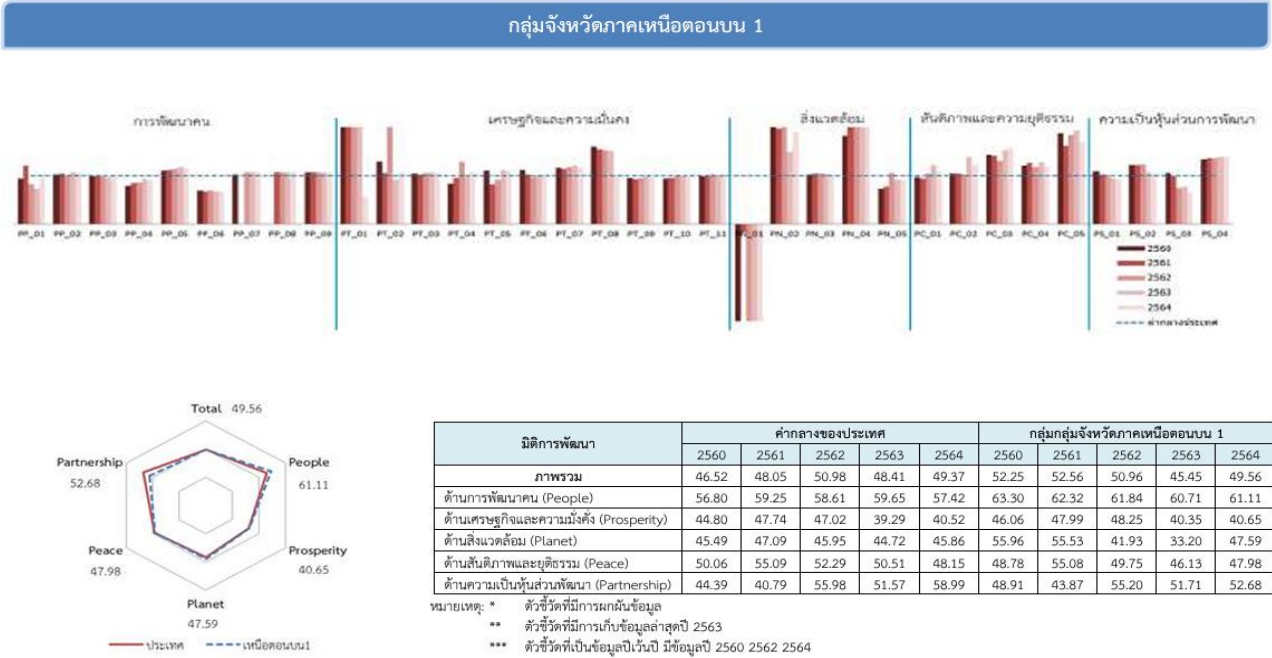
๑) ข้อเสนอด้านนโยบายเชิงกฎหมาย กรณีการขอเพิกถอนเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดอยเวียงหล้า (บางส่วน) เพื่อดำเนินโครงการปรับปรุงซ่อมแซมเส้นทางเพื่อการค้าระหว่างประเทศ ผ่านจุดผ่อนปรนการค้า บ้านห้วยต้นนุ่น ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ดอยเวียงหล้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยขอเสนอให้ผลักดันด้านข้อกฎหมาย ขอเพิกถอนเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดอยเวียงหล้า (บางส่วน) เพื่อดำเนินโครงการปรับปรุงซ่อมแซมเส้นทางเพื่อการค้าระหว่างประเทศ ผ่านจุดผ่อนปรนการค้าบ้านห้วยต้นนุ่น ระยะทาง ๙.๗ กิโลเมตร ตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕

๒) การสำรวจรายละเอียดภูมิประเทศร่วม (Joint Detail Survey) ในบริเวณจุดผ่อนปรนการค้า บ้านห้วยต้นนุ่น (BP.๑๓) อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน - บ้านน้ำมาง อำเภอแม่แจ่ม รัฐคะยา โดยขอให้พิจารณาผลักดันการดำเนินการการสำรวจภูมิประเทศร่วมกัน (Joint Detail Survey) ภายใต้อำนาจหน้าที่ของกรมแผนที่ทหาร กองบัญชาการกองทัพไทย และกรมสนธิสัญญาระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ เพื่อให้เขตแดนระหว่างไทย - เมียนมา มีความชัดเจนและได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถพัฒนาเส้นทางในบริเวณดังกล่าวได้ และเกิดประโยชน์ทางการค้า เศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในอนาคต โดยเป็นการดำเนินการการสำรวจภูมิประเทศร่วมกัน (Joint Detail Survey) ตามกรอบความตกลงของคณะกรรมการเขตแดนร่วม (Joint Boundary Committee - JBC) ไทย - เมียนมา

ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหากลุ่มจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา

๑) ข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาในกลุ่มจังหวัดซึ่งจัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ภาพที่ ๑.๗ แสดงข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาในกลุ่มจังหวัดซึ่งจัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาระดับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แบ่งประเด็นการพัฒนาตามกรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ๕ มิติ (๕P) พบว่า ภาพรวมมิติด้านการพัฒนาคน (People) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีระดับการพัฒนาคนอยู่ในเกณฑ์ที่ดี พิจารณาจากตัวชี้วัด เกือบทุกตัวอัตราร้อยละ ค่าเฉพาะต่าง ๆ อยู่ในระดับดีกว่าค่ากลางของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นสัดส่วนประชากรยากจนน้อยกว่าค่ากลางของประเทศ ร้อยละของเด็กที่มีพัฒนาการสมวัย และร้อยละของการเข้าศึกษาต่อ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย รวมทั้งคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-NET สูงกว่าค่ากลางของประเทศทั้งหมด ในส่วนมิติด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีระดับการพัฒนาเศรษฐกิจที่กำลังเติบโตขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ พิจารณาจากตัวชี้วัดอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว ผลิตภัณฑ์แรงงานมีค่าที่สูงกว่าของค่ากลางประเทศ ในส่วนของอัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยวตัวชี้วัดมีระดับสูงกว่าค่ากลางของประเทศและสูงกว่าปีก่อนหน้าซึ่งแสดงถึงความสามารถในการดึงดูดนักท่องเที่ยวและสร้างรายได้ให้กับชุมชน ยกเว้นตัวชี้วัด อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยของเดือนของครัวเรือนในกลุ่มจังหวัดแรงงานที่มีหลักประกันทางสังคม ครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัย และหมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดปี

ในปี พ.ศ.๒๕๖ ทั้ง ๓ ตัวชี้วัดนี้มีระดับสูงกว่าค่ากลางของประเทศ แต่ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ตัวชี้วัดดังกล่าว ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ

มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Planet) พบว่าในภาพรวมด้านสิ่งแวดล้อม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีระดับการพัฒนาเศรษฐกิจอยู่ในเกณฑ์ที่ดี พิจารณาจากตัวชี้วัด เกือบทุกตัวอยู่ในระดับสูงกว่าค่ากลางของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นสัดส่วนปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น คริวเรือนที่เข้าถึงการพัฒนาและอัตราการร้องเรียนปัญหามลพิษ ยกเว้นตัวชี้วัด อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ และประชากรที่ประสบภัย ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ ส่วนในมิติสันติภาพและยุติธรรม (Peace) และมิติความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) ตัวชี้วัดที่อยู่ในเกณฑ์ดีกว่าค่ากลางของประเทศ ได้แก่ จำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจ ภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บได้ต่อรายได้รวมที่ไม่รวมเงินเงินอุดหนุน และตัวชี้วัดจำนวนองค์กรชุมชน

ภาพที่ ๑.๘ แสดงตารางตัวชี้วัดการพัฒนาในระดับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตัวชี้วัด	ค่ากลางประเทศ					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1				
	2560	2561	2562	2563	2564	2560	2561	2562	2563	2564
ด้านการพัฒนาคน (People)										
PP_01 สัดส่วนประชากรยากจน (ร้อยละ)*	9.17	11.14	7.94	7.39	7.41	8.68	13.50	6.44	5.39	6.94
PP_02 ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ)* **	10.39	10.52	9.89	9.38	9.74	10.63	10.92	10.00	10.01	10.32
PP_03 เด็ก 0-5 ปีที่มีพัฒนาการสมวัย (ร้อยละ)	96.02	96.80	97.43	87.58	83.39	94.71	94.56	95.59	84.94	83.73
PP_04 อัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 15-19 ปี (ต่อประชากรหญิงอายุ 15-19 ปีพันคน)*	40.38	35.93	32.13	29.35	25.56	31.80	30.46	27.69	27.56	23.28
PP_05 ประชากรที่เจ็บป่วยที่เป็นผู้ป่วยใน (ร้อยละ)*	30.71	32.11	33.51	32.44	34.08	34.27	36.05	38.23	38.16	39.46
PP_06 อัตราส่วนประชากรต่อแพทย์ (คน/แพทย์)*	2,234	2,121	2,005	2,284	2,113	1,537	1,440	1,392	1,547	1,412
PP_07 การเข้าเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา (ร้อยละ)	75.95	76.19	73.40	76.52	77.84	87.29	86.34	79.13	80.66	83.55
PP_08 จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรไทยอายุ 15-59 ปี (ปี)	7.88	7.87	7.84	8.01	8.26	7.85	7.99	7.87	8.02	8.45
PP_09 คะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-NET ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (คะแนน)	32.63	34.37	31.64	32.98	31.92	36.60	36.60	33.59	35.27	33.55
ด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity)										
PT_01 อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ)***	-0.06	2.34	-0.77	2.89	5.86	14.62	7.80	6.85	6.03	3.21
PT_02 อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด (ร้อยละ)	3.85	3.95	0.26	-3.62	1.73	4.99	4.14	1.87	-3.93	1.84
PT_03 มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว (บาท/คน)	120,326	129,083	131,784	123,716	126,446	124,844	132,583	137,988	131,253	133,380
PT_04 อัตราการขยายตัวรายได้ต่อหัว (ร้อยละ)	12.94	9.38	2.16	-54.19	-56.07	10.67	8.91	2.80	-54.44	-51.91
PT_05 อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)*	1.08	0.96	0.94	1.49	1.72	1.20	0.78	0.85	1.66	1.89
PT_06 อัตราส่วนหนี้เฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน (เท่า)* ***	0.62	0.60	0.56	0.62	0.66	0.69	0.62	0.54	0.63	0.66
PT_07 ผลิตภัณฑ์มวลรวม (บาท/คน)	114,480	119,286	120,550	115,012	119,038	133,377	136,273	142,837	138,849	139,492
PT_08 แรงงานที่มีหลักประกันทางสังคม (ร้อยละ)	20.90	23.42	25.06	25.83	41.15	33.48	36.26	38.38	39.15	40.68
PT_09 ครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยใช้วัตถุประสงค์ตนเอง (ร้อยละ)	78.45	80.30	80.24	82.66	81.83	75.35	74.49	76.79	81.15	78.82
PT_10 หน่วยงานที่ทนสายหลักใช้การได้ตลอดปี (ร้อยละ)	60.41	61.84	61.52	61.67	61.83	56.95	59.41	61.87	61.76	61.64
PT_11 สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของรายได้* ***	0.427	0.416	0.413	0.414	0.396	0.421	0.408	0.421	0.416	0.407
ด้านสิ่งแวดล้อม (Planet)										
PN_01 อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ)	0.09	0.52	0.07	-0.07	-0.05	-0.21	-0.09	-0.41	-0.30	-0.35
PN_02 สัดส่วนปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น (ร้อยละ)	28.65	27.56	23.29	26.67	22.08	63.08	54.33	55.32	39.70	42.00
PN_03 ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา (ร้อยละ)	17.87	18.21	18.56	18.85	19.14	18.42	18.84	19.17	19.48	19.75
PN_04 ประชากรที่ประสบภัยพิบัติ (ร้อยละ)*	10.15	1.70	7.98	8.65	5.40	18.47	9.10	60.27	72.57	30.48
PN_05 อัตราการร้องเรียนปัญหามลพิษ (เรื่องต่อประชากรแสนคน)*	2.46	2.87	1.93	2.75	1.16	1.81	2.22	2.04	2.51	1.05
ด้านสันติภาพและยุติธรรม (Peace)										
PC_01 การแจ้งความคดี ชีวิตร่างกาย เพศ และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (รายต่อประชากรแสนคน)*	117.56	108.45	91.75	80.54	83.28	114.71	102.34	95.55	98.85	90.31
PC_02 จำนวนผู้ต้องหาคดีอาชญากรรม (ต่อแสนคน)*	512.03	511.23	579.04	438.13	528.37	531.37	528.58	595.89	606.49	644.49
PC_03 จำนวนผู้เข้ารับการรักษาพยาบาล (ต่อแสนคน)	274.95	312.53	358.62	298.15	278.77	391.83	444.58	469.07	454.27	436.66
PC_04 จำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ต่อแสนคน)	285.99	277.01	269.03	285.38	278.84	346.59	348.72	317.30	364.86	330.57
PC_05 การฆ่าตัวตายสำเร็จ (รายต่อประชากรแสนคน)*	6.70	7.28	9.26	10.26	9.94	12.56	11.69	16.95	19.85	16.81
ด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนา (Partnership)										
PS_01 ประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ)	45.20	49.78	60.53	74.68	84.00	49.21	51.30	60.33	70.91	76.57
PS_02 ภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บได้ต่อรายได้รวมที่ไม่รวมเงินอุดหนุนและเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ (ร้อยละ)	11.37	10.91	11.36	8.66	8.17	13.86	13.32	13.99	9.25	8.52
PS_03 ความสามารถในการเบิกจ่ายงบประมาณของกลุ่มจังหวัด (ร้อยละ)	77.67	68.95	72.36	60.43	67.65	81.59	68.03	54.38	46.56	45.11
PS_04 จำนวนองค์กรชุมชน (แห่งต่อประชากรแสนคน)	133.12	142.03	297.75	303.71	303.59	177.13	193.20	406.08	420.64	420.79

สำหรับตัวชี้วัดที่สูงกว่าค่ากลางของประเทศนั้น พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีผลการดำเนินงานที่โดดเด่น กล่าวคือ เป็นกลุ่มจังหวัดที่เศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวขึ้นมาก รวมทั้งด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมก็มีอัตราการขยายตัวสูงเช่นกัน แสดงถึงศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจที่มีความหลากหลาย ซึ่งอาจสะท้อนได้ว่าส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการดำเนินงานตามแนวทางการ พัฒนาของกลุ่มจังหวัดที่มุ่งสร้างมูลค่าเพิ่มให้สาขาเศรษฐกิจหลักอย่างต่อเนื่อง

๒) ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ จึงได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนา คือ “พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์ เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง ” โดยมีประเด็นการพัฒนาได้แก่

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและการค้าในพื้นที่
๒. การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงด้วยการส่งออกสินค้าและบริการนอกพื้นที่
๓. การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์
๔. การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน

ตารางที่ ๑.๓๑ แสดงความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑							
ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑. อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๕	-	-				
๒. สัดส่วนประชากรยากจนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ลดลง	ร้อยละ ๕	-	-				

*** ขณะนี้ยังไม่มีข้อมูลที่เป็นปัจจุบันสำหรับปี ๒๕๖๖

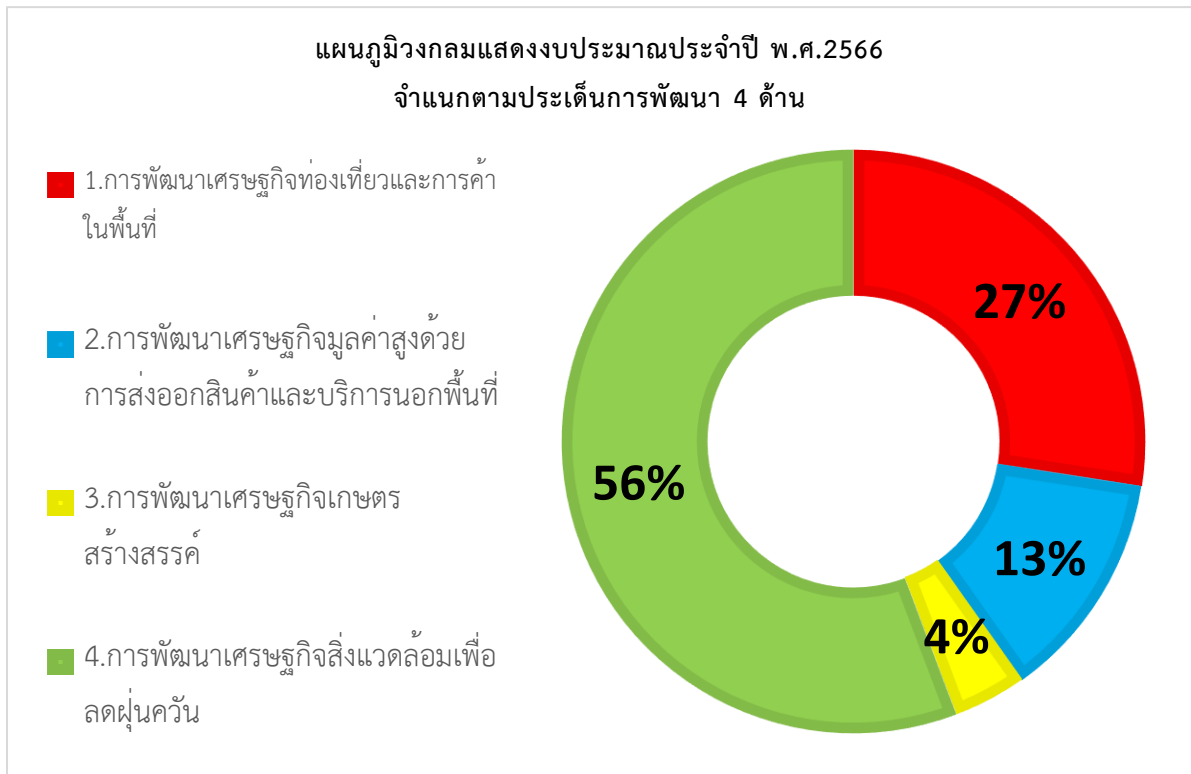
๒.๑ ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้เสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๑๐๔,๕๔๙,๙๐๐ บาท ดังนี้ - จำแนกตามประเด็นการพัฒนา ๔ ด้าน

ตารางที่ ๑.๓๒ แสดงจำนวนโครงการและงบประมาณตามประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนา	โครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑.การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและการค้าในพื้นที่	๒	๒๘,๖๘๒,๗๐๐
๒.การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงด้วยการส่งออกสินค้าและบริการนอกพื้นที่	๔	๑๓,๓๓๔,๑๐๐
๓.การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์	๒	๔,๒๔๘,๐๐๐
๔.การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน	๒	๕๓,๒๘๕,๑๐๐
๕.ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	๑	๕,๐๐๐,๐๐๐
รวม	๑๐	๑๐๔,๕๔๙,๙๐๐

กราฟที่ ๑.๑๔ แสดงงบประมาณประจำปี พ.ศ.๒๕๖๖ จำแนกตามประเด็นการพัฒนา ๔ ด้าน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและการค้าในพื้นที่

โครงการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวและการค้าในพื้นที่ งบลงทุน จำนวน ๒๔,๔๔๘,๗๐๐ บาท หน่วยงานเจ้าภาพ ได้แก่ แขวงทางหลวงแม่ฮ่องสอน โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่มีกิจกรรมหลัก ได้แก่ ปรับปรุงเส้นทางเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวและการค้าในพื้นที่ กิจกรรมย่อย คือ งานบำรุง รักษา ทางหลวงหมายเลข ๑๓๓๗ ตอนทางปอน-แม่เงา ระหว่าง กม.๐+๐๐๐-กม.๔+๔๕๐ บ้านห้วยคลองเซ ตำบลแม่กีด อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน ตัวชี้วัดของโครงการดังกล่าวในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ คือ ถนนเส้นทางสายรองได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น ผู้ใช้ทางได้รับความสะดวกและปลอดภัยมากขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพและมีความพร้อมสามารถใช้ได้ทุกฤดูกาล เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยว ด้านการขนส่งและมูลค่าการค้าการลงทุนแม่ฮ่องสอน รวมทั้งเพื่อเพิ่มความสะดวก ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของผู้ใช้เส้นทางในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ คือ ถนนได้มาตรฐาน มีสภาพดี ไม่มีหลุมบ่อ ทำให้ผู้ใช้รถได้รับความสะดวกและปลอดภัย อีกทั้งยังเพิ่มประสิทธิภาพด้านการขนส่ง การท่องเที่ยว และการค้าชายแดน ท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัด โดยมีระยะเวลาการทำสัญญา ๑๒๐ วัน (๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ - ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๖) ขณะนี้ได้ดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จ ร้อยละ ๑๐๐

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงด้วยการส่งออกสินค้าและบริการนอกพื้นที่

โครงการจัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่ายสินค้า Lanna Expo ๒๐๒๓ งบประมาณจำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานเจ้าภาพ ได้แก่ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีแนวทางการดำเนินงานคือ กิจกรรมการจัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่ายสินค้า Lanna Expo ๒๐๒๓ การพัฒนาและเพิ่มช่องทางการตลาดออนไลน์สำหรับผู้ประกอบการสินค้าเด่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ตัวชี้วัดของโครงการดังกล่าวในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ คือ

๑. มูลค่าการซื้อขาย และการเจรจาจับคู่ธุรกิจ ไม่น้อยกว่า ๑๒ ล้านบาท

๒. ผู้ผลิต/ผู้ประกอบการธุรกิจ ภาครัฐและเอกชนที่เข้าร่วมโครงการได้รับความพึงพอใจ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ส่งเสริมโอกาสการเข้าสู่ตลาด และการขยายช่องทางการตลาดสินค้า และบริการ รวมทั้งเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ตลอดจนการสร้างภาพลักษณ์ให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ สามารถขับเคลื่อนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยการสร้างรายได้ และกระตุ้นการใช้จ่ายของประชาชน

ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ คือ มูลค่าทางการค้า การลงทุนของกลุ่มจังหวัดในธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องเกิดการขยายตัว ภาพลักษณ์สินค้า/บริการอัตลักษณ์ วัฒนธรรม และการพัฒนา ในด้านต่างๆ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เป็นที่รู้จักแพร่หลาย ในวงกว้าง เศรษฐกิจภายในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีการขยายตัว และมีการกระจายรายได้ ในชุมชนมากยิ่งขึ้น ขณะนี้ได้ดำเนินงานแล้วเสร็จ ร้อยละ ๑๐๐ ดังนี้

๑. จัดกิจกรรมจัดงานแสดงนวัตกรรมและจำหน่ายสินค้า Lanna Expo ๒๐๒๓ ภายใต้โครงการจัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่ายสินค้า Lanna Expo ๒๐๒๓ โดยงานจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๓ - ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๖ (จำนวน ๗ วัน) ตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ - ๒๐.๐๐ น. ณ ศูนย์ประชุมและแสดงสินค้านานาชาติเฉลิมพระเกียรติ ๗ รอบ พระชนมพรรษา จังหวัดเชียงใหม่

๒. เจรจาทริภาคเชื่อมโยงระหว่างผู้ประกอบการในกลุ่มภูมิภาคขยายฐานการตลาดสู่ระดับนานาชาติ โดยรวบรวมสินค้าและสุดยอดผลิตภัณฑ์ของหน่วยงาน องค์กร และชุมชน มาจัดแสดงและจำหน่าย สร้างโอกาสการเข้าสู่ตลาด และขยายช่องทางการตลาดสินค้าและบริการ ภายในงานแบ่งพื้นที่บริเวณแสดงจำหน่ายสินค้าและบริการ โดยบูรณาการจัดงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนต่าง ๆ ภายใต้แนวคิด “BCG Creative Lanna” จำนวนทั้งสิ้น ๑๐ โซน รวม ๘๓๒ คูหา ในส่วนของการจัดงาน Lanna Expo ๒๐๒๓ มีผู้ประกอบการทั้งสิ้นจำนวน ๑๐๐ ราย แบ่งเป็น ๕ กลุ่มสินค้า

(๑) สินค้าเกษตร เกษตรแปรรูป จำนวน ๒๒ ราย

(๒) สินค้าสมุนไพรและสุขภาพความงาม จำนวน ๑๒ ราย

(๓) สินค้าเครื่องประดับ จำนวน ๕ ราย

(๔) เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย จำนวน ๔๒ ราย

(๕) สินค้าของใช้ของตกแต่ง /ของฝาก /ของที่ระลึกและอื่นๆ จำนวน ๑๙ ราย

นอกจากภายในงานที่มีกิจกรรมแสดงและจำหน่ายสินค้าและบริการสุดยอดผลิตภัณฑ์จากกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ แล้ว ยังมีกิจกรรมการเจรจาธุรกิจเชื่อมโยงระหว่างผู้ประกอบการภายในประเทศและต่างประเทศ ในรูปแบบออนไลน์และออนไซต์ กิจกรรมบันเทิง การประชุมเสวนา วิชาการ การแสดงศิลปวัฒนธรรมล้านนามินิคอนเสิร์ตจากศิลปินกิจกรรมส่งเสริมการขาย สินค้าานาทีทอง ลดสินค้าของผู้ประกอบการภายในงาน กิจกรรมเล่นเกมแจกของรางวัล

๓. รูปแบบและกิจกรรมภายในงาน Lanna Expo ๒๐๒๓ แบ่งพื้นที่บริเวณแสดงจำหน่ายสินค้าและบริการ จำนวน ๑๐ โซน ดังนี้

โซนที่ ๑ Lanna Coffee Hub & Northern Food Valley นำโดย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ ยอดจำหน่าย ๓๗,๒๘๘,๓๗๗.๐๐ บาท

โซนที่ ๒ Lanna Crafts & Folk Art “เสน่ห์งานศิลป์ ถิ่นหัตถกรรม” นำโดย องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ยอดจำหน่าย ๓,๓๔๙,๗๖๙.๐๐ บาท

โซนที่ ๓ Lanna expo ๒๐๒๓ & Lanna Soft Power เศรษฐกิจสร้างสรรค์ นำโดย สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่ ยอดจำหน่าย ๒๐,๓๓๐,๐๐๑.๐๐ บาท

โซนที่ ๔ Health & Wellness นำโดย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ ยอดจำหน่าย ๔๑๐,๐๐๐ บาท"

โซนที่ ๕ นิทรรศการผลงานการขับเคลื่อนล้านนาอย่างสร้างสรรค์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่เศรษฐกิจฐาน BCG “MHESI Innovation Fair for BCG Creative Lanna” นำโดย หน่วยปฏิบัติการเครือข่าย อว.ภาค ภาคเหนือ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ยอดจำหน่าย ๙๘๔,๗๑๔.๐๐ บาท

โซนที่ ๖ ศิลปวัฒนธรรมล้านนา นำโดย สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่ ยอดจำหน่าย ๒,๓๐๓,๐๒๘.๐๐ บาท

โซนที่ ๗ Food Truck และ ตลาดประชารัฐ นำโดย สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงใหม่ ยอดจำหน่าย ๑,๕๕๓,๑๐๐ บาท

โซนที่ ๘ BCG Sustainable Tourism & Green Route นำโดย สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ ยอดจำหน่าย ๖๘๑,๑๔๖.๐๐ บาท

โซน ๙-๑๐ หอการค้าแฟร์ ๒๕๖๖ นำโดย หอการค้าจังหวัดเชียงใหม่ ยอดจำหน่าย ๔,๒๔๐,๓๘๘.๐๐ บาท รวมยอดจำหน่ายทุกโซนเป็นมูลค่าทั้งสิ้น ๗๑,๑๔๒,๘๒๓.๐๐ บาท

ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน -ไม่มี

โครงการเสริมสร้างและพัฒนาธุรกิจใหม่เพื่อการส่งเสริมเศรษฐกิจในพื้นที่ภาคเหนือ (New Business Driven Engine for Northern Economic Empowerment) งบประมาณ จำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานเจ้าภาพ ได้แก่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีแนวทางการดำเนินงานคือ

๑) จัดกิจกรรมเผยแพร่ แนะนำประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาความสามารถทางนวัตกรรมของผู้ประกอบการใหม่ภาคเหนือ

๒) เปิดรับสมัครเข้าร่วมโครงการฯ ครั้งที่ ๑ เพื่อสมัครเข้าร่วมกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการเส้นทางสู่การเป็น Startup (The ๓-Step Startup Journey)

๓) ดำเนินการจัดกิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการเส้นทางสู่การเป็น Startup (The ๓-Step Startup Journey)

๔) กิจกรรมการคัดเลือกเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรเข้มข้นและเร่งรัดเสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการผ่านกิจกรรม ๕ Weeks Coaching Program

๕) จัดกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรเข้มข้นและเร่งรัดเสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการผ่านกิจกรรม ๕ Weeks Coaching Program"

ตัวชี้วัดของโครงการดังกล่าวในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ คือ

๑. จำนวนผู้ประกอบการที่จบโครงการมีจำนวน ไม่ต่ำกว่า ๓๐ ราย

๒. จำนวนผู้ผ่านหลักสูตรสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในเขตภาคเหนือ สตาร์ทอัพร้อยล้านพร้อมแผนศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility study) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ ราย"

ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ คือ จำนวนผู้ประกอบการรายใหม่ที่จะเกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจพื้นที่เขตภาคเหนือ ผลกระทบทางเศรษฐกิจ ไม่น้อยกว่า ๑๕๐ ล้านบาท ภายใน ๓ ปี ขณะนี้ได้ดำเนินงานแล้วเสร็จ ร้อยละ ๑๐๐ ดังนี้

๑. จัดกิจกรรมเผยแพร่ แนะนำประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาความสามารถทางนวัตกรรมของผู้ประกอบการใหม่ภาคเหนือ จำนวน ๑ ครั้ง

๒. เปิดรับสมัครเข้าร่วมโครงการฯ ครั้งที่ ๑ เพื่อสมัครเข้าร่วมกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการเส้นทางสู่การเป็น Startup (The ๓-Step Startup Journey) จำนวน ๑ ครั้ง

๓. ดำเนินการจัดกิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการเส้นทางสู่การเป็น Startup (The ๓-Step Startup Journey) จำนวน ๑ ครั้ง

๔. จัดกิจกรรมการคัดเลือกเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรเข้มข้น และเร่งรัดเสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการผ่านกิจกรรม ๕ Weeks Coaching Program จำนวน ๕ ครั้ง

๕. จัดกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรเข้มข้นและเร่งรัดเสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการผ่านกิจกรรม ๕ Weeks Coaching Program จำนวน ๕ ครั้ง สัปดาห์ละ ๒ วัน ระหว่าง วันที่ ๗ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖"

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์

โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสู่เกษตรสร้างสรรค์และเกษตรกรรมยั่งยืน งบดำเนินงาน จำนวน ๓,๙๔๓,๒๐๐ บาท หน่วยงานเจ้าภาพ ได้แก่ สำนักงานเกษตรจังหวัดลำพูน หน่วยงานสนับสนุน ได้แก่ สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานเกษตรจังหวัดลำปาง และสำนักงานเกษตรจังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นโครงการที่มีกิจกรรมหลัก ได้แก่ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดต้นทุนการผลิตสินค้าแปลงใหญ่ ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปลงใหญ่เพื่อเพิ่มมูลค่า และส่งเสริมการตลาดออนไลน์ผ่านเครื่องมือดิจิทัล โดยมีแนวทางการดำเนินงานคือ ๑) ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต และการลดต้นทุนการผลิตแก่เกษตรกรแปลงใหญ่ ๒) พัฒนากลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่มีความรู้เรื่องนวัตกรรมและเทคโนโลยีด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ รวมไปถึงบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ และอบรมเพิ่มศักยภาพเกษตรกรแปลงใหญ่ด้านการตลาดออนไลน์

ตัวชี้วัดของโครงการดังกล่าวในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๑. เกษตรกรแปลงใหญ่ได้พัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตร จำนวน ๓๕ แปลง/๑,๐๕๐ ราย

๒. แปลงใหญ่มีการลดต้นทุนการผลิตไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕"

ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ คือ เกษตรกรแปลงใหญ่มีการบริหารจัดการร่วมกัน นำไปสู่การพัฒนา การบริหารจัดการที่ดี ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ขณะนี้ได้ดำเนินงานแล้วเสร็จ ร้อยละ ๑๐๐ ดังนี้

๑. ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตและการลดต้นทุนการผลิตแก่เกษตรกรแปลงใหญ่ จำนวน ๓๕ แปลง/๑,๐๕๐ ราย/๒ วัน

๒. พัฒนากลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่มีความรู้เรื่องนวัตกรรมและเทคโนโลยีด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ รวมไปถึงบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ จำนวน ๓๕ แปลง/๑,๐๕๐ ราย/๑ วัน

๓. อบรมเพิ่มศักยภาพเกษตรกรแปลงใหญ่ด้านการตลาดออนไลน์ จำนวน ๓๕ แปลง/๑,๐๕๐ ราย/๑ วัน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน

โครงการป้องกันปัญหาฝุ่นควันและไฟป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ งบประมาณ จำนวน ๑๗,๑๐๗,๖๘๙ บาท งบลงทุน จำนวน ๑๓,๔๒๘,๘๘๙ บาท และงบดำเนินงาน จำนวน ๓,๖๗๘,๗๐๐ บาท หน่วยงานเจ้าภาพ ได้แก่ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ (เชียงใหม่) หน่วยงานสนับสนุน ได้แก่ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๓ (ลำปาง) สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ สาขาแม่ฮ่องสอน สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ เชียงใหม่ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ สาขาลำปาง สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ สาขาแม่สะเรียง สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดลำพูน และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดลำปาง เป็นโครงการที่มีกิจกรรมหลัก ได้แก่ ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันไฟป่าในพื้นที่ป่าต้นน้ำ ป่าสงวนแห่งชาติ จัดทำแนวกันไฟในเขตป่าอนุรักษ์พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ คือ ๑) ทำแนวกันไฟในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ๙๐๐ กม. โดยสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ (เชียงใหม่) ๒) ทำแนวกันไฟในพื้นที่จังหวัดลำพูน ๒๐๐ กม. โดยสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ (เชียงใหม่) ๓) ทำแนวกันไฟในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน ๕๐๐ กม. โดยสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ สาขาแม่ฮ่องสอน ๔) ทำแนวกันไฟในพื้นที่จังหวัดลำปาง ๕๐๐ กม. โดยสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๓ (ลำปาง) และการบริหารจัดการเพื่อป้องกันฝุ่นควันและไฟป่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ในการนี้ การทำแนวกันไฟในพื้นที่แต่ละจังหวัด กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน จังหวัดลำปาง และจังหวัดแม่ฮ่องสอน รวมทั้งในเขตป่าอนุรักษ์พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุม ป้องกันแก้ไขและลดปัญหาหมอกควันไฟป่า ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพื่อสร้างเครือข่ายอาสาสมัครป้องกัน ฝ้าระวังไฟป่าและการเผา ในพื้นที่ป่าต้นน้ำป่าสงวนแห่งชาติกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพื่อเพิ่มและสร้างความชุ่มชื้น ในพื้นที่ป่าต้นน้ำ ป่าสงวนแห่งชาติและบริเวณใกล้เคียงของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ รวมทั้งเพื่อบูรณาการ และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมและสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้นำและชุมชนในหมู่บ้าน/ชุมชนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ขณะนี้ได้ดำเนินกิจกรรมแล้วเสร็จ ร้อยละ ๑๐๐"

ตัวชี้วัดของโครงการดังกล่าวในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ คือ

๑. จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน/ลบ.ม. (PM ๒.๕) และ ๑๐ ไมครอน/ลบ.ม. (PM ๑๐) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๒. พื้นที่เผาไหม้ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ลดลง"

ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินงานที่สำคัญการทำแนวกันไฟในพื้นที่แต่ละจังหวัดกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ คือ จำนวนวันที่มีค่าคุณภาพอากาศ (PM ๒.๕) และ (PM ๑๐) มีจำนวนวันลดลงอย่างต่อเนื่อง เกิดความชุ่มชื้นในพื้นที่ป่าต้นน้ำ ป่าสงวนแห่งชาติและบริเวณโดยรอบ คุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ป่าต้นน้ำ ป่าสงวนแห่งชาติและบริเวณ ใกล้เคียงดีขึ้นและเป็นแหล่งผลิตอากาศบริสุทธิ์ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคประชาชนอย่างเข้มแข็ง นอกจากนี้ ได้ดำเนินกิจกรรมจ้างเหมาราษฎรช่วยสนับสนุนเจ้าหน้าที่ ประชาสัมพันธ์ และลาดตระเวนดับไฟป่าในเขตป่าอนุรักษ์พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ คือ ๑) พื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ๑๖๔ กิโลเมตร โดยสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ เชียงใหม่ ๒) พื้นที่จังหวัดลำพูน ๓๖ กิโลเมตร โดยสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ เชียงใหม่ ๓) พื้นที่จังหวัดลำปาง ๑๒ หมู่บ้าน โดยสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ สาขาลำปาง ๔) พื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน ๒๐๐ กิโลเมตร โดยสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ สาขาแม่สะเรียง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ควบคุมและแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่าในบริเวณอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และพื้นที่บริเวณใกล้เคียง ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ สร้างความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาไฟป่า

และหมอกควันในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ส่งเสริมราษฎรช่วยสนับสนุนเจ้าหน้าที่ ประชาสัมพันธ์ และลาดตระเวนดับไฟป่าในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน และจังหวัดลำปาง โดยการบริหารจัดการแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควันแบบมีส่วนร่วม ขณะนี้ได้ดำเนินกิจกรรมจ้างเหมา ราษฎรช่วยสนับสนุนเจ้าหน้าที่ ประชาสัมพันธ์ และลาดตระเวนดับไฟป่าในเขตป่าอนุรักษ์พื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน ๑ แล้วเสร็จ ร้อยละ ๑๐๐

ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการจ้างเหมาราษฎรช่วยสนับสนุนเจ้าหน้าที่ ประชาสัมพันธ์ และลาดตระเวนดับไฟป่าในเขตป่าอนุรักษ์พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ คือ พื้นที่ป่าในพื้นที่ที่มีความ สมบูรณ์เพิ่มมากขึ้น เพื่อลดผลกระทบของปัญหาไฟป่าและหมอกควันที่มีต่อแหล่งชุมชนที่สำคัญในเขตพื้นที่ ป่าอนุรักษ์และบริเวณใกล้เคียง รวมทั้งราษฎรในพื้นที่มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาไฟป่า

กิจกรรมการบริหารจัดการเพื่อป้องกันฝุ่นควันและไฟป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ หน่วยงาน เจ้าภาพ ได้แก่ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ หน่วยงานร่วมกิจกรรม ได้แก่ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดลำพูน และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดลำปาง และสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ สาขาแม่สะเรียง โดยมีแนวทางการดำเนินงานคืออบรม เชิงปฏิบัติการป้องกันและดับไฟป่าอย่างมีประสิทธิภาพ และสนับสนุนหมู่บ้านนำร่องตามแผนปรับเปลี่ยน พฤติกรรมเพื่อลดการเกิดไฟป่าและฝุ่นควันกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ จากชุมชนในพื้นที่สู่การปฏิบัติ จำนวน ๗ หมู่บ้าน ทั้งนี้ การบริหารจัดการเน้นด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระบวนการสร้าง การมีส่วนร่วมและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในทุกระดับ รวมถึงมุ่งเน้นให้เกิดกลไกการบริหารจัดการทรัพยากร ในระดับท้องถิ่น ร่วมกับกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่และหน่วยงานราชการ ทำให้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เมื่อโครงการได้ดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้ว ขณะนี้ได้ดำเนินกิจกรรมแล้วเสร็จ ร้อยละ ๑๐๐

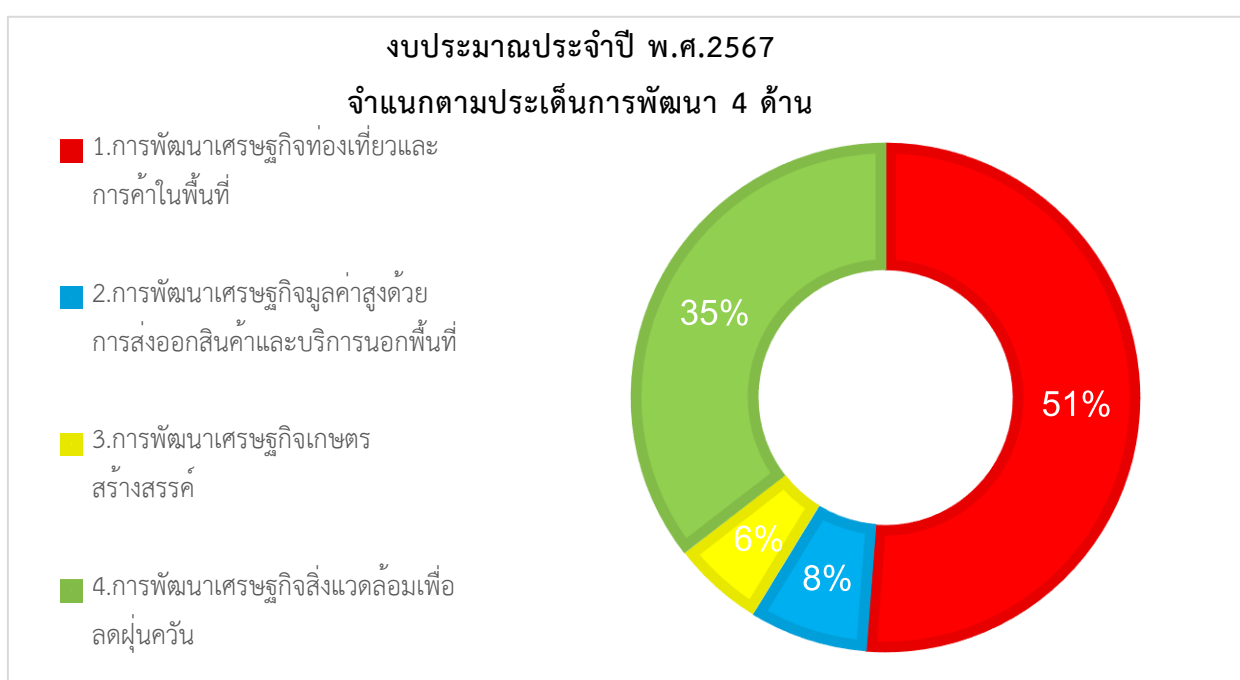
ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน สภาพภูมิอากาศแปรปรวน เช่น ภาวะโลกร้อน ปรากฏการณ์เอลนีโญ ทำให้ไฟป่าเกิดบ่อยและรุนแรงขึ้น พื้นที่รอยต่อระหว่างหมู่บ้านกว้างขวาง ชาวบ้านใช้พื้นที่ป่าร่วมกัน ส่งผลให้ มีการลักลอบจุดไฟเผาป่า และชุมชนขาดความตระหนักถึงอันตรายของไฟป่าและหมอกควัน เพราะคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัว

๒.๓ ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๗

ตารางที่ ๑.๓๓ แสดงผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๗

ประเด็นการพัฒนา	โครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑.การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและการค้าในพื้นที่	๓	๙๗,๒๘๔,๑๐๐
๒.การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงด้วยการส่งออกสินค้าและบริการนอกพื้นที่	๓	๑๔,๒๙๗,๓๐๐
๓.การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์	๒	๑๐,๙๔๙,๑๐๐
๔.การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน	๒	๖๒,๔๒๙,๘๐๐
๕.ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	๑	๕,๐๐๐,๐๐๐
รวม	๑๑	๑๘๙,๙๖๐,๓๐๐

กราฟที่ ๑.๑๕ แสดงงบประมาณประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗ จำแนกตามประเด็นการพัฒนา ๔ ด้าน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและการค้าในพื้นที่

โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเสริมประสิทธิภาพด้านการท่องเที่ยว งบประมาณ จำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานเจ้าภาพ ได้แก่ แขวงทางหลวงแม่ฮ่องสอน โดยมีแนวทางการดำเนินงาน คือ พัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติถ้ำปลา จังหวัดแม่ฮ่องสอน - อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง จังหวัดเชียงใหม่ ทางหลวงหมายเลข ๑๐๙๕ ตอน ท่าไคร้-แม่ฮ่องสอน ระหว่าง กม.๑๖๔+๗๕๐ - กม. ๑๖๙+๒๕๐ (เป็นช่วงๆ) ตำบลห้วยผา อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ตัวชี้วัดของโครงการดังกล่าวในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ คือ มีปริมาณการจราจรเพิ่มขึ้นจำนวน ๕๐๐ - ๑,๐๐๐ คัน/วัน ผู้ใช้รถใช้ถนนเกิดความพึงพอใจได้รับความสะดวก ปลอดภัยมากขึ้น ค่าเป้าหมาย ๑๐๐ % โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพและมีความพร้อมสามารถใช้ได้ทุกฤดูกาล เพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยว ด้านการขนส่ง และมูลค่าการค้าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจ เพิ่มความสะดวก ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้ใช้เส้นทาง ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ คือ ถนนได้มาตรฐาน มีสภาพดี ไม่มีหลุมบ่อ ทำให้ผู้ใช้รถได้รับความสะดวก และปลอดภัย อีกทั้งยังเพิ่มประสิทธิภาพด้านการขนส่ง การท่องเที่ยว และการค้าชายแดน ท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงด้วยการส่งออกสินค้าและบริการนอกพื้นที่
โครงการจัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่ายสินค้า Lanna Expo ๒๐๒๔ งบประมาณจำนวน ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานเจ้าภาพ ได้แก่ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีแนวทางการดำเนินงาน คือ การจัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่ายสินค้า Lanna Expo ๒๐๒๔

ตัวชี้วัดของโครงการดังกล่าวในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ คือ

๑. มูลค่าการซื้อขาย และการเจรจาจับคู่ธุรกิจ ไม่น้อยกว่า ๒๐ ล้านบาท
๒. ผู้ผลิต/ผู้ประกอบการธุรกิจ ภาครัฐและเอกชนที่เข้าร่วมโครงการได้รับความพึงพอใจ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ส่งเสริมโอกาสการเข้าสู่ตลาด และการขยายช่องทางการตลาดสินค้า และบริการ โดยการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ตลอดจนการสร้างภาพลักษณ์ให้เป็นที่รู้จักทั่วไป สนับสนุนการเป็นเมืองจุดหมายปลายทางเพื่อรองรับการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (MICE) เพื่อให้เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ สามารถขับเคลื่อนไปได้อย่างเข้มแข็งและต่อเนื่องทั้งภาคการค้าและภาคบริการ

ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ คือ มูลค่าทางการค้า การลงทุนของกลุ่มจังหวัดในธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องเกิดการขยายตัว ภาพลักษณ์สินค้า/บริการอัตลักษณ์ วัฒนธรรม และการพัฒนาในด้านต่างๆ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เป็นที่รู้จักแพร่หลาย ในวงกว้าง เศรษฐกิจภายในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีการขยายตัว และมีการกระจายรายได้ ในชุมชนมากยิ่งขึ้น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์

โครงการพัฒนาล้านนาเมืองเกษตรสมดุลสร้างสรรค์ งบประมาณจำนวน ๕,๓๔๖,๗๐๐ บาท หน่วยงานเจ้าภาพ ได้แก่ สำนักงานปศุสัตว์เขต ๕ หน่วยงานสนับสนุน ได้แก่ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดลำพูน เป็นโครงการที่มีกิจกรรมหลัก ได้แก่ ๑) กิจกรรมการเพิ่มศักยภาพการผลิตโคเนื้อคุณภาพดีของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๑ ๒) กิจกรรมเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูปน้ำผึ้งคุณภาพสูงล้านนา ๓) กิจกรรมส่งเสริมและเพิ่มช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรสร้างสรรค์

ตัวชี้วัดของโครงการดังกล่าวในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ คือ

๑. มีฐานข้อมูลโคเนื้อในภาคเหนือรูปแบบ Big data และมีแนวทางการวางแผนการผลิตโคเนื้อคุณภาพสูง จำนวน ๑ แผนงาน
๒. เกษตรกรได้รับการสร้างความเข้มแข็งในการเลี้ยงโคเนื้อ ๓๙๐ ราย
๓. เกษตรกรได้รับการรับรองการป้องกันโรคและการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม (GFM) หรือเตรียมความพร้อมเข้าสู่มาตรฐานฟาร์มโคเนื้อ (GAP) ๑๐๐ ฟาร์ม
๔. ผู้ประกอบการเนื้อโคไทย ได้แก่ เกษตรกร สถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการร้านจำหน่ายเนื้อโคในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๑ จำนวน ๓๐ ราย
๕. เกษตรกรผู้เลี้ยงผึ้ง/ฟาร์มผึ้ง ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้รับการมาตรฐานน้ำผึ้งคุณภาพสูงล้านนา จำนวน ๒๐ ราย
๖. ศูนย์รวบรวมน้ำผึ้ง ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้รับการรับรองมาตรฐานศูนย์รวบรวมน้ำผึ้งคุณภาพสูงล้านนา จำนวน ๓ ศูนย์
๗. เกษตรกรและผู้ประกอบการ จำนวน ๓๐ ราย ได้รับการฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ด้านการสร้างแบรนด์ที่มีเอกลักษณ์ โดยใช้ข้อมูล Honey Sensory Profile
๘. เกษตรกรและผู้ประกอบการ จำนวน ๓๐ ราย ได้เรียนรู้วิธีพัฒนา Content & Story Telling
๙. มูลค่าการซื้อขายและการเจรจาจับคู่ธุรกิจ ไม่น้อยกว่า ๗.๕ ล้านบาท
๑๐. การพัฒนาช่องทางการตลาดเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๑ ช่องทาง"

ผลประโยชน์ที่จะได้รับ

๑. เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้รับการพัฒนาการเลี้ยงโคเนื้อแบบประณีตและได้รับการรับรองการป้องกันโรคและการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม (GFM) หรือเตรียมความพร้อมเข้าสู่มาตรฐานฟาร์มโคเนื้อ (GAP) ซึ่งจะทำให้มีการขยายตัวการเพิ่มปริมาณการเลี้ยงโคเนื้อในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๑ และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านสินค้าเกษตร (โคเนื้อ) ให้สูงขึ้น และเกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายโคเนื้อเพิ่มมากขึ้น

๒. เกษตรกรผู้เลี้ยงผึ้งในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการผลิตน้ำผึ้งคุณภาพสูง และมีน้ำผึ้งคุณภาพสูงส่งจำหน่ายให้กับตลาดน้ำผึ้งและตลาดสินค้าแปรรูปผลิตภัณฑ์จากน้ำผึ้งคุณภาพสูงล้านนาอย่างเพียงพอ

๓. เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร Young Smart Farmer กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีช่องทางการตลาดเพิ่มขึ้น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๔. เกิดการเชื่อมโยงการผลิต การตลาดสินค้าเกษตร เกษตรสร้างสรรค์ เกษตรปลอดภัยและเกษตรแปรรูปกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

๕. เกิดความมั่นคงในรายได้ อาชีพ และเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด มีการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน"

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน

โครงการแก้ไขปัญหาฝุ่นควันและไฟป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ งบประมาณ จำนวน ๒๙,๓๓๐,๘๐๐ บาท งบลงทุน จำนวน ๒๐,๙๖๐,๘๐๐ บาท และงบดำเนินงาน จำนวน ๘,๓๗๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานเจ้าภาพ ได้แก่ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ เชียงใหม่ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ สาขาแม่สะเรียง สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ สาขาลำปาง สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ (เชียงใหม่) สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ สาขาแม่ฮ่องสอน สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๓ (ลำปาง) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดลำพูน เป็นโครงการที่มีกิจกรรมหลัก ได้แก่ ๑) กิจกรรมการจัดทำแนวกันไฟเพื่อป้องกันไฟป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ๒) กิจกรรมการลาดตระเวนเพื่อป้องกันและควบคุมปัญหาฝุ่นควันและไฟป่า ๓) กิจกรรมการบริหารจัดการเชิงรุกเพื่อป้องกันฝุ่นควันและไฟป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ในการนี้ การทำแนวกันไฟในพื้นที่แต่ละจังหวัด กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน จังหวัดลำปาง และจังหวัดแม่ฮ่องสอน รวมทั้งในเขตป่าอนุรักษ์พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุม ป้องกันแก้ไขและลดปัญหามลพิษ จากหมอกควันและไฟป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพื่อสร้างเครือข่ายอาสาสมัครป้องกัน เผ่าระวังไฟป่าและการเผาในพื้นที่ป่าต้นน้ำป่าสงวนแห่งชาติกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพื่อเพิ่มและสร้างความชุ่มชื้น ในพื้นที่ป่าต้นน้ำป่าสงวนแห่งชาติและบริเวณใกล้เคียงของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ รวมทั้งเพื่อบูรณาการและเสริมสร้างการมีส่วนร่วมและสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้นำและชุมชนในหมู่บ้าน/ชุมชนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ตัวชี้วัดของโครงการดังกล่าวในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ คือ

๑. ค่าฝุ่นละออง PM ๒.๕ ในพื้นที่เป้าหมายลดลง

๒. จำนวนจุดความร้อน (Hotspots) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เปรียบเทียบกับจุดความร้อนเฉลี่ยของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ ลดลงร้อยละ ๑๐

ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินงานที่สำคัญการทำแนวกันไฟในพื้นที่แต่ละจังหวัดกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ คือ พื้นที่ป่าในพื้นที่ที่มีความสมบูรณ์มากขึ้น ผลกระทบของปัญหาไฟป่า และหมอกควันที่มีต่อแหล่งชุมชนที่สำคัญในเขตป่าอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ และบริเวณใกล้เคียงลดลง ราษฎรในพื้นที่มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาไฟป่า

นอกจากนั้น ได้ดำเนินกิจกรรมลาดตระเวนเพื่อป้องกันและควบคุมปัญหาฝุ่นควันและไฟป่า มีวัตถุประสงค์เพื่อ ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนและชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาไฟป่าและฝุ่นควัน ในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพื่อบูรณาการการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการลาดตระเวนเพื่อป้องกันและควบคุมปัญหาฝุ่นควัน และไฟป่า คือ สถานการณ์ปัญหาฝุ่นควันในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีแนวโน้มดีขึ้น ประชาชนมีส่วนร่วม ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกพิษฝุ่นควัน มีประชาชนเข้าร่วมโครงการและให้ความสนใจในแนวทางการ ป้องกัน และแก้ไขปัญหาไฟป่าและฝุ่นควันที่เกิดขึ้นในพื้นที่ รวมทั้งเสนอแนวทางการป้องกันและแก้ไข ปัญหาดังกล่าวแบบบูรณาการ

กิจกรรมการบริหารจัดการเชิงรุกเพื่อป้องกันฝุ่นควันและไฟป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ โดยมีแนวทางการดำเนินงาน คือ อบรมเชิงปฏิบัติการป้องกันและดับไฟป่าอย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัยใน หมู่บ้านที่เสี่ยง เป็นการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในทุกกระดับ รวมถึงมุ่งเน้นให้ เกิดกลไกการบริหารจัดการทรัพยากรในระดับท้องถิ่น ร่วมกับกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่และหน่วยงานราชการ ทำให้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเมื่อโครงการได้ดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้ว

ปัญหา อุปสรรคการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ และแนวทางในการแก้ปัญหา

๑. หลักเกณฑ์การปรับปรุงแผนปฏิบัติราชการประจำปี และการเปลี่ยนแปลงโครงการของจังหวัด และกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐ กำหนดให้ กรณีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลง โครงการสำคัญ ให้จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดจัดทำโครงการใหม่ตามหลักเกณฑ์การจัดทำแผนปฏิบัติราชการ ประจำปีโดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้ากลุ่มจังหวัด นำเสนอโครงการเพื่อขอความเห็นชอบจาก คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) หรือคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เมื่อ ก.บ.จ. หรือ ก.บ.ก. ให้ความเห็นชอบในการปรับแผนปฏิบัติราชการ ประจำปีของจังหวัด หรือแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด พร้อมทั้งเห็นชอบการโอนเปลี่ยนแปลง งบประมาณรายจ่ายของจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด แล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้ากลุ่มจังหวัด จัดส่งคำขอ เปลี่ยนแปลงโครงการมายังสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในฐานะฝ่ายเลขานุการ คณะอนุกรรมการประจำภาคเพื่อพิจารณาถ่วงถ่วง และเสนอขอความเห็นชอบจากคณะอนุกรรมการประจำ ภาค ซึ่งโครงการของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นโครงการสำคัญทุกโครงการ ดังนั้น เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง เช่น การพิมพ์ข้อความคลาดเคลื่อน เป็นต้น จึงต้องส่ง การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้คณะอนุกรรมการประจำภาคเห็นชอบ จึงทำให้เกิดความล่าช้า

ต่อมา เมื่อสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แจ้งหลักเกณฑ์การเปลี่ยนแปลง โครงการของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐ ฉบับปรับปรุง (มติคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ (ก.น.บ.) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๗) กำหนดให้การแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงโครงการสำคัญ (๒) กรณีการเปลี่ยนแปลง รายละเอียดโครงการ/กิจกรรม เนื่องมาจากการปรับลดงบประมาณของสำนักงบประมาณหรือในขั้นตอน การพิจารณางบประมาณ ให้เป็นอำนาจของ ก.บ.จ. หรือ ก.บ.ก. แล้วแต่กรณี พิจารณาให้ความเห็นชอบ และงานการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้คณะอนุกรรมการประจำภาคทราบ ดังนั้น ทุกโครงการ/กิจกรรมสำคัญ กรณีมีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ/กิจกรรมเนื่องจากการปรับลดงบประมาณของสำนักงบประมาณ หรือในขั้นตอนการพิจารณางบประมาณ จึงต้องนำเข้าการประชุมของ ก.บ.ก. ถือเป็น การเพิ่มขึ้นขั้นตอนขึ้นมา จึงทำให้การอนุมัติโครงการและในการจัดซื้อในการเตรียมการจัดซื้อจัดจ้างและการเร่งรัดการใช้จ่าย งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ และการดำเนินโครงการ/กิจกรรมล่าช้าออกไป แนวทางการแก้ไขควรให้สำนักงาน สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาทบทวนหลักเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงโครงการของจังหวัด และกลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริง

๒. ตามที่พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ประกาศใช้บังคับไม่ทันในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ อันเป็นวันเริ่มต้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ดังนั้น หน่วยรับงบประมาณจึงได้จัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณตามจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายหรือก่อนนี้ผูกพันในช่วง ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ทำให้บางโครงการ/กิจกรรมที่มีหัวงดำเนินการ เช่น โครงการแก้ไขปัญหาฝุ่นควันและไฟป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการแก้ไขปัญหาฝุ่นควันและไฟป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ อย่างยั่งยืน เมื่อได้รับงบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ซึ่งเลยหัวงระยะดำเนินการ (ในหัวงเดือนธันวาคม - พฤษภาคม ของทุกปี) จึงไม่สามารถดำเนินการได้ ทำให้หน่วยงานจำเป็นต้องโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณฯ โดยคาดหวังว่าหากพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณพ.ศ. ... ประกาศใช้บังคับ ในวันที่ ๑ ตุลาคม ของทุกปี ก็จะสามารถแก้ปัญหาดังกล่าว

๓) ผลตามตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ตารางที่ ๑.๓๔ แสดงผลตามตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ตัวชี้วัด	พ.ศ. ๒๕๖๖		พ.ศ. ๒๕๖๗	
	ค่าเป้าหมาย	ผล	ค่าเป้าหมาย	ผล
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและการค้าในพื้นที่				
๑. รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น (ล้านบาท)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ๖๘,๐๐๐ ** ข้อมูลปี ๒๕๖๓ รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น ๕๕,๕๘๕.๔๑ ล้านบาท	๑๐๒,๒๔๕.๗๖ ล้านบาท	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๐ ๘๘,๐๐๐	๖๗,๕๙๗.๙๘ ล้านบาท (ยอดสะสมเบื้องต้นเดือนมกราคม - ถึงเดือนกรกฎาคม ปี ๒๕๖๗)
๒. ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น (บาท/วัน/คน)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒ ๒,๕๐๐ ** ข้อมูลปี ๒๕๖๓ ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น(บาท/วัน/คน) = ๒,๔๑๐.๖๑**	-ยังไม่มีข้อมูล-	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒ ๒,๕๕๐	-ยังไม่มีข้อมูล-
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงด้วยการส่งออกสินค้าและบริการนอกพื้นที่				
๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒ ๙๓,๗๗๙ + ๑,๘๗๖	-ยังไม่มีข้อมูล-	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๕ ๙๕,๖๕๕ + ๒,๓๙๒	-ยังไม่มีข้อมูล-

ตัวชี้วัด	พ.ศ. ๒๕๖๖		พ.ศ. ๒๕๖๗	
	ค่าเป้าหมาย	ผล	ค่าเป้าหมาย	ผล
** ข้อมูลปีฐาน ๒๕๖๒ จำนวน ๙๓,๗๗๘.๙๔ ล้านบาท Growth = ๒.๔๒% **	= ๙๕,๖๕๕ ลป.		= ๙๘,๐๔๗ ลป.	
๒. อัตราการเพิ่มขึ้นของการลงทุน ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น (ร้อยละ) ** ข้อมูลปีฐาน ๒๕๖๒ จำนวน ๒๕๖,๘๗๑ ล้านบาท Growth = -๔.๓๑% **	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ๒๕๖,๘๗๑ + ๗,๗๐๖ = ๒๖๔,๕๗๗ ลป.	-ยังไม่มีข้อมูล-	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔ ๒๖๔,๕๗๗ + ๑๐,๕๘๓ = ๒๗๕,๑๖๐ ลป.	-ยังไม่มีข้อมูล-
๓. อัตราการขยายตัวภาคบริการ เพิ่มขึ้น (ร้อยละ) ** ข้อมูลปีฐาน ๒๕๖๒ จำนวน ๒๕๖,๙๑๓.๗๘ ล้านบาท Growth = ๓.๙๓ **	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒ ๒๕๖,๙๑๓ + ๕,๑๓๘ = ๒๖๒,๐๕๒ ลป.	-ยังไม่มีข้อมูล-		
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์				
๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร เพิ่มขึ้น (ร้อยละ) ** ข้อมูลปีฐาน ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๒ จำนวน ๓๕๕,๙๕๙.๘๒ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๗๒ (คำนวณจากข้อมูลปีฐาน)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ๑๐,๖๗๘.๘๐ ล้านบาท	-ยังไม่มีข้อมูล-	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๕ ๑๒,๔๕๘.๖๐ ล้านบาท	-ยังไม่มีข้อมูล-
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน				
๑. จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละออง (PM๒.๕) เกินเกณฑ์มาตรฐาน ลดลง (เทียบปีฐาน) (ใช้ข้อมูล PM๒.๕ รวม ๔ จังหวัด) ** ข้อมูลปีฐาน ๖๔ เกินเกณฑ์มาตรฐาน = ๗๕ วัน (ช่วงเวลา ๑ ม.ค.-๓๐ พ.ค.) **จ.เชียงใหม่ มีค่า pm ๒.๕ สูงสุดในกลุ่มจังหวัด	๒ วัน จำนวนวันเกิน เกณฑ์มาตรฐาน = ๗๓ วัน	จำนวนวันเกิน เกณฑ์มาตรฐาน = ๗๙ วัน เกินมาตรฐาน (๓๗.๕ มคก./ ลบ.ม.)	ลดลง ๔ วัน จำนวนวันเกิน เกณฑ์มาตรฐาน = ๗๑ วัน	จำนวนวันเกิน เกณฑ์ มาตรฐาน = ๙๑ วัน เกินมาตรฐาน (๕๐ มคก./ลบ. ม.)
๒. ร้อยละของจำนวนพื้นที่เผาไหม้ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ลดลง (เทียบปีฐาน) (ใช้ข้อมูลพื้นที่เผาไหม้ รวม ๔ จังหวัด) ** ข้อมูลปีฐาน ๒๕๖๓ - =๕,๐๗๒,๑๓๕ ไร่ตอนบน ๑ ลดลง	ร้อยละ ๕ = ๒๕๓,๖๐๗ ไร่ (ลดลง)	พื้นที่เผาไหม้ ๔,๐๕๕,๙๓๖. ไร่ (วันที่ ๑ ม.ค. ๒๕๖๖ - ๓๑ พ.ค. ๒๕๖๖)	ร้อยละ ๑๐ = ๕๐๗,๒๑๔ ไร่ (ลดลง)	พื้นที่เผาไหม้ ๒,๑๐๑,๗๑๑ ไร่ (วันที่ ๑ ม.ค. ๒๕๖๗ - ๓๑ พ.ค. ๒๕๖๗)

ตัวชี้วัด	พ.ศ. ๒๕๖๖		พ.ศ. ๒๕๖๗	
	ค่าเป้าหมาย	ผล	ค่าเป้าหมาย	ผล
	*ข้อมูลจากส่วนควบคุมไฟฟ้าสำนักป้องกันปราบปราม และควบคุมไฟฟ้า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช			
๓. จำนวนจุด Hotspot ในกลุ่ม จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ลดลง ร้อยละ ๕ ต่อปี (เทียบปีต่อปี) (ความสำเร็จของการจัดการหมอกควันและไฟฟ้า (Hotspots) = จำนวนจุดความร้อนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ลบค่าเฉลี่ยจุดความร้อนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๔ หาร ค่าเฉลี่ยจุดความร้อนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๔ คูณ ๑๐๐) (ใช้ข้อมูลจุด Hotspots รวม ๔ จังหวัด) ** ข้อมูลปีฐาน ข้อมูลเฉลี่ย ย้อนหลัง ๓ ปี ๒๕๖๒-๒๕๖๔ -= ๑๑๑,๔๙๕/๓=๓๗,๑๖๕ **	ร้อยละ ๕ =๑,๘๕๐ จุด เหลือ ๓๕,๓๑๕ จุด	๓๕,๒๑๓ จุด (ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖)	ร้อยละ ๕ =๑,๘๕๐จุด เหลือ ๓๓,๔๖๕ จุด	๓๘,๕๕๔ จุด (ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

๔) ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

๔.๑) ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

ตารางที่ ๑.๓๕ แสดงผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

โครงการ/กิจกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖	งบประมาณ	ผลเบิกจ่าย			เงินกันเหลือปี	หมายเหตุ
		งบดำเนินงาน	งบลงทุน	งบรายจ่ายอื่น		
๑.โครงการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว เชิงธรรมชาติ	๒๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐		๒๔,๔๔๕,๗๕๕.๔๒			
๑.๑ กิจกรรมปรับปรุงเส้นทางเพื่อส่งเสริม สนับสนุนการท่องเที่ยวและการค้าในพื้นที่	๒๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐		๒๔,๔๔๕,๗๕๕.๔๒			
๒. โครงการป้องกันปัญหาฝุ่นควันและไฟ ป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	๑๓,๘๗๘,๐๐๐.๐๐	๓,๖๗๘,๗๐๐	๑๓,๔๒๘,๙๘๕.๐๐			
๒.๑ กิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอก ควันไฟป่าในพื้นที่ป่าต้นน้ำป่าสงวนแห่งชาติ	๑๐,๗๙๔,๐๐๐.๐๐		๑๐,๓๔๔,๙๘๙.๐๐			
๒.๒ กิจกรรมจัดทำแนวกันไฟในเขตป่า อนุรักษ์พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	๓,๐๘๔,๐๐๐.๐๐		๓,๐๘๓,๙๙๖.๐๐			
๒.๓ กิจกรรมการบริหารจัดการเพื่อป้องกัน ฝุ่นควันและไฟป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๑	๒๖๓,๑๐๐.๐๐	๒๕๘,๗๐๐.๐๐				
๒.๔ กิจกรรมจ้างเหมาราชการช่วยสนับสนุน เจ้าหน้าที่ ประชาสัมพันธ์ และลาดตระเวน ดับไฟป่าในเขตป่าอนุรักษ์พื้นที่กลุ่มภาคเหนือ ตอนบน ๑	๓,๔๒๐,๐๐๐.๐๐	๓,๔๒๐,๐๐๐.๐๐				
๓. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นควันและไฟป่า ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ อย่างยั่งยืน	๓๕,๗๒๔,๐๐๐.๐๐		๓๐,๒๐๔,๖๔๐.๕๐		๔,๑๙๗,๗๓๙.๕๐	
๓.๑ กิจกรรมสร้างฝายถาวรเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการป้องกันและแก้ไขปัญหา	๙,๐๐๐,๐๐๐.๐๐		๗,๔๓๑,๐๐๐.๐๐		๑,๒๑๕,๐๐๐.๐๐	ยกเลิกกิจกรรม

โครงการ/กิจกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖	งบประมาณ	ผลเบิกจ่าย			เงินกันเหลือมปี	หมายเหตุ
		งบดำเนินงาน	งบลงทุน	งบรายจ่ายอื่น		
ฝุ่นควันและไฟฟ้าในพื้นที่ชุมชนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ อย่างยั่งยืน						ตามมติ ก.บ.ก. ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗
๓.๒ กิจกรรมสร้างฝายกั้นถาวรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นควันและไฟฟ้าในพื้นที่ป่าชุมชนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ อย่างยั่งยืน	๘,๕๐๐,๐๐๐.๐๐		๖,๙๐๔,๓๒๐.๐๐		๑,๑๙๗,๐๐๐.๐๐	ยกเลิกกิจกรรม ตามมติ ก.บ.ก. ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗
๓.๓ กิจกรรมปลูกป่า ๓ อย่าง ๔ ประโยชน์ ตามแนวพระราชดำริ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นควัน และไฟฟ้าในพื้นที่ป่าชุมชนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ อย่างยั่งยืน	๘,๓๒๔,๐๐๐.๐๐		๘,๕๓๑,๓๒๐.๕๐		๔๓๕,๗๓๙.๕๐	ยกเลิกกิจกรรม ตามมติ ก.บ.ก. ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗
๓.๔ กิจกรรมหาแหล่งน้ำ โดยการสร้างฝายถาวรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ฝุ่นควันและไฟฟ้าในพื้นที่โครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน ตามแนวทางการคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ อย่างยั่งยืน	๘,๐๐๐,๐๐๐.๐๐		๗,๓๓๘,๐๐๐.๐๐		๑,๓๕๐,๐๐๐.๐๐	ยกเลิกกิจกรรม ตามมติ ก.บ.ก. ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗
๔. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์	๓,๖๘๒,๗๐๐.๐๐	๒,๐๑๖,๓๒๒.๐๐				
๔.๑ กิจกรรมพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวสายประวัติศาสตร์ล้านนา	๑,๑๘๐,๐๐๐.๐๐	๑,๑๒๙,๓๘๕.๐๐				
๔.๒ กิจกรรมอบรมบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาทักษะการจัดการท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตในชนบท	๑,๕๐๐,๘๐๐.๐๐				๑,๓๙๐,๐๐๐.๐๐	เบิกจ่ายเงินกันแล้วเสร็จ
๔.๓ กิจกรรมการท่องเที่ยววิถีล้านนาด้วยรถไฟสายวัฒนธรรม	๑,๐๐๑,๙๐๐.๐๐	๘๘๖,๙๓๗.๐๐				

โครงการ/กิจกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖	งบประมาณ	ผลเบิกจ่าย			เงินกันเหลือในปี	หมายเหตุ
		งบดำเนินงาน	งบลงทุน	งบรายจ่ายอื่น		
๕. โครงการพัฒนาศูนย์กลางอุตสาหกรรม และธุรกิจกาแฟในภูมิภาค ระยะที่ ๒ (Lanna Coffee Hub Phase II)	๓,๔๔๓,๗๐๐.๐๐	๓,๓๔๒,๐๐๐.๐๐				
๕.๑ กิจกรรมพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ กาแฟคุณภาพล้านนา (Lanna Premium Coffee Development)	๓,๔๔๓,๗๐๐.๐๐	๓,๓๔๒,๐๐๐.๐๐				
๖. โครงการส่งเสริมและพัฒนา ผู้ประกอบการ SMEs ตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG	๘๙๐,๔๐๐.๐๐	๘๓๔,๓๓๒.๐๐				
๖.๑ กิจกรรมยกระดับขีดความสามารถใน การแข่งขันของผู้ประกอบการ SMEs	๘๙๐,๔๐๐.๐๐	๘๓๔,๓๓๒.๐๐				
๗ โครงการจัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่าย สินค้า Lanna Expo ๒๐๒๓	๖,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๕,๓๘๕,๐๐๐.๐๐				
๗.๑ กิจกรรมการจัดแสดงนวัตกรรมและ จำหน่ายสินค้า Lanna Expo ๒๐๒๓	๖,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๕,๓๘๕,๐๐๐.๐๐				
๘ โครงการเสริมสร้างและพัฒนาธุรกิจใหม่ เพื่อการส่งเสริมเศรษฐกิจในพื้นที่ภาคเหนือ (New Business Driven Engine for Northern Economic Empowerment)	๓,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๘๙๔,๐๐๐.๐๐				
๘.๑ กิจกรรมสตาร์ทอัพร้อยล้าน (millionaire startup)	๓,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๘๙๔,๐๐๐.๐๐			๒,๐๘๖,๐๐๐.๐๐	เบิกจ่ายเงิน กันแล้วเสร็จ
๙. โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและ ยกระดับมาตรฐานสู่เกษตรกรสร้างสรรค์และ เกษตรกรรมยั่งยืน	๓,๙๔๓,๒๐๐.๐๐	๒,๒๒๖,๑๙๗.๐๐				
๙.๑ กิจกรรมยกระดับและพัฒนาคุณภาพ สินค้าในระบบการเกษตรแปลงใหญ่ กลุ่ม จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	๓,๙๔๓,๒๐๐.๐๐	๒,๒๒๖,๑๙๗.๐๐			๒๒๖,๓๐๐.๐๐	เบิกจ่ายเงิน กันแล้วเสร็จ

โครงการ/กิจกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖	งบประมาณ	ผลเบิกจ่าย			เงินกันเหลือปี	หมายเหตุ
		งบดำเนินงาน	งบลงทุน	งบรายจ่ายอื่น		
๑๐. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์และสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่เกษตรกรสร้างสรรค์	๓๐๔,๘๐๐.๐๐	๒๐๕,๓๙๐.๐๐				
๑๐.๑ กิจกรรมยกระดับมาตรฐานการผลิตการแปรรูปน้ำผึ้งคุณภาพสูงล้านนา	๓๐๔,๘๐๐.๐๐	๒๐๕,๓๙๐.๐๐				
๑๑. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (Y๒)	๑,๒๐๐,๐๐๐.๐๐				๑,๒๐๐,๐๐๐.๐๐	
๑๑.๑ กิจกรรม Lanna MICE & Travel Mart	๑,๒๐๐,๐๐๐.๐๐				๑,๒๐๐,๐๐๐.๐๐	เบิกจ่ายเงิน กันแล้วเสร็จ
๑๒. โครงการจัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่ายสินค้า Lanna Expo ๒๐๒๓ (ต่อยอด)	๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐				๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	
๑๒.๑ กิจกรรมการจัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่ายสินค้า Lanna Expo ๒๐๒๓	๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐				๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	เบิกจ่ายเงิน กันแล้วเสร็จ
๑๓. โครงการพัฒนาศูนย์กลางอุตสาหกรรมและธุรกิจกาแฟในภูมิภาค ระยะที่ ๒ (Lanna Coffee Hub Phase II) (ต่อยอด)	๔๙๕,๐๐๐.๐๐				๔๙๔,๘๗๕.๐๐	
๑๓.๑ กิจกรรมพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์กาแฟคุณภาพล้านนา (Lanna Premium Coffee Development)	๔๙๕,๐๐๐.๐๐				๔๙๔,๘๗๕.๐๐	เบิกจ่ายเงิน กันแล้วเสร็จ
๑๔. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐			๔,๔๗๒,๕๔๗.๘๔	๕๕๖,๑๖๗	เบิกจ่ายเงิน กันแล้วเสร็จ

ข้อมูล ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๗

๔.๒) ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

ตารางที่ ๑.๓๖ แสดงโครงการ/กิจกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

โครงการ/กิจกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	งบประมาณ	ผลการเบิกจ่าย			การกักเงินเหลือปี	หมายเหตุ
		งบดำเนินงาน	งบลงทุน	งบรายจ่ายอื่น		
๑. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเสริมประสิทธิภาพด้านการท่องเที่ยว	<u>๘๐,๐๐๐,๐๐๐</u>					
๑) กิจกรรมพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว	๘๐,๐๐๐,๐๐๐					
พัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติถ้ำปลา จังหวัดแม่ฮ่องสอน - อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง จังหวัดเชียงใหม่ ทางหลวงหมายเลข ๑๐๙๕ ตอน ท่าไคร้-แม่ฮ่องสอน ระหว่าง กม. ๑๖๔+๗๕๐ - กม. ๑๖๙+๒๕๐ (เป็นช่วงๆ) ตำบลห้วยผา อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน	๕๐,๐๐๐,๐๐๐					
ปรับปรุงเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวระหว่างอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน - ห้วยน้ำดัง อำเภอแม่แตง และบ้านเมืองคอง อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ กม. ๑๒+๗๐๐ - กม. ๑๘+๗๐๐ ระยะทาง ๖ กิโลเมตร	๓๐,๐๐๐,๐๐๐					
๒. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรม ล้านนาและวิถีชาติพันธุ์	<u>๑,๐๐๐,๐๐๐</u>					
๑) กิจกรรมพัฒนาศักยภาพผลิตภัณฑ์หัตถกรรม ล้านนาเพื่อการท่องเที่ยว (Lanna Craft Originality)	๑,๐๐๐,๐๐๐					
๓. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพวิถี ล้านนา (Lanna Health and Wellness Tourism)	<u>๑๖,๒๘๔,๑๐๐</u>					

โครงการ/กิจกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	งบประมาณ	ผลการเบิกจ่าย			การกักเงินเหลือปี	หมายเหตุ
		งบดำเนินงาน	งบลงทุน	งบรายจ่ายอื่น		
๑) กิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์วิถี ล้านนา (เทรล ไตรกีฬา จักรยาน)	๔,๗๘๔,๑๐๐					
๒) กิจกรรมล้านนาแห่งสีสัน ไนท์รันเพื่อสุขภาพ (Night Run for Wellness Tourism)	๒,๘๕๐,๐๐๐					
๓) กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบ Camping Camp car กลุ่มภาคเหนือตอนบน ๑	๒,๘๕๐,๐๐๐					
๔) กิจกรรมเส้นทางท่องเที่ยวเชิงสุขภาพวิถีล้านนา เพื่อรองรับสังคมสูงอายุ	๑,๐๐๐,๐๐๐					
๕) กิจกรรมพัฒนาศักยภาพ ด้านการประชาสัมพันธ์ และการตลาดท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	๑,๐๐๐,๐๐๐					
๖) กิจกรรมตามรอยชิม วิถีถิ่นอาหารภาคเหนือ (North Food Tourism)	๓,๘๐๐,๐๐๐					
๔. โครงการการจัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่าย สินค้า Lanna Expo ๒๐๒๔	๗,๐๐๐,๐๐๐					
๑) กิจกรรมการจัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่าย สินค้า Lanna Expo ๒๐๒๔	๗,๐๐๐,๐๐๐					
๕. โครงการส่งเสริมหัตถอุตสาหกรรมล้านนา สร้างสรรค์สู่สากล "Lanna Creative Craft"	๒,๐๐๐,๐๐๐					
๑) กิจกรรมส่งเสริมการตลาดอุตสาหกรรมและ หัตถอุตสาหกรรมล้านนาสร้างสรรค์	๒,๐๐๐,๐๐๐					
๖. โครงการยกระดับฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ล้านนาสู่ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Creative LANNA Forward)	๕,๒๙๗,๓๐๐					
๑) กิจกรรมยกระดับเกษตรอุตสาหกรรมด้วย การพัฒนาผลิตภัณฑ์โปรตีนทางเลือก (Alternative Protein)	๑,๘๑๓,๔๐๐					

โครงการ/กิจกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	งบประมาณ	ผลการเบิกจ่าย			การกักเงินเหลือมปี	หมายเหตุ
		งบดำเนินงาน	งบลงทุน	งบรายจ่ายอื่น		
๒) กิจกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรด้วยสารสกัดมูลค่าสูงจากพืชสมุนไพร (Herbal Extract Product Maker)	๑,๘๑๓,๔๐๐					
๓) กิจกรรมถอดรหัสอาหารพื้นถิ่นด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Hyperlocal Food Decoding)	๑,๖๗๐,๕๐๐					
๗. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการแก้ปัญหาควนและไฟป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ อย่างยั่งยืน	๓๓,๐๙๙,๐๐๐					
๑) กิจกรรมปลูกแฝกในพื้นที่โครงการพระราชดำริกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	๕,๗๗๕,๐๐๐					
๒) กิจกรรมการสร้างฝายถาวรเพื่อบริหารจัดการน้ำและคงความชุ่มชื้นให้พื้นที่ป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ อย่างยั่งยืน	๑๘,๐๐๐,๐๐๐					
๓) กิจกรรมปลูกป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง ตามแนวพระราชดำริ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	๙,๓๒๔,๐๐๐					
๘. โครงการแก้ไขปัญหาควนและไฟป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	๒๙,๓๓๐,๘๐๐					
๑) กิจกรรมการลาดตระเวนเพื่อป้องกันและควบคุมปัญหาควนและไฟป่า	๖,๘๔๐,๐๐๐					
๒) กิจกรรมการบริหารจัดการเชิงรุกเพื่อป้องกันควนและไฟป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	๑,๕๓๐,๐๐๐					
๓) กิจกรรมการจัดทำแนวกันไฟเพื่อป้องกันไฟป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	๒๐,๙๖๐,๘๐๐					
๙. โครงการพัฒนาล้านนาเมืองเกษตรสมดุลสร้างสรรค์	๕,๓๔๖,๗๐๐					

โครงการ/กิจกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	งบประมาณ	ผลการเบิกจ่าย			การกักเงินเหลือปี	หมายเหตุ
		งบดำเนินงาน	งบลงทุน	งบรายจ่ายอื่น		
๑) กิจกรรมการเพิ่มศักยภาพการผลิตโคเนื้อ คุณภาพดีของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๑	๘๕๐,๒๐๐					
๒) กิจกรรมเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป น้ำผึ้งคุณภาพสูงล้านนา	๓๑๐,๓๐๐					
๓) กิจกรรมส่งเสริมและเพิ่มช่องทางการตลาด สินค้าเกษตรสร้างสรรค์	๔,๑๘๖,๒๐๐					
๑๐. โครงการยกระดับเกษตรกร อาหาร สุขภาพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิตของทุกช่วงวัยสู่เมือง แห่งความสุขและความยั่งยืน	๕,๖๐๒,๔๐๐					
๑) กิจกรรมยกระดับศักยภาพเกษตรกรรุ่นใหม่ สู่การเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม	๕,๖๐๒,๔๐๐					
๑๑. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบ บูรณาการ	๕,๐๐๐,๐๐๐					
รวมทั้งสิ้น ๑๐ โครงการ ๒๓ กิจกรรม (รวมค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ)	๑๘๙,๙๖๐,๓๐๐					
๑๒. โครงการยกระดับฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ล้านนาสู่ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Creative LANNA Forward) (Y๑)	๗,๖๐๐,๐๐๐.๐๐					
๑๒.๑ กิจกรรมพัฒนาศักยภาพนักสร้างสรรค์และ ธุรกิจดิจิทัลคอนเทนต์ในกลุ่มคาแรคเตอร์ (Biz Level Up from Creator to Character)	๒,๖๐๐,๐๐๐.๐๐					
๑๒.๒ กิจกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์ไม้ด้วยโมเดล เศรษฐกิจ BCG (Bamboo to BCG Model)	๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐					

โครงการ/กิจกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	งบประมาณ	ผลการเบิกจ่าย			การกักเงินเหลือปี	หมายเหตุ
		งบดำเนินงาน	งบลงทุน	งบรายจ่ายอื่น		
๑๒.๓ กิจกรรมยกระดับอัตลักษณ์เซรามิกล้านนา ด้วยทุนทางวัฒนธรรม	๓,๐๐๐,๐๐๐.๐๐					
๑๓. โครงการพัฒนาล้านนาเมืองเกษตรสมดุล สร้างสรรค์ (Y๑)	๒,๓๐๐,๐๐๐.๐๐					
๑๓.๑ กิจกรรม Lanna Agriculture Market and Business Martching Festival	๒,๓๐๐,๐๐๐.๐๐					
๑๓. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพวิถี ล้านนา (Lanna Health and Wellness Tourism)						
๑๓.๑ กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหาร สุขภาพล้านนา "กินดี อยู่เหนียว"	๑,๑๓๐,๐๐๐.๐๐					
๑๔.โครงการจัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่าย สินค้า Lanna Expo ๒๐๒๔ (ต่อยอด)						
๑๔.๑ กิจกรรมการจัดแสดงนวัตกรรมและ จำหน่ายสินค้า Lanna Expo ๒๐๒๔	๓,๐๐๐,๐๐๐.๐๐					

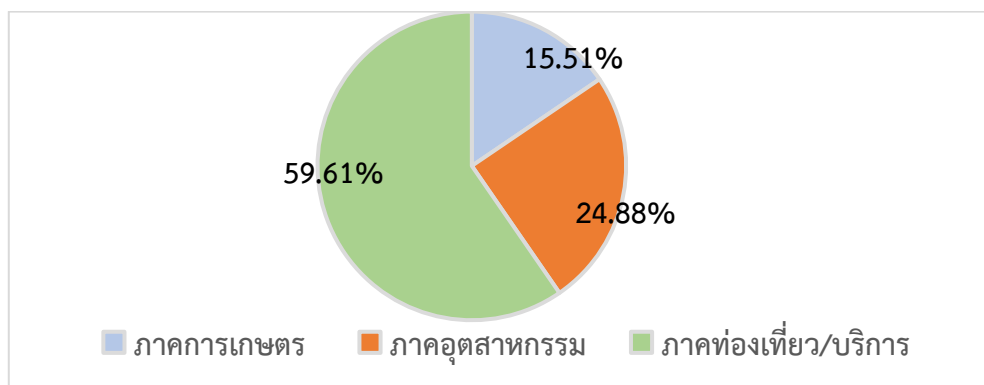
ส่วนที่ ๒ ประเด็นการพัฒนา

ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

๑. ด้านเศรษฐกิจ

ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (Gross provincial cluster product : GPCP) เท่ากับ ๔๒๕,๑๘๓ ล้านบาท จำแนกเป็น ภาคท่องเที่ยว/บริการ ๒๕๓,๔๕๗ ล้านบาท ภาคอุตสาหกรรม ๑๐๕,๗๗๔ ล้านบาท และภาคการเกษตร ๖๕,๙๕๒ ล้านบาท ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ พึ่งพาภาคท่องเที่ยวและบริการเป็นหลักตามด้วยอุตสาหกรรม ขณะที่ภาคเกษตรมีบทบาทรองลงมา

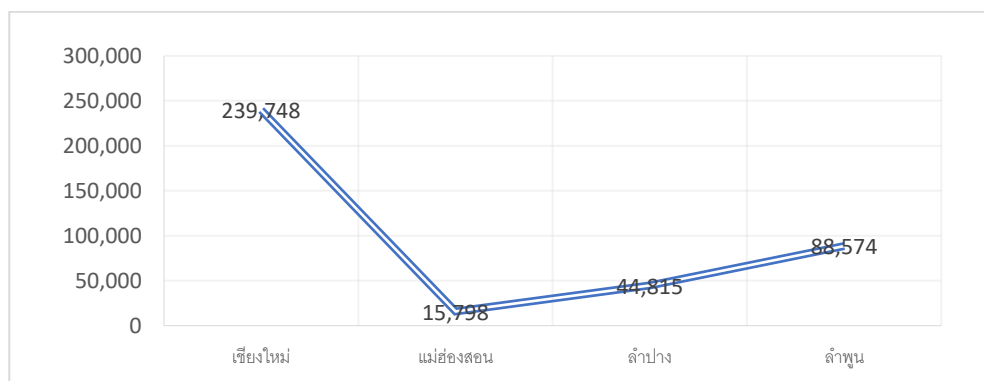
กราฟ ๒.๑ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ปี พ.ศ.๒๕๖๕

(ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

ทั้งนี้ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จังหวัดเชียงใหม่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงสุดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ คือ ๒๓๙,๗๔๘ ล้านบาท รองลงมาคือ จังหวัดลำพูนมีผลิตภัณฑ์มวลรวม ๘๘,๕๗๔ ล้านบาท จังหวัดลำปาง มีผลิตภัณฑ์มวล ๔๔,๘๑๕ ล้านบาท และจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีผลิตภัณฑ์มวล ๑๕,๗๙๘ ล้านบาท

กราฟ ๒.๒ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ปี พ.ศ.๒๕๖๕

(ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

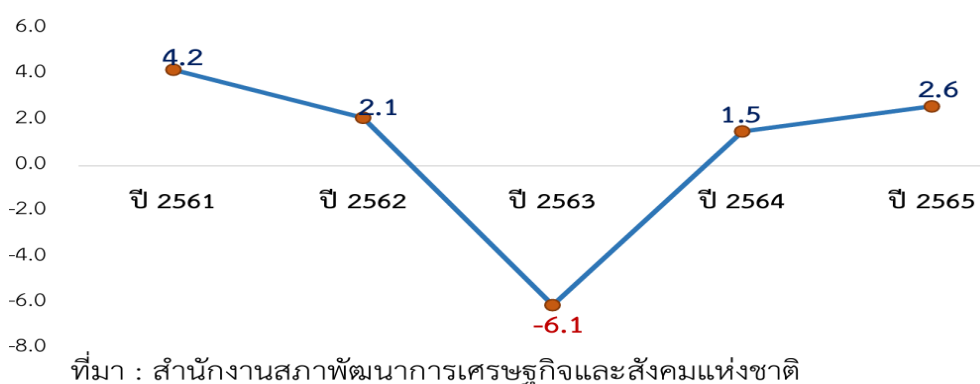
ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มูลค่าเศรษฐกิจรายสาขาที่สำคัญ ๓ ลำดับแรกของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้แก่

ตาราง ๒.๑ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (GPCP) ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๕

ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (GPCP)						
พ.ศ.	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕
GPCP	๓๙๓,๓๔๓	๔๑๘,๑๐๒	๔๓๔,๑๐๖	๔๑๐,๗๔๑	๔๑๓,๑๓๓	๔๒๕,๑๘๓
GPCP (CVMs)	๒๓๖,๕๖๑	๒๔๖,๓๖๑	๒๕๐,๙๖๙	๒๔๐,๔๐๓	๒๔๔,๑๑๒	๒๔๖,๙๖๙

กราฟ ๒.๓ แสดงอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ตั้งแต่ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๕

ในปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (Growth rate) ร้อยละ ๑.๑๗ ต่อปี โดยมีอัตราการลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๔ ที่อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ร้อยละ ๑.๕๔ และมีการขยายตัว น้อยกว่าระดับประเทศ เมื่อเทียบกับอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในประเทศ ซึ่งเท่ากับ ร้อยละ ๒.๖๐ ต่อปี

ตาราง ๒.๒ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (GPP) ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๕

จังหวัด	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (GPP)						
	พ.ศ.	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
เชียงใหม่	GPP	๒๓๔,๙๗๓	๒๔๙,๙๙๒	๒๖๔,๐๖๗	๒๔๒,๐๘๘	๒๓๖,๗๓๓	๒๔๔,๒๑๐
	GPP (CVMs)	๑๔๑,๐๙๔	๑๔๗,๒๕๗	๑๕๑,๙๘๓	๑๔๒,๑๘๑	๑๔๐,๔๗๗	๑๔๒,๑๐๐
แม่ฮ่องสอน	GPCP	๑๓,๐๓๔	๑๓,๘๐๒	๑๕,๗๑๖	๑๕,๓๑๓	๑๕,๗๕๒	๑๕,๖๗๐
	GPP (CVMs)	๖,๗๙๑	๗,๐๔๑	๗,๘๒๔	๗,๕๙๓	๗,๗๘๗	๗,๕๓๙
ลำปาง	GPP	๗๐,๐๒๓	๗๑,๔๔๖	๗๑,๙๗๕	๗๑,๔๒๑	๗๓,๘๗๓	๗๔,๙๑๕
	GPP (CVMs)	๔๒,๐๗๒	๔๒,๓๖๐	๔๑,๘๒๔	๔๐,๘๘๙	๔๒,๑๑๗	๔๑,๖๘๙
ลำพูน	GPP	๗๕,๓๑๓	๘๒,๘๖๒	๘๒,๓๔๘	๘๑,๙๑๙	๘๖,๗๗๖	๙๐,๓๘๘
	GPP (CVMs)	๔๗,๒๙๐	๕๐,๔๗๕	๔๙,๙๖๖	๕๐,๔๖๘	๕๔,๕๙๗	๕๖,๗๐๗

(ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

ในปี ๒๕๖๕ จังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ที่มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงสุด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจร้อยละ ๑.๒ ต่อปี รองลงมาคือ จังหวัดลำพูน มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจร้อยละ ๓.๙ ต่อปี และจังหวัดลำปาง มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจร้อยละ -๑.๐ ต่อปี โดยจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ -๓.๒ ต่อปี

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีรายได้เฉลี่ย ๑๓๕,๓๔๓ บาท/คน/ปี ต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยของ ๗๖ จังหวัด ซึ่งเท่ากับ ๒๔๘,๗๘๙ บาท/คน/ปี จังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ที่มีรายได้เฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ จังหวัดลำพูน ซึ่งมีรายได้เฉลี่ย ๒๓๒,๕๕๙ บาท/คน/ปี ส่วนจังหวัดเชียงใหม่มีรายได้เฉลี่ย ๑๓๖,๐๔๓ บาท/คน/ปี จังหวัดลำปางมีรายได้เฉลี่ย ๑๐๘,๑๐๖ บาท/คน/ปี และจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีรายได้เฉลี่ย ๖๔,๖๖๕ บาท/คน/ปี

ตาราง ๒.๓ แสดงเส้นความยากจน (Poverty line) จำแนกตามจังหวัด ปี ๒๕๖๒-๒๕๖๕

(หน่วย : บาท/คน/เดือน)

จังหวัด	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
เชียงใหม่	๒,๕๗๐	๒,๖๐๓	๒,๖๔๖	๒,๘๔๘
ลำพูน	๒,๕๗๙	๒,๖๓๑	๒,๖๔๔	๒,๘๓๖
ลำปาง	๒,๕๓๑	๒,๕๔๔	๒,๕๗๒	๒,๗๔๘
แม่ฮ่องสอน	๒,๔๑๖	๒,๓๘๘	๒,๔๖๕	๒,๕๕๙
ประเทศ	๒,๗๖๓	๒,๗๖๒	๒,๘๐๓	๒,๙๙๗

(แหล่งที่มา สำนักงานสถิติแห่งชาติ)

จากข้อมูลเส้นความยากจน (Poverty Line) ของแต่ละจังหวัดในช่วงปี ๒๕๖๒-๒๕๖๕ พบว่า เส้นความยากจนของจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน รวมถึงค่าเฉลี่ยของทั้งประเทศ มีแนวโน้ม

เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทุกปี แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและค่าครองชีพที่สูงขึ้นทั่วประเทศ โดยจังหวัดเชียงใหม่มีเส้นความยากจนสูงที่สุดในปี ๒๕๖๕ อยู่ที่ ๒,๘๔๘ บาท/คน/เดือน สะท้อนให้เห็นว่า เชียงใหม่มีค่าครองชีพที่สูงกว่าจังหวัดอื่น ๆ เนื่องจากเป็นเมืองที่มีความเจริญและเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยวของภูมิภาค ในขณะที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีเส้นความยากจนต่ำที่สุด อยู่ที่ ๒,๕๕๙ บาท/คน/เดือน ต่ำกว่าจังหวัดอื่น ๆ และต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (๒,๙๙๗ บาท/คน/เดือน) ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูล ที่แม่ฮ่องสอนเป็นจังหวัดที่มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่ำที่สุดในประเทศ และเผชิญกับความยากจนสูง อย่างไรก็ตาม จะพบว่าทุกจังหวัดมีแนวโน้มเส้นความยากจนเพิ่มขึ้นในทุกปี ซึ่งสะท้อนถึงอัตราเงินเฟ้อและการเพิ่มขึ้น ของค่าครองชีพในประเทศ โดยในปี ๒๕๖๕ เส้นความยากจนเฉลี่ยของประเทศอยู่ที่ ๒,๙๙๗ บาท/คน/เดือน สูงกว่าปี ๒๕๖๔ ที่ ๒,๘๐๓ บาท/คน/เดือน นอกจากนี้ ความแตกต่างของเส้นความยากจนระหว่างจังหวัด เชียงใหม่และจังหวัดแม่ฮ่องสอน (สูงสุดและต่ำสุด) แสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและค่าครองชีพ ในแต่ละพื้นที่ โดยจังหวัดเชียงใหม่มีการพัฒนาที่รวดเร็วและค่าครองชีพสูง ขณะที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน ยังคงประสบปัญหาความยากจน สะท้อนถึงความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจในพื้นที่

ตาราง ๒.๔ แสดงจำนวนคนจนจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เมื่อวัดด้านรายจ่าย เพื่อการ อุปโภคบริโภคตั้งแต่ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๕

(หน่วย : พันคน)

จังหวัด	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
เชียงใหม่	๙๕.๘	๕๒.๙	๙๗.๗	๕๕.๔
ลำพูน	๑๑.๙	๖.๖	๘.๓	๒๕.๕
ลำปาง	๓๖.๗	๔๑.๔	๕๑.๙	๕๑.๙
แม่ฮ่องสอน	๕๘.๒	๖๘.๓	๕๙.๒	๕๙.๗
รวม	๒๐๒,๖๐๐ คน	๑๖๙,๒๐๐ คน	๒๑๗,๑๐๐ คน	๑๙๒,๕๐๐ คน

(แหล่งที่มา สำนักงานสถิติแห่งชาติ)

ในปี ๒๕๖๕ สถานการณ์ความยากจนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีจำนวนคนจนทั้งสิ้น ๑๙๒,๕๐๐ คน คิดเป็นสัดส่วนคนจนร้อยละ ๖.๐๐ ลดลงจากปีก่อนที่สัดส่วนคนจนร้อยละ ๗.๘๐ โดยสาเหตุ สำคัญของการปรับตัวดีขึ้นของสถานการณ์ความยากจนในช่วงที่ผ่านมาเป็นผลมาจากสถานการณ์ระบาดของโควิด- ๑๙ คลี่คลายไปในทิศทางที่ดีขึ้นและประชาชนส่วนใหม่สามารถรับมือกับการแพร่ระบาดได้ดีขึ้น ส่งผลให้ การดำรงชีวิตประจำวันของประชาชนส่วนใหญ่มีแนวโน้มเข้าสู่ภาวะปกติ นำไปสู่การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ อย่างชัดเจนในภาคครัวเรือนที่การบริโภคกลับมาขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นจากปีก่อนหน้า

ทั้งนี้ หากพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีจำนวนคนจนมากที่สุดในกลุ่มจังหวัด รองลงมา ได้แก่จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน ตามลำดับ โดยจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นจังหวัด ที่มีสัดส่วนคนจนสูงที่สุด (ปี ๒๕๖๕) และติดอยู่ใน ๕ อันดับแรกของจังหวัดที่มีสัดส่วนคนจนสูงที่สุด ต่อเนื่องกัน ๑๙ ปี (ปี ๒๕๔๕ อยู่ในอันดับที่ ๙) สะท้อนให้เห็นปัญหาความยากจนเรื้อรัง

๒. ด้านการเกษตร

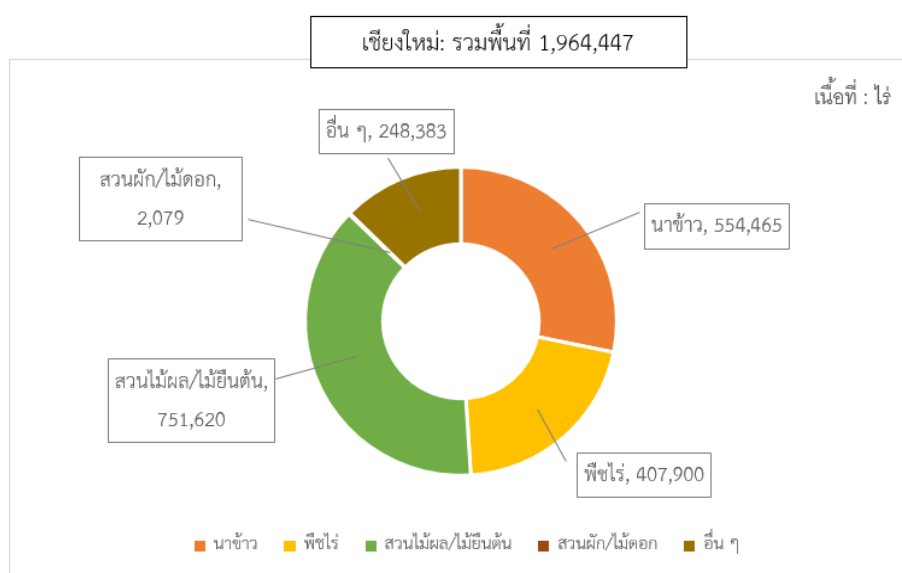
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เป็นฐานการผลิตสินค้าทางการเกษตรที่สำคัญของประเทศไทย และมีศักยภาพที่จะพัฒนาไปสู่เกษตรมูลค่าสูงซึ่งจะเป็นการยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจและการสร้างความมั่นคงในอาชีพให้แก่เกษตรกร

เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ สามารถแบ่งออกได้ ๕ ส่วน ได้แก่ นาข้าว พืชไร่ สวนไม้ผลไม้ยืนต้น สวนผัก/ไม้ดอก/ไม้ประดับ และเนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่นๆ โดยในปี ๒๕๖๖ สวนไม้ผลและไม้ยืนต้นใช้พื้นที่รวมสูงสุดเท่ากับ ๑,๓๒๔,๗๙๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๗๒ ส่วนนาข้าวใช้พื้นที่รวม ๑,๓๒๖,๑๘๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๗๕ พืชไร่ใช้พื้นที่รวม ๑,๐๒๑,๓๐๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๒๒ ที่ดินทางการเกษตรอื่นๆ เท่ากับ ๓๒๔,๙๗๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘.๐๓ และ สวนผัก/ไม้ดอก/ไม้ประดับ ใช้พื้นที่ ๕๑,๘๑๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๒๘ ทั้งนี้ หากพิจารณาถึงเนื้อที่ในการใช้ประโยชน์ทางการเกษตร จะพบว่า ในปี ๒๕๖๖ จังหวัดเชียงใหม่มีเนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรสูงที่สุดภายในกลุ่มจังหวัด รองลงมาได้แก่ จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน และจังหวัดแม่ฮ่องสอน ตามลำดับ

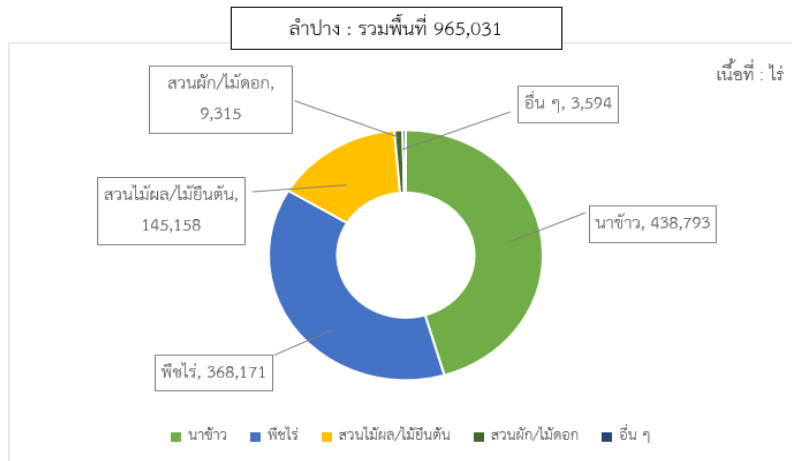
ตาราง ๒.๕ เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (สำรวจเบื้องต้น ปี ๒๕๖๖)

จังหวัด	เนื้อที่การใช้ประโยชน์ทางการเกษตร					
	นาข้าว	พืชไร่	สวนไม้ผล ไม้ยืนต้น	สวนผัก/ ไม้ดอก/ไม้ ประดับ	เนื้อที่ใช้ ประโยชน์ทาง การเกษตร อื่นๆ	รวม
เชียงใหม่	๕๕๔,๔๖๕	๔๐๗,๙๐๐	๗๕๑,๖๒๐	๒,๐๗๙	๒๔๘,๓๘๓	๑,๙๖๔,๔๔๗
ลำปาง	๔๓๘,๗๙๓	๓๖๘,๑๗๑	๑๔๕,๑๕๘	๙,๓๑๕	๓,๕๙๔	๙๖๕,๐๓๑
ลำพูน	๑๑๕,๐๐๖	๙๐,๙๖๖	๓๘๙,๑๙๘	๑๙,๐๒๘	๖๑,๑๘๗	๖๗๕,๓๘๕
แม่ฮ่องสอน	๒๑๗,๙๑๘	๑๕๔,๒๖๘	๓๘,๘๑๔	๒๑,๓๙๔	๑๑,๘๑๑	๔๔๔,๒๐๕
กลุ่มจังหวัดฯ	๑,๓๒๖,๑๘๒	๑,๐๒๑,๓๐๕	๑,๓๒๔,๗๙๐	๕๑,๘๑๖	๓๒๔,๙๗๕	๔,๐๔๙,๐๖๘

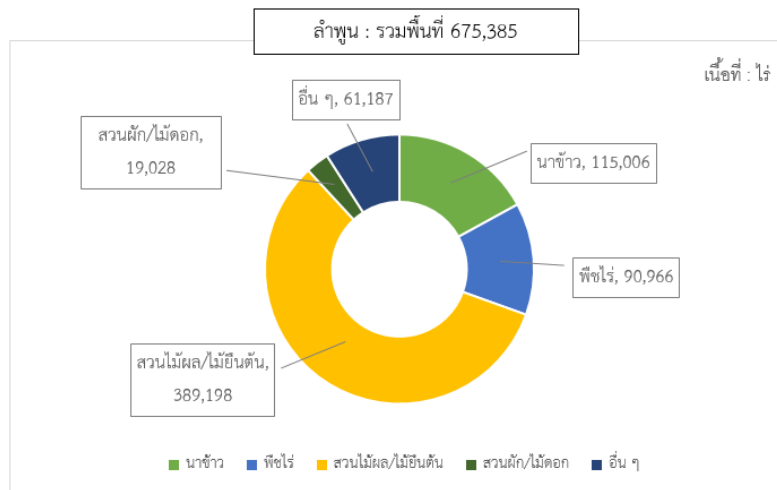
กราฟ ๒.๔ แสดงพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่

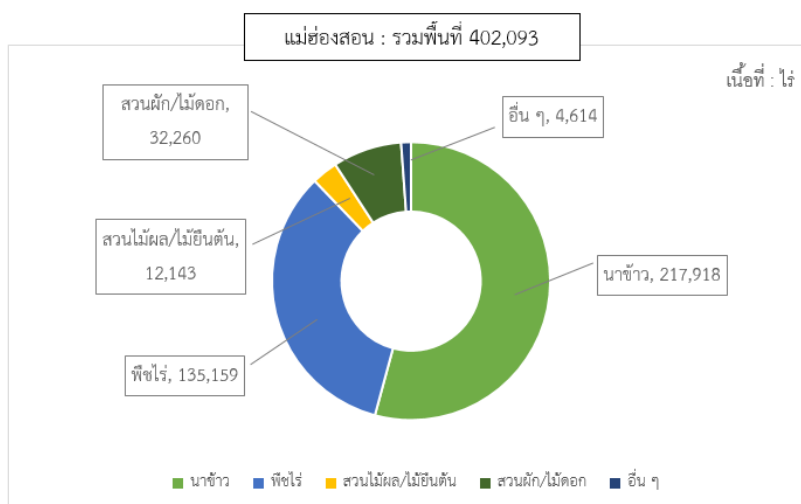
กราฟ ๒.๕ แสดงพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัดลำปาง

กราฟ ๒.๖ แสดงพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัดลำพูน

แผนภาพ ๒.๗ แสดงพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ในปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีผลิตภัณฑ์มวลรวม สาขาเกษตรกรรม เท่ากับ ๖๕,๙๕๒ ล้านบาท จังหวัดเชียงใหม่มีผลิตภัณฑ์มวลรวม สาขาเกษตรกรรม เท่ากับ ๓๙,๔๔๕ ล้านบาท จังหวัดลำพูน มีผลิตภัณฑ์มวลรวม สาขาเกษตรกรรม เท่ากับ ๑๒,๕๖๖ ล้านบาท จังหวัดลำปางมีผลิตภัณฑ์มวลรวม สาขาเกษตรกรรม เท่ากับ ๙,๓๑๗ ล้านบาท จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีผลิตภัณฑ์มวลรวม สาขาเกษตรกรรม เท่ากับ ๔,๖๒๔ ล้านบาท

สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ส่วนใหญ่มาจากจังหวัด เชียงใหม่ รองลงมา ได้แก่ จังหวัดลำพูน จังหวัดลำปาง และจังหวัดแม่ฮ่องสอน

การเติบโตของมูลค่าสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เป็นผลสำคัญ มาจากมูลค่า ของลำไย แม้ผลผลิตจะมีมากทำให้ราคาตกต่ำอยู่บ้าง แต่ชาวสวนลำไยยังคงรักษาระดับพื้นที่ปลูกเดิม และปลูกทดแทนในสวนเก่าที่หมดอายุ ทั้งนี้ เนื่องผลตอบแทนโดยเฉลี่ยยังอยู่ในระดับดี ประกอบกับเทคโนโลยี ที่สามารถทำการผลิตนอกฤดู รวมถึงการส่งเสริมอย่างต่อเนื่องของภาครัฐในการผลิตนอกฤดูเพื่อลดปัญหา ราคาตกต่ำ เนื่องจากผลผลิตกระจุกตัวในฤดู รวมถึงราคาลำไยนอกฤดูที่สูงมากพอจูงใจให้เกษตรกร ที่มีความพร้อมปรับเปลี่ยนมาเป็นลำไยนอกฤดูมากขึ้น เทคโนโลยีการผลิต การดูแลจัดการที่พัฒนาไปมาก ทั้งเรื่องการตัดแต่งทรงพุ่ม การใช้คลอเรตที่ช่วยกระตุ้นการออกดอกที่ถูกต้อง การทำลำไยจัมโบ้และเทคโนโลยี หลังการเก็บเกี่ยวทำให้เกษตรกรสามารถสร้างรายได้มากขึ้น นอกจากนี้ ลำไยยังได้รับการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ ที่หลากหลายมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นลำไยสีทอง ลำไยอบกรอบ น้ำสกัดลำไย กาแฟลำไย คุกกี้ลำไย เครื่องสำอาง จากลำไย ซึ่งช่วยให้เกิดการขยายการผลิตให้มากขึ้น ลำไยมีถือเป็นสินค้าเกษตรที่สร้างรายได้เป็นอันดับหนึ่งของ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

พืชสำคัญของกลุ่มจังหวัด ได้แก่

๑. ข้าว ในปี ๒๕๖๕ กลุ่มภาคเหนือตอนบน ๑ มีผลผลิต จำนวน ๗๘๑,๘๘๔ ตัน ลดลง จากปี ๒๕๖๔ จำนวน ๒๘,๕๖๘ ตัน โดยในปี ๒๕๖๔ กลุ่มภาคเหนือตอนบน ๑ มีผลผลิต จำนวน ๘๑๐,๔๕๒ ตัน

๒. พืชไร่ ในปี ๒๕๖๔ กลุ่มภาคเหนือตอนบน ๑ มีผลผลิต จำนวน ๘๙๖,๑๗๗ ตัน ในปี ๒๕๖๓ มีผลผลิต จำนวน ๕๖๒,๕๗๘ ตัน เพิ่มขึ้น ๓๓๓,๕๙๙ ตัน ในปี ๒๕๖๔ โดยพืชไร่ที่มีผลผลิตมากที่สุด ได้แก่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง และถั่วเหลือง ตามลำดับ

๓. ไม้ผล/ไม้ยืนต้น กลุ่มภาคเหนือตอนบน ๑ มีสวนไม้ผลและไม้ยืนต้นที่สำคัญ ได้แก่ ลำไย มะม่วง ส้มเขียวหวาน โดยในปี ๒๕๖๕ มีผลผลิตมากถึง ๘๑๖,๘๑๒ ตัน

๔. สวนผัก กลุ่มภาคเหนือตอนบน ๑ มีสวนผักที่สำคัญ ได้แก่ กระเทียม หอมแดง หอมหัวใหญ่ อย่างไรก็ตาม ผลผลิตมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๖๓ มีผลผลิต ๑๓๒,๖๑๗ ไร่ ในปี ๒๕๖๔ มีผลผลิต จำนวน ๒๕,๗๖๒ ไร่ และใน ปี ๒๕๖๕ มีผลผลิต จำนวน ๑๐๓,๘๙๕ ไร่

ตาราง ๒.๖ แสดงเนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร (พืชสำคัญ) ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

พืชสำคัญ	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕

๑. ข้าว

ข้าวนาปี	๑๒๔,๔๙๖	๑๓๒,๑๐๓	๑๓๐,๗๖๔	๖๓๗,๙๖๗	๗๑๗,๙๖๖	๗๐๕,๗๕๕	๕,๕๕	๕,๕๑	๕,๓๘
ข้าวนาปรัง	๑๒๔,๓๖๓	๑๓๕,๑๕๙	๑๓๗,๐๖๘	๗๘,๘๓๒	๙๒,๕๖๖	๗๖,๑๒๙	๖๓๔	๖๒๐	๖๑๖
รวม					๘๑๐,๕๓๒	๗๘๑,๘๘๔			

๒. พืชไร่

ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	๖๑๘,๙๕๒	๘๑๖,๘๐๗	na	๔๑๔,๐๔๐	๖๐๐,๘๐๗	na	๖๖๙	๗๓๖	na
ถั่วเหลือง	๕๑,๑๑๙	๒๐,๒๙๙	na	๑๕,๐๘๒	๖,๒๕๘	na	๒๙๕	๒๘๖	na
มันสำปะหลัง	๔๖,๔๐๒	๙๓,๖๙๕	๑๐๑,๓๒๒	๑๓๓,๔๕๖	๒๘๙,๑๑๒	๓๒๑,๘๘๓	๒,๘๗๖	๓๑๐๖	๓๑๘๔
รวม				๕๖๒,๕๗๘	๘๙๖,๑๗๗				

๓. สวนไม้ผล ไม้ยืนต้น

ลำไย	๓๔๗,๑๔๒	๓๗๖,๖๕๐	๘๑๔,๓๒๒	๖๓๘,๓๓๔	๓๔๑,๕๖๕	๘๑๖,๘๑๒	๖๑๘	๗๓๗	๗๙๙
ส้มเขียวหวาน	๓๔,๘๑๖	na	na	๙๖,๗๒๑	na	na	๒๐๘๐	na	na
มะม่วง	๙๘,๕๕๐	๑๐๗,๐๓๙	๑๒๐,๔๕๒	๙๙,๙๙๒	๑๒๓,๒๓๓	๑๑๑,๐๕๗	๓,๗๒๕	๔,๓๑๐	๓,๔๑๓
รวม									

๔. ส่วนผัก

กระเทียม	๕๕,๙๑๙	๕๔,๔๙๑	๔๗,๔๒๔	๖๕,๘๘๐	๖๓,๗๘๒	๕๐,๒๔๕	๑,๑๗๘	๑,๐๙๐	๑,๐๒๖
หอมแดง	๑๓,๙๙๔	๑๔,๖๓๖	๑๓,๕๗๒	๓๓,๒๒๕	๓๕,๗๓๖	๓๑,๕๐๙	๒,๓๗๔	๒,๐๑๒	๑,๙๖๔
หอมหัวใหญ่	๘,๐๔๓	๖,๕๖๙	๕,๗๔๑	๓๓,๕๑๒	๒๖,๒๔๔	๒๒,๑๔๑	๔,๑๖๗	๓๖๖๔	๓,๖๒๘
รวม				๑๓๒,๖๑๗	๑๒๕,๗๖๒	๑๐๓,๘๙๕			
หมายเหตุ: na (ไม่มีข้อมูล)									

ตาราง ๒.๗ แสดงผลผลิตรวมจากสัตว์น้ำจืดทุกชนิด ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ประมงสำคัญ	ปริมาณ (ตัน)			มูลค่า (๑,๐๐๐ บาท)		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
รวมสัตว์น้ำจืดทุกชนิด	๗,๑๓๑	๖,๘๗๓	๑๓,๓๓๐	๔๔๕,๘๒๐	๔๑๙,๗๖๓	๖,๘๘๔

รวมสัตว์น้ำจืดทุกชนิดในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ สัตว์น้ำในกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๑ มีผลผลิตเฉลี่ยจำนวน ๑๓,๓๓๐ ตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๔ จำนวน ๖,๔๕๗ ตัน คิดเป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ ๑๙๓.๙๐

ตาราง ๒.๘ จำนวนการเลี้ยงปศุสัตว์ของเกษตรกร ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ปศุสัตว์สำคัญ	จำนวนการเลี้ยง (ตัว)			จำนวนเกษตรกร (ราย)		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
การเลี้ยงปศุสัตว์						
โคนม	๘๑,๑๖๐	๘๑,๙๕๐	๘๐,๔๕๙	๓๓,๒๑๕	๓๘,๗๖๑	๑,๗๒๘
โคเนื้อ	๓๖๕,๖๐๖	๔๐๔,๗๒๐	๔๖๓,๕๗๘	๑,๖๐๑	๑,๖๔๐	๔๔,๔๗๐
กระบือ	๗๖,๓๑๔	๑๑๓,๗๓๔	๑๑๘,๑๗๙	๑๐,๙๔๒	๑๒,๖๒๙	๑๒,๘๙๘
สุกร	๘๙๘,๐๑๕	๘๑๐,๑๑๐	๕๙๔,๒๘๘	๒๘,๒๗๔	๓๑,๐๕๔	๒๗,๖๒๑
ไก่พื้นเมือง	๖,๒๙๓,๖๔๙	๗,๐๒๔,๖๒๕	๗,๓๗๑,๖๘๔	๑๖๐,๔๔๑	๑๕๙,๖๘๘	๑๖๒,๖๖๖
ไก่เนื้อ	๔,๑๒๘,๓๕๑	๕,๑๒๓,๗๗๓	๕,๕๙๗,๙๔๗	๑,๐๒๑	๑,๑๓๔	๑,๒๑๔
ไก่ไข่	๓,๕๖๒,๘๗๒	๔,๗๒๓,๔๐๕	๔,๖๔๕,๒๘๖	๓,๒๒๓	๔,๒๓๘	๔,๘๙๑
เป็ดเทศ	๔๙,๖๒๕	๖๑,๑๒๕	๖๒,๔๐๐	๒,๘๖๘	๓,๐๑๑	๗,๙๐๑
เป็ดเนื้อ	๖,๐๒๔	๗,๘๙๙	๘,๔๕๘	๒๑๖	๒๕๙	๒๗๖
เป็ดไข่	๔๔,๘๖๙	๗๔,๑๒๐	๘๒,๕๐๔	๙๕๘	๑,๒๑๙	๑,๒๖๘

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีการเลี้ยงปศุสัตว์ ได้แก่ โคนม โคเนื้อ กระบือ สุกร ไก่พื้นเมือง ไก่เนื้อ ไก่ไข่ เป็ดเทศ เป็ดเนื้อ และเป็ดไข่ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีจำนวนการเลี้ยงไก่พื้นเมืองมากถึง ๗,๓๗๑,๖๘๔ ตัว รองลงมา คือ ไก่เนื้อ จำนวน ๕,๕๙๗,๙๔๗ ตัว ไก่ไข่ จำนวน ๔,๖๔๕,๒๘๖ ตัว ตามลำดับ โดยมีจำนวนเกษตรกรที่เลี้ยงไก่พื้นเมืองมากที่สุด จำนวน ๑๖๒,๖๖๖ ราย รองลงมาคือเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ จำนวน ๔๔,๔๗๐ ราย และเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร จำนวน ๒๗,๖๒๑ ราย

ตาราง ๒.๙ แสดงศักยภาพเชิงพลังงานจากชีวมวลของแข็งจากพืช

ศักยภาพเชิงพลังงานจากชีวมวลของแข็งจากพืช (Table of Energy Potential of Solid Biomass)	พินตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ (ktoe)			
	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒
ข้าว (แกลบ ฟางข้าว)	๒๘๙.๙๔	๓๖๖.๘๓	๓๔๘.๕๙	๓๕๖.๒๖
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ส่วนลำต้น ยอด ใบ และซังข้าวโพด)	๑๓๔.๘๗	๑๓๙.๕๖	๑๕๑.๑๘	๑๕๙.๔๓
มันสำปะหลัง (ส่วนลำต้น และเหง้า)	๙.๒๗	๙.๒๒	๑๐.๒๘	๑๐.๙๗
ปาล์มน้ำมัน (ส่วนทางใบ ก้าน ใบปาล์ม กะลา ทะลาย)	๑.๒๓	๓.๔๑	๕.๕๙	๕.๕๙
ถั่วเหลือง (ลำต้น ยอด ใบ เปลือก)	๘.๒๒	๘.๓๕	๙.๑๖	๙.๑๒
ยางพารา (ถ่านไม้ ไม้พิน เศษไม้ ชี้เลื่อย)	๑.๖๖	๑.๘๖	๐.๙๘	๒.๗๒
สับปะรด (ต่อซัง)	๑๖.๘๕	๑๐.๙๒	๑๒.๑๑	๘.๗๒
พืชอื่นๆ เช่น ถั่วลิสง (เปลือก) ฝ้าย(ลำต้น) ข้าวฟาง(ใบและต้น)	๑.๑๘	na	na	na
ยอดรวม	๔๖๓.๒๒	๕๔๐.๑๕	๕๓๗.๘๙	๕๕๒.๘๑

ศักยภาพเชิงพลังงานจากชีวมวลของแข็งจากพืช พินตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ (ktoe) ข้าว (แกลบ ฟางข้าว) ใน พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๓๕๖.๒๖ ktoe ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ส่วนลำต้น ยอด ใบ และซังข้าวโพด) จำนวน ๑๕๙.๔๓ ktoe มันสำปะหลัง (ส่วนลำต้น และเหง้า) จำนวน ๑๐.๙๗ ktoe ปาล์มน้ำมัน (ส่วนทางใบ ก้าน ใบปาล์ม กะลา ทะลาย) จำนวน ๕.๕๙ ktoe ถั่วเหลือง (ลำต้น ยอด ใบ เปลือก) จำนวน ๙.๑๒ ktoe ยางพารา (ถ่านไม้ ไม้พิน เศษไม้ ชี้เลื่อย) จำนวน ๒.๗๒ ktoe สับปะรด (ต่อซัง) จำนวน ๘.๗๒ ktoe

๑) ลำไย

ในปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีพื้นที่เพาะปลูก เนื้อที่ให้ผล และผลผลิตที่เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยในปี ๒๕๖๕ เนื้อที่เพาะปลูกลำไยมีจำนวน ๘๔๙,๔๖๕ ไร่ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ ซึ่งเท่ากับ ๘๔๒,๖๐๙ ไร่ อีกทั้งผลผลิตยังเพิ่มขึ้นจาก ๗๔๑,๑๙๔ ตัน เป็น ๘๑๖,๕๒๙ ตัน ทั้งนี้ หากพิจารณาจากข้อมูลแล้วจะพบว่าในปี ๒๕๖๕ จังหวัดเชียงใหม่มีเนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิต และเนื้อที่ให้ผลสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด รองลงมาได้แก่ ลำพูน ลำปาง และแม่ฮ่องสอน ตามลำดับ

ตาราง ๒.๑๐ แสดงเนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผล ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)		เนื้อที่ให้ผล (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)		ผลผลิตต่อเนื้อที่ให้ผล (กก.)	
	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๔	๒๕๖๕
เชียงใหม่	๔๕๕,๒๙๑	๔๕๖,๔๔๔	๔๓๐,๓๘๑	๔๔๔,๗๖๗	๓๙๗,๘๕๒	๔๓๙,๒๓๐	๙๒๔	๙๘๘
แม่ฮ่องสอน	๙๗๓	๑,๐๓๐.๗๕	๕๒๙.๕๐	๕๖๘.๕๐	๒๙๐.๘๖	๔๙๗	๕๔๙.๓๒	๘๗๔.๒๓
ลำปาง	๒๔,๐๔๗	๒๔,๐๔๗	๑๙,๓๙๕	๒๒,๕๐๒	๗,๑๔๘	๙,๙๙๕	๓๖๙	๔๔๔
ลำพูน	๓๖๒,๒๙๘	๓๖๗,๙๔๓	๓๒๕,๙๗๒	๓๔๖,๓๙๓	๓๓๕,๙๐๓	๓๖๖,๘๐๗	๑,๐๓๐	๑,๐๕๙
กลุ่มจังหวัดฯ	๘๔๒,๖๐๙	๘๔๙,๔๖๕	๗๗๖,๒๗๘	๘๑๔,๒๓๑	๗๔๑,๑๙๔	๘๑๖,๕๒๙	๒,๘๗๒	๘๔๒,๖๐๙

๒) ข้าวนาปี

ในปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีพื้นที่เพาะปลูกข้าวนาปีประมาณ ๑,๓๓๐,๗๑๑.๙๓ ไร่ พื้นที่เก็บเกี่ยวประมาณ ๑,๓๒๑,๘๗๕.๔๓ ไร่ และผลผลิตรวม ๗๐๘,๖๕๙.๒๕ ตัน โดยแยกเป็นผลผลิตต่อไร่ของเนื้อที่ปลูก ๒,๐๖๑.๘๘ กิโลกรัม และผลผลิตต่อไร่ของเนื้อที่เก็บเกี่ยว ๒,๐๕๗.๙๖ กิโลกรัม ทั้งนี้ หากพิจารณาจากข้อมูลแล้ว จะพบว่าในปี ๒๕๖๕ จังหวัดเชียงใหม่มีเนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ สูงที่สุดภายในกลุ่มจังหวัด รองลงมา ได้แก่ จังหวัดลำปาง แม่ฮ่องสอน และลำพูน ตามลำดับ

ตาราง ๒.๑๑ แสดงผลผลิตต่อไร่ (กก.) (๑๕%)

จังหวัด	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.) (๑๕%)	
				ปลูก	เก็บ
เชียงใหม่	๕๕๔,๔๖๔.๐๐	๕๔๙,๘๙๕.๐๐	๓๒๐,๘๗๙.๐๐	๕๙๒.๐๐	๕๘๔.๐๐
ลำปาง	๔๕๑,๖๔๐.๐๐	๔๔๗,๔๓๘.๐๐	๒๓๓,๘๕๘.๐๐	๔๔๒.๐๐	๔๔๕.๐๐
ลำพูน	๑๐๐,๖๗๔.๐๐	๑๐๐,๖๕๐.๐๐	๖๒,๓๖๐.๐๐	๖๑๙.๐๐	๖๒๐.๐๐
แม่ฮ่องสอน	๒๒๓,๙๓๓.๙๓	๒๒๓,๘๙๒.๔๓	๙๑,๕๖๒.๒๕	๔๐๘.๘๘	๔๐๘.๙๖
กลุ่มจังหวัดฯ	๑,๓๓๐,๗๑๑.๙๓	๑,๓๒๑,๘๗๕.๔๓	๗๐๘,๖๕๙.๒๕	๒,๐๖๑.๘๘	๒,๐๕๗.๙๖

ตาราง ๒.๑๒ แสดงผลผลิตต่อไร่ ต่อเนื้อที่

จังหวัด	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ ต่อเนื้อที่	
				เพาะปลูก (กก.)	เก็บเกี่ยว (กก.)
เชียงใหม่	๑,๘๕๔,๒๙๔.๐๐	-	-	-	-
ลำปาง	๔๕๑,๖๔๐.๐๐	๔๔๗,๔๓๘.๐๐	๒๓๓,๘๕๘.๐๐	๕๒๐.๐๐	๕๒๓.๐๐
ลำพูน	๑๐๐,๖๗๔.๐๐	๑๐๐,๖๕๐.๐๐	๖๒,๓๖๐.๐๐	๖๑๙.๐๐	๖๒๐.๐๐
แม่ฮ่องสอน	๒๒๓,๙๓๓.๙๓	๒๒๓,๘๙๒.๔๓	๙๑,๕๖๒.๒๕	๔๐๘.๘๘	๔๐๘.๙๖
กลุ่มจังหวัดฯ	๒,๖๓๐,๕๕๑.๙๓	๒๗๑,๙๘๐.๔๓	๓๘๗,๗๘๐.๒๕	๑,๕๔๗.๘๘	๑,๕๕๑.๙๖

๓) ถั่วเหลือง

ในช่วงระหว่างปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีเนื้อที่เพาะปลูก เนื้อที่ให้ผล และผลผลิตที่มีแนวโน้มลดลง โดยในปี ๒๕๖๕ เนื้อที่เพาะปลูกถั่วเหลืองมีจำนวน ๑๕,๔๒๐.๐๐ ไร่ ลดจากปี ๒๕๖๓ ซึ่งมีจำนวนเท่ากับ ๒๕,๒๑๓.๒๕ ไร่ อีกทั้งจำนวนเนื้อที่ให้ผลก็ยังคงลดลงจาก ๒๔,๗๗๙.๕๐ ไร่ เป็น ๑๒,๙๘๕.๐๙ ไร่ ผลผลิตที่เพิ่มขึ้นจาก ๙,๙๕๔.๑๕ ตัน เป็น ๔๒,๗๗๔.๒๖ ตัน ทั้งนี้ หากพิจารณาจากข้อมูลแล้วจะพบว่าในปี ๒๕๖๕ จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีเนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิต และเนื้อที่ให้ผลสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด รองลงมา ได้แก่ เชียงใหม่ ลำปาง และลำพูน ตามลำดับ

ตาราง ๒.๑๓ แสดงเนื้อที่เพาะปลูก เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของเนื้อที่เก็บเกี่ยว ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

จังหวัด	เนื้อที่เพาะปลูก - ถั่วเหลืองรวมรุ่น (ไร่)			เนื้อที่เก็บเกี่ยว - ถั่วเหลืองรวมรุ่น (ไร่)			ผลผลิต - ถั่วเหลืองรวมรุ่น (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ของเนื้อที่เก็บเกี่ยว - ถั่วเหลืองรวมรุ่น (กก.)		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
เชียงใหม่	๔,๓๐๗.๐๐	-	๓,๒๒๕.๐๐	๔,๓๐๗.๐๐	-	๘๒๗.๐๐	๑,๑๓๙.๐๐	-	๒,๕๖๐.๐๐	๒๒๓.๐๐	-	๔,๓๐๗.๐๐
ลำปาง	๑,๐๓๐.๐๐	๓๔๖.๐๐	๓๐๙.๐๐	๑,๐๓๐.๐๐	๓๔๖.๐๐	๓๐๙.๐๐	๒๐๔.๐๐	๗๒.๐๐	๗๐.๐๐	๑๙๘.๐๐	๒๒๓.๐๐	๒๒๗.๐๐
ลำพูน	๗๒.๐๐	๒๐๐.๐๐	๑๘๐.๐๐	๗๒.๐๐	๒๐๐.๐๐	๑๘๐.๐๐	๑๗.๐๐	๖๐.๐๐	๖๐.๐๐	๒๓๖.๐๐	๓๓๓.๐๐	๓๓๓.๐๐
แม่ฮ่องสอน	๒๗,๒๓๒.๒๕	๑๑,๑๙๓.๓๓	๙,๖๓๓.๐๐	๑๖,๗๗๗.๕๐	๑๑,๑๙๓.๓๓	๙,๖๖๖.๐๙	๖,๐๓๑.๑๕	๔,๕๖๓.๓๐	๓,๙๘๗.๒๖	๓,๕๖๙.๓๓	๔,๐๘๐.๔	๔,๑๘๔.๔๔
กลุ่มจังหวัดฯ	๒,๕๒๐.๒๕	๑๔,๑๒๓.๓๓	๑๕,๔๒๐.๐๐	๒,๕๒๐.๒๕	๑๔,๑๒๓.๓๓	๑๕,๔๒๐.๐๙	๙,๙๕๔.๑๕	๗,๒๑๔.๓๐	๕,๒๗๗.๕๖	๓,๖๑๖.๓๓	๓,๕๕๑.๙๖	๓,๖๖๐.๔๔

นอกจากนี้ ยังมีพืชอีกหลายชนิดที่เป็นสินค้าเอกลักษณ์พื้นถิ่นที่สามารถเติบโตได้ดี ในกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๑ ได้แก่ พืชผักเมืองหนาวนานาชนิด ผลไม้และสมุนไพร เช่น มะม่วงน้ำดอกไม้สีทอง (โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ซึ่งสามารถส่งออกไปยังประเทศจีน) มะม่วงเขียววรกต (ลำพูน) เเจาะโรงเรียน (เชียงใหม่)

สับปะรด (ลำปาง) สตรอเบอร์รี่ (เชียงใหม่) ที่มีอัตราการเติบโตที่ดี และช่วยเกื้อหนุนในเรื่องการท่องเที่ยว มัลเบอร์รี่ (เชียงใหม่) ลิ้นจี่ (เชียงใหม่) งาม ถั่วลิสง (แม่ฮ่องสอน) กาแฟ (เชียงใหม่) ที่มีธุรกิจร้านกาแฟที่เติบโตอย่างรวดเร็วและตอบสนองต่อการบริโภคของคนสังคมเมือง อีกทั้งช่วยแก้ปัญหาเรื่องการปลูกพืชไร่ที่ทำลายป่า ในที่สูง ผักเมืองหนาว พริก กะหล่ำปลี หอมหัวใหญ่ มันฝรั่ง หอมแดง และผักสลัดต่างๆ รวมถึงเป็นแหล่งใหญ่ของการผลิตสินค้าอินทรีย์ทั้งระบบ (ข้าว พืชไร่ พืชผัก สมุนไพร)

ด้านปศุสัตว์

สำหรับผลผลิตด้านปศุสัตว์ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ที่จะสามารถส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ไก่พื้นเมือง โคเนื้อ และโคนม ดังนี้

๑) ไก่พื้นเมือง

ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ปี ๒๕๖๕ มีเกษตรกรเลี้ยงไก่พื้นเมือง ๖,๓๐๔,๐๔๐ ครัวเรือน มีประชากรไก่พื้นเมืองรวมทั้งสิ้น ๗,๓๑๐,๔๐๕ ตัว โดยจำแนกเป็นรายจังหวัด ดังนี้

ตาราง ๒.๑๔ แสดงจำนวนเกษตรกรเลี้ยงไก่พื้นเมืองในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

จังหวัด	ปี พ.ศ.๒๕๖๓		ปี พ.ศ.๒๕๖๔		ปี พ.ศ.๒๕๖๕	
	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)
เชียงใหม่	๒,๓๒๖,๑๓๘	๖๐,๕๐๙	๒,๗๓๐,๓๔๙	๖๑,๙๖๓	๒,๘๐๓,๕๐๓	๖๒,๔๑๙
ลำพูน	๑,๗๖๖,๗๗๙	๓๕,๖๕๘	๑,๘๐๓,๐๓๐	๓๓,๐๑๕	๒,๐๓๓,๐๑๖	๓๕,๓๐๐
ลำปาง	๑,๖๑๕,๗๖๓	๔๕,๕๖๔	๑,๖๕๒,๘๙๕	๔๓,๘๒๐	๑,๕๘๙,๕๙๑	๔๓,๕๕๕
แม่ฮ่องสอน	๕๙๕,๓๖๐	๑๖,๓๖๗	๗๙๙,๒๕๐	๑๓,๔๖๗	๘๘๔,๒๙๕	๒๐,๓๖๔
รวม	๖,๓๐๔,๐๔๐	๑๕๘,๐๙๘	๖,๙๘๕,๕๒๔	๑๕๒,๒๖๕	๗,๓๑๐,๔๐๕	๖,๓๐๔,๐๔๐

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีศักยภาพสูงในการพัฒนาอาชีพปศุสัตว์ด้านการเลี้ยงไก่พื้นเมือง เนื่องจาก การเลี้ยงใช้แรงงานในครัวเรือนเป็นหลัก ทำให้มีต้นทุนการผลิตต่ำ มีแหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์ของตนเองมีวัตถุดิบอาหารสัตว์หลากหลายชนิดมีโอกาสในการใช้วัสดุเหลือจากการเกษตร เกษตรกรมีประสบการณ์ การเลี้ยงไก่พื้นเมือง ตลาดมีความต้องการสูงทั้งภายในและต่างประเทศ เนื่องจากเป็นแหล่งท่องเที่ยว เป็นศูนย์กลาง ทางผ่านสู่จังหวัดทางภาคเหนือบนและสู่ประเทศเพื่อนบ้าน ผู้บริโภคส่วนใหญ่สนใจเรื่องสุขภาพมากขึ้น จึงหันมานิยมบริโภคไก่พื้นเมืองที่มีคุณภาพดีและปลอดภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ไก่ประดู่หางดำเชียงใหม่ ซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่เป็นนวัตกรรมของกรมปศุสัตว์ที่ร่วมมือกับสำนักงานกองทุนสนับสนุน การวิจัยสร้างฝูงไก่ ประดู่หางดำเพื่อพัฒนาให้เป็นไก่พันธุ์แท้ที่มีลักษณะภายนอกสม่ำเสมอเป็นเอกลักษณ์ประจำพันธุ์มีลักษณะเด่น

ที่สามารถส่งเสริมให้เกษตรกรเลี้ยงมีผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่ดี ทนต่อโรคโตเร็วประสิทธิภาพ การเปลี่ยนอาหารดีกว่าไก่พื้นเมืองไทยทั่วไป รสชาติของเนื้อยังคงรักษาเอกลักษณ์ความเป็นไก่พื้นเมืองที่เป็นที่นิยมของผู้บริโภคเป็นโอกาสและทางเลือกของเกษตรกรรายย่อยที่จะสร้างอาชีพ สร้างรายได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยใช้แนวทางการส่งเสริมภายใต้มาตรฐานอาหารปลอดภัย พัฒนาการเลี้ยงจากระบบการเลี้ยงหลังบ้านเป็นระบบฟาร์มที่มีการจัดการที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เน้นการบูรณาการหน่วยงานทั้งด้านการวิจัย ส่งเสริมและพัฒนาตามมาตรฐานการผลิต ด้านการป้องกันและกำจัดโรค ปฏิบัติงานสู่เป้าหมายเดียวกันคือการผลิตตามมาตรฐานฟาร์มไก่พื้นเมืองแบบเลี้ยงปล่อยอิสระของสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มก.อช.) เป็นสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่เกษตรกรในด้านการจัดการฟาร์มและการป้องกันโรค ลดความสูญเสียด้านการผลิตและผลิตสินค้ามีความปลอดภัย สร้างความมั่นใจให้แก่ผู้บริโภค สามารถแข่งขันได้ในตลาด

สำหรับแนวทางการพัฒนาการเลี้ยงไก่พื้นเมือง เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ยังมีจุดอ่อนที่ต้องการพัฒนาในหลายด้าน ทั้งการขาดความรู้ของเกษตรกร การใช้เทคโนโลยีใหม่เพื่อการพัฒนาอาชีพเป็นไปได้ช้า เกษตรกรขาดการรวมกลุ่ม ทำให้ยากต่อการควบคุมคุณภาพและปริมาณผลผลิต ไม่มีการสร้างเครือข่ายเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างการผลิตและการตลาด มีโรคระบาดในพื้นที่ขาดแหล่งเงินทุนหมุนเวียน ไม่มีโรงฆ่าและชำแหละที่มีมาตรฐานทำให้สินค้าไม่สามารถจำหน่ายในตลาดชั้นสูงได้ การพัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยังมีน้อย ทำให้โอกาสในการเพิ่มมูลค่าของสินค้าและการแข่งขันด้านการตลาดมีน้อย ดังนั้น การส่งเสริมและพัฒนาไก่ประดู่หางดำเชียงใหม่ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๑ ต้องพัฒนาแนวทางการส่งเสริมจากการส่งเสริมแก่เกษตรกรรายย่อยเป็นการส่งเสริมในรูปแบบกลุ่มเกษตรกรและเครือข่ายเกษตรกร สนับสนุนซึ่งกันและกัน แบ่งออกเป็นกลุ่มเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกไก่จำหน่ายสาย พันธุ์ และจำหน่ายเป็นไก่ขุน กลุ่มเลี้ยงไก่ขุนเพื่อจำหน่ายเป็นไก่เนื้อ และรวมกลุ่มบริหารจัดการด้านการตลาดเพื่อให้เกษตรกรได้ร่วมกันวางแผนการผลิตให้มีปริมาณที่เพียงพอ มีความต่อเนื่อง และร่วมกันวางแผนด้านการตลาดลดปัญหาจากพ่อค้าคนกลาง จากผลการพัฒนาที่ผ่านมาซึ่งกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้สนับสนุนงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ พื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๑ มีกลุ่มเกษตรกรและเครือข่ายเกษตรกรเลี้ยงไก่พื้นเมือง (ประดู่หางดำเชียงใหม่) ที่เข้มแข็งกระจายอยู่ทุกจังหวัด กว่า ๑๓ เครือข่าย ผลิตลูกไก่ และจำหน่ายไก่ขุนมากกว่าปีละ ๑.๕ ล้านตัว จำหน่ายในตลาดทั่วไปทั้งตลาดในท้องถิ่น ตลาดระดับจังหวัด และขยายตัวสู่ตลาด Modern Trade เช่น Central Festival เชียงใหม่ Top Supermarket สร้างมูลค่ากว่าปีละ ๓๐๐ ล้านบาท

๒) โคเนื้อ

ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีการเลี้ยงโคเนื้อพ่อแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกที่เป็นระบบการเลี้ยงโคเนื้อแบบปลูกรูปร่างเลี้ยงโค และเลี้ยงปล่อยตามทุ่งหญ้าธรรมชาติ เป็นระบบการเลี้ยงโคเนื้อแบบพื้นบ้านที่ถือ

ปฏิบัติกันมาอย่างยาวนาน เนื่องจากพื้นที่ที่เป็นทุ่งหญ้าในความครอบครองของเกษตรกรมีน้อย พึ่งพาหญ้าริมถนน ทุ่งหญ้าสาธารณะ ตลอดจนพื้นที่ทางการเกษตรที่เก็บเกี่ยวพืชผลทางการเกษตรแล้ว ปัจจุบันเกษตรกรได้มีการพัฒนาการเลี้ยงโคเพื่อผลิตลูกในระบบฟาร์มมากขึ้น มีเกษตรกรเลี้ยงโคพ่อแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกจำนวน ๓๕๙,๕๘๕ ตัว มีโคเนื้อ ๔๕๒,๘๓๕ ตัว จังหวัดเชียงใหม่มีการเลี้ยงโคเนื้อมากที่สุด เกษตรกร ๑๖,๘๙๔ ตัว มีโคเนื้อทั้งหมด ๑๘๔,๘๒๓ ตัว จังหวัดลำปาง เกษตรกร ๑๔,๘๗๑ ตัว มีโคเนื้อ ๑๔๖,๙๔๒ ตัว จังหวัดแม่ฮ่องสอน เกษตรกร ๘,๓๔๑ ตัว มีโคเนื้อ ๘๗,๔๙๔ ตัว สถิติการเลี้ยงโคเนื้อระหว่างปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ปริมาณการเลี้ยงโคเนื้ออยู่ในระดับที่คงที่ รายละเอียดดังตาราง

ตาราง ๒.๑๕ แสดงจำนวนการเลี้ยงโคพ่อแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

จังหวัด	ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕	
	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)
เชียงใหม่	๑๔๒,๗๗๑	๑๒,๕๖๐	๑๖๔,๒๓๐	๑๔,๙๕๘	๑๘๔,๘๒๓	๑๖,๘๙๔
ลำพูน	๒๗,๑๔๓	๒,๐๙๔	๒๖,๑๒๙	๒,๓๗๕	๓๓,๕๗๖	๓,๒๘๓
ลำปาง	๑๒๐,๖๑๑	๑๑,๙๑๙	๑๔๒,๓๙๕	๑๔,๔๐๓	๑๔๖,๙๔๒	๑๔,๘๗๑
แม่ฮ่องสอน	๖๙,๐๖๐	๖,๕๘๑	๘๑,๐๐๑	๗,๘๕๗	๘๗,๔๙๔	๘,๓๔๑
รวม	๓๕๙,๕๘๕	๓๓,๑๕๔	๔๑๓,๗๕๕	๓๙,๕๙๓	๔๕๒,๘๓๕	๓๕๙,๕๘๕

๓) โคขุน

ปัจจุบันเกิดกระแสความต้องการเนื้อโคขุนคุณภาพสูงมากขึ้น มีเกษตรกรเปลี่ยนรูปแบบการเลี้ยงเป็นการเลี้ยงโคขุนเชิงธุรกิจเพื่อผลิตเนื้อคุณภาพสูง เป็นการเลี้ยงตามหลักวิชาการ มีการลงทุนสูง จำเป็นต้องวางแผนการผลิตอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่สูง คุ่มค่ากับการลงทุน ตั้งแต่การสร้างโรงเรือนแปลงหญ้า โรงผสมอาหารสัตว์ รวมทั้งมีการจัดการด้านอาหารและสุขภาพสัตว์ ปี ๒๕๖๕ ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีการเลี้ยงโคขุนรวม ๑,๙๐๓ ตัว เกษตรกร ๑,๘๖๗ ครัวเรือน เลี้ยงมากที่สุดคือจังหวัดเชียงใหม่ รองลงมาคือ จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน สถิติปริมาณการเลี้ยงโคเนื้อระหว่างปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ อยู่ในระดับที่คงที่ เปลี่ยนแปลงไม่มากนัก

ตาราง ๒.๑๖ แสดงจำนวนการเลี้ยงโคขุนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

จังหวัด	ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕	
	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)
เชียงใหม่	๑,๐๗๓	๑๕๘	๘๙๙	๑๐๗	๙๔๙	๑๒๙
ลำพูน	๓๓๙	๒๓	๔๔๑	๓๓	๓๘๘	๓๕
ลำปาง	๓๓๕	๖๓	๓๘๙	๗๘	๔๓๑	๗๖
แม่ฮ่องสอน	๑๒๐	๒๐	๑๑๖	๑๘	๑๓๕	๑๙
รวม	๑,๘๖๗	๒๖๔	๑,๘๔๕	๒๓๖	๑,๙๐๓	๑,๘๖๗

การตลาดโคเนื้อและเนื้อโค

ปัจจุบันตลาดมีความต้องการโคเนื้อที่มีชีวิตสูงและมีราคาแพง ซึ่งต่างจากปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๒ ที่สถานการณ์โคเนื้อที่มีชีวิตราคาตกต่ำมาก เนื่องจากกระแสการปั่นราคาโคเนื้อ เช่น พันธุ์บราห์มันแดง พันธุ์ฮินดูบราซิล ทำให้เกษตรกรขาดทุนประกอบกับเกษตรกรหันไปประกอบอาชีพอื่น การตลาดโคเนื้อแบ่งได้เป็นตลาดโคมีชีวิต มีตลาดนัดค้าสัตว์ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ รวมทั้งสิ้น ๔ แห่ง ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๒ แห่ง (กาดทุ่งฟ้าบด , กาดสันทรายแม่ย้อย) ลำพูน ๑ แห่ง (กาดเวียงหนองล่อง) และลำปาง ๑ แห่ง (กาดเกาะคา) ตลาดเนื้อโค มีทั้งตลาดสดในระดับท้องถิ่นและระดับจังหวัด และ Meat Shop ส่วนตลาดผลิตภัณฑ์จากเนื้อโค ส่วนใหญ่เป็นการแปรรูปเป็นลูกชิ้น เนื้อตากแห้ง และไส้กรอกชนิดต่างๆ โรงฆ่าสัตว์โค กระบือมาตรฐานในพื้นที่ มี ๓ แห่ง ในจังหวัดเชียงใหม่ ๒ แห่ง คือ โรงฆ่านอร์ทเทิร์นฟาร์มและโรงฆ่าสัตว์ของเทศบาลนครเชียงใหม่ และโรงในฆ่าจังหวัดลำปาง ๑ แห่ง นอกจากนั้นเป็นโรงฆ่าที่ไม่ได้มาตรฐานและมีการลักลอบฆ่าอยู่ในทุกจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีโอกาสในการพัฒนาโคเนื้อ เนื่องจากมีสายพันธุ์ที่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะภาคเหนือที่มีภูมิอากาศหนาวเย็น คือ เหมาะสมกับการเลี้ยงโคสายพันธุ์ต่างประเทศ รวมทั้งพันธุ์โคพื้นเมืองมีความเหมาะสมกับพื้นที่ มีองค์กรให้การสนับสนุน การผลิตโคเนื้อ ได้แก่ หน่วยงานกรมปศุสัตว์ในพื้นที่ ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาพืชอาหารสัตว์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เป็นต้น มีองค์ความรู้และเทคโนโลยีระบบการเลี้ยงโคเนื้อที่สามารถพัฒนาให้มีระบบที่ครบวงจรได้ ตั้งแต่ต้น ลงน้ำ จนถึงปลายน้ำ มีการผลิตพันธุ์โคเนื้อที่เหมาะสม มีตลาดนัดซื้อโคเนื้อ มีโรงฆ่าสัตว์และโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ โคเนื้อ มีช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทั้งทางด้านการจำหน่ายภายในประเทศและเชื่อมโยงการจำหน่ายไปยังประเทศเพื่อนบ้านและประเทศจีน ภาคเหนือตอนบนเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปีทำให้มีความต้องการบริโภคเนื้อโคจำนวนมากโดยเฉพาะเนื้อโคคุณภาพสูง พื้นที่มีเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านและสามารถเชื่อมต่อไปยังประเทศจีนได้ รวมถึงการเปิดตลาดการค้าเสรี AEC ทำให้เอื้อต่อการขยายตลาดโคเนื้อ และนโยบาย Food Safety ของรัฐบาลทำให้ผู้บริโภคมีความต้องการบริโภคเนื้อที่ปลอดภัยซึ่งปัจจุบันกระแสความนิยมสูงมากในการบริโภคเนื้อโคขุนคุณภาพ ประเทศไทยหรือกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เอง ยังไม่สามารถผลิตได้เพียงพอต่อความต้องการ ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ จึงเป็นโอกาสทองของการส่งเสริมและพัฒนาโคเนื้อ โคขุนเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาโคนเนื่อยังมีปัญหา อุปสรรค ที่ต้องได้รับการพัฒนาหลายด้าน ได้แก่ เกษตรกร มีพื้นที่ถือครองน้อย ขาดแคลนแหล่งปลูกพืชอาหารสัตว์ เกษตรกรขาดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง ทำให้ระบบการตลาด ขึ้นอยู่กับพ่อค้าคนกลาง เกษตรกรหันไปประกอบอาชีพอื่น เนื่องจากมีผลตอบแทนที่ สูงกว่า ทำให้เกษตรกร ขาดผู้สืบทอดอาชีพการเลี้ยงโค เกษตรกรยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการฟาร์มโคนเนื่อย ส่วนใหญ่ยังเลี้ยง แบบปล่อยทุ่ง ระบบการเลี้ยงยังไม่ได้การรับรองมาตรฐานฟาร์มโคนเนื่อย และการฆ่า และชำแหละ ยังขาดโรงฆ่าสัตว์ ที่ได้มาตรฐาน ทำให้ขาดโอกาสส่งออกโคจำหน่ายในตลาดชั้นสูง

๔) โคนม

หากเปรียบเทียบข้อมูลคุณภาพน้ำนมดิบที่ผลิตได้ในประเทศไทย กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เป็นฐานการผลิตน้ำนมดิบที่สำคัญและคุณภาพดีที่สุดของประเทศไทย ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ผลิตน้ำนมดิบ วันละ ๓๕๕.๑๘ ตันต่อวัน สามารถสร้างรายได้ให้เกษตรกรในพื้นที่กว่า ๖,๓๒๐,๐๐๐ บาทต่อปี โดยมีการเลี้ยง โคนมในพื้นที่ ๓ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูนและลำปาง มีสถาบันเกษตรกรโคนมจำนวน ๑๔ สหกรณ์ และองค์กรที่ประกอบการเลี้ยงโคนมและรับซื้อน้ำนมดิบ ๔ องค์กร มีจำนวนโคนมรวมทั้งหมด ๗๙,๕๐๐ ตัว ในจำนวนนี้มีแม่โครีดนม ๓๓,๐๙๑ ตัว จังหวัดเชียงใหม่มีการเลี้ยงโคนมมากที่สุด มีโคนมทั้งหมด ๕๓,๒๓๐ ตัว แม่โครีดนม ๒๒,๒๗๘ ตัว ผลผลิตน้ำนมดิบ ๒๑๐.๔๙ ตันต่อวัน รองลงมาคือจังหวัดลำพูน มีโคนมทั้งหมด ๒๔,๕๔๑ ตัว แม่โครีดนม ๑๐,๒๕๓ ตัว ผลผลิตน้ำนมดิบ ๑๒๙ ตันต่อวัน จังหวัดลำปาง มีโคนมทั้งหมด ๒,๘๗๘ ตัว แม่โครีดนม ๑,๑๖๙ ตัว ผลิตน้ำนมดิบ ๗.๗๔๖ ตันต่อวัน

สถานการณ์ผลผลิตน้ำนมดิบในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีแนวโน้มที่ลดลง คาดการณ์ว่า ปี ๒๕๖๖ จะมีผลผลิตน้ำนมดิบลดลงเช่นกัน

ตาราง ๒.๑๗ แสดงจำนวนการเลี้ยงโคนมในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

รายการ / จังหวัด	ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕	
	โคนมทั้งหมด	โครีดนม	โคนมทั้งหมด	โครีดนม	โคนมทั้งหมด	โครีดนม
เชียงใหม่	๕๑,๔๔๓	๒๓,๕๖๒	๕๓,๓๐๙	๒๒,๒๔๓	๕๓,๒๓๐	๒๒,๒๗๘
ลำพูน	๒๖,๔๔๘	๑๐,๗๐๙	๒๕,๖๓๔	๑๐,๕๒๒	๒๔,๕๔๑	๑๐,๒๕๓
ลำปาง	๒,๘๗๘	๑,๑๖๙	๓,๐๙๑	๑,๑๕๑	๑,๗๒๙	๕๖๐
แม่ฮ่องสอน	ไม่มีการเลี้ยงโคนม					
รวม	๘๐,๗๖๙	๓๕,๔๔๐	๘๒,๐๓๔	๓๓,๙๑๖	๗๙,๕๐๐	๓๓,๐๙๑

ตาราง ๒.๑๘ แสดงผลผลิตนํ้านมดิบ

รายการ / จังหวัด	ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕	
	ผลผลิต (ตัน/วัน)	มูลค่า (ล้านบาท/วัน)	ผลผลิต (ตัน/วัน)	มูลค่า (ล้านบาท/วัน)	ผลผลิต (ตัน/วัน)	มูลค่า (ล้านบาท/วัน)
เชียงใหม่	๒๔๔.๓๒๐๐	๔.๔๐๐๐	๒๓๔.๐๕๐๐	๔.๔๕๐๐	๒๑๐.๔๙๐๐	๔.๐๐๐๐
ลำพูน	๑๓๓.๐๐๐๐	๒.๓๙๔๐	๑๓๑.๐๐๐๐	๒.๓๕๘๐	๑๒๙.๐๐๐๐	๒.๓๒๒๐
ลำปาง	๙๕.๓๖๐๔	๐.๑๗๗๘	๘๘.๔๑๔๖	๐.๑๖๓๔๒๑.๘	๑๕.๖๕๐๑	-
แม่ฮ่องสอน	ไม่มีการเลี้ยงโคนม					
รวม	๔๗๒.๖๘	๖.๙๗	๔๕๓.๔๖	๖.๘๑	๓๕๕.๑๘	๖.๓๒

การตลาดนํ้านมดิบ

เกษตรกรเลี้ยงโคนมจะจำหน่ายนํ้านมดิบผ่านระบบสหกรณ์ โดยสหกรณ์โคนมจะตั้งศูนย์รวบรวม นํ้านมดิบไว้ใกล้กับพื้นที่เลี้ยงโคนมของสมาชิก และสหกรณ์โคนมจะรวบรวมนํ้านมดิบจากเกษตรกรสมาชิก ส่งจำหน่ายให้แก่ผู้ประกอบการหรือโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์นม ซึ่งในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน จะมีผู้ประกอบการรับซื้อนํ้านมดิบจากเกษตรกรจำนวน ๔ ราย ได้แก่ องค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย (อ.ส.ค.สำนักงานสาขาภาคเหนือตอนบน) บริษัทเชียงใหม่เฟรชมิลค์ จำกัด บริษัท โกลด์ มิลค์ จำกัด และสหกรณ์โคนมเชียงใหม่ จำกัด ราคาจำหน่ายนํ้านมดิบซึ่งกำหนดโดยคณะกรรมการโคนมและผลิตภัณฑ์นม เท่ากับ ๑๙ บาทต่อกิโลกรัม และเพิ่มราคาต่อกิโลกรัมตามคุณภาพขององค์ประกอบนํ้านมดิบตามประกาศ คณะกรรมการโคนมและผลิตภัณฑ์นม เรื่องมาตรฐานการรับซื้อนํ้านมโค พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘

ตาราง ๒.๑๙ แสดงข้อกำหนดและเกณฑ์พิจารณาราคานํ้านม

ข้อกำหนด		เกณฑ์พิจารณาราคา		
กำหนดตามปริมาณไขมันในนํ้านม (Fat)				
ร้อยละของปริมาณไขมัน	น้อยกว่า ๓.๒	ลดลง	๐.๔	บาทต่อกิโลกรัม
ร้อยละของปริมาณไขมัน	๓.๒ - ๓.๓๙	ลดลง	๐.๒	บาทต่อกิโลกรัม
ร้อยละของปริมาณไขมัน	๓.๔ - ๓.๕๙	ไม่ลด / ไม่เพิ่ม		
ร้อยละของปริมาณไขมัน	๓.๖ - ๓.๗๙	เพิ่มขึ้น	๐.๒	บาทต่อกิโลกรัม
ร้อยละของปริมาณไขมัน	๓.๘ - ๓.๙๙	เพิ่มขึ้น	๐.๓	บาทต่อกิโลกรัม
ร้อยละของปริมาณไขมัน	เท่ากับหรือมากกว่า	เพิ่มขึ้น	๐.๔	บาทต่อกิโลกรัม
กำหนดตามปริมาณเนื้อมันไม่รวมไขมัน (Solid Not Fat SNF)				
ร้อยละของปริมาณเนื้อมันไม่รวมไขมัน	น้อยกว่า ๘.๒๕	ลดลง	๐.๔	บาทต่อกิโลกรัม
	๘.๒๕ - ๘.๓๔	ลดลง	๐.๒	บาทต่อกิโลกรัม
	๘.๓๕ - ๘.๔๙	ไม่ลด / ไม่เพิ่ม		
	๘.๕๐ - ๘.๖๙	เพิ่มขึ้น	๐.๓๐	บาทต่อกิโลกรัม
	เท่ากับหรือมากกว่า ๘.๗๐	เพิ่มขึ้น	๐.๖๐	บาทต่อกิโลกรัม

ข้อกำหนด		เกณฑ์พิจารณาราคา			
คุณสมบัติด้านจุลินทรีย์ ในน้ำนมโค ตรวจสอบโดยวิธี Standard Plate Count (SPC)					
จำนวนจุลินทรีย์ (โคโลนีต่อมิลลิตร)	มากกว่า ๑,๐๐๐,๐๐๐	ลดลง	๐.๕๐	บาทต่อกิโลกรัม	
	๗๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	ลดลง	๐.๓๐	บาทต่อกิโลกรัม
	๕๐๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐	ลดลง	๐.๒๐	บาทต่อกิโลกรัม
	๔๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	ไม่ลด/ไม่เพิ่ม		
	๓๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	เพิ่มขึ้น	๐.๒๐	บาทต่อกิโลกรัม
	๒๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	เพิ่มขึ้น	๐.๓๐	บาทต่อกิโลกรัม
	เท่ากับหรือน้อยกว่า ๒๐๐,๐๐๐	เพิ่มขึ้น	๐.๕๐	บาทต่อกิโลกรัม	
จำนวนเม็ดเลือดขาว (Somatic Cell Count) ตรวจสอบโดยวิธี Direct microscope count					
จำนวนเม็ดเลือดขาว (เซลล์ต่อมิลลิตร)	มากกว่า ๑,๐๐๐,๐๐๐	ลดลง	๐.๕๐	บาทต่อกิโลกรัม	
	๗๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	ลดลง	๐.๓๐	บาทต่อกิโลกรัม
	๕๐๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐	ลดลง	๐.๒๐	บาทต่อกิโลกรัม
	๔๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	ไม่ลด / ไม่เพิ่ม		
	๓๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	เพิ่มขึ้น	๐.๒๐	บาทต่อกิโลกรัม
	๒๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	เพิ่มขึ้น	๐.๓๐	บาทต่อกิโลกรัม
	เท่ากับหรือน้อยกว่า ๒๐๐,๐๐๐	เพิ่มขึ้น	๐.๕๐	บาทต่อกิโลกรัม	

(ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์ เขต ๕ ณ เดือนกันยายน ปี ๒๕๕๙)

แนวทางการพัฒนาการเลี้ยงโคนมในภาคเหนือตอนบน ๑

แนวทางการพัฒนาโคนมในภาคเหนือตอนบน ๑ มุ่งเป้าให้ภาคเหนือตอนบน ๑ เป็นแหล่งผลิตน้ำนมดิบคุณภาพดีที่สุดในประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์คือการพัฒนาองค์ความรู้การเลี้ยงโคนมให้เกษตรกร การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพการผลิตน้ำนมโค การส่งเสริมการบริโภคนม และการพัฒนาผลิตภัณฑ์นม และสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรโคนมและผลิตภัณฑ์นม เพื่อพัฒนาการเลี้ยงโคนมให้มีมาตรฐานตลอดห่วงโซ่การผลิตตั้งแต่ระดับฟาร์ม จนถึงผู้บริโภคผู้บริโภคได้บริโภคนม และผลิตภัณฑ์นมที่มีคุณภาพและความปลอดภัย เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็ง มีความยั่งยืนในอาชีพ เป็นฐานสร้างรายได้พัฒนาเศรษฐกิจของภาคเหนือตอนบน ๑ ต่อไป

๕. ผึ้ง

พื้นที่ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย เป็นฐานการผลิตน้ำผึ้งที่สำคัญและคุณภาพดีที่สุดของประเทศไทย มีการผลิตน้ำผึ้งกว่า ๑๐,๐๐๐ ตันต่อปี สร้างรายได้ให้เกษตรกรมูลค่ากว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ปัจจุบันภาครัฐมีนโยบายในการยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐานการปฏิบัติที่ดี

ทางการเกษตร (Good Agricultural Practice : GAP) ความปลอดภัยด้านอาหาร (Food Safety) ซึ่งสถานการณ์การพัฒนาฟาร์มผึ้งในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนเข้าสู่มาตรฐาน GAP มีฟาร์มผึ้งที่ผ่านกระบวนการพัฒนาและได้รับรองมาตรฐานฟาร์มผึ้งไปแล้ว ๕๗๓ ฟาร์ม จำนวนรังผึ้ง ๑๓๘,๖๓๗ รัง คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๘๕ จากข้อมูลฟาร์มผึ้งทั่วประเทศ ๗๔๐ ฟาร์ม ๑๗๘,๐๖๒ รัง (สำนักงานปศุสัตว์เขต ๕ , ๒๕๖๒) ยังมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาเพื่อรองรับนโยบายดังกล่าว อีกทั้งการพัฒนาในด้านความปลอดภัยด้านอาหาร ยังต้องมีการสร้างเสถียรภาพในด้านการผลิตน้ำผึ้งให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของประเทศตามประกาศของสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และมาตรฐานน้ำผึ้งคุณภาพสูงล้านนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ การพัฒนาการเลี้ยงผึ้งที่มุ่งเน้นการผลิตน้ำผึ้งคุณภาพสูงจะต้องพัฒนาทั้งระบบ ตั้งแต่การพัฒนาฟาร์มผึ้งเข้าสู่มาตรฐาน และการสร้างเสถียรภาพการผลิตน้ำผึ้งให้มีคุณภาพโดยการตรวจให้การรับรองมาตรฐานฟาร์มผึ้ง ศูนย์รวบรวมน้ำผึ้ง โรงงาน/สถานที่บรรจุน้ำผึ้ง สถานที่จำหน่ายน้ำผึ้ง ซึ่งจะทำให้ผลผลิตน้ำผึ้งมีคุณภาพสูงขั้นสู่อินทรีย์ที่มีคุณภาพสูง (Premium Quality) มีความปลอดภัยเป็นน้ำผึ้งที่จะถูกส่งต่อไปยังผู้บริโภคผ่านสินค้าน้ำผึ้งคุณภาพสูงล้านนา (Lanna Premium Honey) รวมถึงผลิตภัณฑ์แปรรูปจากน้ำผึ้งเพื่อสุขภาพ มีมูลค่าเพิ่ม มีความสามารถในการแข่งขันทั้งในและต่างประเทศ ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ประเทศ ซึ่งคุณภาพของน้ำผึ้งจะมีปัจจัยที่มีผลกระทบมาจากความมั่นคงด้านพืชที่ให้น้ำหวาน เช่น ลำไย ลิ้นจี่ และส้ม ที่จะต้องใช้เลี้ยงผึ้งในปริมาณที่เพียงพอและต่อเนื่อง ดังนั้น การพัฒนาการเลี้ยงผึ้งที่มุ่งเน้นการผลิตน้ำผึ้งคุณภาพสูงจะต้องพัฒนาทั้งระบบ ตั้งแต่การพัฒนาฟาร์มผึ้งเข้าสู่มาตรฐาน การพัฒนาด้านความมั่นคงด้านพืชที่ให้น้ำหวานเป็นอาหารผึ้ง และการสร้างเสถียรภาพการผลิตน้ำผึ้งให้มีคุณภาพโดยการตรวจให้การรับรองมาตรฐานฟาร์ม มาตรฐานการผลิตน้ำผึ้ง จะทำให้ผลผลิตน้ำผึ้งคุณภาพมีความปลอดภัย เป็นน้ำผึ้งที่จะถูกส่งต่อไปยังผู้บริโภคผ่านสินค้าน้ำผึ้งคุณภาพสูงล้านนา ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากน้ำผึ้งเพื่อสุขภาพ มีมูลค่าเพิ่ม มีความสามารถในการแข่งขันทั้งในและต่างประเทศ ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ประเทศ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ และยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๙

ตาราง ๒.๒๐ แสดงจำนวนการเลี้ยงผึ้งในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖

จังหวัด	ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		ปี ๒๕๖๖	
	จำนวน (รัง)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (รัง)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (รัง)	เกษตรกร (ราย)
เชียงใหม่	๑๙,๒๐๔	๙๐	๒๑,๙๕๙	๘๙	๑๙,๒๙๔	๘๓
ลำพูน	๑,๙๙๐	๑๑	๔,๑๙๕	๑๔	๕,๑๓๕	๒๒
ลำปาง	๓,๕๕๐	๖	๓,๔๖๕	๗	๓,๖๓๐	๗
แม่ฮ่องสอน	-	-	-	-	-	-
รวม	๒๔,๗๔๔	๑๐๗	๒๙,๖๑๙	๑๑๐	๒๘,๐๕๙	๑๑๒

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ

รวบรวมโดย : กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

ด้านการตลาด

น้ำผึ้ง มีความต้องการตลาดทั้งในและต่างประเทศ โดยเฉพาะตลาดต่างประเทศ เช่น จีน ไต้หวัน และยุโรป มีความต้องการสูง แต่กระบวนการส่งออกสินค้าจะต้องเป็นน้ำผึ้งที่ได้จากฟาร์มมาตรฐาน ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์มผึ้ง หากไม่มีการดำเนินการจะมีผลกระทบต่อการแข่งขันด้านการผลิตและการตลาดของสินค้าเกษตร เนื่องจากปัจจุบัน การแข่งขันและสร้างข้อกีดกันทางการค้า โดยใช้เงื่อนไขของมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตร หากไม่เร่งรัดดำเนินการพัฒนา จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันด้านสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนขาดประสิทธิภาพและขาดโอกาสในการพัฒนา ดังนั้นสำนักงานปศุสัตว์เขต ๕ จึงได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เร่งดำเนินการพัฒนาการผลิตน้ำผึ้งคุณภาพสูงล้านนา โดยได้รับสนับสนุนงบประมาณจากกลุ่มจังหวัดปี ๒๕๖๖ และปี ๒๕๖๗ ซึ่งจะทำให้เกษตรกรได้รับการพัฒนาฟาร์มและผลิตน้ำผึ้งที่มีคุณภาพส่งให้แก่ตลาดทั้งในและต่างประเทศ จะทำให้เกษตรกรและผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

ประเด็นที่ท้าทายภาคการเกษตรภาพรวม

ในระยะปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ มีประเด็นท้าทายที่ภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ต้องเตรียมพร้อมที่จะรับมือ ดังนี้

๑. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก เช่น น้ำท่วม ฝนแล้ง และโรคระบาด ส่งผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตแต่ละปีอย่างมากทำให้ต้องมีการเตรียมรับมือกับผลกระทบต่างๆ โดยเฉพาะการขาดแคลนน้ำในพื้นที่ไม่ผลหรือในฤดูแล้ง

๒. แรงงานเกษตรที่ลดจำนวนลงและมีอายุมากขึ้น แรงงานจ้างที่ราคาแพงขึ้นและต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓. มาตรฐานสินค้าเกษตรเป็นสิ่งที่ผู้ค้า/ผู้บริโภคต้องการมากขึ้นทำให้กลุ่มจังหวัดต้องเร่งสร้างและยกระดับมาตรฐานสินค้าให้ครอบคลุมในทุกกลุ่มสินค้า

๔. กระแสการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่ผู้คนสนใจมากขึ้นทำให้กลุ่มจังหวัดต้องเร่งแก้ไขปัญหามลพิษจากสารเคมีจากการเผาเศษวัสดุการเกษตรให้เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรมซึ่งต้องอาศัยการบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในหลายกระทรวง

๕. การวางแผนและกำหนดทำที่ในการผลิตพืชสำคัญ เช่น ข้าวนาปี นาปรัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ลำไย โคนม พืชผักเมืองหนาว พืชอัตลักษณ์พื้นถิ่นที่ชัดเจน โดยใช้ Agri Map เป็นฐานหนึ่งในการตัดสินใจและใช้ประชาคมสร้างความเข้าใจร่วมกันทั้งผู้ผลิต ผู้ประกอบการ ผู้บริโภค และภาคประชาสังคม

๖. รูปแบบการบริโภคของประชากรที่เปลี่ยนแปลง ทั้งในเรื่องรูปลักษณ์ บรรจุภัณฑ์ คุณภาพ และมาตรฐานความปลอดภัย ผู้ผลิต ผู้แปรรูป ผู้ประกอบการ ต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้

๗. ระบบคมนาคม รถไฟความเร็วสูง รถไฟรางคู่ ที่จะมีการพัฒนาในอนาคตจะช่วยทำให้การขนส่งสินค้าเกษตรทำได้เร็วขึ้นและไกลขึ้น ซึ่งเป็นโอกาสในการขยายตลาดสินค้าทางการเกษตรของกลุ่มจังหวัด

๘. ภาคการเกษตรและธุรกิจที่เกี่ยวข้องของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ควรต้องปรับตัวเพื่อตอบสนองของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในกลุ่มจังหวัดปีละไม่ต่ำกว่า ๘ ล้านคน และจะเพิ่มมากขึ้นในทุกๆปีเพื่อสร้างรายได้เชื่อมโยงไปยังภาคการเกษตร เช่น ธุรกิจร้านอาหารที่เป็นอัตลักษณ์ ร้านอาหารปลอดภัย/อินทรีย์ สินค้าเกษตรของฝากการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ธุรกิจที่พักอาหารแนวธรรมชาติ การแปรรูป การค้าสินค้าเกษตรในรูปแบบใหม่ๆ

๙. Digital Economy ควรขับเคลื่อนสู่การใช้ประโยชน์ในชุมชนเกษตรต่างๆ เพื่อเชื่อมโยงนวัตกรรมการค้าการขาย และต่างๆ ให้แพร่หลายอย่างรวดเร็ว

๑๐. สินค้ากลุ่มจังหวัดมีหลากหลาย ซึ่งนับเป็นสิ่งที่โดดเด่นและเป็นสินค้าที่เป็นอัตลักษณ์อีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นสตอเบอรี่ งาม ถั่วลิสง ลำไย ลิ้นจี่ กาแฟ มัลเบอรี่ พืชผักเมืองหนาว ไม้ดอก ผลไม้เมืองหนาว น้ำมันดิบและผลิตภัณฑ์ สินค้าเกษตรอินทรีย์ยังสามารถเติบโตได้อีกมาก ถ้าหากได้รับการส่งเสริมและการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์แบบใหม่ๆ ที่ตอบสนองเพื่อต่อความต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบัน

๑๑. การปรับระบบบริหารจัดการสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดที่ต้องมองภาพในองค์รวมให้ชัดเจน และบูรณาการเชื่อมโยงภาคการผลิตเข้ากับส่วนราชการกระทรวงอื่นๆ ภาคประชาสังคม เอกชนและผู้บริโภค เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ที่ตีร่วมกันจากการเปิดเสรีอาเซียนและการรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น

๓. อุตสาหกรรม/ หัตถอุตสาหกรรม

๑) อุตสาหกรรม

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เท่ากับ ๑๐๕,๗๗๔ ล้านบาท จังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมสาขาอุตสาหกรรม ได้แก่ จังหวัดลำพูน โดยมีผลิตภัณฑ์มวลรวมอุตสาหกรรม เท่ากับ ๕๐,๖๑๐ ล้านบาท รองลงมา คือจังหวัดเชียงใหม่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมอุตสาหกรรม เท่ากับ ๒๘,๑๙๐ ล้านบาท จังหวัดลำปางโดยมีผลิตภัณฑ์มวลรวมอุตสาหกรรม เท่ากับ ๒๕,๘๗๔ ล้านบาท ส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอนโดยมีผลิตภัณฑ์มวลรวมอุตสาหกรรม เท่ากับ ๑,๑๐๐ ล้านบาท

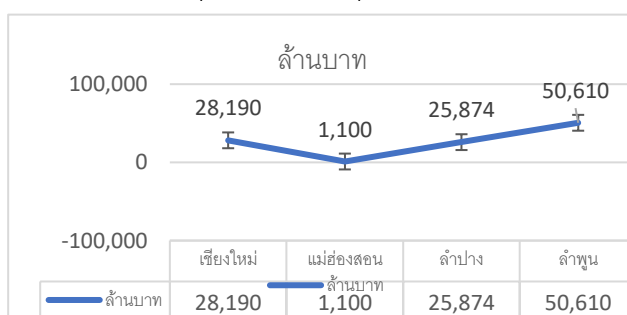
ตาราง ๒.๒๑ แสดงจำนวนผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ตั้งแต่ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (ล้านบาท)						
พ.ศ.	พ.ศ.๒๕๖๐	พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕
GPCP	๘๙,๘๕๕	๙๒,๑๖๘	๙๔,๔๘๗	๙๕,๓๓๓	๑๐๓,๘๙๕	๑๐๕,๗๗๔

ตาราง ๒.๒๒ แสดงจำนวนผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ตั้งแต่ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (ล้านบาท)						
จังหวัด/พ.ศ.	พ.ศ.๒๕๖๐	พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ.๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕
เชียงใหม่	๒๖,๑๔๘	๒๖,๒๙๑	๒๖,๕๙๐	๒๖,๖๒๖	๒๘,๔๙๗	๒๘,๑๙๐
แม่ฮ่องสอน	๘๘๗	๙๗๑	๙๘๐	๑,๐๔๖	๑,๑๐๗	๑,๑๐๐
ลำปาง	๒๕,๘๕๗	๒๕,๙๓๐	๒๕,๓๓๒	๒๔,๙๙๖	๒๕,๗๐๐	๒๕,๘๗๔
ลำพูน	๓๖,๙๖๓	๓๘,๙๗๖	๔๑,๕๘๕	๔๒,๖๖๕	๔๘,๕๙๑	๕๐,๖๑๐

กราฟ ๒.๘ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕

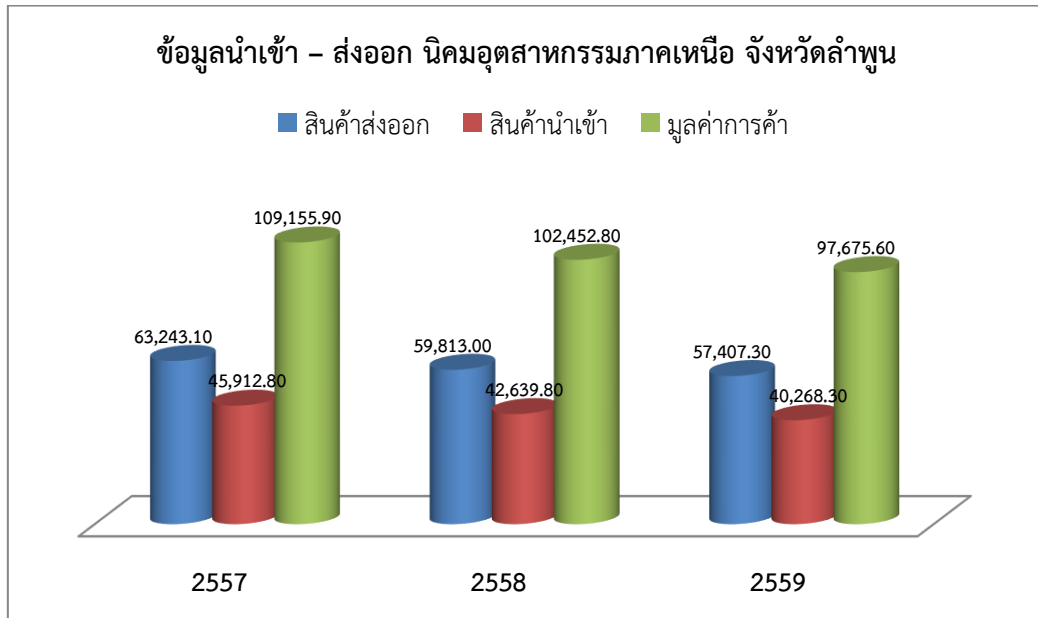
อุตสาหกรรมหลักของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้แก่ ไฟฟ้า ก๊าซไอน้ำ ปรับอากาศ ผลิตภัณฑ์อาหาร ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ทำจากแร่โลหะ คลังสินค้าและการจัดเก็บสินค้า และการซ่อม ติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์

ตาราง ๒.๒๓ แสดงอุตสาหกรรมหลัก ๒๐ อันดับแรกของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ลำดับ	รหัส TSIC	อุตสาหกรรม
๑	๓๕	ไฟฟ้า ก๊าซไอน้ำ ปรับอากาศ
๒	๑๐	ผลิตภัณฑ์อาหาร
๓	๒๓	ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ทำจากแร่โลหะ
๔	๕๒	คลังสินค้าและการจัดเก็บสินค้า
๕	๓๓	การซ่อม ติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์
๖	๑	การเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์
๗	๒๖	คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์
๘	๓๒	ผลิตภัณฑ์ประเภทอื่นๆ (อัญมณี เครื่องดนตรี เครื่องกีฬา เป็นต้น)
๙	๒๕	ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์
๑๐	๒๘	เครื่องจักรและเครื่องมือ
๑๑	๑๑	เครื่องดื่ม
๑๒	๑๖	ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้
๑๓	๑๔	เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย
๑๔	๒๒	ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก
๑๕	๑๒	ผลิตภัณฑ์จากยาสูบ
๑๖	๘	เหมืองแร่ เหมืองแร่โลหะ เหมืองหิน
๑๗	๑๓	สิ่งทอ
๑๘	๓๑	เฟอร์นิเจอร์
๑๙	๒๐	เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์เคมี
๒๐	๑๙	ผลิตภัณฑ์จากการกลั่นปิโตรเลียม

การผลิตด้านอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เป็นฐานการผลิตสำคัญสำหรับสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อส่งออกของภาคเหนือ แหล่งผลิตสำคัญอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือจังหวัดลำพูน โดย ณ สิ้นเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐ มีโรงงานเปิดดำเนินการในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ รวม ๗๔ โรงงาน ใช้งาน ๓๙,๗๔๐ คน เงินลงทุนรวม ๗๑,๐๔๔ ล้านบาท เป็นเงินลงทุนจากนักลงทุนสัญชาติญี่ปุ่น ร้อยละ ๖๘.๖ และเงินลงทุนจากนักลงทุนสัญชาติสหรัฐอเมริกา ร้อยละ ๑๕.๙ ของเงินลงทุนรวม ตามลำดับอุตสาหกรรมหลัก ของนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ คือ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอุปกรณ์ เช่น แผงวงจรรวม ตัวเก็บประจุไฟฟ้า เครื่องตัดต่อวงจรไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ติดกับยานยนต์ ชิ้นส่วนโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น

กราฟ ๒.๙ แสดงข้อมูลนำเข้า-ส่งออก นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๕๙

หน่วย : ล้านบาท

ในปัจจุบัน ธุรกิจนิคมอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ที่มีความโดดเด่นและเป็นทิศทางของการพัฒนาในพื้นที่ซึ่งเชื่อมโยงกับภาคการเกษตร ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร กล่าวคือ

ในศักยภาพระดับภาค ภาคเหนือประกอบไปด้วย ๑๗ จังหวัดมีพื้นที่ ๑๖๙,๖๐๐ ตารางกิโลเมตร มีพื้นที่ทางการเกษตรประมาณ ๒๙.๒ ล้านไร่ ซึ่งคิดเป็น ๑ ใน ๕ ของพื้นที่ทำการเกษตรของทั้งประเทศ ผลผลิตจากโรงงานอุตสาหกรรมภาคเหนือส่วนใหญ่มาจากจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง นครสวรรค์ พิษณุโลกและเชียงราย ภาคเหนือถือว่าเป็นแหล่งปลูก ข้าว อ้อย ถั่วเหลืองและข้าวโพดที่สำคัญของประเทศโดยมีผลผลิต ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ของผลผลิตทั้งประเทศ สำหรับลิ้นจี่ ลำไย ใบบายสูบ หอมแดง และหอมหัวใหญ่ส่วนใหญ่จะถูกผลิตในภาคเหนือ ผลผลิตทางภาคเหนือโดยหลักจะเป็นพืชผักและผลไม้ซึ่งนิยมจำหน่ายแบบสด เช่น ผักปลอดสารพิษของโครงการหลวง เป็นต้น หรือจะนำมาแปรรูปแบบอบแห้งหรือบรรจุน้ำเชื่อมลงกระป๋องสำหรับช่องทางกระจายสินค้ามักจะใช้การขนส่งทางรถไฟหรือทางเครื่องบิน ที่สำคัญคือมีการกระจายสินค้าผ่านด่านชายแดนไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ตลาดส่งออกสินค้าทางภาคเหนือที่สำคัญคือ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น กลุ่มสหภาพยุโรป กลุ่มตะวันออกกลาง แคนาดา พม่า ลาว เป็นต้น

หากวิเคราะห์ในส่วนของภาคเหนือตอนบน ๑ นับเป็นพื้นที่ที่เป็นแหล่งอาหารที่อุดมสมบูรณ์ของประเทศ มีความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรทำให้หลายจังหวัดในภาคเหนือ โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง และแม่ฮ่องสอนกลายเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก ทำรายได้เข้าประเทศต่อปีมูลค่ามหาศาล ส่งผลดีต่อเกษตรกรในภาคการผลิต ธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมและอาหารตลอดจนอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งระบบซึ่งในเขตจังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำพูน และลำปางเอง ก็มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอาหารมากกว่า ๒,๔๐๐ โรง

นอกจากนั้น กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพสูง ทั้งทางด้านการท่องเที่ยวและการเกษตร ในขณะที่การท่องเที่ยวมีภาคเอกชนเป็นผู้นำที่เข้มแข็ง และมีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มอันมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง มีพื้นที่เหมาะสมหลายแห่งที่สามารถนำมาพัฒนาให้อยู่ในรูปแบบของโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่จะรองรับการผลิตโดยเฉพาะอุตสาหกรรมอาหารซึ่งมีตลาดวัตถุดิบจำนวนมากกระจายทั่วทั้งภูมิภาคได้ โดยต้องร่วมกับสถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยในพื้นที่เพื่อเชื่อมโยงในระดับอุตสาหกรรม

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ที่จะนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมด้านอาหาร ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่ม (value creation) ที่สูงมาก ให้แก่ท้องถิ่น และพัฒนาขีดความสามารถด้านอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปเพื่อก้าวสู่การเป็น Northern Food Valley ต่อไป

๒) หัตถอุตสาหกรรม

ข้อมูลปีพ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๖ มีรายได้เพิ่มขึ้นและลดลงตามกลไกตลาด ในปี ๒๕๖๗ จังหวัดเชียงใหม่ มีค่าเป้าหมาย ตัวชี้วัดรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ (ตุลาคม ๒๕๖๖ - กันยายน ๒๕๖๗) จำนวน ๑๖,๑๒๒ ล้านบาท จากฐานภายในปี ๒๕๖๖ จำนวน ๑๕,๒๑๐ ล้านบาท ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ ระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๖๔ - กันยายน ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP ๒๐,๓๔๑,๓๖๓,๑๕๖.๐๑ ล้านบาท จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ที่มีรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP คือจังหวัดเชียงใหม่รายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP จำนวน ๑๓,๗๗๓,๐๕๕,๖๖๘.๔๔ บาท รองลงมาจังหวัด ลำพูนรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP จำนวน ๔,๔๓๘,๘๙๕,๐๔๔.๐๐ บาท จังหวัดลำปางรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP จำนวน ๑,๖๘๕,๙๙๐,๒๖๙.๕๗ บาท และจังหวัดแม่ฮ่องสอน รายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP จำนวน ๔๔๓,๔๒๒,๑๗๔.๐๐ บาท

ตาราง ๒.๒๔ แสดงรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๖๔ - กันยายน ๒๕๖๕

ล้านบาท

จังหวัด	ต.ค. - ธ.ค. ๖๔	ม.ค. - มี.ค. ๖๕	เม.ย. - มิ.ย. ๖๕	ก.ค. - ก.ย. ๖๕	รวม ๑๒ เดือน (บาท)
เชียงใหม่	๑,๔๖๐.๖๓๐	๔,๑๕๔.๐๘๘	๒,๖๐๖.๕๕๑	๒,๓๔๖.๓๑๖	๑๓,๕๖๗.๕๘๕
ลำพูน	๑,๑๒๖.๙๙๔	๑,๑๒๗.๒๓๓	๑,๑๑๑.๐๙๗	๑,๐๗๓.๕๗๑	๔,๔๓๘.๘๙๕
ลำปาง	๔๖๑.๔๐๒	๔๑๐.๔๖๔	๓๕๕.๙๘๔	๔๕๘.๑๔๑	๑,๖๘๕.๙๙๐
แม่ฮ่องสอน	๑๗๗.๐๐๑	๑๔๒.๘๙๑	๖๑.๔๑๐	๖๒.๑๒๐	๔๔๓.๔๒๒
รวม	๓,๒๒๖.๐๒๗	๕,๘๒๔.๖๗๖	๔,๑๓๕.๐๔๒	๓,๙๔๐.๑๔๗	๒๐,๓๔๑.๓๖๓

ตาราง ๒.๒๕ แสดงสุดยอดผลิตภัณฑ์ OTOP ๕ ลำดับแรก ในแต่ละจังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ลำดับที่	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑			
	เชียงใหม่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน
๑	เสื้อผ้า,เครื่องแต่งกาย	สบู่โคลน	ข้าวแต่น	ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากลำไย
๒	เครื่องปั้นดินเผา	ป๊อปคอร์นไทใหญ่	เซรามิก	ผ้าทอยกดอก
๓	ไม้แกะสลัก	น้ำพริกเห็ดนางฟ้าพริก กะเหรี่ยง	สร้อยคอชุดวิถีถิ่น	ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผ้าฝ้าย
๔	การนวดแผนไทย	น้ำมัลเบอร์รี่	กาแฟ	เครื่องสำอางสมุนไพร
๕	สุรากลั่น	กระเป๋าผ้าปักลายชาวเขา เผ่าม้ง	ครีมไพล	ชาสมุนไพรอบน้ำผึ้ง

(ที่มา: สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงใหม่/แม่ฮ่องสอน/ลำปาง/ลำพูน)

สินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีจุดเด่นที่สำคัญและมีความแตกต่างหลากหลายในแต่ละจังหวัด กล่าวคือ จังหวัดเชียงใหม่ มีสินค้าที่มีความเป็นเอกลักษณ์ล้ำนาสูง และหลากหลาย สามารถตอบสนองผู้บริโภคได้ทุกระดับ มีกิจกรรมทางธุรกิจทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำอยู่ในสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

พื้นที่เดียวกัน การมีวัตถุดิบอยู่ในพื้นที่ทำให้ต้นทุนในการผลิตต่ำ และมีช่างฝีมือในพื้นที่จำนวนมาก และมีการรวมกลุ่มเข้มแข็งอยู่แล้วตามธรรมชาติ รวมทั้งการมีศูนย์แสดง จำหน่าย และกระจายสินค้า OTOP ณ อำเภอ สันกำแพง ยังถือเป็นโอกาส ในการพัฒนาการตลาดของสินค้า OTOP ให้มีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น

จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ทำมาจากวัตถุดิบของชุมชนในจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผลิตภัณฑ์ประเภทอาหารจะเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ อาทิ ข้าว งาม ถั่ว ซึ่งได้นำมาแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า ผลิตภัณฑ์ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายที่มีความเป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นการพัฒนาต่อยอดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัดแม่ฮ่องสอน และเน้นความเป็นชาติพันธุ์

จังหวัดลำปาง มีศูนย์เซรามิกที่รวบรวมเซรามิกประเภทต่างๆ เพื่อแสดงให้เห็นทราบถึงผลิตภัณฑ์เซรามิกของจังหวัดลำปาง และรวบรวมเรื่องราวของเซรามิกตั้งแต่ยุคบุกเบิก จนถึงปัจจุบัน เพื่อให้ผู้ที่สนใจมาศึกษา ค้นคว้า และเยี่ยมชมเซรามิกของลำปาง โดยเฉพาะ “ถ้วยก่าไก่อ” ความมีชื่อเสียงด้านการทำข้าวแต๋นที่มีรสชาติเป็นเอกลักษณ์

จังหวัดลำพูน มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่หลากหลายและสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น โดยปัจจุบันมีนาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการต่อยอดพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์และมีคุณภาพ โดยผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายว่าเป็นฝีมืออันเยี่ยมยอดล้ำค่า คือ ผ้าทอและผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาต่อเนื่องจากผ้า เช่น ผ้าทอที่ได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) จากกรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในความงดงามและประณีตของช่างทอผ้า ได้แก่ ผ้าไหมยกดอกลำพูน และยังมีผ้าทอและผลิตภัณฑ์ผ้าที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่น เช่น ผ้าฝ้ายทอ ผ้าฝ้ายย้อมสีธรรมชาติ ผ้าชาวเขาที่มีเอกลักษณ์ชนเผ่า มีประวัติการสืบทอดศิลปะการทอผ้ารวมถึงการออกแบบลวดลายสืบทอดกันมาอย่างช้านาน ผู้อยู่อาศัยในชุมชนได้มีการสวมใส่ผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากภูมิปัญญาชาวบ้านกันมาแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งผลิตภัณฑ์แปรรูปจากลำไย เครื่องสำอางสมุนไพร

นอกจากนี้ ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ยังได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย (GI) ซึ่งหมายถึง ชื่อหรือสัญลักษณ์หรือสิ่งอื่นใดที่บอกแหล่งผลิตของสินค้าโดยสามารถสื่อให้ผู้บริโภคเข้าใจได้ว่าสินค้านั้นมีคุณภาพหรือคุณลักษณะพิเศษแตกต่างจากสินค้าที่ผลิตในแหล่งผลิตอื่นจำนวนทั้งหมด ๗ สินค้าในประเภทผ้า หัตถกรรม/อุตสาหกรรม และอาหาร ดังนี้

รูปภาพ ๒.๑ แสดงสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

สินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ผ้าฝ้ายทอ

- ผ้าฝ้ายทอผสมขนแกะบ้านห้วยห้อม: ผลิตจากขนแกะนำเข้าจากนิวซีแลนด์และฝ้ายทอในท้องถิ่น โดยขนแกะนำเข้าจากนิวซีแลนด์และฝ้ายทอในท้องถิ่น และใช้กรรมวิธีพิเศษในการย้อมสีและตกแต่ง
- ผ้าฝ้ายทอผสมขนแกะบ้านห้วยห้อม: ผลิตจากขนแกะนำเข้าจากนิวซีแลนด์และฝ้ายทอในท้องถิ่น และใช้กรรมวิธีพิเศษในการย้อมสีและตกแต่ง
- ผ้าตีนจอกแม่แจ่ม: ผลิตจากฝ้ายทอในท้องถิ่นและใช้กรรมวิธีพิเศษในการย้อมสีและตกแต่ง
- ผ้าไหมยกดอกลำพูน: ผลิตจากไหมทอในท้องถิ่นและใช้กรรมวิธีพิเศษในการย้อมสีและตกแต่ง

ข้าวแต๋นลำปาง

- ผลิตจากข้าวเหนียวและใช้กรรมวิธีพิเศษในการย้อมสีและตกแต่ง

ไข่ไก่

- ผลิตจากไข่ไก่ในท้องถิ่นและใช้กรรมวิธีพิเศษในการย้อมสีและตกแต่ง

ชาไม้ลำปาง

- ผลิตจากชาไม้ในท้องถิ่นและใช้กรรมวิธีพิเศษในการย้อมสีและตกแต่ง

ผลิตภัณฑ์จากข้าวเหนียว

- ผลิตจากข้าวเหนียวในท้องถิ่นและใช้กรรมวิธีพิเศษในการย้อมสีและตกแต่ง

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ชัดว่า ผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีบทบาทอย่างมากต่อการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ เป็นสินค้าบนพื้นฐานภูมิปัญญา วัฒนธรรมล้านนาในแต่ละท้องถิ่นที่สามารถนำมาประยุกต์เข้ากับการพัฒนาเชิงธุรกิจ การตลาดและเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้เป็นอย่างดี ตอบสนองความต้องการและความนิยมของทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อีกทั้งภาครัฐยังมีนโยบายส่งเสริมและให้การสนับสนุนผลิตภัณฑ์ OTOP อย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาความเข้มแข็งของผู้ประกอบการชุมชน การร่วมมือกับภาคเอกชนเพื่อยกระดับด้านการตลาด การเชื่อมโยงเป็นหมู่บ้าน OTOP เพื่อยกระดับการท่องเที่ยว รวมทั้งการสร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาและบูรณาการร่วมกันในด้านการผลิตและการตลาดในระยะยาว

อย่างไรก็ตาม ผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ยังต้องได้รับการพัฒนายิ่งๆ ขึ้นไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาต่อยอดไปสู่หัตถกรรมสร้างสรรค์ หรือ Creative Crafts เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคและการตลาดทั้งในส่วนของ รูปลักษณ์ บรรจุภัณฑ์ คุณภาพ และการสร้างแบรนด์ นอกจากนี้ยังรวมถึงการวิจัยผลิตภัณฑ์ต่างๆ เพื่อสร้างคุณค่าของตัวผลิตภัณฑ์เอง ตลอดจนกระบวนการพัฒนาจะต้องมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงและเป็นระบบ มีการสนับสนุนและส่งเสริมจากทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เพื่อเป็นการสร้างงาน สร้างรายได้ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้นในที่สุด

๔. ด้านการท่องเที่ยว

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีศักยภาพและความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ เนื่องจากมีสถานที่/แหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายและมีอัตลักษณ์ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่ว่าจะเป็น โรงแรม ร้านอาหาร บูติค รีสอร์ท และโฮมสเตย์ที่มีความพร้อมและสามารถรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวในหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็น

- ๑) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural and Traditional Tourism) บนพื้นฐานวัฒนธรรม ประเพณี ที่เป็นเอกลักษณ์ และประวัติศาสตร์อันยาวนาน รวมทั้งการสัมผัสวิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น หัตถกรรม งานฝีมือ หรืองานช่างต่างๆ
- ๒) การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ/เชิงนิเวศ (Natural/Eco-Tourism) อาทิ การเที่ยวชมความงดงามของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การเดินป่า การดูนก หรือการตั้งแคมป์
- ๓) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ซึ่งได้แก่การท่องเที่ยวโดยมุ่งเน้นการพักผ่อนหย่อนใจ ทั้งในรูปแบบธรรมชาติและในรูปแบบเมือง
- ๔) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) ได้แก่ การท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตและพักผ่อนหย่อนใจ โดยแบ่งเป็นการท่องเที่ยวเพื่อทำกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ หรือการบำบัดรักษาฟื้นฟูสุขภาพ เป็นต้น
- ๕) การท่องเที่ยวเชิงการศึกษา (Education Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวเชิงการศึกษา เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นให้บริการแก่นักเรียนนักศึกษาชาวต่างชาติที่ต้องการเข้ามาศึกษาอย่างสถาบันในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่
- ๖) การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและสัมมนา (MICE) โดยจังหวัดเชียงใหม่มีศักยภาพและความพร้อมในการเป็น MICE City
- ๗) การท่องเที่ยวตาม Theme หรือกระแส (trend) เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

๑) รางวัลด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญ

ด้วยศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ที่มีความโดดเด่นทำให้จังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้รับรางวัลในระดับต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ ดังนี้

ปี ๒๕๕๘

๑) รางวัล Flower Festival of the Year องค์การเอกชนที่เกี่ยวข้องกับสวนและดอกไม้ในยุโรป ได้คัดเลือกให้งานเทศกาลไม้ดอกไม้ประดับของจังหวัดเชียงใหม่ให้ได้รับรางวัล ‘Flower Festival of the Year’ ซึ่งมีการมอบรางวัลดังกล่าวในการประชุมที่เรียกว่า Flower and Garden Conference เมืองโตรอนโต ประเทศแคนาดา เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘

๒) Thailand Tourism Awards ครั้งที่ ๑๐ หรือ รางวัลกินรี

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้รับรางวัลกินรีซึ่งเป็นรางวัลที่ทำให้เกิดการกระตุ้นให้เกิดการแข่งขันในเชิงคุณภาพของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนำไปสู่การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนอีกทั้งยกระดับคุณภาพของสินค้าและบริการในมิติของคุณค่าและมูลค่าที่พร้อมในการต้อนรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยได้จัดให้มีการประกวด ๕ ประเภท คือ ๑) รางวัลประเภทแหล่งท่องเที่ยว ๒) รางวัลประเภทการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ๓) รางวัลประเภทรายการนำเที่ยว ๔) รางวัลประเภทที่พักนักท่องเที่ยว และ ๕) รางวัลประเภทองค์กรสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยว

จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ที่ได้รับรางวัล ประกอบด้วย จังหวัดลำพูน ได้รับ ๑ รางวัล จังหวัดลำปาง ๑ รางวัล และจังหวัดเชียงใหม่ ๑๖ รางวัล ดังนี้

รางวัลยอดเยี่ยม ได้แก่ สถาบันคชบาลแห่งชาติ จังหวัดลำปาง /บริษัท เอเชียันโอเอซิส ทราเวล จำกัด บริษัท เชียงใหม่แอดเวนเจอร์ จำกัด/ โรงแรมรัตนานา ริเวอร์ไซด์ สปา แอนด์ รีสอร์ท/ ชุมชนบ้านไร่กองซิง โอเอซิส สปาล้านนา/เต้าการ์เด็น เฮลธ์สปา แอนด์ รีสอร์ท/ ปานวิมาน สปา

รางวัลดีเด่น ได้แก่ เครือข่ายพิพิธภัณฑสถานเวียงเชียงใหม่ เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี โครงการหลวงอินทนนท์ อุทยานแห่งชาติดอยผ้าห่มปก สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง Thai Elephant Home ชีวาสปา ธารจินดาเวลเนสสปา แอนด์ ออนเซ็น ลานนาคำสปา และกลุ่มท่องเที่ยวโดยชุมชนพระบาทห้วยต้ม จังหวัดลำพูน

๓) โครงการ The Best of Thailand Awards Voted by Chinese Tourists ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จังหวัดเชียงใหม่ได้รับรางวัล The Best Destination: The Best of Thailand Awards Voted by Chinese Tourists ภายใต้โครงการ The Best of Thailand Awards Voted by Chinese Tourists ซึ่งเป็นโครงการจัดประกวดสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวที่เป็นที่ชื่นชอบของนักท่องเที่ยวชาวจีนทั้งสิ้น ๑๗ ประเภท โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยดำเนินโครงการร่วมกับ บริษัท คิงพาวเวอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด บริษัท SINA Corporation จำกัด ผู้ให้บริการเว็บไซต์ออนไลน์รายใหญ่ของจีน มีสมาชิกกว่า ๖๐๐ ล้านคนทั่วโลก และมีบริษัท เจียระไน เอ็นเตอร์เทนเมนท์ เป็นผู้ประสานงานโครงการ

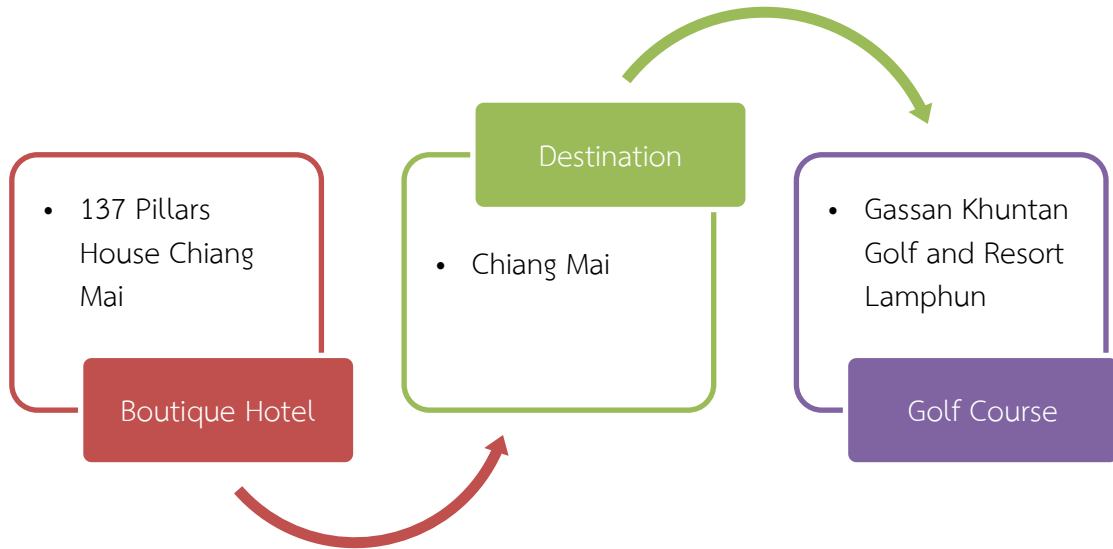
ปี ๒๕๕๙

๑) รางวัล “๒๐๑๖ People’s Choice Awards Thailand Voted by Chinese Tourists”

รางวัล “๒๐๑๖ People’s Choice Awards Thailand Voted by Chinese Tourists” ต่อยอดมาจากรางวัล “The Best Thailand Awards Voted by Chinese Tourists” ที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ร่วมกับบริษัท Tencent ซึ่งเป็นสื่อยอดนิยมของจีน ตั้งแต่วันที่ ๗ - ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ เพื่อค้นหาผู้ชนะใน ๑๗ ประเภท ชาวจีนเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวชาวจีนเข้ามาร่วมลงคะแนนทางเว็บไซต์ www.peopleschoiceawardsthailand.com เช่น แหล่งท่องเที่ยว โรงแรม ร้านอาหาร อาหารไทย สปา ย่านช้อปปิ้ง และสนามกอล์ฟ ซึ่งผลการโหวต

ปรากฏว่า จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้รับรางวัล “๒๐๑๖ People’s Choice Awards Thailand Voted by Chinese Tourists” ใน ดังนี้

รูปภาพ ๒.๒ แสดงรางวัล ๓ ประเภท “๒๐๑๖ People’s Choice Awards Thailand Voted by Chinese Tourists

๒) รางวัลจากการจัดอันดับของนิตยสาร Travel and Leisure

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ จังหวัดเชียงใหม่ได้รับจัดอันดับจากนิตยสาร Travel and Leisure นิตยสารท่องเที่ยวสหรัฐอเมริกาที่มียอดจำหน่ายสูงสุดในอเมริกาและได้รับความนิยมสูงสุดจากผู้อ่านทั่วโลก ซึ่งได้ประกาศผลอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ได้แก่

รูปภาพ ๒.๓ อันดับจากนิตยสาร Travel and Leisure

ซึ่งได้รับการโหวตจากผู้อ่านนิตยสาร Travel and Leisure ด้วยคะแนนโหวต ๙๑.๒๕ คะแนน รองจากเมือง Charleston, South Carolina อันดับ ๑ The World's Best Cities ซึ่งได้รับคะแนนโหวต ๙๑.๖๖

ตาราง ๒.๒๖ แสดงสรุปผลการจัดอันดับ Travel + Leisure ๒๐๑๖ World's Best Award ที่ประเทศไทยได้รับรางวัล

ประเภท DESTINATION	
ระดับภูมิภาคเอเชีย (The Best Cities in Asia)	ระดับโลก (The World Best Cities)
#๑ Chiang Mai	#๒ Chiang Mai
#๕ Bangkok	#๑๔ Bangkok
บทความ “ Take the Grand Tour of Chiang Mai, Thailand-a.k.a. The Best City in Asia” โดย Melanie Lieberman	
ประเภท HOTELS	
The Best Resort Hotels in Southeast Asia	The Best Resort Hotels in Asia
#๑ ๑๓๗ Pillars House, Chiang Mai #๓ Four Seasons Resort Chiang Mai #๔ Four Seasons Tented Camp Golden Triangle, Chiang Rai #๕ Four Seasons Resort Koh Samui #๖ Anantara Chiang Mai #๗ Dhara Dhevi Chiang Mai #๘ Amanpuri, Phuket	#๕ ๑๓๗ Pillars House, Chiang Mai #๘ Four Seasons Resort Chiang Mai #๙ Four Seasons Tented camp Golden Triangle, Chiang Rai
The ๑๐ Best City Hotels in Asia	The ๑๐๐ Best Hotels in the world
#๘ Mandarin Oriental, Bangkok	#๓๗ ๑๓๗ Pillars House, Chiang Mai #๖๖ Four Seasons Chiang Mai #๗๒ Four Seasons Tented Camp Golden Triangle, Chiang Rai

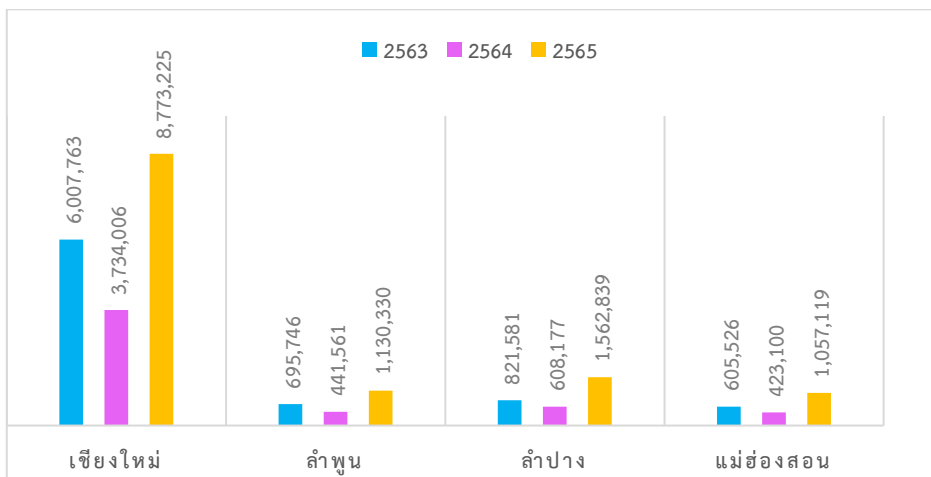
จากศักยภาพที่โดดเด่นดังกล่าวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ทำให้ภาคการท่องเที่ยวเป็นภาคเศรษฐกิจสำคัญของการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดและประเทศไทยโดยรวม ดังจะเห็นได้จากสถิติ ต่อไปนี้

ปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีผู้มาเยี่ยมชมเยือน (visitor) จำนวน ๑๒,๕๒๓,๕๑๓ คน แบ่งเป็น ในจังหวัดเชียงใหม่ ๘,๗๗๓,๒๒๕ คน ในจังหวัดลำพูน ๑,๑๓๐,๓๓๐ คน ในจังหวัดลำปาง ๑,๕๖๒,๘๓๙ คน และในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ๑,๐๕๗,๑๑๙ คน ทั้งนี้ ผู้มาเยือนมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ และปี ๒๕๖๔ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ ที่ผ่านทำให้ภาวะเศรษฐกิจท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ลดลงตัว จนถึงปัจจุบัน จากข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ปี ๒๕๖๕ พบว่า มีจำนวนนักท่องเที่ยว ๑๒,๕๒๓,๕๑๓ คน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ ซึ่งมีจำนวนนักท่องเที่ยว ๕,๒๐๖,๘๔๔ คน โดยในปี ๒๕๖๕ จังหวัดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวมากที่สุดได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ รองลงมาคือ จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน และจังหวัดแม่ฮ่องสอน ตามลำดับ

ตาราง ๒.๒๗ แสดงผู้มาเยี่ยมเยือน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕
เชียงใหม่	๖,๐๖๘,๐๓๗	๓,๘๕๗,๓๐๙	๘,๙๓๓,๕๖๘
ลำพูน	๖๙๕,๗๔๖	๔๔๑,๕๖๑	๑,๑๓๐,๓๓๐
ลำปาง	๘๒๑,๕๘๑	๖๐๘,๑๗๗	๑,๕๖๒,๘๓๙
แม่ฮ่องสอน	๖๐๕,๕๒๖	๔๒๓,๑๐๐	๑,๐๕๗,๑๑๙
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	๘,๑๓๐,๖๑๖	๕,๒๐๖,๘๔๔	๑๒,๕๒๓,๕๑๓

กราฟ ๒.๑๐ แสดงผู้มาเยี่ยมเยือน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

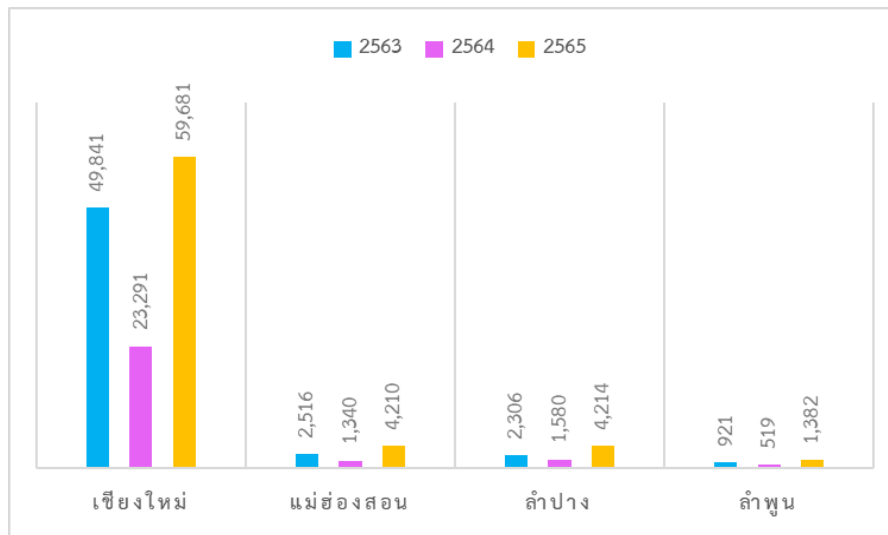

รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีจำนวนรายได้นักท่องเที่ยว จำนวน ๖๙,๔๘๖.๗๓ ล้านบาท เพิ่มจากปี ๒๕๖๔ คือจำนวน ๒๖,๗๓๐.๖๗ล้านบาท แบ่งเป็นจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๕๙,๖๘๑ ล้านบาท, จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน ๔,๒๑๐ ล้านบาท, จังหวัดลำปาง ๔,๒๑๔ ล้านบาท, จังหวัดลำพูน จำนวน ๑,๓๘๒ ล้านบาท

ตาราง ๒.๒๘ รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕
เชียงใหม่	๔๒,๔๙๒	๒๔,๔๓๒	๕๑,๕๐๔
แม่ฮ่องสอน	๒,๕๑๖	๑,๓๔๐	๔,๒๑๐
ลำปาง	๒,๓๐๖	๑,๕๘๐	๔,๒๑๔
ลำพูน	๙๒๑	๕๑๙	๑,๓๘๒
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	๕๕,๕๘๓	๒๖,๗๓๐.๖๗	๖๙,๔๘๖.๗๓

กราฟ ๒.๑๑ แสดงรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

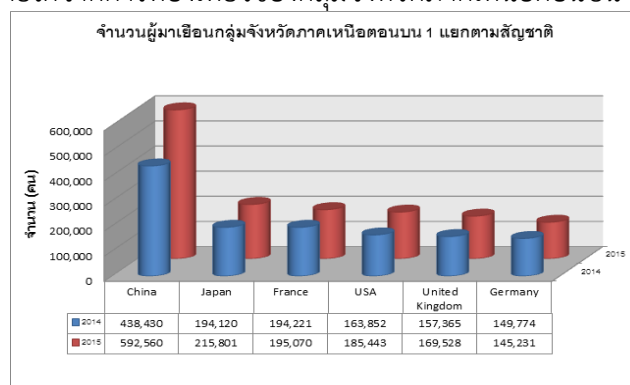

ทั้งนี้ หากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิดดีขึ้น การการเดินทางและการเติบโตด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ที่มีการขยายตัวจากปีก่อนหน้า เนื่องจากมีปัจจัยสนับสนุนจากการเปิดเที่ยวบินเพิ่มขึ้น ทั้งเส้นทางบินตรงเชื่อมโยงกับเมืองสำคัญในต่างประเทศทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางเข้าออกได้สะดวกขึ้น ขณะที่กลุ่มนักท่องเที่ยวจีนยังคงเดินทางผ่านเข้ามาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ จำนวนมากต่อเนื่องตลอดทั้งปี ทั้งการเดินทางโดยเที่ยวบินตรง เที่ยวบินเช่าเหมาลำ อีกทั้งยังมีเที่ยวบินตรงระหว่างเชียงใหม่กับ ๑๓ เมืองใหญ่ ของจีน เช่น เซี่ยงไฮ้ คุนหมิง กวางโจว หางโจว หนานหนิง ปักกิ่ง ฉินตู ฉงชิ่ง เซินเจิ้น และอู่ฮั่น เป็นต้น

นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวไทยยังคงเดินทางมาร่วมประชุมสัมมนา ร่วมประชุมสัมมนาจัดโดยภาครัฐ และเอกชน และเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ เพิ่มขึ้นมากเช่นกัน โดยเฉพาะในช่วงปลายปีเพื่อมาสัมผัสบรรยากาศในช่วงฤดูหนาว ประกอบกับรัฐบาลมีมาตรการภาษีส่งเสริมการท่องเที่ยวทั่วไทยที่สามารถนำค่าใช้จ่ายด้านที่พักมาหักลดหย่อนเพื่อคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา รวมทั้งผลจากราคาน้ำมันที่ปรับตัวลดลงมากในรอบหลายปีทำให้นักท่องเที่ยวไทยนิยมขับรถมาเที่ยวภาคเหนือเพิ่มขึ้น

สำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาจากกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ สูงสุด ๖ อันดับแรก ได้แก่ นักท่องเที่ยวจากประเทศจีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา อังกฤษ และเยอรมันตามลำดับ โดยจำนวนนักท่องเที่ยวจีนในกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีอัตราการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๕.๑๖ จากปี พ.ศ. ๒๕๕๖

กราฟ ๒.๑๒ แสดงรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

จากผลการศึกษาของแผนงานวิจัยการบริหารจัดการและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเส้นทางอารยธรรมล้านนา โดยศูนย์วิจัยและพัฒนาการท่องเที่ยว สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าการเดินทางมาท่องเที่ยวภาคเหนือตอนบนของนักท่องเที่ยวมีเป้าหมายที่จะไปแหล่งท่องเที่ยวที่คล้ายคลึงกัน นักท่องเที่ยวชาวไทย นักท่องเที่ยวจากทวีปอเมริกา นักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรป และนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศซีกโลกใต้ มีเป้าหมายที่จะท่องเที่ยวที่วัดสำคัญหรือศาสนสถานเป็นอันดับแรกส่วนนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น และนักท่องเที่ยวชาวจีนนั้นมีเป้าหมายที่จะท่องเที่ยวที่แหล่งโบราณสถานแหล่งประวัติศาสตร์ โดยนักท่องเที่ยวได้เดินทางไปท่องเที่ยวตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทย นักท่องเที่ยวจากทวีปอเมริกา นักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรป นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น ในส่วนของกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวได้ทำนั้น นักท่องเที่ยวชาวไทยชอบชมอาหารพื้นเมือง เช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น นักท่องเที่ยวชาวจีน และนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศซีกโลกใต้ ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวจีนยังชอบชมแหล่งโบราณสถาน แหล่งประวัติศาสตร์อีกด้วย ส่วนนักท่องเที่ยวจากทวีปอเมริกา และนักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรปนั้นชอบชมวัดสำคัญและศาสนสถานที่สำคัญของภาคเหนือตอนบน ๑

ตาราง ๒.๓๐ แสดงแหล่งท่องเที่ยวเป้าหมายที่จะไปท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยว		ไทย (ร้อยละ)	ทวีป อเมริกา (ร้อยละ)	ทวีป ยุโรป (ร้อยละ)	ญี่ปุ่น (ร้อยละ)	จีน (ร้อยละ)	กลุ่มประเทศ ซีกโลกใต้ (ร้อยละ)
๑.	แหล่งโบราณสถาน แหล่งประวัติศาสตร์	๕๘.๔	๕๑.๔	๖๕.๕	๕๐.๐	๗๑.๐	๖๑.๙
๒.	งานเทศกาล ประเพณี	๔๘.๑	๓๒.๔	๔๑.๔	๒๓.๓	๔๐.๐	๔๒.๙
๓.	วัดสำคัญ ศาสนสถาน	๗๖.๒	๗๐.๓	๘๘.๕	๔๖.๗	๗๐.๐	๙๐.๕
๔.	พิพิธภัณฑ์	๓๙.๓	๑๓.๕	๒๐.๗	๒๖.๗	๒๘.๐	๒๘.๖
๕.	สถานที่แสดงศิลปะ	๒๒.๙	๕.๔	๒๑.๘	๓.๓	๑๙.๐	๑๔.๓
๖.	ชุมชนเก่าแก่ชุมชนวัฒนธรรม	๒๓.๘	๓๒.๔	๒๘.๗	๑๓.๓	๒๓.๐	๓๘.๑
๗.	แหล่งผลิตสินค้า ของที่ระลึก	๔๗.๗	๒๙.๗	๒๙.๖	๑๐.๐	๑๗.๐	๒๓.๘
๘.	อุทยานวิทยาศาสตร์	๑๒.๖	๒.๗	๓.๔	-	๕.๐	๔.๘
๙.	สวนพฤกษศาสตร์อุทยาน แห่งชาติ	๕๔.๙	๔๘.๖	๕๔.๐	๒๓.๓	๑๗.๐	๕๗.๑
๑๐.	โครงการหลวง	๒๕.๒	๒.๗	๕.๗	๒๐.๐	๑๔.๐	๑๙.๐
๑๑.	แหล่งผลิตการเกษตร	๑๒.๑	๒.๗	๑๒.๖	-	๕.๐	-
๑๒.	รีสอร์ต อุทยานดอกไม้	๓๘.๘	๑๘.๙	๑๔.๙	๑๖.๗	๒๔.๐	๑๙.๐
๑๓.	สวนสัตว์	๓๔.๑	๑๐.๘	๑๐.๓	๓.๓	๓๐.๐	๙.๕
๑๔.	ห้างสรรพสินค้า	๕๔.๒	๑๘.๙	๘.๐	๑๓.๓	๒๗.๐	๒๓.๘
๑๕.	อื่นๆ	๑.๔	๒๑.๖	๙.๒	๑๖.๗	๕.๐	๑๔.๓

ตาราง ๒.๓๐ แสดงแหล่งท่องเที่ยวเป้าหมายที่จะไปท่องเที่ยว

กิจกรรมท่องเที่ยว		ไทย (ร้อยละ)	ทวีป อเมริกา (ร้อยละ)	ทวีปยุโรป (ร้อยละ)	ญี่ปุ่น (ร้อยละ)	จีน (ร้อยละ)	กลุ่มประเทศ ซีกโลกใต้ (ร้อยละ)
๑.	ชมแหล่งโบราณสถาน แหล่งประวัติศาสตร์	๗๒.๔	๔๕.๙	๖๒.๔	๗๐.๐	๘๔.๐	๓๕.๐
๒.	ชมพิพิธภัณฑ์	๕๑.๔	๑๓.๕	๑๕.๓	๓๐.๐	๔๓.๐	๑๙.๐
๓.	ชมย่านชุมชนเก่าแก่ บ้านเรือน ยนต์ หรืออาคารในรูปแบบ สถาปัตยกรรมดั้งเดิม	๔๘.๖	๔๓.๒	๓๘.๘	๔๐.๐	๖๗.๐	๔๗.๖
๔.	ชมวัดสำคัญและศาสนสถานที่สำคัญ	๘๒.๗	๘๖.๕	๗๖.๕	๗๓.๓	๗๓.๐	๘๑.๐
๕.	ศึกษารวมฝึกรวม วิปัสสนา	๑๖.๘	๑๘.๙	๑๕.๓	๓.๓	๒๑.๐	๙.๕
๖.	ชมการแสดงทางวัฒนธรรม ร่วมงานเทศกาลและงานประเพณี ทางวัฒนธรรม	๕๕.๑	๓๗.๘	๓๗.๖	๔๐.๐	๕๑.๐	๔๗.๖
๗.	ชิมอาหารพื้นเมือง	๘๕.๐	๗๓.๐	๖๕.๙	๘๐.๐	๘๔.๐	๘๑.๐
๘.	ทดลอง ฝึกทำอาหารพื้นเมือง	๑๓.๖	๔๐.๕	๒๓.๕	๖.๗	๑๙.๐	๒๓.๘
๙.	เยี่ยมชมและพูดคุยกับคนใน ชุมชนเกี่ยวกับวิถีชีวิตดั้งเดิม	๓๗.๔	๕๑.๔	๔๒.๔	๓๐.๐	๔๔.๐	๕๗.๑
๑๐.	ชมและซื้อสินค้าในแหล่ง หัตถกรรมท้องถิ่นสินค้าพื้นเมือง	๗๖.๖	๕๙.๕	๕.๑	๓๖.๗	๖๙.๐	๕๗.๑
๑๑.	ฝึกทำงานหัตถกรรมพื้นเมือง หัตถกรรมท้องถิ่น	๑๖.๘	๘.๑	๗.๑	๓.๓	๑๘.๐	๙.๕
๑๒.	ฝึกการแสดงพื้นเมือง (คว่า ซอ จ้อย ฟ้อน)	๑๒.๑	๑๓.๕	๓.๕	๑๓.๓	๑๔.๐	๙.๕
๑๓.	ใช้บริการฟื้นฟูสุขภาพและนวด แบบพื้นเมืองล้านนา (นวด ย่ำขาง ตอกเส้น)	๔๓.๙	๒๙.๗	๑๖.๕	๕๖.๗	๗๒.๐	๑๔.๓
๑๔.	อื่นๆ	๓.๓	๘.๘	๔.๙	๖.๗	๕.๐	-

ทั้งนี้ หากพิจารณาจำนวนผู้โดยสารที่เดินทางผ่านสนามบินในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ จะพบว่า มีอัตราการเติบโตเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับจำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ที่เพิ่มขึ้น

ตาราง ๒.๓๐ แสดงแหล่งท่องเที่ยวเป้าหมายที่จะไปท่องเที่ยว

ทำอากาศยาน	จำนวนผู้โดยสาร (คน)						
	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ทำอากาศยาน นานาชาติเชียงใหม่	๙,๔๒๖,๗๓๒	๑๐,๒๒๒,๒๒๔	๑๐,๖๘๘,๑๖๐	๑๑,๑๓๐,๖๔๓	๑๑,๖๑๑,๓๐๑	๑,๗๖๒,๓๒	๕,๔๕๙,๘๘๑
ทำอากาศยาน ลำปาง	๒๙๐,๕๘๐	๓๓๐,๙๐๐	๓๖๐,๓๐๐	๓๘๙,๕๐๐	๔๑๘,๕๐๐	๔๔๘,๕๐๐	๔๗๘,๙๐๐
ทำอากาศยาน แม่ฮ่องสอน	๕๕,๓๖๘	๖๔,๒๐๐	๗๔,๗๐๐	๘๕,๒๐๐	๙๕,๗๐๐	๑๐๖,๒๐๐	๑๑๖,๗๐๐
ทำอากาศยาน ปาย	๖,๐๖๖	๘,๕๑๑	๘,๖๗๙	๘,๘๕๔	๙,๐๓๕	๙,๒๒๖	๙,๔๒๐

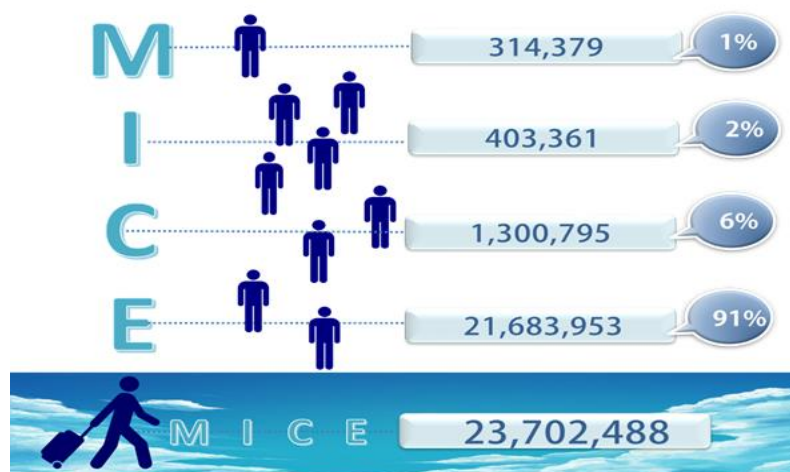
หมายเหตุ ที่มา : บริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) , สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

ธุรกิจไมซ์ (MICE)

อุตสาหกรรมการจัดประชุม การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และการจัดแสดงสินค้า/นิทรรศการ (อุตสาหกรรมไมซ์) ถือเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจที่มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นการจ้างงานและการกระจายรายได้ไปยังพื้นที่ที่มีการจัดงาน และยังก่อให้เกิดผลดีต่ออุตสาหกรรมเชื่อมโยงทั้งในภาคการผลิตและภาคบริการที่เกี่ยวข้องของประเทศไทย และกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ด้วย

ในภาพรวมของประเทศไทย จากการสำรวจข้อมูลอุตสาหกรรมไมซ์ในประเทศไทยช่วงปีงบประมาณ ๒๕๕๘ (ต.ค. ๕๗ - ก.ย. ๕๘) โดยสำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ (สสปน.) สามารถประมาณการจำนวนผู้เดินทางกลุ่มไมซ์ในประเทศไทย ซึ่งได้แก่ ผู้เข้าร่วมประชุม ท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และงานแสดงสินค้า/นิทรรศการชาวไทยหรือผู้ที่พำนักถาวรในประเทศไทยว่ามีจำนวนทั้งสิ้น ๒๓,๗๐๒,๔๘๘ ราย โดยผู้เดินทางกลุ่มไมซ์ในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้เข้าร่วมและผู้ออกงานแสดงสินค้า ซึ่งมีจำนวนประมาณ ๒๑,๖๘๓,๙๕๓ ราย (ร้อยละ ๙๑) ในขณะที่กลุ่มผู้เข้าร่วมประชุมของบริษัทเอกชนมีน้อยที่สุดเพียง ๓๑๔,๓๗๙ ราย (ร้อยละ ๑)

รูปภาพ ๒.๔ แสดงการประมาณการจำนวนผู้เดินทางกลุ่มไมซ์ในประเทศไทย

จุดหมายปลายทางของผู้เดินทางกลุ่มไมซ์ในประเทศไทย เมื่อพิจารณาจุดหมายปลายทางของการเดินทางของผู้เข้าร่วมประชุม ท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และงานแสดงสินค้า/นิทรรศการชาวไทยหรือผู้ที่พำนักถาวรในประเทศไทย ใน ๕ พื้นที่ คือ กรุงเทพฯ เชียงใหม่ ขอนแก่น ภูเก็ต และพัทยา ซึ่งได้รับการส่งเสริมจากสำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ (สสปน.) ให้เป็น MICE City พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ กรุงเทพมหานครและปริมณฑลเป็นจุดหมายปลายทางยอดนิยมของผู้เดินทางไมซ์จำนวน ๑๘,๖๓๕,๘๖๙ ราย (ร้อยละ ๗๙) และก่อให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจเป็นมูลค่า ๓๔,๔๑๑ ล้านบาท ในขณะที่ภูเก็ตเป็นจุดหมายปลายทางที่มีผู้เดินทางกลุ่มไมซ์ในประเทศไปน้อยที่สุด (ร้อยละ ๑)

รูปภาพ ๒.๕ แสดงจุดหมายปลายทางของผู้เดินทางกลุ่มไมซ์ในประเทศไทย

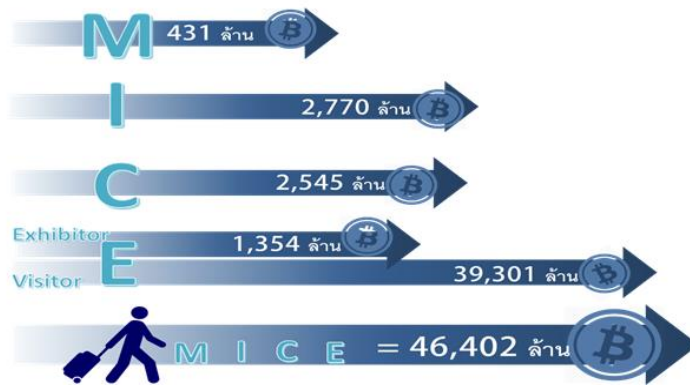
จากการประมาณค่าใช้จ่ายของผู้เข้าร่วมประชุม ท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และงานแสดงสินค้า/นิทรรศการชาวไทยหรือผู้ที่พำนักถาวรในประเทศไทยในช่วงปีงบประมาณ ๒๕๕๘ พบว่าค่าใช้จ่ายของผู้เดินทางกลุ่มไมซ์ในประเทศไทยมีค่าประมาณ ๒,๒๙๙ บาท/คน/วัน โดยกลุ่มผู้จัดงานแสดงสินค้านี้มีค่าใช้จ่ายต่อวันมากที่สุด (๕,๗๘๐ บาท) ส่วนกลุ่มผู้เข้าร่วมการประชุมวิชาชีพมีค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด (๘๗๗ บาท)

รูปภาพ ๒.๖ ค่าใช้จ่ายของผู้เดินทางกลุ่มไมซ์ในประเทศไทย

สำหรับค่าใช้จ่ายของผู้เข้าร่วมประชุม ท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และงานแสดงสินค้า/นิทรรศการชาวไทย หรือผู้ที่พำนักถาวรในประเทศไทยในช่วงปีงบประมาณ ๒๕๕๘ และจำนวนผู้เดินทางไมซ์ในประเทศไทยที่สามารถประมาณรายได้ที่เกิดขึ้นจากอุตสาหกรรมไมซ์ในประเทศว่ามีมูลค่าเท่ากับ ๔๖,๔๐๑,๕๕๓,๖๖๗.๐๑ บาท โดยรายได้ส่วนใหญ่มาจากการจับจ่ายซื้อสินค้าและบริการของผู้เข้าร่วมงานแสดงสินค้าซึ่งมีมูลค่าเท่ากับ ๓๙,๓๐๑,๒๖๙,๒๘๕.๑๓ บาท รองลงมา คือ รายได้จากกลุ่มผู้เข้าร่วมการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล ในขณะที่ รายได้จากกลุ่มผู้เข้าร่วมประชุมของบริษัทเอกชนมีมูลค่าน้อยที่สุด

รูปภาพ ๒.๗ แสดงประมาณรายได้ที่เกิดขึ้นจากอุตสาหกรรมไมซ์ในประเทศ

สำหรับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ นั้น จังหวัดเชียงใหม่ถือได้ว่ามีศักยภาพโดดเด่นที่สุดในอุตสาหกรรมไมซ์ เนื่องจากความเป็นศูนย์กลางด้านการท่องเที่ยวและศูนย์กลางการคมนาคมของภาคเหนือ รวมทั้งมีความพร้อมด้านสถานที่ประชุมที่สามารถรองรับการจัดงานระดับองค์กร ระดับประเทศและระดับนานาชาติ รวมทั้งมีที่พักตั้งแต่ระดับประหยัดจนถึงระดับห้าดาวที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Luxury ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งศูนย์ประชุมและแสดงสินค้านานาชาติเฉลิมพระเกียรติ ๗ รอบพระชนมพรรษา จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีพื้นที่รวม ๓๒๖ ไร่ มีพื้นที่ใช้สอยภายในอาคารกว่า ๖๐,๐๐๐ ตารางเมตร พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่ครบครันรองรับผู้เข้าร่วมงานได้ถึง ๑๐,๐๐๐ คน

จากข้อมูลของสำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จังหวัดเชียงใหม่มีนักท่องเที่ยวไมซ์ทั้งหมดจำนวน ๑,๓๐๘,๘๘๘ คน สร้างรายได้จำนวน ๒,๘๘๕,๔๒๗,๙๔๖ บาท และมีแนวโน้มที่จะเติบโตสูงขึ้นในอนาคต

ตาราง ๒.๓๑ แสดงแหล่งท่องเที่ยวเป้าหมายที่จะไปท่องเที่ยว

Chaingmai	No. of Domestic MICE travelers (paxs)					Revenue (mB)				
	Q๑ ๒๐๑๕	Q๒ ๒๐๑๕	Q๓ ๒๐๑๕	Q๔ ๒๐๑๕	Total	Q๑ ๒๐๑๕	Q๒ ๒๐๑๕	Q๓ ๒๐๑๕	Q๔ ๒๐๑๕	Total
M	๔,๕๕๗	๗,๔๗๗	๑๘,๗๖๔	๓๓,๔๓๕	๖๔,๒๖๓	๖,๔๐๑,๓๐๙	๑๖,๖๒๔,๙๕๖	๑๘,๕๑๖,๕๑๙	๕๒,๐๕๒,๑๕๕	๘๓,๕๑๔,๓๙๙
I	๑๓,๕๖๖	๗,๔๘๖	-	๒,๙๓๔	๑๑๗,๓๕๕	๖๖,๐๕๒,๑๕๐	๑,๐๒๕,๘๕๘,๗๐๔	-	๖๓,๕๑๘,๐๗๗	๑,๑๕๕,๔๑๘,๙๓๑
C	๒,๐๒๕	๕,๕๓๘	๖,๗๖๖	๑๑๑,๓๕๙	๒๑๗,๖๘๘	๔,๑๒๗,๘๗๑	๔๘,๐๕๒,๕๕๙	๗,๗๖๗,๕๖๖	๒๖,๕๑๕,๖๓๔	๘๖,๔๖๓,๕๒๖
E	๒,๓๓๓	๕,๕๓๖	-	๖,๒๓,๐๓๒	๙๐๗,๕๕๒	๕,๕๘๘,๗๙๓,๕๗๔	๑๑๖,๓๑๘,๑๐๐	-	๕๓๘,๐๐๐,๑๙๒	๑,๒๔๔,๑๑๒,๗๖๖
total	๒,๕๖๗	๑๘,๕๖๖	๒๖,๕๓๖	๑๗๗,๑๗๕	๑,๓๐๘,๘๘๘	๖๗๕,๓๖๔,๘๐๕	๑,๒๐๖,๘๕๕,๒๑๘	๒๖,๕๑๘,๑๘๕	๙๐,๕๑๖,๐๕๕	๒,๘๘๕,๔๒๗,๙๔๖

ทั้งนี้ การเป็นเมืองแห่งไมซ์ของจังหวัดเชียงใหม่ไม่ได้สร้างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้แก่จังหวัดเชียงใหม่เพียงจังหวัดเดียว แต่ยังสามารถต่อยอดและเชื่อมโยงไปยังจังหวัดอื่นๆ ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ อื่นๆ ได้อีกด้วย อย่างไรก็ตาม จากผลการศึกษาโครงการสร้างเมืองรองรับการพัฒนาอย่างยั่งยืน (กิจกรรมการพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะรองรับธุรกิจ MICE และการท่องเที่ยว) โดยสำนักบริการวิชาการมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีข้อเสนอแนะว่า ระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองเพื่อรองรับธุรกิจ MICE มีความจำเป็นเพื่อการเชื่อมโยงเป็นโครงข่ายระหว่างเมืองเพื่อกระจายให้มีการเดินทางมากขึ้น ระบบก็จะมีประสิทธิภาพและช่วงส่งเสริมธุรกิจการค้าโรงแรมต่างๆ ให้ดีขึ้น ธุรกิจ MICE ของจังหวัดนั้นก็จะต้องดีขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้ เนื่องจากกิจกรรม MICE เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเข้ามาของกลุ่มที่มีลักษณะเฉพาะกลุ่มที่แตกต่างกัน เช่น หากเป็นกลุ่ม MICE จากต่างประเทศ นิทรรศการขนาดใหญ่จากส่วนกลาง หรือการจัดกิจกรรม MICE ด้านการศึกษา จังหวัดเชียงใหม่จะมีความพร้อมมากที่สุด หากเป็นกลุ่ม MICE จากประเทศเพื่อนบ้าน CMLV จังหวัดลำปางก็สามารถเป็นทางเลือกที่เป็นไปได้ นอกเหนือจากจังหวัดเชียงใหม่ หากมีการพัฒนาสนามบินให้มีเที่ยวบินจากต่างประเทศมาลงได้ ขณะที่จังหวัดลำพูนมีความโดดเด่นด้านเกษตรกรรมและการบริหารจัดการเมืองแบบกึ่งเมืองกึ่งชนบทเชิงเกษตรกรรมจึงเป็นทางเลือกสำหรับ MICE ในระดับท้องถิ่น ส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอนที่มีระบบนิเวศอันอุดมสมบูรณ์จึงเหมาะสำหรับกลุ่ม Incentive และ small group meeting รวมไปถึงกิจกรรม MICE ให้กับนักเรียน นักศึกษาที่ต้องการเรียนรู้ระบบนิเวศ หรือวิถีชีวิตคนเมืองและคนชนบทในพื้นที่ที่โอบล้อมด้วยขุนเขา ดังนั้น ความร่วมมือกันของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ที่มีความเป็นไปได้สูงต่อการพัฒนากิจกรรม MICE ร่วมกัน ก็คือนำเอากลุ่มตลาดเป้าหมายที่แตกต่างกันนี้ มารวมกันเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อนำเสนอไปยังตลาด ซึ่งทำให้ตลาดสามารถเลือกกิจกรรม MICE ที่เหมาะสมหรือสอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าเป้าหมายที่มีความต้องการและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

ธุรกิจบริการสุขภาพ

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ยังมีศักยภาพที่โดดเด่นในด้านธุรกิจบริการสุขภาพซึ่งสอดคล้องกับกระแสการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ หรือ Health Tourism โดยจังหวัดเชียงใหม่มีศักยภาพตั้งแต่ธุรกิจบริการทางการแพทย์ ทัศนธรรม บริการสปา นวดแผนไทย แพทย์แผนไทย และผลิตภัณฑ์สมุนไพรอย่างครบวงจร และมีการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานจนเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งด้านการแพทย์และทัศนธรรม การบริการเพื่อสุขภาพ และผลิตภัณฑ์สุขภาพ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีความโดดเด่นในการเป็นศูนย์กลางด้าน Health and Wellness โดยจังหวัดเชียงใหม่มีความพร้อมและโดดเด่นในด้านสถานบริการทางการแพทย์และทัศนธรรม การบริการเพื่อสุขภาพ เช่น สปา/นวดเพื่อสุขภาพ หรือเพื่อเสริมสวย การเป็นที่ตั้งของโรงเรียนสอนธุรกิจสุขภาพ สถานที่ผลิตเครื่องสำอาง และสถานเสริมความงาม ขณะที่จังหวัดลำปาง ลำพูน และแม่ฮ่องสอนจะมีศักยภาพในเชิงสนับสนุนการบริการสุขภาพ อาทิ การเป็นแหล่งสมุนไพร หรือแหล่งวัตถุดิบในการผลิตอาหารเพื่อสุขภาพ/เครื่องสำอาง แหล่งน้ำพุร้อน ตลอดจนเป็นแหล่งภูมิปัญญาในการนวดหรือบำรุงสุขภาพตามวิถีพื้นบ้านล้านนา โดยในการพัฒนาธุรกิจบริการสุขภาพกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ นั้น นอกจากจะเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดแล้วยังมีความเชื่อมโยงกับภาคการเกษตรซึ่งเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรได้เป็นอย่างดี

ตาราง ๒.๓๒ แสดงจำนวนสถานประกอบการ ปี ๒๕๖๓-๒๕๖๕

ลำดับที่	ประเภทสถานประกอบการ	จำนวนสถานประกอบการ / ปี/ จังหวัด														
		๒๕๖๓					๒๕๖๔					๒๕๖๕				
		ชม	ลป	มส	ลพ	รวม	ชม	ลป	มส	ลพ	รวม	ชม	ลป	มส	ลพ	รวม
๑	- การแพทย์และทันตกรรม															
	๑.๑ โรงพยาบาลเอกชน	๑๖	๒	-	๒	๒๐	๑๗	๒	-	๕	๒๔	๑๗	๒	-	๕	๗๒
	๑.๒ สถานพยาบาลเอกชน	๙๑๙	๒๓๙	๒๙	๑๖๔	๑,๓๕๑	๑,๐๔๓	๒๖๔	๓๑	๑๖๔	๑,๕๐๒	๑,๒๐๓	๒๙๒	๓๗	๑๙๐	๔,๗๒๖
	๑.๓ คลินิกทันตกรรม	๒๐๗	๓๙	-	๓๒	๒๗๘	๒๓๐	๔๒	-	๓๔	๓๐๖	๒๕๑	๔๔	-	๔๐	๙๔๗
	๑.๔ คลินิกทันตกรรมเฉพาะทาง	๑๖๔	-	-	-	๑๖๔	๑๗๑	-	-	-	๑๗๑	๑๘๔	-	-	-	๕๒๖
	๑.๕ คลินิกทันตกรรมตามเกณฑ์คุณภาพคลินิกทันตกรรม ล้านนา	๑๖	๒	-	๒	๒๐	๑๗	๒	-	๕	๒๔	๑๗	๒	-	๕	๗๒
๒	- การบริการเพื่อสุขภาพ															
	๒.๑ สถานประกอบการเพื่อสุขภาพสปาเพื่อสุขภาพ	๕	๔	๒	๑	๑๕	๖	๖	๓	๑	๑๖	๕	๖	๓	๑	๕
	นวดเพื่อสุขภาพ	๑๓๐	๖๓	๓๖	๓๒	๒๖๑	๒๙	๗๗	๓๔	๓๑	๑๗๑	๖๓	๙๑	๓๓	๓๖	๑๓๐
	นวดเพื่อเสริมสวย	๐	๐	๐	๐	๐	๒	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
	๒.๒ โรงเรียนสอนธุรกิจสุขภาพ (นวด / สปา)	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ลำดับที่	ประเภทสถานประกอบการ	จำนวนสถานประกอบการ / ปี / จังหวัด														
		๒๕๖๓					๒๕๖๔					๒๕๖๕				
๓	ผลิตภัณฑ์สุขภาพ	ชม	ลพ	ลป	มส	รวม	ชม	ลพ	ลป	มส	รวม	ชม	ลพ	ลป	มส	รวม
	๓.๑ สถานที่ผลิตเครื่องสำอาง	๑,๐๒๕	๑๔	๘๗	๒๔	๑,๑๕๐	๙๗๘	๑๖	๘๘	๑๖	๑,๐๙๘	๓๓๔	๒๐	๙๓	๘	๔๕๕
	๓.๒ สถานเสริมความงาม ประเภทคลินิกเสริมสวย	๙๙	-	๒๐	๐	๑๑๙	๑๑๒		๒๑	๐	๑๓๓	๑๓๘		๒๒	๐	๑๖๐
	๓.๓ สถานที่ผลิตเครื่องมือ แพทย์	๗	๔	-	๐	๑๑	๘	๔	-	๐	๑๒	๘	๘	-	๐	๑๖
	๓.๔ สถานที่ผลิตอาหาร															
	๓.๔.๑ เครื่องดื่มในภาชนะ บรรจุที่ปิดสนิท	๑๖๙	๒๓	๕๓	๔	๒๔๙	๒๐๐	๒๔	๕๓	๔	๒๘๑	๒๐๐	๒๖	๕๔	๔	๒๘๔
	๓.๔.๒ ชา	๖๒	๑	๘	๓	๗๔	๗๘	๑	๙	๓	๙๑	๗๘	๑	๑๐	๒	๙๑
	๓.๔.๓ ชาสมุนไพร	๕๖	๕	๘	๒	๗๑	๗๔	๖	๘	๒	๙๐	๗๔	๖	๘	๑	๘๙
	๓.๔.๔ น้ำนมถั่วเหลืองใน ภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท	๖	๒	๒	๐	๑๐	๖	๒	๒	๐	๑๐	๖	๒	๒	๐	๑๐
	๓.๔.๕ น้ำบริโภคในภาชนะ บรรจุที่ปิดสนิท	๓๔๙	๘๖	๒๙๘	๔๐	๗๗๓	๓๔๘	๙๑	๓๐๕	๓๗	๗๘๑	๓๔๘	๑๐๐	๓๑๓	๔๖	๘๐๗
	๓.๔.๖ น้ำผึ้ง	๓๐	๘	๒	๐	๔๐	๓๘	๘	๒	๐	๔๘	๓๘	๙	๒	๐	๔๙
	๓.๔.๗ น้ำแร่ธรรมชาติ	๗	๐	๔	๐	๑๑	๘	๐	๕	๐	๑๓	๘	๐	๕	๐	๑๓
	๓.๔.๘ นมโค	๒	๐	๒	๐	๔	๒	๐	๒	๐	๔	๒	๐	๒	๐	๔

ลำดับที่	ประเภทสถานประกอบการ	จำนวนสถานประกอบการ / ปี / จังหวัด														
		๒๕๖๓					๒๕๖๔					๒๕๖๕				
		ชม	ลพ	ลป	มส	รวม	ชม	ลพ	ลป	มส	รวม	ชม	ลพ	ลป	มส	รวม
๔	ผลิตภัณฑ์สุขภาพ															
	๓.๔.๙ ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร	๓๒	๗	๘	๑	๔๘	๔๑	๘	๘	๑	๕๘	๔๑	๘	๘	๑	๕๘
	๓.๔.๑๐ อาหารที่มีวัตถุดิบประสงค์พิเศษ-ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร	-	๐	-	๐	๐	-	๐	-	๐	๐	-	๐	-	๐	๐
	๓.๔.๑๑ อาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท	๑๑	๗	๑๔	๐	๓๒	๑๒	๗	๑๔	๐	๓๓	๑๕	๗	๑๔	๐	๓๖
	๓.๔.๑๒ พืช ผัก ผลไม้ ถั่ว และผลิตภัณฑ์	๒๖	๐	๒๖	๐	๕๒	๓๕	๐	๓๔	๐	๖๙	๕๗	๐	๔๑	๐	๙๘
	๓.๔.๑๓ พืชผักแช่แข็ง	๙	๐	๑	๐	๑๐	๙	๐	๑	๐	๑๐	๑๐	๐	๑	๐	๑๑
	๓.๔.๑๔ พืชผักผลไม้	-	๐	๒๖	๒	๒๘	๒	๐	๓๔	๒	๓๘	๕	๐	๔๑	๐	๔๖
	๓.๔.๑๕ พืชผักผลไม้สด	๒๘	๕	๐	๐	๓๓	๓๖	๙	๑	๐	๔๖	๖๐	๑๑	๑	๐	๗๒
	๓.๔.๑๖ พืชผักแห้ง	๑๗	๐	๒๖	๐	๔๓	๒๙	๐	๓๔	๐	๖๓	๓๕	๐	๔๑	๐	๗๖
	๓.๔.๑๗ อาหารพร้อมปรุง	๕๙	๔	๑๘๑	๐	๒๔๔	๗๔	๔	๑๘๕	๐	๒๖๓	๑๐๕	๔	๑๘๖	๐	๒๙๕
	๓.๔.๑๘ อาหารสำเร็จรูปที่พร้อมบริโภคทันทีแช่แข็ง	๗	๐	๑๙๙	๐	๒๐๖	๗	๐	๒๐๕	๐	๒๑๒	๙	๐	๒๐๘	๐	๒๑๗

แนวโน้มการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ในปี ๒๕๖๙ ถือเป็นปีแห่งการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวทั่วโลก หลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ คลี่คลายลง กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดจังหวัดลำพูน ก็เป็นหนึ่งในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบอย่างหนัก แต่ด้วยศักยภาพทางด้านทรัพยากรธรรมชาติอันอุดมสมบูรณ์ วัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ได้รับความนิยม ทำให้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ยังคงเป็นจุดหมายปลายทางที่น่าสนใจสำหรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยคาดการณ์ว่าภาคการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ จะฟื้นตัวอย่างรวดเร็วในปี ๒๕๖๙ โดยเฉพาะช่วงฤดูหนาว ซึ่งเป็น High Season ของการท่องเที่ยวภาคเหนือ นักท่องเที่ยวจะหันมาให้ความสนใจกับการท่องเที่ยวธรรมชาติ เช่น การเดินป่า ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การชมวิวยิวทัศน์ การพักผ่อนหย่อนใจในธรรมชาติ และการสัมผัสวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น การเยี่ยมชมวัดวาอาราม การเรียนรู้วิถีชีวิตของชาวบ้าน การเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมต่างๆ มากขึ้น อีกทั้งหลังจากการระบาดของโควิด-๑๙ ผู้คนหันมาให้ความสำคัญกับสุขภาพมากขึ้น ทำให้การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เช่น การทำสปา การนวดแผนไทย การฝึกโยคะ และการท่องเที่ยวในธรรมชาติเพื่อสุขภาพจะเป็นที่นิยมมากยิ่งขึ้นไปอีก นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนหรือการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนได้รับความนิยมมากขึ้น โดยเฉพาะการท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อีกทั้งทำให้มีนักท่องเที่ยวที่หันมาให้ความสนใจกับการท่องเที่ยวกลุ่มเล็กและการท่องเที่ยวแบบส่วนตัวมากขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงความแออัดและสัมผัสประสบการณ์ที่เป็นส่วนตัวมากขึ้น รวมทั้งการจองโรงแรม การซื้อตั๋วเครื่องบิน และการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวผ่านช่องทางออนไลน์ จะยังคงเป็นที่นิยมอย่างต่อเนื่อง และมีการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาช่วยอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น แอปพลิเคชันนำเที่ยวเสมือนจริง หรือแพลตฟอร์มการจองที่พักแบบครบวงจร

โอกาสสำหรับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติให้เดินทางมาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มากขึ้น ก็จะเป็นในด้านการเปิดเส้นทางบินตรงสู่สนามบินในภูมิภาค ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเติบโตของภาคการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ การมีเส้นทางบินตรงจะช่วยเพิ่มความสะดวกสบายในการเดินทางและจะช่วยเปิดตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ๆ ที่เดินทางมาจากภูมิภาคต่างๆ ทำให้ผู้โดยสารสามารถเดินทางมาถึงจุดหมายปลายทางได้รวดเร็วขึ้น ลดระยะเวลาในการเดินทาง และยังช่วยกระจายนักท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ต่าง ๆ เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับภูมิภาค ทำให้เป็นที่รู้จักในระดับสากล

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวใหม่ ๆ ก็อาจเป็นกุญแจสำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ๆ เข้ามาในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้แก่ (๑) ท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ (Experiential Tourism) การทำเวิร์คช็อป เช่น การทำอาหารพื้นเมือง การเรียนรู้การทำเซรามิก การเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรม เช่น การร่วมขบวนแห่ในงานเทศกาล การเรียนรู้การฟ้อนหรือการเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนา การพักค้างคืนในโฮมสเตย์เพื่อสัมผัสวิถีชีวิตของชาวบ้านอย่างใกล้ชิด การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น การเก็บเกี่ยวผลไม้ตามฤดูกาล การเรียนรู้การปลูกข้าว (๒) ท่องเที่ยวเชิงกีฬา สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

และผจญภัย เช่น การปั่นจักรยานเสือภูเขาตามเส้นทางธรรมชาติที่สวยงาม การเดินป่าเพื่อสำรวจเส้นทางธรรมชาติที่ยังไม่ค่อยมีผู้คนรู้จัก (๓) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา โดยใช้ผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ เช่น สมุนไพรในการทำสปา การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ เช่น การเดินป่าเพื่อสุขภาพ การปั่นจักรยานเพื่อสุขภาพ (๔) ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม การเยี่ยมชมวัดที่มีสถาปัตยกรรมที่สวยงามและมีความเป็นมาอันยาวนาน การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นหรือ การเที่ยวชมเมืองเก่า เช่น เมืองเชียงใหม่

อย่างไรก็ตาม การแข่งขันที่สูงขึ้นจากแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการขาดแคลนแรงงานที่มีประสิทธิภาพ ในภาคการท่องเที่ยว อาจจะเป็นความท้าทายของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ จึงต้องพัฒนาการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน พร้อมทั้งส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวที่ผสมผสาน วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และธรรมชาติเข้าด้วยกัน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยการปรับปรุงถนนหนทาง สนามบิน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้มีความทันสมัย ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน สนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว และสร้างรายได้ให้กับชุมชน และการสร้างแบรนด์ให้กับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ให้มีภาพลักษณ์ที่ดีเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว และการพัฒนาบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว โดยการสร้างความรู้และทักษะให้กับบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถให้บริการนักท่องเที่ยวได้อย่างมีคุณภาพ โดยหากทุกภาคส่วนร่วมมือกันพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ จะยังคงเป็นจุดหมายปลายทางที่น่าสนใจสำหรับนักท่องเที่ยวทั่วโลกต่อไป

๕. ด้านการค้าชายแดน

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน จำนวน ๑ ประเทศ คือ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดแม่ฮ่องสอน กล่าวคือ จังหวัดเชียงใหม่มีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาใน ๕ อำเภอ คือ อำเภอเวียงแหง อำเภอเชียงดาว อำเภอไชยปราการ อำเภอฝางและอำเภอแม่เฒ่า รวมระยะทาง ๒๗๗ กิโลเมตร ขณะที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาทุกอำเภอ ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๔๘๓ กิโลเมตร แบ่งเป็นพรมแดนทางบกยาวประมาณ ๓๒๖ กิโลเมตร และพรมแดนทางน้ำ ยาวประมาณ ๑๕๗ กิโลเมตร (ด้านแม่น้ำสาละวิน ยาว ๑๒๗ กิโลเมตร และด้านแม่น้ำเมย ยาว ๓๐ กิโลเมตร) โดยทุกอำเภอของจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

การค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ในปัจจุบัน เป็นการค้าระดับท้องถิ่นที่เกิดขึ้นบริเวณตามแนวชายแดนด้านจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยมีการติดต่อสัมพันธ์กันทางด้านการค้าชายแดนเปลี่ยนสินค้าระหว่างประเทศของประชาชน ชุมชน หรือผู้ประกอบการค้าขายซึ่งพ่อค้าส่วนใหญ่เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณชายแดนที่ทำการติดต่อค้าขายกันมานานแล้ว มีสายสัมพันธ์ที่ดีกับคู่ค้าและสามารถพูดภาษาท้องถิ่นได้ ช่องทางการค้าระหว่างไทย-เมียนมา ด้านจังหวัดแม่ฮ่องสอนดำเนินการผ่านจุดผ่อนปรนเพื่อการค้า ๕ ช่องทาง คือ ๑) ด่านห้วยต้นนุ่น อำเภอขุนยวม-บ้านน้ำมาง รัฐคะยา ๒) ด่านห้วยผึ้ง อำเภอเมือง-บ้านนาแมน รัฐฉาน ๓) ด่านน้ำเพียงดิน อำเภอเมือง-บ้านใหม่ รัฐคะยา ๔) ด่านเสาหิน อำเภอแม่สะเรียง -บ้านห้วยทราย รัฐคะยา ๕) ด่านแม่สามแลบ อำเภอสบเมย - จังหวัดผาปูน รัฐกะเหรี่ยง โดยจุดผ่อนปรนทั้ง ๕ จุดเป็นจุดผ่อนปรนเพื่อการค้า มีลักษณะการค้าส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าอุปโภคบริโภค โดยมีสินค้าที่ส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ เปียร์

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

น้ำมันพืช สินค้าอุปโภคบริโภค สินค้าที่นำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ โค - กระบือมีชีวิต พืชผลทางการเกษตร อาทิ พริกแห้ง

ในช่วงปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ มีมูลค่าการค้าชายแดนเฉลี่ย ๙๙๒.๗๕ ล้านบาทต่อปี โดยอัตราการขยายตัวเฉลี่ยของช่วงปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ มีการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๑๑๐.๓๕ เนื่องจากปี ๒๕๖๕ เริ่มมีการเปิดประเทศให้มีการค้าชายแดน และการปกครองภายในประเทศของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ที่มีเสถียรภาพมากขึ้น ส่งผลให้การค้าชายแดนมีสภาพคล่องมากยิ่งขึ้น

ตาราง ๒.๓๓ แสดงข้อมูลมูลค่าการค้าชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

ที่	รายการข้อมูล	ข้อมูลเปรียบเทียบ ๕ ปีล่าสุด (ล้านบาท)				
		พ.ศ.๒๕๖๑	พ.ศ.๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ.๒๕๖๔	พ.ศ.๒๕๖๕
๑	สินค้านำเข้า	๘๗๐.๖๙	๕๔๕.๓๒	๑๗๗.๒๔	๑๑.๖๙	๑,๐๑๙.๑๙
๒	สินค้าส่งออก	๘๙๒.๐๗	๖๒๒.๖๖	๒๐๒.๙๖	๑๙๘.๔๘	๔๒๓.๗๒
๓	ดุลการค้า	เกินดุล ๒๑.๓๘	เกินดุล ๗๗.๓๔	เกินดุล ๒๕.๗๒	เกินดุล ๑๘๖.๗๙	- ๕๙๕.๔
๔	มูลค่าการค้าชายแดน	๑,๗๖๒.๗๗	๑,๑๖๘	๓๘๐.๒๑	๒๑๐.๑๗	๑,๔๔๒.๙๐

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดแม่ฮ่องสอน ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๖

ตาราง ๒.๓๔ แสดงสถานการณ์ด้านการค้าชายแดนของจังหวัดแม่ฮ่องสอนในปี พ.ศ. ๒๕๖๖

ตารางเปรียบเทียบมูลค่าการค้าเดือนมกราคม - พฤษภาคม ของปี ๒๕๖๕ และ ๒๕๖๖

หน่วย : บาท

เดือน	ปี 2565				ปี 2566			
	มูลค่ารวม	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	มูลค่ารวม	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
ม.ค.	32,437,830.27	32,246,330.27	191,500.00	32,054,830.27	116,700,488.31	29,855,838.31	86,844,650.00	-56,988,811.69
ก.พ.	48,293,825.73	42,652,825.73	5,641,000.00	37,011,825.73	130,096,615.00	9,853,015.00	120,243,600.00	-110,390,585.00
มี.ค.	117,909,241.10	53,108,241.10	64,801,000.00	-11,692,758.90	131,826,521.37	46,757,121.37	85,069,400.00	-38,312,278.63
เม.ย.	91,784,047.07	40,052,047.07	51,732,000.00	-11,679,952.93	35,350,556.06	32,200,056.06	3,150,500.00	29,049,556.06
พ.ค.	104,699,834.35	53,940,334.35	50,759,500.00	3,180,834.35	37,192,604.00	36,319,104.00	873,500.00	35,445,604.00
รวม	395,124,778.52	221,999,778.52	173,125,000.00	48,874,778.52	451,166,784.74	154,985,134.74	296,181,650.00	-141,196,515.26

ที่มา : ข้อมูลจากด่านศุลกากรแม่ฮ่องสอนและด่านศุลกากรแม่สะเรียง รวบรวมโดย สำนักงานพาณิชย์จังหวัดแม่ฮ่องสอน ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๖

สถานการณ์การค้าในปี ๒๕๖๖ มูลค่าการค้าชายแดนไทย - เมียนมาด้านจังหวัดแม่ฮ่องสอน ตั้งแต่เดือนมกราคม - พฤษภาคม ๒๕๖๖ มีมูลค่าการค้า รวม ๔๕๑.๑๗ ล้านบาท ดุลการค้าขาดดุลรวม ๑๔๑.๒๐ ล้านบาท เทียบจากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า มีมูลค่าการค้ารวม ๓๙๕.๑๒ ล้านบาท ซึ่งดุลการค้าเกินดุลรวม ๔๘.๘๗ ล้านบาท ในช่วงเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๖ มูลค่าการค้าโดยรวมปรับตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับเดือนก่อน (เดือนเมษายน ๒๕๖๖) โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๒๑ จากมูลค่าส่งออกที่เพิ่มขึ้น โดยมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๒.๘๐ สินค้าส่งออกสำคัญที่มีมูลค่า ได้แก่ เบียร์กระป๋อง จำนวน ๑๘.๙๗ ล้านบาท น้ำมันเชื้อเพลิง จำนวน ๔.๙๑ ล้านบาท ข้าวเจ้าขาว ๕% จำนวน ๓.๘๕ ล้านบาท สินค้าอุปโภค-บริโภค จำนวน ๓.๗๑ ล้านบาท และ แอมโมเนียม จำนวน ๑.๖๒ ล้านบาท ตามลำดับ ในขณะที่มูลค่านำเข้าในเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๖ ลดลงมากถึงร้อยละ ๗๒.๓๘ จากการมาตรการชะลอการนำเข้าซึ่งโค กระบือ หรือซากโค ซากกระบือจากสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

เป็นเวลาเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๖ สิ้นนำเข้าสำคัญที่มีมูลค่า ได้แก่ แร่ดีบุก จำนวน ๐.๗๕ ล้านบาท และสินค้าอุปโภคบริโภค จำนวน ๐.๑๒ ล้านบาท ตามลำดับ ทั้งนี้ กรมศุลกากรได้ขยายเวลาการประกาศใช้มาตรการชะลอการนำเข้าซึ่งโค กระบือ หรือซากโค ซากกระบือ จากสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาเป็นเวลาเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันที่ ๒ มีนาคม - ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เป็นเวลา ๙๐ วัน เนื่องจากกรมศุลกากรได้รับแจ้งจากองค์การสุขภาพสัตว์โลกว่ามีโรคปากเท้าเปื่อยในพื้นที่สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และคาดว่าจะชะลอการนำเข้าออกไปอีก ๓ เดือน คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อมูลค่าการนำเข้าสินค้าของจังหวัดแม่ฮ่องสอนที่จะลดลงเป็นอย่างมากไปยาวไปจนถึงเดือนสิงหาคม

สำหรับสถานการณ์การค้าชายแดนภาคตะวันออกเพื่อการค้าชายแดน ยังคงมีการเปิดจุดผ่อนปรนตามปกติ สาเหตุที่ต้องหยุดการนำเข้าหรือส่งออกสินค้า เนื่องจากความไม่สงบที่เกิดขึ้นและเส้นทางการขนส่งสินค้าในประเทศเพื่อนบ้านก็ต้องหยุดเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะการนำเข้าโค-กระบือมีชีวิต ที่เป็นสินค้านำเข้ามาจากประเทศเพื่อนบ้านจากมาตรการข้างต้น และส่งผลให้ผู้ประกอบการไม่สามารถส่งออกสินค้าออกได้ หรือมีเพียงการส่งออกสินค้าอุปโภค-บริโภคที่จะส่งออกได้เพียงบางช่วงเวลาที่ปลอดภัย

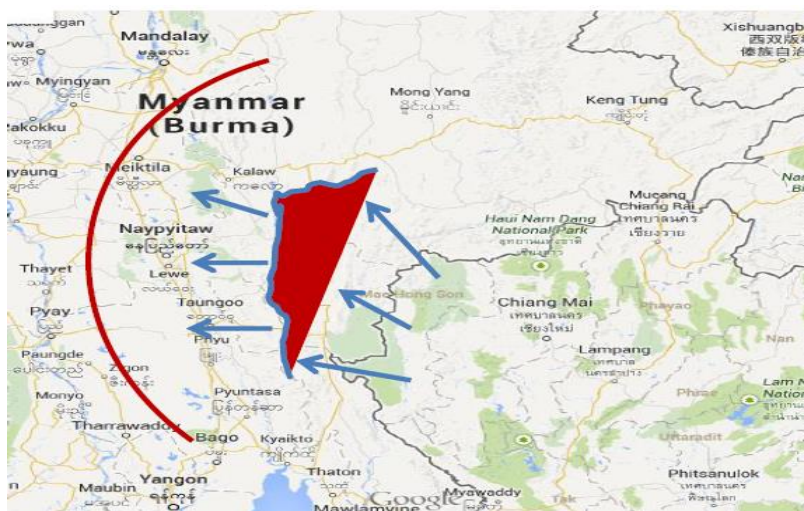
การค้า การลงทุน และการค้าชายแดนของจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากมูลค่าการนำเข้าโค กระบือ ผลจากมาตรการผ่อนปรนการนำเข้าโค กระบือ ของกรมศุลกากร และคาดว่าจะชะลอการนำเข้าออกไปอีก ๓ เดือน สำหรับมูลค่าการส่งออกมีแนวโน้มทรงตัว เนื่องจากยังไม่มีสัญญาณการฟื้นตัวของเศรษฐกิจประเทศเมียนมา ประกอบกับสถานการณ์การสู้รบตามแนวชายแดนไทย-เมียนมา ด้านตรงข้ามอำเภอแม่สะเรียง และอำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน ส่งผลให้ผู้ประกอบการไม่สามารถส่งออกสินค้าออกได้ทุกช่วงเวลา หรือสามารถส่งออกได้เพียงบางช่วงเวลาที่ไม่ปลอดภัยเท่านั้น

มูลค่าการค้าดังกล่าวเป็นผลมาจากปัจจัยด้านแวดล้อมจากภายในและภายนอกประเทศ ได้แก่ ปัจจัยภายในประเทศ จังหวัดแม่ฮ่องสอนได้มีการก่อสร้างและปรับปรุงสภาพเส้นทางการคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงเส้นทางไปยังจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนในหลายเส้นทางทำให้เส้นทางผู้ประกอบการมีเส้นทางการคมนาคมขนส่งสินค้าได้สะดวกขึ้น และประกอบนโยบายด้านการส่งเสริมการค้าและการดำเนินการในการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เช่น การจัดกิจกรรมเชิญผู้นำและผู้ประกอบการจากสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาเดินทางเข้ามาเจรจาและแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ในด้านต่างๆ การดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการค้าชายแดนในเรื่องการประกอบการค้าระหว่างประเทศ ตลอดจนการดำเนินการนำภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเดินทางไปเชื่อมความสัมพันธ์ ณ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้เกิดความยั่งยืนและเกิดความสัมพันธ์อันระหว่างทั้งสองประเทศ ส่งผลทำให้เกิดประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจทำให้มูลค่าการค้าชายแดนไทย - เมียนมาร์ มีอัตราการเติบโตที่เพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ตาม จากสภาพภูมิประเทศที่เป็นช่องทางการค้าทำให้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีศักยภาพการพัฒนาพื้นที่ชายแดนที่ติดกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา โดยสามารถพัฒนายกระดับจุดผ่อนปรนทางการค้าเป็นจุดผ่านแดนถาวรในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดแม่ฮ่องสอนในอนาคต คือ

- ๑) จังหวัดเชียงใหม่ มีศักยภาพในการส่งเสริมการค้าชายแดนกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จำนวน ๒ แห่ง คือ จุดผ่อนปรนกิวผาวอก ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว และ ๒) จุดผ่อนปรนบ้านหลักแตง ตำบลเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง
- ๒) จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีศักยภาพในการส่งเสริมการค้าชายแดนกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จำนวน ๑ แห่ง คือ จุดผ่อนปรนห้วยต้นนุ่น อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน

รูปภาพ ๒.๘ แสดงจุดผ่านแดนถาวรในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ที่มา: ผลการศึกษาการเพิ่มประสิทธิภาพเชื่อมโยงด้านการค้าชายแดนและเตรียมความพร้อมจุดผ่อนปรนที่มีศักยภาพเป็นด่านถาวรภายใต้โครงการเปิดตลาดสู่ภูมิภาคอาเซียน

๑) จังหวัดเชียงใหม่

จังหวัดเชียงใหม่มีจุดผ่านแดนซึ่งเป็นจุดผ่อนปรนการค้าบริเวณชายแดนไทย - สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จำนวน ๒ แห่ง โดยเชื่อมโยงกับด่านชายแดนของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา (Boundary Pillars: BP) ได้แก่ จุดผ่อนปรนกัวผาวอก บ้านอรุโณทัย ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ เป็นเขตติดต่อกับ BP๑ - เมืองสาด รัฐฉาน และจุดผ่อนปรนหลักแต่ง บ้านหลักแต่ง ตำบลเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นเขตติดต่อกับ BP๓ - เมืองเตาะรัฐฉาน

ตาราง ๒.๓๕ จุดผ่านแดนบริเวณชายแดนไทยจังหวัดเชียงใหม่-สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ประเทศไทย	สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา	
จุดผ่อนปรนกัวผาวอก	Boundary Pillars ๑	เมืองสาด รัฐฉาน
จุดผ่อนปรนหลักแต่ง	Boundary Pillars ๓	เมืองเตาะ รัฐฉาน

โดยจุดผ่อนปรนทั้ง ๒ แห่ง ในอดีตได้เคยเปิดการค้าชายแดนกับประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และมีศักยภาพที่จะได้รับการพัฒนาเป็นจุดผ่านแดนถาวรในอนาคต ดังนี้

- ๑) จุดผ่อนปรนกัวผาวอก ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๑๐ บ้านอรุโณทัย ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาวอยู่ทางทิศเหนือของจังหวัดเชียงใหม่ มีอาณาเขตทางทิศเหนือติดต่อกับตำบลโป่งป่าแหม อำเภอโป่งป่าแหม จังหวัดเมืองสาด รัฐฉาน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

รูปภาพ ๒.๙ แสดงจุดผ่านแดนถาวรในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดแม่ฮ่องสอนจุดผ่านแดนถาวรในอนาคต

จุดผ่อนปรนกัวผาวอกประกาศเปิดจุดผ่อนปรนครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐ ตามประกาศจังหวัดเชียงใหม่ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๕ มีคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ให้ระงับการผ่านเข้า - ออก ตลอดจนการค้าขายสินค้าทุกชนิด ด้วยเหตุผลทางความมั่นคง หลังจกมีการระงับผ่านเข้า - ออก ได้มีการอนุญาตให้นำสินค้าเข้า-ออกผ่านทางจุดผ่อนปรนกัวผาวอกเป็นกรณีๆ โดยเฉพาะการขนส่งสินค้าก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังน้ำ เขื่อนท่าช้าง ที่จังหวัดตองยีรัฐฉาน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาโดย บริษัท เอ็ม ดี เอ็กซ์ กรุ๊ป จำกัด และมีการนำเข้าสินค้าบางประเภทจากสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาบ้างเล็กน้อย ต่อมาคณะกรรมการศูนย์สั่งการชายแดนประเทศไทย-สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จังหวัดเชียงใหม่ได้มีมติยกเลิกการระงับการผ่านเข้า - ออก ตามประกาศจังหวัดเชียงใหม่ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑ เรื่องการเปิดจุดผ่อนปรนกัวผาวอกให้มีการเปิดช่องทางตั้งแต่วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นมา และเปิดจุดผ่อนปรนกัวผาวอกอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓ แต่ก็ได้มีการระงับการผ่านเข้าออกตลอดจนการค้าขายทุกชนิดเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕ เนื่องจากปัญหาความมั่นคง ต่อมาจังหวัดเชียงใหม่ ได้ออกประกาศเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้เปิดจุดผ่อนปรนกัวผาวอกอีกครั้งหนึ่ง แต่กลายเป็นเพียงการอนุมัติเปิดจากฝ่ายไทยเพียงฝ่ายเดียว เนื่องจากสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาไม่ได้เปิดช่องทางดังกล่าวแต่อย่างใด และแม้จะมีความพยายามที่จะเปิดจุดผ่อนปรนกัวผาวอกอีกครั้งในวันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓ แต่เปิดได้เพียง ๒ เดือน ก็ต้องปิดเป็นการถาวรในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

จุดผ่อนปรนกัวผาวอกมีศักยภาพในด้านสภาพภูมิศาสตร์ที่ตั้งและเส้นทางการคมนาคมขนส่ง เนื่องจากมีเส้นทางคมนาคมขนส่งสินค้าที่สะดวกได้มาตรฐาน มีระยะทางขึ้นภูเขาแคบๆ ในช่วงอำเภอแม่แตงสู่อำเภอเชียงดาวเท่านั้น แต่จากอำเภอเชียงดาวไปสู่จุดผ่อนปรนกัวผาวอก (BP๑) เป็นถนนตัดผ่านพื้นที่ราบและเนินเขาเตี้ยๆ เพียงเล็กน้อย เมื่อข้ามฝั่งไปในเขตรัฐฉานของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาต่อเนื่องจากจุดสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ผ่อนปรนกึ่งผวาออกเป็นถนนลูกรังสภาพดีสามารถใช้งานส่งได้ในฤดูฝน ลักษณะเป็นเส้นทางผ่านไปตามทีราบระหว่างภูเขาและเนินเขาเตี้ยเหมือนในฝั่งไทย ถนนสร้างผ่านหมู่บ้านปางป่าแหม เมืองหาง และผ่านหุบเขาไปจนถึงเมืองต่วนหรือเมืองโตนซึ่งเป็นเมืองชุมทางใหญ่ในการรับ - ส่ง กระจายสินค้าจากฝั่งไทยที่มีทั้งเส้นทางขนส่งสินค้าเชื่อมไปถึงเมืองสาตด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือต่อเนื่องไปถึงเมืองท่าซี้เหล็ก (จุดผ่านแดนการค้าถาวรแม่สาย) ทั้งนี้ ยังสามารถเดินทางต่อเนื่องไปยังเมืองเชียงตุงแล้วต่อไปยังเมืองลาหะลูชายแดนจีน ในขณะที่ถนนจากเมืองต่วน (ถ้าหากไม่เลี้ยวไปทางเมืองสาตทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ) ก็สามารถเลี้ยวแยกไปทางทิศตะวันตกเพื่อเดินทางและขนส่งสินค้าข้ามสะพานท่าซางข้ามแม่น้ำสาละวินไปยังเมืองป๋นและเดินทางต่อไปยังเมืองกลางเคอ เมืองนาย จนไปถึงเมืองน้ำจาง ดอยแหลมถึงเมืองตองยีซึ่งเป็นเมืองหลวงของรัฐฉาน มีระยะทางเพียง ๑๕๐ กิโลเมตร ใกล้เคียงเส้นทางจากแม่สายมายังตองยีมีระยะทาง ๓๐๐ กิโลเมตร ซึ่งมีเส้นทางที่บริษัทเอ็มดีเอ็กซ์ที่บุกเบิกเข้าไปสร้างเชื่อมท่าซาง เป็นการนำร่องการค้าของเชียงใหม่เข้าสู่พื้นที่ตอนในของเมียนมาร์ นอกจากนี้ ชุมชนบริเวณชายแดนในเมียนมาร์ตั้งถิ่นฐานค่อนข้างหนาแน่นและมีความต้องการสินค้าอุปโภคบริโภคจากฝั่งไทย นอกจากนี้เส้นทางถนนของเมียนมาร์ยังสามารถเชื่อมโยงไปเมืองมณฑลเลย ซึ่งเป็นเมืองเศรษฐกิจลำดับสองของประเทศบริเวณภาคเหนือซึ่งมีโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงหลายเมือง นับเป็นประตูการค้าโดยเฉพาะทางด้านตอนบนประเทศ

สำหรับปัญหาในการอนุมัติเปิดจุดผ่อนปรนกึ่งผวาออกเกิดจากการที่ยังมีความไม่สงบในฝั่งสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาและทางราชการยังไม่สามารถควบคุมจัดระเบียบชนกลุ่มต่างๆ ได้อย่างเบ็ดเสร็จประกอบกับมีข่าวการผลิตยาเสพติดโดยกองกำลังชาวกว๋ไก่กับบริเวณชายแดนอีกด้วยจึงไม่มีการอนุมัติให้เปิดจุดผ่อนปรนจากรัฐบาลทั้งสองฝั่ง

๒) จุดผ่อนปรนบ้านหลักแต่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ บ้านเปียงหลวง ตำบลเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง อยู่ทาง ทิศเหนือของจังหวัดเชียงใหม่ อาณาเขตของหมู่บ้านเปียงหลวงติดชายแดนประเทศไทย - สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ซึ่งติดต่อกับหมู่บ้านปางก่าก่อ ตำบลเมืองเต้าะ กิ่งอำเภอเมืองทา ของอำเภอเมืองต่วน จังหวัดเมืองสาตเขตรัฐฉาน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา เขตชายแดนที่เชื่อมระหว่างบ้านหลักแต่ง ตำบลเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง กับบ้านปางก่าก่อ เขตรัฐฉาน ประเทศเมียนมาร์ เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการค้า คือ เป็นเส้นทางที่จะเชื่อมต่อไปเมืองตองยี ซึ่งเป็นเมืองหลวงของรัฐฉาน อยู่ห่างจากจุดผ่อนปรนบ้านหลักแต่งราว ๒๒๗ กิโลเมตร

บริเวณจุดผ่อนปรนหลักแต่งในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๑ - พ.ศ. ๒๕๔๕ เคยทำหน้าที่เป็นจุดผ่อนปรนที่เปิดการค้าชายแดนในระดับท้องถิ่น เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ในรัฐฉานเป็นชาวไทยใหญ่และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับประชากรในอำเภอเวียงแหงรวมทั้งกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งในอดีตเมืองแหงหรือเวียงแหงเคยเป็นเมืองบริวารของผู้ครองเมืองป๋นมาก่อน นิยมใช้สินค้าอุปโภคบริโภคจากประเทศไทย และมีทัศนคติที่ดีต่อประเทศไทย มีสินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ วัสดุก่อสร้าง รถยนต์ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องนุ่งห่ม ของใช้เบ็ดเตล็ด น้ำมันเชื้อเพลิงยารักษาโรค ผงชูรส น้ำมันปาล์ม อาหารปรุงแต่ง ของขบเคี้ยว น้ำอัดลม ซากาแฟ และอาหารสำเร็จรูป ส่วนสินค้านำเข้า ได้แก่ ก๊าซธรรมชาติ ไม้แปรรูป ไม้สัก ไม้แดง หวาย ผ่าซิก สินค้าเกษตร ปศุสัตว์ แร่ดีบุกและอัญมณี เช่น ทับทิม ทองคา พลอย เนื่องจากประชาชนทั้งสองฝั่งต่างเป็นเครือญาติหรือมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมาจึงทำให้รูปแบบการค้าขายเป็นไปในลักษณะของความไว้วางใจกันระหว่างผู้ซื้อและผู้ค้าทั้งสองฝั่ง โดยผู้ซื้อจะนำเงินมาวางพร้อมรายการสินค้าที่ต้องการในวันจันทร์ จากนั้นในระหว่างวันอังคารจนถึงวันพฤหัสบดี ผู้ค้าจะจัดหาสินค้า และในระหว่างวันพุธถึงวันศุกร์ ผู้ค้าก็จะมารับสินค้าที่จุดผ่อนปรนหลักแต่งส่วนเงินที่ใช้ในการค้าขายส่วนใหญ่จะใช้เงินไทยเมื่อมีการค้าในฝั่งประเทศไทย และใช้เงินจ๊าดเมื่อมีการค้าในฝั่งสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และผู้ค้าบางรายอาจใช้ทองคำในการค้าขาย

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๑ – พ.ศ. ๒๕๔๕ มีสถิติมูลค่าสินค้านำเข้าและส่งออกผ่านด่านศุลกากรเชียงราย ๗๗๓,๓๓๓,๘๑๓ บาท ดังแสดงในตารางที่ ๒.๑ ก่อนที่จะมีคำสั่งจากผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ให้ระงับการผ่านเข้า - ออก และการค้าขายสินค้าในวันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๕

ตาราง ๒.๓๖ แสดงมูลค่าสินค้านำเข้าและส่งออกผ่านด่านศุลกากรเชียงรายปี พ.ศ.๒๕๔๕ - ๒๕๕๕

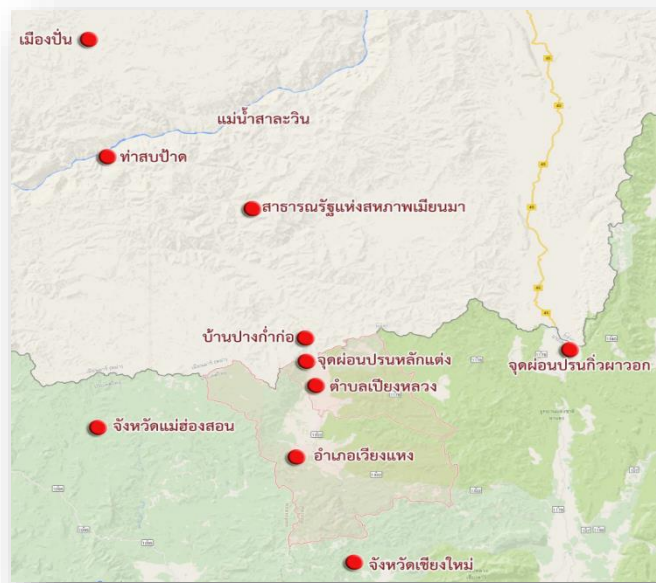
ตาราง มูลค่าสินค้านำเข้าและส่งออกผ่านด่านศุลกากรเชียงรายปี พ.ศ.๒๕๔๕ - ๒๕๕๕			
ปีงบประมาณ	มูลค่าการส่งออก (บาท)	มูลค่าการนำเข้า (บาท)	มูลค่ารวม (บาท)
๒๕๔๕	๕๙,๑๐๘,๗๓๐	๑๒,๗๕๙,๒๔๓	๗๑,๘๖๗,๙๗๓
๒๕๔๖	๑๘,๕๓๘,๙๘๗	-	๑๘,๕๓๘,๙๘๗
๒๕๔๗	๔,๙๘๖,๘๔๔	-	๔,๙๘๖,๘๔๔
๒๕๔๘	๑๐,๒๒๑,๐๕๗	๒,๗๐๑,๙๕๐	๑๒,๙๒๓,๐๐๗
๒๕๔๙	๑๓,๔๗๐,๔๗๓	๑,๙๑๑,๒๕๙,๕๕๐	๑๕,๓๘๒,๗๒๓
๒๕๕๐	๓๔,๘๒๙,๐๑๘	๒๔,๗๗๙,๕๖๑	๕๙,๖๐๘,๕๗๙
๒๕๕๑	๘,๙๒๖,๖๖๘	๕,๐๑๑,๘๒๖	๑๓,๙๓๘,๔๙๔
๒๕๕๒	๒,๖๙๗,๒๑๘	๓,๕๕๙,๘๐๐	๖,๒๕๗,๐๑๘
๒๕๕๓	๙๘๐,๗๕๐	๘๖๑,๐๑๓	๑,๘๔๑,๗๖๓
๒๕๕๔	๓๗๑,๔๒๐	๖,๒๖๖	๓๗๗,๖๘๖
๒๕๕๕	๑๒,๖๕๐	๒๗,๐๘๙	๓๙,๗๓๙
รวม	๑๕๔,๑๗๙,๘๑๙	๕๑,๖๑๘,๖๙๘	๒๐๕,๗๙๘,๕๑๗

ต่อมาเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบบริเวณชายแดน โดยในวันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้มีคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ที่ดำรงวาระในสมัยนั้นให้ระงับการผ่านเข้า - ออก ตลอดจนการการค้าขายสินค้าทุกชนิดด้วยเหตุผลด้านความมั่นคงและหลังจากนั้นก็ไม่มีมีการเปิดค้าขายอีกเลยจนถึงปัจจุบัน

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันยังคงมีร้านค้าบางแห่งที่ยังเปิดให้บริการสำหรับประชาชนที่อาศัยในพื้นที่เป็นหลัก บรรยากาศการค้าขายมีสภาพเงียบเหงา ร้านค้าหลายแห่งปิดตัวลงไป นอกจากนี้สินค้าไทยในฝั่งตรงข้ามอำเภอเวียงแหงที่สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมามีราคาค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับสินค้าที่มาจากประเทศอื่น ๆ อันเป็นผลมาจากต้นทุนการขนส่งสินค้าที่ต้องขนส่งสินค้าในระยะไกลกว่าเดิมเนื่องจากต้องส่งสินค้ามาจากด่านท่าขี้เหล็กผ่านเมืองสาต เมืองต่วน หรือต้องส่งผ่านด่านห้วยฝิ่งของจังหวัดแม่ฮ่องสอนผ่านเมืองหัวเมืองข้ามแม่น้ำสาละวินสู่เมืองกลางเคอแล้วย้อนมายังเมืองปั่นสู่เมืองทาอีกต่อหนึ่งเป็นต้น จากการศึกษาความยากลำบากในการขนส่งซื้อขายสินค้าให้กระจายไปยังรัฐนออย่างทั่วถึง ทำให้ส่วนแบ่งการตลาดของสินค้าไทยในรัฐนอตอนบนมีเพียงร้อยละ ๒๕ เท่านั้น ทั้งนี้ ภาครัฐและภาคเอกชน ได้มีการผลักดันให้มีการเปิดจุดผ่อนปรนหลักแต่มาโดยตลอด ซึ่งวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๘ จังหวัดเชียงใหม่โดยผู้ว่าราชการจังหวัดได้อนุมัติให้ทดลองเปิดจุดผ่อนปรนหลักแต่ โดยมอบหมายให้อำเภอเวียงแหงจัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนในพื้นที่ชายแดน ประเทศไทย-สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาโดยส่งเสริมให้มีการค้าขายสินค้าอุปโภค บริโภค สินค้าเกษตร และสินค้าที่จำเป็นแก่การดำรงชีวิต และสินค้าเศรษฐกิจชุมชนของประชาชนทั้งสองประเทศ ตามมติของคณะกรรมการพิจารณาการเปิดจุดผ่านแดนของสำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

รูปภาพ ๒.๙ แสดงจุดจุดผ่อนปรนหลักแต่่งมีทำเลที่ตั้งที่เหมาะสมแก่การค้าชายแดนกับเมืองใหญ่ของประเทศเพื่อนบ้าน

บริเวณจุดผ่อนปรนหลักแต่่งมีทำเลที่ตั้งที่เหมาะสมแก่การค้าชายแดนกับเมืองใหญ่ของประเทศเพื่อนบ้าน เช่น เมืองตองยี มัณฑะเลย์ เนปิดอว์ อีกทั้งยังสามารถเชื่อมการค้าการลงทุนกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาค เช่น สาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศอินเดีย จึงคาดการณ์ได้ว่าผลกระทบและแนวโน้มทางเศรษฐกิจที่มีโอกาสเกิดขึ้นในพื้นที่คือทำให้เกิดการพัฒนาาระบบโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกต่อการขนส่งคมนาคมและการค้าชายแดนการพัฒนาาระบบอำนวยความสะดวกด้านการค้าและอำนวยความสะดวกในการให้บริการที่ชายแดน โดยเฉพาะจุดตรวจ พัก ปล่อยสินค้าและจุดจอดพักรถขนส่งขนาดใหญ่จำนวนมากพร้อมที่พักสำหรับผู้ขับขียานพาหนะและผู้เกี่ยวข้องต่างๆ อันเป็นโอกาสดีที่ผู้ประกอบการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ จะได้ทำกิจกรรมการค้ากับผู้ประกอบการในรัฐฉาน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ผลการศึกษาฯยังพบอีกด้วยว่า เส้นทางหลักจากจุดผ่อนปรนหลักแต่่งไปยังเมืองบิ๋น น้ำจาง ดอยแหลมและตองยีเป็นแนวถนนที่มีศักยภาพดีที่สุดในเนื่องจากมีความลาดชันต่ำที่สุด ซึ่งหากมีการพัฒนา จุดผ่านแดนถาวรควบคู่ไปกับพัฒนาเส้นทางดังกล่าวจะส่งผลให้ผู้ประกอบการประหยัดต้นทุนโลจิสติกส์ของการนำสินค้าไทยผ่านจุดผ่านแดนถาวรหลักแต่่งเข้าสู่เมืองสำคัญต่างๆ ทางตอนเหนือของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ประกอบกับประชาชนในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมามีทัศนคติที่ดีต่อสินค้าไทยและมีความต้องการสินค้าไทยจำนวนมากทำให้สามารถแข่งขันกับสินค้าจากประเทศคู่แข่งได้ง่ายขึ้น ซึ่งทำให้อาณาเขตการค้าชายแดนไม่ต่ำกว่า ๕๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี นอกจากนี้ การพัฒนา จุดผ่านแดนถาวรบริเวณดังกล่าวจะทำให้เกิดผลพลอยได้ที่ช่วยพัฒนาอำเภอเวียงแหงให้กลายเป็นเมืองอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทั้งที่เป็นการท่องเที่ยวเพื่อศึกษาเรียนรู้และวิจัยด้านเกษตรป่าไม้ สิ่งแวดล้อม และเพื่อศึกษาเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ ตลอดจนยังเป็นโอกาสในการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและเส้นทางท่องเที่ยวใหม่ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ให้เชื่อมโยงกับเครือข่ายการท่องเที่ยวในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาอีกด้วย

สำหรับจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีจุดผ่านแดนซึ่งเป็นลักษณะจุดผ่อนปรนการค้าเช่นกันบริเวณชายแดนไทย - สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จำนวน ๕ แห่ง ที่เชื่อมโยงกับด่านชายแดนของฝั่งสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา (BP) ได้แก่

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

๑. จุดผ่อนปรนห้วยผึ้ง ตำบลห้วยผา อำเภอเมือง เป็นเขตติดต่อกับ BP๘ -บ้านหัวเมือง (นามน) รัฐฉาน
๒. จุดผ่อนปรนน้ำเพียงดิน ตำบลผาบ่อง อำเภอเมือง เป็นเขตติดต่อกับ BP๑๐- บ้านใหม่ รัฐคะยา
๓. จุดผ่อนปรนห้วยต้นนุ่น บ้านห้วยต้นนุ่น ตำบลแม่เงา อำเภอขุนยวม เป็นเขตติดต่อกับ BP๑๓ – บ้านน้ำมาง รัฐคะยา
๔. จุดผ่อนปรนเสาหิน ตำบลเสาหิน อำเภอแม่สะเรียง เป็นเขตติดต่อกับ BP๑๔ - บ้านห้วยทราย รัฐคะยา
๕. จุดผ่อนปรนแม่สามแลบ ตำบลแม่สามแลบ อำเภอสบเมย เป็นเขตติดต่อกับ BP๑๕ - จังหวัดผาปูน รัฐกะเหรี่ยง

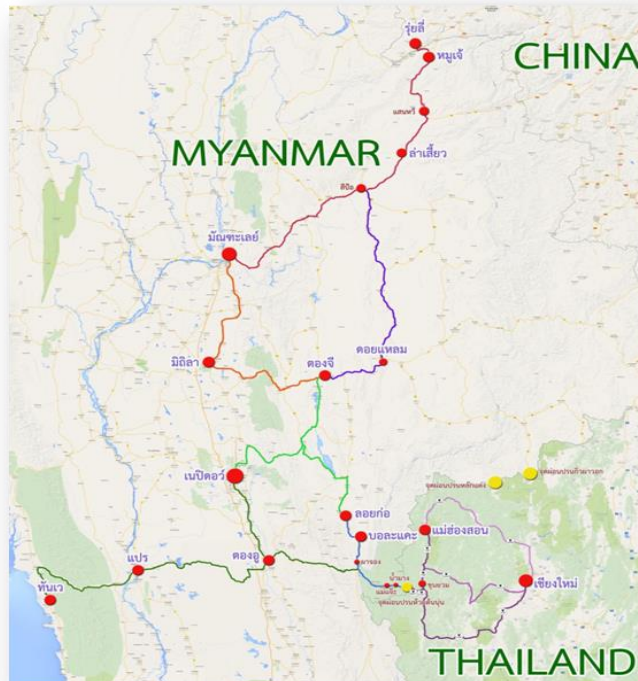
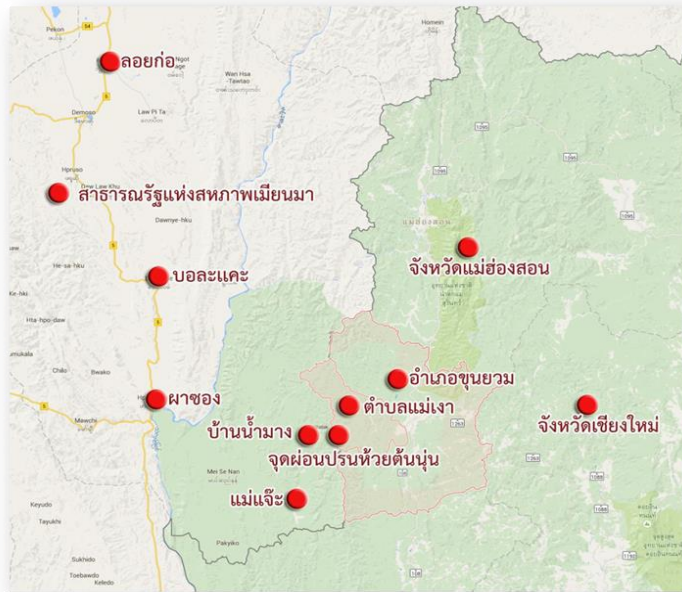
ตาราง ๒.๓๗ แสดงจุดผ่านแดนจังหวัดแม่ฮ่องสอนซึ่งเป็นลักษณะจุดผ่อนปรนการค้าเช่นกันบริเวณชายแดนไทย - สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จำนวน ๕ แห่ง

ประเทศไทย	สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา	
จุดผ่อนปรนห้วยผึ้ง	Boundary Pillars ๘	บ้านหัวเมือง (นามน) รัฐฉาน
จุดผ่อนปรนน้ำเพียงดิน	Boundary Pillars ๑๐	บ้านใหม่ รัฐคะยา
จุดผ่อนปรนห้วยต้นนุ่น	Boundary Pillars ๑๓	บ้านน้ำมาง รัฐคะยา
จุดผ่อนปรนเสาหิน	Boundary Pillars ๑๔	บ้านห้วยทราย รัฐคะยา
จุดผ่อนปรนแม่สามแลบ	Boundary Pillars ๑๕	จังหวัดผาปูน รัฐกะเหรี่ยง

ตารางแสดงจุดผ่านแดนบริเวณชายแดนไทย-สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ในปัจจุบัน จังหวัดแม่ฮ่องสอนและกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้ผลักดันให้มีการเปิดจุดผ่านแดนถาวรเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนมูลค่าการค้าชายแดนจังหวัดแม่ฮ่องสอนในอนาคต โดยจุดผ่อนปรนที่ได้รับการสนับสนุนให้เป็นด่านถาวรลำดับแรก ได้แก่ จุดผ่อนปรนห้วยต้นนุ่น ซึ่งตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ ตำบลแม่เงา อำเภอขุนยวม ซึ่งอยู่ทางทิศใต้ของจังหวัดแม่ฮ่องสอนบริเวณชายแดนประเทศไทย-สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาบนสันเขาของเทือกเขาถนนธงชัย ที่จุด Boundary Pillar ๑๓ – BP๑๓ มีอาณาเขตทางทิศตะวันตกติดต่อกับหมู่บ้านน้ำมาง ตำบลแม่แจ๊ะ อำเภอแม่แจ๊ะ จังหวัดบอละแค รัฐคะยา สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

รูปภาพ ๒.๑๐ แสดงประสิทธิภาพเชื่อมโยงด้านการค้าชายแดนและเตรียมความพร้อมจุดผ่อนปรนที่มีศักยภาพเป็นด่านถาวรภายใต้โครงการเปิดตลาดสู่ภูมิภาคอาเซียน ปี ๒๕๕๘

ที่มา: ผลการศึกษาการเพิ่มประสิทธิภาพเชื่อมโยงด้านการค้าชายแดนและเตรียมความพร้อมจุดผ่อนปรนที่มีศักยภาพเป็นด่านถาวรภายใต้โครงการเปิดตลาดสู่ภูมิภาคอาเซียน ปี ๒๕๕๘

โดยที่ผ่านมา จังหวัดแม่ฮ่องสอนได้ดำเนินกิจกรรมสานสัมพันธ์ทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างต่อเนื่อง อาทิ การเชิญผู้แทนภาครัฐและภาคเอกชนของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมารวมทั้งภาครัฐและภาคเอกชนของจังหวัดแม่ฮ่องสอนเดินทางไปสำรวจเส้นทางการค้าการลงทุน ของทั้งสองประเทศ การหาหรือความร่วมมือการค้าในเมืองสำคัญๆ ของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ได้แก่ เนปิดอร์ อย่างกุง ตองอู ตองยี และมัณฑะเลย์ สำหรับในระดับพื้นที่ จังหวัดได้มีนโยบายและสนับสนุนงบประมาณให้อำเภอที่มีพื้นที่ติดชายแดนดำเนินกิจกรรมร่วมกันทั้งด้านศาสนา วัฒนธรรมประเพณี และกีฬา อีกทั้งเตรียมความพร้อมในด้านภาษาอังกฤษ และสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาให้ผู้ประกอบการและประชาชนเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร โดยมีโครงการในพัฒนาจังหวัดที่เกี่ยวข้อง เช่น โครงการเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน โครงการส่งเสริมและเชื่อมความสัมพันธ์ด้านการค้าการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้านจังหวัดแม่ฮ่องสอน โครงการส่งเสริมการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น

นอกจากนี้ คณะอนุกรรมการพิจารณาเปิดจุดผ่านแดนได้มีการประชุม ครั้งที่ ๑ ปี พ.ศ.๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๕ ได้ประชุมพิจารณาเรื่องหลักเกณฑ์และแนวทางการปฏิบัติในการพิจารณาการเปิดจุดผ่านแดนประเภทต่างๆ และเรื่องการยกระดับ จุดผ่อนปรนห้วยต้นนุ่น อำเภอขุนยวมเป็นจุดผ่านแดนถาวรที่ประชุมมีมติเห็นว่าบริเวณพื้นที่จุดผ่อนปรนห้วยต้นนุ่นเป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้ จึงควรมีการศึกษาผลกระทบในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติ ขณะเดียวกันประเทศเพื่อนบ้านยังไม่มีมาตรการในเรื่องนี้ ดังนั้น ที่ประชุมมีความเห็นว่าควรมีการลงพื้นที่เพื่อสำรวจให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีมติ ดังนี้ (๑) มอบหมายให้กระทรวงการต่างประเทศประสานรัฐบาลสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาเกี่ยวกับความพร้อมในการยกระดับขึ้นเป็นจุดผ่านแดนถาวร (๒) มอบหมายกระทรวงมหาดไทยประสานจังหวัดจัดคณะทำงานเพื่อลงพื้นที่หาข้อมูลและข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้นก่อนนำเสนอคณะอนุกรรมการฯ พิจารณาในครั้งต่อไปต่อมาสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและนวัตกรรมแห่งชาติ ได้จัดให้มีการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาการเปิดจุดผ่านแดน ครั้งที่ ๒ ปี พ.ศ.๒๕๕๗ เมื่อวันศุกร์ที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ณ อาคารสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและนวัตกรรมแห่งชาติ ทำเนียบรัฐบาล เพื่อพิจารณาเรื่องการยกระดับด้านชายแดนและจุดผ่อนปรนการค้าเป็นจุดผ่านแดนถาวรตามความเห็นของคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) ครั้งที่ ๒ ปี พ.ศ.๒๕๕๗ ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณาจากข้อมูลต่างๆ แล้ว มีมติเห็นชอบในหลักการยกระดับจุดผ่อนปรนห้วยต้นนุ่นเป็นจุดผ่านแดนถาวร และมอบกระทรวงการต่างประเทศไปประสานกับฝ่ายสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาเพื่อเตรียมความพร้อมการยกระดับเป็นจุดผ่านแดนถาวรในอนาคตต่อไป ทั้งนี้ หากมีการด่านการค้าจะส่งผลให้เกิดมูลค่าการค้าชายระหว่างชายแดนเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากประชาชนส่วนมากในฝั่งของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาเป็นชนกลุ่มน้อยซึ่งประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีความต้องการสินค้าอุปโภคบริโภคจากประเทศไทยเป็นอย่างมาก

ขณะที่รัฐบาลกลางของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาก็มีความกระตือรือร้นที่จะเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในรัฐคะยาเพื่อรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้น อาทิ การก่อสร้างสะพานผาจอง ข้ามแม่น้ำสาละวินและการปรับปรุงเส้นทางการคมนาคมให้มีความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้นเพื่อเชื่อมต่อกับช่องทางห้วยต้นนุ่น – อำเภอแม่แจ่ม – อำเภอผาจอง – จังหวัดบอละแคะ – จังหวัดลอยก่อ – จังหวัดตองยี หรือจากจังหวัดบอละแคะ – เมืองตองอู – เมืองหลวงเนปิดอร์ ในอนาคตเพื่อรองรับการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ จากฝั่งประเทศไทยผ่านช่องทางห้วยต้นนุ่นซึ่งเป็นด่านที่ใกล้เมืองหลวงของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมามากที่สุด ซึ่งจะเป็นโอกาสสำคัญให้นักลงทุนจากประเทศไทยเข้าไปประกอบกิจกรรมการค้าและการลงทุนในรัฐคะยาได้สะดวกขึ้นในด้านต่างๆ ทั้งด้านการค้าชาย การท่องเที่ยว การเกษตร

ทั้งนี้ หากในอนาคตมีความพร้อมจากทั้งสองฝ่ายก็จะเป็นการยกระดับให้จังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นเมืองหน้าด่านการค้าเชื่อมโยงกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาและภูมิภาคเอเชียใต้ได้ และหากมีการพัฒนาเส้นทางโลจิสติกส์ข้ามแดนที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นรูปธรรม คือ เส้นทางพัฒนาตามแนวถนนหมายเลข ๕ ของประเทศเมียนมาซึ่งเป็นถนนสายหลักในพื้นที่ชายแดนตะวันออกของประเทศเมียนมาร์เชื่อมต่อกับเมืองลอยก่อ เมืองเอกของรัฐคะยากับเมืองตองยี เมืองเอกของรัฐฉาน รวมถึงเชื่อมต่อกับเมืองใหญ่ตอนใน คือ ตองอู ซึ่งจากตองอูสามารถเดินทางต่อไปยังกรุงเนปิดอว์ และอย่างกึ่งได้ กับทางหลวงหมายเลข ๑๐๙๕ กับ ๑๐๘ ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนของประเทศไทย จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการเดินทางข้ามพรมแดนทั้งสองประเทศจะนำมาซึ่งมูลค่าการค้าและการท่องเที่ยวต่อกัน ยกกระดับแม่ฮ่องสอนเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนและการบริการกับประเทศเมียนมาร์ เปลี่ยนจาก Land Lock เป็น Land Link ได้

รูปภาพ ๒.๑๐ แสดงเส้นทางพัฒนาตามแนวถนนหมายเลข ๕ ของประเทศเมียนมา

ด้วยศักยภาพในการพัฒนาจุดผ่านแดนถาวรทั้ง ๓ แห่งของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ หากได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลในการพัฒนาเพื่อส่งเสริมการค้าชายแดนและการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เชื่อมโยงก็จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ให้มากขึ้นได้ในอนาคต

การค้าชายแดนในระยะต่อไป ปัจจัยสำคัญที่จะเป็นทั้งข้อสนับสนุนและข้อจำกัดต่อการค้าชายแดนในระยะต่อไปยังคงเป็นปัจจัย สืบเนื่องจากสงครามการค้าระหว่างจีนกับสหรัฐอเมริกา ที่ดำเนินมาตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ สถานการณ์ทางการเมืองของเมียนมา และนโยบายการพัฒนาและส่งเสริม เศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะต้องเตรียมความพร้อมเพื่อให้สามารถรับมือกับสถานการณ์ดังกล่าว

๖. ด้านการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน

ในอนาคต รัฐบาลได้วางแผนดำเนินโครงการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญของประเทศในระดับภาคซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาภาคและกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ไปด้วย นั่นคือ การพัฒนาระบบราง ซึ่งได้แก่ โครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ และโครงการรถไฟความเร็วสูง กรุงเทพฯ - เชียงใหม่

๑) โครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่

กระทรวงคมนาคมได้จัดทำแผนการดำเนินงานโครงการการลงทุนพัฒนาระบบรางด้านคมนาคมขนส่ง พ.ศ.๒๕๕๘ โดยโครงการรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ รวมในแผนพัฒนาระบบรถไฟทางคู่ขนาดทาง ๑ เมตร แผนดำเนินการระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓) ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ รับทราบแผนการดำเนินงานดังกล่าว โดยโครงการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบรายละเอียดระบบรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย - เชียงใหม่ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการเดินทาง การขนส่งสินค้า เพิ่มความจุทางลดระยะเวลาเพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของประเทศตามแหล่งสถานที่ที่สำคัญในเขตภาคเหนือ และช่วยประหยัดพลังงานเชื้อเพลิงที่ใช้ในภาคการขนส่งของประเทศ ลดปัญหามลพิษที่มีต่อสิ่งแวดล้อม เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งสาธารณะทั้งพื้นที่ชนบทและเมือง และจูงใจให้ประชาชนหันมาใช้บริการขนส่งทางรางมากยิ่งขึ้น

ความถี่ในการให้บริการ ได้แก่ ความถี่ของการเดินรถโดยสารในชั่วโมงเร่งด่วนที่ ๓๐ นาทีและนอกชั่วโมงเร่งด่วนเท่ากับ ๖๐ นาที ความถี่ของรถโดยสารที่ ๔ ชั่วโมง และจำนวนขบวนรถที่วิ่งในเส้นทางของโครงการ ๕๘ ขบวนต่อวัน แนวเส้นทางก่อสร้างรถไฟทางคู่ ช่วงเด่นชัย-เชียงใหม่ มีระยะทางประมาณ ๑๘๙ กิโลเมตร แบ่งช่วงแนวเส้นทาง ประกอบด้วย

- ช่วงจากสถานีเด่นชัย-สถานีลำปาง ดำเนินการปรับทางรถไฟเดิมและก่อสร้างทางรถไฟใหม่ ให้ได้ ๒ ทาง โดยอาศัยเขตทางรถไฟเดิมเป็นหลัก มีการเวนคืนในช่วงที่มีการปรับรัศมีโค้งและความลาดชันของทางวิ่งให้ได้ตามมาตรฐานของการรถไฟฯ เพื่อให้รถไฟสามารถใช้ความเร็วสูงสุดได้ ๑๒๐ กม./ชม.
- ช่วงสถานีลำปาง-สถานีลำพูน ดำเนินการตัดแนวทางรถไฟใหม่ ๒ ทาง ให้มีเส้นทางตรงมากที่สุด สามารถใช้ความเร็วสูงสุดได้ ๑๖๐ กม./ชม.
- ช่วงสถานีลำพูน - สถานีเชียงใหม่ ก่อสร้างทางรถไฟเพิ่ม ๑ ทาง ขนานไปกับทางรถไฟเดิมภายในเขตทางของการรถไฟฯ สามารถใช้ความเร็วสูงสุดได้ ๑๖๐ กม./ชม. ระยะเวลาในการเดินทาง ๑๑๙ นาที (จากเด่นชัย-เชียงใหม่)

๑.๑การคาดการณ์ปริมาณผู้โดยสาร

ตาราง ๒.๓๘ แสดงปริมาณผู้โดยสารสูงสุด (Max. Line Load)

ช่วง	ปริมาณผู้โดยสารสูงสุด (Max Line Load) (เที่ยว/วัน/ทิศทาง)*			
	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๗๔	พ.ศ. ๒๕๘๔	พ.ศ. ๒๕๙๕
กรุงเทพฯ-ลำปาง	๔,๙๑๐	๗,๐๙๐	๙,๑๖๐	๑๑,๖๔๐
ลำปาง-ลำพูน	๓,๙๖๐	๕,๗๒๐	๗,๓๙๐	๙,๓๙๐
ลำพูน-เชียงใหม่	๓,๖๘๐	๕,๓๒๐	๖,๘๘๐	๘,๗๔๐

ตาราง ๒.๓๙ แสดงการคาดการณ์ปริมาณผู้โดยสารรถไฟตามแนวเส้นทางในอนาคต

สถานี	ปริมาณผู้โดยสารในอนาคต (เที่ยว/วัน)							
	ปี พ.ศ. ๒๕๖๕		ปี พ.ศ. ๒๕๗๔		ปี พ.ศ. ๒๕๘๔		ปี พ.ศ. ๒๕๙๕	
	ขึ้น	ลง	ขึ้น	ลง	ขึ้น	ลง	ขึ้น	ลง
๑. เต็มชัย	๗๘๐	๗๕๐	๑,๑๒๐	๑,๐๘๐	๑,๔๕๐	๑,๔๐๐	๑,๘๕๐	๑,๗๗๐
๒. ปากปาน	๔๐	๕๐	๖๐	๘๐	๘๐	๑๐๐	๑๑๐	๑๓๐
๓. แก่งหลวง	๕๐	๕๐	๘๐	๘๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๓๐	๑๓๐
๔. ห้วยแม่ต้า*	-	๕๐	-	๘๐	-	๑๐๐	-	๑๓๐
๕. บ้านปิน	๔๔๐	๓๗๐	๖๔๐	๕๔๐	๘๓๐	๗๐๐	๑,๐๖๐	๘๙๐
๖. ผาคัน	๖๐	๕๐	๘๐	๘๐	๑๑๐	๑๐๐	๑๔๐	๑๓๐
๗. ปางปัว	๙๐	๘๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๖๐	๑๕๐	๒๐๐	๑๙๐
๘. แม่จาง	๘๐	๘๐	๑๒๐	๑๑๐	๑๕๐	๑๔๐	๑๙๐	๑๘๐
๙. แม่เมาะ	๑๒๐	๑๒๐	๑๗๐	๑๗๐	๒๒๐	๒๒๐	๒๙๐	๒๘๐
๑๐. ศาลาผาลาด	๔๐	๔๐	๖๐	๖๐	๘๐	๘๐	๑๑๐	๑๐๐
๑๑. แม่ทะ	๕๐	๕๐	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐	๑๒๐	๑๓๐
๑๒. หนองวัวเฒ่า	๖๐	๔๐	๘๐	๕๐	๑๑๐	๗๐	๑๔๐	๘๐
๑๓. นครลำปาง	๘๓๐	๖๙๐	๑,๒๐๐	๑,๐๐๐	๑,๕๕๐	๑,๓๐๐	๑,๙๗๐	๑,๖๕๐
๑๔. ห้างฉัตร	๖๐	๕๐	๙๐	๘๐	๑๒๐	๑๐๐	๑๕๐	๑๓๐
๑๕. ศาลาแม่ทา	๕๐	๖๐	๘๐	๘๐	๑๐๐	๑๑๐	๑๓๐	๑๔๐
๑๖. ลำพูน	๓๑๐	๒๘๐	๔๕๐	๔๑๐	๕๘๐	๕๓๐	๗๔๐	๖๗๐
๑๗. ป่าเส้า	๗๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๔๐	๑๓๐	๑๘๐	๑๗๐	๒๓๐
๑๘. สารภี	๘๐	๕๐	๑๑๐	๘๐	๑๔๐	๑๐๐	๑๘๐	๑๓๐
๑๙. เชียงใหม่	๒,๗๓๐	๓,๖๑๐	๓,๙๕๐	๕,๒๒๐	๕,๑๐๐	๖,๗๔๐	๖,๔๘๐	๘,๕๗๐
รวม	๕,๙๔๐	๖,๕๗๐	๘,๕๘๐	๙,๕๔๐	๑๑,๑๐๐	๑๒,๓๒๐	๑๔,๑๖๐	๑๕,๖๖๐
ระยะเดินทางเฉลี่ย จาก กทม.	๖๐๒ กม.		๕๙๒ กม.		๕๘๘ กม.		๕๘๑ กม.	

๒) โครงการก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงกรุงเทพ-เชียงใหม่

โครงการรถไฟความเร็วสูงของประเทศไทย เส้นทางกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ เป็นความร่วมมือระหว่างรัฐบาลไทยและญี่ปุ่น โดยมีพิธีลงนามบันทึกความร่วมมือระบบรางระหว่างกระทรวงคมนาคมของไทยและกระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่งและการท่องเที่ยวแห่งญี่ปุ่น เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ในการ ลงนามดังกล่าวมีสาระสำคัญ คือ การพัฒนาโครงการรถไฟความเร็วสูงกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ ที่จะใช้เทคโนโลยีชินคันเซนของญี่ปุ่น ซึ่งจำเป็นต้องแยกขบวนของเส้นทางดังกล่าวให้รองรับรถไฟชินคันเซน โดยเฉพาะ ประกอบด้วย ๒ ระยะ คือ ระยะที่ ๑ กรุงเทพฯ - พิษณุโลก และระยะที่ ๒ ช่วง พิษณุโลก - เชียงใหม่

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ทั้งนี้ การศึกษาความเป็นไปได้ของทั้งโครงการมีกำหนดให้ดำเนินการเสร็จภายในเดือนตุลาคม-พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อเริ่มออกแบบรายละเอียดในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จะใช้เวลา ๑ ปี หากไม่มีการเปลี่ยนแปลง จะสามารถเริ่มดำเนินการก่อสร้างได้ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ และจะแล้วเสร็จปี พ.ศ. ๒๕๖๕

นอกจากนี้ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการคมนาคมทางอากาศที่สำคัญยังได้แก่ แผนพัฒนาท่าอากาศยานเชียงใหม่ เพื่อรองรับผู้โดยสารซึ่งบริษัท ท่าอากาศยานไทย ประเมินว่า สนามบินเชียงใหม่ จะมีผู้โดยสารในปี ๒๕๖๘ จำนวน ๑๔.๖ ล้านคน เพิ่มจากปี ๒๕๕๘ ที่มีผู้โดยสารจำนวน ๘.๓ ล้านคนถึงเท่าตัว และ ในปี ๒๕๗๘ จะเพิ่มเป็น ๑๙.๗ ล้านคน ทั้งนี้ ในระยะแรก ปี ๒๕๕๙-๒๕๖๘ บริษัท ท่าอากาศยานไทย มีแผนที่จะดำเนินการก่อสร้างอาคาร Terminal ผู้โดยสารระหว่างประเทศหลังใหม่ รองรับผู้โดยสารได้ ๗ ล้านคนต่อปี พื้นที่ ๗๘,๐๐๐ ตารางเมตร ปรับปรุงอาคาร Terminal ระหว่างประเทศ-ในประเทศเดิม ให้รองรับผู้โดยสารได้ ๑๑ ล้านคนต่อปี พื้นที่ ๓๗,๐๐๐ ตารางเมตร ปรับปรุงทางวิ่งเครื่องบิน Taxiway และ Rapid Taxiway ขยายลานจอดอากาศยาน - ปรับปรุงลานจอดเพิ่ม รองรับเครื่องบินได้ ๓๑ หลุมจอด สร้างอาคารคลังสินค้า และสร้างอาคารจอดรถยนต์สำหรับ Terminal ระหว่างประเทศ-ในประเทศ จอดรถได้ ๖,๓๐๐ คัน และสำหรับในระยะที่ ๒ ปี ๒๕๖๙ - ๒๕๗๓ มีแผนขยายอาคารผู้โดยสารระหว่างประเทศ ให้รองรับผู้โดยสารได้ ๘ ล้านคนต่อปี ขยายอาคารผู้โดยสารในประเทศให้รองรับผู้โดยสารได้ ๑๒ ล้านคนต่อปี และสร้างหลุมจอดอากาศยานเพิ่มอีก ๗ หลุมจอด

ในอนาคตหากการพัฒนาาระบบโครงสร้างพื้นฐานดังกล่าวดำเนินการแล้วเสร็จก็จะทำให้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีศักยภาพในการเป็น Northern Land port ที่เข้มแข็งและสมบูรณ์มากขึ้น ซึ่งจะพลิกโฉมการพัฒนาในระดับภาคของประเทศไทยให้เกิดความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจและเชื่อมโยงโอกาสการพัฒนาในระดับอนุภูมิภาคของอาเซียนตอนบนและสาธารณรัฐประชาชนจีนได้

๗. ด้านแรงงาน

แรงงานของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๑,๗๗๓,๙๗๐ บาท/คน/ปี โดยจังหวัดเชียงใหม่ผลิตภาพแรงงาน จำนวน ๑,๐๒๕,๙๒๘ บาท/คน/ปี จังหวัดแม่ฮ่องสอนผลิตภาพแรงงาน จำนวน ๑๔๕,๖๐๑ บาท/คน/ปี จังหวัดลำปางผลิตภาพแรงงาน จำนวน ๓๗๒,๖๒๕ บาท/คน/ปี จังหวัดลำพูนผลิตภาพแรงงาน จำนวน ๒๒๙,๘๑๕ บาท/คน/ปี

ตาราง ๒.๔๐ แสดงแรงงานของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕

จังหวัด	สถานภาพแรงงาน	กำลังแรงงาน	กำลังแรงงานปัจจุบัน	รวม	ชาย	หญิง	
เชียงใหม่	ประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป			๑,๕๒๒,๖๔๖	๗๒๓,๗๖๔	๗๙๘,๘๘๒	
	กำลังแรงงานรวม	กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล		๐	๐	๐	
		กำลังแรงงานปัจจุบัน	ผู้มีงานทำ		๑,๐๑๐,๒๙๙	๕๓๓,๐๒๘	๔๗๗,๒๗๑
			ผู้ว่างงาน		๑๕,๖๒๙	๗,๐๓๐	๘,๕๙๙
		ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน			๔๙๖,๗๑๘	๑๘๓,๗๐๕	๓๑๓,๐๑๓
	ทำงานบ้าน			๙๗,๙๒๖	๕,๗๘๑	๙๒,๑๔๕	
	อื่นๆ			๕๖,๕๖๖	๒๘,๕๔๘	๒๘,๐๑๘	

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

จังหวัด	สถานภาพ แรงงาน	กำลังแรงงาน	กำลัง แรงงาน ปัจจุบัน	รวม	ชาย	หญิง
		เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ จนไม่สามารถทำงานได้		๒๐๗,๐๗๒	๘๒,๖๒๔	๑๒๔,๔๔๘
		เรียนหนังสือ		๑๓๕,๒๕๗	๖๖,๘๕๓	๖๘,๔๐๔
ลำพูน	ประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป			๓๒๙,๓๒๖	๑๕๖,๔๗๖	๑๗๒,๘๕๐
	กำลังแรงงาน รวม			๒๒๙,๘๑๕	๑๑๙,๕๓๙	๑๑๐,๒๗๖
		กำลังแรงงานที่รอ ฤดูกาล		๐	๐	๐
		กำลังแรงงานปัจจุบัน		๒๒๙,๘๑๕	๑๑๙,๕๓๙	๑๑๐,๒๗๖
		ผู้มีงานทำ		๒๒๗,๔๔๕	๑๑๘,๗๙๐	๑๐๘,๖๕๕
		ผู้ว่างงาน		๒,๓๗๐	๗๕๐	๑,๖๒๑
	ผู้ไม่อยู่ในกำลัง แรงงาน			๙๙,๕๑๑	๓๖,๙๓๖	๖๒,๕๗๕
		ทำงานบ้าน		๒๑,๓๙๓	๔๓๙	๒๐,๙๕๔
		อื่นๆ		๖,๑๗๓	๓,๓๓๒	๒,๘๔๑
		เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ จนไม่สามารถทำงานได้		๔๗,๖๗๗	๒๐,๒๙๙	๒๗,๓๗๘
เรียนหนังสือ			๒๔,๒๖๘	๑๒,๘๖๗	๑๑,๔๐๑	
ลำปาง	ประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป			๕๘๘,๔๔๓	๒๗๙,๑๗๕	๓๐๙,๒๖๗
	กำลังแรงงาน รวม			๓๗๒,๖๒๕	๒๐๑,๓๔๙	๑๗๑,๒๗๗
		กำลังแรงงานที่รอ ฤดูกาล		๑,๒๘๒	๒๕๕	๑,๐๒๖
		กำลังแรงงานปัจจุบัน		๓๗๑,๓๔๓	๒๐๑,๐๙๓	๑๗๐,๒๕๐
		ผู้มีงานทำ		๓๖๒,๘๓๙	๑๙๗,๔๗๔	๑๖๕,๓๖๔
		ผู้ว่างงาน		๘,๕๐๕	๓,๖๑๙	๔,๘๘๖
	ผู้ไม่อยู่ในกำลัง แรงงาน			๒๑๕,๘๑๗	๗๗,๘๒๗	๑๓๗,๙๙๐
		ทำงานบ้าน		๔๗,๔๕๑	๖๓๑	๔๖,๘๒๐
		อื่นๆ		๑๘,๖๙๒	๑๒,๒๓๗	๖,๔๕๕
		เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ จนไม่สามารถทำงานได้		๙๖,๕๑๖	๓๙,๖๕๖	๕๖,๘๖๐
เรียนหนังสือ			๕๓,๑๕๗	๒๕,๓๐๒	๒๗,๘๕๖	
แม่ฮ่องสอน	ประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป			๒๐๔,๘๕๑	๙๗,๑๙๒	๑๐๗,๖๕๙
	กำลังแรงงาน รวม			๑๔๕,๖๐๑	๗๖,๖๖๐	๖๘,๙๔๑
		กำลังแรงงานที่รอ ฤดูกาล		๒,๖๑๓	๑,๕๕๒	๑,๐๖๑
		กำลังแรงงานปัจจุบัน		๑๔๒,๙๘๘	๗๕,๑๐๘	๖๗,๘๒๗
		ผู้มีงานทำ		๑๔๒,๑๙๒	๗๕,๐๑๔	๖๗,๑๗๘
		ผู้ว่างงาน		๗๙๕	๙๕	๗๐๑
	ผู้ไม่อยู่ในกำลัง แรงงาน			๕๙,๒๔๙	๒๐,๕๓๒	๓๘,๗๑๗
		ทำงานบ้าน		๑๔,๙๗๙	๕๘๕	๑๔,๓๙๔
อื่นๆ			๓,๘๓๗	๒,๔๙๙	๑,๓๓๘	

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

จังหวัด	สถานภาพ แรงงาน	กำลังแรงงาน	กำลัง แรงงาน ปัจจุบัน	รวม	ชาย	หญิง
		เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ จนไม่สามารถทำงานได้		๓๐,๘๖๔	๑๓,๐๒๔	๑๗,๘๔๐
		เรียนหนังสือ		๙,๕๖๙	๔,๔๒๔	๕,๑๔๖

๘. ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๑) ดัชนีรายได้และความยากจน

ดัชนีรายได้

ด้านรายได้ซึ่งเป็นดัชนีที่สะท้อนให้เห็นถึงสถานะด้านการเงินหรือด้านเศรษฐกิจของคน ซึ่งหมายถึง ถ้าคนมีรายได้เพียงพอต่อการซื้ออาหารและสินค้าบริการต่างๆ ที่เป็นสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีวิตจะทำให้คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีภูมิคุ้มกันต่อการเกิดปัญหาความยากจนและการมีหนี้สินล้นพ้นตัว โดยองค์ประกอบของ ดัชนีย่อยด้านรายได้ ประกอบด้วย รายได้เฉลี่ยของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน ร้อยละของครัวเรือนที่มีหนี้ เพื่อการอุปโภคบริโภค และค่าดัชนีความไม่เสมอภาคของรายได้ (Gini)

ตาราง ๒.๔๐ แสดงข้อมูลค่าเฉลี่ยต่อหัวของผลิตภัณฑ์ (บาทต่อปี) พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

รายได้เฉลี่ยต่อหัว	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	๑๒๖,๙๗๑	๑๒๗,๙๓๒	๑๒๖,๔๑๑	๑๓๒,๕๔๔	๑๓๕,๓๔๓
ภาคเหนือ	๑๑๐,๘๙๗	๑๑๔,๒๘๗	๑๐๘,๔๗๒	๑๑๑,๐๑๘	๑๑๗,๒๗๖
ประเทศ	๒๓๖,๘๑๕	๒๔๓,๗๘๗	๒๒๔,๙๖๒	๒๓๑,๙๘๖	๒๔๘,๗๘๙

รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ ถึงปี ๒๕๖๒ แต่กลับลดลงในปี ๒๕๖๓ และเพิ่มมากขึ้นในปี ๒๕๖๔ เป็นจำนวน ๑๓๕,๕๔๔ บาทต่อปี ซึ่งเริ่มเพิ่มขึ้น ต่อเนื่องในปี ๒๕๖๕ เป็นจำนวน ๑๓๕,๓๔๓ บาทต่อปี คาดการณ์ว่าจะเพิ่มขึ้นอีกในอนาคต แม้ว่ามูลค่าผลิตภัณฑ์ กลุ่มจังหวัดต่อหัวประชากรจะสูงกว่าระดับภาคเหนือแต่ยังต่ำกว่าระดับประเทศ

ตาราง ๒.๔๐ แสดงสัมประสิทธิ์การกระจายรายได้

จำนวนคน และ สัดส่วน คนจน	๒๕๖๑		๒๕๖๒		๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	จำนวน (พันคน)	สัดส่วน (ร้อยละ)	จำนวน (พันคน)	สัดส่วน (ร้อยละ)	จำนวน (พันคน)	สัดส่วน (ร้อยละ)	จำนวน (พันคน)	สัดส่วน (ร้อยละ)	จำนวน (พันคน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือ ตอนบน ๑	๔๒๕๙๐	๑๙.๗๖	๒๐๒.๖๐	๙.๕๐	๑๖๙๒๐	๙.๗๗	๒๑๓.๑๐	๙.๙	๑๙๒.๕๐	๑๐.๔๕
ภาคเหนือ	๑๒๒๓๑๐	๑๐.๗๔	๗๗๐.๖๐	๖.๗๘	๗๗๕๑๐	๖.๘๔	๗๖๓	๖.๗๗	๗๖๓.๕	๖.๘๐
ประเทศ	๕๓๗๗๖๖	๘.๓๐	๕๓๗๖๑๐	๖.๒๖	๕๓๗๘๕๑	๖.๘๓	๕๓๘๕๖๐	๖.๓๒	๕๓๗๕๖๐	๕.๔๓

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

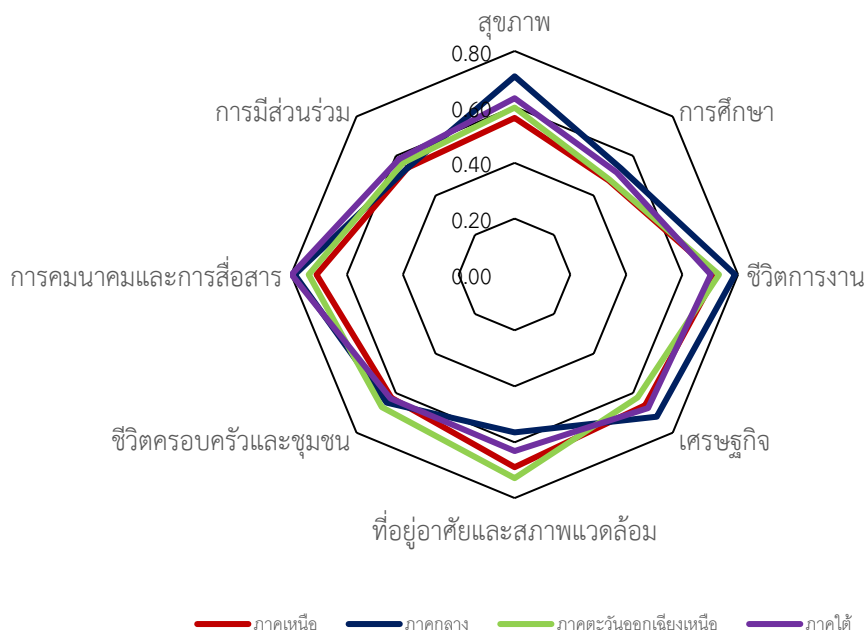
ความยากจน

ความยากจนลดลงแต่มีความเหลื่อมล้ำด้านรายได้เพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีสัดส่วนคนจนร้อยละ ๑๐.๔๕ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๙.๙ ในปี ๒๕๖๔ แนวโน้มการปรับตัวเพิ่มขึ้นของสัดส่วนคนจนของภาคเหนือตอนบน ๑ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป (CPI) หรือระดับอัตราเงินเฟ้อ ซึ่งเพิ่มสูงขึ้นจากปี ๒๕๖๔ เป็น ๖.๐๘% โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ (๖.๙๒%) อาหารสด (๖.๘๑%) และพลังงาน (๒๔.๔๙%) สะท้อนให้เห็นถึงค่าครองชีพประชาชนที่เพิ่มขึ้นทั้งในภาพรวมประเทศและภูมิภาคต่าง ๆ ทำให้ระดับเส้นความยากจนปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลให้ค่าครองชีพโดยรวมมีแนวโน้มสูงขึ้นเช่นกัน โดยสะท้อนได้จากเส้นความยากจนของภาคเหนือในทุกจังหวัดที่มีแนวโน้มการปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่องอย่างชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบกับภูมิภาคอื่น ในช่วงปี ๒๕๖๑-๒๕๖๕ มีค่าเฉลี่ยที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นจาก ๒,๔๑๔ บาท/คน/เดือน ซึ่งส่งผลให้ครัวเรือนมีโอกาสที่จะกลายเป็นครัวเรือนยากจนได้มากขึ้น รวมทั้งการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ในหลายสาขายังไม่สามารถกลับสู่สภาวะปกติอย่างเต็มที่และไม่สามารถกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจได้ชัดเจน อาทิ ภาคเกษตรกรรมมีการจ้างงานลดลงจากปี ๒๕๖๔ ภาคการท่องเที่ยวซึ่งจำเป็นจะต้องใช้ระยะเวลาในการฟื้นฟู

แต่ยังคงมีความเสี่ยงในการเพิ่มขึ้นของกลุ่มคนยากจนที่มาจากกลุ่มเปราะบาง กลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ภัยแล้ง และอุทกภัย โดยจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นจังหวัดที่มีสัดส่วนคนจนสูงสุดถึงร้อยละ ๒๙.๓ ในภาคเหนือ สำหรับความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ พบว่า สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ ในปี ๒๕๖๒ มีถึง ๐.๔๒๐ เพิ่มขึ้นจาก ๐.๓๕๕ ในปี ๒๕๕๔ และพบว่ามีความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มากกว่าภาคเหนือที่มีสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ มีค่า ๐.๔๑๑ แต่ก็น้อยกว่าระดับประเทศ ซึ่งสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ มีค่า ๐.๔๓๐

ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index : HAI) ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือประเมินความก้าวหน้าของคนในระดับจังหวัด โดยการนำแนวคิดและวิธีการคำนวณดัชนีการพัฒนามนุษย์ (Human Achievement Index : HAI) ของสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) มาประยุกต์ใช้ มีองค์ประกอบ 8 ดัชนีย่อยคือ (1) ด้านสุขภาพ (2) ด้านการศึกษา (3) ด้านชีวิตการงาน (4) ด้านด้านเศรษฐกิจ (5) ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม (6) ด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน (7) ด้านการคมนาคมและการสื่อสาร และ (8) การมีส่วนร่วม ในปี 2565 พบว่า ภาคเหนือมีดัชนีความก้าวหน้าของคน ด้านการพัฒนามนุษย์ ส่วนใหญ่มีระดับต่ำกว่าประเทศอย่างเห็นได้ชัด แม้ว่าด้านการมีส่วนร่วมจะมีค่าดัชนีย่อยเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในปี 2565 ค่าดัชนีความก้าวหน้าของคนภาคเหนือ มีค่าเท่ากับ 0.6306 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศประมาณ 0.0139 และปรับตัวลดลงจาก 0.6359 ในปี 2564 ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนามนุษย์ในหลายด้านมีแนวโน้มปรับตัวลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ได้แก่ ด้านสุขภาพ, ด้านการศึกษา, ด้านเศรษฐกิจ, ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม, ด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน ซึ่งมีค่าดัชนีอยู่ที่ 0.5606, 0.4766, 0.6617, 0.6896 และ 0.6236 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับปัจจัยเชิงลบที่ส่งผลต่อค่าตัวชี้วัดของดัชนีย่อยเหล่านี้ อาทิ จำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น สัดส่วนประชากรยากจนเพิ่มสูงขึ้น ดัชนีความไม่เสมอภาคกลับมามีแนวโน้มสูงขึ้น รวมทั้งจำนวนประชากรที่ประสบภัยพิบัติเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

กราฟ ๒.๑๓ แสดงดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievemen Index : HAI)

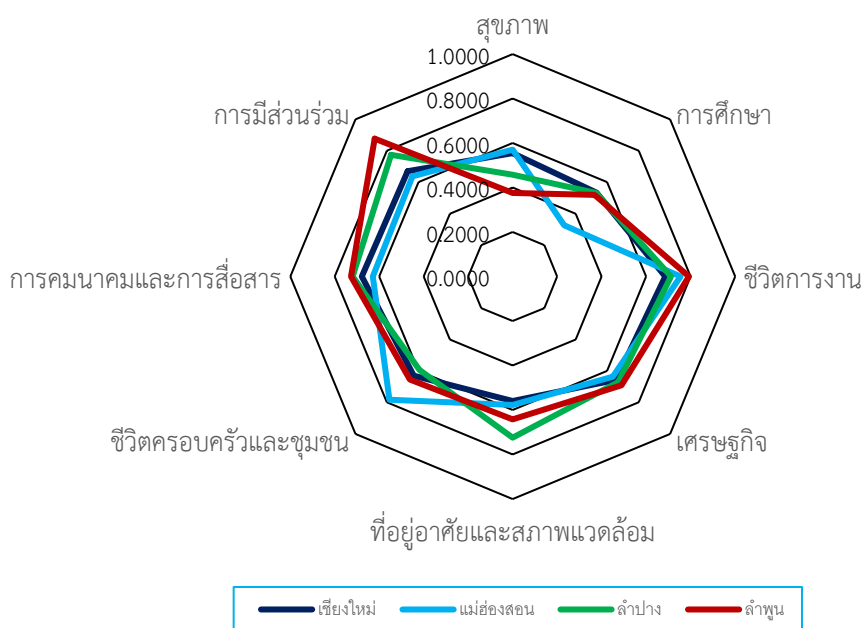

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำหรับดัชนีความก้าวหน้าของคน (HAI) ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 พบว่าจังหวัดลำพูน มีค่าดัชนีความก้าวหน้าสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ จังหวัดลำปาง จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดแม่ฮ่องสอน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ของประเทศ พบว่าจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 มีความแตกต่างกันมาก โดยจังหวัดลำพูนมีลำดับความก้าวหน้าสูงสุดเป็นอันดับ 38 ของประเทศ ขณะที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีความก้าวหน้าลำดับที่ 76 จากทั้งหมด 77 จังหวัด โดยด้านการคมนาคมและการสื่อสาร ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ก็อยู่ในเกณฑ์ต่ำมากเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ส่วนจังหวัดลำปางและเชียงใหม่มีความก้าวหน้าสูงสุดลำดับที่ 42 และ 68 ของประเทศ ตามลำดับ

ตารางการจัดลำดับความก้าวหน้าของคน (HAI) และดัชนีย่อยด้านต่างๆ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 เทียบกับ 77 จังหวัดในประเทศไทย

กราฟ ๒.๑๔ แสดงดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievemen Index : HAI) ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

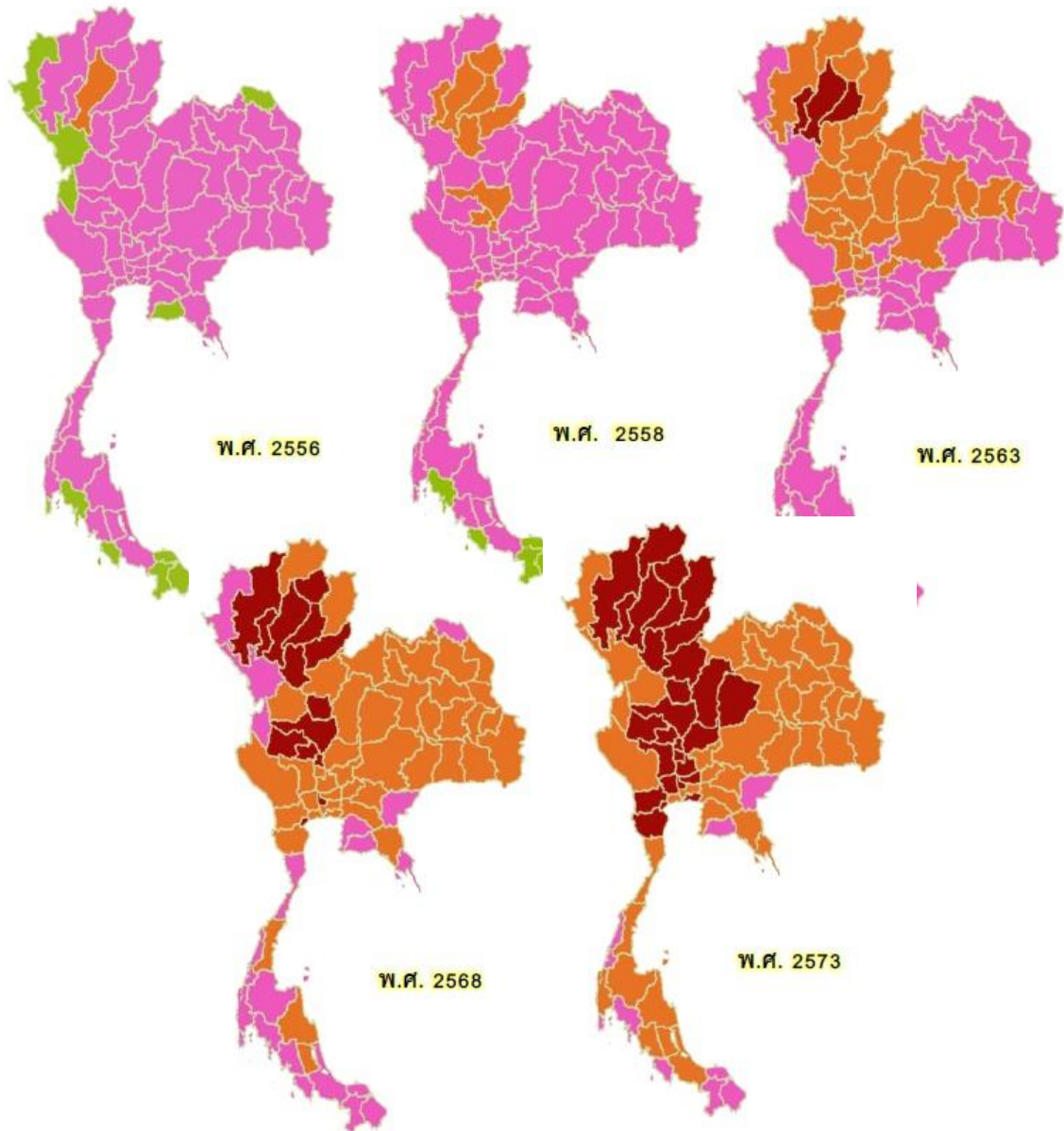
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ซึ่งเมื่อพิจารณาความก้าวหน้าในการพัฒนาคนในแต่ละด้าน พบว่าจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ควรมีการพัฒนาด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากมีความก้าวหน้าโดยมีค่าดัชนีต่ำกว่า 0.6 ดังนั้น จังหวัดเชียงใหม่ควรมีการพัฒนาด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม จังหวัดลำพูน และจังหวัดลำปาง ควรมีการพัฒนาด้านสุขภาพ และจังหวัดแม่ฮ่องสอนควรมีการพัฒนาทางการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ และด้านการคมนาคมและการสื่อสาร เนื่องจากอยู่ใน 10 อันดับท้ายสุดของประเทศ

สถานการณ์ประชากรสูงอายุ

ประเทศไทยมีแนวโน้มเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นในทุกๆ ปี การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลให้ประชากรวัยเด็กลดลงอย่างรวดเร็วจนมาสู่การเพิ่มขึ้น ของสัดส่วนประชากรสูงอายุซึ่งมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากข้อมูลการคาดประมาณประชากรของประเทศไทยปี ๒๕๕๘ - ๒๕๗๓ จะเห็นว่าภาพรวมประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์ “สังคมสูงวัย” (aged society) และในอีก ๑๐ ปี ข้างหน้าจะเริ่มเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ (completed aged society)

รูปภาพ ๒.๑๐ แสดงข้อมูลการคาดประมาณประชากร“สังคมสูงวัย” ของประเทศไทยปี ๒๕๕๘ - ๒๕๗๓

ที่มา : ๑) พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อมูลประชากรผู้ที่มีสัญชาติไทยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านจากทะเบียนราษฎรของสำนักบริหารการทะเบียนกรมการปกครอง

๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๗๓ ข้อมูลการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๘๓ จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ประมวลผลโดย : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์หมายเหตุ : ดัชนีการสูงวัย = ร้อยละของอัตราส่วนจำนวนประชากรสูงอายุ (๖๐ ปี ขึ้นไป) ต่อจำนวนประชากรวัยเด็ก (ต่ำกว่า ๑๕ ปี) (Index of Aging-loA) = $(P_{60+}/P_{15-}) \times 100$

- : สังคมเยาว์วัย (young society) = ดัชนีต่ำกว่า ๕๐
- : สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ (completed aged society) = ดัชนี ๑๒๐ - ๑๔๙.๙
- : สังคมสูงวัย (aged society) = ดัชนี ๕๐ - ๑๑๙.๙
- : สังคมสูงวัยระดับสุดยอด (super aged society) = ดัชนี ๒๐๐ ขึ้นไป

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

สาเหตุสำคัญของการเพิ่มสัดส่วนประชากรผู้สูงอายุอย่างรวดเร็ว เนื่องมาจากปัจจัยสำคัญ ๒ ประการ (มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย, ๒๕๕๔) คือ

(๑) การลดลงของภาวะเจริญพันธุ์หรือการเกิดน้อยลง จากข้อมูลอัตราเจริญพันธุ์รวม แสดงให้เห็นว่า จำนวนบุตรโดยเฉลี่ยที่สตรีคนหนึ่งมีตลอดด้วยเจริญพันธุ์ได้ลดลงเป็นลำดับ จาก ๔.๙ คน ต่อสตรี ๑ คน ในปี ๒๕๑๗ เหลือเพียงประมาณ ๑.๖ คน ต่อสตรี ๑ คน ในปี ๒๕๕๖ และเหลือประมาณ ๑.๓ คน ในปี ๒๕๗๖

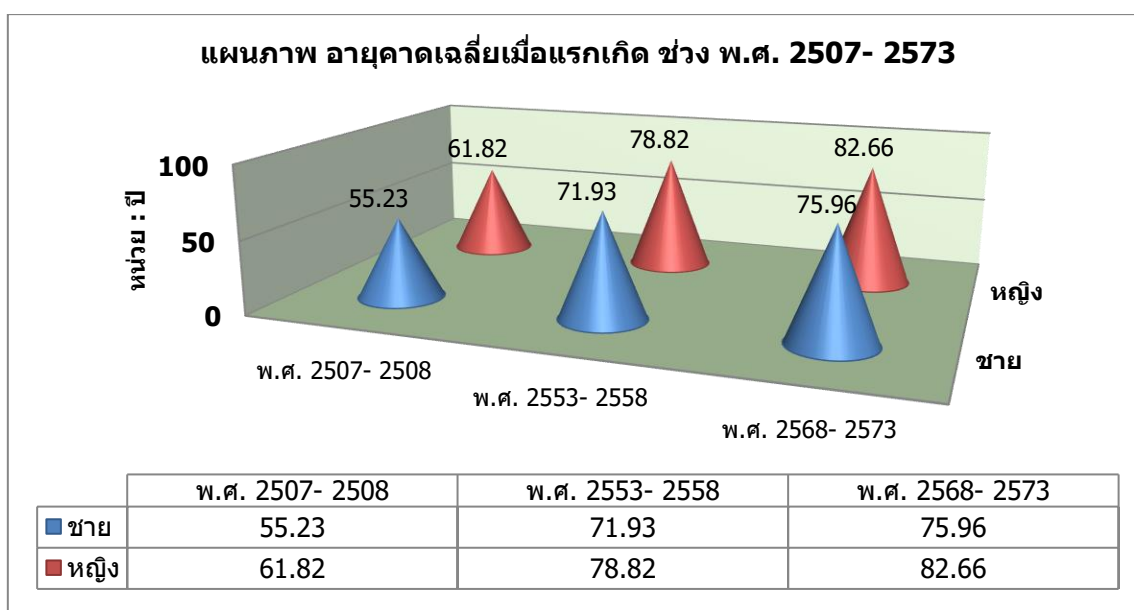
ตาราง ๒.๔๑ แสดงการลดลงของภาวะเจริญพันธุ์ของประเทศไทย จากอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

ภาวะเจริญพันธุ์ของประเทศไทย	อดีต	พ.ศ. ๒๕๕๖	๒๐ ปีข้างหน้า (พ.ศ. ๒๕๗๖)
จำนวนการเกิด	มากกว่า ๑ ล้านคน (พ.ศ. ๒๕๐๖ - ๒๕๒๖)	๘๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐
อัตราเกิด	๓๐/๑,๐๐๐ (พ.ศ. ๒๕๒๐)	๑๒.๕/๑,๐๐๐	๙/๑,๐๐๐
อัตราเจริญพันธุ์รวม (จำนวนบุตรเฉลี่ยต่อผู้หญิง ๑ คน)	๔.๙ (พ.ศ. ๒๕๑๗)	๑.๖	๑.๓

ที่มา : ปราโมทย์ ปราสาทกุล “สถานการณ์ผู้สูงอายุ แนวโน้ม และผลกระทบจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน, ๒๕๕๖

(๒) การลดภาวะการณตายเป็นทำให้อายุคนไทยยืนยาวขึ้นได้จากอายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทยเมื่อ ๕๐ ปีก่อน อายุคาดเฉลี่ยฯ ของเพศชายประมาณ ๕๕ ปี เพศหญิงประมาณ ๖๒ ปี แต่ปัจจุบัน (๒๕๕๗) อายุคาดเฉลี่ยฯ ได้เพิ่มสูงขึ้น โดยเพศชายประมาณ ๗๒ ปี เพศหญิง ประมาณ ๗๙ ปี และอีกสิบปีข้างหน้าอายุคาดเฉลี่ยฯ ของเพศชายประมาณ ๗๖ ปี และเพศหญิงประมาณ ๘๓ ปี

กราฟ ๒.๑๕ แสดงอายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิด ช่วง พ.ศ. 2507- 2573

ที่มา : การสำรวจการเปลี่ยนแปลงของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ , ๒๕๕๖

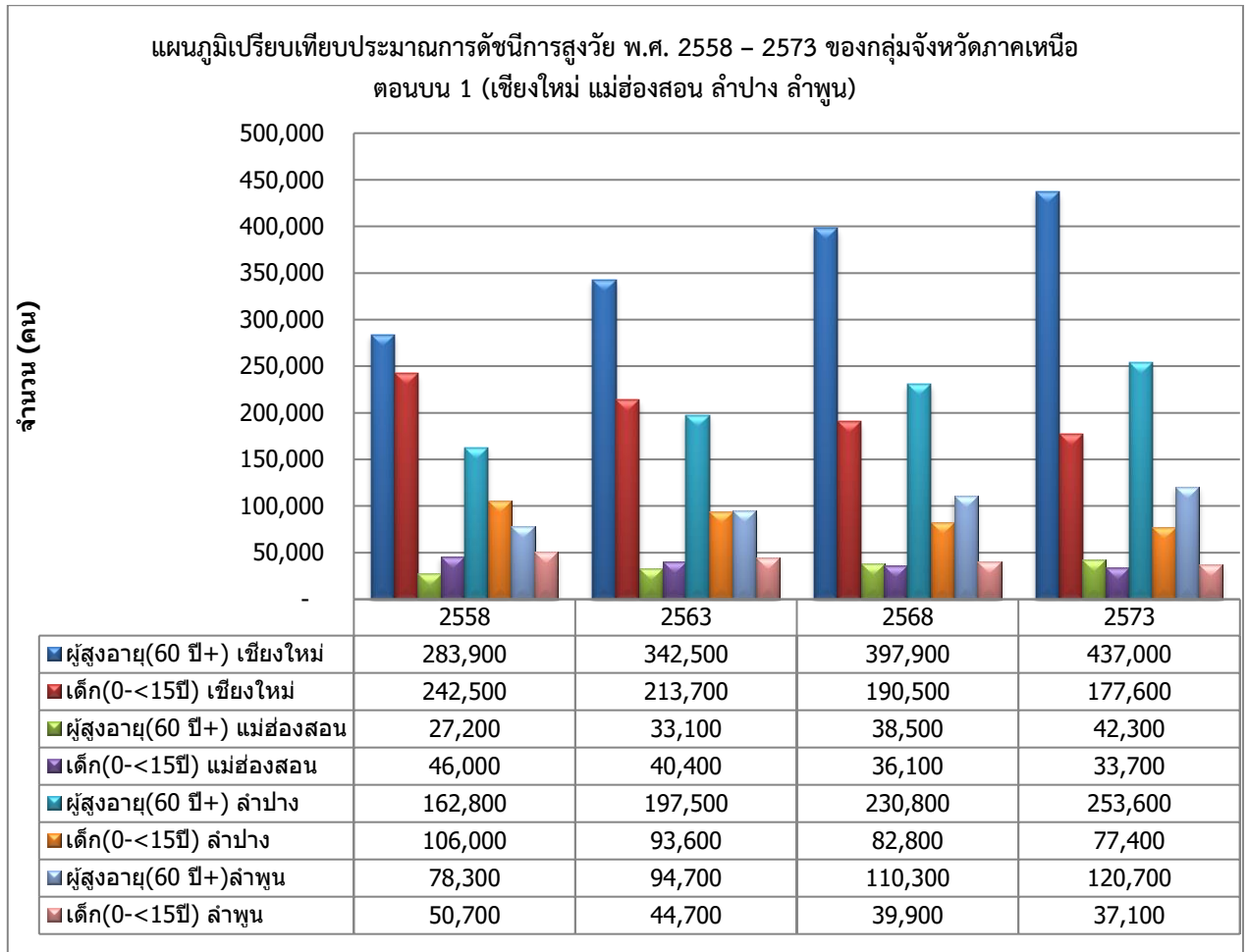
ตาราง ๒.๔๒ ประมาณการดัชนีการสูงวัย พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๗๓ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน)

จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๕๘			พ.ศ. ๒๕๖๓			พ.ศ. ๒๕๖๘			พ.ศ. ๒๕๗๓		
	จำนวนประชากร (คน)		ดัชนีการสูงวัย (ร้อยละ)	จำนวนประชากร (คน)		ดัชนีการสูงวัย (ร้อยละ)	จำนวนประชากร (คน)		ดัชนีการสูงวัย (ร้อยละ)	จำนวนประชากร (คน)		ดัชนีการสูงวัย (ร้อยละ)
	ผู้สูงอายุ (๖๐ ปี+)	เด็ก (๐-๑๕ปี)		ผู้สูงอายุ (๖๐ ปี+)	เด็ก (๐-๑๕ปี)		ผู้สูงอายุ (๖๐ ปี+)	เด็ก (๐-๑๕ปี)		ผู้สูงอายุ (๖๐ ปี+)	เด็ก (๐-๑๕ปี)	
เชียงใหม่	๒๘๓,๙๐๐	๒๔๒,๕๐๐	๑๑๗.๐๗	๓๔๒,๕๐๐	๒๑๓,๗๐๐	๑๒๐.๒๗	๓๙๗,๙๐๐	๑๙๐,๕๐๐	๒๐๘.๘๗	๔๓๗,๐๐๐	๑๗๗,๖๐๐	๒๔๖.๐๖
แม่ฮ่องสอน	๒๗,๒๐๐	๔๖,๐๐๐	๕๙.๑๓	๓๓,๑๐๐	๔๐,๔๐๐	๘๑.๙๓	๓๘,๕๐๐	๓๖,๑๐๐	๑๐๖.๖๕	๔๒,๓๐๐	๓๓,๗๐๐	๑๒๕.๕๒
ลำปาง	๑๖๒,๘๐๐	๑๐๖,๐๐๐	๑๕๓.๕๘	๑๙๗,๕๐๐	๙๓,๖๐๐	๒๑๑.๐๐	๒๓๐,๘๐๐	๘๒,๘๐๐	๒๗๘.๗๔	๒๕๓,๖๐๐	๗๗,๔๐๐	๓๒๗.๖๕
ลำพูน	๗๘,๓๐๐	๕๐,๗๐๐	๑๕๔.๔๔	๙๔,๗๐๐	๔๔,๗๐๐	๒๑๑.๘๖	๑๑๐,๓๐๐	๓๙,๙๐๐	๒๗๖.๔๔	๑๒๐,๗๐๐	๓๗,๑๐๐	๓๒๕.๓๔
รวม	๕๕๒,๒๐๐	๔๔๕,๒๐๐	๑๒๔.๐๓	๖๖๗,๘๐๐	๓๙๒,๔๐๐	๑๗๐.๑๘	๗๗๗,๕๐๐	๓๔๙,๓๐๐	๒๒๒.๕๙	๘๕๓,๖๐๐	๓๒๕,๘๐๐	๒๖๒.๐๐

จากข้อมูลตารางการประมาณการดัชนีการสูงวัย พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๗๓ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน) พบว่าดัชนีการสูงวัยมีอัตราเพิ่มสูงขึ้นในทุก ๕ ปี โดยเป็นการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เมื่อแยกศึกษาข้อมูลรายจังหวัด จะเห็นว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ จังหวัดลำปาง จะมีดัชนีการสูงวัยเพิ่มขึ้นมากที่สุดอยู่ที่ร้อยละ ๓๒๗.๖๕ โดยเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่มีดัชนีการสูงวัยอยู่ที่ร้อยละ ๑๕๓.๕๘ รองลงมาคือ จังหวัดลำพูน ในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ มีดัชนีการสูงวัยเพิ่มขึ้นอยู่ที่ร้อยละ ๓๒๕.๓๔ โดยเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่มีดัชนีการสูงวัยอยู่ที่ร้อยละ ๑๕๔.๔๔ จังหวัดเชียงใหม่มีดัชนีการสูงวัยเพิ่มขึ้นอยู่ที่ร้อยละ ๒๔๖.๐๖ โดยเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่มีดัชนีการสูงวัยอยู่ที่ร้อยละ ๑๑๗.๐๗ และจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีดัชนีการสูงวัยเพิ่มขึ้นอยู่ที่ร้อยละ ๑๒๕.๕๒ โดยเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่มีดัชนีการสูงวัยอยู่ที่ร้อยละ ๕๙.๑๓ ตามลำดับ

หากดูในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ พบว่าดัชนีการสูงวัยจะมีอัตราเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๒๔.๐๓ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นร้อยละ ๑๗๐.๑๘ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ตามด้วยร้อยละ ๒๒๒.๕๙ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ และในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ จะมีดัชนีการสูงวัยอยู่ที่ร้อยละ ๒๖๒.๐๐ ซึ่งเห็นได้ว่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ จะเข้าสู่สังคมสูงวัยระดับสุดยอด (super aged society) ตั้งแต่ปี ๒๕๖๘ เป็นต้นไป

กราฟ ๒.๑๖ แสดงเปรียบเทียบประมาณการดัชนีการสูงวัย พ.ศ. 2558 – 2573 ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน)

ที่มา : ข้อมูลการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๘๓ จาก สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ประมวลผลโดย : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
หมายเหตุ : ดัชนีการสูงวัย = ร้อยละของอัตราส่วนจำนวนประชากรสูงอายุ (๖๐ ปี ขึ้นไป) ต่อจำนวนประชากรวัยเด็ก (ต่ำกว่า ๑๕ ปี)

■ : สังคมเยาว์วัย (young society) = ดัชนีต่ำกว่า ๕๐ ■ : สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ (completed aged society) = ดัชนี ๑๒๐ - ๑๔๙.๙
■ : สังคมสูงวัย (aged society) = ดัชนี ๕๐ - ๑๑๙.๙ ■ : สังคมสูงวัยระดับสุดยอด (super aged society) = ดัชนี ๒๐๐ ขึ้นไป

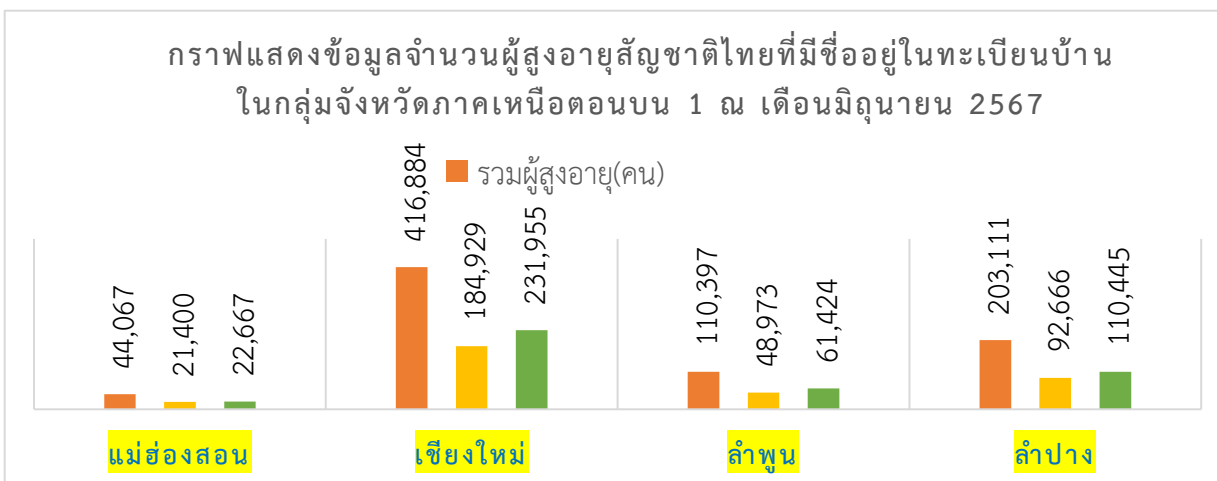
ตาราง ๒.๔๓ แสดงข้อมูลจำนวนผู้สูงอายุสัญชาติไทยที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๗

จำนวนผู้สูงอายุสัญชาติไทยที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑			
ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๗			
จังหวัด	รวมผู้สูงอายุ(คน)	รวมผู้สูงอายุชาย(คน)	รวมผู้สูงอายุหญิง(คน)
แม่ฮ่องสอน	44,067	21,400	22,667
เชียงใหม่	416,884	184,929	231,955
ลำพูน	110,397	48,973	61,424
ลำปาง	203,111	92,666	110,445
รวม	774,459	347,968	426,491

ที่มา: กรมกิจการผู้สูงอายุ

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

กราฟ ๒.๑๗ แสดงข้อมูลจำนวนผู้สูงอายุสัญชาติไทยที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ณ เดือนมิถุนายน 2567

จากกราฟดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงสัดส่วนประชากรผู้สูงอายุในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๑ โดยพบว่าจังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนผู้สูงอายุมากที่สุด รวม ๔๑๖,๘๘๔ คน แม่ฮ่องสอนมีจำนวนผู้สูงอายุน้อยที่สุด รวม ๔๔,๐๖๗ คน ทั้งนี้ทุกจังหวัดมีจำนวนผู้สูงอายุหญิงมากกว่าชาย และจำนวนผู้สูงอายุรวมทั้งหมดในภาคเหนือตอนบน ๑ คือ ๗๗๔,๔๕๙ คน แบ่งเป็นชาย ๓๔๗,๙๖๘ คน และหญิง ๔๒๖,๔๙๑ คน ด้วยเหตุนี้ สภากรรมการทางสังคมดังกล่าว จึงเป็นความท้าทายสำคัญที่จังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ จะต้องเตรียมการรองรับทั้งในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ การบริการสาธารณสุข และการพัฒนากำลังแรงงานในระบบเศรษฐกิจที่จะมาทดแทนซึ่งอาจมีประโยชน์ในการวางแผนนโยบายและบริการสำหรับผู้สูงอายุในอนาคต

๓) ด้านการศึกษา

หากพิจารณาถึงทรัพยากรการศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ในภาพรวมทั้งในด้านอัตราส่วนของครูต่อนักเรียน และอัตราส่วนของนักเรียนต่อห้องเรียน ซึ่งเป็นตัวแปรที่ชี้ให้เห็นถึงความพอเพียงทางด้านบริการในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะพบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีทรัพยากรทางการศึกษาเป็นไปตามเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดในภาพรวม

ตาราง ๒.๔๔ แสดงอัตราส่วนของนักเรียนต่อห้องเรียน

ระดับ	อัตราส่วนครูต่อนักเรียน		จำนวนนักเรียนต่อห้อง	
	ประเทศ	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	ประเทศ	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
ประถม	๑:๒๕	๑:๑๖	๔๐:๑	๑๔:๑
มัธยม	๑:๒๐	๑:๑๘	๔๐:๑	๓๓:๑

อย่างไรก็ตามในการวิเคราะห์ศักยภาพทางการศึกษาคำนึงถึงปัจจัยที่จะต้องถึงมิติด้านคุณภาพทางการศึกษา ไม่ว่าจะเป็น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาควบคู่ไปด้วย

จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย

ปีการศึกษาเฉลี่ยถือเป็นตัวชี้วัดระดับการศึกษาของคนไทยในภาพรวม โดยได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผู้ที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป ซึ่งถือว่าวัยเป็นแรงงานว่าได้มีการศึกษาเฉลี่ยแล้วกี่ปี ในการเปรียบเทียบการศึกษาเฉลี่ยระดับประเทศพบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ประเทศไทยมีจำนวนการศึกษาเฉลี่ยของประชากรในช่วงอายุ ๑๕-๓๙ ปี เท่ากับ ๑๑.๑๓ ปี และจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรในช่วงอายุ ๔๐ - ๕๙ ปี เท่ากับ ๗.๗๕ ปี ซึ่งจะเห็นได้ว่าจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทยยังไม่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ ที่กำหนดปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทยต้องเป็น ๑๒ ปี และสำหรับคนไทยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย ดังนี้

ตาราง ๒.๔๕ แสดงการศึกษาเฉลี่ยของคนไทยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

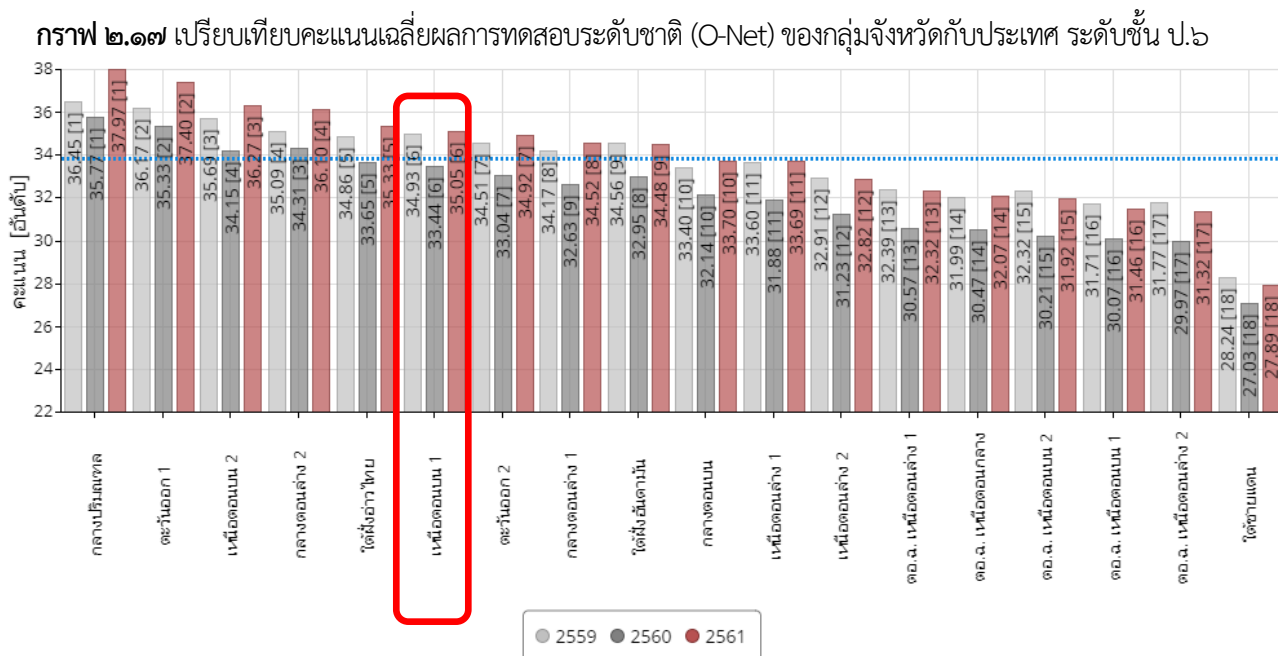
ปีการศึกษา	จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทยตามช่วงอายุ			
	ช่วงอายุ ๑๕ - ๓๙ ปี		ช่วงอายุ ๔๐ - ๕๙ ปี	
	กลุ่มจังหวัดฯ	ประเทศ	กลุ่มจังหวัดฯ	ประเทศ
๒๕๕๖	๑๐.๔๓	๑๐.๕๕	๖.๓๙	๗.๓๐
๒๕๕๗	๑๐.๖๕	๑๐.๗๓	๖.๔๐	๗.๔๘
๒๕๕๘	๑๐.๒๓	๑๑.๑๓	๖.๖๐	๗.๗๕

จากตารางข้างต้น การศึกษาของคนไทยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ในปีการศึกษา ๒๕๕๖-๒๕๕๘ พบว่า การศึกษาของคนไทยช่วงอายุ ๑๕ - ๓๙ ปี ในปีการศึกษา ๒๕๕๖ คนไทยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีการศึกษาเฉลี่ย ๑๐.๔๓ ปี ปีการศึกษา ๒๕๕๗ มีการศึกษาเฉลี่ย ๑๐.๖๕ ปี และปีการศึกษา ๒๕๕๘ มีการศึกษาเฉลี่ย ๑๐.๒๓ ปี ซึ่งจะเห็นได้ว่า จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทยในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ในช่วงอายุ ๑๕ - ๓๙ ปี ยังต่ำกว่าจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยระดับประเทศทุกปี การศึกษา ส่วนการศึกษาของคนไทยในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ในช่วงอายุ ๔๐ - ๕๙ ปี ในปีการศึกษา ๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๖.๓๙ ปี ปีการศึกษา ๒๕๕๗ มีการศึกษาเฉลี่ย ๖.๔๐ ปี และปีการศึกษา ๒๕๕๘ มีการศึกษาเฉลี่ย ๖.๖๐ ปี ดังนั้น จะเห็นได้ว่าจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทยในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ในช่วงอายุ ๔๐ - ๕๙ ปี มีการศึกษาต่ำกว่าจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยในระดับประเทศทุกปีการศึกษา เช่นเดียวกัน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

(๑) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

ในช่วงระหว่างปีการศึกษา ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีคะแนนโอเน็ตเฉลี่ยทุกวิชาเพิ่มขึ้นและสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศในแต่ละปี โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ คะแนนโอเน็ตของนักเรียนชั้นประถมศึกษา เท่ากับ ๓๕.๐๕ คะแนน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งเท่ากับ ๓๓.๔๔ คะแนน และสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนโอเน็ตของทั้งประเทศในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเท่ากับ ๓๓.๙๑ คะแนน

ตาราง ๒.๔๖ แสดงคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-NET ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

จังหวัด	คะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-NET ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ)				
	ปี พ.ศ.	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑
เชียงใหม่		๓๗.๑๔	๓๗.๒๕	๓๖.๐๘	๓๗.๘๕
แม่ฮ่องสอน		๓๑.๘๓	๓๑.๕๔	๒๙.๓๗	๓๐.๘๙
ลำปาง		๓๕.๙๘	๓๖.๕๓	๓๕.๒๖	๓๖.๖๕
ลำพูน		๓๕.๓๕	๓๕.๓๘	๓๓.๐๓	๓๔.๘
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑		๓๕.๐๘	๓๔.๙๓	๓๓.๔๔	๓๕.๐๕

ทั้งนี้ หากพิจารณาผลคะแนนโอเน็ตแยกตามรายจังหวัด จะพบว่า ใน ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จังหวัดเชียงใหม่ มีนักเรียนที่มีผลคะแนนเฉลี่ยการทดสอบโอเน็ตสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด รองลงมา ได้แก่ จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน และจังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งมีผลคะแนนการสอบต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มจังหวัดและคะแนนเฉลี่ยของประเทศ

๓) ด้านสาธารณสุข

ในภาพรวม แม้ว่าบุคลากรทางการแพทย์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีอัตราส่วนค่อนข้างสูง และแต่หากพิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดส่วนใหญ่ยังมีอัตราบุคลากรทางการแพทย์ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ เนื่องจากบุคลากรจำนวนหนึ่งเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนแพทย์ (คณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่) โรงพยาบาลศูนย์ลำปาง และโรงพยาบาลนครพิงค์ จังหวัดเชียงใหม่ และโรงพยาบาลเอกชน แต่ในโรงพยาบาลระดับอำเภอหลายแห่งยังขาดแคลนบุคลากร โดยเฉพาะบุคลากรที่เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา ดังนั้น นโยบายภาครัฐ โดยกระทรวงสาธารณสุข กำหนดให้ทุกจังหวัดมีการบริหารจัดการลักษณะเครือข่ายบริการ มีการใช้ทรัพยากร ทุกๆ ด้านร่วมกันมีการวางแผนการจัดระบบบริการสุขภาพ (Service plan) และพัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วย ตามขีดความสามารถของโรงพยาบาลและข้อกำหนดด้านบุคลากร การพัฒนาโดยบูรณาการร่วมกับ ภาคประชาชน และส่วนท้องถิ่น การใช้ภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย หรือแพทย์แผนไทยล้านนาเป็นแนวทาง

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ที่ควรได้รับการส่งเสริมทั้งการดูแลสุขภาพสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ และการสร้างมูลค่าส่งเสริมเศรษฐกิจโดยรวม

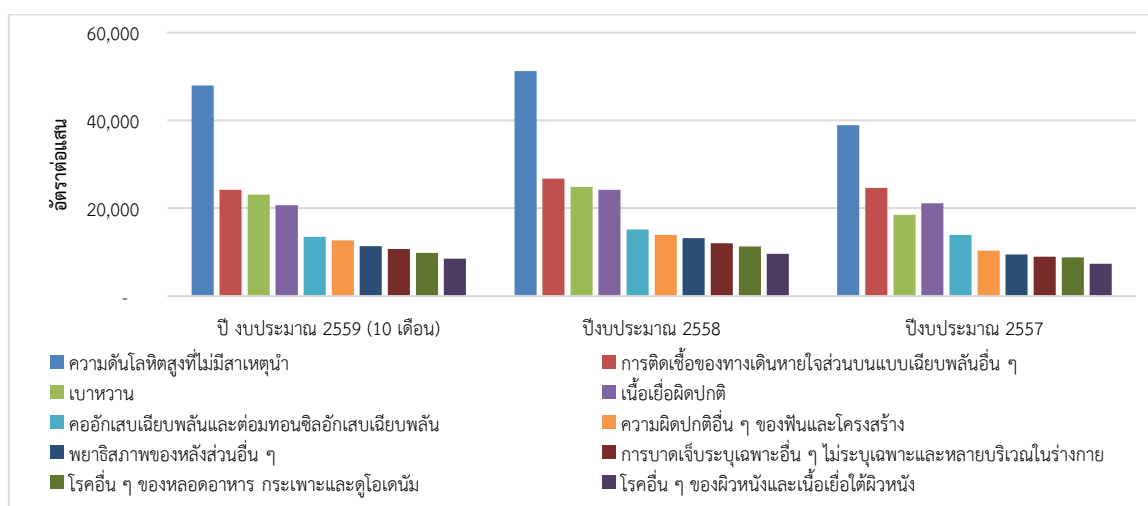
สำหรับสถานการณ์และแนวโน้มการเจ็บป่วยของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีแนวโน้มสอดคล้องกัน จากข้อมูลของจังหวัดเชียงใหม่ ย้อนหลัง ๓ ปี โรคความดันโลหิตสูง ยังเป็นสาเหตุการป่วยสูงสุดในแต่ละปี การติดเชื้อของทางเดินหายใจส่วนบนแบบเฉียบพลันอื่นๆ โรคเบาหวาน เป็นรายโรคที่มีอัตราป่วยสูงเป็นลำดับต่อมาพบว่า อัตราป่วยลำดับต้นๆ จะเป็นกลุ่มโรคเรื้อรัง และกลุ่มเนื้อเยื่อผิดปกติ ครอบคลุมโรคมะเร็ง เป็นอันดับ ๔ นับได้ว่าเป็นสถานการณ์เจ็บป่วยที่อยู่ในอัตราสูง

ตาราง ๒.๔๖ แสดงอัตราผู้ป่วยต่อแสนประชากรของผู้ป่วยนอก จำแนกตามกลุ่มโรค ๑๐ อันดับแรก จังหวัดเชียงใหม่ ปีงบประมาณ ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙ (๑๐ เดือน)

ลำดับที่	ชื่อโรค	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๗
๑	ความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุ	๔๗,๙๖๓	๕๑,๑๙๒	๓๘,๘๙๓
๒	การติดเชื้อของทางเดินหายใจส่วนบนแบบเฉียบพลันอื่นๆ	๒๔,๑๕๕	๒๖,๗๑๘	๒๔,๖๐๗
๓	เบาหวาน	๒๓,๐๗๖	๒๔,๘๓๔	๑๘,๔๗๐
๔	เนื้อเยื่อผิดปกติ	๒๐,๖๖๔	๒๔,๑๖๘	๒๑,๑๓๗
๕	คออักเสบเฉียบพลันและต่อมทอนซิลอักเสบเฉียบพลัน	๑๓,๔๖๕	๑๕,๑๕๒	๑๓,๙๒๑
๖	ความผิดปกติอื่นๆ ของฟันและโครงสร้าง	๑๒,๖๙๕	๑๓,๙๓๔	๑๐,๓๒๑
๗	พยาธิสภาพของหลังส่วนอื่นๆ	๑๑,๓๕๐	๑๓,๑๖๘	๙,๔๘๑
๘	การบาดเจ็บเฉพาะอื่น ๆ ไม่ระบุเฉพาะและหลายบริเวณในร่างกาย	๑๐,๗๓๓	๑๒,๐๑๕	๘,๙๕๗
๙	โรคอื่นๆ ของหลอดเลือดอาหาร กระเพาะและดูโอเดนิ่ม	๙,๘๐๗	๑๑,๒๙๖	๘,๗๙๐
๑๐	โรคอื่นๆ ของผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง	๘,๕๒๔	๙,๕๙๕	๗,๓๔๘

แหล่งข้อมูล : การคำนวณ คิดตาม ๒๙๘ กลุ่มโรคนับเป็นครั้งตามการวินิจฉัย ระบบคลังข้อมูลการแพทย์และสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข (<http://hdcservice.moph.go.th>)

กราฟ ๒.๑๘ อัตราผู้ป่วยต่อแสนประชากรของผู้ป่วยนอก จำแนกตามกลุ่มโรค ๑๐ อันดับแรก จังหวัดเชียงใหม่ ปีงบประมาณ ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙ (๑๐ เดือน)

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

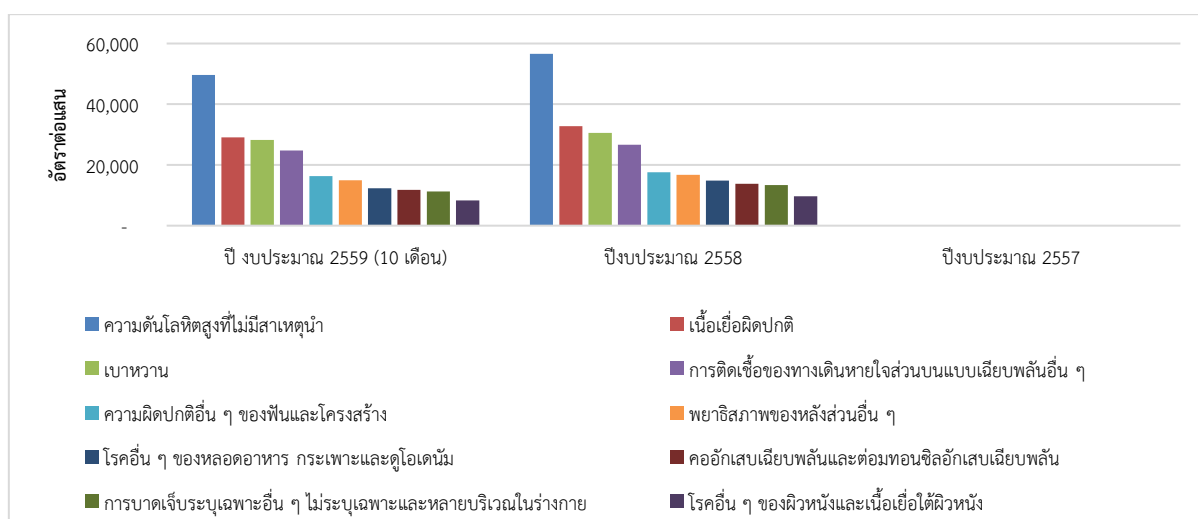
สถานการณ์ และแนวโน้มการเจ็บป่วยของจังหวัดลำพูน ย้อนหลัง ๓ ปี โรคความดันโลหิตสูง เป็นสาเหตุการป่วยสูงสุด กลุ่มเนื้อเยื่อผิดปกติ ซึ่งรวมถึงโรคมะเร็งของจังหวัดลำพูนมีอัตราสูงเป็นลำดับที่ ๒ และเบาหวาน เป็นลำดับที่ ๓

ตาราง ๒.๔๖ แสดงอัตราผู้ป่วยต่อแสนประชากรของผู้ป่วยนอก จำแนกตามกลุ่มโรค ๑๐ อันดับแรก จังหวัดลำพูนปีงบประมาณ ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙ (๑๐ เดือน)

ลำดับ	ชื่อโรค	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙
๑	ความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุ	๔๙,๖๑๘	๕๖,๖๔๘
๒	เนื้อเยื่อผิดปกติ	๒๙,๐๕๗	๓๒,๗๘๘
๓	เบาหวาน	๒๘,๑๙๒	๓๐,๕๑๕
๔	การติดเชื้อของทางเดินหายใจส่วนบนแบบเฉียบพลันอื่นๆ	๒๔,๗๓๕	๒๖,๖๕๕
๕	ความผิดปกติอื่นๆ ของฟันและโครงสร้าง	๑๖,๒๙๓	๑๗,๖๐๑
๖	พยาธิสภาพของหลังส่วนอื่นๆ	๑๔,๙๒๐	๑๖,๗๗๑
๗	โรคอื่นๆ ของหลอดอาหาร กระเพาะและดูโอเดนม	๑๒,๓๔๒	๑๔,๘๙๑
๘	คออักเสบเฉียบพลันและต่อมทอนซิลอักเสบเฉียบพลัน	๑๑,๗๙๐	๑๓,๗๗๔
๙	การบาดเจ็บระบุเฉพาะอื่นๆ ไม่ระบุเฉพาะและหลายบริเวณในร่างกาย	๑๑,๓๐๔	๑๓,๓๗๑
๑๐	โรคอื่นๆ ของผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง	๘,๓๔๑	๙,๖๘๑

แหล่งข้อมูล : การคำนวณ คิดตาม ๒๙๘ กลุ่มโรคนับเป็นครั้งตามการวินิจฉัย ระบบคลังข้อมูลการแพทย์และสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข (<http://hdcservice.moph.go.th>)

กราฟ ๒.๑๙ แสดงอัตราผู้ป่วยต่อแสนประชากรของผู้ป่วยนอก จำแนกตามกลุ่มโรค ๑๐ อันดับแรก จังหวัดลำพูนปีงบประมาณ ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙ (๑๐ เดือน)

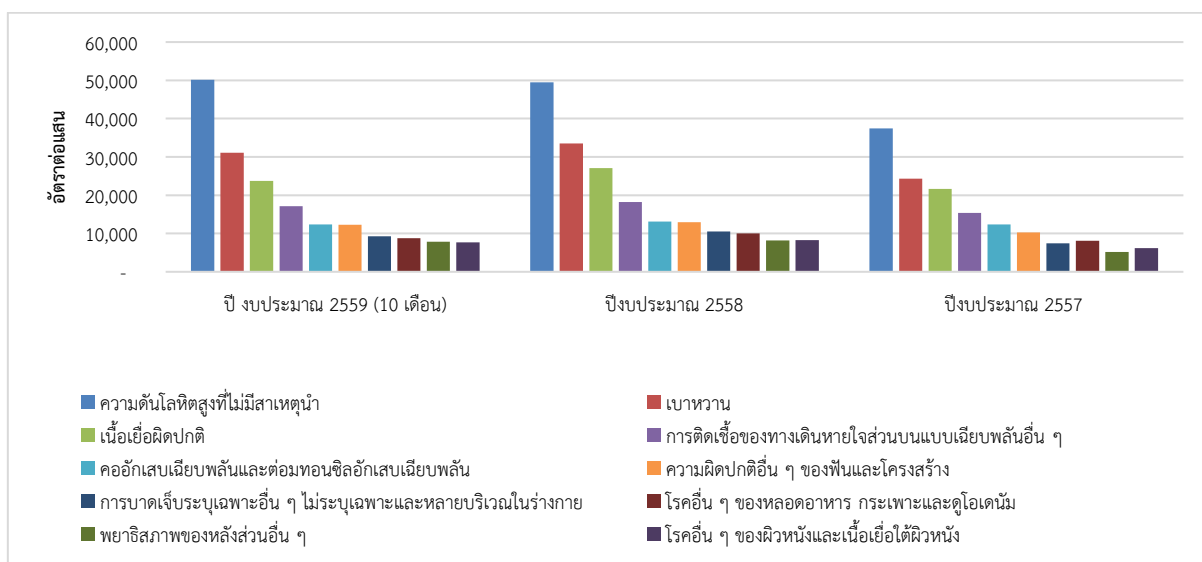
สถานการณ์ และแนวโน้มการเจ็บป่วยของจังหวัดลำปาง จากข้อมูลย้อนหลัง ๓ ปี โรคความดันโลหิตสูง ยังเป็นสาเหตุการป่วยสูงสุด โรคเบาหวาน และกลุ่มเนื้อเยื่อผิดปกติ เป็นลำดับ ๓

ตาราง ๒.๔๗ แสดงอัตราผู้ป่วยต่อแสนประชากรของผู้ป่วยนอก จำแนกตามกลุ่มโรค ๑๐ อันดับแรก จังหวัดลำปาง ปีงบประมาณ ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙ (๑๐ เดือน)

อันดับ	ชื่อโรค	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๗
๑	ความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุ	๕๐,๑๖๕	๔๙,๔๙๑	๓๗,๔๖๒
๒	เบาหวาน	๓๑,๑๑๖	๓๓,๕๐๐	๒๔,๓๕๖
๓	เนื้อเยื่อผิดปกติ	๒๓,๗๒๖	๒๗,๑๑๘	๒๑,๖๘๕
๔	การติดเชื้อของทางเดินหายใจส่วนบนแบบเฉียบพลัน อื่นๆ	๑๗,๑๔๔	๑๘,๑๙๕	๑๕,๓๘๖
๕	คออักเสบเฉียบพลันและต่อมทอนซิลอักเสบเฉียบพลัน	๑๒,๓๖๘	๑๓,๑๐๒	๑๒,๓๕๘
๖	ความผิดปกติอื่นๆ ของฟันและโครงสร้าง	๑๒,๒๖๘	๑๒,๙๕๙	๑๐,๓๒๔
๗	การบาดเจ็บกระดูกเฉพาะอื่นๆ ไม่ระบุเฉพาะและหลาย บริเวณในร่างกาย	๙,๒๕๕	๑๐,๕๔๑	๗,๔๒๑
๘	โรคอื่นๆ ของหลอดเลือดอาหาร กระเพาะและคูโอเดนม	๘,๗๘๗	๑๐,๐๖๑	๘,๐๗๖
๙	พยาธิสภาพของหลังส่วนอื่นๆ	๗,๘๑๘	๘,๑๕๑	๕,๒๒๑
๑๐	โรคอื่นๆ ของผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง	๗,๖๗๕	๘,๒๔๓	๖,๑๙๒

แหล่งข้อมูล : การคำนวณ คิดตาม ๒๙๘ กลุ่มโรคนับเป็นครั้งตามการวินิจฉัย ระบบคลังข้อมูลการแพทย์และสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข (<http://hdcservice.moph.go.th>)

กราฟ ๒.๒๐ แสดงอัตราผู้ป่วยต่อแสนประชากรของผู้ป่วยนอก จำแนกตามกลุ่มโรค ๑๐ อันดับแรก จังหวัดลำปาง ปีงบประมาณ ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙ (๑๐ เดือน)

สถานการณ์ และแนวโน้มการเจ็บป่วยของจังหวัดแม่ฮ่องสอน จากข้อมูลย้อนหลัง ๓ ปี สาเหตุการป่วยสูงสุดจะแตกต่างจากจังหวัดอื่นๆ ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ คือ การติดเชื้อของทางเดินหายใจส่วนบนแบบเฉียบพลันอื่นๆ จะเป็นสาเหตุการป่วยสูงสุด ความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุ เป็นลำดับที่ ๒ กลุ่มเนื้อเยื่อผิดปกติ ยังคงเป็นสาเหตุการป่วยลำดับต้นเช่นเดียวกับจังหวัดอื่นๆ แต่โรคเบาหวานของจังหวัดแม่ฮ่องสอน จะเป็นอันดับที่ ๙ ซึ่งแตกต่างชัดเจนจากจังหวัดอื่นๆ

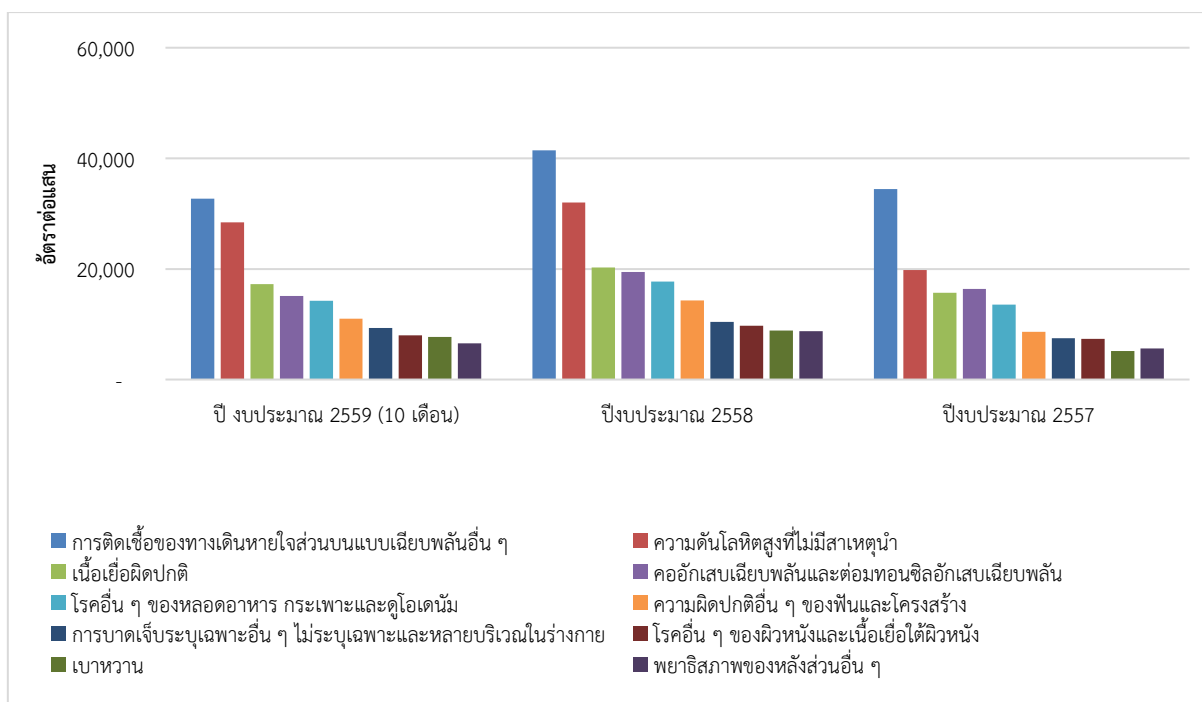
สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ตาราง ๒.๔๘ แสดงอัตราผู้ป่วยต่อแสนประชากรของผู้ป่วยนอก จำแนกตามกลุ่มโรค ๑๐ อันดับแรก จังหวัดแม่ฮ่องสอนปีงบประมาณ ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙ (๑๐ เดือน)

ลำดับที่	ชื่อโรค	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙
๑	การติดเชื้อของทางเดินหายใจส่วนบนแบบเฉียบพลันอื่นๆ	๓๒,๖๙๕	๔๑,๔๓๒	๓๔,๔๒๗
๒	ความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุ	๒๘,๔๒๙	๓๒,๐๒๓	๑๙,๘๒๑
๓	เนื้อเยื่อผิดปกติ	๑๗,๒๗๘	๒๐,๒๕๗	๑๕,๖๘๕
๔	คออักเสบเฉียบพลันและต่อมทอนซิลอักเสบเฉียบพลัน	๑๕,๑๑๒	๑๙,๔๕๐	๑๖,๓๕๙
๕	โรคอื่นๆ ของหลอดอาหาร กระเพาะและดูโอเดนม	๑๔,๒๔๔	๑๗,๗๑๐	๑๓,๕๕๓
๖	ความผิดปกติอื่นๆ ของฟันและโครงสร้าง	๑๐,๙๘๓	๑๔,๒๘๑	๘,๖๐๘
๗	การบาดเจ็บกระดูกเฉพาะอื่นๆ ไม่ระบุเฉพาะและหลายบริเวณในร่างกาย	๙,๓๑๕	๑๐,๔๑๑	๗,๔๔๗
๘	โรคอื่น ๆ ของผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง	๘,๐๐๐	๙,๗๓๔	๗,๓๘๓
๙	เบาหวาน	๗,๗๒๕	๘,๘๔๐	๕,๑๕๙
๑๐	พยาธิสภาพของหลังส่วนอื่นๆ	๖,๕๖๔	๘,๗๒๗	๕,๕๙๓

แหล่งข้อมูล : การคำนวณ คิดตาม ๒๙๘ กลุ่มโรคนับเป็นครั้งตามการวินิจฉัย ระบบคลังข้อมูลการแพทย์และสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข (<http://hdcservice.moph.go.th>)

กราฟ ๒.๒๐ แสดงอัตราผู้ป่วยต่อแสนประชากรของผู้ป่วยนอก จำแนกตามกลุ่มโรค ๑๐ อันดับแรก จังหวัดแม่ฮ่องสอน ปีงบประมาณ ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙ (๑๐ เดือน)

โดยสรุปในภาพรวม สถานการณ์และแนวโน้มการเจ็บป่วยของประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ที่สำคัญ ได้แก่ โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง โรคมะเร็ง ซึ่งเป็นกลุ่มโรคไม่ติดต่อเรื้อรังที่มีสาเหตุมาจากสภาพการดำเนินชีวิตที่เร่งรีบในยุคปัจจุบัน ส่งผลให้พฤติกรรมการใช้ชีวิตเปลี่ยนไปจากเดิม สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

คือ นิยมรับประทานอาหารจานด่วนหรืออาหารสำเร็จรูป ไม่มีเวลาพักผ่อนหรือออกกำลังกาย การดื่มสังสรรค์ และสูบบุหรี่เพื่อเข้าสังคม ทั้งนี้ แนวโน้มในอนาคตจะมีอัตราการเจ็บป่วยด้วยกลุ่มโรคไม่ติดต่อเรื้อรังนี้ตามมาอีกหลายโรค เช่น อ้วนลงพุง หลอดเลือดสมอง และหัวใจสะท้อนให้เห็นว่าสังคมเมืองเริ่มเข้าไปแทนที่สังคมชนบทดั้งเดิมของแต่ละจังหวัด ความท้าทายของการดูแลสุขภาพเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค ตลอดจนการรักษาพยาบาล พื้นฟูสุขภาพ ของประชาชน ผู้ป่วยในกลุ่มโรคเหล่านี้ คือ ต้องอาศัยระยะเวลา ความตระหนัก ในการดูแลใส่ใจสุขภาพของแต่ละบุคคล ภายใต้บุคลากรและทรัพยากรด้านการแพทย์และสาธารณสุขที่มีอยู่จำกัด

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1) พื้นที่ป่า

พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ในปี 2566 มีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน 23,380,608.28 ไร่ โดยจังหวัดเชียงใหม่มีพื้นที่ป่าไม้มากที่สุดในกลุ่มจังหวัด คือ จำนวน 9,447,736.99 ไร่ รองลงมาคือจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน 6,655,500.77 ไร่

ตาราง ๒.๔๙ แสดงพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 จำแนกตามรายจังหวัด ประจำปี พ.ศ. 2564 - 2566

จังหวัด	พื้นที่จังหวัด (ไร่)	พื้นที่ป่าไม้ (ไร่)					
		ปี 2564	ร้อยละของพื้นที่จังหวัด	ปี 2565	ร้อยละของพื้นที่จังหวัด	ปี 2566	ร้อยละของพื้นที่จังหวัด
เชียงใหม่	13,834,594.19	9,556,205.76	69.07	9,519,443.24	68.81	9,447,736.99	68.29
แม่ฮ่องสอน	7,978,039.52	6,753,040.05	84.65	-	-	6,655,500.77	83.42
ลำปาง	7,805,168.84	5,455,211.22	69.89	5,455,211.22	69.89	5,434,652.16	69.63
ลำพูน	2,798,924.68	1,616,151.25	57.74	1,612,995.01	57.63	1,611,001.23	57.56
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1	2,416,727.23						

2) สถานการณ์หมอกควันไฟป่า

ปัญหาหมอกควันไฟป่าของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 เป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 อันเนื่องมาจากลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ที่เป็นหุบเขาล้อมรอบพื้นที่ราบมีลักษณะคล้ายแอ่งกระทะ การเพิ่มขึ้นของประชากรประกอบกับกิจกรรมทางการเกษตรเพื่อเตรียมพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ในสภาพพื้นที่ภูเขา เกษตรกรจึงนิยมใช้วิธีเตรียมพื้นที่ด้วยการเผาเศษซากวัชพืชให้ทันต่อการเพาะปลูกในฤดูฝน รวมทั้งผลจากหมอกควันข้ามแดนซึ่งจากภาพถ่ายดาวเทียมพบจุดความร้อนและหมอกควันหนาแน่นในอนุภูมิภาคแม่โขง ดังนั้น ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายนของทุกปีจะเป็นช่วงที่มีปัญหาหมอกควันไฟป่าส่งผลกระทบต่อปัญหาสุขภาพของผู้ป่วย เด็กและคนชรา บดบังทัศนียภาพส่งผลการมองเห็นในการใช้รถยนต์ทางหลวงอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุซึ่งเป็นที่มาของการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินได้ รวมถึงกระทบต่อ ภาคการท่องเที่ยวทำให้ขาดรายได้ในช่วงที่เกิดหมอกควันไฟป่า

เมื่อแบ่งตามพื้นที่การใช้ประโยชน์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ในปี 2567 เปรียบเทียบจุดความร้อนสะสมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (จังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง และจังหวัดลำพูน) ปี 2567 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 พฤษภาคม 2567) แยกรายจังหวัด พบว่าจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีจุดความร้อนสะสมสูงสุด จำนวน 14,097 จุด มากที่สุดในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ และจังหวัดลำพูน มีจุดความร้อนสะสมน้อยที่สุด จำนวน 2,325 จุด มากที่สุดในพื้นที่ป่าอนุรักษ์

จุดความร้อนสะสมแยกตามประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน ปี 2567(ช่วงวันที่ 1 มกราคม – 31 พฤษภาคม) พบว่า ปี 2567 มีจุดความร้อนสะสม จำนวน 38,554 จุด เป็นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ 20,209 จุด พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ 16,161 จุด พื้นที่เขต สปก. 906 จุด พื้นที่เกษตร 424 จุด และพื้นที่ชุมชน/ริมทาง อื่น ๆ 854 จุด

ตาราง ๒.๕๐ แสดงจุดความร้อนสะสม (Hotspot) ปี 2567ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 พฤษภาคม 2567

จังหวัด	จุดความร้อนสะสม (Hotspot) ปี 2567 ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 พฤษภาคม 2567					รวม
	ป่าอนุรักษ์	ป่าสงวนแห่งชาติ	เขต สปก.	พื้นที่เกษตร	ชุมชน/ริมทาง/อื่น ๆ	
เชียงใหม่	7,343	5,950	476	80	256	14,085
แม่ฮ่องสอน	8,218	5,470	22	106	311	14,097
ลำปาง	3,455	3,800	360	181	206	8,002
ลำพูน	1,193	941	48	57	81	2,325
รวม	20,209	16,161	906	424	854	38,554

ตาราง จุดความร้อนสะสม (Hotspot) แบ่งตามพื้นที่การใช้ประโยชน์ ปี พ.ศ. 2567

สำหรับสถานการณ์คุณภาพอากาศในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 พบว่า พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (จังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง และจังหวัดลำพูน) ปี 2567มีปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM_{2.5}) เฉลี่ย 24 ชั่วโมง เกินมาตรฐาน (50 มคก./ลบ.ม.) มากที่สุด จำนวน 91 วัน โดยจังหวัดลำปาง มีปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM_{2.5}) เฉลี่ย 24 ชั่วโมง ที่มีค่าเกินมาตรฐาน (50 มคก./ลบ.ม.) มากที่สุด จำนวน 91 วัน ปริมาณสูงสุด 178.1 มคก./ลบ.ม. ณ วันที่ 7 มีนาคม 2567 และจังหวัดลำพูน มีปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM_{2.5}) เฉลี่ย 24 ชั่วโมง ที่มีค่าเกินมาตรฐาน (50 มคก./ลบ.ม.) น้อยที่สุด จำนวน 61 วัน ปริมาณสูงสุด 136 มคก./ลบ.ม. ณ วันที่ 16 มีนาคม 2567

ตาราง ๒.๕๑ แสดงค่าคุณภาพอากาศ (PM_{2.5}) เฉลี่ย 24 ชั่วโมง เกินค่ามาตรฐาน ปี พ.ศ. 2563 – 2567

ปี พ.ศ.	รายการ	ค่าคุณภาพอากาศ (PM _{2.5}) เฉลี่ย 24 ชั่วโมง เกินค่ามาตรฐาน			
		เชียงใหม่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน
2563	จำนวนวัน	78 วัน	75 วัน	86 วัน	36 วัน
	ปริมาณสูงสุด	360 มคก./ลบ.ม. (29 มี.ค. 63)	269 มคก./ลบ.ม. (12 มี.ค. 63)	263 มคก./ลบ.ม. (27 มี.ค. 63)	100 มคก./ลบ.ม. (15 มี.ค. 63)
2564	จำนวนวัน	85 วัน	48 วัน	71 วัน	39 วัน
	ปริมาณสูงสุด	169 มคก./ลบ.ม. (3 เม.ย. 64)	329 มคก./ลบ.ม. (8 มี.ค. 64)	148 มคก./ลบ.ม. (1 มี.ค. 64)	102 มคก./ลบ.ม. (11 มี.ค. 64)
2565	จำนวนวัน	40 วัน	37 วัน	21 วัน	11 วัน
	ปริมาณสูงสุด	117 มคก./ลบ.ม. (2 มี.ค. 65)	142 มคก./ลบ.ม. (18 มี.ค. 65)	80 มคก./ลบ.ม. (14 เม.ย. 65)	68 มคก./ลบ.ม. (14 ก.พ.65)
2566	จำนวนวัน	70 วัน	61 วัน	79 วัน	67 วัน
	ปริมาณสูงสุด	230 มคก./ลบ.ม. (7 เม.ย. 66)	303 มคก./ลบ.ม. (31 มี.ค. 66)	186 มคก./ลบ.ม. (14 ก.พ. 66)	176 มคก./ลบ.ม. (7 เม.ย.66)
2567	จำนวนวัน	87 วัน	71 วัน	91 วัน	61 วัน
	ปริมาณสูงสุด	224 มคก./ลบ.ม. (6 เม.ย. 67)	200.6 มคก./ลบ.ม. (29 มี.ค.67)	178.1 มคก./ลบ.ม. (7 มี.ค.67)	136 มคก./ลบ.ม. (16 มี.ค.67)

๓) อุทกภัย ภัยแล้ง และภัยหนาว

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มักประสบปัญหาภัยธรรมชาติบ่อยครั้งและรุนแรงมากยิ่งขึ้น จากความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ดิน น้ำ ป่าไม้ ยังคงเป็นปัญหาสำคัญ ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา การเปลี่ยนแปลงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอันเป็นผลจากภาวะโลกร้อนและสภาพอากาศแปรปรวน ส่งผลก่อให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติตามมา

ข้อมูลสถิติการเกิดอุทกภัย ภัยแล้ง และภัยหนาว ในปี ๒๕๖๔ – ๒๕๖๕ ที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม สภาพแวดล้อม และประชาชนในพื้นที่จังหวัดลำปาง ลำพูน เชียงใหม่ และแม่ฮ่องสอน ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต ๑๐ ลำปาง ปรากฏตามตารางต่อไปนี้

ตาราง ๒.๕๒ สถิติและความเสียหายที่เกิดจากอุทกภัย

ปี พ.ศ.	จังหวัด	จำนวนครั้งที่เกิดภัย (ครั้ง)	พท.ประสบภัย (อำเภอ)	พท.ประสบภัย (ครัวเรือน)	เสียชีวิต (ราย)	บาดเจ็บ (คน)	มูลค่าความเสียหาย (ล้านบาท)
๒๕๖๔	๑.ลำปาง	๕๘	๑๓	๗,๖๓๔	-	-	-
	๒.ลำพูน	๑	๗	๓,๙๖๘	-	-	-
	๓.เชียงใหม่	๘๖	๑๗	๖๒,๒๒๘	-	-	๒๓,๔๔๙,๒๘๘
	๔.แม่ฮ่องสอน	๑๐	๔	๑๑,๙๒๕	-	-	๑๓,๐๕๕,๐๐๐

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

๒๕๖๕	๑.ลำปาง	๑๐๒	๑๓	๔๙,๓๔๑	-	-	-
	๒.ลำพูน	๔๑	๗	๑๖,๗๖๐	-	-	-
	๓.เชียงใหม่	๒๑๐	๒๔	๒๒๐,๖๔๕	-	-	๒๖,๐๘๕,๐๐๐
	๔.แม่ฮ่องสอน	๑๑	๗	๒๖,๓๕๐	-	-	๒๗,๗๔๑,๒๙๔

ตาราง ๒.๕๓ สถิติและความเสียหายที่เกิดจากภัยแล้ง

ปี พ.ศ.	จังหวัด	จำนวนครั้งที่เกิดภัย(ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย(อำเภอ)	จำนวนผู้ประสบภัย(ครัวเรือน)	พื้นที่การเกษตรเสียหาย(ไร่)	จำนวนสัตว์ที่ได้รับผลกระทบ(ตัว)	มูลค่าความเสียหาย(ล้านบาท)
๒๕๖๔	๑.ลำปาง	-	-	-	-	-	-
	๒.ลำพูน	-	๕	-	-	-	-
	๓.เชียงใหม่	๔	๔	๕,๕๙๑	๑๑,๘๓๘	๑๑,๒๘๗	๔
	๔.แม่ฮ่องสอน	-	-	-	-	-	-
๒๕๖๕	๑.ลำปาง	-	-	-	-	-	-
	๒.ลำพูน	-	๔	-	-	-	-
	๓.เชียงใหม่	๔	๔	๑,๓๓๐	-	-	-
	๔.แม่ฮ่องสอน	-	-	-	-	-	-

ตาราง ๒.๕๔ สถิติและความเสียหายที่เกิดจากภัยหนาว

ปี พ.ศ.	จังหวัด	จำนวนอำเภอที่ประสบภัย	จำนวนราษฎรที่ประสบภัย(คน)	ผู้ที่ต้องการเครื่องกันหนาว(ชิ้น)
๒๕๖๔	๑.ลำปาง	๑๓	๑๓๙,๑๒๖	๑๕๗,๙๒๓
	๒.ลำพูน	๘	๖๑,๗๒๓	๖๓,๗๗๖
	๓.เชียงใหม่	๑	๑๐,๐๐๐	๔๘๓,๔๓๓
	๔.แม่ฮ่องสอน	๗	๙,๕๔๓๑	๑๒๓,๑๕๖
๒๕๖๕	๑.ลำปาง	๑๓	๑๒๓,๕๗๘	๑๒๙,๗๓๘
	๒.ลำพูน	-	-	-
	๓.เชียงใหม่	๑	๖๕,๐๙๘	๔๖๐,๙๕๔
	๔.แม่ฮ่องสอน	๔	๙๓,๓๖๗	๑๒๘,๖๔๐

๔) ขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

ปัญหาขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีความสำคัญมากยิ่งขึ้น อันเนื่องมาจากการขยายตัวของเมือง และการเป็นเมืองท่องเที่ยว โดยมีสถานการณ์สำคัญ ดังนี้

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ตาราง ๒.๕๕ แสดง อปท.ที่มีการให้บริการเก็บรวบรวมขนส่งขยะมูลฝอย (แห่ง) ปี ๒๕๖๔

จังหวัด	จำนวน อปท. (แห่ง)	อปท.ที่มี การให้ บริการเก็บ รวบรวมขนส่ง ขยะมูลฝอย (แห่ง)	อปท.ที่ไม่มี การให้บริการ เก็บรวบรวม ขนส่งขยะมูล ฝอย (แห่ง)	ปี ๒๕๖๓ ปริมาณขยะที่ เกิดขึ้น (ตัน/ปี)	ปี ๒๕๖๔ ปริมาณขยะที่ เกิดขึ้น (ตัน/ปี)	ปี ๒๕๖๔ ปริมาณ ขยะสะสม (ตัน)
เชียงใหม่	๒๑๐	๑๔๙	๖๑	๑,๗๕๐.๐๙	๑,๘๓๓.๗๐	๑,๘๓๓.๗๐
แม่ฮ่องสอน	๕๐	๑	-	๑๕๑(๑,๘๑๒)	๑๕๕(๑,๘๖๐)	๐.๐๖(ล.ต.)
ลำปาง	๑๐๓	๑๐๒	๑	๒๘๕,๓๖๗.๙๕	๑๕๑,๙๖๔.๑๐	๑,๓๒๖.๑๑
ลำพูน	๕๗	๓๗	๒๐	๘๔,๐๓๓.๐๘	๗๒,๖๔๐.๒๖	-

ในภาพปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ปริมาณขยะในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ จังหวัดเชียงใหม่มีอปท.ที่มีการให้บริการเก็บรวบรวมขนส่งขยะมูลฝอย จำนวน ๑๔๙ แห่ง จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีอปท.ที่มีการให้บริการเก็บรวบรวมขนส่งขยะมูลฝอย จำนวน ๑ แห่ง จังหวัดลำปางมีอปท.ที่มีการให้บริการเก็บรวบรวมขนส่งขยะมูลฝอย จำนวน ๑๐๒ แห่ง และจังหวัดลำพูนมีอปท.ที่มีการให้บริการเก็บรวบรวมขนส่งขยะมูลฝอย จำนวน ๓๗ แห่ง

ตาราง ๒.๕๖ แสดง อปท.ที่มีการให้บริการเก็บรวบรวมขนส่งขยะมูลฝอย (แห่ง) ปี ๒๕๖๕

จังหวัด	จำนวน อปท. (แห่ง)	อปท.ที่มี การ ให้บริการ เก็บรวบรวม ขนส่งขยะมูล ฝอย (แห่ง)	อปท.ที่ไม่มี การให้บริการเก็บ รวบรวมขนส่งขยะ มูลฝอย (แห่ง)	ปี ๒๕๖๕ ปริมาณขยะที่ เกิดขึ้น (ตัน/ปี)	ปี ๒๕๖๕ ปริมาณขยะที่ เกิดขึ้น (ตัน/ ปี)	ปี ๒๕๖๕ ปริมาณ ขยะสะสม (ตัน)
เชียงใหม่	๒๑๑	๕	๑๒๖	๑,๐๓๕	๑,๐๓๕	๑,๐๓๕
แม่ฮ่องสอน	๔๙	๔๕	๔	๗๕๑๙๐	๗๑๑๗๔	
ลำปาง	๑๐๓	๘๖	๑๗	๑๗๙,๐๕๖	๑๑,๑๒๐.๗๕	๑๐๓
ลำพูน	๕๗	๔๐	๑๗	๑๐๖,๖๙๙	-	-

ในภาพปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ปริมาณขยะในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ จังหวัดเชียงใหม่มีอปท.ที่มีการให้บริการเก็บรวบรวมขนส่งขยะมูลฝอย จำนวน ๒๑๑ แห่ง จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีอปท.ที่มีการให้บริการเก็บรวบรวมขนส่งขยะมูลฝอย จำนวน ๔๙ แห่ง จังหวัดลำปางมีอปท.ที่มีการให้บริการเก็บรวบรวมขนส่งขยะมูลฝอย จำนวน ๑๐๓ แห่ง และจังหวัดลำพูนมีอปท.ที่มีการให้บริการเก็บรวบรวมขนส่งขยะมูลฝอย จำนวน ๕๗ แห่ง

เนื่องด้วยปัญหาวิกฤตการจัดการขยะเป็นปัญหาสำคัญที่รัฐบาลกำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติ และได้มีมติเห็นชอบ roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการ ๔ ขั้นตอน ได้แก่

- ๑) การจัดการขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่วิกฤตซึ่งเป็นขยะมูลฝอยเก่า
- ๒) การสร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ซึ่งเป็นขยะมูลฝอยใหม่ ได้แก่ เน้นการลดและคัดแยกขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง การจัดการขยะมูลฝอยแบบศูนย์รวม และกำจัด โดยเทคโนโลยีแบบผสมผสาน เน้นการแปรรูปเป็นพลังงานหรือทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- ๓) วางระเบียบมาตรการบริหารจัดการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ได้แก่ เพิ่มเติมกฎกระทรวง ปรับปรุงกฎหมายเก่า เสนอกฎหมายใหม่ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อกำหนดท้องถิ่น
- ๔) สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ รณรงค์ ให้ความรู้การลด คัดแยกขยะ ณ ต้นทาง การบรรจุเรื่องการจัดการขยะมูลฝอยในหลักสูตรและส่งเสริมให้ปฏิบัติจริง ในสถานศึกษา และลดการใช้ถุงพลาสติกและโฟม

ดังนั้น จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน จึงต่างก็มีการขับเคลื่อนการดำเนินงานในการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย โดยการบูรณาการการทำงานเกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพลังงาน เป็นต้น รวมถึงจัดกิจกรรมรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ สร้างค่านิยมในการทิ้งขยะของประชาชนให้ถูกต้อง และกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยทั้งต้นทาง กลางทาง และปลายทาง และจะมีการยกร่างกฎหมาย ระเบียบต่างๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย จึงทำให้มีแนวโน้มของปริมาณขยะสะสมในพื้นที่ที่มีปริมาณลดลง

สำหรับแนวทางในการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายในระยะต่อไป ที่หน่วยงานต่างๆ แต่จะจังหวัดจะต้องบูรณาการและดำเนินการ ได้แก่

- ๑) สนับสนุนและขยายผลให้ประชาชนลดปริมาณการเกิดขยะมูลฝอยจากบ้านเรือนโดยหลักการ ๓R (Reuse, Reduce, Recycle) มีการจัดการเศษอาหารในครัวเรือน เศษใบไม้และกิ่งไม้ โดยหมัก ทำปุ๋ย
- ๒) สร้างแรงจูงใจด้านรายได้ให้กับประชาชนในการร่วมกันคัดแยกขยะมูลฝอย ตั้งแต่บ้านเรือน เพื่อลดปริมาณขยะมูลฝอยที่ต้องนำไปบำบัดและกำจัดให้เหลือน้อยที่สุด โดยการสร้างตลาดซื้อ - ขายขยะรีไซเคิลในชุมชน มีการกำหนดสถานที่หรือจุดนัดพบในชุมชนที่เดินทางได้สะดวก หรือศูนย์รับแลกเพิ่มมูลค่าขยะ กำหนดนัดหมายการนำขยะมารวบรวมเพื่อนำไปขายหรือรวบรวมไปกำจัด โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชนมีการหารือและสมัครใจดำเนินการร่วมกัน
- ๓) ส่งเสริมธุรกิจรีไซเคิลหรือการแปรรูปใช้ใหม่ โดยสนับสนุนผู้ประกอบการให้ผลิตสินค้าที่มีส่วนประกอบจากวัสดุรีไซเคิลเพิ่มมากขึ้น และพัฒนาวิธีการนำขยะมูลฝอยมาแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ประโยชน์ (Recycle)
- ๔) จัดทำระบบการเรียกคืนซากของเสียอันตรายจากผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้ว เช่น ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ หลอดไฟ แบตเตอรี่มือถือ น้ำมันเหลือใช้ เป็นต้น ประกอบด้วย กำหนดประเภทผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่ผู้ผลิตต้องนำกลับคืน ให้ผู้ผลิตและผู้นำเข้ารับผิดชอบการรวบรวมเศษซากผลิตภัณฑ์และการจัดการซากผลิตภัณฑ์ และจัดการซากผลิตภัณฑ์โดยการใช้ระบบของผู้ให้บริการบำบัดกำจัดของเสียอันตรายจากอุตสาหกรรมที่มีอยู่แล้ว หรือระบบที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจัดสร้างขึ้น
- ๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีระบบหรือสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ และของเสียอันตราย อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการสอดคล้องกับปัญหาและศักยภาพในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยภาครัฐต้องจัดสรรงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ/หรือ ส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาร่วมลงทุนในการดำเนินงาน

๖) ส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาดและพัฒนาพลังงานทางเลือก โดยสนับสนุนการนำขยะมูลฝอยมาแปรรูปเป็นพลังงาน (Waste to Energy)

๗) กำหนดระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ และของเสียอันตราย ตั้งแต่กระบวนการผลิต พฤติกรรมการบริโภค การลดและคัดแยก ณ แหล่งกำเนิดการนำกลับมาใช้ใหม่ การเก็บรวบรวมและขนย้าย ตลอดจนการกำจัดขั้นสุดท้าย

๘) เร่งรัดการออกกฎกระทรวงภายใต้พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กำหนดอัตราค่ากำจัดขยะมูลฝอย ของเสียอันตราย และมูลฝอยติดเชื้อ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติท้องถิ่นจัดเก็บค่าธรรมเนียมเพื่อให้มีรายได้ที่เพียงพอในการเดินและบำรุงรักษาระบบอย่างต่อเนื่อง

ปัญหาด้านการจัดการขยะมูลฝอย

ประเด็นปัญหาในการจัดการขยะมูลฝอยที่สำคัญในพื้นที่ ได้แก่ การขาดสถานที่กำจัด ปัญหาการกำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกสุขอนามัย ปัญหาขยะมูลฝอยตกค้าง ปัญหาสถานที่กำจัดขยะที่มีการก่อสร้างเรียบร้อยแล้วแต่ไม่สามารถเปิดทำการได้ และสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณในการก่อสร้างแล้วแต่ไม่สามารถดำเนินการได้ ปัญหาในด้านการขนส่งขยะมูลฝอยไปยังศูนย์กำจัดขยะแต่ละแห่ง และปัญหากับมวลชนในพื้นที่ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่ภาคเหนือของกรมควบคุมมลพิษ ที่สรุปไว้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ภาคเหนือส่วนใหญ่ ยังขาดสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ต้องตามหลักสุขาภิบาล โดยเฉพาะในจังหวัดขนาดใหญ่ อาทิ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดตาก จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดลำปาง และจังหวัดแพร่ นอกจากนี้ยังพบว่าการจัดการขยะอันตรายในพื้นที่ที่ต้องตามหลักวิชาการยังคงไม่ครอบคลุมในทุกพื้นที่ของภาคเหนือ ถึงแม้ว่าจะมีบางพื้นที่ได้ทำการรวบรวมและส่งกำจัดอย่างถูกต้องในสถานที่กำจัดของเอกชนที่ได้รับอนุญาตแล้วก็ตาม

นอกจากนี้ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ยังต้องให้ความสำคัญกับปัญหาสภาวะแวดล้อมอื่นๆ ที่เกิดขึ้นจากการขยายตัวของเมือง และความหนาแน่นของประชากร เช่น ปัญหาน้ำเสีย ซึ่งในปัจจุบันมีปัญหาที่ต้องเฝ้าระวังและเร่งรัดแก้ไข คือ แม่น้ำกว๊างซึ่งเป็นแม่น้ำสำคัญที่สุดสายหนึ่งของจังหวัดลำพูน มีความยาวลำน้ำทั้งหมดประมาณ ๑๑๐ กิโลเมตร อยู่ในเขตจังหวัดลำพูนประมาณ ๒๗ กิโลเมตร โดยมีพื้นที่ต้นน้ำ พื้นที่กลางน้ำและลำน้ำสาขาต่างๆ ส่วนใหญ่อยู่ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้น จังหวัดลำพูนซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนปลายน้ำของ ลุ่มน้ำสาขาแม่กว๊างและส่วนปลายน้ำของลุ่มน้ำปิงสาขาส่วนที่ ๒ ด้วย จึงได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมและพฤติกรรมการใช้น้ำของพื้นที่ส่วนต้นน้ำมาโดยตลอดทั้งปริมาณน้ำและคุณภาพน้ำ เช่น มีการสร้างฝายต่างๆ ขึ้นเป็นจำนวนมากในจังหวัดเชียงใหม่ประมาณ ๒๐ กว่าฝายในลำน้ำแม่กว๊าง และปัญหาคุณภาพน้ำที่เสื่อมโทรมของแม่น้ำปิง ก่อนที่จะถึงจังหวัดลำพูน ในปัจจุบันลำน้ำกว๊างกำลังตกอยู่ในสภาพวิกฤต มีความเสื่อมโทรมทั้งด้านปริมาณน้ำ คุณภาพน้ำ ความหลากหลายทางชีวภาพ ระบบนิเวศธรรมชาติ และขาดการบริหารจัดการแม่น้ำอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ สภาพปัญหาของแม่น้ำกว๊าง ยังมีการบุกรุกพื้นที่ชายตลิ่ง มีการทำลายต้นไม้อายุยืนและพืชคลุมดินบนตลิ่งริมแม่น้ำทำให้เกิดการกัดเซาะพังทลายของดิน การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ต้นน้ำลำธาร ทำให้ปริมาณน้ำที่เคยไหลตลอดปีเกิดการแห้งแล้ง มีการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค น้ำเพื่อการเกษตรและอุตสาหกรรม บางครั้งก็เกิดอุทกภัยที่ทำความเสียหายแก่ชีวิตทรัพย์สินของประชาชนที่อยู่ริมฝั่งน้ำ ปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ มีการระบายน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำ แม่น้ำเกิดการเน่าเสีย ทรัพยากรสัตว์น้ำลดลง ระบบนิเวศธรรมชาติในแหล่งน้ำถูกทำลาย เป็นต้น

นอกจากนั้น บริเวณที่ตั้งชุมชนริมน้ำได้มีสภาพแปรเปลี่ยนไปจากเดิม มีการบุกรุกจับจองที่ดินริมน้ำ ก่อสร้างอาคารขนาดใหญ่บังคับทัศนียภาพอันงดงามของแม่น้ำและเอกลักษณ์ของเมือง แหล่งโบราณสถานหลายแห่งถูกทำลายและถูกปล่อยให้เสื่อมโทรม ขาดการดูแล ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชนริมน้ำที่ตั้งงามเริ่มสูญหายไป

ด้านความมั่นคง

1) อาชญากรรม

จากข้อมูลสถิติอาชญากรรมในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน ระหว่างปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ พบว่า ในภาพรวมความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีจำนวนคดีที่รับแจ้งเพิ่มขึ้นจาก ๔๗๒ คดีในปี ๒๕๖๔ เป็น ๕๘๘ คดีในปี ๒๕๖๕ คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๕๘ โดยจังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนคดีสูงที่สุด ตามด้วยจังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน และจังหวัดแม่ฮ่องสอน ตามลำดับ โดยมีอัตราการจับกุมอยู่ในระดับสูง เฉลี่ยมากกว่าร้อยละ ๙๕ ของคดีที่รับแจ้งทั้งหมด สำหรับคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน โดยจำนวนคดีที่รับแจ้งเพิ่มจาก ๒,๔๔๕ คดีในปี ๒๕๖๔ เป็น ๒,๖๖๓ คดีในปี ๒๕๖๕ คิดเป็นร้อยละ ๘.๙๒ ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนคดีสูงที่สุดถึงประมาณร้อยละ ๖๗ ของคดีทั้งหมดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ อัตราการจับกุมโดยเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณร้อยละ ๘๗ ของคดีที่รับแจ้ง ในส่วนความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย พบว่ามีการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยจำนวนผู้ต้องหาเพิ่มจาก ๓๒,๗๒๐ คนในปี ๒๕๖๔ เป็น ๓๘,๑๗๕ คนในปี ๒๕๖๕ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๗ จังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนผู้ต้องหาสูงที่สุด คิดเป็นประมาณร้อยละ ๕๖ ของผู้ต้องหาทั้งหมดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ทั้งนี้ หากสถานการณ์เศรษฐกิจไม่ดีขึ้นอาจส่งผลให้อาชญากรรมทางทรัพย์สินประเภทเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ แม้อัตราการจับกุมจะอยู่ในระดับสูง แต่การเพิ่มขึ้นของคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ อาจส่งผลกระทบต่อความรู้สึกปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่ ดังนั้น การเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรม การพัฒนาระบบเฝ้าระวังและแจ้งเตือนภัย ตลอดจนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการรักษาความปลอดภัย รวมทั้งการแก้ไขปัญหาพื้นฐานทางสังคม และเศรษฐกิจ เช่น การสร้างโอกาสทางอาชีพและการศึกษา คาดว่าจะช่วยลดแรงจูงใจในการก่ออาชญากรรมให้มีอัตราลดลงในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ลดลงในระยะยาว

ตาราง ๒.๕๗ แสดงข้อมูลสถิติคดีอาญาความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ระหว่างปี ๒๕๖๒-๒๕๖๔

จังหวัด	๒๕๖๒			๒๕๖๓			๒๕๖๔		
	รับแจ้ง	จับกุม	ผู้ต้องหา	รับแจ้ง	จับกุม	ผู้ต้องหา	รับแจ้ง	จับกุม	ผู้ต้องหา
เชียงใหม่	๓๕๗	๓๒๘	๔๒๔	๓๓๘	๓๒๓	๔๐๐	๒๖๕	๒๕๗	๓๗๕
ลำพูน	๖๔	๖๒	๖๗	๖๕	๖๔	๗๘	๖๗	๖๖	๙๒
ลำปาง	๑๑๒	๑๑๐	๑๔๘	๙๓	๘๗	๙๒	๙๑	๘๙	๑๑๓
	๑๐	๑๐	๑๐	๒๕	๒๒	๒๓	๔๐	๔๐	๕๒
แม่ฮ่องสอน	๕๕	๕๓	๖๒	๔๙	๔๗	๖๙	๔๙	๔๗	๖๒

จากข้อมูลสถิติคดีอาญาความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ระหว่างปี ๒๕๖๒-๒๕๖๔ จังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนคดีมากที่สุด รองลงมาคือจังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน และจังหวัดแม่ฮ่องสอนตามลำดับ และมีแนวโน้มโดยรวมของคดีลดลงในทุกจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ในจังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนคดีลดลงอย่างต่อเนื่อง จาก ๓๕๗ คดี ในปี ๒๕๖๒ เหลือ ๒๖๕ คดี ในปี ๒๕๖๔ คดีทำร้ายร่างกายลดลงมากที่สุด จาก ๑๘๕ คดี ในปี ๒๕๖๒ เหลือ ๕๗ คดี ในปี ๒๕๖๔ จังหวัดลำพูนมีจำนวนคดีค่อนข้างคงที่ อยู่ที่ประมาณ ๖๕ คดีต่อปี แม้ว่าคดีทำร้ายร่างกายลดลง แต่คดีอื่น ๆ กลับเพิ่มสูงขึ้น สำหรับลำปางมีจำนวนคดีลดลงจาก ๑๑๒ คดี ในปี ๒๕๖๒ เหลือ ๙๑ คดี ในปี ๒๕๖๔ ส่วนคดีทำร้ายร่างกายก็มีจำนวนลดลงเช่นกัน ในส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีจำนวนคดีลดลงเล็กน้อย จาก ๕๕ คดี ในปี ๒๕๖๒ เหลือ ๔๙ คดี ในปี ๒๕๖๔ โดยมีคดีเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายลดลงมากที่สุด จาก ๓๔ คดี ในปี ๒๕๖๒ เหลือ ๑๐ คดี ในปี ๒๕๖๔ อย่างไรก็ตาม พบว่า คดีทำร้ายร่างกายลดลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกจังหวัด และคาดว่าจำนวนคดีโดยรวมจะยังคงลดลงต่อไป

ปัจจัยและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนา

๑. บริบทการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาากลุ่มจังหวัด

๑.๑ ค่าแรงงานที่จะปรับขึ้นตามนโยบายของรัฐบาลที่มีแนวโน้มสูงขึ้น เมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่ง หากธุรกิจที่สามารถขึ้นค่าแรงงานได้จะส่งผลให้เกิดการผลักราคาสินค้ามีราคาสูงขึ้น แต่หากธุรกิจที่ไม่สามารถขึ้นค่าแรงงานได้ อาจส่งผลให้ธุรกิจปิดกิจการ เกิดการเลิกจ้างงาน ซึ่งกรณีของไทยมีทั้งธุรกิจที่อาจสู้กับการขึ้นค่าแรงงาน ในอัตราที่สูงขึ้นได้ ซึ่งแนวทางที่เป็นไปได้สำหรับการอยู่รอดของธุรกิจ ค่าแรงงานในกลุ่มเศรษฐกิจสมัยใหม่ อาจรวมถึง การบริการที่ผูกกับภาคการท่องเที่ยว มีความเหมาะสมที่จะปรับค่าแรงงานที่สูงขึ้นได้ และควรมาพร้อมทักษะที่จำเป็น เช่น งานด้าน Hospitality รวมถึงแรงงานด้านอุตสาหกรรมต้องมีทักษะวิชาชีพเฉพาะที่ตอบสนองต่อธุรกิจ ทั้งนี้ แรงงานต้องมีการพัฒนาศักยภาพและทักษะความสามารถของตนเอง อยู่เสมอ เพื่อตอบสนองต่อธุรกิจที่ต้องการ

๑.๒ ระบบการขนส่งทางรางเพิ่มโอกาสทางการค้าของไทย ลาว และจีน โอกาสของผู้ประกอบการในภาคเหนือสามารถใช้บริการขนส่งทางรางส่งสินค้าไปประเทศจีนตอนใต้ และสามารถเชื่อมต่อไปเอเชียกลางและยุโรปได้ ซึ่งเพิ่มทางเลือกจากเส้นทางการขนส่งเดิมและมีค่าใช้จ่ายในการขนส่งลดลง จากการเปรียบเทียบเส้นทางการขนส่งสินค้าจากเชียงใหม่-คุนหมิง โดยใช้เส้นทาง RmA เรือแม่น้ำโขง และรถไฟจีน-ลาว ดังตาราง

ตาราง ๒.๕๘ แสดงระยะเส้นทางขนส่งระยะเวลาและค่าขนส่ง

เส้นทางขนส่ง	ระยะทาง (กม.)	ระยะเวลา (ชม.)	ค่าขนส่ง (ตู้ ๔๐ ฟุต)(บาท)
ถนน RmA	๑,๑๖๐	๒๑	๑๖๓,๕๐๐
ทางเรือแม่น้ำโขง	๑,๐๗๐	๔๐/๕๒ (ตามน้ำ/ทวนน้ำ)	๑๓๙,๘๐๐
รถไฟจีน-ลาว	๑,๗๐๖	๒๒	๘๑,๒๐๐

ที่มา : การแลกเปลี่ยนความเห็นกับผู้ประกอบการค้าชายแดน และ Yunnan International Railway Service and Trading Co.Ltd.

นอกจากนั้น ส่งผลทำให้สินค้าไทยมีโอกาสทำตลาดในจีนมากขึ้น ในกลุ่มสินค้าเกษตรอาหารและอุตสาหกรรมบางรายการ ซึ่งพิจารณาจากอัตราการเติบโตตลาดและการขยายตัวของส่วนแบ่งสินค้าไทยในจีน ระหว่างปี ๒๕๕๙-๒๕๖๓ พบว่า ภาคเหนือมีสินค้า ที่มีศักยภาพในการส่งออกทางรถไฟไปจีนตอนใต้ ได้แก่ สินค้าเกษตร ซึ่งชาวจีนเกิดความเชื่อมั่นคุณภาพสินค้าเกษตรของไทย โดยเฉพาะผลไม้ได้รับความนิยมสูง

อาทิ ลำไย มะม่วง มะขาม ทูเรียน และสินค้าแปรรูปที่ได้รับความนิยมมากในตลาดออนไลน์จีน อาทิ ผลไม้อบแห้ง ผลิตภัณฑ์สปา น้ำมันหอมระเหย สบู่ ครีมบำรุงผิว ยาหม่องสมุนไพร ดังนั้นการขนส่งทางรถไฟมาที่พร้อมกับโอกาส จึงทำให้พื้นที่ภาคเหนือ และกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีช่องทางในการส่งออกสินค้าเกษตรโดยใช้ระบบขนส่งรถไฟจีน-ลาว ไปจีนตอนใต้เพิ่มขึ้น จึงควรส่งเสริมให้เกษตรกรและผู้ประกอบการพัฒนาสินค้าให้มีคุณภาพเพื่อการส่งออก โดยสินค้าเกษตรต้องได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP และสุขภาพอนามัยพืช (เช่น ปริมาณสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ตกค้างในลำไยสด) การขออนุญาตการนำเข้าจีน และสินค้าเกษตรต้องปลอดเชื้อ Covid-๑๙ เป็นต้น สินค้าแปรรูป ต้องผ่านการตรวจสอบจากกระทรวงพาณิชย์ กรมศุลกากรจีน สำนักงานควบคุมคุณภาพตรวจสอบ และกักกันโรคแห่งประเทศไทย (AQSIQ) และการจดทะเบียนตู้คอนเทนเนอร์กับทางการรถไฟจีน

๑.๓ โครงสร้างของประชากรของไทยมีสัดส่วนของประชากรที่มีอายุน้อยลดลง ส่งผลทำให้

(๑) เกิดปรากฏการณ์วัยทำงานต่อประชากรทั้งหมดลดลง ซึ่งชี้ให้เห็นความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตของแรงงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แม้ว่าประเทศไทยจะมีการขยายการศึกษาในระดับมัธยมต้น และมีมัธยมปลายอย่างเร่งด่วนในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา ซึ่งชดเชยการพร่องตัวทางการศึกษาของประชากรเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน แต่ยังมีเรื่องคุณภาพของการศึกษาที่ยังต้องปรับปรุงอีกมาก เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องไม่หยุดชะงัก ประเทศไทยจำเป็นต้องมีแรงงานรุ่นหนุ่มสาวที่มีความรู้และทักษะจำเป็นที่ตอบสนองความต้องการตลาดแรงงานในอนาคต เพื่อให้เศรษฐกิจของประเทศสามารถเคลื่อนสู่ห่วงโซ่ของการสร้างมูลค่าเพิ่ม (๒) ประชากร สูงวัยมากขึ้น ประเทศไทยมีจำนวนประชากรสูงวัยเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ในช่วงเวลาอีก ๒๐ ปีข้างหน้าจำนวนประชากรสูงอายุของประเทศไทยจะเพิ่มขึ้นอีกเป็นเท่าตัว ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของสมาชิกครอบครัวนับตั้งแต่การดูแลผู้สูงอายุที่ต้องพึ่งพา การคงไว้ของรายได้ผู้สูงอายุ ตลอดจนผลที่เกิดต่อพลวัตทางเศรษฐกิจของประเทศ

๑.๔ การเปลี่ยนแปลงของห่วงโซ่มูลค่าโลก จากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-๑๙ ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ระยะสั้น การแพร่ระบาดของโรคทำให้หลายประเทศทั่วโลกปิดเมืองเพื่อควบคุมการแพร่ระบาด ส่งผลให้เกิดการชะงักของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ อัตราการว่างงานพุ่งขึ้นสูง การบริโภคชะลอตัว เมื่อประกอบกับการหดตัวของส่งออกและนำเข้าสินค้า เศรษฐกิจโดยรวมจึงเข้าสู่ภาวะถดถอยรุนแรง สะท้อนจากการหดตัวมากที่สุดเป็นประวัติการณ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของหลายประเทศทั่วโลกนับตั้งแต่วิกฤตการณ์ทางการเงินปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒

ระยะยาว การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ยังสร้างบาดแผลและการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ทั้งต่อผลิตภาพของแรงงาน (Labor productivity) ที่ลดลงและการเติบโตทางเศรษฐกิจที่อาจต่ำกว่าศักยภาพอย่างถาวร รวมถึงรูปแบบการดำเนินธุรกิจที่ต้องเพิ่มความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรุนแรงในอนาคต นอกจากนี้ การค้าระหว่างประเทศที่หยุดชะงักเป็นเวลานานอาจทำให้หลายประเทศมีความตระหนักถึงสัดส่วนการพึ่งพาส่งออกนอกประเทศที่มากเกินไป จึงพยายามกระจายความเสี่ยงของแหล่งผลิตเพื่อบรรเทาความเสียหาย พร้อมทั้งกลับมาให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจภายในประเทศและการลดการพึ่งพาส่งออกต่างประเทศ ปัจจัยเหล่านี้จึงมีความสำคัญในกำหนดการเปลี่ยนแปลงของห่วงโซ่มูลค่าโลกในอนาคต

การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ส่งผลให้อาณาเขตของประเทศไทย รวมถึงพื้นที่ภาคเหนือ เป็นโอกาสอันดีต่อภาคอุตสาหกรรมของไทย ประการแรก อุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มได้รับประโยชน์คืออุตสาหกรรมที่มีส่วนร่วมในห่วงโซ่มูลค่า ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น จึงต้องมีการส่งเสริมการผลิตให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นผ่านการพัฒนาศักยภาพเพื่อให้สามารถแข่งขันกับผู้ประกอบการรายอื่นในตลาดโลกได้ และหากอุตสาหกรรมในกลุ่มนี้มีแนวโน้มในการส่งออก

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

สินค้าที่ยังเติบโตได้ดีในระยะข้างหน้า ย่อมเป็นปัจจัยบวกต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ และประการที่สองการผสมผสานระหว่างภาคบริการและภาคอุตสาหกรรมที่มีการเติบโตทางด้านคุณค่า การขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี องค์กรความรู้และนวัตกรรมที่ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า และภาคบริการ ทำให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิต และภาคบริการปรับตัวเข้าหากันมากขึ้น ทั้งผ่านการปรับรูปแบบหรือการพลิกโฉมธุรกิจ (Transformation) เพื่อผสานการใช้ประโยชน์จากภาคบริการในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า และธุรกิจ ทั้งยังช่วยสนับสนุนการขยายตัวของธุรกิจให้ก้าวไกลยิ่งขึ้น เพราะนอกจากจะส่งผลดีต่อบริษัท ในด้านของโอกาสและรายได้ในระยะสั้นแล้ว ในระยะยาวเองผู้ประกอบการเหล่านี้ย่อมมีศักยภาพในการแข่งขันที่สูงขึ้นและมีความพร้อมในการปรับตัวตามบริบทของเศรษฐกิจโลกที่จะเปลี่ยนไปในอนาคต

๑.๕ ระบบเศรษฐกิจเอื้อต่อธุรกิจที่ใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมเติบโตได้มากขึ้น ขยายตัวได้อย่างรวดเร็ว
ในปัจจุบันมีการพึ่งพาเครื่องมือดิจิทัลในภาคการค้าและการบริการ จนเกิดกิจกรรมที่สร้างรายได้ผ่านช่องทางออนไลน์ และเกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจในรูปแบบใหม่ อาทิ เกิดการสร้างเครือข่ายระหว่างผู้ประกอบการบนแพลตฟอร์มการท่องเที่ยว ผู้บริโภคมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อสินค้าและบริการ อีกทั้งยังช่วยลดต้นทุนในการเข้าสู่ตลาดของธุรกิจขนาดเล็ก จึงทำให้ธุรกิจเหล่านี้เกิดการพัฒนาและเติบโต พร้อมขยายกิจการได้อย่างรวดเร็ว บนแพลตฟอร์มต่างๆ ดังนั้นจึงเป็นโอกาสที่ภาคการค้าและการบริการของไทย รวมถึงภาคเหนือที่จะพัฒนาธุรกิจให้ดียิ่งขึ้นบนพื้นฐานของการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง หรือนำไปสู่การผลิตหรือการพัฒนาผลิตภัณฑ์จึงจำเป็นต้องส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความเข้าใจและการปรับตัวภายใต้การเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้น ตลอดจนสามารถมองเห็นและแสวงหาโอกาสเพื่อเป็นข้อได้เปรียบในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และเกิดระบบเศรษฐกิจอย่างสมดุล

๑.๖ ปัญหาฝุ่นควัน PM ๒.๕ ที่มีความรุนแรง และส่งผลต่อสุขภาพต่อประชาชน โดยสาเหตุหลักของปัญหาเกิดจากการหาของป่า การล่าสัตว์ และการเผาไร่เพื่อกำจัดเศษวัสดุทางการเกษตร รวมทั้งผลกระทบที่มาจากประเทศเพื่อนบ้าน (หมอกควันข้ามแดน) และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ซึ่งมีผลให้อุณหภูมิโลกสูงขึ้น มีความแห้งแล้งเพิ่มขึ้น จากปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสุขภาพที่ สำคัญที่สุด คือ ต้นทุนสุขภาพ ข้อมูลของ State of Global Air รายงานว่าไทยมีผู้เสียชีวิตจาก PM๒.๕ ถึง ๓๒,๒๐๐ คนในปี ๒๕๖๒ (หรือ ๓๓.๑ คนต่อประชากรแสนคน) และข้อมูลการวิเคราะห์ ๓๖ จังหวัดที่เผชิญหน้ากับปัญหามลพิษทางอากาศของ Green Peace ในปี พ.ศ.๒๕๖๔ ตัวเลขผู้เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจาก PM๒.๕ สูงถึง ๒๙,๐๐๐ ราย นับเป็นตัวเลขที่สูงกว่าการตายจากอุบัติเหตุบนท้องถนน ยาเสพติด และการฆาตกรรมรวมกัน ดังนั้นในการแก้ปัญหาฝุ่นควัน PM๒.๕ ให้ได้ผลลัพธ์เป็นรูปธรรม จำเป็นต้องทำความเข้าใจสาเหตุต่างๆ ตั้งแต่สาเหตุด้านระบบการผลิตทั้งในภาคเกษตร โรงไฟฟ้า การขนส่ง และโรงงานอุตสาหกรรม การแก้ไขที่พฤติกรรม สร้างความตระหนักรู้ของให้กับประชาชน การกำหนดนโยบาย ข้อจำกัดและกฎหมาย และแนวทางการแก้ปัญหา เป็นต้น

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ TOWS Matrix

จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามของจังหวัดเชียงใหม่ดังกล่าวสามารถนำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบแมตริกซ์เพื่อกำหนดทิศทาง/แนวทางการพัฒนาหลักดังนี้

แผนภาพแสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบแมตริกซ์ (TOWS Matrix)

	External Opportunities (O) ๑. ๒. ๓. ๔.	External Threats (T) ๑. ๒. ๓. ๔.
Internal Strengths (S) ๑. ๒. ๓. ๔.	SO “Maxi-Maxi” Strategy Strategies that use Strengths to maximize opportunities.	ST “Maxi-Maxi” Strategy Strategies that use Strengths to minimize threats.
Internal Weaknesses (W) ๑. ๒. ๓. ๔.	WO “Mini-Maxi” Strategy Strategies that minimize Weaknesses by taking advantage of opportunities.	WT “Mini-Mini” Strategy Strategies that minimize Weaknesses and avoid threats.

๑) การพัฒนาจุดแข็งให้โดดเด่นและการใช้ประโยชน์จากโอกาสเพื่อเสริมข้อได้เปรียบ

(SO Strategy- “Maxi-Maxi” Strategy)

๒) การพัฒนาจุดแข็งให้โดดเด่นและการลดปัจจัยภายนอกเพื่อเสริมจุดแข็ง

(ST Strategy - “Maxi-Mini” Strategy)

๓) การลดจุดอ่อนโดยใช้ประโยชน์จากโอกาส

(WO Strategy- “Mini-Maxi” Strategy)

๔) การลดจุดอ่อนโดยหลีกเลี่ยงการเผชิญอุปสรรค

(WT Strategy- “Mini-Mini” Strategy)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด

จากการสำรวจความคิดเห็นต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพื่อนำไปสู่การจัดทำวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) และแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ โดยมีข้อคิดเห็นต่อการแก้ปัญหาและความต้องการของพื้นที่ ดังนี้

(๑) ด้านการท่องเที่ยวและบริการ ต้องการให้ภาครัฐสนับสนุนการพัฒนาเส้นทางคมนาคมให้สะดวกปลอดภัย อำนาจความสะดวกต่อการวางแผนเดินทาง รวมถึงการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ สถานที่ท่องเที่ยวให้สวยงามและสะอาด และส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ๔ จังหวัด การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงวัฒนธรรม และเชิงสุขภาพที่เน้นการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในชุมชน รวมถึงการนำรูปแบบการท่องเที่ยวจากประเทศที่ประสบความสำเร็จทางด้านการท่องเที่ยว เช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป เพื่อเป็นต้นแบบของการจัดการและพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้ตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยวเป้าหมาย รวมถึงสนับสนุนการลงทุนและนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการยกระดับคุณภาพการให้บริการ

(๒) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต้องการให้ภาครัฐแก้ไขปัญหาฝุ่นควัน PM๒.๕ อย่างรวดเร็วจริงจัง และถูกหลักวิธีให้เป็นรูปธรรมและเกิดความยั่งยืน รวมถึงการปรับเปลี่ยนข้อบังคับหรือกฎหมายที่เอื้อต่อการนำเข้าผลผลิตทางการเกษตรจากต่างประเทศเพื่อลดการปลูกพืชและการเผาเศษวัสดุใช้ทางการเกษตรที่ทำลายสิ่งแวดล้อมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวด้วยการเพิ่มพื้นที่ป่า เพื่อเพิ่มความชื้นในอากาศซึ่งอาจช่วยลดผลกระทบจากฝุ่นควันได้ และควรมุ่งเน้นให้การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเกิดความตระหนักรู้ถึงปัญหามิติด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการพัฒนาองค์ความรู้ เครื่องมือด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาและป้องกันอย่างยั่งยืน

(๓) ด้านการเกษตรควรให้ความสำคัญกับการทำเกษตรปลอดภัย เพราะคือพื้นฐานที่สำคัญต่อสุขภาพของคนในพื้นที่และนักท่องเที่ยว ยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรไทยและห่างไกลจากเคมีภัณฑ์ต่างๆ รวมถึงการทำเกษตรอินทรีย์เพื่อตอบสนองตลาดเฉพาะที่มีกำลังซื้อสูง พัฒนามาตรฐานผลผลิตทางการเกษตรเพื่อเชื่อมต่อกับอุตสาหกรรมอาหารมูลค่าสูงการพัฒนาองค์ความรู้ทั้งด้านเทคโนโลยีนวัตกรรมการตลาด การยกระดับศักยภาพเกษตรกร ส่งเสริมสมัยใหม่ สนับสนุนการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริหารจัดการน้ำที่ดีให้เพียงพอต่อการเพาะปลูก และการพัฒนาระบบขนส่งที่ดี เพื่ออำนวยความสะดวกลดความเสียหายต่อผลผลิตทางการเกษตร กำหนดราคามาตรฐานเพื่อลดการเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลางและหาตลาดกลางในการรองรับสินค้าเกษตรทั้งในประเทศและต่างประเทศ การส่งเสริมและเพิ่มช่องทางการกระจายสินค้าบนแพลตฟอร์มออนไลน์ รวมถึงการบริหารจัดการเครือข่ายสหกรณ์การเกษตร เพื่อการกระจายผลผลิตทางการเกษตรของเกษตรกรไปจำหน่ายในพื้นที่ใกล้เคียง และควรมีการสำรวจผลผลิตแล้วให้เครือข่ายของสหกรณ์การเกษตรกระจายผลผลิต เพื่อแก้ไขปัญหาผลผลิตล้นตลาด

(๔) ด้านอุตสาหกรรม พัฒนาทักษะความสามารถที่จำเป็นให้กับคนในพื้นที่เพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมแห่งอนาคต เพิ่มการลงทุนของผู้ประกอบการไทยและนักลงทุนต่างชาติในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย พัฒนารูปแบบการจัดหาวัตถุดิบและการส่งเสริมการตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยนโยบาย BCG Model ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เชื่อมโยงอัตลักษณ์ท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการกระจายรายได้ให้กับชุมชน

ตารางวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
<p>S๑ : มีศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมล้านนาและกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีอัตลักษณ์ทรงคุณค่า และเสน่ห์ที่โดดเด่น เอื้อต่อการพัฒนาและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ</p> <p>S๒ : ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์และความหลากหลายทางชีวภาพตลอดจนเป็นแหล่งต้นน้ำสำคัญของภาคเหนือและของประเทศ เช่น ลุ่มน้ำปิง ลุ่มน้ำกก ลุ่มน้ำสาละวิน</p> <p>S๓ : มีศักยภาพในการพัฒนาด้านเกษตรประณีต เกษตรอินทรีย์โดยเฉพาะพืชผักและดอกไม้เมืองหนาวสำหรับตลาดเฉพาะที่มีกำลังซื้อสูงและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารที่มีมูลค่าเพิ่มสูง เช่น อาหารเสริมสุขภาพ Functional Food และผลิตภัณฑ์เวชสำอางต่างๆ เป็นต้น</p> <p>S๔ : เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายและมีชื่อเสียงระดับประเทศและต่างประเทศ เอื้อต่อการเขาพำนักแบบระยะยาว</p>	<p>W๑ : มีปัญหาหมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็กเกินมาตรฐาน ซึ่งเป็นผลมาจากการเผาป่า การเผาในที่โล่ง และการเผาวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อการดำรงชีวิตของประชาชน</p> <p>W๒ : ปัญหาความยากจนที่มีความเหลื่อมล้ำสูงในแต่ละพื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑</p> <p>W๓ : การสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรยังอยู่ในระดับที่ต่ำ</p> <p>W๔ : ขาดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนและการบริหารจัดการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ</p>

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
<p>O๑ : นักท่องเที่ยวกลุ่มสูงอายุมีความพร้อมในด้านเวลาและงบประมาณ สนใจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว</p>	<p>T๑ : ภาวะวิกฤตด้านภัยธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศของโลกที่ก่อให้เกิดผลกระทบอย่างมากต่อทรัพยากรป่าไม้และแหล่งน้ำ รวมถึงการผลิตภาคการเกษตร</p>

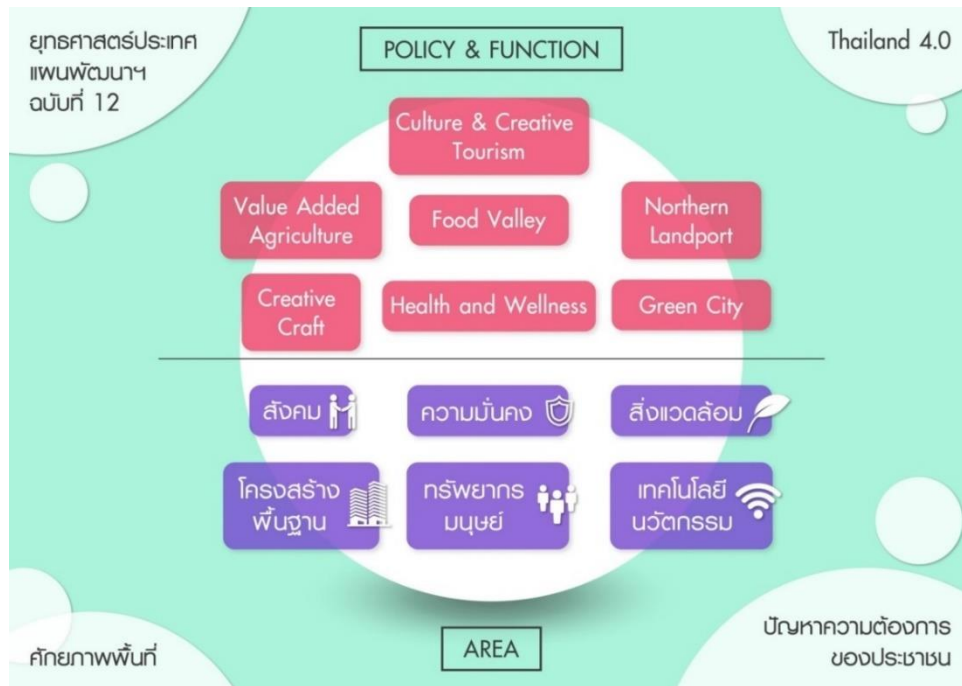
สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

<p>O๒ : รัฐบาลมีนโยบายในการผลักดันโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๙ จึงเป็นโอกาสของภาคเหนือ ตอนบน ๑ ที่มีทุนพื้นฐานที่สำคัญในการขับเคลื่อนสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน</p> <p>O๓ : รัฐบาลประกาศพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ๔ ภาค เพื่อกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค ยกกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Northern Economic Corridor : NEC – Creative LANNA)</p> <p>O๔ : มีเขตพื้นที่ชายแดนที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีศักยภาพด้านการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวในอนาคต อาทิ ด่านห้วยต้นนุ่น ด่านกิวผาวอก ด่านหลักแตง รวมถึงกลุ่มประเทศ CLMV เป็นต้น</p>	<p>T๒ : คาดการณ์ความต้องการของตลาดต่อสินค้าเกษตรไม่มีความแน่นอน ส่งผลต่อการผลิตสินค้าเกษตรและราคาสินค้าเกษตร ทำให้เกษตรกรต้องเผชิญกับราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ</p> <p>T๓ : ประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม และบริการท่องเที่ยวที่ก้าวกระโดดกว่าประเทศไทย เช่น ประเทศเวียดนาม ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน</p>
--	---

กรอบแนวคิดการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ได้กำหนดกรอบแนวคิดการพัฒนาในระยะ ๕ ปี ข้างหน้าโดยพิจารณาจากทั้งนโยบาย/ยุทธศาสตร์ระดับชาติและรัฐบาล ศักยภาพของพื้นที่ และปัญหาความต้องการของประชาชน โดยได้กำหนดประเด็นสำคัญที่เป็นธงนำ (flagships) ของการพัฒนาที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ให้ความสำคัญ ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและสร้างสรรค์ เกษตรมูลค่าสูง อุทยานอาหาร ศูนย์กลางการคมนาคมและโลจิสติกส์ หัตถกรรมสร้างสรรค์ บริการสุขภาพ และเมืองสีเขียว ขณะที่ปัจจัยสนับสนุนให้การพัฒนาดังกล่าวประสบความสำเร็จซึ่งต้องอาศัยพื้นฐานความเข้มแข็งจากระดับจังหวัด ได้แก่ ความเข้มแข็งทางสังคม การสร้างความมั่นคง การอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม

รูปภาพ ๒.๑๑ แสดงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

กรอบแนวคิดของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ดังกล่าว มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายสำคัญอื่นๆ ของรัฐบาล ดังนี้ ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ได้แก่ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ นั้น กรอบแนวคิดดังกล่าวมีความสอดคล้องภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ซึ่งกำหนดเป้าหมายที่จะ “พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง”

เมื่อพิจารณาถึงทิศทางการพัฒนาภาคเหนือ จะเห็นได้ว่าแนวทางการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ส่วนแล้วแต่มีความสอดคล้องกับการพัฒนาระดับภาคที่กำหนดไว้ ถือเป็น การแปลงยุทธศาสตร์และถ่ายทอดเป้าหมายการพัฒนาระดับภาคลงสู่การขับเคลื่อนในระดับกลุ่มจังหวัด

สำหรับนโยบาย Thailand ๔.๐ ซึ่งเป็นการพัฒนาเครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New engine of growth) ของรัฐบาลด้วยการแปลงความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศที่มีอยู่ ๒ ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และความหลากหลายเชิงวัฒนธรรมให้เป็นความได้เปรียบเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น ๕ กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย นั้น จะเห็นได้จากกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ทั้ง ๕ ด้าน ซึ่งประกอบด้วย

รูปภาพ ๒.๑๒ แสดงกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ทั้ง ๕ ด้าน

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture, and Bio-tech)
๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness and Bio-Med)
๓. กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics and Mechatronics)
๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IoT, Artificial Intelligence and Embedded Technology)
๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture and High Value Services)

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาสำคัญที่สนับสนุนและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศใน ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มอาหาร เกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ และกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง

ขณะเดียวกัน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ยังได้ยึดปัญหา ความต้องการของประชาชนในพื้นที่เป็นวาระสำคัญของการกำหนดประเด็นการพัฒนาเพื่อให้สามารถนำศักยภาพของพื้นที่ที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนได้

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

กลุ่มจังหวัด	เชียงใหม่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน
เมืองท่องเที่ยวสู่สากล	ท่องเที่ยวเชิงอารยธรรมและสร้างสรรค์	ท่องเที่ยวเชิงอารยธรรมและสร้างสรรค์	ท่องเที่ยวเชิงอารยธรรมและสร้างสรรค์	ท่องเที่ยวเชิงอารยธรรมและสร้างสรรค์
Food Valley	เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย (พืชผักเมืองหนาว ลำไย มะม่วง กาแฟ สมุนไพร/ ไม้ประดับทางด้า นมพรีเมียม)	เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย (กระเทียม ถั่วเหลือง งา กาแฟ)	เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย (ข้าว ข้าวโพดหวาน สับปะรด)	เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย (ลำไย มะม่วง ข้าว กระเทียม)
Green City	พื้นที่ป่าไม้ ลุ่มน้ำปิง เขตเมืองเก่า/ย่านชุมชนอนุรักษ์	พื้นที่ป่าไม้ ลุ่มน้ำสาละวิน	พื้นที่ป่าไม้ ลุ่มน้ำวัง เขตเมืองเก่า/ย่านชุมชนอนุรักษ์	พื้นที่ป่าไม้ เขตเมืองเก่า/ย่านชุมชนอนุรักษ์
Northern Landport	สนามบินนานาชาติ ศูนย์กลางการค้าการลงทุน	ด้านการค้าชายแดน	โลจิสติกส์ทางบกและทางราง	นิคมอุตสาหกรรม
Health and Wellness	1. ศูนย์กลางการแพทย์-ทันตกรรมของภูมิภาค 2. สปาและการนวดสุขภาพ 3. การฟาร์มกระยะยาว 4. เครื่องสำอางสมุนไพร 5. น้ำพุร้อน	1. ชุมชนท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 2. ผลิตภัณฑ์สปา 3. น้ำพุร้อน	1. ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย สมุนไพร 2. ชุมชนท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 3. น้ำพุร้อน	1. ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย 2. ชุมชนท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

เป้าหมายและทิศทางการพัฒนา

เป้าหมายการพัฒนา	ทิศทางการพัฒนา
<p>๑. เป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวคุณภาพสูงในระดับภูมิภาคและอาเซียนที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับด้วยทุนทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น ผสานกับเทคโนโลยีนวัตกรรมที่สร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจและกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนและเมืองอย่างทั่วถึงและยั่งยืน</p>	<p>๑. ยกกระดับแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล</p> <p>๒. พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวและบริการรูปแบบใหม่ที่มีความเชื่อมโยงระหว่างการท่องเที่ยวและบริการสุขภาพสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมทางการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub)</p> <p>๓. พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวและบริการรูปแบบใหม่ที่มีความเชื่อมโยงกับทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>๔. สนับสนุนการลงทุนและนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการยกระดับคุณภาพการให้บริการ</p> <p>๕. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและมีความเชี่ยวชาญ รวมทั้งส่งเสริมการเชื่อมโยงเครือข่ายด้านการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์</p>
<p>๒. เป็นพื้นที่ที่มีการแก้ไขและป้องกันปัญหาไฟป่าและหมอกควันไฟป่าอย่างยั่งยืน ปลอดภัยไร้ฝุ่นควัน PM๒.๕ และมีความสมดุลของระบบนิเวศ</p>	<p>๑. แก้ไขปัญหาฝุ่นควัน การปรับเปลี่ยนอาชีพ การลดการเผา การสร้างความตระหนัก ลดการลุกลาม ลดปริมาณฝุ่นควัน ตลอดห่วงโซ่คุณค่าอย่างยั่งยืน</p> <p>๒. เตรียมความพร้อมเพื่อรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ สนับสนุนองค์ความรู้และเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการภัยพิบัติ พัฒนาเครื่องมือเพื่อรองรับกับความท้าทายของ</p>

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

เป้าหมายการพัฒนา	ทิศทางการพัฒนา
	<p>การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก ด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี</p> <p>๓. สร้างจิตสำนึกของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พื้นที่ระบบนิเวศและป่าไม้ในพื้นที่ป่าต้นน้ำ</p>
<p>๓. เป็นพื้นที่ที่มีแรงงานภาคเกษตรรายได้สูงขึ้น ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ลดลง เศรษฐกิจภาคการเกษตรเติบโต มีการนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น ทรัพยากรการเกษตรได้รับการฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน</p>	<p>๑. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานเกษตรปลอดภัยต่อยอดสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์</p> <p>๒. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง</p> <p>๓. สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางการเกษตรทั้งระบบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการเกษตรทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ</p> <p>๔. ยกกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสู่ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรสมัยใหม่</p> <p>๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร มีระบบบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการเพาะปลูก</p>
<p>๔. เป็นศูนย์กลางการผลิตและวิจัยพัฒนาสินค้าเกษตรแปรรูปอาหารมูลค่าสูง อาหารเพื่อสุขภาพ และเป็นศูนย์กลางการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในภูมิภาค ที่มีบุคลากรที่มีทักษะและความสามารถในการแข่งขันเพื่อรองรับกับการเติบโตของอุตสาหกรรมและบริการในอนาคต</p>	<p>๑. ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปอาหารมูลค่าสูง Food Valley เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าให้ตอบสนองต่อตลาดเป้าหมาย</p> <p>๒. ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมสุขภาพ เครื่องสำอางค์ สมุนไพร Super food และหัตถอุตสาหกรรมด้วยการเชื่อมโยงอัตลักษณ์ล้ำนามาसानเทคโนโลยีและนวัตกรรม (High Touch High Value) ตลอดห่วงโซ่คุณค่า เพื่อตอบสนองต่อกลุ่มเป้าหมาย</p> <p>๔. ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ กลุ่ม Creative Original (งานฝีมือศิลปะการแสดงและดนตรี ทัศนศิลป์) และ กลุ่ม Digital Content โดยการสร้างมูลค่าเพิ่มและอัตลักษณ์ของผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาวัฒนธรรม การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในกระบวนการผลิต ออกแบบ บรรจุภัณฑ์ การพัฒนาผู้ประกอบการ และการสร้างเครือข่าย</p> <p>๕. ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ และสร้างการรับรู้ให้กับผู้บริโภคในพื้นที่ รวมทั้งเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวและการบริการที่เกี่ยวข้อง</p>

เป้าหมายการพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

“พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์ สู่วัฒนธรรมาภิบาลอย่างทั่วถึง”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย																		
<p>๑. อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑</p> <p>คำอธิบาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นการพิจารณาอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์จังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบปริมาณลูกโซ่ (CVM) ว่ามีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น-ลดลง มากน้อยเพียงใด - ผลิตภัณฑ์จังหวัดหรือผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด คือ มูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตได้ จากการประกอบกรในขอบเขตพื้นที่จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ในรอบระยะเวลาหนึ่ง หรือรายได้ จากผลตอบแทนปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ ค่าตอบแทนแรงงาน ค่าเช่าที่ดิน ดอกเบี้ย และกำไร โดยผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดมาจากการประมวลผลของบัญชีประชาชาติ สำนักงานสภา พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ <table border="1" data-bbox="408 967 1034 1095"> <thead> <tr> <th>ปี พ.ศ.</th> <th>๒๕๖๐</th> <th>๒๕๖๑</th> <th>๒๕๖๒</th> <th>๒๕๖๓</th> <th>๒๕๖๔</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>(ร้อยละ)</td> <td>๔.๙๙</td> <td>๔.๑๔</td> <td>๑.๘๗</td> <td>-๓.๙๓</td> <td>๑.๘๔</td> </tr> <tr> <td>ประเทศ</td> <td>๓.๘๕</td> <td>๓.๙๕</td> <td>๐.๒๖</td> <td>-๓.๖๒</td> <td>๑.๗๓</td> </tr> </tbody> </table>	ปี พ.ศ.	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	(ร้อยละ)	๔.๙๙	๔.๑๔	๑.๘๗	-๓.๙๓	๑.๘๔	ประเทศ	๓.๘๕	๓.๙๕	๐.๒๖	-๓.๖๒	๑.๗๓	<p>เพิ่มขึ้น</p> <p>ร้อยละ ๕</p>
ปี พ.ศ.	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔														
(ร้อยละ)	๔.๙๙	๔.๑๔	๑.๘๗	-๓.๙๓	๑.๘๔														
ประเทศ	๓.๘๕	๓.๙๕	๐.๒๖	-๓.๖๒	๑.๗๓														
<p>๒. ประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลงร้อยละ ๕</p> <p>คำอธิบาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สัดส่วนประชากรยากจน หรือสัดส่วนคนจน หมายถึง ร้อยละของประชากรที่มีรายจ่าย เพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยต่อคนต่อเดือนต่ำกว่าเส้นความยากจน - เส้นความยากจน (Poverty line) เป็นเครื่องมือสำหรับใช้วัดภาวะความยากจน โดยคำนวณ จากต้นทุนหรือมูลค่าในการได้มาซึ่งอาหาร (Food) และสินค้าบริการในหมวดที่ไม่ใช่อาหาร (Non-food) ที่เป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตขั้นต่ำของปัจเจกบุคคลเพื่อให้สามารถ ดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคม โดยได้ใช้ข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน (SES) ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ร่วมกับข้อมูลอื่น ๆ เป็นฐานในการคำนวณ มีหน่วยนับเป็น บาท/คน/เดือน ทั้งนี้ เส้นความยากจนสะท้อนมาตรฐานการครองชีพขั้นต่ำ (Minimum standard of living) ของสังคม - รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค ได้แก่ (๑) ที่อยู่อาศัย เครื่องแต่งบ้าน (๒) เครื่องใช้เบ็ดเตล็ดและ การดำเนินการในครัวเรือน (๓) ค่าจ้างบุคคลที่ให้บริการแก่ครัวเรือน (๔) เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย รองเท้า ของใช้/บริการส่วนบุคคล (๕) เวชภัณฑ์และค่ารักษาพยาบาล (๖) การเดินทางและการ สื่อสาร (๗) การศึกษา (๘) การบันเทิง การอ่าน และกิจกรรมทางศาสนา 	<p>ลดลง</p> <p>ร้อยละ ๕</p>																		

***แหล่งข้อมูล : ตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด, สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, กันยายน ๒๕๖๖)

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและบริการตลอดห่วงโซ่คุณค่า อย่างยั่งยืน
วัตถุประสงค์

เพื่อยกระดับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เชิงวัฒนธรรม และเชิงธรรมชาติ โดยผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่น และเทคโนโลยีนวัตกรรม ในการเพิ่มมูลค่าการตลาดที่เน้นการเป็นแหล่งท่องเที่ยวปลายทาง (Destination) และการสร้างมาตรฐานการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดของ แผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566- 2570
1. รายได้จากการท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน 1 เพิ่มขึ้น (ล้านบาท)	68,000 ล้านบาท *102,246 ล้านบาท +20% ของปี ฐาน 2563 =11,117 ล้านบาท	112,169 ล้านบาท +15% ของ ข้อมูลฐาน =9,923 ล้านบาท	122,092 ล้านบาท +15% ของ ข้อมูลฐาน =9,923 ล้านบาท	135,323 ล้านบาท +15% ของ ข้อมูลฐาน =13,231 ล้านบาท	148,554 ล้านบาท +20% ของ ข้อมูลฐาน =13,231 ล้านบาท	148,554 ล้านบาท
2. ค่าใช้จ่าย โดยเฉลี่ยของ นักท่องเที่ยวที่ เข้ามาเที่ยวกลุ่ม จังหวัดภาคเหนือ ตอนบน 1 เพิ่มขึ้น (บาท/วัน/คน)	2,110 บาท/วัน/คน +3% ของ ข้อมูลฐาน 61 บาท	2,171 บาท/วัน/คน +3% ของ ข้อมูลฐาน 61 บาท	2,232 บาท/วัน/คน +3% ของ ข้อมูลฐาน 61 บาท	2,284 บาท/วัน/คน +4% ของ ข้อมูลฐาน 52 บาท	2,336 บาท/วัน/คน +4% ของ ข้อมูลฐาน 52 บาท	2,336 บาท/วัน/ คน

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยง 4 จังหวัด โดยการยกระดับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพการแพทย์แผนไทย
2. ส่งเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรมล้านนาและพัฒนาหัตถกรรมท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1
3. เพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เพื่อรองรับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลอดห่วงโซ่คุณค่า
4. ส่งเสริมการตลาด ประชาสัมพันธ์ และสร้างการรับรู้การท่องเที่ยวให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยว

**ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูง และเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของภาคเหนือ
วัตถุประสงค์**

เป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุนของภาคเหนือ เชื่อมโยงความร่วมมือทางเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศ
เป้าหมายและตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ.2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566- 2570
1.มูลค่าการลงทุนใน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน 1 เพิ่มขึ้น (ล้านบาท)	2,668.35 ล้านบาท	2,844.99 ล้านบาท +8% ของ ข้อมูลฐาน =176.64 ล้านบาท	3,043.68 ล้านบาท +9% ของ ข้อมูลฐาน =198.69 ล้านบาท	3,264.44 ล้านบาท +10% ของ ข้อมูลฐาน =220.76 ล้านบาท	3,485.20 ล้านบาท +10% ของ ข้อมูลฐาน =220.76 ล้านบาท	3,485.20 ล้านบาท
2. มูลค่าผลิตภัณฑ์ มวลรวมภาคอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 เพิ่มขึ้น (ล้านบาท)	66,768 ล้านบาท	68,067 ล้านบาท +2%ของ ข้อมูลฐาน =1,299.30 ล้านบาท	69,366 ล้านบาท +2%ของ ข้อมูลฐาน =1,299.30 ล้านบาท	71,315 ล้านบาท +3% ของ ข้อมูลฐาน =1,948.95 ล้านบาท	73,264 ล้านบาท +3% ของ ข้อมูลฐาน =1,948.95 ล้านบาท	73,264 ล้านบาท

แนวทางการพัฒนา

1. การส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปอาหารมูลค่าสูง (Northern Thailand Food Valley : NTFV) อุตสาหกรรมสุขภาพความงาม สมุนไพร และหัตถอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1
2. เชื่อมโยงอัตลักษณ์ล้านนาผาสนาเทคโนโลยีนวัตกรรม (High Touch High Value) ตลอดห่วงโซ่คุณค่าเพื่อตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและ AEC บนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา

**ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์
วัตถุประสงค์**

เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการในการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพ ได้รับการรับรองมาตรฐาน และยกระดับผลผลิตการเกษตร และผลิตภัณฑ์เกษตร ให้มีมูลค่าเพิ่มในการสร้างโอกาสทางตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดของ แผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ.2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566- 2570
๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์ มวลรวมภาคเกษตร กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๑ (ล้านบาท) (เทียบปีต่อปี)	26,622 ล้านบาท	27,422 ล้านบาท +3% ของ ข้อมูลฐาน =799.62 ล้านบาท	28,222 ล้านบาท +3% ของ ข้อมูลฐาน =799.62 ล้านบาท	29,155 ล้านบาท +3.5% ของ ข้อมูลฐาน =932.89 ล้านบาท	30,088 ล้านบาท +3.5% ของ ข้อมูลฐาน = 932.89 ล้านบาท	30,088 ล้านบาท

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมเกษตรต้นทาง และเกษตรแปรรูปในพื้นที่ (Northern Thailand Food Valley : NTFV) ของผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญและโดดเด่นในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1
- พัฒนาวัตถุดิบการเกษตรแบบหมุนเวียน
- พัฒนารูปแบบการผลิตเพื่อยกระดับมาตรฐานของสินค้าเกษตร
- ส่งเสริมการสร้างโอกาสในการจำหน่ายเพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน

วัตถุประสงค์

เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาฝุ่นควัน PM2.5 ตลอดห่วงโซ่คุณค่าและการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า และมีความยั่งยืน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดของ แผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566- 2570
1. จำนวนพื้นที่เผาไหม้ (Fire Burn Scar) ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (ไร่) (เทียบปีต่อปี)	น้อยกว่า 4,818,528 ไร่ *4,055,936 ไร่ 5% ของ ปีฐาน = 253,607 ไร่ (ลดลง)	น้อยกว่า 2,101,710 ไร่ *2,101,710 ไร่ 10% ของ ปีฐาน = 507,214 ไร่ (ลดลง)	น้อยกว่า 1,717,485 ไร่ 15% ของปี ฐาน = 384,225 ไร่ (ลดลง)	น้อยกว่า 1,192,255 ไร่ 20% ของปี ฐาน = 525,230 ไร่ (ลดลง)	น้อยกว่า 551,880 ไร่ 25% ของปี ฐาน = 640,375 ไร่ (ลดลง)	551,880 ไร่
2. จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละออง (PM2.5) เกินเกณฑ์มาตรฐาน (วัน) (เทียบปีต่อปี)	น้อยกว่า 71 วัน (สูงสุด 79 วัน จังหวัดลำปาง) ลดลง 4 วัน	น้อยกว่า 69 วัน (สูงสุด 91 วัน จังหวัดลำปาง) ลดลง 6 วัน	น้อยกว่า 81 วัน 15% ของ ปีฐาน ลดลง 10 วัน	น้อยกว่า 71 วัน 15% ของปี ฐาน ลดลง 10 วัน	น้อยกว่า 53 วัน 20% ของปี ฐาน ลดลง 18 วัน	น้อยกว่า 53 วัน
3. จำนวนจุด Hotspot ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (เทียบปีต่อปี)	น้อยกว่า 35,315 จุด (35,213 จุด)	น้อยกว่า 33,465 จุด (38,509 จุด)	น้อยกว่า 37,102 จุด 5% ของ ข้อมูลฐาน = 1,407 จุด	น้อยกว่า 34,289 จุด 10% ของ ข้อมูลฐาน = 2,813 จุด	น้อยกว่า 30,069 จุด 15% ของ ข้อมูลฐาน = 4,220 จุด	น้อยกว่า 30,069 จุด

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการเกษตรและอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ยกระดับการบริหารจัดการวัสดุทางการเกษตร ด้วยการนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนวัตกรรมช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการลดฝุ่นควัน (PM2.5)
- สร้างมาตรการปลอดการเผาทั้งรูปแบบของการส่งเสริมอาชีพและการบูรณาการอย่างมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว และอากาศบริสุทธิ์ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 อย่างยั่งยืน

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

สรุปแผนงานและโครงการสำคัญของกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2566 - 2570)

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

เป้าหมายการพัฒนาภาคกลุ่มจังหวัด : พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566-2570
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 1</p> <p>การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและบริการตลอดห่วงโซ่คุณค่าอย่างยั่งยืน</p>	<p>แผนงานที่ 1 การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและชาติพันธุ์</p> <p>แผนงานที่ 2 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์</p> <p>แผนงานที่ 3 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ</p>	<p>1. รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (ล้านบาท) (เทียบปีต่อปี)</p> <p>Baseline Data</p> <p>เป้าหมายปี 2569 ใช้ข้อมูลฐานจากค่าเฉลี่ย 3 ปี (พ.ศ. 2564-2566) = 66,154 ล้านบาท</p>	68,000	112,169	122,092	135,323	148,554	148,554
			*102,246 ล้านบาท	+15% ของ ข้อมูลฐาน =9,923 ล.	+15% ของ ข้อมูลฐาน =9,923 ล.	+20% ของ ข้อมูลฐาน =13,231 ล.	+20% ของ ข้อมูลฐาน =13,231 ล.	
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 1</p> <p>การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและบริการตลอดห่วงโซ่คุณค่าอย่างยั่งยืน</p>	<p>แผนงานที่ 1 การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและชาติพันธุ์</p> <p>แผนงานที่ 2 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์</p> <p>แผนงานที่ 3 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ</p>	<p>รายได้จากการท่องเที่ยวภาคเหนือตอนบน 1 สถิติย้อนหลัง 5 ปี</p> <p>ปี 2562 122,008.38 ล้านบาท ปี 2563 55,583.41 ล้านบาท ปี 2564 26,730.67 ล้านบาท ปี 2565 69,486.73 ล้านบาท ปี 2566 102,245.76 ล้านบาท</p> <p>66,154 ล้านบาท (ข้อมูลค่าเฉลี่ย 3 ปี พ.ศ. 2564-2566)</p>	<p>กราฟแสดงการเปรียบเทียบค่าเป้าหมายกับรายได้นักท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1</p>					

สรุปแผนงานและโครงการสำคัญของกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2566 - 2570)

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

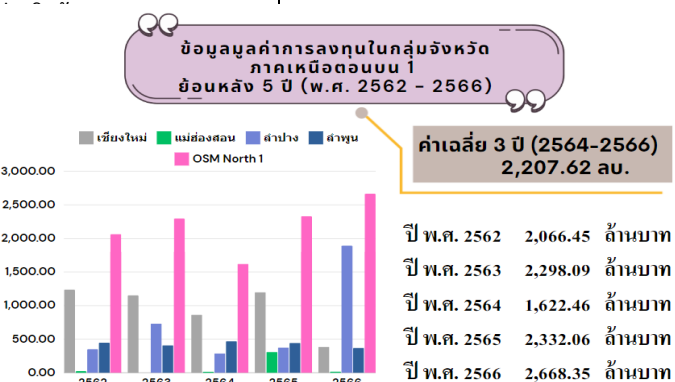
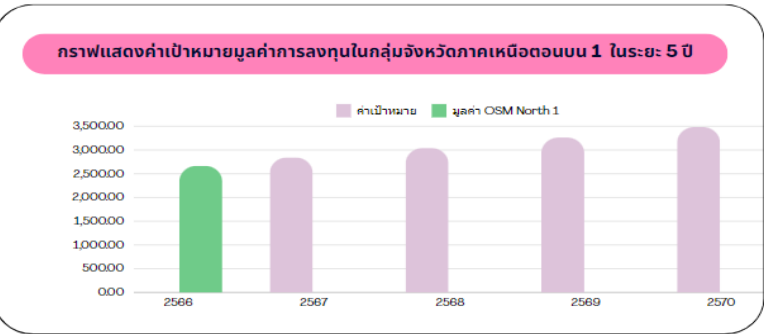
เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด : พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์ สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566-2570
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 1</p> <p>การพัฒนาเศรษฐกิจ ท่องเที่ยวและบริการตลอดห่วงโซ่คุณค่า อย่างยั่งยืน</p>	<p>แผนงานที่ 1 การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและชาติพันธุ์</p> <p>แผนงานที่ 2 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์</p> <p>แผนงานที่ 3 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ</p>	<p>2. ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (บาท/วัน/คน) (เทียบปีต่อปี)</p> <p>Baseline Data</p> <p>เป้าหมายปี 2569 ใช้ข้อมูลฐานจากค่าเฉลี่ย 3 ปี (พ.ศ. 2563-2565) = 2,049.22 บาท/วัน/คน</p> <p>* (ก่อนสถานการณ์โควิด-19 ค่าใช้จ่ายต่อหัวเพิ่มเฉลี่ย 2% ต่อปี)</p>	2,110	2,171	2,232	2,284	2,336	2,336
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 1</p> <p>การพัฒนาเศรษฐกิจ ท่องเที่ยวและบริการตลอดห่วงโซ่คุณค่า อย่างยั่งยืน</p>	<p>แผนงานที่ 1 การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและชาติพันธุ์</p> <p>แผนงานที่ 2 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไมซ์</p> <p>แผนงานที่ 3 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ</p>	<p>ข้อมูลค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ย้อนหลัง 5 ปี</p> <p>ปี พ.ศ. 2561 2,285.47- ปี พ.ศ. 2562 2,339.44- ปี พ.ศ. 2563 2,109.51- ปี พ.ศ. 2564 1,917.50- ปี พ.ศ. 2565 2,120.65-</p> <p>2,049.22 บาท/วัน/คน ข้อมูลค่าเฉลี่ย 3 ปี (พ.ศ. 2563-2565)</p>	<p>กราฟแสดงเป้าหมายค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1</p> <p>3% 3% 4% 4%</p> <p>2,110 2,171 2,232 2,284 2,336</p> <p>พ.ศ. 2566 พ.ศ. 2567 พ.ศ. 2568 พ.ศ. 2569 พ.ศ. 2570</p>					

สรุปแผนงานและโครงการสำคัญของกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2566 - 2570)

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด : พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย																																						
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566-2570																																	
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 2</p> <p>การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงและเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของภาคเหนือ</p>	<p>แผนงานที่ 1 การส่งเสริมอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative LANNA)</p> <p>แผนงานที่ 2 การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือ ((Northern Economic Corridor : NEC – Creative LANNA)</p>	<p>1. มูลค่าการลงทุนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (ล้านบาท) (เทียบปีต่อปี)</p> <p>Baseline Data</p> <p>เป้าหมายปี 2569 ใช้ข้อมูลฐานจากค่าเฉลี่ย 3 ปี (พ.ศ. 2564-2566) = 2,207.62 ล้านบาท</p> <p>*อัตราการมูลค่าการลงทุนโดยเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี = +7.94%</p>	<p>*2,668.35 ล้านบาท</p>	<p>2,844.99</p> <p>+8% ของข้อมูลฐาน =176.64 ลบ.</p>	<p>3,043.68</p> <p>+9% ของข้อมูลฐาน =198.69 ลบ.</p>	<p>3,264.44</p> <p>+10% ของข้อมูลฐาน =220.76 ลบ.</p>	<p>3,485.20</p> <p>+10% ของข้อมูลฐาน =220.76 ลบ.</p>	<p>3,485.20</p>																																	
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 2</p> <p>การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงและเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของภาคเหนือ</p>	<p>แผนงานที่ 1 การส่งเสริมอุตสาหกรรมสร้างสรรค์</p> <p>แผนงานที่ 2 การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือ Corridor : NEC</p>	 <p>ข้อมูลมูลค่าการลงทุนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ย้อนหลัง 5 ปี (พ.ศ. 2562 - 2566)</p> <p>ค่าเฉลี่ย 3 ปี (2564-2566) 2,207.62 au.</p> <table border="1"> <tr><td>ปี พ.ศ. 2562</td><td>2,066.45</td><td>ล้านบาท</td></tr> <tr><td>ปี พ.ศ. 2563</td><td>2,298.09</td><td>ล้านบาท</td></tr> <tr><td>ปี พ.ศ. 2564</td><td>1,622.46</td><td>ล้านบาท</td></tr> <tr><td>ปี พ.ศ. 2565</td><td>2,332.06</td><td>ล้านบาท</td></tr> <tr><td>ปี พ.ศ. 2566</td><td>2,668.35</td><td>ล้านบาท</td></tr> </table>	ปี พ.ศ. 2562	2,066.45	ล้านบาท	ปี พ.ศ. 2563	2,298.09	ล้านบาท	ปี พ.ศ. 2564	1,622.46	ล้านบาท	ปี พ.ศ. 2565	2,332.06	ล้านบาท	ปี พ.ศ. 2566	2,668.35	ล้านบาท	 <p>กราฟแสดงค่าเป้าหมายมูลค่าการลงทุนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ในระยะ 5 ปี</p> <table border="1"> <tr><th>ปี</th><th>ค่าเป้าหมาย</th><th>มูลค่า OSM North 1</th></tr> <tr><td>2566</td><td>2,668.35</td><td>~2,300</td></tr> <tr><td>2567</td><td>2,844.99</td><td>~2,400</td></tr> <tr><td>2568</td><td>3,043.68</td><td>~2,500</td></tr> <tr><td>2569</td><td>3,264.44</td><td>~2,600</td></tr> <tr><td>2570</td><td>3,485.20</td><td>~2,700</td></tr> </table>						ปี	ค่าเป้าหมาย	มูลค่า OSM North 1	2566	2,668.35	~2,300	2567	2,844.99	~2,400	2568	3,043.68	~2,500	2569	3,264.44	~2,600	2570	3,485.20	~2,700
ปี พ.ศ. 2562	2,066.45	ล้านบาท																																							
ปี พ.ศ. 2563	2,298.09	ล้านบาท																																							
ปี พ.ศ. 2564	1,622.46	ล้านบาท																																							
ปี พ.ศ. 2565	2,332.06	ล้านบาท																																							
ปี พ.ศ. 2566	2,668.35	ล้านบาท																																							
ปี	ค่าเป้าหมาย	มูลค่า OSM North 1																																							
2566	2,668.35	~2,300																																							
2567	2,844.99	~2,400																																							
2568	3,043.68	~2,500																																							
2569	3,264.44	~2,600																																							
2570	3,485.20	~2,700																																							

สรุปแผนงานและโครงการสำคัญของกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2566 - 2570)

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด : พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566-2570
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 2</p> <p>การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูง และเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุนของภาคเหนือ</p>	<p>แผนงานที่ 1 การส่งเสริมหัตถอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative LANNA)</p> <p>แผนงานที่ 2 การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือ ((Northern Economic Corridor : NEC – Creative LANNA)</p>	<p>2 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (ล้านบาท) (เทียบปีต่อปี)</p> <p>Baseline Data</p> <p>เป้าหมายปี 2569 ใช้ข้อมูลฐานจากค่าเฉลี่ย 3 ปี (CVM) (พ.ศ. 2564-2566) = 64,965 ลบ.</p> <p>ค่าเฉลี่ย 5 ปี (พ.ศ. 2562 - 2566) = 63,769.20 ล้านบาท</p>	<p>*66,768 ล้านบาท</p>	<p>68,067</p> <p>+2% ของข้อมูลฐาน =1,299.30 ล</p>	<p>69,366</p> <p>+2% ของข้อมูลฐาน =1,299.30 ลบ.</p>	<p>71,315</p> <p>+3% ของข้อมูลฐาน =1,948.95 ลบ.</p>	<p>73,264</p> <p>+3% ของข้อมูลฐาน =1,948.95 ลบ.</p>	<p>73,264</p>
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 2</p> <p>การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูง และเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุนของภาคเหนือ</p>	<p>แผนงานที่ 1 การส่งเสริมหัตถอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative LANNA)</p> <p>แผนงานที่ 2 การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือ ((Northern Economic Corridor : NEC – Creative LANNA)</p>	<p>มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 Gross provincial cluster product (CVMs) (ล้านบาท)</p> <p>ปี พ.ศ. 2562 61,530 ลบ. ปี พ.ศ. 2563 62,412 ลบ. ปี พ.ศ. 2564 61,944 ลบ. ปี พ.ศ. 2565 66,183 ลบ. ปี พ.ศ. 2566 66,768 ลบ.</p>	<p>กราฟแสดงเป้าหมายมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ที่เพิ่มขึ้น (ล้านบาท)</p>					

สรุปแผนงานและโครงการสำคัญของกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2566 - 2570)

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด : พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566-2570
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 3</p> <p>การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์</p>	<p>แผนงานที่ 1 การพัฒนาศักยภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสู่เกษตรสร้างสรรค์และเกษตรกรรมยั่งยืน</p> <p>แผนงานที่ 2 การพัฒนาล้านนาเมืองเกษตรอุตสาหกรรมสมดุลสร้างสรรค์</p>	<p>1. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (ล้านบาท) (เทียบปีต่อปี)</p> <p>Baseline Data</p> <p>เป้าหมายปี 2569 ใช้ข้อมูลฐานจากค่าเฉลี่ย 3 ปี (CVM) (พ.ศ. 2564 - 2566) = 26,654 ล้านบาท</p> <p>*ค่าเฉลี่ย 5 ปี (พ.ศ. 2562 - 2566) = 27,071 ล้านบาท</p>	<p>พ.ศ. 2566</p> <p>*26,622 ล้านบาท</p>	<p>พ.ศ. 2567</p> <p>27,422</p> <p>+3% ของข้อมูลฐาน =799.62 ลบ.</p>	<p>พ.ศ. 2568</p> <p>28,222</p> <p>+3% ของข้อมูลฐาน =799.62 ลบ.</p>	<p>พ.ศ. 2569</p> <p>29,155</p> <p>+3.5% ของข้อมูลฐาน =932.89 ลบ.</p>	<p>พ.ศ. 2570</p> <p>30,088</p> <p>+3.5% ของข้อมูลฐาน =932.89 ลบ.</p>	<p>พ.ศ. 2566-2570</p> <p>30,088</p>
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 3</p> <p>การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์</p>	<p>แผนงานที่ 1 การพัฒนาศักยภาพการผลิตและยกระดับเกษตรกร</p> <p>แผนงานที่ 2 การพัฒนาล้านนาเมืองเกษตรอุตสาหกรรมสมดุลสร้างสรรค์</p>	<p>มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 GROSS PROVINCIAL CLUSTER PRODUCT (CVMS) (ล้านบาท)</p> <p>ข้อมูลสถิติย้อนหลัง 5 ปี</p> <ul style="list-style-type: none"> ปี พ.ศ. 2562 27,859 au. ปี พ.ศ. 2563 (-) 27,534 au. ปี พ.ศ. 2564 (-) 26,217 au. ปี พ.ศ. 2565 (+) 27,123 au. ปี พ.ศ. 2566 (-) 26,622 au. 	<p>กราฟแสดงเป้าหมายมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ล้านบาท</p> <p>■ ค่าเป้าหมาย ■ มูลค่าภาคเกษตร</p>					

สรุปแผนงานและโครงการสำคัญของกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2566 - 2570)

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด : พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566-2570
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 4</p> <p>การพัฒนาเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน PM 2.5</p>	<p>แผนงานที่ 1 ส่งเสริมเศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ</p> <p>แผนงานที่ 2 การแก้ไขและป้องกัน และควบคุม ปัญหาไฟป่าและหมอกควันในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน 1</p>	<p>1. จำนวนพื้นที่เผาไหม้ (Fire Burn Scar) ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (ไร่) (เทียบปีต่อปี Baseline Data เป้าหมายปี 2569 ใช้ข้อมูลฐานจากค่าเฉลี่ย 3 ปี (พ.ศ. 2565-2567) = 2,561,498 ไร่</p> <p>ปี พ.ศ. 2563 พื้นที่เผาไหม้สะสมฯ 5,562,165 (ไร่) ปี พ.ศ. 2564 พื้นที่เผาไหม้สะสมฯ 3,896,015 (ไร่) ปี พ.ศ. 2565 พื้นที่เผาไหม้สะสมฯ 1,561,087 (ไร่) ปี พ.ศ. 2566 พื้นที่เผาไหม้สะสมฯ 4,021,696 (ไร่) ปี พ.ศ. 2567 พื้นที่เผาไหม้สะสมฯ 2,101,711 (ไร่)</p>	<p><4,818,528 *4,055,936 ไร่</p> <p>5% ของปีฐาน = 253,607 ไร่ (ลดลง)</p>	<p><4,564,921 *2,101,710 ไร่</p> <p>10% ของปีฐาน = 507,214 ไร่ (ลดลง)</p>	<p><1,717,485</p> <p>15% ของปีฐาน = 384,225 ไร่ (ลดลง)</p>	<p><1,192,255</p> <p>20% ของปีฐาน = 525,230 ไร่ (ลดลง)</p>	<p><551,880</p> <p>25% ของปีฐาน = 640,375 ไร่ (ลดลง)</p>	<p>551,880</p>
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 4</p> <p>การพัฒนาเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน PM 2.5</p>	<p>แผนงานที่ 1 ส่งเสริมเศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ</p> <p>แผนงานที่ 2 การแก้ไขและป้องกัน และควบคุม ปัญหาไฟป่าและหมอกควันในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน 1</p>	<p>จำนวนพื้นที่เผาไหม้สะสมในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ปี พ.ศ. 2567 (1 มกราคม - 31 พฤษภาคม)</p> <p>จำนวนพื้นที่เผาไหม้สะสมในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ปี พ.ศ. 2567 (1 มกราคม - 31 พฤษภาคม)</p> <p>รวม 2,101,710 ไร่</p>	<p>กราฟแสดงเป้าหมายจำนวนพื้นที่เผาไหม้ (FIRE BURN SCAR) ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ที่ลดลง (ไร่)</p>					

สรุปแผนงานและโครงการสำคัญของกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2566 - 2570)

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด : พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย																																			
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566-2570																														
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 4</p> <p>การพัฒนาเศรษฐกิจ ลิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน PM 2.5</p>	<p>แผนงานที่ 1 ส่งเสริมเศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ</p> <p>แผนงานที่ 2 การแก้ไขและป้องกัน และควบคุมปัญหาไฟป่าและหมอกควัน ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1</p>	<p>2. จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละออง (PM2.5) เกินเกณฑ์มาตรฐาน (วัน) (เทียบปีต่อปี)</p> <p>Baseline Data</p> <p>** ข้อมูลจำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละออง (PM2.5) เกินเกณฑ์มาตรฐาน ปีฐาน 2567 สูงสุด = 91 วัน (ช่วงเวลา 1 ม.ค.-30 พ.ค.)</p> <table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <thead> <tr> <th>ปี พ.ศ.</th> <th>เชียงใหม่</th> <th>แม่ฮ่องสอน</th> <th>ลำปาง</th> <th>ลำพูน</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>2563</td> <td>78วัน</td> <td>75วัน</td> <td>86วัน</td> <td>36วัน</td> </tr> <tr> <td>2564</td> <td>85วัน</td> <td>48วัน</td> <td>71วัน</td> <td>39วัน</td> </tr> <tr> <td>2565</td> <td>40วัน</td> <td>37วัน</td> <td>21วัน</td> <td>11วัน</td> </tr> <tr> <td>2566</td> <td>70วัน</td> <td>61วัน</td> <td>79วัน</td> <td>67วัน</td> </tr> <tr> <td>2567</td> <td>87วัน</td> <td>71วัน</td> <td>91วัน</td> <td>61วัน</td> </tr> </tbody> </table>	ปี พ.ศ.	เชียงใหม่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน	2563	78วัน	75วัน	86วัน	36วัน	2564	85วัน	48วัน	71วัน	39วัน	2565	40วัน	37วัน	21วัน	11วัน	2566	70วัน	61วัน	79วัน	67วัน	2567	87วัน	71วัน	91วัน	61วัน	<p><71 (สูงสุด 79 วัน จ.ลพ.)</p> <p>ลดลง 4 วัน</p>	<p><69 (สูงสุด 91 วัน จ.ลพ.)</p> <p>ลดลง 6 วัน</p>	<p><81</p> <p>15% ของปีฐาน ลดลง 10 วัน</p>	<p><71</p> <p>15% ของปีฐาน ลดลง 10 วัน</p>	<p><53</p> <p>20% ของปีฐาน ลดลง 18 วัน</p>	<p><53</p>
ปี พ.ศ.	เชียงใหม่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน																																		
2563	78วัน	75วัน	86วัน	36วัน																																		
2564	85วัน	48วัน	71วัน	39วัน																																		
2565	40วัน	37วัน	21วัน	11วัน																																		
2566	70วัน	61วัน	79วัน	67วัน																																		
2567	87วัน	71วัน	91วัน	61วัน																																		

สรุปแผนงานและโครงการสำคัญของกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2566 - 2570)

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

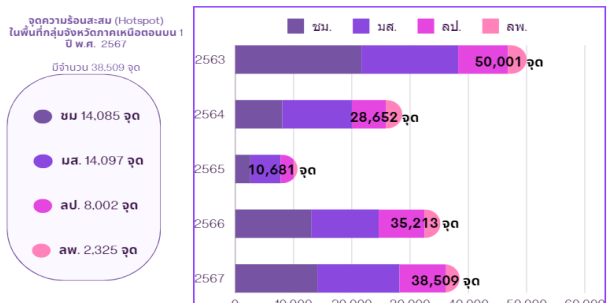
เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด : พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566-2570
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 4</p> <p>การพัฒนาเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน PM 2.5</p>		<p>ตัวชี้วัดของแผนงาน</p> <p>ค่าคุณภาพอากาศ (PM 2.5) เฉลี่ย 24 ชั่วโมง เกินมาตรฐาน ปี 2563 - 2567 ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1</p>	<p>กราฟแสดงเป้าหมายจำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละออง (PM2.5) เกินเกณฑ์มาตรฐานลดลง (วัน)</p> <p>เป้าหมายปี 2566 จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละออง (PM2.5) เกินเกณฑ์มาตรฐานลดลง ปีละ 71 วัน</p> <p>เป้าหมายปี 2567 จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละออง (PM2.5) เกินเกณฑ์มาตรฐานลดลง ปีละ 69 วัน</p> <p>เป้าหมายปี 2568 จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละออง (PM2.5) เกินเกณฑ์มาตรฐานลดลง ปีละ 61 วัน</p> <p>เป้าหมายปี 2569 จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละออง (PM2.5) เกินเกณฑ์มาตรฐานลดลง ปีละ 71 วัน</p> <p>เป้าหมายปี 2570 จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละออง (PM2.5) เกินเกณฑ์มาตรฐานลดลง ปีละ 55 วัน</p>					

สรุปแผนงานและโครงการสำคัญของกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2566 - 2570)

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด : พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566-2570
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 4</p> <p>การพัฒนาเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน PM 2.5</p>	<p>แผนงานที่ 1 ส่งเสริมเศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ</p> <p>แผนงานที่ 2 การแก้ไขและป้องกัน และควบคุม ปัญหาไฟป่าและหมอกควันในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน 1</p>	<p>3. จำนวนจุด Hotspot ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (เทียบปี ต่อปี)</p> <p>Baseline Data เป้าหมายปี 2569 ใช้ฐานข้อมูลจุด Hotspots เลี้ยยย้อนหลัง 3 ปี (พ.ศ. 2565-2567) = 28,134 จุด</p> <p>** ความสำเร็จของการจัดการหมอกควันและไฟป่า (Hotspots) = จำนวน จุดความร้อนปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 - ค่าเฉลี่ยจุดความร้อนปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ถึง พ.ศ. 2564 / ค่าเฉลี่ยจุดความร้อนปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ถึง พ.ศ. 2564 * 100</p>	<35,315 (35,213 จุด)	<33,465 (38,509 จุด)	<37,102 5% ของ ข้อมูลฐาน =1,407 จุด	<34,289 10% ของ ข้อมูลฐาน =2,813จุด	<30,069 15% ของ ข้อมูลฐาน =4,220จุด	<30,069
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ 4</p> <p>การพัฒนาเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน PM 2.5</p>	<p>จำนวนจุดความร้อนสะสม (Hotspot) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ปี พ.ศ. 2563 - 2567 (5 ปี ย้อนหลัง)</p> <p>จุดความร้อนสะสม (Hotspot) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ปี พ.ศ. 2567</p> <p>มีจำนวน 38,509 จุด</p> <ul style="list-style-type: none"> ขน 14,085 จุด มส. 14,097 จุด สป. 8,002 จุด ลพ. 2,325 จุด 		<p>ค่าเป้าหมายจุด HOTSPOT สะสม ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ลดลง</p> <p>ข้อมูลจุด HOTSPOT (Red) ค่าเป้าหมาย (Purple)</p>					

แผนพัฒนาภูมิคุ้มกันภาคเหนือตอนบน ๑
 โครงการสำคัญของกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
 เป้าหมายการพัฒนา : พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์ คู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง

ประเด็นการพัฒนา	โครงการที่เสนอใช้งบประมาณกลุ่มจังหวัด							
	จำนวนโครงการ	จำนวนกิจกรรมหลัก	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566-2570
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า อย่างยั่งยืน	6	31	0	32,000,000	330,077,400	196,508,500	2,000,000	560,585,900
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูง และเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของภาคเหนือ	5	21	0	97,028,400	83,782,000	83,024,400	61,082,000	324,916,800
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์	4	9	0	15,901,900	9,878,400	84,233,400	23,564,780	133,578,480
ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม เพื่อลดฝุ่นควัน PM 2.5	3	15	0	62,000,800	45,835,800	135,459,800	133,437,400	376,733,800
ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	1	1	5,000,000	5,000,000	5,000,000	5,000,000	5,000,000	25,000,000
รวมทั้งสิ้น	19	77	5,000,000	211,931,100	474,573,600	504,226,100	225,084,180	1,420,814,980

แผนพัฒนากรุงเทพมหานครภาคเหนือตอนบน 1

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

เป้าหมายการพัฒนากรุงเทพมหานคร : พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ส่งเสริมธุรกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง

หน่วย : บาท

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (10)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (6)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/ แผนแม่บท (Y) (7)	แหล่ง งบประมาณ (8)	หน่วยดำเนินการ (9)	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566 - 2570
				ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า อย่างยั่งยืน	0	32,000,000	330,077,400	196,508,500	2,000,000
แผนงานที่ 1 การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและชาติพันธุ์				0	32,000,000	158,300,000	122,708,500	2,000,000	315,008,500
1. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวชาติพันธุ์สี่แสนแห่งล้านนา			สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่	0	0	0	122,708,500	0	122,708,500
กิจกรรมหลักที่ 1 ส่งเสริมการท่องเที่ยวประเพณีท้องถิ่นวิถีชาติพันธุ์ล้านนา	4/15,5		สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่	0	0	0	4,690,000	0	4,690,000
กิจกรรมหลักที่ 2 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหาร “สารับชาติพันธุ์ล้านนา”	4/15,5	1	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่	0	0	0	3,000,000	0	3,000,000
กิจกรรมหลักที่ 3 พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว เส้นสาย ลายผ้า ภูเขา ชาติพันธุ์ □	4/15,5	1	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่	0	0	0	1,600,000	0	1,600,000
กิจกรรมหลักที่ 4 ส่งเสริมอัตลักษณ์และภูมิปัญญาชาติพันธุ์ ผ่านกลไกการท่องเที่ยวภูมิวัฒนธรรม	4/15,5	1	ศูนย์พัฒนารัฐบาลบนพื้นที่สูงจังหวัดเชียงใหม่	0	0	0	3,740,200	0	3,740,200
กิจกรรมหลักที่ 5 มหกรรมท่องเที่ยวชาติพันธุ์สี่แสนแห่งล้านนา	4/15,5	1	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง และแม่ฮ่องสอน สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด แม่ฮ่องสอน และลำพูน	0	0	0	31,000,000	0	31,000,000
กิจกรรมหลักที่ 6 ปรับปรุงเส้นทางเพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว เชียงวัฒนธรรมและชาติพันธุ์	4/15,5	1	แขวงทางหลวงชนบทเชียงใหม่	0	0	0	65,000,000	0	65,000,000
กิจกรรมหลักที่ 7 การท่องเที่ยววิถีล้านนาด్వโรดไฟสายวัฒนธรรม	4/15,5	1	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ลำปาง	0	0	0	2,000,000	0	2,000,000
กิจกรรมหลักที่ 8 เมืองเทศกาลศิลปวัฒนธรรมสร้างสรรค์เชื่อมอดีตสู่ปัจจุบัน	4/15,5	1	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่	0	0	0	10,000,000	0	10,000,000
กิจกรรมหลักที่ 9 ป้องกัน แก้ไขปัญหา และลดความเสี่ยงด้านสาธารณสุข	4/15,5	1	ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 10 ลำปาง	0	0	0	1,678,300	0	1,678,300

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (10)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (6)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/ แผนแม่บท (Y) (7)	แหล่ง งบประมาณ. (8)	หน่วยดำเนินการ (9)	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566 - 2570
2. โครงการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยว			สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่	0	2,000,000	71,000,000	0	2,000,000	75,000,000
กิจกรรมหลักที่ 1 กิจกรรมท่องเที่ยวเทศกาลดนตรีและศิลปะแห่งล้านนา "Lanna Art & music Festival"	4/15,5	1	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดลำปาง	0	0	19,000,000	0	0	19,000,000
กิจกรรมหลักที่ 2 งานเทศกาลศิลปวัฒนธรรมเชียงใหม่ล้านนาพร้อมสมัยนานาชาติ (Lanna Biennale)	4/15,5	1	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่	0	0	35,000,000	0	0	35,000,000
กิจกรรมหลักที่ 3 ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีล้านนาด้วยรถไฟสายวัฒนธรรม	4/15,5	1	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดลำปาง/ลำพูน/เชียงใหม่/แม่ฮ่องสอน	0	2,000,000	2,000,000	0	2,000,000	6,000,000
กิจกรรมหลักที่ 4 สร้างการรับรู้การท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ล้านนาเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1	4/15,5	1	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่	0	0	15,000,000	0	0	15,000,000
3. โครงการส่งเสริมและพัฒนา Soft Power เพื่อเป็นต้นทุนพัฒนาต่อยอดการท่องเที่ยวมูลค่าสูง			สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่	0	30,000,000	87,300,000	0	0	117,300,000
กิจกรรมหลักที่ 1 FOOD	4/15,5	1	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดลำพูน/เชียงใหม่/ลำปาง/แม่ฮ่องสอน	0	0	16,400,000	0	0	16,400,000
กิจกรรมหลักที่ 2 FILM&ART	4/15,5	1	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดลำปาง	0	0	1,000,000	0	0	1,000,000
กิจกรรมหลักที่ 3 FASHION	4/15,5	1	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่	0	0	12,000,000	0	0	12,000,000
กิจกรรมหลักที่ 4 FIGHTING&SPORT	4/15,5	1	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดลำพูน/เชียงใหม่/ลำปาง/แม่ฮ่องสอน	0	10,000,000	10,200,000	0	0	20,200,000
กิจกรรมหลักที่ 5 FESTIVAL&FAITH	4/15,5	1	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่, ลำพูน , ลำปาง , แม่ฮ่องสอน	0	20,000,000	25,000,000	0	0	45,000,000
กิจกรรมหลักที่ 6 พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมโบราณในประวัติศาสตร์ล้านนา	4/15,5	1	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่	0	0	2,700,000	0	0	2,700,000
กิจกรรมหลักที่ 7 ตามรอยอารยธรรมอัตลักษณ์วิถีล้านนาตะวันตกเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์	4/15,5	1	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดลำพูน	0	0	8,000,000	0	0	8,000,000

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (10)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (6)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/ แผนแม่บท (Y) (7)	แหล่ง งบประมาณ (8)	หน่วยดำเนินการ (9)	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566 - 2570
				กิจกรรมหลักที่ 8 การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวตามแนวทางนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวมูลค่าสูง "Happy Model"	4/15,5	1	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดลำปาง	0	0
กิจกรรมหลักที่ 9 ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อนักท่องเที่ยวมุสลิม (Muslim-Friendly Tourism)	4/15,5	1	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่/ลำพูน/ลำปาง/แม่ฮ่องสอน สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่	0	0	2,000,000	0	0	2,000,000
แผนงานที่ 2 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไม้				0	0	165,000,000	0	0	165,000,000
4. โครงการพัฒนาเส้นทางคมนาคมเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1			แขวงทางหลวงเชียงใหม่ที่ 2		0	165,000,000	0	0	165,000,000
กิจกรรมหลักที่ 1 ปรับปรุงเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติขุนเขาน จังหวัดเชียงใหม่ – อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน	4/15,7	1	แขวงทางหลวงเชียงใหม่ที่ 2	0	0	60,000,000	0	0	60,000,000
กิจกรรมหลักที่ 2 ปรับปรุงเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว บ้านป่าแป๋ อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ - อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ และ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน	4/15,7	1	แขวงทางหลวงชนบทเชียงใหม่	0	0	30,000,000	0	0	30,000,000
กิจกรรมหลักที่ 3 ปรับปรุงเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวทะเลสาบดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ – อุทยานแห่งชาติแม่ปิง จังหวัดลำพูน	4/15,7	1	แขวงทางหลวงเชียงใหม่ที่ 1	0	0	75,000,000	0	0	75,000,000
แผนงานที่ 3 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ				0	0	6,777,400	73,800,000	0	80,577,400
5. โครงการพัฒนาศักยภาพและความเชื่อมั่นด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1			ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 10 ลำปาง	0	0	6,777,400	0	0	6,777,400
กิจกรรมหลักที่ 1 ป้องกัน แก้ไขปัญหา และลดความเสี่ยงด้านสาธารณสุข	4/15,5	1	ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 10 ลำปาง	0	0	5,469,900	0	0	5,469,900
กิจกรรมหลักที่ 2 สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังอาชญากรรมแก่นักท่องเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน จังหวัดลำปาง และจังหวัดแม่ฮ่องสอน	4/15,5	1	สำนักงานยุติธรรมจังหวัดเชียงใหม่	0	0	1,307,500	0	0	1,307,500
6. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ			สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่	0	0	0	73,800,000	0	73,800,000

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (10)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (6)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/ แผนแม่บท (Y) (7)	แหล่ง งบประมาณ. (8)	หน่วยดำเนินการ (9)	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566 - 2570
				กิจกรรมหลักที่ 1 Lanna Wellness and Adventure Tourism Showcase	4/15,5	1	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดเชียงใหม่	0	0
กิจกรรมหลักที่ 2 พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวตามแนวทางนโยบาย การพัฒนาการท่องเที่ยวมูลค่าสูง โมเดล อารมณ์ดี มีความสุข Happy Model	4/15,5	1	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดลำปาง	0	0	0	10,000,000	0	10,000,000
กิจกรรมหลักที่ 3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อนักท่องเที่ยวมุสลิม (Muslim-Friendly Tourism)	4/15,5	1	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดเชียงใหม่	0	0	0	2,000,000	0	2,000,000
กิจกรรมหลักที่ 4 ปรับปรุงเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว	4/15,5	1	แขวงทางหลวงชนบทเชียงใหม่ แขวงทางหลวงชนบทลำปาง	0	0	0	57,800,000	0	57,800,000
รวม				0	32,000,000	330,077,400	196,508,500	2,000,000	560,585,900

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด : พัฒนาระบบพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ส่งเสริมธุรกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง

หน่วย : บาท

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (10)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (6)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/ แผนแม่บทฯ (Y) (7)	แหล่ง งบประมาณ (8)	หน่วยดำเนินการ (9)	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566 - 2570
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูง และเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของภาคเหนือ				0	97,028,400	83,782,000	83,024,400	61,082,000	324,916,800
แผนงานที่ 1 ทัดอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Lanna)				0	22,000,000	30,504,000	29,504,000	36,504,000	118,512,000
1. โครงการพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนจากภูมิภาคสู่สากล			สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่	0	22,000,000	30,504,000	23,504,000	30,504,000	106,512,000
กิจกรรมหลักที่ 1 การพัฒนาและยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่เศรษฐกิจมูลค่าสูง	4/15,4	1	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง	0	0	10,000,000	0	10,000,000	20,000,000
กิจกรรมหลักที่ 2 การจัดแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1	4/15,4	1	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงใหม่	0	0	5,504,000	9,504,000	5,504,000	20,512,000
กิจกรรมหลักที่ 3 การจัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่ายสินค้า Lanna Expo 2026	4/15,4	1	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่/ลำปาง/ลำพูน/แม่ฮ่องสอน	0	22,000,000	15,000,000	14,000,000	15,000,000	66,000,000
2 โครงการพลิกโฉมอุตสาหกรรมเซรามิกด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม			ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัสดุอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	0	0	0	6,000,000	6,000,000	12,000,000
กิจกรรมหลัก 1 พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิกขั้นสูงด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	2,8	1	ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัสดุอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	0	0	0	3,000,000	3,000,000	6,000,000
กิจกรรมหลัก 2 เพิ่มศักยภาพเทคโนโลยีการผลิตเซรามิกหัตถศิลป์สู่เชิงพาณิชย์	2,8	1	ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัสดุอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	0	0	0	3,000,000	3,000,000	6,000,000
แผนงานที่ 2 การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือ ((Northern Economic Corridor : NEC – Creative LANNA)					75,028,400	53,278,000	53,520,400	24,578,000	206,404,800
3. โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจใหม่			สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง	0	5,028,400	24,578,000	3,520,400	24,578,000	57,704,800
กิจกรรมหลักที่ 1 สร้างโอกาสใหม่อุตสาหกรรมศักยภาพรองรับสังคมผู้สูงอายุ (Senior-Friendly Industry)	4/15,4	1	ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑ ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัสดุอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	0	0	19,000,000	0	19,000,000	38,000,000

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (10)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (6)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/ แผนแม่บท (Y) (7)	แหล่ง งบประมาณ (8)	หน่วยดำเนินการ (9)	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566 - 2570
กิจกรรมหลักที่ 2 ปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานธุรกิจไปสู่ธุรกิจแบบเทคโนโลยีและนวัตกรรมเชิงดิจิทัล (SME transformation to Digital firm)	4/15,4	1	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง	0	3,028,400	3,578,000	0	3,578,000	10,184,400
กิจกรรมหลักที่ 3 ยกระดับทักษะและสมรรถนะกำลังคนด้วยระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตตามวิถีอุตสาหกรรมล้านนา ด้วย Creative Lanna Long Life Learning System: CLLS	4/15,4	1	สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 10 ลำปาง สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 19 เชียงใหม่ สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานลำพูน สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานแม่ฮ่องสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	0	2,000,000	2,000,000	3,520,400	2,000,000	9,520,400
4. โครงการยกระดับฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ล้านนาสู่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Creative LANNA Forward)			ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑	0	20,000,000	28,700,000	0	0	48,700,000
กิจกรรมหลัก 1 ยกระดับเกษตรอุตสาหกรรมด้วยการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารฟังก์ชัน (Functional Food)	2,3	1	ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1	0		3,000,000	0	0	3,000,000
กิจกรรมหลัก 2 ยกระดับเกษตรอุตสาหกรรมด้วยการพัฒนาผลิตภัณฑ์โปรตีนทางเลือก (Alternative Protein)	2,3	1	ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1	0	2,500,000	3,000,000	0	0	5,500,000
กิจกรรมหลัก 3 เสริมสร้างศักยภาพวิสาหกิจเริ่มต้นด้านเทคโนโลยีอาหารสู่การสร้างธุรกิจแบบยั่งยืน (Food Tech Startup Incubation)	2,23	1	ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1	0		2,700,000	0	0	2,700,000
กิจกรรมหลัก 4 พัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรด้วยสารสกัดมูลค่าสูงจากพืชสมุนไพร (Herbal Extract Product Maker)	2,3	1	ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1	0	2,500,000	3,000,000	0	0	5,500,000
กิจกรรมหลัก 5 เชื่อมโยงงานวิจัยพืชเกษตรท้องถิ่นล้านนาสู่ผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพและความงามเชิงพาณิชย์ (Lanna Local Plants Research ConNext)	2,3	1	ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1	0	2,400,000	2,400,000	0	0	4,800,000

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (10)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (6)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/ แผนแม่บท (Y) (7)	แหล่ง งบประมาณ (8)	หน่วยดำเนินการ (9)	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566 - 2570
กิจกรรมหลัก 6 พัฒนาศักยภาพนักสร้างสรรค์และธุรกิจดิจิทัลคอนเทนต์ในกลุ่มคาแรคเตอร์ (Biz Level Up from Creator to Character)	2,23	1	ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1	0	2,600,000	2,600,000	0	0	5,200,000
กิจกรรมหลัก 7 ยกระดับผลิตภัณฑ์ไลฟ์สไตล์จากเครื่องเงินด้วยทุนทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ (Beyond Lacquerware)	2,5	1	ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1	0	1,500,000	1,500,000	0	0	3,000,000
กิจกรรมหลัก 8 พัฒนาผลิตภัณฑ์ไม้ด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bamboo to BCG Model)	2,3	1	ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1	0	2,000,000	2,000,000	0	0	4,000,000
กิจกรรมหลัก 9 ยกระดับนักออกแบบสู่การเป็นผู้ประกอบการมืออาชีพ (Designpreneur)	2,8	1	ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1	0	1,500,000	1,500,000	0	0	3,000,000
กิจกรรมหลัก 10 ยกระดับอัตลักษณ์เซรามิกล้านนาด้วยทุนทางวัฒนธรรม	2,5	1	ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัสดุอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	0	3,000,000	3,000,000	0	0	6,000,000
กิจกรรมหลัก 11 ถ่ายทอดเทคนิคเซรามิกเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์เซรามิกเชิงสร้างสรรค์	2,8	1	ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัสดุอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	0		2,000,000	0	0	2,000,000
กิจกรรมหลัก 12 ถอดรหัสอาหารพื้นถิ่นด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Hyperlocal Food Decoding)	2,23	1	ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1	0	2,000,000	2,000,000	0	0	4,000,000
5. โครงการปรับปรุงเส้นทางเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการค้าและการลงทุน			ช่องทางหลวงลำปางที่ 2	0	50,000,000	0	50,000,000	0	100,000,000
กิจกรรมหลักที่ 1 การปรับปรุงทางหลวงเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการค้าและการลงทุน	2,7	1	ช่องทางหลวงลำปางที่ 2 ช่องทางหลวงลำปางที่ 1	0	50,000,000	0	50,000,000	0	100,000,000
รวม				0	97,028,400	83,782,000	83,024,400	61,082,000	324,916,800

แผนพัฒนาungskุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

เป้าหมายการพัฒนาungskุ่มจังหวัด : พัฒนพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์ สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง

หน่วย : บาท

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (10)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (6)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/ แผนแม่บท (Y) (7)	แหล่ง งบประมาณ (8)	หน่วยดำเนินการ (9)	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566 - 2570
ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์				0	15,901,900	9,878,400	84,233,400	23,564,780	133,578,480
แผนงานที่ 1 การพัฒนาศักยภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสู่เกษตรสร้างสรรค์และเกษตรกรรมยั่งยืน				0	15,901,900	9,878,400	71,668,600	11,000,000	108,448,900
1. โครงการเพิ่มผลิตภาพและคุณภาพสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม			สำนักงานปศุสัตว์เขต 5	0	15,901,900	9,878,400	6,833,400	11,000,000	43,613,700
กิจกรรมหลักที่ 1 การเพิ่มศักยภาพการผลิตแมลงเศรษฐกิจ (ผึ้ง) ให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน	4/15,3	1	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดลำพูน	0	12,092,540	3,373,900	0	11,000,000	26,466,440
กิจกรรมหลักที่ 2 การเพิ่มศักยภาพการผลิตโคเนื้อคุณภาพดีของกลุ่มภาคเหนือตอนบน 1	4/15,3	1	สำนักงานปศุสัตว์เขต 5	0	3,809,360	1,437,300	0	0	5,246,660
กิจกรรมหลักที่ 3 พัฒนาการผลิตลำไยให้มีคุณภาพเพื่อรองรับตลาดทั้งในและต่างประเทศ	4/15,3	1	สำนักงานเกษตรจังหวัดลำพูน	0	0	4,140,800	0	0	4,140,800
กิจกรรมหลักที่ 4 การพัฒนาการผลิตมะม่วงให้มีคุณภาพและยกระดับผลิตภัณฑ์มะม่วงเพื่อเพิ่มมูลค่ารองรับตลาดทั้งในและต่างประเทศ	4/15,3	1	สำนักงานเกษตรจังหวัดลำพูน	0	0	0	5,425,600	0	5,425,600
กิจกรรมหลักที่ 5 เพิ่มศักยภาพคุณภาพสูงลำแตงโมพันธุ์บึงชีทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications : GI)	4/15,3	1	สำนักงานปศุสัตว์เขต 5	0	0	926,400	1,407,800	0	2,334,200
2. โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตพืชบนที่สูง เพื่อผลิตสินค้าภายใต้มาตรฐานอาหารปลอดภัย			ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ (เกษตรที่สูง)	0	0	0	64,835,200	0	64,835,200
กิจกรรมหลักที่ 1 เพิ่มศักยภาพการผลิตพืชกอินทรีย์คุณภาพและการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อผลิตสินค้าภายใต้มาตรฐานอาหารปลอดภัย	4/15,3	1	ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ (เกษตรที่สูง) สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดแม่ฮ่องสอน	0	0	0	64,835,200	0	64,835,200

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (10)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (6)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/ แผน แม่บท (Y) (7)	แหล่ง งบประมาณ. (8)	หน่วยดำเนินการ (9)	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566 - 2570
				0	0	0	12,564,800	12,564,780	25,129,580
แผนงานที่ 2 แผนพัฒนาล้านนาเมืองเกษตรอุตสาหกรรมสมดุลสร้างสรรค์			สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่	0	0	0	2,564,800	2,564,780	5,129,580
3. โครงการส่งเสริมการเกษตรมูลค่าสูงด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Science Technology and Innovation)			สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดลำปาง สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดลำพูน	0	0	0	750,000	750,000	1,500,000
กิจกรรมหลักที่ 1 ขยายมาตรฐานการผลิตข้าวและแปรรูปข้าว เพื่อเพิ่มมูลค่าสูง	4/15,3	1	สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานเกษตรจังหวัดลำพูน สำนักงานเกษตรจังหวัดลำปาง สำนักงานเกษตรจังหวัดแม่ฮ่องสอน อุตสาหกรรมภาค สถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย	0	0	0	1,814,800	1,814,780	3,629,580
4. โครงการการประชาสัมพันธ์และขยายตลาดสินค้าเกษตร กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1			สำนักงานพาณิชย์จังหวัดลำพูน	0	0	0	10,000,000	10,000,000	20,000,000
กิจกรรมหลักที่ 1 การจัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่ายสินค้า “Northern Agriculture Innovation Fair”	4/15,3	1	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดลำพูน สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดลำปาง สำนักงานพาณิชย์จังหวัดแม่ฮ่องสอน	0	0	0	10,000,000	10,000,000	20,000,000
รวม				0	15,901,900	9,878,400	84,233,400	23,564,780	133,578,480

แผนพัฒนากรุงเทพมหานครภาคเหนือตอนบน 1

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

เป้าหมายการพัฒนากรุงเทพมหานคร : พัฒนาระบบพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ส่งเสริมธุรกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง

หน่วย : บาท

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (10)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (6)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/ แผนแม่บท (Y) (7)	แหล่ง งบประมาณ (8)	หน่วยดำเนินการ (9)	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566 - 2570
ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน PM 2.5				0	62,000,800	45,835,800	135,459,800	133,437,400	376,733,800
แผนงานที่ 1 ส่งเสริมเศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ				0	0	0	11,723,400	0	11,723,400
1. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าหมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM 2.5) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1			ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 10 ลำปาง	0	0	0	11,723,400	0	11,723,400
กิจกรรมหลักที่ 1 การสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าหมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM 2.5) ในช่วงเผชิญเหตุของ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1	4/15,18	1	ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 10 ลำปาง	0	0	0	11,723,400	0	11,723,400
แผนงานที่ 2 การแก้ไขและป้องกัน และควบคุมปัญหาไฟป่าและหมอกควันในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1				0	62,000,800	45,835,800	123,736,400	133,437,400	365,010,400
2. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นควันและไฟป่าในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1			สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดแม่ฮ่องสอน	0	62,000,800	45,835,800	43,341,000	53,042,000	204,219,600
กิจกรรมหลักที่ 1 การจัดทำแนวกันไฟเพื่อป้องกันและควบคุมปัญหา ฝุ่นควันและไฟป่า	4/15,18	1	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 1 เชียงใหม่	0	20,960,800	23,354,800	17,916,000	17,916,000	80,147,600
กิจกรรมหลักที่ 2 การลาดตระเวนเพื่อป้องกันและควบคุมปัญหา ฝุ่นควันและไฟป่า	4/15,18	1	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 16 เชียงใหม่	0	41,040,000	12,780,000	17,010,000	17,010,000	87,840,000
กิจกรรมหลักที่ 3 ปลูกแฝกเพื่อป้องกันการพังทลายหน้าดิน	4/15,18	1	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 1 สาขาแม่ฮ่องสอน	0	0	0	8,415,000	8,415,000	16,830,000
กิจกรรมหลักที่ 4 การส่งเสริมการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ และฟื้นฟูป่า	4/15,18	1	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดแม่ฮ่องสอน	0	0	5,895,000	0	5,895,000	11,790,000
กิจกรรมหลักที่ 5 การส่งเสริมการสร้างมูลค่าสูงจากขยะ (Upcycling) ตามภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อลดการเผาและ PM2.5	4/15,18	1	สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ 1 (เชียงใหม่) และสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ 2 (ลำปาง)	0	0	3,806,000	0	3,806,000	7,612,000

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (10)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (6)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/ แผนแม่บท (Y) (7)	แหล่ง งบประมาณ. (8)	หน่วยดำเนินการ (9)	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566 - 2570
3. โครงการป้องกันและเพิ่มประสิทธิภาพทรัพยากรป่าไม้ ดินและน้ำอย่างยั่งยืน			สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 1 สาขาแม่ฮ่องสอน	0	0	0	80,395,400	80,395,400	160,790,800
กิจกรรมหลักที่ 1 ปลูกฟื้นฟูระบบนิเวศ	4/15,18	1	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 3 ลำปาง	0	0	0	25,380,000	25,380,000	50,760,000
กิจกรรมหลักที่ 2 ปลูกต้นไม้ 3 อย่างประโยชน์ 4 อย่าง	4/15,18	1	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 3 ลำปาง	0	0	0	19,635,000	19,635,000	39,270,000
กิจกรรมหลักที่ 3 ปลูกไม้พื้นล่าง (หวาย)	4/15,18	1	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 1 สาขาแม่ฮ่องสอน	0	0	0	5,250,000	5,250,000	10,500,000
กิจกรรมหลักที่ 4 สร้างฝายแกนดินซีเมนต์	4/15,18	1	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 1 สาขาแม่ฮ่องสอน	0	0	0	8,277,800	8,277,800	16,555,600
กิจกรรมหลักที่ 5 สร้างฝายคอกหมู	4/15,18	1	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 1 สาขาแม่ฮ่องสอน	0	0	0	11,224,200	11,224,200	22,448,400
กิจกรรมหลักที่ 6 สร้างฝายก่อกองเก็บ	4/15,18	1	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 16 สาขาแม่สะเรียง	0	0	0	1,238,400	1,238,400	2,476,800
กิจกรรมหลักที่ 7 สร้างฝายกึ่งถาวร	4/15,18	1	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 16 สาขาแม่สะเรียง	0	0	0	799,200	799,200	1,598,400
กิจกรรมหลักที่ 8 สร้างฝายถาวร	4/15,18	1	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 3 ลำปาง	0	0	0	6,990,800	6,990,800	13,981,600
กิจกรรมหลักที่ 9 สร้างฝายผสมผสาน	4/15,18	1	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 1 เชียงใหม่	0	0	0	1,600,000	1,600,000	3,200,000
รวม				0	62,000,800	45,835,800	135,459,800	133,437,400	376,733,800

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
ประเด็นการพัฒนานที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและบริการตลอดห่วงโซ่คุณค่า อย่างยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวชาติพันธุ์สี่แสนแห่งล้านนา
๒. ชื่อแผนงาน	๑. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและชาติพันธุ์ ๔. ส่งเสริมการตลาด ประชาสัมพันธ์ และสร้างการรับรู้การท่องเที่ยวให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยว
๓. แนวทางการพัฒนา	๒. ส่งเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรมล้านนาและพัฒนาหัตถกรรมท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๔. หลักการและเหตุผล	<p>กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง และแม่ฮ่องสอน) มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเมืองหลักของภาคเหนือ มีประเพณี ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมล้านนาที่มีอัตลักษณ์ทรงคุณค่า และเสน่ห์ที่โดดเด่น หากได้มีการนำทุนทางสังคมวัฒนธรรมที่มีอยู่แล้วในแต่ละท้องถิ่นมาสร้างคุณค่าและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ อีกทั้งยังมีภูมิประเทศที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติจึงกลายเป็นจุดมุ่งหมายปลายทางที่นักท่องเที่ยวทั่วโลกเดินทางมาเยือนนอกจากได้สัมผัสแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามแล้วยังได้ลิ้มรสอาหารเลิศรส พร้อมกับสัมผัสประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตคนพื้นเมือง ซึ่งในพื้นที่กลุ่มจังหวัด มีวัฒนธรรมท้องถิ่นของกลุ่มชาติพันธุ์ “๗ ชาติพันธุ์หลักในล้านนา” ได้แก่ ปกาเกอญอ หรือ กะเหรี่ยง ลัวะ ไทลื้อ ไทยวน ดาราอั้ง ไทใหญ่ ไทเขิน ที่มาจากการผสมผสานและดำรงชีพอู่ร่วมกันมาของชนชาติต่างๆ ที่ถือได้ว่าเป็นบรรพบุรุษของชาวล้านนาจากพื้นที่ต่างๆ ซึ่งมีวัฒนธรรมทั้งด้านเครื่องแต่งกาย ประเพณี เทศกาลและความเชื่อแตกต่างกันออกไป</p> <p>ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีมุ่งเน้นให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขัน โดยส่งเสริมให้มีความหลากหลายทางด้านการท่องเที่ยว และเพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยว พื้นฟูเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของประเทศ เพื่อเกิดการกระตุ้นและขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรมทางเศรษฐกิจ โดยการนำทุนทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มแก่การท่องเที่ยวและบริการเชิงสร้างสรรค์ให้มีคุณภาพอย่างยั่งยืน และการสร้างบรรยากาศในการท่องเที่ยว สร้างสีสันความน่าสนใจให้กับพื้นที่ โดยนำต้นทุนทางวัฒนธรรม Soft power มาต่อยอดร้อยเรียงกับประเพณีความเชื่อ เป็นโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวชาติพันธุ์สี่แสนแห่งล้านนา ที่สร้างประสบการณ์ท่องเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวรวมทั้งเป็นการสืบทอดองค์ความรู้เรื่องราวดั้งเดิม สร้างมูลค่าการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม กระตุ้นและขับเคลื่อนเศรษฐกิจการท่องเที่ยว ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดเพิ่มมากขึ้น</p>
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

	<p>๒. เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการตระหนักถึงคุณค่าของทุนทางวัฒนธรรม สามารถต่อยอดสร้างมูลค่าเพิ่มได้</p> <p>๓. เพื่อสร้างรายได้ กระตุ้นเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด</p> <p>๔. เพื่อเป็นการขยายตลาดการท่องเที่ยว ดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพสูงเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัด</p>										
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑. สามารถสร้างกิจกรรมเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยว ไม่น้อยกว่า ๗ ครั้ง ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑</p> <p>๒. มีรายได้จากการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรม</p> <p>๓. มีจำนวนประชาชนและนักท่องเที่ยวเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ</p>										
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑										
๘. กิจกรรมหลัก											
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ	<p>กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวประเพณีท้องถิ่นวิถีชาติพันธุ์ล้านนา</p> <p>๔,๖๙๐,๐๐๐ บาท</p> <table border="1"> <tr> <td>พ.ศ.๒๕๖๖</td> <td>พ.ศ.๒๕๖๗</td> <td>พ.ศ.๒๕๖๘</td> <td>พ.ศ.๒๕๖๙</td> <td>พ.ศ.๒๕๗๐</td> </tr> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>๔,๖๙๐,๐๐๐</td> <td>-</td> </tr> </table> <p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ทั้ง ๔ จังหวัด</p>	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	-	-	-	๔,๖๙๐,๐๐๐	-
พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐							
-	-	-	๔,๖๙๐,๐๐๐	-							
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ	<p>กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหาร “สำหรับชาติพันธุ์ล้านนา”</p> <p>๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <table border="1"> <tr> <td>พ.ศ.๒๕๖๖</td> <td>พ.ศ.๒๕๖๗</td> <td>พ.ศ.๒๕๖๘</td> <td>พ.ศ.๒๕๖๙</td> <td>พ.ศ.๒๕๗๐</td> </tr> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>๓,๐๐๐,๐๐๐</td> <td>-</td> </tr> </table> <p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ทั้ง ๔ จังหวัด</p>	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	-	-	-	๓,๐๐๐,๐๐๐	-
พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐							
-	-	-	๓,๐๐๐,๐๐๐	-							
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ	<p>กิจกรรมพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว เส้นสาย ลายผ้า ภูเขา ชาติพันธุ์</p> <p>๑,๖๐๐,๐๐๐ บาท</p> <table border="1"> <tr> <td>พ.ศ.๒๕๖๖</td> <td>พ.ศ.๒๕๖๗</td> <td>พ.ศ.๒๕๖๘</td> <td>พ.ศ.๒๕๖๙</td> <td>พ.ศ.๒๕๗๐</td> </tr> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>๑,๖๐๐,๐๐๐</td> <td>-</td> </tr> </table> <p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ทั้ง ๔ จังหวัด</p>	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	-	-	-	๑,๖๐๐,๐๐๐	-
พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐							
-	-	-	๑,๖๐๐,๐๐๐	-							
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ	<p>กิจกรรมส่งเสริมอัตลักษณ์และภูมิปัญญาชาติพันธุ์ ผ่านกลไกการท่องเที่ยวภูมิวัฒนธรรม</p> <p>๓,๗๔๐,๒๐๐ บาท</p> <table border="1"> <tr> <td>พ.ศ.๒๕๖๖</td> <td>พ.ศ.๒๕๖๗</td> <td>พ.ศ.๒๕๖๘</td> <td>พ.ศ.๒๕๖๙</td> <td>พ.ศ.๒๕๗๐</td> </tr> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>๓,๗๔๐,๒๐๐</td> <td>-</td> </tr> </table> <p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>ศูนย์พัฒนาราชภูมบนพื้นที่สูงจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ทั้ง ๔ จังหวัด</p>	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	-	-	-	๓,๗๔๐,๒๐๐	-
พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐							
-	-	-	๓,๗๔๐,๒๐๐	-							
๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ	<p>กิจกรรมมหกรรมท่องเที่ยวชาติพันธุ์สี่แสนแห่งล้านนา</p> <p>๓๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p>										

	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐
ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	-	-	-	๓๑,๐๐๐,๐๐๐	-
ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด ทั้ง ๔ จังหวัด				
๘.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖	ปรับปรุงเส้นทางเพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและชาติพันธุ์ -รายการปรับปรุงเส้นทางเพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ดอยม่อนล้าน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ - อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย ระหว่าง กม.๐+๐๐๐ ถึง กม. ๖+๐๐๐ ระยะทาง ๖.๐๐๐ กิโลเมตร (๔๐,๐๐๐,๐๐๐.-) -รายการปรับปรุงเส้นทางเพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน - ห้วยน้ำดัง อำเภอแม่แตง - บ้านเมืองคอง อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ กม. ๒๓+๒๐๐ ถึง กม.๒๘+๒๐๐ ระยะทาง ๕.๐๐๐ กิโลเมตร (๒๕,๐๐๐,๐๐๐.-) ๖๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท				
งบประมาณ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐
	-	-	-	๖๕,๐๐๐,๐๐๐	-
ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แขวงทางหลวงชนบทเชียงใหม่ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ทั้ง ๔ จังหวัด				
๘.๗ กิจกรรมหลักที่ ๗	กิจกรรมการท่องเที่ยววิถีล้านนาด้วยรถไฟสายวัฒนธรรม ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท				
งบประมาณ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐
	-	-	-	๒,๐๐๐,๐๐๐	-
ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดลำปาง สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ทั้ง ๔ จังหวัด				
๘.๘ กิจกรรมหลักที่ ๘	กิจกรรมเมืองเทศกาลศิลปวัฒนธรรมสร้างสรรค์เชื่อมอดีตสู่ปัจจุบัน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท				
งบประมาณ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐
	-	-	-	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	-
ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด ทั้ง ๔ จังหวัด				
๘.๙ กิจกรรมหลักที่ ๙	กิจกรรมป้องกัน แก้ไขปัญหา และลดความเสี่ยงด้านสาธารณสุข ๑,๖๗๘,๓๐๐ บาท				
งบประมาณ	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐
	-	-	-	๑,๖๗๘,๓๐๐	-
ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต ๑๐ ลำปาง สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ทั้ง ๔ จังหวัด				
๙. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่/ ลำปาง สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่ แขวงทางหลวงชนบทเชียงใหม่ ศูนย์พัฒนาราชภรณ์บนพื้นที่สูงจังหวัดเชียงใหม่ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต ๑๐ ลำปาง				

๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
๑๑. งบประมาณ	๑๒๒,๗๐๘,๕๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพิ่มโอกาสในการสร้างรายได้ กระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่กลุ่มจังหวัด กระจายรายได้สู่ท้องถิ่น ๒. เกิดการประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของกลุ่มจังหวัด ๓. เกิดการพัฒนากิจกรรมและบริการด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เกิดการประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ๒. ส่งเสริมการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมล้านนา ผลักดันให้เกิดการท่องเที่ยวสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน ๓. ผู้ประกอบการตระหนักถึงคุณค่าของทุนทางวัฒนธรรม สามารถต่อยอดสร้างมูลค่าเพิ่มได้ ๔. เกิดการสร้างรายได้ กระตุ้นเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและบริการตลอดห่วงโซ่คุณค่า อย่างยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงานที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
๓. แนวทางการพัฒนา	<p>๑. พัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ๔ จังหวัด (จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน) โดยยกระดับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การแพทย์แผนไทย</p> <p>๒. ส่งเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรมล้านนาและพัฒนาหัตถกรรมท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑</p> <p>๓. เพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เพื่อรองรับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลอดห่วงโซ่คุณค่า</p>
๔. หลักการและเหตุผล	<p>กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง และแม่ฮ่องสอน) มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเมืองหลักของภาคเหนือ มีประเพณี ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมล้านนาที่มีอัตลักษณ์ทรงคุณค่าและเสน่ห์ที่โดดเด่น หากได้มีการนำทุนทางสังคมวัฒนธรรมที่มีอยู่แล้วในแต่ละท้องถิ่นมาสร้างคุณค่าและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเพิ่มความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์การท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไป ปรับรูปแบบและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่การท่องเที่ยว โดยประยุกต์ใช้จุดแข็งของพื้นที่ภายใต้เงื่อนไขและบริบทใหม่ของโลก อาทิ การส่งเสริมภาพลักษณ์ของไทยในฐานะประเทศที่ปลอดภัย (safe place) จากโรคระบาด เพื่อให้เป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวคุณภาพ รวมถึงการใช้อัตลักษณ์ล้านนาและทรัพยากรในพื้นที่ เพิ่มความหลากหลายให้กับการท่องเที่ยวโดยเชื่อมโยงกับบริการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การแพทย์ และการสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวรูปแบบใหม่</p> <p>การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เป็นกลุ่มบริการทางการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่ประเทศไทยมีความได้เปรียบทางการแข่งขัน(Competitive Advantage) สูงมาก เพราะเป็นการท่องเที่ยวที่นอกจากจะทำให้เกิดความรู้สึกผ่อนคลายไปกับธรรมชาติของผู้คนแล้ว ยังก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชน เชื่อมโยงสู่ภาคเศรษฐกิจอื่นๆ สร้างรายได้อย่างยั่งยืน และในปัจจุบันพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเปลี่ยนไปสู่ความเป็นวิถีใหม่ที่ต้องการการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน (Preventive Healthcare) เพื่อความสุขสมบูรณ์ของชีวิต (Wellness) การนำทุนทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มแก่การท่องเที่ยวและบริการในบริบทของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ จะเป็นการยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวให้มีความอย่างยั่งยืน จึงดำเนินการจัดทำโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพวิถีล้านนา (Lanna Health and Wellness Tourism) เพื่อตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้าง ความหลากหลายทางการท่องเที่ยว กระตุ้นและขับเคลื่อนเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในพื้นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพสูงให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดเพิ่มมากขึ้น</p>

หัวข้อ	รายละเอียด										
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสร้างสรรค์สู่ท้องถิ่น ๒. เพื่อยกระดับและสร้างมูลค่าแก่สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างสร้างสรรค์ ๓. เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพแบบยั่งยืน ๔. เพื่อส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าการตลาดที่เน้นการเป็นแหล่งท่องเที่ยวปลายทาง										
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. เกิดการสร้างรายได้ กระตุ้นเศรษฐกิจการท่องเที่ยว ๒. ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ๓. แหล่งท่องเที่ยว เส้นทาง ผลิตภัณฑ์ และบริการที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวได้รับการส่งเสริม										
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑										
๘. กิจกรรมหลัก											
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	Lanna Wellness and Adventure Tourism Showcase ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท <table border="1"> <thead> <tr> <th>พ.ศ.๒๕๖๖</th> <th>พ.ศ.๒๕๖๗</th> <th>พ.ศ.๒๕๖๘</th> <th>พ.ศ.๒๕๖๙</th> <th>พ.ศ.๒๕๗๐</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>๔,๐๐๐,๐๐๐</td> <td>-</td> </tr> </tbody> </table> สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ๔ จังหวัด	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	-	-	-	๔,๐๐๐,๐๐๐	-
พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐							
-	-	-	๔,๐๐๐,๐๐๐	-							
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวตามแนวทางนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวมูลค่าสูง โมเดล อารมณ์ดี มีความสุข Happy Model ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท <table border="1"> <thead> <tr> <th>พ.ศ.๒๕๖๖</th> <th>พ.ศ.๒๕๖๗</th> <th>พ.ศ.๒๕๖๘</th> <th>พ.ศ.๒๕๖๙</th> <th>พ.ศ.๒๕๗๐</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>๑๐,๐๐๐,๐๐๐</td> <td>-</td> </tr> </tbody> </table> สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดลำปาง สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ๔ จังหวัด	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	-	-	-	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	-
พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐							
-	-	-	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	-							
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อนักท่องเที่ยวมุสลิม (Muslim-Friendly Tourism) ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท <table border="1"> <thead> <tr> <th>พ.ศ.๒๕๖๖</th> <th>พ.ศ.๒๕๖๗</th> <th>พ.ศ.๒๕๖๘</th> <th>พ.ศ.๒๕๖๙</th> <th>พ.ศ.๒๕๗๐</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>๒,๐๐๐,๐๐๐</td> <td>-</td> </tr> </tbody> </table> สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ๔ จังหวัด	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	-	-	-	๒,๐๐๐,๐๐๐	-
พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐							
-	-	-	๒,๐๐๐,๐๐๐	-							
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	ปรับปรุงเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว -รายการปรับปรุงเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวบ้านแม่กำปอง ตำบลห้วยแก้ว อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ – อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ตำบลแจ้ซ้อน อำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง (ตอน ๑) กม.๐+๐๐๐ ถึง ๔+๔๐๐ ระยะทาง ๔.๔๐๐ กิโลเมตร (๒๕,๐๐๐,๐๐๐.-) -รายการบำรุงรักษาทาง เสริมผิวลาดยางแอสฟัลต์คอนกรีต สายทาง ลป.๑๐๑๓ แยกทางหลวงหมายเลข ๑ - บ้านน้ำล้อม อำเภอจาง จังหวัดลำปาง ช่วงที่ ๑ ระหว่าง กม.ที่ ๙+๒๐๐ - ๑๑+๑๐๐ ระยะทาง ๑.๙๐๐ กิโลเมตร และช่วงที่ ๒ ระหว่าง กม.ที่ ๑๑+๑๐๐ - ๑๕+๔๓๐ ระยะทาง ๔.๓๓๐ กิโลเมตร (๓๒,๘๐๐,๐๐๐.-)										

หัวข้อ	รายละเอียด														
งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๕๗,๘๐๐,๐๐๐ บาท <table border="1" data-bbox="610 281 1438 369"> <thead> <tr> <th data-bbox="610 281 769 323">พ.ศ.๒๕๖๖</th> <th data-bbox="769 281 928 323">พ.ศ.๒๕๖๗</th> <th data-bbox="928 281 1088 323">พ.ศ.๒๕๖๘</th> <th data-bbox="1088 281 1247 323">พ.ศ.๒๕๖๙</th> <th data-bbox="1247 281 1438 323">พ.ศ.๒๕๗๐</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="610 323 769 369">-</td> <td data-bbox="769 323 928 369">-</td> <td data-bbox="928 323 1088 369">-</td> <td data-bbox="1088 323 1247 369">๕๗,๘๐๐,๐๐๐</td> <td data-bbox="1247 323 1438 369">-</td> </tr> </tbody> </table> แนวทางหลวงชนบทเชียงใหม่ แนวทางหลวงชนบทลำปาง					พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	-	-	-	๕๗,๘๐๐,๐๐๐	-
พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐											
-	-	-	๕๗,๘๐๐,๐๐๐	-											
๙. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ /ลำพูน/ลำปาง/แม่ฮ่องสอน ที่ทำการปกครองจังหวัดเชียงใหม่/ลำพูน/ลำปาง/แม่ฮ่องสอน														
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)														
๑๑. งบประมาณ	๗๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท														
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. เพิ่มโอกาสในการสร้างรายได้ กระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่กลุ่มจังหวัด กระจายรายได้สู่ท้องถิ่น ๒. สร้างการรับรู้ด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ๓. เกิดการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพวิถีล้านนาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑														
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกิดการสร้างการรับรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ๒. ผู้ประกอบการตระหนักถึงคุณค่าของทุนทางวัฒนธรรม ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว สามารถต่อยอดสร้างมูลค่าเพิ่มได้ ๓. เกิดการสร้างรายได้ กระตุ้นเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ๔. เกิดการขยายตลาดการท่องเที่ยว ดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพสูงเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัด														

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูง และเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของภาคเหนือ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนจากภูมิภาคสู่สากล
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงานที่ ๑ หัตถอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Lanna)
๓. แนวทางการพัฒนา	๑. การส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปอาหารมูลค่าสูง (NTFV) อุตสาหกรรมสุขภาพความงาม สมุนไพร และหัตถอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๔. หลักการและเหตุผล	ปัจจุบันประเทศทั่วโลกได้เกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-๑๙ ส่งผลกระทบให้รายได้จากการท่องเที่ยวและการส่งออก ซึ่งเป็นรายได้สำคัญของประเทศ หายไปอย่างฉับพลัน ผู้ประกอบการรายย่อยขาดกำลังทุนและประชาชนขาดกำลังซื้อ ซึ่งเมื่อปัจจัยภายนอกเหล่านี้ไม่อาจเป็นที่พึ่งได้ดังที่เคยเป็นมาการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยจึงต้องหันกลับมาสร้างความเข้มแข็งภายในประเทศ อันเป็นไปตามยุทธศาสตร์ชาติหรือก็คือการสร้างฐานรากให้มั่นคงด้วยการเปลี่ยนวิกฤตไวรัสโควิด-๑๙ ให้เป็นโอกาสในการสร้างเศรษฐกิจฐานรากในระดับท้องถิ่นและชุมชน โดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อเพิ่มมูลค่า ควบคู่ไปกับการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคในพื้นที่ และความจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนผ่านยุคการผลิตด้านขายสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนออกจากชุมชนไปสู่ภูมิภาคและสู่สากลต่อไป การสร้างรายได้ตามความต้องการ (Demand Driven Local Economy) โดยการขายผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มาจากเสน่ห์ ภูมิปัญญาวิถีชีวิต วัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ แปลงเป็นรายได้ ผลิตภัณฑ์และบริการ เพื่อผลักดันไปสู่ภูมิภาคและสากล ซึ่งจะสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน ทุกคนมีความสุข เป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน (Strength with in) และเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก (Local Economy) อย่างแท้จริง
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เกิดการเผยแพร่อัตลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ไปยังตลาดดิจิทัล ๒. สนับสนุนช่องทางการตลาดสินค้า/ผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ๓. เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ส่งเสริมโอกาสการเข้าสู่ตลาดสากล และการขยายช่องทางการตลาดสินค้าและบริการโดยการ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ตลอดจนการสร้างภาพลักษณ์ให้เป็นที่รู้จักทั่วไป
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น

๗. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ และภูมิภาคต่าง ๆ ในประเทศ										
๘. กิจกรรมหลัก											
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การพัฒนาและยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่เศรษฐกิจมูลค่าสูง</p> <p>๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <table border="1" data-bbox="576 353 1461 483"> <tr> <td>พ.ศ. ๒๕๖๖</td> <td>พ.ศ. ๒๕๖๗</td> <td>พ.ศ. ๒๕๖๘</td> <td>พ.ศ. ๕๖๙</td> <td>พ.ศ. ๒๕๗๐</td> </tr> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>๑๐,๐๐๐,๐๐๐</td> <td>-</td> <td>๑๐,๐๐๐,๐๐๐</td> </tr> </table> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดลำปาง การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานลำปาง การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานเชียงใหม่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานแม่ฮ่องสอน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ สถาบันการศึกษา ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ สภาอุตสาหกรรมจังหวัด ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ หอการค้าจังหวัด ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑</p>	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	-	-	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	-	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐							
-	-	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	-	๑๐,๐๐๐,๐๐๐							
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การจัดแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑</p> <p>๒๐,๕๑๒,๐๐๐ บาท</p> <table border="1" data-bbox="576 1061 1295 1191"> <tr> <td>พ.ศ. ๒๕๖๖</td> <td>พ.ศ. ๒๕๖๗</td> <td>พ.ศ.๒๕๖๘</td> <td>พ.ศ.๒๕๖๙</td> <td>พ.ศ.๒๕๗๐</td> </tr> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>๕,๕๐๔,๐๐๐</td> <td>๙,๕๐๔,๐๐๐</td> <td>๕,๕๐๔,๐๐๐</td> </tr> </table> <p>สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่</p>	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	-	-	๕,๕๐๔,๐๐๐	๙,๕๐๔,๐๐๐	๕,๕๐๔,๐๐๐
พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐							
-	-	๕,๕๐๔,๐๐๐	๙,๕๐๔,๐๐๐	๕,๕๐๔,๐๐๐							
<p>๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>Lanna Expo ๒๐๒๕ จากภูมิภาคสู่สากล</p> <p>๖๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <table border="1" data-bbox="576 1545 1375 1644"> <tr> <td>๒๕๖๖</td> <td>๒๕๖๗</td> <td>๒๕๖๘</td> <td>๒๕๖๙</td> <td>๒๕๗๐</td> </tr> <tr> <td>-</td> <td>๒๒,๐๐๐,๐๐๐</td> <td>๑๕,๐๐๐,๐๐๐</td> <td>๑๔,๐๐๐,๐๐๐</td> <td>๑๕,๐๐๐,๐๐๐</td> </tr> </table> <p>สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดลำปาง/ลำพูน/แม่ฮ่องสอน</p>	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	-	๒๒,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๔,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐							
-	๒๒,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๔,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐							
๙. หน่วยงานดำเนินการ	<p>๑. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่/แม่ฮ่องสอน/ลำปาง/ลำพูน</p> <p>๒. สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงใหม่/แม่ฮ่องสอน/ลำปาง/ลำพูน</p> <p>๓. สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่/แม่ฮ่องสอน/ลำปาง/ลำพูน</p>										
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)										
๑๑. งบประมาณ	๑๐๖,๕๑๒,๐๐๐ บาท										

<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑. ผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดลำปาง เชียงใหม่ ลำพูน แม่ฮ่องสอน เกิดองค์ความรู้และสามารถเพิ่มคุณค่าและมูลค่าผลิตภัณฑ์สู่ตลาดดิจิทัล</p> <p>๒. กิจกรรมการแสดงผลและจัดจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ และภูมิภาคอื่น ๆ</p>
<p>๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>๑. เกิดการส่งเสริมอัตลักษณ์ และร้อยเรียงเรื่องราวเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าสินค้า ผลิตภัณฑ์ชุมชนพื้นที่จังหวัดลำปาง เชียงใหม่ ลำพูน แม่ฮ่องสอน</p> <p>๒. ส่งเสริมภาพลักษณ์สินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชน/บริการ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม และการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัดฯ เป็นที่รู้จักแพร่หลายในวงกว้าง</p> <p>๓. เศรษฐกิจภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีการขยายตัว และมีการกระจายรายได้ในชุมชนมากยิ่งขึ้น</p>

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
ประเด็นการพัฒนานที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูง และเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของภาคเหนือ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการพลิกโฉมอุตสาหกรรมเซรามิกด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๒. ชื่อแผนงาน	๑. หัตถอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Lanna)
๓. แนวทางการพัฒนา	
๔. หลักการและเหตุผล	<p>อุตสาหกรรมเซรามิกเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทยมาตั้งแต่ในอดีต เนื่องจากมีการใช้วัตถุดิบในประเทศเป็นส่วนใหญ่ มีการจ้างแรงงานจำนวนมากในกระบวนการผลิต โรงงานส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในพื้นที่ต่างจังหวัด จึงเป็นอุตสาหกรรมที่ช่วยกระจายรายได้ไปสู่ชนบทได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นผลิตภัณฑ์สะท้อนอัตลักษณ์ด้านวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นอีกด้วย แม้ว่าไทยจะสามารถส่งออกผลิตภัณฑ์เซรามิกไปยังประเทศต่างๆ ซึ่งสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการและแรงงานในประเทศตลอดมา แต่ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเซรามิกประสบกับปัญหาหลายประการ อีกทั้งยังได้รับผลกระทบจากการแข่งขันกับสินค้าจากประเทศคู่แข่ง โดยเฉพาะคู่แข่งจากประเทศจีน ซึ่งมีข้อได้เปรียบทั้งในด้านวัตถุดิบ ราคา และมีกำลังการผลิตเซรามิกที่ใหญ่ที่สุดในโลก และการแข่งขันกับประเทศในสหภาพยุโรป เช่น สเปน อิตาลี และเยอรมนี ในตลาดระดับบนซึ่งมีความได้เปรียบในด้านเทคโนโลยีการผลิตระดับสูงและการออกแบบผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับแนวหน้าของโลก ปัญหาต่างๆ ที่รุมเร้าอุตสาหกรรมเซรามิกแบบดั้งเดิมเป็นผลให้ขีดความสามารถในการแข่งขันลดน้อยถอยลง และยังทำให้เกิดการแย่งชิงส่วนแบ่งการตลาดของผู้ผลิตของไทยทั้งตลาดในประเทศและตลาดต่างประเทศ</p> <p>เพื่อเป็นการรับมือกับผลกระทบในปัจจุบันจากสถานการณ์ดังกล่าว นอกจากยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ จะมุ่งเน้นการสร้างความสามารถในการแข่งขันด้วยการพัฒนากลไกการขับเคลื่อนอุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคตที่จะนำพาประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยังให้ความสำคัญกับการวิจัยพัฒนานวัตกรรมและนำเทคโนโลยีใหม่มาปรับใช้และต่อยอดภาคการผลิตและบริการในปัจจุบัน เพื่อเพิ่มผลิตภาพและสร้างมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งการปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการในปัจจุบันไปสู่ภาคการผลิตและบริการใหม่ที่มีศักยภาพ การพัฒนารูปแบบการค้าให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป สอดคล้องกับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ที่มุ่งเน้นสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้า โดยให้</p>

ความสำคัญกับกลุ่มฐานรากทางวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (Creative Original) ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์บนฐานทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นล้านนา จะเป็นกลุ่มสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่เชื่อมโยงกัน ผ่านการสร้างมูลค่าเพิ่มและอัตลักษณ์ของผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญา วัฒนธรรม การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในกระบวนการผลิต

จากสถิติ ข้อมูลปี ๒๕๖๖ พบว่าปริมาณการผลิตเซรามิก การจำหน่าย มูลค่าการส่งออก มีแนวโน้มลดลงจะเห็นได้ว่าแนวโน้มอุตสาหกรรมเซรามิกเริ่มถดถอยลง จากปัญหาที่กล่าวผู้ผลิตจำเป็นต้องหาแนวทางการปรับตัวเพื่อให้สามารถอยู่รอดและแข่งขันได้ โดยในปี ๒๕๖๗ อุตสาหกรรมเป้าหมายของไทยที่มีการเติบโตขึ้นค่อนข้างมากและมีการลงทุนสูงสุด คืออุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ มีการลงทุน ๖๖,๘๖๕ ล้านบาท รองลงมาคืออุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน มีการลงทุน ๔๗,๑๐๘ ล้านบาท โดยอุตสาหกรรมดังกล่าวล้วนแล้วแต่มีเซรามิกสมัยใหม่ (Advanced Ceramics) เข้าไปเป็นส่วนประกอบ ทำให้จึงเป็นโอกาสดีของการผลิตเซรามิกสมัยใหม่ (Advanced Ceramics) เพื่อรองรับความต้องการนำไปใช้ในผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมอนาคตในรูปแบบชิ้นส่วนหรือในด้านอื่นๆ โดยอาศัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ซึ่งเป็นโอกาสเพิ่มทางรอดและโอกาสทางธุรกิจสำหรับผู้ผลิตที่มีศักยภาพที่จะปรับตัวจากการผลิตเซรามิกแบบดั้งเดิมมาสู่การผลิตเซรามิกสมัยใหม่ (Advanced Ceramics) หรือเป็นโอกาสสำหรับผู้ผลิตรายใหม่ที่จะเข้ามาสู่ภาคการผลิตเซรามิกสมัยใหม่ (Advanced Ceramics) เพื่อรองรับการผลิตสินค้าในอุตสาหกรรมอนาคต

นอกจากนี้ ธุรกิจความเชื่อสายมูและธุรกิจ Soft Power ไทยเป็นธุรกิจที่มาแรงในปีหน้านี้ โดยเฉพาะเศรษฐกิจสายมูที่คาดว่าจะมีเงินสะพัดในธุรกิจเกี่ยวเนื่อง ๑๐,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท หรือโตขึ้นร้อยละ ๑๐ - ๒๐ เพราะคนไทยยังมีความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ ในไตรมาสแรกของปี ๒๕๖๗ ส่วนหนึ่งของ Soft Power ด้านศิลปะวัฒนธรรมที่เป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวและมีความนิยมสอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคในปัจจุบัน มีความเชื่อมโยงกับธุรกิจความเชื่อและความศรัทธาหรือธุรกิจสายมู ซึ่งเป็นอีก ๑ ธุรกิจที่เติบโตอย่างมากในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมาและได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน โดยธุรกิจได้เปลี่ยนความเชื่อความศรัทธา ให้เป็นสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองผู้บริโภค จึงเป็นโอกาสของผู้ประกอบการเซรามิกที่ผลิตพุทธศิลป์จากเดิมที่ผลิตได้ทีละจำนวนน้อย ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตเพื่อรองรับความต้องการของผู้บริโภคของแนวโน้มธุรกิจ Soft Power ซึ่งหลายจังหวัดมีเรื่องราวและใช้กระแสความเชื่อความศรัทธาเป็นไฮไลท์การท่องเที่ยวดึงรายได้เข้าท้องถิ่น นอกจากนี้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ยังมีข้อ

	<p>ได้เปรียบเชิงพื้นที่ในการเป็นแหล่งอุตสาหกรรมเซรามิก มีทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์ ตลอดจนมีองค์ความรู้และงานวิจัยของสถาบันการศึกษาในพื้นที่จำนวนมากที่สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดสู่เชิงพาณิชย์ ซึ่งถือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่เอื้อต่อการยกระดับศักยภาพอุตสาหกรรมเซรามิกด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่อไป</p> <p>กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม โดย ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัสดุอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เล็งเห็นโอกาสจากการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิกเพื่อเพิ่มทางรอดและโอกาสทางธุรกิจให้รองรับกับอุตสาหกรรมเป้าหมายและแนวโน้มของธุรกิจ Soft Power รวมทั้งศักยภาพของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ จึงได้จัดทำโครงการ “พลิกโฉมอุตสาหกรรมเซรามิกด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม” โดยวางกรอบการยกระดับอุตสาหกรรมเซรามิกของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ โดยการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตเซรามิกขั้นสูง (Advanced Ceramic) เชื่อมโยงงานวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต ด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยนำเซรามิกขั้นสูง (Advanced Ceramic) มาใช้ในงานอิเล็กทรอนิกส์เซรามิก เซรามิกทางการแพทย์ เซรามิกงานโครงสร้างซึ่งจะมาทดแทนวัสดุเดิมเพื่อเพิ่มมูลค่าและคุณสมบัติของวัสดุ และการนำเทคโนโลยีมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดของงานเซรามิกพุทธศิลป์และขยายจำนวนงานศิลปะที่มีรากเง้าของวัฒนธรรมความศรัทธาให้มีความแพร่หลาย ซึ่งเป็นการสร้างขีดความสามารถและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้กับอุตสาหกรรมเซรามิกสมัยใหม่ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑</p>										
<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑. เพื่อเตรียมความพร้อมและพัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิกขั้นสูงด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p> <p>๒. เพื่อเพิ่มศักยภาพเทคโนโลยีการผลิตเซรามิกพุทธศิลป์และต่อยอดสู่เชิงพาณิชย์</p>										
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ได้รับการพัฒนา</p>										
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง)</p>										
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>											
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิกขั้นสูงด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <table border="1" data-bbox="608 1709 1329 1839"> <thead> <tr> <th>พ.ศ.</th> <th>พ.ศ.</th> <th>พ.ศ.๒๕๖๘</th> <th>พ.ศ.๒๕๖๙</th> <th>พ.ศ.๒๕๗๐</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>๒๕๖๖</td> <td>๒๕๖๗</td> <td>-</td> <td>๓,๐๐๐,๐๐๐</td> <td>๓,๐๐๐,๐๐๐</td> </tr> </tbody> </table> <p>ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัสดุอุตสาหกรรมสร้างสรรค์</p> <p>-</p>	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	๒๕๖๖	๒๕๖๗	-	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐
พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐							
๒๕๖๖	๒๕๖๗	-	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐							
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p>	<p>เพิ่มศักยภาพเทคโนโลยีการผลิตเซรามิกพุทธศิลป์สู่เชิงพาณิชย์</p>										

งบประมาณ	๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท				
	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐
	-	-	-	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐
ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัสดุอุตสาหกรรมสร้างสรรค์				
	-				
๙. หน่วยงานดำเนินการ	ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัสดุอุตสาหกรรมสร้างสรรค์				
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนิน โครงการ	๕ ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)				
๑๑. งบประมาณ	๑๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท				
๑๒. ผลผลิต (Output)	จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่ได้รับการพัฒนา ๑๕ กิจการ				
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนิน โครงการ (Outcome)	ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนวิสาหกิจที่ได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ เพิ่มขึ้น (ของเสียลดลง ต้นทุนลดลง มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น หรือ รายได้ เพิ่มขึ้น) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓๐				

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูง และเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของภาคเหนือ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจใหม่
๒. ชื่อแผนงาน	๒. การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือ ((Northern Economic Corridor : NEC – Creative LANNA)
๓. แนวทางการพัฒนา	๑. เชื่อมโยงอัตลักษณ์ล้านนาผานเทคโนโลยีนวัตกรรม (High Touch High Value) ตลอดห่วงโซ่คุณค่าเพื่อตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและ AEC บนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา
๔. หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ข้อ ๔.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต อุตสาหกรรมและบริการไทยต้องพร้อมรับมือและสร้างโอกาสจากความท้าทายที่เกิดขึ้นจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ ๔ ที่เป็นผลของการหลอมเทคโนโลยีดิจิทัล เทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีทางกายภาพเข้าด้วยกัน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็วเป็นวงกว้างและลึกซึ้ง ทั้งระบอบอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงพื้นฐานโครงสร้างอุตสาหกรรมและบริการ โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศพัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคตเพิ่มบุคลากรที่มีทักษะและความรู้ตามความต้องการของตลาด สร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน และข้อย่อย ๔.๒.๓ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ในการเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมและบริการ ครอบคลุมระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และอินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง เพื่อยกระดับประสิทธิภาพของภาคเศรษฐกิจไทยทั้งระบบ สร้างแพลตฟอร์มสำหรับเศรษฐกิจในอนาคต และเพิ่มคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนโดยการสร้างอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ เพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนประเทศไทยและส่งเสริมการลงทุนระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนไทย และบริษัทชั้นนำของโลกในอุตสาหกรรมเหล่านี้ เพื่อให้ไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตและการวิจัยและพัฒนา และข้อย่อย ๔.๕.๑ สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการสร้างและใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดกระบวนการการผลิตและบริการ การจัดการ และการตลาด สามารถบริหารจัดการธุรกิจและบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส โดยการสร้างและพัฒนาทักษะ องค์ความรู้รอบด้านที่จำเป็นต่อการประกอบธุรกิจในยุคใหม่ที่มีการแข่งขันสูง รวมทั้งทักษะในการวิเคราะห์และใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อการวางแผนธุรกิจและสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงทางธุรกิจได้ ไปพร้อมกับการวางรากฐานการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบให้กับเยาวชนรุ่นใหม่ให้มีทักษะและจิตวิญญาณในการประกอบการ พร้อมทั้งการส่งเสริมผู้ประกอบการในการสร้างนวัตกรรม เพื่อสร้างความแตกต่างของสินค้า</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>และบริการ และนำไปสู่การพัฒนาต่อยอดด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ</p> <p>โลกที่เราอยู่วันนี้กำลังก้าวเข้าสู่ “โลกยุคใหม่” เทคโนโลยี Digital เป็นตัวเร่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแบบก้าวกระโดด ทุกอย่างรวดเร็วขึ้นและมีประสิทธิภาพที่สูงกว่าเดิมหลายเท่าตัว โครงสร้างทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม หรือแม้แต่ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลก็จะเปลี่ยนแปลงไป รวมถึงกระบวนการผลิตสินค้าและบริการ การดำเนินธุรกิจ พฤติกรรมผู้บริโภค ความต้องการของลูกค้า ตลาดแรงงาน วิธีการทำการตลาด หรือการทำธุรกรรมทางการเงินด้วย การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยียุคนี้ ยังได้เชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ส่งผลให้เส้นแบ่งระหว่างผลิตภัณฑ์หรือการบริการต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบนิเวศ ที่คนในวงกว้างจะสามารถได้รับประโยชน์ได้ ตรงกันข้ามหากธุรกิจไหนไม่ยอมเปลี่ยนแปลงก็จะอยู่ได้ยากขึ้น ธุรกิจในปัจจุบันมีความซับซ้อนและมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดขึ้นในลักษณะที่รวดเร็ว กะทันหัน การแข่งขันที่สูงขึ้นทำให้การปรับตัวและเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งสำคัญ ในยุค Digital Disruption เทคโนโลยีเปลี่ยนโลกและเวลา หากสถานประกอบการขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนองค์กรเพื่อให้อาจปรับกระบวนการประกอบธุรกิจให้มีความทันสมัย และสอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้บริโภค ก็จะทำให้เกิดปัญหาที่รุนแรง จนกระทั่งทำให้ธุรกิจไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ และส่งผลกระทบต่อให้เกิดการปิดกิจการ และเกิดการเลิกจ้างแรงงานในสถานประกอบการ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมตามมาอีกด้วย</p> <p>เพื่อสนับสนุนการแก้ไขปัญหา (Pain Point) รายได้ต่อหัวต่อปีของภาคเหนือตอนบน ๑ ที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ที่อยู่ในการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูง และเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของภาคเหนือตอนบน ซึ่งอุตสาหกรรมมีบทบาททางเศรษฐกิจค่อนข้างน้อยและหดตัว โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ จะช่วยพัฒนาและใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นก้าวหน้าที่จะเข้มข้นมากขึ้นกับผู้ประกอบการ SME เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลการพัฒนาและยกระดับคุณภาพของกำลังคน คุณภาพแรงงานและความคิดสร้างสรรค์ในการขยายฐานเศรษฐกิจและฐานรายได้ใหม่ ควบคู่กับการเพิ่มผลิตภาพของฐานการผลิตและบริการอุตสาหกรรมเดิมรวมทั้งการต่อยอดการผลิตและบริการเดิมโดยใช้ดิจิทัลและเทคโนโลยีอัจฉริยะ</p>
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจและอุตสาหกรรม และสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขัน ๒. เพื่อให้ตระหนักการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจเพื่อความอยู่รอดในยุค digital disruption เพราะเทคโนโลยีที่ก้าวกระโดดในอัตราเร่งโดยเฉพาะในช่วงระบาดของโควิด-๑๙ ทำให้พฤติกรรมผู้บริโภคเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ๓. เพื่อพัฒนาทักษะและสมรรถนะที่มีสำคัญต่อการประกอบอาชีพของบุคลากรในหน่วยงานต่างๆ และผู้สนใจในพื้นที่กลุ่มเป้าหมาย
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดกลาง (SME) ได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ๒. มีเครื่องมือและแผนในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปปรับใช้ในการดำเนินธุรกิจ ๓. จำนวนหลักสูตรที่ใช้ในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาด้านอุตสาหกรรมต่าง ๆ เพิ่มขึ้น
๗. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดในกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๑ จำนวน ๔ จังหวัด ได้แก่ ลำปาง ลำพูน เชียงใหม่ และแม่ฮ่องสอน

หัวข้อ	รายละเอียด															
๘. กิจกรรมหลัก																
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	สร้างโอกาสใหม่อุตสาหกรรมศักยภาพรองรับสังคมผู้สูงอายุ (Senior-Friendly Industry) ๓๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัสดุอุตสาหกรรมสร้างสรรค์-															
งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<table border="1"> <thead> <tr> <th>พ.ศ.๒๕๖๖</th> <th>พ.ศ.๒๕๖๗</th> <th>พ.ศ.๒๕๖๘</th> <th>พ.ศ.๒๕๖๙</th> <th>พ.ศ.๒๕๗๐</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>๑๙,๐๐๐,๐๐๐</td> <td>-</td> <td>๑๙,๐๐๐,๐๐๐</td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>๐</td> </tr> </tbody> </table>	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	-	-	๑๙,๐๐๐,๐๐๐	-	๑๙,๐๐๐,๐๐๐					๐
พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐												
-	-	๑๙,๐๐๐,๐๐๐	-	๑๙,๐๐๐,๐๐๐												
				๐												
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	การปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจไปสู่ธุรกิจแบบเทคโนโลยีและนวัตกรรมเชิงดิจิทัล (SME transformation to Digital firm) ๑๐,๑๘๔,๔๐๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง -															
งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<table border="1"> <thead> <tr> <th>พ.ศ.๒๕๖๖</th> <th>พ.ศ.๒๕๖๗</th> <th>พ.ศ.๒๕๖๘</th> <th>พ.ศ.๒๕๖๙</th> <th>พ.ศ.๒๕๗๐</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>๓,๐๒๘,๔๐๐</td> <td>๓,๕๗๘,๐๐๐</td> <td>-</td> <td>๓,๕๗๘,๐๐๐</td> </tr> </tbody> </table>	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	-	๓,๐๒๘,๔๐๐	๓,๕๗๘,๐๐๐	-	๓,๕๗๘,๐๐๐					
พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐												
-	๓,๐๒๘,๔๐๐	๓,๕๗๘,๐๐๐	-	๓,๕๗๘,๐๐๐												
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	การยกระดับทักษะและสมรรถนะกำลังคนด้วยระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตตามวิถีอุตสาหกรรม ล้านนา ด้วย Creative Lanna Long Life Learning System: CLLS ๙,๕๒๐,๔๐๐ บาท สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๑๐ ลำปาง มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง															
งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<table border="1"> <thead> <tr> <th>พ.ศ.๒๕๖๖</th> <th>พ.ศ.๒๕๖๗</th> <th>พ.ศ.๒๕๖๘</th> <th>พ.ศ.๒๕๖๙</th> <th>พ.ศ.๒๕๗๐</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>๒,๐๐๐,๐๐๐</td> <td>๒,๐๐๐,๐๐๐</td> <td>๓,๕๒๐,๔๐๐</td> <td>๒,๐๐๐,๐๐๐</td> </tr> </tbody> </table>	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	-	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๓,๕๒๐,๔๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐					
พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ.๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐												
-	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๓,๕๒๐,๔๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐												
๙. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง															
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)															
๑๑. งบประมาณ	๕๗,๗๐๔,๘๐๐ บาท															
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. จำนวนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ๒. กลุ่มเป้าหมายในธุรกิจอุตสาหกรรม ได้รับการฝึกอบรมเพิ่มขึ้นเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านต่างๆ															
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการสามารถนำแนวคิดในการปรับเปลี่ยนรูปแบบทางธุรกิจไปประยุกต์ใช้ได้เองในสถานประกอบการ หรือสามารถนำไปถ่ายทอดต่อให้กับสถานประกอบการอื่นๆ ๒. สามารถเพิ่มผลิตภาพหรือเพิ่มรายได้ให้ผู้ประกอบการในพื้นที่ ๓. ผู้เข้าร่วมอบรมเกิดทักษะและสมรรถนะการทำงานที่สูงขึ้น ที่สามารถเพิ่มรายได้จากการทำงานในสายอาชีพนั้นๆ มากขึ้น															

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓) มีเครือข่ายการเรียนรู้ตลอดชีวิตร่วมกับสถาบันการศึกษาในพื้นที่ เพื่อการพัฒนาทักษะและสมรรถนะทางด้านอาชีพในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ และสนับสนุนการเป็นพื้นที่ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) ที่เข้มแข็งมากขึ้น

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูง และเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของภาคเหนือ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการปรับปรุงเส้นทางเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการค้าและการลงทุน
๒. ชื่อแผนงาน	๒. การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือ ((Northern Economic Corridor : NEC – Creative LANNA)
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและศูนย์บริการโลจิสติกส์ในรูปแบบต่างๆ
๔. หลักการและเหตุผล	<p>กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน มีศักยภาพสูงในการเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของภูมิภาค ด้วยปัจจัยหลายประการ ทั้งด้านศักยภาพทางด้านภูมิศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ โดยมีทำเลที่ตั้งอยู่บนเส้นทางการค้าสำคัญเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น เมียนมาร์ ลาว และจีน ทำให้เป็นประตูสู่ตลาดอาเซียนและเอเชีย มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลาย เช่น ป่าไม้ แร่ธาตุ และแหล่งน้ำ ซึ่งสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวได้ มีวิถีชีวิตที่มีเอกลักษณ์และวัฒนธรรมที่โดดเด่นและน่าสนใจ ซึ่งเป็นแรงดึงดูดนักท่องเที่ยวและนักลงทุน ด้วยปัจจัยหลายประการที่เอื้ออำนวย การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจและดึงดูดนักลงทุน การขยายและปรับปรุงโครงข่ายถนนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการค้าและการลงทุน เช่น ถนนสายหลักเชื่อมระหว่างจังหวัดและถนนรองที่เชื่อมโยงเข้าสู่ชุมชน การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน เช่น น้ำประปา ไฟฟ้า และระบบบำบัด น้ำเสีย ก็จะช่วยรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งการที่รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนในภาคเหนือตอนบน โดยให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีและการลงทุนแก่ผู้ประกอบการและการจัดตั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือ ((Northern Economic Corridor : NEC – Creative LANNA) จะช่วยดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศและส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย หากสามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ได้ โดยการพัฒนาระบบโครงข่ายถนน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ จะสามารถเติบโตอย่างยั่งยืนและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในภูมิภาค</p>
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	ก่อสร้างเพิ่มประสิทธิภาพของทางหลวง เชื่อมโยงกับจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ให้สะดวกปลอดภัย
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ค่าเฉลี่ยปริมาณการจราจรรายวัน ตลอดปี (AADT) ที่เพิ่มขึ้น
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน)
๘. กิจกรรมหลัก	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพทางหลวง
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ	<p>ปรับปรุงเส้นทางหลักเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการค้าและการลงทุน</p> <p>-รายการก่อสร้างเพิ่มช่องจราจรจาก ๒ ช่องจราจร เป็น ๔ ช่องจราจร ทางหลวงหมายเลข ๑๑๕๗ ตอนควบคุม ๐๑๐๐ ตอนท่าล้อ - เมืองปาน ระหว่าง กม.๒+๓๐๐ - กม. ๘+๐๐๐</p> <p>ตำบลบ้านเป้า อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง ระยะทาง ๕.๗๐๐ กิโลเมตร</p>

ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท				
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
	-	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	-	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	-
	แขนงทางหลวงลำปางที่ ๒ แขนงทางหลวงลำปางที่ ๑				
๙. หน่วยงานดำเนินการ	แขนงทางหลวงลำปางที่ ๑ แขนงทางหลวงลำปางที่ ๒				
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)				
๑๑. งบประมาณ	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท				
๑๒. ผลผลิต (Output)	สร้างความปลอดภัยในการเดินทางเพื่อสนับสนุนระบบขนส่งโลจิสติกส์ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๑				
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	ประชาชนได้รับความสะดวก ปลอดภัย จากการเดินทางผ่านทางหลวง				

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการเพิ่มผลิตภาพและคุณภาพสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงานที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสู่เกษตรสร้างสรรค์และเกษตรกรรมยั่งยืน
๓. แนวทางการพัฒนา	๑. ส่งเสริมเกษตรต้นทาง และเกษตรแปรรูปในพื้นที่ (NTFV) ของผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญและโดดเด่นในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ๓. พัฒนารูปแบบการผลิตเพื่อยกระดับมาตรฐานของสินค้าเกษตร
๔. หลักการและเหตุผล	<p>กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๑ ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน จังหวัดลำปาง และ จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนา ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๗๐) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ.๒๕๖๘ - ๒๕๗๐ <i>ประเด็นการพัฒนากิจกรรมที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์</i> เพื่อสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง และ ความยั่งยืนทางเศรษฐกิจและสังคม โดยอาศัยศักยภาพความโดดเด่น และโอกาสการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๑ โดยมีเป้าหมาย การพลิกโฉมกลุ่มจังหวัดให้สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก ขจัดจุดอ่อนแก้ไขปัญหาคความยากจนข้ามรุ่นของเกษตรกร และ เพื่อเป็นการสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ “ด้านเกษตรกรรมยั่งยืน และ ความมั่นคงทางอาหาร” สนับสนุนนโยบายแห่งรัฐที่จะทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอาหารของโลก จึงได้เสนอความเห็นขอข้อเสนอสันับสนุนแผนการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๑ เพื่อรองรับการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ - ล้านนา /Northern Economic Corridor : NEC - Creative LANNA</p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๑ เป็นศูนย์กลางด้านการเกษตรที่เข้มแข็ง มีความพร้อมและศักยภาพทางการเกษตรที่โดดเด่นโดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจ ผัก ผลไม้ ปศุสัตว์ แมลงสัตว์เศรษฐกิจ ได้แก่ ผึ้ง ครั่ง ของภาคเหนือตอนบน ๑ และ ผลผลิตพืชฤดูหนาว ซึ่งสามารถส่งเสริมพัฒนาให้เกิดการเชื่อมต่อระหว่างภาคการผลิตการเกษตร และการแปรรูปขั้นสูง เป็น “LANNA Food Valley” จะสามารถส่งผลให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ เพื่อก้าวสู่การเป็นแหล่งเพาะปลูก แหล่งแปรรูปผลผลิตอุตสาหกรรมเกษตร อาหาร และเกษตรสุขภาพ รองรับการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ และ การเป็นแหล่งสร้างความมั่นคงทาง</p>

	อาหาร และ ความเป็นครัวโลกของประเทศไทย โดยมีการขับเคลื่อนตามห่วงโซ่มูลค่า/Value Chain										
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๕.๑ เพื่อส่งเสริม สนับสนุนองค์ความรู้ นวัตกรรม การแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร ๕.๒ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ๕.๓ เพื่อยกระดับเศรษฐกิจการเกษตรมูลค่าสูงตามแนว BCG Model										
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๖.๑ จำนวนเกษตรกรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้รับองค์ความรู้ นวัตกรรม การผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น ๖.๒ จำนวนผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอาหารแปรรูปเพิ่มขึ้น ๖.๓ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรเพิ่มขึ้น										
๗. พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑										
๘. กิจกรรมหลัก											
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	การเพิ่มศักยภาพการผลิตแมลงเศรษฐกิจ (ผึ้ง) ให้มีคุณภาพได้มาตรฐานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม										
งบประมาณ	๒๖,๔๖๖,๔๔๐ บาท										
ผู้รับผิดชอบหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดลำพูน สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่										
	<table border="1"> <thead> <tr> <th>๒๕๖๖</th> <th>๒๕๖๗</th> <th>๒๕๖๘</th> <th>๒๕๖๙</th> <th>๒๕๗๐</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>๑๒,๐๙๒,๕๔๐</td> <td>๓,๓๗๓,๙๐๐</td> <td>๐</td> <td>๑๑,๐๐๐,๐๐๐</td> </tr> </tbody> </table>	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	-	๑๒,๐๙๒,๕๔๐	๓,๓๗๓,๙๐๐	๐	๑๑,๐๐๐,๐๐๐
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐							
-	๑๒,๐๙๒,๕๔๐	๓,๓๗๓,๙๐๐	๐	๑๑,๐๐๐,๐๐๐							
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	การเพิ่มศักยภาพการผลิตโคเนื้อคุณภาพดีของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๑										
งบประมาณ	๕,๒๔๖,๖๖๐ บาท										
ผู้รับผิดชอบหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานปศุสัตว์เขต ๕ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์ลำปาง ศูนย์วิจัยการผสมเทียมและเทคโนโลยีชีวภาพเชียงใหม่										
	<table border="1"> <thead> <tr> <th>๒๕๖๖</th> <th>๒๕๖๗</th> <th>๒๕๖๘</th> <th>๒๕๖๙</th> <th>๒๕๗๐</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>๓,๘๐๙,๓๖๐</td> <td>๑,๔๓๗,๓๐๐</td> <td>-</td> <td>-</td> </tr> </tbody> </table>	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	-	๓,๘๐๙,๓๖๐	๑,๔๓๗,๓๐๐	-	-
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐							
-	๓,๘๐๙,๓๖๐	๑,๔๓๗,๓๐๐	-	-							
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	พัฒนาการผลิตลำไยให้มีคุณภาพเพื่อรองรับตลาดทั้งในและต่างประเทศ										
งบประมาณ	๔,๑๔๐,๘๐๐ บาท										
	<table border="1"> <thead> <tr> <th>๒๕๖๖</th> <th>๒๕๖๗</th> <th>๒๕๖๘</th> <th>๒๕๖๙</th> <th>๒๕๗๐</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>๔,๑๔๐,๘๐๐</td> <td>-</td> <td>-</td> </tr> </tbody> </table>	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	-	-	๔,๑๔๐,๘๐๐	-	-
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐							
-	-	๔,๑๔๐,๘๐๐	-	-							

ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรจังหวัดลำพูน สำนักงานเกษตรจังหวัด ทั้ง ๔ จังหวัด
๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ	การพัฒนาการผลิตมะม่วงให้มีคุณภาพและยกระดับผลิตภัณฑ์มะม่วงเพื่อ เพิ่มมูลค่ารองรับตลาดทั้งในและต่างประเทศ ๕,๔๒๕,๖๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรจังหวัดลำพูน สำนักงานเกษตรจังหวัด ทั้ง ๔ จังหวัด
๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ	เพิ่มศักยภาพนมคุณภาพสูงล้านนาสู่สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications : GI) ๒,๓๓๔,๒๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	สำนักงานปศุสัตว์เขต ๕ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ทั้ง ๔ จังหวัด
๙. หน่วยงาน ดำเนินการ	สำนักงานปศุสัตว์เขต ๕
๑๐. ระยะเวลาใน การดำเนิน โครงการ	๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๔๓,๖๑๓,๗๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑๒.๑ เกิดวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการขนาดเล็ก ขนาดกลางในกลุ่ม จังหวัดภาคเหนือที่มีขีดความสามารถแปรรูปผลผลิตการเกษตรขั้นสูง ๑๒.๒ ได้ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอาหารแปรรูปสู่ตลาดและผู้บริโภค ๑๒.๓ การเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาเกษตรของ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๑
๑๓. ผลลัพธ์จาก การดำเนิน โครงการ (Outcome)	๑๓.๑ ผลผลิตการเกษตรเป็นปัจจัยวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมแปรรูป เกษตรอาหารรองรับอุตสาหกรรมเกษตรอาหารและสุขภาพในระเบียบ เศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ/NEC ๑๓.๒ รายได้ของเกษตรกรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๑ มีความ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ๑๓.๓ เกษตรกรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๑ สามารถหลุดพ้น ความยากจนข้ามรุ่น

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
ประเด็นการพัฒนาในกลุ่มจังหวัดที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตพืชบนที่สูง เพื่อผลิตสินค้าภายใต้มาตรฐานอาหารปลอดภัย
๒. ชื่อแผนงาน	การพัฒนาศักยภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสู่เกษตรสร้างสรรค์ และเกษตรกรรมยั่งยืน
๓. แนวทางการพัฒนา	ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์
๔. หลักการและเหตุผล	<p>รัฐบาลได้กำหนดนโยบายการพัฒนาประเทศด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bioeconomy, Circular Economy, Green Economy) เพื่อส่งเสริมการเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยใช้ทรัพยากรชีวภาพและวัฒนธรรมท้องถิ่นในการสร้างมูลค่าเพิ่ม ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีที่เน้นการพัฒนาการเกษตรให้มีคุณค่าและสามารถแข่งขันได้</p> <p>ปัจจุบันพื้นที่ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เช่น เชียงใหม่ และแม่ฮ่องสอน ยังมีบางพื้นที่เป็นภูเขาสูงและทุรกันดาร ทำให้การคมนาคมยากลำบาก ส่งผลให้ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมที่ต้องพึ่งพาผลผลิตเกษตรในสภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัด การขาดแคลนโครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการผลิต ทำให้เกษตรกรไม่สามารถเข้าถึงตลาดหรือผลิตสินค้าที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลได้ อีกทั้งปัญหาด้านการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวยังทำให้เกิดการสูญเสียของผลผลิตจำนวนมาก</p> <p>โครงการนี้จึงถูกจัดทำขึ้นเพื่อยกระดับการผลิตพืชผักอินทรีย์และผลไม้คุณภาพในพื้นที่สูง โดยเน้นการผลิตภายใต้มาตรฐานอาหารปลอดภัย เพื่อลดการสูญเสียของผลผลิตและเพิ่มมูลค่าของสินค้าเกษตร โครงการยังมุ่งเน้นการสร้างแหล่งเรียนรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรสมัยใหม่ให้แก่เกษตรกรในพื้นที่สูง เพื่อให้เกษตรกรสามารถพัฒนาศักยภาพและยกระดับคุณภาพผลผลิตของตนเอง รวมถึงการสร้างอาคารคัดบรรจุ ห้องเย็น และแหล่งแปรรูปผลผลิตเพื่อรองรับผลผลิตในปริมาณมาก ตลอดจนการส่งเสริมการใช้สารชีวภัณฑ์ที่ปลอดภัยต่อผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม</p> <p>นอกจากนี้ โครงการยังมุ่งเน้นการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกด้านการคมนาคมและการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร ลดปัญหาการเข้าถึงตลาดของเกษตรกรในพื้นที่ห่างไกล ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในระยะยาว ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม และสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจสำหรับเกษตรกรในพื้นที่สูงอย่างยั่งยืน</p>
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตพืชผักคุณภาพ และการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อผลิต สินค้าภายใต้มาตรฐานอาหารปลอดภัย ๒. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งสินค้าทางการเกษตร
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. พัฒนาเส้นทาง/โครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร ๒. สถานที่สำหรับคัดบรรจุผลผลิตทางการเกษตร

๗. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดแม่ฮ่องสอน														
๘. กิจกรรมหลัก															
<p>กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>เพิ่มศักยภาพการผลิตพืชผักอินทรีย์และผลไม้คุณภาพ และการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อผลิตสินค้าภายใต้มาตรฐานอาหารปลอดภัย</p> <p>๖๔,๘๓๕,๒๐๐ บาท</p> <table border="1" data-bbox="587 327 1423 427"> <tr> <td>๒๕๖๖</td> <td>๒๕๖๗</td> <td>๒๕๖๘</td> <td>๒๕๖๙</td> <td>๒๕๗๐</td> </tr> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>๖๔,๘๓๕,๒๐๐</td> <td>-</td> </tr> </table> <p>ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ (เกษตรที่สูง) สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดแม่ฮ่องสอน องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองแปง สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ สาขาแม่ฮ่องสอน</p>					๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	-	-	-	๖๔,๘๓๕,๒๐๐	-
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐											
-	-	-	๖๔,๘๓๕,๒๐๐	-											
๙. หน่วยงานดำเนินงาน	<p>ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ (เกษตรที่สูง) สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดแม่ฮ่องสอน/องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองแปง ร่วมกับ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ สาขาแม่ฮ่องสอน</p>														
๑๐. ระยะเวลาในการ ดำเนินงาน	๕ ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)														
๑๑. งบประมาณ	๖๔,๘๓๕,๒๐๐ บาท														
๑๒. ผลผลิต (Output)	<p>๑. โครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มศักยภาพในการขนส่งสินค้าทางการเกษตร</p> <p>๒. อาคารคัดบรรจุผลผลิต</p> <p>๓. เกษตรกรได้รับความรู้เทคโนโลยีด้านการเกษตรภายใต้ระบบมาตรฐานอาหารปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์และสามารถนำไปปฏิบัติได้</p> <p>๔. ส่งเสริมระบบการปลูกพืชภายใต้มาตรฐานอาหารปลอดภัย เกษตรอินทรีย์</p>														
๑๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	<p>๑. เกษตรกรสามารถขนส่งสินค้าได้อย่างสะดวกปลอดภัย</p> <p>๒. เกษตรกรสามารถผลิตพืชผักคุณภาพ และการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อผลิตสินค้าภายใต้มาตรฐานอาหารปลอดภัย และสร้างรายได้ให้เกษตรกรเพิ่มขึ้น</p>														

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการส่งเสริมการเกษตรมูลค่าสูงด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Science Technology and Innovation)
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงานที่ ๒ แผนพัฒนาลุ่มน้ำเมืองเกษตรอุตสาหกรรมสมดุลสร้างสรรค์
๓. แนวทางการพัฒนา	ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์
๔. หลักการและเหตุผล	<p>เกษตรกรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประสบปัญหาในการผลิตข้าวและกระเทียมที่ไม่ได้มาตรฐาน ทั้งยังขาดทักษะและองค์ความรู้พื้นฐานในการผลิตที่ถูกต้อง โดยเฉพาะการผลิตข้าวเพื่อแปรรูปมูลค่าสูงและกระเทียมที่มีคุณภาพส่งออก</p> <p>สำหรับการผลิตข้าว ขณะนี้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวบางส่วนไม่มีมาตรฐานการผลิตข้าวที่ตลาดโลกยอมรับ ซึ่งส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงเกินความจำเป็น เนื่องจากการใช้ปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ ดังนั้น การรวมกลุ่มเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดจึงเป็นสิ่งสำคัญ เกษตรกรควรแปรรูปข้าวเพิ่มมูลค่าโดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่แทนการขายข้าวเปลือก</p> <p>ในขณะเดียวกัน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ยังเป็นแหล่งปลูกกระเทียมที่สำคัญของประเทศไทย โดยมีพื้นที่ปลูกประมาณ ๔๓,๑๗๓ ไร่ และผลผลิตรวมประมาณ ๑๓๙,๓๙๑ ตันสด แต่มีการผลิตที่ไม่ได้มาตรฐาน GAP เพียงร้อยละ ๗ ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีความต้องการในการพัฒนาศักยภาพการผลิตกระเทียม</p> <p>ทั้งสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดลำปางและลำพูน ร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ เสนอกิจกรรมเพื่อขยายมาตรฐานการผลิตข้าวและกระเทียม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาองค์ความรู้ในการผลิตที่ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์นานาชาติ (IFOAM) และมาตรฐาน GAP การแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าตามความต้องการของตลาด ช่องทางการตลาด และการสร้างเครือข่ายเกษตรกร ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มรายได้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกรได้อย่างยั่งยืน</p> <p>การพัฒนาศักยภาพการผลิตในทั้งสองด้านนี้จะช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชนบนพื้นฐานของโอกาสและศักยภาพของเกษตรกรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ต่อไป</p>
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เกษตรกรผู้ปลูกข้าวและกระเทียมได้รับความรู้ในการผลิตตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์นานาชาติ (IFOAM) และมาตรฐาน GAP เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพในการผลิต</p> <p>๒. เกษตรกรมีความรู้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ข้าวและกระเทียมตามความต้องการของตลาด เพื่อเพิ่มมูลค่าและสร้างรายได้ที่สูงขึ้น</p>

หัวข้อ	รายละเอียด										
	<p>๓. เกษตรกรสามารถจำหน่ายผลิตภัณฑ์ได้ในราคาสูงกว่าราคาท้องตลาด โดยมีการสร้างการเชื่อมโยงตลาดระหว่างผู้ประกอบการและเกษตรกร</p> <p>๔. มีการสร้างข้อมูลเพื่อส่งเสริมเกษตรกรที่ประสงค์ขอรับมาตรฐานเกษตรอินทรีย์นานาชาติ (IFOAM) และมาตรฐาน GAP รวมถึงสร้างเครือข่ายการเชื่อมโยงการตลาดระหว่างผู้ประกอบการและเกษตรกร</p>										
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>๑. เกษตรกรผู้ปลูกข้าวได้รับความรู้ในการผลิตข้าวที่ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์นานาชาติ (IFOAM) และอื่น ๆ ในระดับเดียวกัน จำนวน ๒๘๐ คน</p> <p>๒. เกษตรกรผู้ปลูกข้าวได้รับความรู้ในการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าตามความต้องการของตลาด</p> <p>๓. เกษตรกรมีช่องทางการจำหน่ายข้าวเปลือกได้ในราคาสูงกว่าราคาท้องตลาด ไม่น้อยกว่า ๒ ช่องทาง</p> <p>๔. สร้างเครือข่ายเกษตรกรผู้ปลูกข้าวที่ประสงค์ขอรับมาตรฐานเกษตรอินทรีย์นานาชาติ (IFOAM) และอื่น ๆ ในระดับเดียวกัน จำนวน ๑ เครือข่าย</p> <p>๕. เกษตรกรเป้าหมาย มีความรู้ในการผลิตกระเทียมคุณภาพและกระเทียมโทน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๖. เกษตรกรเป้าหมาย มีความรู้และทักษะการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชในกระเทียมอย่างถูกวิธี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๗. เกษตรกรเป้าหมาย มีความรู้ในการเพิ่มมูลค่าจากกระเทียม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๘. มีการจัดการสัมมนาเชื่อมโยงการตลาด ๑ ครั้ง</p>										
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำพูน และจังหวัดลำปาง</p>										
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>											
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ: ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง:</p>	<p>ขยายมาตรฐานการผลิตข้าวและแปรรูปข้าวเพื่อเพิ่มมูลค่าสูง ๗๕๐,๐๐๐ บาท</p> <table border="1" data-bbox="564 1469 1406 1570"> <thead> <tr> <th>๒๕๖๖</th> <th>๒๕๖๗</th> <th>๒๕๖๘</th> <th>๒๕๖๙</th> <th>๒๕๗๐</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>๗๕๐,๐๐๐</td> <td>-</td> </tr> </tbody> </table> <p>๑. สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดลำปาง ๒. สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดลำพูน</p> <p>๑. หอการค้าจังหวัดลำปาง ๒. วิสาหกิจชุมชนข้าวทิพย์ช้าง ๓. มูลนิธิสุทธธีรรัตน์ อยู่วิทยา</p>	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	-	-	-	๗๕๐,๐๐๐	-
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐							
-	-	-	๗๕๐,๐๐๐	-							
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ:</p>	<p>การยกระดับกระเทียมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ คู่กระเทียมมูลค่าสูง ๑,๘๑๔,๘๐๐ บาท</p> <table border="1" data-bbox="564 1957 1406 2051"> <thead> <tr> <th>๒๕๖๖</th> <th>๒๕๖๗</th> <th>๒๕๖๘</th> <th>๒๕๖๙</th> <th>๒๕๗๐</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>๑,๘๑๔,๘๐๐</td> <td>-</td> </tr> </tbody> </table>	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	-	-	-	๑,๘๑๔,๘๐๐	-
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐							
-	-	-	๑,๘๑๔,๘๐๐	-							

หัวข้อ	รายละเอียด
ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง:	สำนักงานเกษตรจังหวัดลำพูน สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานเกษตรจังหวัดแม่ฮ่องสอน สำนักงานเกษตรจังหวัดลำปาง
๙. หน่วยดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่
๑๐. ระยะเวลาดำเนินโครงการ	๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
๑๑. งบประมาณ	๑๒,๕๖๔,๘๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	<p>๑. เกษตรกรผู้ปลูกข้าวได้รับความรู้ในการผลิตข้าวที่ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์นานาชาติ (IFOAM) การผลิตกระเทียมคุณภาพและกระเทียมโทน</p> <p>๒. เกษตรกรได้รับความรู้ในการแปรรูปข้าวเพื่อเพิ่มมูลค่าตามความต้องการของตลาด และการเพิ่มมูลค่าจากกระเทียม</p> <p>๓. เกษตรกรได้รับความรู้และทักษะการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชในกระเทียมอย่างถูกวิธี</p> <p>๓. เกษตรกรมีช่องทางการจำหน่ายข้าวเปลือกได้ในราคาสูงกว่าราคาท้องตลาดไม่น้อยกว่า ๒ ช่องทาง</p> <p>๔. สร้างเครือข่ายเกษตรกรผู้ปลูกข้าวที่ประสงค์ขอรับมาตรฐานเกษตรอินทรีย์นานาชาติ (IFOAM) และอื่น ๆ ในระดับเดียวกัน</p> <p>๕. มีการจัดการสัมมนาเชื่อมโยงการตลาด</p>
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. เกษตรกรผู้ปลูกข้าวได้รับความรู้ในการผลิตข้าวที่ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์นานาชาติ (IFOAM) และอื่น ๆ ในระดับเดียวกัน จำนวน ๒๘๐ คน</p> <p>๒. เกษตรกรผู้ปลูกข้าวได้รับความรู้ในการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าตามความต้องการของตลาด</p> <p>๓. เกษตรกรมีช่องทางการจำหน่ายข้าวเปลือกได้ในราคาสูงกว่าราคาท้องตลาดไม่น้อยกว่า ๒ ช่องทาง</p> <p>๔. สร้างเครือข่ายเกษตรกรผู้ปลูกข้าวที่ประสงค์ขอรับมาตรฐานเกษตรอินทรีย์นานาชาติ (IFOAM) และอื่น ๆ ในระดับเดียวกัน จำนวน ๑ เครือข่าย</p> <p>๕. เกษตรกรสามารถผลิตกระเทียมที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน GAP ร้อยละ ๓๐ (จากเกษตรกรเป้าหมาย จำนวน ๔๓๐ ราย) และมีพื้นที่ปลูกกระเทียมโทนต้นแบบอย่างน้อยกลุ่มละ ๒ ไร่ (รวม ๒๑ กลุ่ม ๔๒ ไร่)</p> <p>๖. เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้นจากผลผลิตกระเทียมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อราย</p> <p>๗. สุขภาพของเกษตรกรและผู้บริโภคดีขึ้น</p>

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
ประเด็นการพัฒนาภูมิภาคจังหวัดที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการการประชาสัมพันธ์และขยายตลาดสินค้าเกษตรกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงานที่ ๒ แผนพัฒนาล้านนาเมืองเกษตรอุตสาหกรรมสมดุลสร้างสรรค์
๓. แนวทางการพัฒนา	4. ส่งเสริมการสร้างโอกาสในการจำหน่ายเพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ
๔. หลักการและเหตุผล	<p>ภาคเหนือเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ (Biodiversity) หรือ ทรัพยากรชีวภาพ (Bioresource) ซึ่งเป็นฐานสำคัญของการวิจัยและพัฒนาต่อยอดด้านการเกษตร การเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชีวภาพซึ่งเป็นส่วนสำคัญของเศรษฐกิจสีเขียวและการพัฒนาการท่องเที่ยวเฉพาะทาง (Niche Tourism) อาทิ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศการท่องเที่ยว เชิงธรรมชาติ ประกอบกับพฤติกรรมของผู้บริโภคและกระแสการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลต่อการเลือกซื้อสินค้าและบริการที่มุ่งเน้นสินค้าที่มีรูปแบบไม่ซ้ำใคร (Unique Product) มีความแตกต่างอย่างเป็นเอกลักษณ์ และให้ความสำคัญกับสุขภาพการบริโภคสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการบริโภค สินค้าแนวอนุรักษ์ ส่งผลให้สินค้าและบริการในเชิงวัฒนธรรม สินค้าสร้างสรรค์ เกษตรอินทรีย์ แพทย์ทางเลือกได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น ตลอดจนพื้นที่ภาคเหนือมีความพร้อมในการเชื่อมโยงด้านการค้าและบริการ กับพื้นที่เศรษฐกิจภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตลอดจนเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง และเอเชียใต้ โดยมีความพร้อมของโครงข่ายคมนาคมตามแนวเหนือ - ใต้ (North - South Economic Corridor) และแนวตะวันออก - ตะวันตก (East - West Economic Corridor) มีแผนก่อสร้างโครงการพื้นฐาน ขนาดใหญ่ อาทิ รถไฟทางคู่ รถไฟความเร็วสูง การขยายท่าอากาศยาน ส่งผลให้เกิดโอกาสในการขยาย เศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยว การค้า การลงทุน บริการ การศึกษานานาชาติ ธุรกิจบริการสุขภาพ และการแพทย์ รวมถึงแผนการพัฒนาระบบโครงข่ายโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน</p> <p>การพัฒนาและยกระดับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ จึงจำเป็นที่จะต้องนำศักยภาพต่าง ๆ ของพื้นที่ มาใช้ในการต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพและโอกาส เพื่อสร้างมูลค่าสูงตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศ เพื่อนบ้านในการเสริมสร้างขีดความสามารถของธุรกิจท้องถิ่นเพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค การตระหนักและให้ความสำคัญกับภาคการเกษตรตามแนวทางการพัฒนาภาคเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาการผลิตตามระบบ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>เกษตรกรรมยั่งยืน เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูง โดยส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย ต่อยอดสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ทั้งระดับชุมชนและมาตรฐานสากล สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้านที่สามารถพัฒนาเป็นเกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์ รวมถึงสนับสนุนการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเกษตรกรในการพัฒนาการผลิต และการตลาด ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมและภูมิปัญญามาปรับใช้ในกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางการเกษตรทั้งระบบ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตรทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนการแปรรูป ผลผลิต ส่งเสริมแนวคิด Food Valley โดยพัฒนาองค์ความรู้เกษตรกรและผู้ประกอบการ SMEs เพื่อต่อยอดการผลิตสู่การแปรรูปและการตลาด ตลอดจนพัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะ รวมถึงสร้างการรับรู้ เพื่อสร้างโอกาสทางการตลาดให้กับเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ และผู้ที่เกี่ยวข้องในธุรกิจภาคการเกษตร ภายใต้การดำเนินโครงการจัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่ายสินค้า “Northern Agriculture and Innovation Fair” ที่เป็นงานแสดงและจำหน่ายสินค้าแบบครบวงจรในห่วงโซ่คุณค่าธุรกิจด้านการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ อันจะส่งผลให้เกิดการพัฒนา ยกระดับมูลค่าทางเศรษฐกิจภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ให้เติบโตอย่างยั่งยืนต่อไป</p>
<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน เพิ่มโอกาสในการเข้าสู่ตลาด และการขยายช่องทางการตลาดให้กับผู้ประกอบการสินค้าเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เกษตรแปรรูป เกษตรมูลค่าสูง เกษตรสร้างสรรค์ เกษตรนวัตกรรม ฯลฯ ผู้ผลิตและผู้ประกอบการในห่วงโซ่คุณค่าด้านการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ๒. เพื่อประชาสัมพันธ์ สร้างภาพลักษณ์ และสร้างการรับรู้ ให้กับผู้บริโภค กลุ่มเป้าหมายของสินค้าเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เกษตรแปรรูป เกษตรมูลค่าสูง เกษตรสร้างสรรค์ เกษตรนวัตกรรม เกษตรครบวงจร ฯลฯ ในวงกว้าง ๓. เพื่อให้การขับเคลื่อนเศรษฐกิจในภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ให้เกิดความเข้มแข็ง ต่อเนื่อง และยั่งยืน
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ผู้ผลิต ผู้ประกอบการสินค้าเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เกษตรแปรรูป เกษตรมูลค่าสูง เกษตรสร้างสรรค์ เกษตรนวัตกรรม เกษตรครบวงจร ฯลฯ มีช่องทางการจำหน่ายสินค้าเพิ่มขึ้น ๒. สร้างรายได้ให้เกษตรกรจากการขายสินค้าเพิ่มมากขึ้น
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>จังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง และลำพูน</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	

หัวข้อ	รายละเอียด										
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ:</p> <p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การจัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่ายสินค้า “Northern Agriculture Innovation Fair”</p> <p>๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <table border="1" data-bbox="566 409 1321 499"> <thead> <tr> <th>๒๕๖๖</th> <th>๒๕๖๗</th> <th>๒๕๖๘</th> <th>๒๕๖๙</th> <th>๒๕๗๐</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>๑๐,๐๐๐,๐๐๐</td> <td>๑๐,๐๐๐,๐๐๐</td> </tr> </tbody> </table> <p>สำนักงานพาณิชย์จังหวัดลำพูน สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ทั้ง ๔ จังหวัด</p>	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	-	-	-	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐							
-	-	-	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐							
<p>๙. หน่วยดำเนินการ</p>	<p>สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ทั้ง ๔ จังหวัด</p>										
<p>๑๐. ระยะเวลาดำเนินโครงการ</p>	<p>๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐</p>										
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สิบล้านบาทถ้วน)</p>										
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑. เพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้า และสร้างโอกาสทางการตลาด ให้กับเกษตรกรกลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ผู้ผลิต ผู้ประกอบการสินค้าเกษตรปลอดภัยเกษตรอินทรีย์ เกษตรแปรรูป เกษตรมูลค่าสูง เกษตรสร้างสรรค์ เกษตรนวัตกรรมเกษตรครบวงจร ฯลฯ อย่างน้อย ๒ ช่องทาง</p> <p>๒. เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ผู้ผลิต ผู้ประกอบการสินค้าเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เกษตรแปรรูป เกษตรมูลค่าสูง เกษตรสร้างสรรค์ เกษตรนวัตกรรมเกษตรครบวงจร ฯลฯ มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายสินค้า</p> <p>๓. เกิดการพัฒนา และยกระดับภาพลักษณ์การจัดงานแสดงและจำหน่ายสินค้าแบบครบวงจรในห่วงโซ่คุณค่าด้านการเกษตร</p>										
<p>๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>๑. มูลค่าการค้า การลงทุน ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ในธุรกิจเกษตร รวมถึงธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องเกิดการขยายตัวทั้งในเชิงปริมาณ และการผลักดันให้เกิดการพัฒนาธุรกิจการเกษตรยุคใหม่</p> <p>๒. ส่งเสริมให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดี สร้างการรับรู้ของตลาดผู้บริโภคด้านการเกษตรให้เป็นที่รู้จักในวงกว้าง</p> <p>๓. เศรษฐกิจภาพรวมในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ในภาคการเกษตรเกิดการขยายตัว มีการกระจายรายได้ การจ้างงาน การสร้างอาชีพ สู่ชุมชนได้อย่างยั่งยืน</p>										

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน PM ๒.๕

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าหมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM 2.5) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงานที่ ๑ ส่งเสริมเศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ
๓. แนวทางการพัฒนา	การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน (Low PM Economy)
๔. หลักการและเหตุผล	ด้วยในห้วงเดือนธันวาคม - พฤษภาคม ของทุกปี จังหวัดในภาคเหนือตอนบนจะประสบปัญหาหมอกควันไฟป่า และฝุ่นละอองขนาดเล็ก ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และระบบเศรษฐกิจ ซึ่งกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้ให้ความสำคัญและกำหนดให้เป็นประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้รับการประสานการปฏิบัติจากจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน) เพื่อบูรณาการความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าและฝุ่นควันในพื้นที่ร่วมกัน ซึ่งปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อในวงกว้างทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม มีผลให้จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจ สูญเสียโอกาสด้านการท่องเที่ยวจำนวนมาก รวมทั้งผลกระทบด้านสังคม ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ ได้แก่ โรคทางเดินหายใจ โรคหัวใจและหลอดเลือด โรคตาอักเสบ โรคผิวหนังอักเสบ และค่าเสียโอกาสด้านสุขภาพจำนวนมาก สถานการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและความมั่นคงทางเศรษฐกิจของรัฐซึ่งส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้บูรณาการความร่วมมือ และงบประมาณในการดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเต็มที่แต่ยังมีข้อจำกัดในการสนับสนุนการดำเนินการในบางส่วน
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อแก้ไขปัญหาแก้ไขปัญหาไฟป่า และฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน)
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละออง (PM๒.๕) เกินเกณฑ์มาตรฐานลดลง
๗. พื้นที่เป้าหมาย	ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง และลำพูน)
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	การสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่า หมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) ในช่วงเผชิญเหตุของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

<p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>งบประมาณ ๑๑,๗๒๓,๔๐๐ บาท</p> <table border="1" data-bbox="608 174 1394 264"> <thead> <tr> <th>๒๕๖๖</th> <th>๒๕๖๗</th> <th>๒๕๖๘</th> <th>๒๕๖๙</th> <th>๒๕๗๐</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>๑๑,๒๒๔,๒๐๐</td> <td>-</td> </tr> </tbody> </table> <p>ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต ๑๐ ลำปาง สำนักงาน ปก.จังหวัดเชียงใหม่ สำนักงาน ปก.จังหวัดลำพูน สำนักงาน ปก.จังหวัดลำปาง สำนักงาน ปก.จังหวัดแม่ฮ่องสอน</p>	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	-	-	-	๑๑,๒๒๔,๒๐๐	-
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐							
-	-	-	๑๑,๒๒๔,๒๐๐	-							
<p>๙. หน่วยงานดำเนินการ</p>	<p>ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต ๑๐ ลำปาง สำนักงาน ปก.จังหวัดเชียงใหม่ สำนักงาน ปก.จังหวัดลำพูน สำนักงาน ปก.จังหวัดลำปาง สำนักงาน ปก.จังหวัดแม่ฮ่องสอน</p>										
<p>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	<p>๕ ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p>										
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>ระบุจำนวนงบประมาณ ๑๑,๗๒๓,๔๐๐ บาท (สิบเอ็ดล้านเจ็ดแสนสองหมื่นสามพันสี่ร้อยบาทถ้วน)</p>										
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>ค่าฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM 2.5) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน</p>										
<p>๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีคุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน</p>										

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน PM ๒.๕

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นควันและไฟป่าในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงานที่ ๒ การแก้ไขและป้องกัน และควบคุมปัญหาไฟป่าและหมอกควันในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๓. แนวทางการพัฒนา	๓. สร้างมาตรการลดการเผาทั้งรูปแบบของการส่งเสริมอาชีพและการบูรณาการอย่างมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ป่าชุมชน เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว และอากาศบริสุทธิ์ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ อย่างยั่งยืน
๔. หลักการและเหตุผล	<p>กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีพื้นที่ประมาณ ๔๙,๘๒๘.๑๖๓ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓๑,๑๔๒,๖๐๒ ไร่ สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ภูเขาและที่ราบเชิงเขา ประมาณ ๗๑.๒๓ % ของพื้นที่ทั้งหมด หรือประมาณ ๒๒,๑๘๓,๘๘๔ ไร่ และมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งจากสภาพภูมิประเทศมีลักษณะพื้นที่เป็นราบลุ่ม ล้อมรอบด้วยภูเขา เมื่อความกดอากาศสูงจากประเทศจีนแผ่ปกคลุม เข้ามาในระหว่างเดือนธันวาคมถึงเดือนเมษายน ส่งผลให้อากาศเคลื่อนตัวช้า ไม่ถ่ายเท ประกอบกับในช่วงเดือนกุมภาพันธ์และเดือนมีนาคม เกิดฝุ่นควันที่มาจากการเผาในพื้นที่โล่ง ได้แก่ การเผาป่า การเผาขยะ การเผาพื้นที่รกร้างว่างเปล่า สภาพอากาศที่แห้งและนิ่งทำให้ฝุ่นละอองที่เกิดขึ้นสามารถแขวนลอยอยู่ในอากาศได้นาน ในช่วงเวลาดังกล่าว ภาคเหนือตอนบนโดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดแม่ฮ่องสอน จึงประสบปัญหาฝุ่นควันรุนแรงและส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน การคมนาคมทางอากาศ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมบริการที่เกี่ยวข้องอย่างรุนแรง (เฉียมใจ เครือสุวรรณ และคณะ,๒๕๕๒) ซึ่งในรอบหลายปีที่ผ่านมาได้ประสบปัญหาฝุ่นควันจากไฟป่าปกคลุมพื้นที่อย่างรุนแรง โดยตรวจพบแนวโน้มของปริมาณฝุ่นละออง ขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM๒.๕) เพิ่มสูงขึ้น ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายนของทุกปี ประกอบกับในช่วงเวลาดังกล่าวมีอากาศเย็น สภาพอากาศแห้งและนิ่ง ทำให้ฝุ่นละอองแขวนลอยอยู่ได้นาน ไม่สามารถกระจายออกไปและตกลงพื้นก่อให้เกิดสภาพฟ้าหาลัว มีฝุ่นควันปกคลุมทัศนวิสัยต่ำกว่า ๑ กิโลเมตรแทบทุกพื้นที่ ส่งผลกระทบต่อสถานะทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยว และสุขอนามัยของประชาชนโดยรวม</p> <p>จากสภาพปัญหาฝุ่นควันปกคลุมพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ สาเหตุส่วนหนึ่งเกิดจากไฟป่า และการเผาเศษวัชพืชเพื่อเตรียมพื้นที่ทางการเกษตรของราษฎรในพื้นที่ นอกจากนี้ จากข้อมูล HOTSPOT ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ยังพบว่าเกิดปัญหาไฟป่าตามแนวชายแดนของประเทศเพื่อนบ้าน ในช่วงเวลาเดียวกัน จนส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศในพื้นที่ โดยมีปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM2.5) มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นในทุกพื้นที่ผลกระทบต่อสุขภาพจากปัญหาฝุ่นควันที่มีการศึกษา วิจัยโดยสถาบันการศึกษาพบว่า มีผลกระทบต่อในด้านต่าง ๆ เช่น ศึกษาโครงการนำร่องเพื่อพัฒนาระบบเฝ้าระวัง</p>

คุณภาพอากาศในแอ่งเชียงใหม่ - ลำพูน โดยคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดย นายแพทย์พงศ์เทพ วิวรรณเดชะ และคณะ, (๒๕๕๑) พบว่าคุณภาพอากาศที่เลวลงส่งผล ต่อสุขภาพในเด็กที่เป็นหอบหืดได้จริง ดังนั้น มาตรการการรณรงค์เรื่องคุณภาพอากาศ จะต้องดำเนินการต่อไปอย่างเข้มงวด เพราะมีฉะนั้นแล้วกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง เช่น กลุ่ม ผู้ป่วยโรคหอบหืดจะได้รับผลกระทบทางลบต่อสุขภาพ ซึ่งย่อมมีผลต่อคุณภาพชีวิต และ เศรษฐกิจ ทั้งต่อตัวผู้ป่วย ครอบครัว และพบว่าแม้สารมลพิษจะยังไม่เกินค่ามาตรฐานแต่ได้ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพแล้ว ประชาชนในพื้นที่นอกเมืองจะได้รับมลพิษฝุ่นและ สารพิษ บนฝุ่นในลักษณะ “ปริมาณน้อย ๆ แต่มีระยะเวลาานาน หรือ low dose long term exposure” ซึ่งเป็นการรับสัมผัสเรื้อรัง จะทำให้มีการสะสมของสารพิษโดยเฉพาะ กลุ่มสารพีเอเอช ซึ่งมีหลายชนิดที่เป็นสารก่อมะเร็งในมนุษย์ได้ เห็นได้จากการมีระดับ สาร ๑-ไอเอชพี สูงกว่า ในกลุ่มที่อยู่ในเมือง สำหรับการเผาในที่โล่งขนาดใหญ่ เกิดจากการ เผาในภาคเกษตรกรรม และไฟฟ้า ซึ่งมีระยะเวลาประมาณเดือนเศษๆ ระหว่างปลายเดือน กุมภาพันธ์ ถึงเดือนมีนาคม หรือต้นเดือนเมษายน ทำให้เกิดมลพิษฝุ่นสูงมากปกคลุม ท้องฟ้าทั่วภาคเหนือตอนบนของประเทศ การสัมผัสมลพิษฝุ่นในช่วงนี้จะเป็นลักษณะ “ปริมาณสูงมาก แต่มีระยะเวลาสั้น หรือ high dose short term exposure” ซึ่งเป็น การสัมผัสแบบเฉียบพลันระยะสั้น จะเกิดอาการโรคระบบทางเดินหายใจเฉียบพลันได้ โดยเฉพาะในกลุ่มเสี่ยงสูง โดยเฉพาะผู้ที่มีโรคประจำตัว เช่น โรคหอบหืด โรคหัวใจ และโรค เรื้อรังอื่น ๆ (ทิพวรรณ ประภามณฑล และคณะ, ๒๕๕๓)

จากการศึกษารวบรวมองค์ความรู้และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมที่สนับสนุน การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเผาในที่โล่ง (พลฤกษ์ ยิบมันตะสิริ ,๒๕๕๒) โดยได้นำเสนอ ภาพรวมของแนวทางการแก้ไขซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมหลัก ๔ ประการ ได้แก่ (๑) กิจกรรมที่เกื้อหนุนต่อการลดการเผาในที่โล่ง เช่น แผนปฏิบัติงานที่เชื่อมโยงกิจกรรม ในพื้นที่กับแผนปฏิบัติการระดับจังหวัด การรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การให้ความรู้ และ กระบวนการสร้างจิตสำนึกด้านพิทักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเทคโนโลยีการใช้วัสดุ เหลือใช้ ทางการเกษตรหรือครุภัณฑ์ไปทำปุ๋ยหมัก การเผาขยะอย่างถูกวิธี วิธีการทำ “ป่า เปียง” ด้วยวิธีการผายชะลอน้ำ (๒) มาตรการที่สร้างแรงจูงใจเพื่อลดการเผา เช่น การ สนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ชุดป้องกันไฟฟ้า สนับสนุนเครื่องมือ อุปกรณ์เฝ้าระวัง เครื่องย่อยเศษไม้ การให้รางวัล (๓) มาตรการควบคุม กำกับ ด้วย กฎระเบียบต่าง ๆ ตามบทกฎหมาย เทศบัญญัติที่กำหนด โดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนข้อตกลงและกติกาที่ชุมชนกำหนดร่วมกัน (๔) ข้อเสนอแนะทางยุทธศาสตร์ ในการลดปัญหาฝุ่นควันอย่างยั่งยืน ควรครอบคลุมประเด็นการออกแบบกิจกรรมและ โครงการที่มีความเชื่อมโยงกับวิถีการดำเนินชีวิตทางการเกษตร เช่น การอนุรักษ์ป่าและ แหล่งน้ำที่นำไปสู่ความยั่งยืนของระบบเกษตร กระบวนการเชิงนโยบายที่สนับสนุน การปฏิบัติโดยคำนึงถึงเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและโครงสร้างทางสังคม โดยการออกแบบ กิจกรรมและโครงการภายใต้เหตุผลทางเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ทางสังคมของคน ในชุมชน

<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>(๑) เพื่อส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนและชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาไฟป่าและฝุ่นควันในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑</p> <p>(๒) เพื่อบูรณาการการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ ให้บังเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น</p>										
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>๑. จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละออง (PM๒.๕) เกินเกณฑ์มาตรฐาน ลดลง</p> <p>๒. จำนวนจุด Hotspot ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ลดลง</p>										
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑</p>										
<p>๘. กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การจัดทำแนวกันไฟเพื่อป้องกันและควบคุมปัญหาฝุ่นควันและไฟป่า</p> <p>๘๐,๑๔๗,๖๐๐ บาท</p> <table border="1" data-bbox="448 645 1431 741"> <thead> <tr> <th>๒๕๖๖</th> <th>๒๕๖๗</th> <th>๒๕๖๘</th> <th>๒๕๖๙</th> <th>๒๕๗๐</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>๒๐,๙๖๐,๘๐๐</td> <td>๒๓,๓๕๔,๘๐๐</td> <td>๑๗,๙๑๖,๐๐๐</td> <td>๑๗,๙๑๖,๐๐๐</td> </tr> </tbody> </table> <p>สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ เชียงใหม่</p> <p>๑. สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ ลำปาง</p> <p>๒. สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ สาขาแม่ฮ่องสอน</p> <p>๓. สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ เชียงใหม่</p> <p>๔. สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ ลำปาง</p> <p>๕. สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ สาขาแม่สะหริียง</p> <p>๖. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดแม่ฮ่องสอน</p> <p>๗. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่</p> <p>๘. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดลำพูน</p> <p>๙. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดลำปาง</p>	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	-	๒๐,๙๖๐,๘๐๐	๒๓,๓๕๔,๘๐๐	๑๗,๙๑๖,๐๐๐	๑๗,๙๑๖,๐๐๐
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐							
-	๒๐,๙๖๐,๘๐๐	๒๓,๓๕๔,๘๐๐	๑๗,๙๑๖,๐๐๐	๑๗,๙๑๖,๐๐๐							
<p>๘. กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การลาดตระเวนเพื่อป้องกันและควบคุมปัญหาฝุ่นควันและไฟป่า</p> <p>๘๗,๘๔๐,๐๐๐ บาท</p> <table border="1" data-bbox="448 1361 1431 1458"> <thead> <tr> <th>๒๕๖๖</th> <th>๒๕๖๗</th> <th>๒๕๖๘</th> <th>๒๕๖๙</th> <th>๒๕๗๐</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>๔๑,๐๔๐,๐๐๐</td> <td>๑๒,๗๘๐,๐๐๐</td> <td>๑๗,๐๑๐,๐๐๐</td> <td>๑๗,๐๑๐,๐๐๐</td> </tr> </tbody> </table> <p>สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ เชียงใหม่</p> <p>๑. สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ ลำปาง</p> <p>๒. สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ สาขาแม่ฮ่องสอน</p> <p>๓. สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ เชียงใหม่</p> <p>๔. สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ ลำปาง</p> <p>๕. สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ สาขาแม่สะหริียง</p> <p>๖. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดแม่ฮ่องสอน</p> <p>๗. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่</p> <p>๘. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดลำพูน</p> <p>๙. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดลำปาง</p>	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	-	๔๑,๐๔๐,๐๐๐	๑๒,๗๘๐,๐๐๐	๑๗,๐๑๐,๐๐๐	๑๗,๐๑๐,๐๐๐
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐							
-	๔๑,๐๔๐,๐๐๐	๑๒,๗๘๐,๐๐๐	๑๗,๐๑๐,๐๐๐	๑๗,๐๑๐,๐๐๐							

<p>๘. กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง</p>	<p>ปลูกแฝกเพื่อป้องกันการพังทลายหน้าดิน ๑๖,๘๓๐,๐๐๐ บาท</p> <table border="1" data-bbox="443 286 1433 383"> <thead> <tr> <th>๒๕๖๖</th> <th>๒๕๖๗</th> <th>๒๕๖๘</th> <th>๒๕๖๙</th> <th>๒๕๗๐</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>๘,๔๑๕,๐๐๐</td> <td>๘,๔๑๕,๐๐๐</td> </tr> </tbody> </table> <p>สำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ สาขาแม่ฮ่องสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> สำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ ลำปาง สำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ สาขาแม่ฮ่องสอน สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ ลำปาง สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ สาขาแม่สะเรียง สำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ เชียงใหม่ 	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	-	-	-	๘,๔๑๕,๐๐๐	๘,๔๑๕,๐๐๐
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐							
-	-	-	๘,๔๑๕,๐๐๐	๘,๔๑๕,๐๐๐							
<p>๘. กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง</p>	<p>การส่งเสริมการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์และฟื้นฟูป่า ๑๑,๗๙๐,๐๐๐ บาท</p> <table border="1" data-bbox="443 889 1433 985"> <thead> <tr> <th>๒๕๖๖</th> <th>๒๕๖๗</th> <th>๒๕๖๘</th> <th>๒๕๖๙</th> <th>๒๕๗๐</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>๕,๘๙๕,๐๐๐</td> <td>-</td> <td>๕,๘๙๕,๐๐๐</td> </tr> </tbody> </table> <p>สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดแม่ฮ่องสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดลำพูน สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดลำปาง 	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	-	-	๕,๘๙๕,๐๐๐	-	๕,๘๙๕,๐๐๐
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐							
-	-	๕,๘๙๕,๐๐๐	-	๕,๘๙๕,๐๐๐							
<p>๘. กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การส่งเสริมการสร้างมูลค่าสูงจากขยะ (Upcycling) ตามภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อลดการเผาและ PM๒.๕ ๗,๖๑๒,๐๐๐ บาท</p> <table border="1" data-bbox="443 1368 1433 1464"> <thead> <tr> <th>๒๕๖๖</th> <th>๒๕๖๗</th> <th>๒๕๖๘</th> <th>๒๕๖๙</th> <th>๒๕๗๐</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>๓,๘๐๖,๐๐๐</td> <td>-</td> <td>๓,๘๐๖,๐๐๐</td> </tr> </tbody> </table> <p>สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑ (เชียงใหม่)</p> <p>สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๒ (ลำปาง)</p>	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	-	-	๓,๘๐๖,๐๐๐	-	๓,๘๐๖,๐๐๐
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐							
-	-	๓,๘๐๖,๐๐๐	-	๓,๘๐๖,๐๐๐							
<p>๙. หน่วยงาน ดำเนินการ</p>	<p>หน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักของโครงการ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ เชียงใหม่</p> <p>หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ</p> <ol style="list-style-type: none"> สำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ ลำปาง สำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ สาขาแม่ฮ่องสอน สำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ เชียงใหม่ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ ลำปาง สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ สาขาแม่สะเรียง สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดแม่ฮ่องสอน สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดลำพูน 										

	๙. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดลำปาง
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)
๑๑. งบประมาณ	๒๐๔,๒๑๙,๖๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละออง (PM๒.๕) เกินเกณฑ์มาตรฐาน ลดลง (<๕๓ วัน) ๒. จำนวนจุด Hotspot ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ลดลง (<๓๐,๐๖๙ จุด)
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	(๑) สถานการณ์ปัญหาฝุ่นควันในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีแนวโน้มดีขึ้น ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาหมอกพิษฝุ่นควัน (๒) มีประชาชนเข้าร่วมโครงการ และให้ความสนใจในแนวทางการป้องกัน และแก้ไขปัญหาไฟป่าและฝุ่นควันที่เกิดขึ้นในพื้นที่ รวมทั้งเสนอแนวทางในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาดังกล่าวแบบบูรณาการ

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน PM ๒.๕

หัวข้อ	รายละเอียด										
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพทรัพยากรด้านป่าไม้ ดิน และน้ำอย่างยั่งยืน										
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงานที่ ๒ การแก้ไขและป้องกัน และควบคุมปัญหาไฟป่าและหมอกควันในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑										
๓. แนวทางการพัฒนา	การบริหารจัดการอนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เติบโตอย่างยั่งยืน										
๔. หลักการและเหตุผล	เป็นการจัดการบริหารพื้นที่ลุ่มน้ำให้เกิดประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม สร้างรายได้เศรษฐกิจให้ประชาชนในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหลักของโครงการ สร้างความ ชุ่มชื้น ในพื้นที่ป่ารักษาระบบนิเวศให้สมดุลเกิดการอุ้มน้ำ ต้นไม้เจริญเติบโตได้ดียิ่งขึ้นพัฒนา พื้นที่ป่าไม้ โดยการใช้ทรัพยากรที่เอื้ออำนวยสัมพันธซึ่งกันและกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด ลดปัญหาภัยแล้งและพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ										
๕. วัตถุประสงค์ ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างชุ่มชื้นในพื้นที่ป่าในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ๒. เพื่อฟื้นฟูระบบนิเวศ และทรัพยากรด้านป่าไม้ ดิน และน้ำอย่างยั่งยืน ๓. เพื่อจะช่วยลดความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากไฟป่า										
๖. ตัวชี้วัดและ ค่าเป้าหมาย	จำนวนพื้นที่เผาไหม้ (Fire Burn Scar) ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ลดลง (ไร่)										
๗. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑										
๘. กิจกรรมหลัก											
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	ปลูกฟื้นฟูระบบนิเวศ ๕๐,๗๖๐,๐๐๐ บาท										
งบประมาณ	<table border="1"> <thead> <tr> <th>๒๕๖๖</th> <th>๒๕๖๗</th> <th>๒๕๖๘</th> <th>๒๕๖๙</th> <th>๒๕๗๐</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>๒๕,๓๘๐,๐๐๐</td> <td>๒๕,๓๘๐,๐๐๐</td> </tr> </tbody> </table>	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	-	-	-	๒๕,๓๘๐,๐๐๐	๒๕,๓๘๐,๐๐๐
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐							
-	-	-	๒๕,๓๘๐,๐๐๐	๒๕,๓๘๐,๐๐๐							
ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๓ ลำปาง สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ สาขาแม่ฮ่องสอน										
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	ปลูกต้นไม้ ๓ อย่างประโยชน์ ๔ อย่าง ๓๙,๒๗๐,๐๐๐ บาท										
งบประมาณ	<table border="1"> <thead> <tr> <th>๒๕๖๖</th> <th>๒๕๖๗</th> <th>๒๕๖๘</th> <th>๒๕๖๙</th> <th>๒๕๗๐</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>๑๙,๖๓๕,๐๐๐</td> <td>๑๙,๖๓๕,๐๐๐</td> </tr> </tbody> </table>	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	-	-	-	๑๙,๖๓๕,๐๐๐	๑๙,๖๓๕,๐๐๐
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐							
-	-	-	๑๙,๖๓๕,๐๐๐	๑๙,๖๓๕,๐๐๐							
ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๓ ลำปาง สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ สาขาแม่ฮ่องสอน"										
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	ปลูกไม้พื้นล่าง (หวาย) ๑๐,๕๐๐,๐๐๐ บาท										
งบประมาณ	<table border="1"> <thead> <tr> <th>๒๕๖๖</th> <th>๒๕๖๗</th> <th>๒๕๖๘</th> <th>๒๕๖๙</th> <th>๒๕๗๐</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>๕,๒๕๐,๐๐๐</td> <td>๕,๒๕๐,๐๐๐</td> </tr> </tbody> </table>	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	-	-	-	๕,๒๕๐,๐๐๐	๕,๒๕๐,๐๐๐
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐							
-	-	-	๕,๒๕๐,๐๐๐	๕,๒๕๐,๐๐๐							
ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ สาขาแม่ฮ่องสอน										

<p>๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>สร้างฝายแกนดินซีเมนต์ ๑๖,๕๕๕,๔๗๖ บาท</p> <table border="1" data-bbox="488 197 1465 282"> <tr> <td>๒๕๖๖</td> <td>๒๕๖๗</td> <td>๒๕๖๘</td> <td>๒๕๖๙</td> <td>๒๕๗๐</td> </tr> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>๘,๒๗๗,๗๓๘</td> <td>๘,๒๗๗,๗๓๘</td> </tr> </table> <p>สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ สาขาแม่ฮ่องสอน</p>	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	-	-	-	๘,๒๗๗,๗๓๘	๘,๒๗๗,๗๓๘
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐							
-	-	-	๘,๒๗๗,๗๓๘	๘,๒๗๗,๗๓๘							
<p>๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>สร้างฝายคอกหมู ๒๒,๔๔๘,๕๐๐ บาท</p> <table border="1" data-bbox="488 495 1465 580"> <tr> <td>๒๕๖๖</td> <td>๒๕๖๗</td> <td>๒๕๖๘</td> <td>๒๕๖๙</td> <td>๒๕๗๐</td> </tr> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>๑๑,๒๒๔,๒๐๐</td> <td>๑๑,๒๒๔,๒๐๐</td> </tr> </table> <p>สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ สาขาแม่ฮ่องสอน สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ สาขาแม่สะเรียง</p>	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	-	-	-	๑๑,๒๒๔,๒๐๐	๑๑,๒๒๔,๒๐๐
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐							
-	-	-	๑๑,๒๒๔,๒๐๐	๑๑,๒๒๔,๒๐๐							
<p>๘.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖ งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>สร้างฝายกล่องเกเบี่ยน ๒,๔๗๖,๘๐๐ บาท</p> <table border="1" data-bbox="488 752 1465 837"> <tr> <td>๒๕๖๖</td> <td>๒๕๖๗</td> <td>๒๕๖๘</td> <td>๒๕๖๙</td> <td>๒๕๗๐</td> </tr> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>๑,๒๓๘,๔๐๐</td> <td>๑,๒๓๘,๔๐๐</td> </tr> </table> <p>สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ สาขาแม่สะเรียง</p>	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	-	-	-	๑,๒๓๘,๔๐๐	๑,๒๓๘,๔๐๐
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐							
-	-	-	๑,๒๓๘,๔๐๐	๑,๒๓๘,๔๐๐							
<p>๘.๗ กิจกรรมหลักที่ ๗ งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>สร้างฝายกึ่งถาวร ๑,๕๘๘,๕๐๐ บาท</p> <table border="1" data-bbox="488 1010 1465 1095"> <tr> <td>๒๕๖๖</td> <td>๒๕๖๗</td> <td>๒๕๖๘</td> <td>๒๕๖๙</td> <td>๒๕๗๐</td> </tr> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>๗๙๙,๒๐๐</td> <td>๗๙๙,๒๐๐</td> </tr> </table> <p>สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ สาขาแม่สะเรียง</p>	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	-	-	-	๗๙๙,๒๐๐	๗๙๙,๒๐๐
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐							
-	-	-	๗๙๙,๒๐๐	๗๙๙,๒๐๐							
<p>๘.๘ กิจกรรมหลักที่ ๘ งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>สร้างฝายถาวร ๑๓,๙๘๑,๖๐๐ บาท</p> <table border="1" data-bbox="488 1263 1465 1348"> <tr> <td>๒๕๖๖</td> <td>๒๕๖๗</td> <td>๒๕๖๘</td> <td>๒๕๖๙</td> <td>๒๕๗๐</td> </tr> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>๖,๙๙๐,๘๐๐</td> <td>๖,๙๙๐,๘๐๐</td> </tr> </table> <p>สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๓ ลำปาง</p>	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	-	-	-	๖,๙๙๐,๘๐๐	๖,๙๙๐,๘๐๐
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐							
-	-	-	๖,๙๙๐,๘๐๐	๖,๙๙๐,๘๐๐							
<p>๘.๙ กิจกรรมหลักที่ ๙ งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>สร้างฝายผสมผสาน ๓,๒๐๐,๐๐๐ บาท</p> <table border="1" data-bbox="488 1516 1465 1601"> <tr> <td>๒๕๖๖</td> <td>๒๕๖๗</td> <td>๒๕๖๘</td> <td>๒๕๖๙</td> <td>๒๕๗๐</td> </tr> <tr> <td>-</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>๑,๖๐๐,๐๐๐</td> <td>๑,๖๐๐,๐๐๐</td> </tr> </table> <p>สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ เชียงใหม่</p>	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	-	-	-	๑,๖๐๐,๐๐๐	๑,๖๐๐,๐๐๐
๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐							
-	-	-	๑,๖๐๐,๐๐๐	๑,๖๐๐,๐๐๐							
<p>๙. หน่วยงาน ดำเนินงาน</p>	<p>หน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักของโครงการ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดแม่ฮ่องสอน</p> <p>หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ ลำปาง ๒. สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ สาขาแม่ฮ่องสอน ๓. สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ เชียงใหม่ ๔. สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ ลำปาง ๕. สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ สาขาแม่สะเรียง ๖. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดแม่ฮ่องสอน 										

	<p>๗. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่</p> <p>๘. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดลำพูน</p> <p>๙. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดลำปาง</p>
๑๐. ระยะเวลา ในการดำเนินงาน	๕ ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)
๑๑. งบประมาณ	เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๖๐,๗๙๐,๘๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (output)	<p>๑. พื้นที่ป่าในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีความชุ่มชื้นเพิ่มขึ้น</p> <p>๒. พื้นที่ป่าและทรัพยากรด้านป่าไม้ ดิน และน้ำ ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้รับการฟื้นฟูระบบนิเวศ</p>
๑๖. ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ (Outcome)	<p>๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการป้องกัน ดูแลรักษาให้มีความสมบูรณ์และยั่งยืน คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้นหรืออยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน สามารถลดมลพิษจากวิกฤตฝุ่นควันและไฟป่าที่มีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ อีกทั้งยังเป็นแหล่งน้ำต้นทุนในการดับไฟป่า เป็นแหล่งน้ำแหล่งอาหารของชุมชนและสัตว์ป่าในพื้นที่ป่าชุมชน พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติจังหวัดลำปาง</p> <p>๒. ราษฎรหมู่บ้านเครือข่ายในพื้นที่ป่าชุมชน พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติจังหวัดลำปาง มีส่วนร่วมและจิตสำนึกที่ดีในการแก้ไขปัญหาไฟป่าและฝุ่นควัน บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายและการใช้ประโยชน์อย่างมีคุณค่าที่ก่อให้เกิดความยั่งยืน</p>

ภาคผนวก ก

รายการตรวจสอบการดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

การดำเนินการ	ดำเนินการแล้ว	ไม่ได้ดำเนินการ
๑) สํารวจความคิดเห็นของประชาชนในกลุ่มจังหวัดด้วยวิธีหนึ่งวิธีใด ดังต่อไปนี้ ☒ มอบให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ สถาบันการศึกษา หรือบุคคลอื่นใด ทำการศึกษาสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในกลุ่มจังหวัด ☒ มอบให้ฝ่ายเลขานุการ ก.บ.ก. ดำเนินการหรือร่วมกับหน่วยงานอื่นทำการศึกษาสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในจังหวัด ☐ มอบให้ฝ่ายเลขานุการ ก.บ.ก. ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในจังหวัด โดยการสำรวจผ่านระบบออนไลน์ ☒ แต่งตั้งคณะกรรมการของ ก.บ.ก. ขึ้นคณะหนึ่ง ทำหน้าที่ประสานงานเพื่อให้ได้ข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนในกลุ่มจังหวัด ☒ ดำเนินการอื่นตามที่ ก.บ.ก. เห็นสมควร	✓	
๒) จัดประชุมหารือร่วมกับหัวหน้าส่วนราชการที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในกลุ่มจังหวัดหรือมีเขตอำนาจหน้าที่ในกลุ่มจังหวัดไม่ว่าจะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคหรือราชการบริหารส่วนกลาง หัวหน้าหน่วยงานที่เป็นรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐบรรดาที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในกลุ่มจังหวัดหรือมีเขตอำนาจหน้าที่ในกลุ่มจังหวัด ผู้บริหารท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัด รวมทั้งผู้แทนภาคประชาสังคม และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดตามมาตรา ๕๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๒๔ และมาตรา ๓๔ ของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕	✓	
๓) การประชุมของ ก.บ.ก. เพื่อจัดทำและเห็นชอบแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ และนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการที่ ก.น.บ. กำหนด	✓	

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ ทั้งนี้ได้แนบรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) มาพร้อมนี้ด้วย

(ลงชื่อ).....

(นายนิรัตน์ พงษ์สิทธิถาวร)
 ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่
 หัวหน้ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

หมายเหตุ ให้จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดเป็นผู้จัดทำ

สรุปผลการทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
(เปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า)

หัวข้อ	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ (เสนอในงบประมาณก่อนหน้า)	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	เหตุผลของการปรับเปลี่ยน
เป้าหมายการพัฒนา	พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์ สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง	พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์ สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง	
ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา	<p>๑. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ร้อยละ ๕</p> <p>๒. ประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลงร้อยละ ๕</p>	<p>๑. อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕</p> <p>๒. ประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง ร้อยละ ๕</p>	เนื่องจากมีการปรับตัวชี้วัดให้มีความชัดเจนและสอดคล้องเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนา เพื่อให้เหมาะสมและสามารถวัดผลได้
ประเด็นการพัฒนา	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและบริการตลอดห่วงโซ่คุณค่า อย่างยั่งยืน</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงและเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของภาคเหนือ</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน</p>	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและบริการตลอดห่วงโซ่คุณค่า อย่างยั่งยืน</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงและเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของภาคเหนือ</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน PM ๒.๕</p>	เนื่องจากมีการปรับประเด็นการพัฒนาให้มีความชัดเจนและสอดคล้องเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา เพื่อให้เหมาะสมและสามารถวัดผลได้

รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
ครั้งที่ ๔/๒๕๖๗

ในวันพุธที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗ เวลา ๐๙.๓๐ น.

ณ ห้องประชุม ๓ ชั้น ๓ อาคารอำนวยการ ศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่
โดยเป็นการประชุมด้วยระบบประชุมทางไกลออนไลน์ แอปพลิเคชัน Zoom

คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ที่เข้าร่วมประชุม

๑. นายวีรพงศ์ ฤทธิรอด	(แทน) ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่	ประธานการประชุม
๒. นายพีชระ สิมะเสถียร	(แทน) ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง	
๓. นายบุญส่ง ไชยมณี	(แทน) ผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน	
๔. นายอุดมศักดิ์ ขาวหนูนา	(แทน) ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน	
๕. นางสาวพวงทอง โยธาใหญ่	(แทน) นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่	
๖. นางเรณู นະนัถวัฒน์	(แทน) นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอน	
๗. นายพิชญ์ ประสาน	(แทน) นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดลำปาง	
๘. นายไตร เอื้ออภิสิทธิ์วงศ์	(แทน) ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคเหนือ	
๙. นางสุพิศรา ผ่อนจิตร์สี	ผู้แทนภาคประชาสังคม จังหวัดเชียงใหม่	
๑๐. นายอุดม อินทร์จันทร์	ผู้แทนภาคประชาสังคม จังหวัดเชียงใหม่	
๑๑. นายประเสริฐ ประดิษฐ์	ผู้แทนภาคประชาสังคม จังหวัดแม่ฮ่องสอน	
๑๒. นางเทพินท์ พงษ์วดี	ผู้แทนภาคประชาสังคม จังหวัดแม่ฮ่องสอน	
๑๓. นางมัทนา กันทา	ผู้แทนภาคประชาสังคม จังหวัดลำปาง	
๑๔. ร.ต.ชัย วงศ์ตระกูล	ผู้แทนภาคประชาสังคม จังหวัดลำปาง	
๑๕. นางสมพร วงศ์ฝัน	ผู้แทนภาคประชาสังคม จังหวัดลำพูน	
๑๖. นายกุลวี วัฒนกสิกรรม	ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	
๑๗. นายสกล สุพรรณบรรจง	ประธานหอการค้ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	
๑๘. นางสาวปัทมา กฤษณรักษ์	ประธานอุตสาหกรรมภาคเหนือกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	
๑๙. นางสาวอุณ ปิมปาสาร	(แทน) ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณเขตที่ ๑๐	
๒๐. นายนักปราชญ์ ไชยานนท์	หัวหน้าสำนักงานจังหวัดเชียงใหม่ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ	
๒๑. นายนนทพัทธ์ เมื่อกพุลผล	(แทน) หัวหน้าสำนักงานจังหวัดแม่ฮ่องสอน กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ	
๒๒. นายกฤษฏา ทองจิบ	(แทน) หัวหน้าสำนักงานจังหวัดลำปาง กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ	
๒๓. นางสาวจันทิมา เดชพุทธรวิจัน	(แทน) หัวหน้าสำนักงานจังหวัดลำปาง	

คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ดิดการกิจ

๑. นายอนุสรณ์ วงศ์วรรณ	นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน
๒. นางเทพินท์ พงษ์วดี	ผู้แทนภาคประชาสังคม จังหวัดแม่ฮ่องสอน
๓. นายสุพจน์ ป้อมชัย	ผู้แทนภาคประชาสังคม จังหวัดลำพูน

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางสาวกรรทีมา สาสิงห์	กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๒. นางสาวอัจฉรา คำมูล	กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๓. นางสาวธัญมณีชนกภักดิ์ สาธูเม	กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๔. นางสาวสุวิมล ทองทัพ	กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๕. นางสาวนาฏนารี สาธูเม	กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๖. นางสาวพรพิมรดา สวัสดิ์	กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๗. นางสาวกฤษิศา ใจลังการ	กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๘. นายเทพวรากร พรหมธิ	กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๙. นางสาวทัศนลักษณ์ สิริรัฐกิจกุล	กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๑๐. นางสาวอารดา อาหนู	กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๑๑. นางสาวอุทัยรัตน์ แซ่ลี	กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๑๒. นายกิตติธันต์ วิจารณ์นกิจกุล	กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๑๓. นายปภักร ไหมโรยรส	กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๑๔. นางสาววิภารัตน์ ธนิศร	กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๑๕. นางคັນสนีย์ ไชยชนะ	กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๑๖. นางณัฐธัญ กาหลง	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่
๑๗. ว่าที่ร้อยเอก สันติพงศ์ บุลยเลิศ	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่
๑๘. นางสาวจรีนันท์ อินศรี	ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑
๑๙. นายวัชรพล รอดรักษ์	ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑
๒๐. นายภานุพงศ์ ขำของกิจ	(แทน) แขวงทางหลวงชนบทเชียงใหม่
๒๑. นายวาสนา ท่อทอง	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ สาขาเชียงใหม่
๒๒. นายนิพนธ์ เพ็ญฟู	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ สาขาแม่ฮ่องสอน
๒๓. นายนิกร แก้วโมรา	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ สาขาแม่สะเรียง
๒๔. ว่าที่ร้อยตรี ยอดเพชร คำแสงดี	แขวงทางหลวงแม่ฮ่องสอน
๒๕. นายเชิดศักดิ์ ไชยมงคล	แขวงทางหลวงแม่ฮ่องสอน
๒๖. นายกรวิทย์ ชิมลู่	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดแม่ฮ่องสอน
๒๗. นายกลยุทธ เสมอใจ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดแม่ฮ่องสอน
๒๘. นางสาวสาวิตรี บัวเย็น	สำนักงานจังหวัดลำปาง
๒๙. นางคັນสนีย์ ไชยชนะ	สำนักงานจังหวัดลำปาง
๓๐. นางพิมพ์ โยควุฒิ	สำนักงานจังหวัดลำปาง
๓๑. นายบุรชัย อินทะชัย	องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำปาง
๓๒. นายพีระเมศร์ ตี้อตันสกุล	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ สาขาลำปาง
๓๓. นางสาวชุตติกาญจน์ ฉลอม	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๓ (ลำปาง)
๓๔. นายวรวิทย์ วีระเชวงกุล	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดลำปาง
๓๕. นางสาวสาวิตรี บัวเย็น	สำนักงานจังหวัดลำปาง
๓๖. นายเจษฎา ถาวรศักดิ์	ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัสดุอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

/เริ่มการประชุม...

เริ่มการประชุมผ่านทางระบบออนไลน์ แอปพลิเคชัน ZOOM เวลา ๐๙.๓๐ น.

นายกปรชญ์ ไชยานนท์
หัวหน้าสำนักงานจังหวัดเชียงใหม่

การประชุมวันนี้เป็นการประชุมผ่านทางระบบออนไลน์ แอปพลิเคชัน ZOOM อาศัยระเบียบตามพระราชกำหนดว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ มาตรา ๙ (๑) กำหนดว่า ในการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ผู้มีหน้าที่จัดการประชุมต้องจัดให้ผู้เข้าร่วมประชุมแสดงตนเพื่อ เข้าร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก่อนร่วมการประชุม โดยมีคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีรายละเอียด ดังนี้

๑. จังหวัดเชียงใหม่ มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๑๐ คน
๒. จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๕ คน
๓. จังหวัดลำปาง มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๕ คน
๔. จังหวัดลำพูน มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๕ คน

ระเบียบวาระที่ ๑

นายวีรพงศ์ ฤทธิรอด
รองผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่
ประธานการประชุม

เรื่อง ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ต้อนรับผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่าน และขอเปิดการประชุมคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ครั้งที่ ๔/๒๕๖๗ การประชุมวันนี้เป็นการประชุมผ่านทางระบบออนไลน์ แอปพลิเคชัน ZOOM มีระเบียบวาระการประชุมสำคัญ ดังนี้

- ๑) รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการ ก.บ.ก. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๗
- ๒) การทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๙ และแผนปฏิบัติการประจำปีกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
- ๓) ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ในชั้นพิจารณา
- ๔) ปฏิทินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
- ๕) รายงานผลการดำเนินงานโครงการตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
- ๖) การแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงโครงการสำคัญ กรณี การเปลี่ยนแปลงรายละเอียด กิจกรรมภายใต้โครงการตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๖๗ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
- ๗) การแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงโครงการสำคัญ กรณีการโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณ/กิจกรรมภายใต้โครงการตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

/ระเบียบวาระที่ ๒...

ระเบียบวาระที่ ๒

นายนักปราชญ์ ไชยานนท์
หัวหน้าสำนักงานจังหวัดเชียงใหม่

เรื่อง รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการ ก.บ.ก. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ
ตอนบน ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗

กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้จัดทำ
รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ
(ก.บ.ก.) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๗ เรียบร้อยแล้ว
ประกอบด้วยรายงานการประชุม จำนวน ๒๔ หน้า โดยมีหนังสือแจ้ง
ไปยังคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ (ก.บ.ก.)
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ และเผยแพร่ในเว็บไซต์ของกลุ่มจังหวัด
ภาคเหนือตอนบน ๑ www.osmnorth-n๑.moi.go.th เรียบร้อยแล้ว

มติที่ประชุม

รับรอง รายงานการประชุมคณะกรรมการ ก.บ.ก. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
ครั้งที่ ๓/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗

ระเบียบวาระที่ ๓

นายนักปราชญ์ ไชยานนท์
หัวหน้าสำนักงานจังหวัดเชียงใหม่

เรื่อง เพื่อทราบ

๓.๑ การชี้แจงร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ต่อ สภาผู้แทนราษฎร

ประธานคณะอนุกรรมการจังหวัด/กลุ่มจังหวัด องค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดกรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ในคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๖๘ กำหนดให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดฯ เข้าร่วมประชุมชี้แจง
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ต่อคณะอนุกรรมการ
จังหวัด/กลุ่มจังหวัดฯ ตั้งแต่วันอังคารที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๗ เป็นต้นไป
ณ ห้องประชุมกรมการ CA ๔๑๑ ชั้น ๔ อาคารรัฐสภา

ซึ่งกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (จังหวัดเชียงใหม่
จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน) มีลำดับเข้าชี้แจง
ในวันพฤหัสบดีที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๗ เวลา ๑๕.๓๐ - ๑๘.๐๐ นาฬิกา
ณ ห้องประชุมกรมการ CA ๔๑๑ ชั้น ๔ อาคารรัฐสภา และกลุ่มจังหวัดฯ
ได้จัดส่งเอกสารประกอบการชี้แจง จำนวน ๔๐ เล่มให้คณะอนุกรรมการ
จังหวัด/กลุ่มจังหวัดฯ เรียบร้อยแล้ว

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้จัดประชุมการซักซ้อมการชี้แจง
ในการประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๖๘ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๗ เพื่อเตรียมความพร้อมในการชี้แจงต่อคณะ
อนุกรรมการจังหวัด/กลุ่มจังหวัดฯ เรียบร้อยแล้ว

มติที่ประชุม

รับทราบ การชี้แจงร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ต่อ สภาผู้แทนราษฎร

/นายนักปราชญ์...

นายนักปราชญ์ ไชยानนท์
หัวหน้าสำนักงานจังหวัดเชียงใหม่

๓.๒ รายงานผลการดำเนินงานโครงการตามแผนปฏิบัติการ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณปี พ.ศ.๒๕๖๗ งบประมาณ ๑๘๙,๙๖๐,๓๐๐ บาท

- งบลงทุน ๑๓๔,๐๕๙,๘๐๐ บาท ร้อยละ ๗๐.๕๗

- งบดำเนินงาน ๕๐,๙๐๐,๕๐๐ บาท ร้อยละ ๒๖.๘๐

- ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ร้อยละ ๒.๖๓

ผลการเบิกจ่ายและการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนปฏิบัติการ
ประจำปีของ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๖๗ ข้อมูล ณ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๗

- ผลการเบิกจ่ายงบประมาณ ๑๑,๘๘๑,๐๙๗ บาท
คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕

- ผลการใช้จ่ายงบประมาณ ๓๒,๕๓๙,๕๖๘ บาท
คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๑๓

ผลการดำเนินงาน ณ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๗

งบลงทุน จำนวน ๖ กิจกรรม ๑๘ รายการ

๑. กิจกรรมพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว
อุทยานแห่งชาติถ้ำปลา จังหวัดแม่ฮ่องสอน - อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง
จังหวัดเชียงใหม่ งบประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ แขวงทาง
หลวงแม่ฮ่องสอน

- อยู่ระหว่างประกาศจัดซื้อจัดจ้าง จำนวน ๑ รายการ

๒. ปรับปรุงเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ระหว่างอำเภอป่า
จังหวัดแม่ฮ่องสอน - ห้วยน้ำดัง อำเภอแม่แตง และบ้านเมืองคอง
อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ งบประมาณ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
หน่วยดำเนินการ แขวงทางหลวงชนบทเชียงใหม่

- ลงนามแล้ว ยังไม่ก่อสร้างผู้กั้น จำนวน ๑ รายการ

๓. กิจกรรมปลูกแฝกในพื้นที่โครงการพระราชดำริ
กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน ๑ งบประมาณ ๕,๗๗๕,๐๐๐ บาท
หน่วยดำเนินการ สจป.๑ ชม. และ สจป.๑ มส.

- ลงนามแล้ว ยังไม่ก่อสร้างผู้กั้น จำนวน ๑ รายการ

- อยู่ระหว่างเปลี่ยนแปลงพื้นที่ดำเนินการจำนวน ๑

รายการ

๔. กิจกรรมการสร้างฝายถาวรเพื่อบริหารจัดการน้ำและคงความชุ่มชื้น
ให้พื้นที่ป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ อย่างยั่งยืน งบประมาณ ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท
หน่วยดำเนินการ สจป.๑ ชม., สจป.๓ สป. และ สจป.๑ มส.

- อยู่ระหว่างเปลี่ยนแปลง (เข้า กบก.) จำนวน ๒ รายการ

- ประกาศผู้ชนะแล้ว อยู่ระหว่างลงนาม จำนวน ๑ รายการ

- ยกเลิกกิจกรรม จำนวน ๑ รายการ

๕. กิจกรรมปลูกป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง ตามแนวพระราชดำริ
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ งบประมาณ ๙,๓๒๔,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ
สจป.๓ สป. และ สจป.๑ มส.

/- อยู่ระหว่าง...

- อยู่ระหว่างเปลี่ยนแปลง (เข้า กบก.) จำนวน ๑ รายการ
- ยกเลิกกิจกรรม จำนวน ๑ รายการ

๖. กิจกรรมการจัดทำแนวกันไฟเพื่อป้องกันไฟป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ งบประมาณ ๒๐,๙๖๐,๘๐๐ บาท หน่วยดำเนินการ สบอ.๑๖ ชม., สบอ.๑๖ มสร., สบอ.๑๓ สป., สจป.๑ ชม., สจป.๓ สป. และ สจป.๑ มส.

- ดำเนินการและเบิกจ่ายแล้วเสร็จ จำนวน ๑ รายการ
- ดำเนินการแล้วเสร็จอยู่ระหว่างเบิกจ่าย จำนวน ๑ รายการ
- ก่อหนี้ผูกพันแล้ว/รอการเบิกจ่าย จำนวน ๑ รายการ
- ยกเลิกกิจกรรม จำนวน ๕ รายการ

งบดำเนินงาน จำนวน ๑๘ กิจกรรมหลัก

- ดำเนินการและเบิกจ่ายแล้วเสร็จ จำนวน ๑ กิจกรรม
- ก่อหนี้ผูกพัน/ดำเนินการแล้วเสร็จ รอเบิกจ่าย จำนวน ๑

กิจกรรม

- อยู่ระหว่างดำเนินการ จำนวน ๑๑ กิจกรรม
- อยู่ระหว่างประกาศจัดซื้อจัดจ้าง จำนวน ๒ กิจกรรม
- อยู่ระหว่างเปลี่ยนแปลง (เข้า กบก.) จำนวน ๓ กิจกรรม

ผู้อำนวยการแขวงทางหลวง
แม่ฮ่องสอน

เนื่องจากงบลงทุนของกิจกรรมพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติถ้ำปลา จังหวัดแม่ฮ่องสอน - อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง จังหวัดเชียงใหม่ ทางแขวงทางหลวงจังหวัดแม่ฮ่องสอนจะลงนามในสัญญา เพื่อก่อหนี้ผูกพัน ในวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๗ และกิจกรรมดังกล่าวจะแล้วเสร็จในช่วงเดือนมีนาคม ๒๕๖๘

มติที่ประชุม

รับทราบรายงานผลการดำเนินงานโครงการตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ระเบียบวาระที่ ๔

เรื่อง เพื่อพิจารณา

นายกปรชาญ ไชยานนท์
หัวหน้าสำนักงานจังหวัดเชียงใหม่

๔.๑ การทบทวนมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ในวาระเพื่อพิจารณา ๔.๒

ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗ เห็นชอบวาระเพื่อพิจารณา ๔.๒ การแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงโครงการสำคัญ กรณีการโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณ/กิจกรรมภายใต้โครงการตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ซึ่งมีงบประมาณจากการยกเลิก/คืนเงิน จำนวน ๒๖,๘๒๕,๘๐๐ บาท และมีจังหวัดขอรับโอนงบประมาณ เพื่อนำไปดำเนินโครงการที่ได้รับความเห็นชอบในกรอบวงเงิน (Y๑) (ที่ยังไม่ได้รับการจัดสรร

งบประมาณตาม พ.ร.บ. ๖) และโครงการที่ได้รับความเห็นชอบ
/เกินกรอบ...

เกินกรอบวงเงิน (Y๒) ภายใต้แผนปฏิบัติการประจำปี
ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗
จำนวน ๕ โครงการ ๘ กิจกรรมหลัก งบประมาณ ๒๖,๗๗๔,๐๐๐ บาท
โดยมีรายละเอียด ดังนี้

จังหวัดเชียงใหม่ ขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินโครงการ
ที่ได้รับความเห็นชอบในกรอบวงเงิน (Y๑) (ที่ยังไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ
ตาม พ.ร.บ. ๖) จำนวน ๓ โครงการ ๕ กิจกรรมหลัก รวมงบประมาณทั้งสิ้น
๑๐,๔๐๐,๐๐๐ บาท ดังนี้

๑) โครงการยกระดับฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ล้านนาสู่ระเบียบ เศรษฐกิจพิเศษ
ภาคเหนือ (Creative LANNA Forward) ได้แก่ (๑) กิจกรรมพัฒนาศักยภาพ
นักสร้างสรรค์และธุรกิจดิจิทัลคอนเทนต์ในกลุ่มคาแรคเตอร์ (Biz Level Up
from Creator to Character) งบประมาณ ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) กิจกรรมยกระดับผลิตภัณฑ์ไลฟ์สไตล์จากเครื่องเงินด้วยทุนทาง
วัฒนธรรม และความคิดสร้างสรรค์ (Beyond Lacquerware) งบประมาณ
๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท (๓) กิจกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์ไม้ด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG
(Bamboo to BCG Model) งบประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณ
ทั้งสิ้น ๖,๑๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินงาน ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑

๒) โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพวิถีล้านนา (Lanna
Health and Wellness Tourism) กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหาร
สุขภาพล้านนา "กินดี อยู่เหนือ" งบประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
หน่วยดำเนินงาน สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่

๓) โครงการพัฒนาล้านนาเมืองเกษตรสมดุลสร้างสรรค์
กิจกรรม Lanna Agriculture Market and Business Martching Festival
งบประมาณ ๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินงาน สำนักงานเกษตร
และสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่

จังหวัดแม่ฮ่องสอน ขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนิน
โครงการที่ได้รับความเห็นชอบในกรอบวงเงิน (Y๑) (ที่ยังไม่ได้รับการจัดสรร
งบประมาณตาม พ.ร.บ. ๖) จำนวน ๑ โครงการ ๑ กิจกรรมหลัก งบประมาณ
รวมทั้งสิ้น ๑๑,๓๗๔,๐๐๐ บาท ดังนี้

๑) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการแก้ไขปัญหาฝุ่นควันและไฟป่า
ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ อย่างยั่งยืน กิจกรรมการปลูกป่า
เศรษฐกิจ “สร้างป่าสร้างรายได้” ในพื้นที่ป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
งบประมาณ ๑๑,๓๗๔,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินงาน สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖
สาขา แม่สะเรียง

จังหวัดลำปาง ขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินโครงการ
ที่ได้รับความเห็นชอบในกรอบวงเงิน (Y๑) (ที่ยังไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ
ตาม พ.ร.บ. ๖) และโครงการที่ได้รับความเห็นชอบเกินกรอบวงเงิน (Y๒)
จำนวน ๒ โครงการ ๒ กิจกรรมหลัก รวมงบประมาณทั้งสิ้น ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ดังนี้

/๑)โครงการ...

๑) โครงการยกระดับฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ล้านนาสู่ระเบียบเศรษฐกิจ พิเศษภาคเหนือ (Creative LANNA Forward) กิจกรรมยกระดับอัตลักษณ์เชรามิกล้านนาด้วยทุนทางวัฒนธรรม งบประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยงาน ศูนยวิจัยและพัฒนาวัสดุอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

๒) โครงการส่งเสริมการขายตลาดท่องเที่ยววิถีล้านนา กิจกรรมส่งเสริมการขายตลาดท่องเที่ยววิถีล้านนา งบประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยงาน สำนักงานการท่องเที่ยวจังหวัดลำปาง

ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ขอทบทวนมติที่ประชุมฯ ดังกล่าว ข้างต้น เนื่องจากจังหวัดได้แจ้งงบประมาณเหลือจ่ายจากการจัดซื้อจัดจ้าง และขอยกเลิกโครงการเพิ่มเติม งบประมาณทั้งสิ้น ๙๒๙,๖๒๐ บาท ดังนี้

๑. จังหวัดเชียงใหม่แจ้งว่า ส่วนราชการในฐานะหน่วยดำเนินการกิจกรรม ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ แจ้งคืนงบประมาณเหลือจ่ายจากการดำเนินโครงการจำนวน ๓ โครงการ ๓ กิจกรรมหลัก งบประมาณรวมทั้งสิ้น ๔๑๙,๖๒๐ บาท ดังนี้

๑.๑ โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพวิถีล้านนา (Lanna Health and Wellness Tourism) กิจกรรมหลัก เส้นทางท่องเที่ยวเชิงสุขภาพวิถีล้านนาเพื่อรองรับสังคมสูงอายุ งบประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน) หน่วยงานดำเนินการ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่แจ้งงบประมาณเหลือจ่าย ๓๐,๒๒๐ บาท

๑.๒ โครงการยกระดับฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ล้านนาสู่ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Creative LANNA Forward) กิจกรรมหลักที่ ๒ กิจกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรด้วยสารสกัดมูลค่าสูงจากพืชสมุนไพร (Herbal Extract Product Maker) งบประมาณ ๑,๘๑๒,๔๐๐ บาท (หนึ่งล้านแปดแสนหนึ่งหมื่นสองพันสี่ร้อยบาทถ้วน) หน่วยงานดำเนินการ ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑ แจ้งงบประมาณเหลือจ่าย ๑๑๓,๔๐๐ บาท

๑.๓ โครงการการจัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่ายสินค้า Lanna Expo ๒๐๒๔ กิจกรรมหลัก กิจกรรมการจัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่ายสินค้า Lanna Expo ๒๐๒๔ งบประมาณ ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดล้านบาทถ้วน) แจ้งงบประมาณเหลือจ่าย ๒๗๖,๐๐๐ บาท

๑.๓.๑ กิจกรรมย่อยที่ ๑ จ้างเหมาการบริหารจัดการการจัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่ายสินค้า Lanna Expo ๒๐๒๔ งบประมาณ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกล้านบาทถ้วน) หน่วยงานดำเนินการ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่ แจ้งงบประมาณเหลือจ่าย ๒๕๐,๐๐๐ บาท

๑.๓.๒ กิจกรรมย่อยที่ ๒ ค่าจ้างเหมาช่วงวัฒนธรรมล้านนาในงาน Lanna Expo งบประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน) หน่วยงานดำเนินการ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่ แจ้งงบประมาณเหลือจ่าย ๒๖,๐๐๐ บาท

๒. จังหวัดลำพูนแจ้งว่า สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ลำพูนขอยกเลิกโครงการแก้ไขปัญหาฝุ่นควันและไฟป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ กิจกรรมการบริหารจัดการเชิงรุกเพื่อป้องกันฝุ่นควันและไฟป่า

/กลุ่มจังหวัด...

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ภายในพื้นที่จังหวัดลำพูน จึงขอคืนงบประมาณ
จำนวน ๕๑๐,๐๐๐ บาท

รวมงบประมาณจากการยกเลิก/คืนเงินเหลือจ่ายทั้งสองรอบ รวม
ทั้งสิ้น ๒๗,๗๕๕,๔๒๐ บาท

ประกอบกับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้รับแจ้งจากจังหวัด
ลำพูนว่า มีโครงการเร่งด่วนที่ต้องการขอรับสนับสนุนงบประมาณจากกลุ่ม
จังหวัดฯ ได้แก่ โครงการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ กิจกรรม
การปรับปรุงเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล
ตำบลทาปลาดุก อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน งบประมาณ ๑๑,๙๑๗,๐๐๐ บาท
หน่วยดำเนินงาน สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ สาขาลำปาง

ในการนี้ จึงขอทบทวนมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานกลุ่ม
จังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
ครั้งที่ ๓/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗ วาระเพื่อพิจารณา ๔.๒
โดยมีจังหวัด ขอรับโอนงบประมาณจากการยกเลิก/คืนเงินเหลือจ่าย ทั้งสอง
รอบ (๒๗,๗๕๕,๔๒๐ บาท) เพื่อนำไปดำเนินโครงการที่ได้รับความเห็นชอบใน
กรอบวงเงิน (Y๑) (ที่ยังไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณตาม พ.ร.บ.ฯ) โครงการ
ที่ได้รับความเห็นชอบเกินกรอบวงเงิน (Y๒) ภายใต้แผนปฏิบัติการประจำปี
ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ และ
โครงการใหม่ (โครงการนอกแผนฯ/Y๓) จำนวน ๔ โครงการ ๖ กิจกรรม
งบประมาณ ๒๗,๓๑๗,๐๐๐ บาท ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

๑. จังหวัดเชียงใหม่ ขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนิน
โครงการที่ได้รับความเห็นชอบในกรอบวงเงิน (Y๑) (ที่ยังไม่ได้รับการจัดสรร
งบประมาณตาม พ.ร.บ.ฯ) จำนวน ๒ โครงการ ๓ กิจกรรมหลัก รวมงบประมาณ
ทั้งสิ้น ๖,๙๐๐,๐๐๐ บาท ดังนี้

๑) โครงการยกระดับฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ล้านนาสู่ระเบียบ
เศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Creative LANNA Forward) งบประมาณทั้งสิ้น
๔,๖๐๐,๐๐๐ บาท ได้แก่ (๑) กิจกรรมพัฒนาศักยภาพนักสร้างสรรค์และธุรกิจ
ดิจิทัลคอนเทนต์ในกลุ่มคาแรคเตอร์ (Biz Level Up from Creator to
Character) งบประมาณ ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท และ(๒) กิจกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์
ไผ่ด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bamboo to BCG Model) งบประมาณ
๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินงาน ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑

๒) โครงการพัฒนาล้านนาเมืองเกษตรสมดุลสร้างสรรค์ กิจกรรม
Lanna Agriculture Market and Business Martching Festival
งบประมาณ ๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินงาน สำนักงานเกษตรและสหกรณ์
จังหวัดเชียงใหม่

๒. จังหวัดแม่ฮ่องสอน ขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนิน
โครงการที่ได้รับความเห็นชอบในกรอบวงเงิน (Y๑) (ที่ยังไม่ได้รับการจัดสรร
งบประมาณตาม พ.ร.บ.ฯ) จำนวน ๑ โครงการ ๑ กิจกรรมหลัก ได้แก่ โครงการ
เพิ่มประสิทธิภาพการแก้ไขปัญหาฝุ่นควันและไฟป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ
ตอนบน ๑ อย่างยั่งยืน กิจกรรมการปลูกป่าเศรษฐกิจ “สร้างป่าสร้างรายได้.” ในพื้นที่ป่า

/กลุ่มจังหวัด...

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ งบประมาณ ๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท
หน่วยดำเนินงาน สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ สาขาแม่สะเรียง

๓. จังหวัดลำปาง ขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินโครงการ
ที่ได้รับความเห็นชอบในกรอบวงเงิน (Y๑) (ที่ยังไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ
ตาม พ.ร.บ. ฯ) และโครงการที่ได้รับความเห็นชอบเกินกรอบวงเงิน
(Y๒) จำนวน ๑ โครงการ ๑ กิจกรรมหลัก ได้แก่ โครงการยกระดับฐานเศรษฐกิจ
สร้างสรรค์ล้านนาสู่ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Creative LANNA
Forward) กิจกรรมยกระดับอัตลักษณ์เชรามิกล้านนาด้วยทุนทางวัฒนธรรม
งบประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยดำเนินงาน ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัสดุ
อุตสาหกรรมสร้างสรรค์

๔. จังหวัดลำพูน ขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินโครงการ
ใหม่ (โครงการนอกแผนฯ หรือ Y๓) จำนวน ๑ โครงการ ๑ กิจกรรมหลัก ได้แก่
โครงการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ กิจกรรมการปรับปรุง
เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล ตำบลทาปลาดุก
อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน งบประมาณ ๑๑,๙๑๗,๐๐๐ บาท
หน่วยดำเนินงาน สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ สาขาลำปาง

/โอนเปลี่ยนแปลง..

ไอ้เปลี่ยนแปลงโครงการ	งบประมาณ	โครงการ Y๑+ Y๒	งบประมาณ
รวมยกเลิก/คืนเงิน	๒๗,๗๕๕,๕๒๐	รวมโครงการ/งบประมาณที่ขอใช้	๒๗,๓๑๗,๐๐๐
รวมยกเลิก/คืนเงินรอบแรก	๒๖,๘๒๕,๘๐๐	ประเด็นการพัฒนาที่ ๒	
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒	๑๔,๕๐๐	๑) โครงการยกระดับฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ล้านนาสู่ระเบียบเชิงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Creative LANNA Forward)	๗,๖๐๐,๐๐๐
กิจกรรม ยกระดับเกษตรอุตสาหกรรมด้วยการพัฒนาผลิตภัณฑ์โปรตีนทางเลือก (Alternative Protein) งบประมาณ ๑,๘๑๓,๕๐๐ (ตาม พ.ร.บ.) หน่วยงาน ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑ *งบประมาณเหลือจ่าย* ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑ ได้ดำเนินการจัดจ้างและลงนามในสัญญาเรียบร้อยแล้ว วงเงิน ๑,๗๕๕,๐๐๐ บาท จึงขอส่งคืนเงินเหลือจ่าย วงเงิน ๑๔,๕๐๐ บาท	๑๔,๕๐๐	๑.๑ กิจกรรม พัฒนาศักยภาพนักสร้างสรรค้และธุรกิจดิจิทัลคอนเทนต์ในกลุ่มคาแรคเตอร์ (Biz Level Up from Creator to Character) งบประมาณ รายการงบดำเนินงาน หน่วยดำเนินงาน : ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑ รายละเอียด - ประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกผู้เข้าร่วมกิจกรรม ในกลุ่มนักสร้างสรรค้ (Creator) ไม่น้อยกว่า ๒๐ คน และผู้ประกอบการในธุรกิจดิจิทัลคอนเทนต์ในกลุ่มคาแรคเตอร์ (Character) หรือธุรกิจอื่นๆ ไม่น้อยกว่า ๑๐ กิจกรรม - พัฒนาศักยภาพนักสร้างสรรค้ (Creator) และผู้ประกอบการในธุรกิจดิจิทัลคอนเทนต์ในกลุ่มคาแรคเตอร์ (Character) หรือธุรกิจอื่นๆ - ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกด้านการสร้างสรรค้ค่าแครคเตอร์หรือต่อยอดธุรกิจด้วยคาแรคเตอร์ (Character) ด้วยทุนทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความคิดสร้างสรรค์ ไม่น้อยกว่า ๑๐ ผลิตภัณฑ์ - เสริมสร้างเครือข่ายร่วมมือระหว่างนักสร้างสรรค้ (Creator) กับธุรกิจดิจิทัลคอนเทนต์ในกลุ่มคาแรคเตอร์ (Character) - สร้างการรับรู้และสร้างโอกาสทางการตลาด โดยนำผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาไปทดสอบตลาด - สรุปผลการดำเนินงานและเผยแพร่สำเร็จการดำเนินงาน	๒,๖๐๐,๐๐๐

	<p>๑.๒ กิจกรรม พัฒนาผลิตภัณฑ์ไผ่ด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bamboo to BCG Model) งบประมาณ รายการงบประมาณ หน่วยงาน : ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑ รายละเอียด - ประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกผู้เข้าร่วมกิจกรรม ไม่น้อยกว่า ๑๐ กลุ่ม - ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ไผ่ ที่สอดคล้องกับศักยภาพของวิสาหกิจและความต้องการของตลาด ไม่น้อยกว่า ๒๐ ผลิตภัณฑ์ - นำผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาไปทดสอบตลาด เพื่อทดสอบการยอมรับ และสร้างโอกาสทางการตลาด - สรุปผลการดำเนินงานและเผยแพร่ผลสำเร็จการดำเนินงาน</p>	<p>๒,๐๐๐,๐๐๐</p>
	<p>๑.๓ กิจกรรม ยกระดับผลิตภัณฑ์เซรามิกล้านนาด้วยทุนทางวัฒนธรรม งบประมาณ รายการงบประมาณ หน่วยงาน : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัสดุอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ รายละเอียด - ประชาสัมพันธ์ รับ สมัคร และคัดเลือกผู้เข้าร่วมกิจกรรม ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คน และ ๒๐ กิจกรรม - มีกิจกรรมเชิงปฏิบัติการ การพัฒนานักออกแบบรุ่นใหม่ ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คน - จัดทำต้นแบบผลิตภัณฑ์เพื่อเชื่อมโยงผู้ผลิต ไม่น้อยกว่า ๒๐ ผลิตภัณฑ์ - จัดมีพิธีกรรมและกิจกรรมเชื่อมโยงนักออกแบบและผู้ผลิตเซรามิก - ดำเนินการผลิตเชิงอุตสาหกรรมสำหรับ การทดสอบตลาด - นำผลิตภัณฑ์ที่ได้รับ การพัฒนาไปทดสอบตลาด เพื่อ ทดสอบการยอมรับ และสร้างโอกาสทางการตลาด - สรุปผลการดำเนินงานและเผยแพร่ผลสำเร็จการดำเนินงาน</p>	<p>๓,๐๐๐,๐๐๐</p>

<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๓</p> <p>๒) โครงการยกระดับเกษตรกร อาหาร สุขภาพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิตของทุกช่วงวัยสู่เมืองแห่งความสุขและความยั่งยืน</p>	<p>๗๕๒,๐๐๐</p>	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๓</p> <p>๒) โครงการพัฒนาด้านนาเมืองเกษตรผสมผสานสร้างสรรค์</p>	<p>๒,๓๐๐,๐๐๐</p>
<p>กิจกรรม ยกย่องศักยภาพเกษตรกรรุ่นใหม่สู่การเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p> <p>งบประมาณ ๕,๖๐๒,๕๐๐ (ตาม พ.ร.บ.)</p> <p>หน่วยงาน สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่</p> <p>รายละเอียด</p> <p>- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาบุคลากรสำหรับผู้ประกอบการด้านธุรกิจเกษตรกรรุ่นใหม่ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑</p>	<p>๗๕๒,๐๐๐</p>	<p>๒๑ กิจกรรม Lanna Agriculture Market and Business Martching Festival</p> <p>งบประมาณ รายการดำเนินงาน</p> <p>หน่วยดำเนินงาน : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเชียงใหม่ รายละเอียด</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรเชื่อมโยงตลาดอุตสาหกรรม</p> <p>กิจกรรมย่อยที่ ๒ การจัดงาน Lanna Agriculture Market and Business Matching Festival</p>	<p>๒,๓๐๐,๐๐๐</p>
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๔</p>	<p>๑๐,๔๖๘,๘๐๐</p>	<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๔</p> <p>๓) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการแก้ไขปัญหาฝุ่นควันและไฟป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ อย่างยั่งยืน</p>	<p>๕,๕๐๐,๐๐๐</p>
<p>๓.๑ กิจกรรม การสร้างฝายถาวรเพื่อบริหารจัดการน้ำและคงความชุ่มชื้นในพื้นที่ป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ อย่างยั่งยืน</p> <p>งบประมาณ ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ (ตาม พ.ร.บ.)</p> <p>หน่วยงาน สำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๓ (ลำปาง) รายละเอียด</p> <p>- สร้างฝายถาวร จำนวน ๘๐ แห่ง ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ (คืนจำนวน ๓๖ แห่ง สจป.๑ ชม.)</p> <p>- สร้างฝายถาวร จำนวน ๘๐ แห่ง ในพื้นที่จังหวัดลำปาง (คืนจำนวน ๑๐ แห่ง สจป.๓ สป.)</p> <p>- สร้างฝายถาวร จำนวน ๔๐ แห่ง ในพื้นที่จังหวัดลำพูน (คืนจำนวน ๘ แห่ง สจป.๑ ชม.)</p> <p>- สร้างฝายถาวรในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน ๔๐ แห่ง (คืนทั้งหมด สจป.๑ มส.)</p>	<p>๗,๐๕๐,๐๐๐</p> <p>๒,๗๐๐,๐๐๐</p> <p>๗๕๐,๐๐๐</p> <p>๖๐๐,๐๐๐</p> <p>๓,๐๐๐,๐๐๐</p>	<p>๓.๑ กิจกรรม การปลูกป่าเศรษฐกิจ “สร้างป่าสร้างรายได้” ในพื้นที่ป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑</p> <p>งบประมาณ รายการงบลงทุน</p> <p>หน่วยดำเนินงาน : สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ สาขาแม่สะเรียง รายละเอียด</p> <p>การปลูกป่าเศรษฐกิจ “สร้างป่าสร้างรายได้” ในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน</p>	<p>๕,๕๐๐,๐๐๐</p> <p>๕,๕๐๐,๐๐๐</p>

<p>๓๒.๒ ภารกิจรวม ปลุกป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง ตามแนวพระราชดำริ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ งบประมาณ ๙,๓๒๕,๐๐๐ (ตาม พ.ร.บ.) หน่วยงาน สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ สาขาแม่ฮ่องสอน รายละเอียด - ปลุกป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง จำนวน ๑,๒๐๐ ไร่ ในพื้นที่จังหวัดลำปาง (คืนจำนวน ๖๐ ไร่) - ปลุกป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง จำนวน ๖๐๐ ไร่ ในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน (คืนทั้งหมด)</p>	<p>๓,๔๑๘,๘๐๐ ๓๑๐,๘๐๐ ๓,๑๐๘,๐๐๐</p>	
<p>๔) โครงการแก้ไขปัญหาค้นคืนและไฟป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๑</p>	<p>๑๕,๕๙๐,๖๐๐</p>	
<p>๕.๑ ภารกิจรวม การลาดตระเวนเพื่อป้องกันและควบคุมปัญหาฝุ่นควันและไฟป่า งบประมาณ ๖,๘๕๐,๐๐๐ (ตาม พ.ร.บ.) หน่วยงาน สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ เชียงใหม่ รายละเอียด - จังหวัดมหาสารคามลาดตระเวนป้องกันและดับไฟป่าในเขตป่าอนุรักษ์ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๔๓ หมู่บ้าน (คืนจำนวน ๒๒ หมู่บ้าน) - จังหวัดมหาสารคามลาดตระเวนป้องกันและดับไฟป่าในเขตป่าอนุรักษ์ จังหวัดลำปาง จำนวน ๖๒ หมู่บ้าน (คืนจำนวน ๒๗ หมู่บ้าน) - จังหวัดมหาสารคามลาดตระเวนป้องกันและดับไฟป่าในเขตป่าอนุรักษ์ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน ๔๐ หมู่บ้าน (คืนจำนวน ๒๐ หมู่บ้าน) - จังหวัดมหาสารคามลาดตระเวนป้องกันและดับไฟป่าในเขตป่าอนุรักษ์ จังหวัดลำปาง จำนวน ๗ หมู่บ้าน (คืนจำนวน ๒ หมู่บ้าน)</p>	<p>๓,๑๕๕,๐๐๐ ๙๙๐,๐๐๐ ๑,๒๑๕,๐๐๐ ๙๐๐,๐๐๐ ๙๐,๐๐๐</p>	

<p>๔.๒ กิจกรรม การจัดทำแนวกันไฟเพื่อป้องกันไฟป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ งบประมาณ ๒๐,๙๖๐,๘๐๐ (ตาม พ.ร.บ.) หน่วยงาน สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๖ เชียงใหม่ รายละเอียด</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดทำแนวกันไฟ จำนวน ๒๕๐ กิโลเมตร ในเขตป่าอนุรักษ์ จังหวัดเชียงใหม่ (คืนทั้งหมด) - จัดทำแนวกันไฟ จำนวน ๖๓๐ กิโลเมตร ในเขตป่าอนุรักษ์ จังหวัดแม่ฮ่องสอน (คืน ๒ เขต ๑๘๐ กิโลเมตร) - จัดทำแนวกันไฟ จำนวน ๓๐๐ กิโลเมตร ในเขตป่าอนุรักษ์ จังหวัดลำปาง (คืนทั้งหมด) - จัดทำแนวกันไฟ จำนวน ๕๐ กิโลเมตร ในเขตป่าอนุรักษ์ จังหวัดลำพูน (คืนทั้งหมด) - จัดทำแนวกันไฟ จำนวน ๑,๐๐๐ กิโลเมตร ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ จังหวัดเชียงใหม่ (คืน ๕๐ กิโลเมตร) - จัดทำแนวกันไฟ จำนวน ๘๑๐ กิโลเมตร ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ จังหวัดแม่ฮ่องสอน (คืนทั้งหมด) - จัดทำแนวกันไฟ จำนวน ๗๐๐ กิโลเมตร ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ จังหวัดลำปาง (คืนทั้งหมด) 	<p>๑๒,๓๙๕,๖๐๐</p> <p>๑,๓๓๐,๐๐๐</p> <p>๙๕๗,๖๐๐</p> <p>๑,๕๙๖,๐๐๐</p> <p>๒๖๖,๐๐๐</p> <p>๒๑๒,๘๐๐</p> <p>๔,๓๐๙,๒๐๐</p> <p>๓,๗๒๔,๐๐๐</p>	<p>๑๑,๙๖๕,๖๐๐</p>
<p>รวมยกเลิก/คืนเงินรอบสอง</p>	<p>๙๒๙,๖๒๐</p>	<p>๑๑,๐๓๖,๐๐๐</p>
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๑</p>	<p>๓๐,๒๒๐</p>	<p>๑๑,๙๖๕,๖๐๐</p>
<p>๑) โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพวิถีล้านนา (Lanna Health and Wellness Tourism)</p> <p>๑.๑ กิจกรรม เส้นทางท่องเที่ยวเชิงสุขภาพวิถีล้านนาเพื่อรองรับสังคมสูงอายุ งบประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ (ตาม พ.ร.บ.) หน่วยงาน สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ *งบประมาณเหลือจ่าย*</p> <p>สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ แจ้งงบประมาณเหลือจ่ายจากการจัดซื้อจัดจ้าง วงเงิน ๓๐,๒๒๐ บาท</p>	<p>๓๐,๒๒๐</p>	<p>๑๑,๙๖๕,๖๐๐</p>
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๑</p> <p>๔) โครงการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ</p> <p>๔.๑ กิจกรรม การปรับปรุงเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล ตำบลทาบลาตุก อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน งบประมาณ รายการลงทุน หน่วยดำเนินการ : สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ สาขาลำปาง พื้นที่ดำเนินการ : อุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล ตำบลทาบลาตุก อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน</p>	<p>๑๑,๙๖๕,๖๐๐</p>	<p>๑๑,๙๖๕,๖๐๐</p>

<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๒</p>		
<p>๒) โครงการจัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่ายสินค้า Lanna Expo ๒๐๒๔</p>	<p>๒๗๖,๐๐๐</p>	
<p>๒.๑ กิจกรรม การจัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่ายสินค้า Lanna Expo ๒๐๒๔ Lanna Expo ๒๐๒๔ งบประมาณ ๗,๐๐๐,๐๐๐ (ตาม พ.ร.บ.) หน่วยงาน สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่ กิจกรรมย่อยที่ ๑ จัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่ายสินค้า Lanna Expo ๒๐๒๔ งบประมาณ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท (คืน ๒๕๐,๐๐๐) กิจกรรมย่อยที่ ๒ จัดงานช่วงวัฒนธรรมล้านนาในงาน Lanna Expo งบประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (คืน ๒๖,๐๐๐) *งบประมาณเหลือจ่าย* สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่ แจ้งงบประมาณเหลือจ่ายจากการจัดซื้อจัดจ้าง วงเงิน ๒๗๖,๐๐๐ บาท</p>	<p>๒๗๖,๐๐๐</p>	
<p>๓) โครงการยกระดับฐานเศรษฐกิจสร้างสรุกล้านนาสู่ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Creative LANNA Forward)</p>	<p>๑๑๓,๔๐๐</p>	
<p>๓.๑ กิจกรรม พัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรด้วยสารสกัดมูลค่าสูงจากพืชสมุนไพร (Herbal Extract Product Maker) งบประมาณ ๑,๘๑๓,๔๐๐ (ตาม พ.ร.บ.) หน่วยงาน ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑ *งบประมาณเหลือจ่าย* ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑ ได้ดำเนินการจัดจ้างและลงนามในสัญญาเรียบร้อยแล้ว วงเงิน ๑,๗๐๐,๐๐๐ บาท จึงขอส่งคืนเงินเหลือจ่าย วงเงิน ๑๑๓,๔๐๐ บาท</p>	<p>๑๑๓,๔๐๐</p>	

<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๔</p>	<p>๕๑๐,๐๐๐</p>		
<p>๔) โครงการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและไฟป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑</p>	<p>๕๑๐,๐๐๐</p>		
<p>๔.๑ กิจกรรม การบริหารจัดการเชิงรุกเพื่อป้องกันฝุ่นควันและไฟป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ งบประมาณ ๑,๕๓๐,๐๐๐ (ตาม พ.ร.บ.) หน่วยงาน สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดลำพูน รายละเอียด - ค่าเงินการในพื้นที่จังหวัดลำพูน</p>	<p>๒๗,๗๕๕,๕๒๐</p>	<p>รวมโครงการ/งบประมาณที่ขอใช้ฯ</p>	<p>๒๗,๓๑๗,๐๐๐</p>
<p>รวมยกเลิก/คืนเงิน</p>	<p>๔๓๘,๕๒๐</p>	<p>คงเหลือ</p>	

/ความเห็น...

ความเห็นของฝ่ายเลขานุการฯ : การเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ Y๑ และ Y๒ ดังกล่าว เป็นอำนาจของ ก.บ.จ. หรือ ก.บ.ก. แล้วแต่กรณี พิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยหารือสำนักงบประมาณและดำเนินการตามระเบียบการบริหารงบประมาณที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ ให้งานการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้คณะอนุกรรมการประจำภาคทราบ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันสิ้นไตรมาสที่ได้รับความเห็นชอบ และโครงการใหม่/Y๓ ต้องจัดส่งคำขอเปลี่ยนแปลงโครงการตามแบบฟอร์มที่กำหนดไปยัง มท. สงป. สศช. เพื่อพิจารณากลับกรอง และเสนอขอความเห็นชอบจากคณะอนุกรรมการประจำภาค พร้อมทั้ง ให้ขอทำความเข้าใจกับสำนักงบประมาณ เนื่องจาก (๑) กรณี เป็นการกำหนดรายการค่าที่ดิน รายการสิ่งก่อสร้างที่มีวงเงินต่อหน่วยตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป (๒) กรณีมีเงินจัดสรรเหลือจ่ายจากการดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ หรือจากการจัดซื้อจัดจ้างแล้ว โดยเป็นการโอนจัดสรรหรือเปลี่ยนแปลงเงินจัดสรรดังกล่าว ไปใช้จ่ายเป็นรายจ่ายใดๆ ที่มีใช้แผนงานผลผลิตหรือโครงการเดียวกัน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นไปตามระเบียบและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

ระเบียบ/กฎหมายที่เกี่ยวข้อง :

๑. หลักเกณฑ์การปรับปรุงแผนปฏิบัติการราชการประจำปี และการเปลี่ยนแปลงโครงการของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐ ฉบับปรับปรุง ดังนี้

กรณีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงโครงการสำคัญ (ข้อ ๒.๓)

๑.๑ การแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงโครงการสำคัญ (๒.๓.๑)

๑.๑.๑ การดำเนินโครงการที่อยู่ในแผนปฏิบัติการราชการประจำปี ซึ่ง ก.น.บ. ให้ความเห็นชอบแต่ยังไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ เฉพาะโครงการตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น ๆ ได้แก่ โครงการที่ได้รับความเห็นชอบในกรอบวงเงิน (Y๑) โครงการที่ได้รับความเห็นชอบเกินกรอบวงเงิน (Y๒) รวมทั้งการขยายผลการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จ เพื่อเพิ่มเติมเป้าหมายโครงการเดิมให้บรรลุผลสัมฤทธิ์มากยิ่งขึ้น (๑)

๑.๑.๒ การแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงโครงการสำคัญ นอกเหนือจากกรณีข้อ ๑.๑.๑ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้ากลุ่มจังหวัด นำเสนอคำขอเปลี่ยนแปลงโครงการเพื่อขอความเห็นชอบจาก ก.บ.จ./ ก.บ.ก. แล้วแต่กรณี ก.บ.จ. / ก.บ.ก. ให้ความเห็นชอบในการปรับแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดพร้อมทั้งเห็นชอบการโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณรายจ่ายของจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้ากลุ่มจังหวัด จัดส่งคำขอเปลี่ยนแปลงโครงการตามแบบฟอร์มที่กำหนดมายัง มท. สงป. สศช. เพื่อพิจารณากลับกรอง (สิ้นสุดการเสนอคำขอภายในเดือนกรกฎาคมของทุกปี) และเสนอขอความเห็นชอบจากคณะอนุกรรมการประจำภาค

/๒.ระเบียบ...

๒. ระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๒๘ การใช้งบประมาณรายจ่ายการโอนเงินจัดสรรจากผลผลิตหรือโครงการใด ๆ ไปตั้งจ่ายในผลผลิต หรือโครงการอื่น ๆ ภายในแผนงานเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงเงินจัดสรรรวมถึงการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของเงินจัดสรรสำหรับงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณและงบประมาณรายจ่ายบูรณาการให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยการใช้งบประมาณรายจ่าย การโอนเงินจัดสรรหรือการเปลี่ยนแปลงเงินจัดสรรที่สำนักงบประมาณกำหนด

๓. หลักเกณฑ์ว่าด้วยการใช้งบประมาณรายจ่าย การโอนเงินจัดสรรหรือการเปลี่ยนแปลงเงินจัดสรร พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๘ กรณีมีความจำเป็นเพื่อจัดทำผลผลิตหรือโครงการให้บรรลุเป้าหมายตามแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ หัวหน้าหน่วยรับงบประมาณอาจโอนเงินจัดสรรหรือเปลี่ยนแปลงเงินจัดสรร ภายใต้แผนงาน ผลผลิต หรือโครงการเดียวกันได้ โดยไม่ต้องขออนุมัติจากสำนักงบประมาณภายใต้เงื่อนไข ดังนี้

(๑) ต้องมิใช่การโอนเงินจัดสรร หรือเปลี่ยนแปลงเงินจัดสรรจากรายจ่ายในงบบุคลากรรายการค่าครุภัณฑ์ที่มีวงเงินต่อหน่วยตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไป รายการค่าที่ดิน รายการสิ่งก่อสร้างที่มีวงเงินต่อหน่วยตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป หรือรายการก่อสร้างผูกพันข้ามปีงบประมาณ

(๒) ต้องไม่นำไปกำหนดเป็นอัตราบุคลากรตั้งใหม่ รายการค่าจัดหาครุภัณฑ์ยานพาหนะ รายการค่าครุภัณฑ์ที่มีวงเงินต่อหน่วยตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไป รายการค่าที่ดิน รายการสิ่งก่อสร้าง ที่มีวงเงินต่อหน่วยตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป หรือเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ที่ไม่ได้กำหนดไว้ในแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ และต้องไม่เป็นการก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณ

กรณีมีเงินจัดสรรเหลือจ่ายจากการดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์หรือจากการจัดซื้อจัดจ้างแล้ว หัวหน้าหน่วยรับงบประมาณอาจโอนจัดสรรหรือเปลี่ยนแปลงเงินจัดสรรดังกล่าว ไปใช้จ่ายเป็นรายจ่ายใดๆ ภายใต้แผนงานผลผลิตหรือโครงการเดียวกัน และภายใต้เงื่อนไขตาม (๒) ได้ โดยไม่ต้องขออนุมัติจากสำนักงบประมาณ

ข้อ ๑๑ การโอนเงินจัดสรร และหรือเปลี่ยนแปลงเงินจัดสรร นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์นี้ให้ขอทำความตกลงกับสำนักงบประมาณ

/ฝ่ายเลขานุการ...

ฝ่ายเลขานุการฯ

เนื่องจากโครงการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เป็นโครงการสำคัญการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ Y๑ และ Y๒ ดังกล่าว เป็นอำนาจของ ก.บ.จ. หรือ ก.บ.ก. แล้วแต่กรณีพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยหารือสำนักงบประมาณและดำเนินการตามระเบียบการบริหารงบประมาณที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ ใ้รายงานการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้คณะอนุกรรมการประจำภาคทราบ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันสิ้นไตรมาสที่ได้รับความเห็นชอบ และโครงการใหม่/Y๓ ต้องจัดส่งคำขอเปลี่ยนแปลงโครงการตามแบบฟอร์มที่กำหนดไปยัง มท. สงป. สศช. เพื่อพิจารณาก่อนกรองและเสนอขอความเห็นชอบจากคณะอนุกรรมการประจำภาค พร้อมทั้ง ใ้ขอทำ ความตกลงกับสำนักงบประมาณ เนื่องจาก (๑) กรณี เป็นการกำหนดรายการค่าที่ดิน รายการสิ่งก่อสร้างที่มีวงเงินต่อหน่วยตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป (๒) กรณีมีเงินจัดสรรเหลือจ่ายจากการดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ หรือจากการจัดซื้อจัดจ้างแล้ว โดยเป็นการโอนจัดสรรหรือเปลี่ยนแปลงเงินจัดสรรดังกล่าว ไปใช้จ่ายเป็นรายจ่ายใดๆ ที่มีใช้แผนงานผลิตหรือโครงการเดียวกัน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เป็นไปตามระเบียบและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

มติที่ประชุม

เห็นชอบ ให้ทบพวนมติคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗ วาระที่ ๔.๒ การแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงโครงการสำคัญกรณี การโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณ/กิจกรรมภายใต้โครงการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ โดยเห็นชอบให้เปลี่ยนแปลงรายละเอียดกิจกรรม/โครงการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อไปดำเนินการโครงการที่ได้รับความเห็นชอบในกรอบวงเงิน (Y๑) แต่ยังไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๓ โครงการ ๕ กิจกรรม งบประมาณ ๑๕,๔๐๐,๐๐๐ และโครงการใหม่ (Y๓/โครงการนอกแผนฯ) จำนวน ๑ โครงการ/กิจกรรม งบประมาณ ๑๑,๙๑๗,๐๐๐ บาท

นางสาวกรรติมา สาสึงห์
ผู้อำนวยการ
กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

๔.๒ ร่างแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
ฉบับทบพวน พ.ศ. ๒๕๖๙

/กลุ่มจังหวัด...

สรุปผลการทบทวนแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
(เปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า)

หัวข้อ	แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ (เสนอในงบประมาณก่อนหน้า)	แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	เหตุผลของการปรับเปลี่ยน
เป้าหมายการพัฒนา	พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ส่งเสริมธุรกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง	พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ส่งเสริมธุรกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง	
ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา	๑. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ร้อยละ ๕ ๒. ประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลงร้อยละ ๕	๑. อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ๒. ประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง ร้อยละ ๕	เนื่องจากมีการปรับตัวชี้วัดให้มีความชัดเจนและสอดคล้องเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนา เพื่อให้เหมาะสมและสามารถวัดผลได้
ประเด็นการพัฒนา	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า อย่างยั่งยืน ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงและเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของภาคเหนือ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์ ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า อย่างยั่งยืน ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงและเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของภาคเหนือ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์ ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน PM ๒.๕	เนื่องจากมีการปรับปรุงประเด็นการพัฒนาให้มีความชัดเจนและสอดคล้องเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา เพื่อให้เหมาะสมและสามารถวัดผลได้

ที่	ประเด็นการพัฒนา	โครงการที่เสนอใช้งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด									
		จำนวนโครงการ	จำนวนกิจกรรมหลัก	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐		
๑	การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า อย่างยั่งยืน	๖	๓๑	๐	๓๒,๐๐๐,๐๐๐	๓๓๓๐,๐๗๗,๔๐๐	๑๙๖,๕๐๘,๕๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๕๖๐,๕๕๕,๙๐๐		
๒	การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูง และเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของภาคเหนือ	๕	๒๑	๐	๙๗,๐๒๘,๔๐๐	๘๓,๗๘๒,๐๐๐	๘๓,๐๒๔,๔๐๐	๖๑,๐๘๒,๐๐๐	๓๒๔,๙๑๖,๘๐๐		
๓	การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์	๔	๙	๐	๑๕,๙๐๑,๙๐๐	๙,๘๗๘,๔๐๐	๘๔,๒๓๓,๔๐๐	๒๓,๕๖๔,๗๘๐	๑๓๓,๕๗๘,๔๘๐		
๔	การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน PM ๒.๕	๓	๑๕	๐	๖๒,๐๐๐,๘๐๐	๔๕,๘๓๕,๘๐๐	๑๓๕,๔๕๙,๘๐๐	๑๓๓,๔๓๗,๔๐๐	๓๗๖,๗๓๓,๘๐๐		
	ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานจังหวัด/กลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	๑	๑	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐		
	รวมทั้งหมด	๑๙	๗๗	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๒๑,๙๙๓,๑๐๐	๔๗๔,๕๗๓,๖๐๐	๕๐๔,๒๒๖,๑๐๐	๒๒๒๕,๐๘๔,๑๘๐	๑,๔๒๒๐,๘๑๔,๙๘๐		

สภาพัฒนา

เสนอให้กลุ่มจังหวัดฯ เพิ่มค่าฐานของค่าเป้าหมาย การพัฒนา เพื่อให้ข้อมูลชัดเจน เห็นความเป็นไปได้ของค่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ และค่าฐานที่เสนอให้เพิ่ม ควรเป็นหน่วยเดียวกันกับค่าเป้าหมาย

มติที่ประชุม

เห็นชอบ ร่างแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๙

นางสาวกรรติมา สาสิงห์

ผู้อำนวยการ

กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

๔.๓ ร่างแผนปฏิบัติการประจำปีกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้จัดทำร่างแผนปฏิบัติการประจำปีกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ โดยมีการเสนอโครงการจำนวน ๑๙ โครงการ และ ๑ งบบริหาร งบประมาณทั้งสิ้น ๗๘๓,๖๑๘,๖๐๐ บาท (รวมค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ) (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗) จำแนกเป็น

- งบประมาณ ๔ ประเด็นพัฒนา ๗๗๘,๖๑๘,๖๐๐ บาท

- ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ งบประมาณ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ทั้งนี้ ให้กลุ่มจังหวัดเสนอโครงการภายใต้งบประมาณกลุ่มจังหวัด ไม่น้อยกว่า ๑.๕ เท่า แต่ไม่เกิน ๒ เท่า ของกรอบการจัดสรรงบประมาณทั้งหมด หากเสนอเกินกรอบดังกล่าวจะพิจารณาตามลำดับความสำคัญของโครงการ เฉพาะที่อยู่ในกรอบวงเงินงบประมาณ ๒ เท่า เท่านั้น โดยกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีกรอบการจัดสรร (เบื้องต้น) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ดังนี้

๑. กรอบการจัดสรรงบประมาณกลุ่มจังหวัด ๔๐๕,๖๗๖,๐๐๑ บาท

๒. งบบริหารจัดการของกลุ่มจังหวัด ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๓. กรอบการจัดสรรงบประมาณกลุ่มจังหวัดวงเงินงบประมาณ ๑.๕ เท่า และ ๒ เท่า

คือ ๖๐๘,๕๑๔,๐๐๑.๕ - ๘๑๑,๓๕๒,๐๐๒ บาท

/สรุปแผน...

สรุปแผนปฏิบัติการราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ที่	ประเด็นการพัฒนา	โครงการที่เสนอใช้งบประมาณ กลุ่มจังหวัด	
		จำนวนโครงการ	งบประมาณ
๑	การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่าอย่างยั่งยืน	๓	๒๖๖,๕๐๘,๕๐๐
๒	การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูง และเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของภาคเหนือ	๕	๙๕,๑๒๔,๔๐๐
๓	การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์	๕	๑๔๑,๔๐๘,๓๐๐
๔	การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน PM ๒.๕	๖	๒๗๕,๕๗๗,๔๐๐
ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ		๑	๕,๐๐๐,๐๐๐
รวมทั้งรวม		๒๐	๗๘๓,๖๑๘,๖๐๐

มติที่ประชุม

เห็นชอบร่างแผนปฏิบัติการราชการประจำปีกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ และมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ จัดลำดับความสำคัญของโครงการ ทั้งในส่วนของโครงการสำคัญที่บรรจุในแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๙ และโครงการอื่น ให้เป็นไปตามนโยบายฯและหลักเกณฑ์ที่กำหนด

นางสาวกรรติมา สาสึงห์
ผู้อำนวยการ
กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

๔.๔ โครงการที่ กลุ่มจังหวัดขอรับการสนับสนุนจากกระทรวง/กรมตามแผนปฏิบัติการราชการประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ (ก.น.บ.) ได้มีมติในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๗ เห็นชอบนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๗๐ ฉบับปรับปรุง โดยมีการปรับปรุงหลักเกณฑ์ การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๗๐ ในส่วนของการจัดทำแบบสรุปแผนงานโครงการที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัดขอรับการสนับสนุนจากกระทรวง/กรมฯ (แบบ กจ.๓) โดยไม่จำกัดจำนวนโครงการ

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้รวบรวมแบบสรุปโครงการที่กลุ่มจังหวัดขอรับการสนับสนุนจากกระทรวง/กรมฯ (แบบ กจ.๓) ซึ่งสามารถสรุปโครงการที่ หน่วยงาน/ส่วนราชการ เสนอมาได้ จำนวน ๖ โครงการ งบประมาณ ๔,๑๓๓,๖๖๐,๘๐๐ บาท รายละเอียดดังนี้

/กระทรวง...

กระทรวง กรม	จำนวนโครงการ (โครงการ)	งบประมาณ (บาท)
๑. กระทรวงศึกษาธิการ	๑	๓๓,๖๖๐,๘๐๐
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	๑	๓๓,๖๖๐,๘๐๐
๒. กระทรวงคมนาคม	๕	๔,๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐
กรมทางหลวง	๕	๔,๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๖	๔,๑๓๓,๖๖๐,๘๐๐

มติที่ประชุม

เห็นชอบ โครงการที่กลุ่มจังหวัดขอรับการสนับสนุนจากกระทรวง/กรม ตามแผนปฏิบัติการประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

วาระที่ ๕

เรื่องอื่นๆ

เลิกประชุม

เวลา ๑๐.๕๐ น.

(นายทวีวัฒน์ สายะ)

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน
สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ผู้จัดรายงานการประชุม

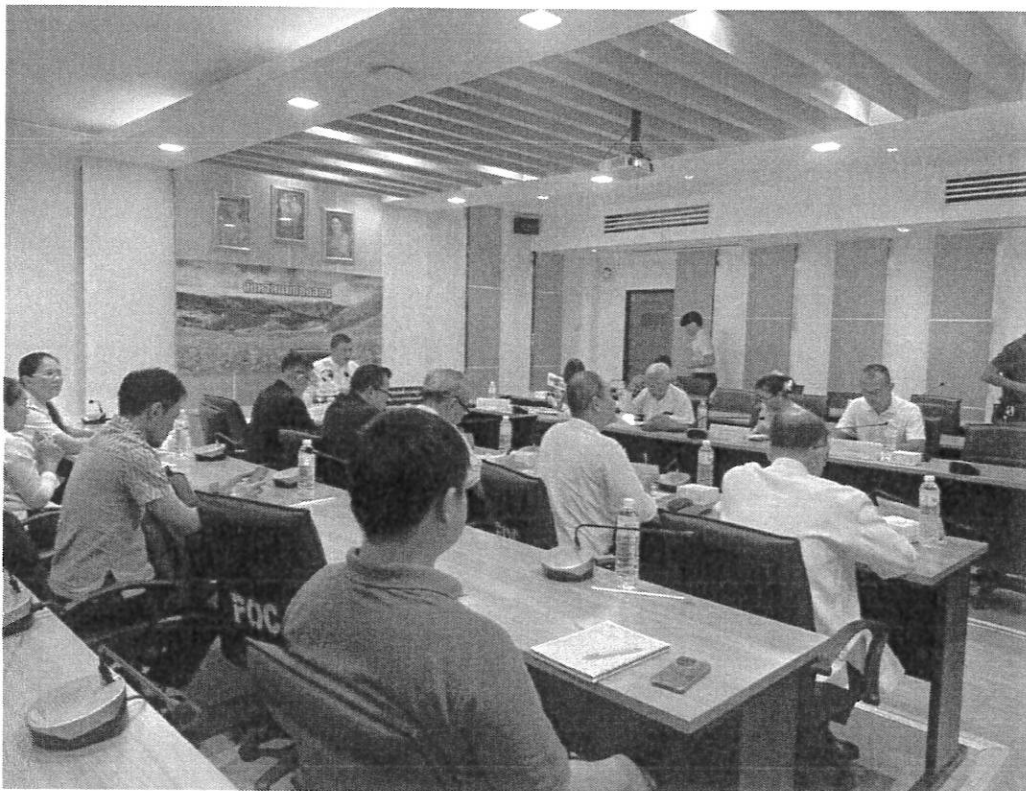
(นางสาวธรรณชนก สารูเม)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

ภาพถ่ายการประชุม
คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ครั้งที่ ๔/๒๕๖๗
ในวันพุธที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗ เวลา ๐๙.๓๐ น.
ณ ห้องประชุม ๓ ชั้น ๓ อาคารอำนวยการ ศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่
โดยเป็นการประชุมด้วยระบบประชุมทางไกลออนไลน์ แอปพลิเคชัน Zoom

เชียงใหม่

แม่ฮ่องสอน

ลำปาง

ลำพูน

**สำนักบริหารยุทธศาสตร์
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑**

ชั้น ๓ ศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่
อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๓๐๐

โทรศัพท์ ๐๕๓-๑๑๒๙๘๒ ต่อ ๑
โทรสาร ๐๕๓-๑๑๒๙๘๑ ต่อ ๒
โทรมหาดไทย ๒๕๖๘๖

e-mail : saraban_osmnorth1@moi.go.th
: plannorth01@gmail.com

www.osmnorth-n1.moi.go.th

